

Forslag
til
Lov om firmapensionskasser¹

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde

§ 1. Ethvert løfte om pension (pensionstilsagn) i forbindelse med et ansættelsesforhold skal afdækkes enten i et forsikringsselskab eller en pensionskasse, der i henhold til lov om finansiel virksomhed må udøve forsikringsvirksomhed, eller i en pensionskasse, der har tilladelse i henhold til denne lov.

Stk. 2. Stk.1 gælder dog ikke for løfter om pension

- 1) afgivet af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab,
- 2) afgivet over for direktører eller disses efterladte,
- 3) reguleret i henhold til særlig lov eller
- 4) afgivet af kommunale foreninger, for hvis forpligtelser kommuner hæfter fuldt ud.

§ 2. Denne lov finder anvendelse på enhver sammenslutning (pensionskasse), der har til formål på grundlag af et løfte om pension at sikre de ansatte pension i forbindelse med ansættelse i et pensionstegnende firma eller i pensionstegnende firmaer inden for samme koncern.

Stk. 2. Forsikringsselskaber og pensionskasser, der er under tilsyn efter lov om finansiel virksomhed, og løfter om pension, der er omfattet af § 1, stk. 2, er ikke omfattet af denne lov.

Stk. 3. Finanstilsynet kan efter forhandling med vedkommende minister eller kommune bestemme, at en pensionskasse, for hvis forpligtelser staten eller kommunen fuldt ud hæfter eller garanterer, helt eller delvis undtages fra § 8, stk. 2, § 12, §§ 15-16, §§ 21-34, § 39, §§ 46-47, §§ 56-57 og §§ 74-87.

Stk. 4. En pensionskasse, der yder tjenestemandslignende pension, og for hvilken staten eller en kommune fuldt ud hæfter eller garanterer, omfattes ikke af denne lov.

Stk. 5. For filialer her i landet af udenlandske pensionskasser, der er meddelt tilladelse til at udøve pensionskassevirksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder § 8, stk. 1 og 2, og § 88 anvendelse.

Stk. 6. Selskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske aktieselskaber finder anvendelse for filialer her i landet af udenlandske pensionskasser, der er meddelt tilladelse til at udøve pensionskassevirksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 7. For tjenesteydelser her i landet ydet af udenlandske pensionskasser, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder § 8, stk. 1 og 2, og § 88 anvendelse.

Stk. 8. Finanstilsynet kan fastsætte lempeligere krav for overholdelse af bestemmelserne i denne lov for pensionskasser med under 100 medlemmer.

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/2341 af 14. december 2016 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IORP'ers) aktiviteter og tilsynet hermed (omarbejdning), EU-tidende 2016, nr. L 254, side 37. I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering, EU-tidende 2017, nr. L 347, side 35. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven/bekendtgørelsen er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

Kapitel 2

Definitioner

§ 3. I denne lov forstås ved:

- 1) Pensionsordning:
En aftale, kontrakt, fundats eller vedtægt m.v. om, hvilke pensionsydelser der ydes og på hvilke vilkår.
- 2) Pensionstegnende firma:
Enhver virksomhed eller ethvert andet organ, der handler som arbejdsgiver eller selvstændig eller en hvilken som helst kombination heraf, og som tilbyder en pensionsordning eller indbetaler pensionsbidrag til en firmapensionskasse.
- 3) Pensionsydelser:
Ydelser, der udbetales ved pensionsalderens indtræden eller forventede indtræden, eller, når der er tale om komplementære tillæg til sådanne ydelser, ved dødsfald, invaliditet eller ansættelsesforholdets ophør eller i form af støtte ved sygdom, social nød eller dødsfald. For at lette modtagerens økonomiske sikkerhed i alderdommen kan disse ydelser udgøre livsvarige udbetalinger, ophørende udbetalinger, et engangsbeløb eller en hvilken som helst kombination heraf.
- 4) Medlem:
En person, som ikke er en pensionsmodtager eller et potentielt medlem, og hvis tidligere eller nuværende beskæftigelse berettiger eller vil berettige den pågældende til at modtage pensionsydelser i overensstemmelse med bestemmelserne i en pensionsordning.
- 5) Pensionsmodtager:
En person, der modtager pensionsydelser fra en firmapensionskasse.
- 6) Medlemsbestand:
Alle medlemmer og pensionsmodtagere i en firmapensionskasse.
- 7) Potentielt medlem:
En person, som er berettiget til at tilslutte sig en pensionsordning.
- 8) Biometriske risici:
Risici for død, invaliditet og levetid.
- 9) Bidragsdefineret pensionsordning:
En pensionsordning, hvor pensionsbidragene er fastsat på forhånd, og hvor pensionsydelserne derefter beregnes ud fra disse bidrag.
- 10) Ydelsesdefineret pensionsordning:
En pensionsordning, hvor pensionsydelserne er fastsat på forhånd, og hvor pensionsbidragene derefter beregnes ud fra disse ydelser.
- 11) Outsourcing:
En firmapensionskasses henlæggelse af et aktivitetsområde, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, til en leverandør.
- 12) Outsourcingvirksomhed:
En firmapensionskasse, der outsourcer en aktivitet til en leverandør.
- 13) Leverandør:
En virksomhed, som varetager opgaver for en firmapensionskasse.
- 14) Videreoutsourcing:
En leverandørs outsourcing af opgaver, som denne varetager i henhold til en aftale med en firmapensionskasse, til en underleverandør og underleverandørens eventuelle videre outsourcing af opgaverne til næste led i kæden af underleverandører samt eventuelle videre outsourcing til andre led i kæden af underleverandører.

- 15) Reel ejer:
Fysisk person, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler.
- 16) Hjemland:
Den medlemsstat, hvor firmapensionskassen er registreret eller har opnået tilladelse, og hvor den har sit hovedkontor.
- 17) Værtsland:
Den medlemsstat, hvis social- og arbejdsmarkedsret vedrørende arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger finder anvendelse på forholdet mellem det pensionstegnende firma og medlemmerne eller pensionsmodtagere.
- 18) Overdragende firmapensionskasse:
En firmapensionskasse, der helt eller delvist overdrager en pensionsordnings forpligtelser, forsikringsmæssige hensættelser og andre forpligtelser og rettigheder samt tilsvarende aktiver eller kontanter svarende dertil til en anden firmapensionskasse.
- 19) Modtagende firmapensionskasse:
En firmapensionskasse, der helt eller delvis modtager en pensionsordnings forpligtelser, forsikringsmæssige hensættelser og andre forpligtelser og rettigheder samt tilsvarende aktiver eller kontanter svarende dertil fra en anden firmapensionskasse.
- 20) Reguleret marked:
Et reguleret marked som defineret i § 3, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder.
- 21) Multilateral handelsfacilitet (MHF):
En multilateral handelsfacilitet som defineret i § 3, nr. 3, i lov om kapitalmarkeder.
- 22) Organiseret handelsfacilitet (OHF):
En organiseret handelsfacilitet som defineret i § 3, nr. 5, i lov om kapitalmarkeder.
- 23) Varigt medium:
En indretning, der sætter et medlem eller en pensionsmodtager i stand til at lagre oplysninger, som er sendt til dette medlem eller denne pensionsmodtager personligt, så de er tilgængelige i fremtiden og i en periode, som er afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger.
- 24) Nøglefunktion:
En kapacitet, der varetager særlige ledelsesopgaver, som omfatter risikostyringsfunktionen, den interne auditfunktion og aktuarfunktionen.
- 25) Grænseoverskridende virksomhed:
Administration af en pensionsordning, hvor forholdet mellem det pensionstegnende firma og de berørte medlemmer og pensionsmodtagere er underlagt den social- og arbejdsmarkedsret, der er relevant på området for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger i en medlemsstat, som er en anden end firmapensionskassens hjemland.
- 26) Kompetente myndigheder:
De nationale myndigheder, der ved lov eller anden forskrift er bemyndiget til at udøve tilsyn med virksomhedstyper omfattet af denne lov.

Kapitel 3

Firmapensionskassevirksomhed

§ 4. Sammenslutninger omfattet af § 2, stk. 1, er pligtige til at anvende ordet »pensionskasse« i tilknytning til deres navn.

§ 5. En pensionskasse må ikke drive anden virksomhed end den pensionskassevirksomhed, der angives i tilladelsen, jf. bilag A, medmindre andet følger af stk. 3 eller § 6.

Stk. 2. En pensionskasse driver anden virksomhed, når pensionskassen alene eller sammen med et pensionstegnende firma udøver bestemmende indflydelse over en erhvervsvirksomhed.

Stk. 3. En pensionskasse kan i fællesskab med andre virksomheder drive anden virksomhed, såfremt

- 1) pensionskassen ikke direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse på virksomheden,
- 2) pensionskassen ikke driver virksomheden sammen med et pensionstegnende firma, eller med andre pensionskasser eller forsikringsselskaber, der indgår i et administrationsfællesskab med firmapensionskassen, og
- 3) virksomheden udøves i et andet selskab end firmapensionskassen.

Stk. 4. Kommer en firmapensionskasse ved fusion, indgåelse i eller ændring af administrationsfællesskab, ændring i den andel, der ejes af et pensionstegnende firma m.v. til at drive anden virksomhed i strid med stk. 1 eller 3, skal firmapensionskassen afhænde denne anden virksomhed. Finanstilsynet kan fastsætte en frist for afhændelsen af den anden virksomhed, hvis en umiddelbar afhændelse vil være forbundet med et økonomisk tab.

§ 6. En pensionskasse må opføre, eje og drive fast ejendom og infrastruktur, der omfatter tekniske anlæg, transportanlæg og bygningsanlæg.

Stk. 2. En pensionskasse kan tilbyde digitale løsninger og services, hvis de er i naturlig forlængelse af den tilladte virksomhed.

§ 7. En pensionskasse må ikke optage lån eller optræde som kautionist for tredjemand.

Kapitel 4

God skik og kontraktforhold

§ 8. En firmapensionskasse skal drive virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis for virksomhedsområdet.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis, jf. stk. 1, og om firmapensionskassernes oplysningspligt overfor potentielle medlemmer, medlemmer og pensionsmodtagere.

Stk. 3. Finanstilsynet kan efter forhandling med repræsentanter for forbrugere og de relevante finansielle erhvervsorganisationer udarbejde og offentliggøre retningslinjer for redelig forretningsskik og god praksis, jf. stk. 1 og 2, på nærmere angivne områder, der må anses for væsentlige, navnlig ud fra hensynet til forbrugere.

§ 9. Tilbyder en pensionskasse, der har tilladelse til at udøve pensionskassevirksomhed, på eget initiativ alle eller en gruppe af sin medlemsbestand at ændre deres pensionsaftale til at omfatte et produkt med lavere eller ingen garantier, skal et medlem eller en pensionsmodtager, der accepterer et sådant tilbud, have overført den økonomiske værdi af sit nuværende produkt til det nye produkt.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for beregningen af den økonomiske værdi af medlemmets eller pensionsmodtagerens produkt.

§ 10. Medlemmer, pensionsmodtagere og personer, der er berettiget til pension, kan ikke til eje eller pant overdrage eller på anden måde råde over rettigheder, som de har krav på i en pensionskasse. Sådanne rettigheder kan ikke gøres til genstand for retsforfølgning.

§ 11. En pensionskasse må ikke i forbindelse med eller efter optagelse af medlemmer anmode om, indhente eller modtage og bruge oplysninger, der kan belyse en persons arveanlæg og risiko for at udvikle eller pådrage sig sygdomme, herunder kræve undersøgelser, som er nødvendige for at tilvejebringe sådanne oplysninger. Det gælder dog ikke oplysninger om den pågældendes nuværende eller tidligere helbredstilstand.

Kapitel 5

Stiftelse og tilladelse

§ 12. En firmapensionskasse må ikke påbegynde sin virksomhed, før Finanstilsynet har meddelt tilladelse hertil.

Stk. 2. Finanstilsynet giver en firmapensionskasse tilladelse, når

- 1) registrering er sket i Erhvervsstyrelsen,
- 2) virksomheden har hjemland i Danmark,
- 3) virksomhedens ledelse og nøglepersoner opfylder betingelserne i § 41, og
- 4) virksomhedens organisatoriske og administrative forhold er forsvarlige.

Stk. 3. Ansøgningen om tilladelse skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 2 er opfyldt, herunder oplysninger om det tekniske grundlag og virksomhedens organisation.

Stk. 4. Finanstilsynet træffer afgørelse om tilladelse senest 6 måneder efter, at Finanstilsynet har modtaget samtlige oplysninger, der er nødvendige for at behandle ansøgningen. Der skal under alle omstændigheder træffes afgørelse senest 12 måneder efter ansøgningens modtagelse. Finanstilsynet giver straks ansøgeren meddelelse om afgørelsen. Har Finanstilsynet ikke senest 6 måneder efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning truffet afgørelse, kan ansøgeren indbringe sagen for domstolene.

§ 13. En firmapensionskasses vedtægter skal indeholde bestemmelser om:

- 1) Pensionskassens navn.
- 2) Pensionskassens formål.
- 3) Pensionskassens medlemmer og pensionsmodtagere.
- 4) Antallet af bestyrelsesmedlemmer og eventuelle bestyrelsessuppleanter samt bestyrelsesmedlemmers valgperiode.
- 5) Eventuelle begrænsninger i bestyrelsesmedlemmers og direktørens tegningsret i henhold til § 37.
- 6) Indkaldelse til generalforsamlinger.
- 7) Hvilke anliggender der skal behandles på ordinær generalforsamling.
- 8) Regler om ændring af vedtægter og pensionsregulativ.
- 9) Regnskabsaflæggelse og behandling af årsregnskabet.
- 10) Anbringelse af pensionskassens midler.
- 11) Anvendelse af overskud og dækning af underskud.
- 12) Hvorledes der skal forholdes, hvis en eller flere pensionstegnende firmaer helt eller delvis nedlægges eller overdrages eller virksomheden af anden grund ønsker at bringe pensionsordningen til ophør.
- 13) Regler om pensionskassens opløsning og anvendelse af pensionskassens midler.
- 14) Procedurer for løsning af uoverensstemmelser mellem et medlem eller en pensionsmodtager og pensionskassen.

Stk. 2. Vedtægterne skal indeholde oplysning om navnet på det pensionstegnende firma og om de forpligtelser, som det pensionstegnende firma har påtaget sig over for pensionskassen.

§ 14. En pensionskasse med ydelsesdefinerede pensionsordninger kan træffe beslutning om udbetaling af midler til det pensionstegnende firma. Udbetalingen forudsætter, at

- 1) generalforsamlingen med tiltrædelse af mindst to tredjedele af de afgivne stemmer træffer beslutning om udbetaling af midler til det pensionstegnende firma, eller at pensionskassens vedtægter indeholder en bestemmelse om, at bestyrelsen kan træffe beslutning om udbetaling af midler til det pensionstegnende firma,
- 2) beslutningen træffes i forbindelse med aflæggelse af årsrapporten, og
- 3) pensionskassen efter udbetalingen har en basiskapital, der opfylder kravene i kapitel 9.

Stk. 2. Hvis en pensionskasses vedtægter kun kan ændres med godkendelse fra en anden myndighed, kræver en beslutning på generalforsamlingen efter stk. 1, nr. 1, samme godkendelse som en vedtægtsændring.

Stk. 3. En pensionskasse med ydelsesdefinerede pensionsordninger kan træffe beslutning om midlertidig suspension af det pensionstegnende firmas bidragsbetaling, hvis

- 1) pensionskassens pensionsregulativ eller vedtægter indeholder en bestemmelse om, at pensionskassen kan træffe beslutning om, at det pensionstegnende firmas bidrag i en periode kan nedsættes i forhold til det fastsatte bidrag (suspension), og
- 2) pensionskassen efter suspension har en basiskapital, der opfylder kravene i kapitel 9.

§ 15. Pensionsregulativet skal indeholde:

- 1) De i henhold til § 13, stk. 1, nr. 1-3, vedtagne vedtægtsbestemmelser.
- 2) Regler for pensionstilsagnenes størrelse og regulering samt deres beregning og udbetaling.
- 3) Regler for medlemmernes rettigheder ved udtræden af pensionskassen, herunder størrelsen af eller reglerne for beregning af udtrædelsesgodtgørelse og hvilende pension.
- 4) Regler for pensionsbidrag.
- 5) Regler for medlemmernes og pensionsmodtagernes rettigheder og pligter i øvrigt.

§ 16. Selskabslovens §§ 24-27 finder med de nødvendige tilpasninger tilsvarende anvendelse på pensionskasser. Hvis der afholdes konstituerende generalforsamling, indkaldes de stemmeberettigede ifølge vedtægtsudkastet.

Stk. 2. Hvis der afholdes en konstituerende generalforsamling, træffer denne med simpelt stemmeflertal blandt de fremmødte stemmeberettigede beslutning om godkendelse af vedtægter og pensionsregulativ og om, hvorvidt pensionskassen skal stiftes. Beslutning om ændring af udkast til vedtægter og pensionsregulativ kan træffes med simpelt stemmeflertal uanset udkastets bestemmelser om stemmeflertal ved ændringer efter stiftelsen. Beslutning om ændring, som ikke er angivet i indkaldelsen, kræver dog samtykke fra samtlige stemmeberettigede. Generalforsamlingens beslutning om stiftelse må ikke træffes, før generalforsamlingen har godkendt vedtægter og pensionsregulativ.

Stk. 3. Når pensionskassen er stiftet, vælges bestyrelse og revisorer efter vedtægternes bestemmelse herom.

§ 17. Pensionskassen skal anmeldes til registrering i Erhvervsstyrelsen senest 2 uger fra underskrivelsen af stiftelsesdokumentet, alternativt fra afholdelsen af den konstituerende generalforsamling. Ansøgningen skal være modtaget i styrelsen inden for fristen.

Stk. 2. Anmeldelsen skal indeholde oplysning om navn, stilling og bopæl for pensionskassens bestyrelsesmedlemmer og eventuelle suppleanter for disse, direktører og revisorer samt om pensionskassens adresse. De personer, der har ret til at tegne pensionskassen, skal egenhændigt angive, hvorledes de vil underskrive.

Stk. 3. Med anmeldelsen skal følge bevis for, at firmapensionskassens bestyrelsesmedlemmer og revisorer opfylder de i § 32 og §§ 72-73 nævnte betingelser.

§ 18. Senest samtidig med anmeldelse til registrering i Erhvervsstyrelsen skal pensionskassen indgive ansøgning om tilladelse til Finanstilsynet.

Stk. 2. Med ansøgning om tilladelse skal følge bekræftet udskrift af generalforsamlingsprotokollen underskrevet af alle bestyrelsesmedlemmer.

§ 19. En pensionskasse må ikke registreres i Erhvervsstyrelsen, før Finanstilsynet har givet tilladelse.

Stk. 2. I registeret optages oplysninger om de i § 13, stk. 1, nr. 1, 2, 5, 6 og 9, samt om de i § 17, stk. 2, nævnte forhold.

Stk. 3. Ved meddelelse af tilladelse eller ændringer i tilladelse fremsender Finanstilsynet samtidig genpart heraf til Erhvervsstyrelsen. Erhvervsstyrelsen foretager registrering af tilladelsesdato.

§ 20. En pensionskasse, der ikke er registreret, kan ikke som sådan erhverve rettigheder eller indgå forpligtelser.

Stk. 2. Afgives der uanset bestemmelsen i § 12, stk. 1, pensionstilsagn, forinden registrering har fundet sted, hæfter de, der på pensionskassens vegne har afgivet tilsagnet eller har medansvar herfor, solidarisk for aftalens opfyldelse. Anerkender pensionskassen forpligtelserne senest 4 uger efter registreringen, bortfalder de pågældendes hæftelser, forudsat at medlemmets sikkerhed ikke derved i væsentlig grad forringes. Aftaler af den nævnte art er forinden pensionskassens anerkendelse af forpligtelserne ikke bindende for medlemmet.

Stk. 3. For andre forpligtelser, der før registreringen indgås på pensionskassens vegne, hæfter de, som har indgået forpligtelsen eller har medansvar herfor, solidarisk. Ved registreringen overtager pensionskassen forpligtelserne, forudsat at medkontrahentens sikkerhed ikke derved i væsentlig grad forringes.

§ 21. Sker der ændring i forhold, der er anmeldt til Erhvervsstyrelsen, skal ny anmeldelse foretages ledsaget af dokumentation for ændringens lovlige vedtagelse. § 19, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen om ændring i pensionskassens vedtægter skal være modtaget senest 2 uger efter, at ændringen er vedtaget. Med anmeldelsen skal pensionskassen indberette et dateret eksemplar af vedtægterne med den fuldstændige nye affattelse til Erhvervsstyrelsen, der videreindberetter en kopi til Finanstilsynet.

§ 22. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om

- 1) indholdet af pensionskassers vedtægter og pensionsregulativ og
- 2) afgrænsningen mellem pensionskassevirksomhed og anden forsikringsvirksomhed.

Kapitel 6

Generalforsamling i firmapensionskasser

§ 23. Medlemmernes og pensionsmodtagernes ret til at træffe beslutninger i pensionskassen udøves på generalforsamlingen. I vedtægterne kan det dog bestemmes, at valg af bestyrelsen, ændring af vedtægter eller pensionsregulativ foretages af pensionskassens medlemmer og pensionsmodtagere ved urafstemning.

Stk. 2. Ethvert medlem og enhver pensionsmodtager har adgang til at deltage på generalforsamlingen og til at tage ordet dér. Ved afstemninger har hvert medlem og enhver pensionsmodtager én stemme.

Stemmeretten kan dog begrænses i pensionskassens vedtægterne for de personer, der tidligere har været ansat i virksomheden, og som i henhold til bestemmelserne i pensionskassens vedtægter har bevaret retten til pension uanset ansættelsesforholdets ophør. I vedtægterne kan der fastsættes nærmere regler om stemmeafgivningen.

Stk. 3. Ethvert medlem og enhver pensionsmodtager har ret til at få et bestemt emne behandlet på generalforsamlingen, såfremt der skriftligt fremsættes krav herom over for bestyrelsen inden den i vedtægterne fastsatte frist.

Stk. 4. Medlemmer af bestyrelsen og af direktionen og revisorerne har adgang til at deltage på generalforsamlingen og til at tage ordet dér, men har ikke stemmeret, jf. dog stk. 2.

Stk. 5. Senest 2 uger før generalforsamlingen skal dagsordenen og de fuldstændige forslag samt for den ordinære generalforsamlings vedkommende tillige årsregnskab med revisionspåtegning og årsberetning gøres tilgængelig for medlemmerne og pensionsmodtagerne til eftersyn.

§ 24. Senest 4 måneder efter udløbet af hvert regnskabsår skal der afholdes ordinær generalforsamling. På denne skal der fremlægges årsregnskab med revisionspåtegning og årsberetning.

Stk. 2. På den ordinære generalforsamling skal der

- 1) træffes afgørelse om anvendelse af overskud eller dækning af tab i henhold til godkendt årsregnskab,
- 2) foretages de vedtægtsmæssige eller lovbestemte personvalg og
- 3) tages stilling til de andre spørgsmål, der efter vedtægterne eller på bestyrelsens, en revisors, Finanstilsynets, et medlems eller en pensionsmodtagers begæring er sat på dagsordenen.

Stk. 3. Årets overskud og pensionskassens reserver, herunder akkumuleret overskud, kan på de i § 14 angivne betingelser anvendes ved udbetaling af midler til det pensionstegnende firma eller midlertidig suspension af det pensionstegnende firmas bidrag.

§ 25. Ekstraordinær generalforsamling skal afholdes, når bestyrelsen finder det hensigtsmæssigt. Ekstraordinær generalforsamling skal indkaldes senest 14 dage efter, at det til behandling af et bestemt angivet emne skriftligt forlanges af en tiendedel af samtlige medlemmer og pensionsmodtagere, af en revisor eller af Finanstilsynet.

§ 26. På generalforsamlingen afgøres alle anliggender ved simpelt stemmeflertal, hvis ikke denne lov eller vedtægterne bestemmer andet. Står stemmerne lige, skal valg afgøres ved lodtrækning, medmindre vedtægterne bestemmer andet.

Stk. 2. Sager, der ikke er sat på dagsordenen, kan kun afgøres af generalforsamlingen, hvis alle stemmeberettigede samtykker. Dog kan den ordinære generalforsamling altid afgøre sager, som efter vedtægterne eller § 24 skal behandles på en sådan generalforsamling, ligesom det kan besluttes at indkalde en ekstraordinær generalforsamling til behandling af bestemte emner.

§ 27. Beslutning om ændring af en pensionskasses vedtægter eller pensionsregulativ kan kun vedtages, såfremt det tiltrædes af mindst to tredjedele af de afgivne stemmer. Beslutningen skal i øvrigt opfylde de yderligere forskrifter, som vedtægterne måtte indeholde.

§ 28. Ændringer i vedtægt eller pensionsregulativ, som Finanstilsynet i medfør af kapitel 12 har pålagt en pensionskasse at foretage, og som ikke har opnået de fornødne stemmer, anses som gyldigt vedtagne, såfremt der ikke er afgivet et så stort antal stemmer imod ændringerne, som efter vedtægterne kræves til beslutning om pensionskassens opløsning.

Ledelse og indretning

§ 29. En pensionskasse skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder

- 1) en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling,
- 2) en god administrativ og regnskabsmæssig praksis,
- 3) skriftlige forretningsgange for alle de væsentlige aktivitetsområder,
- 4) effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som pensionskassen er eller kan blive udsat for,
- 5) de ressourcer, der er nødvendige for den rette gennemførelse af dens virksomhed, og en hensigtsmæssig anvendelse af disse,
- 6) procedurer med henblik på adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter,
- 7) fyldestgørende interne kontrolprocedurer, og
- 8) betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området,

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1 nævnte forhold.

§ 30. En pensionskasse skal have en bestyrelse bestående af en formand og et antal andre bestyrelsesmedlemmer, hvoraf mindst halvdelen vælges af og blandt medlemmerne i pensionskassen, medmindre Finanstilsynet under hensyn til pensionskassens forhold tillader en anden sammensætning af bestyrelsen.

Stk. 2. Et bestyrelsesmedlem kan til enhver tid udtræde af bestyrelsen. Et bestyrelsesmedlem kan til enhver tid afsættes af den, som har valgt eller udpeget den pågældende. Valgperioden for bestyrelsesmedlemmer skal ophøre ved afslutningen af en ordinær generalforsamling, senest 4 år efter valget.

§ 31. Bestyrelsen i en pensionskasse skal ansætte en direktør, der ikke må være medlem af bestyrelsen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde under hensyn til pensionskassens forhold dispensere fra kravet i stk. 1. Hvis en pensionskasse ikke har en direktør, jf. § 119 eller Finanstilsynet har dispenseret fra kravet i medfør af stk. 1, udføres de herved, der ved loven er henlagt til direktøren, af bestyrelsen.

§ 32. Bestyrelsesmedlemmer og direktører skal være myndige personer.

Stk. 2. Bestemmelserne om bestyrelsesmedlemmer finder tilsvarende anvendelse på suppleanter for disse.

§ 33. Bestyrelsen og direktøren forestår ledelsen af pensionskassen og skal sørge for en forsvarlig organisation og administration af pensionskassen.

Stk. 2. Direktøren varetager den daglige ledelse og skal følge de retningslinjer og anvisninger, som bestyrelsen har givet. Dispositioner, der efter pensionskassens forhold er af usædvanlig art eller af stor betydning, kan kun foretages af direktøren efter særlig bemyndigelse fra bestyrelsen. Såfremt bestyrelsens beslutning ikke kan afventes uden væsentlig ulempe for pensionskassen, kan direktøren dog foretage sådanne dispositioner. Bestyrelsen skal i så fald snarest muligt underrettes om den truffede disposition.

Stk. 3. Bestyrelsen skal påse, at bogføringen og formueforvaltningen kontrolleres på en efter pensionskassens forhold tilfredsstillende måde. Direktøren skal sørge for, at pensionskassens bogføring sker under iagttagelse af lovgivningens regler herom, og at formueforvaltningen foregår på en betryggende måde.

Stk. 4. Prokura kan kun meddeles af bestyrelsen og kan kun meddeles til to eller flere i forening.

§ 34. Bestyrelsen for en pensionskasse skal

- 1) fastlægge, hvilke hovedtyper af aktiviteter pensionskassen skal udføre,
- 2) identificere og kvantificere pensionskassens væsentlige risici og fastlægge dens risikoprofil, herunder fastsætte, hvilke og hvor store risici pensionskassen må påtage sig, og
- 3) fastlægge politikker for, hvorledes virksomheden skal styre hver af pensionskassens væsentlige aktiviteter og de risici, der er knyttet hertil, under hensyntagen til samspillet mellem disse.

Stk. 2. På grundlag af den fastlagte risikoprofil og de fastlagte politikker skal bestyrelsen give direktøren skriftlige retningslinjer, der som minimum skal indeholde

- 1) kontrollerbare rammer for, hvilke og hvor store risici direktøren må påføre pensionskassen,
- 2) principperne for opgørelse af de enkelte risikotyper,
- 3) regler om, hvilke dispositioner der kræver bestyrelsens stillingtagen, og hvilke dispositioner direktøren kan foretage som led i sin stilling, og
- 4) regler for, hvordan og i hvilket omfang direktøren skal rapportere til bestyrelsen om pensionskassens risici, herunder om udnyttelsen af rammerne i retningslinjerne for direktøren og om overholdelsen af de grænser, der er fastsat i lovgivningen vedrørende de risici, som pensionskassen må påtage sig.

Stk. 3. Bestyrelsen skal løbende tage stilling til, om pensionskassens risikoprofil og politikker samt retningslinjerne for direktøren er forsvarlige i forhold til pensionskassens aktiviteter, organisation og ressourcer, herunder kapital og likviditet, samt de markedsforhold, som pensionskassens aktiviteter drives under.

Stk. 4. Bestyrelsen skal løbende vurdere, om direktøren varetager sine opgaver i overensstemmelse med den fastlagte risikoprofil, de fastlagte politikker og retningslinjerne for direktøren. Bestyrelsen skal træffe passende foranstaltninger, hvis dette ikke er tilfældet.

Stk. 5. Bestyrelsen skal sikre, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå pensionskassens aktiviteter og de hermed forbundne risici.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de forpligtelser, der påhviler bestyrelsen og direktøren i en pensionskasse i medfør af stk. 1-5.

§ 35. En pensionskasse skal som led i en forsvarlig organisation og administration have følgende nøglefunktioner:

- 1) en risikostyringsfunktion,
- 2) en intern auditfunktion, og
- 3) en aktuarfunktion, såfremt pensionskassen yder dækning af biometriske risici eller enten garanterer et investeringsafkast eller et bestemt ydelsesniveau.

Stk. 2. Direktionen skal for hver af nøglefunktionerne udpege en nøgleperson, der er den ansvarlige for funktionen.

Stk. 3. Direktionen skal sikre, at de personer, der varetager en nøglefunktion, kan varetage deres opgaver effektivt og på en objektiv, fair og uafhængig måde.

Stk. 4. En enkeltperson eller en organisatorisk enhed må varetage mere end én nøglefunktion og andre driftsmæssige opgaver, bortset fra den interne auditfunktion, som skal være uafhængig af de øvrige nøglefunktioner.

Stk. 5. Nøglepersonen, jf. stk. 2, skal rapportere om alle væsentlige undersøgelsesresultater og henstillinger inden for deres ansvarsområde til direktionen. Direktionen har herefter pligt til at beslutte, hvilke foranstaltninger der skal træffes. Hvis nøglepersonen i forvejen refererer til bestyrelsen, vil nøglepersonen fortsat skulle rapportere til bestyrelsen og rapporten skal tilgå direktionen. Direktionens pligter efter denne bestemmelse vil i så fald være pålagt bestyrelsen.

Stk. 6. En nøgleperson skal underrette Finanstilsynet, hvis pensionskassens direktion eller bestyrelse, jf. stk. 5, sidste pkt., ikke i tide træffer hensigtsmæssige korrigerende foranstaltninger som minimum i følgende tilfælde:

- 1) når nøglepersonen har påvist en væsentlig risiko for, at pensionskassen sandsynligvis ikke vil opfylde et væsentligt lovkrav, og rapporteret herom til direktionen, og hvor dette kan have en betydelig indvirkning på medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser, eller
- 2) når nøglepersonen har konstateret en væsentlig overtrædelse af de love eller administrative bestemmelser, der gælder for pensionskasser og dens aktiviteter, og rapporteret herom til direktionen.

Stk. 7. Reglerne i § 44 finder med de fornødne tilpasninger anvendelse på nøglepersoner, der har underrettet Finanstilsynet i medfør af stk. 6.

Stk. 8. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for i stk. 1 nævnte nøglefunktioner, herunder om nøglefunktionernes opgaver og ansvarsområder.

§ 36. Et bestyrelsesmedlem eller en direktør må ikke deltage i behandlingen af spørgsmål om aftaler mellem pensionskassen og vedkommende selv, om søgsmål mod vedkommende selv eller om aftale mellem pensionskassen og tredjemand eller søgsmål mod tredjemand, hvis vedkommende deri har en væsentlig interesse, der kan være stridende mod pensionskassens.

§ 37. Pensionskassen forpligtes ved retshandler, som på dens vegne indgås af den samlede bestyrelse eller af medlemmer af bestyrelsen eller af direktøren, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Den tegningsret, som efter stk. 1 tilkommer medlemmer af bestyrelsen eller direktøren, kan kun udøves af to i forening. Denne tegningsret kan i vedtægterne yderligere begrænses således, at tegningsretten kun kan udøves af to eller flere bestemte personer i forening eller af flere end to i forening. Anden begrænsning i tegningsretten kan ikke fastsættes.

§ 38. Formanden skal sørge for, at bestyrelsen holder møde, når dette er nødvendigt, og skal påse, at samtlige medlemmer indkaldes. Et medlem af bestyrelsen, en direktør eller en revisor kan forlange, at bestyrelsen indkaldes. En direktør eller en revisor har ret til at deltage i og udtale sig ved bestyrelsens møder, medmindre bestyrelsen i en enkelt sag træffer anden bestemmelse.

Stk. 2. Over forhandlingerne i bestyrelsen skal der føres en protokol, der underskrives af samtlige tilstedeværende medlemmer. Et bestyrelsesmedlem, en revisor eller en direktør, der ikke er enig i bestyrelsens beslutning, har ret til at få sin mening indført i protokollen.

Stk. 3. Bestyrelsen skal ved en forretningsorden træffe nærmere bestemmelser om udførelsen af sit hverv.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om forretningsordenens indhold.

§ 39. Bestyrelsen er beslutningsdygtig, når over halvdelen af medlemmerne er repræsenteret, for så vidt der ikke efter vedtægterne stilles større krav. Beslutning må dog ikke tages, uden at så vidt muligt samtlige bestyrelsesmedlemmer har haft adgang til at deltage i sagens behandling. Har et medlem af bestyrelsen forfald, og er der valgt en suppleant, skal der gives suppleanten adgang til at træde i medlemmets sted, så længe forfaldet varer. Medmindre andet er besluttet af bestyrelsen eller fastsat i vedtægterne, kan et medlem i enkeltstående tilfælde give fuldmagt til et andet medlem i stedet for at indkalde en suppleant, hvis dette er betryggende henset til emnet for drøftelserne.

Stk. 2. De anliggender, der behandles i bestyrelsen, afgøres, for så vidt der ikke efter vedtægterne kræves særligt stemmeflertal, ved simpelt stemmeflertal. Det kan i vedtægterne bestemmes, at formandens stemme er afgørende i tilfælde af stemmelighed.

§ 40. En pensionskasse kan helt eller delvist overlade en hvilken som helst aktivitet, herunder nøglefunktioner og ledelsen, til leverandører.

Stk. 2. Pensionskassen bevarer det fulde ansvar for opgavernes udførelse, når de outsourcer nøglefunktioner eller andre aktiviteter.

Stk. 3. Outsourcing af nøglefunktioner eller andre aktiviteter må ikke foregå på en anden måde, der kan føre til:

- 1) forringelse af kvaliteten af ledelsessystemet i den pågældende pensionskasse,
- 2) uretmæssig forøgelse af den operationelle risiko,
- 3) forringelse af Finanstilsynets mulighed for at kontrollere, at pensionskassen overholder sine forpligtelser, eller
- 4) underminering af løbende og fyldestgørende servicering af medlemmer og pensionsmodtagere.

Stk. 4. Pensionskassen skal gennem processen for udvælgelse af leverandører og den løbende overvågning af leverandørernes aktiviteter sikre, at de outsourcete aktiviteter håndteres behørigt.

Stk. 5. Pensionskasser, der outsourcer nøglefunktioner, ledelse af virksomheden eller andre aktiviteter, der er omfattet af denne lov, skal indgå en skriftlig aftale med leverandøren. Aftalen skal have retsvirkning, og skal på en klar og tydelig måde beskrive pensionskassens og leverandørens rettigheder og forpligtelser.

Stk. 6. Pensionskassen skal i god tid underrette Finanstilsynet om outsourcing af aktiviteter, der er omfattet af loven. Hvis outsourcing vedrører pensionskassens nøglefunktioner eller ledelse, skal dette anmeldes til Finanstilsynet, inden aftalen vedrørende en sådan outsourcing træder i kraft. Pensionskassen skal underrette Finanstilsynet om eventuelle efterfølgende væsentlige ændringer i forhold til de outsourcete aktiviteter.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om outsourcing.

§ 41. Et medlem af bestyrelsen og direktionen samt ansatte, der er identificeret som nøglepersoner i en pensionskasse, skal opfylde følgende:

- 1) Skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen.
- 2) Skal have tilstrækkeligt godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen.
- 3) Må ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde.
- 4) Må ikke have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering.
- 5) Må ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at personen ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen, direktionen eller ansatte, der er identificeret som nøglepersoner i en pensionskasse, skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 1 i forbindelse med indtræden i pensionskassen og om forhold nævnt i stk. 1, nr. 2-5, hvis forholdene efterfølgende ændres.

§ 42. Erhvervsministeren kan for pensionskasser fastsætte nærmere regler om definitioner af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på pensionskassens risikoprofil.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan for pensionskasser fastsætte nærmere regler om lønpolitik og aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på pensionskassens risikoprofil.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om pensionskassers pligt til at offentliggøre oplysninger om aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på pensionskassens risikoprofil.

§ 43. En pensionskasse skal have en ordning, hvor den ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af pensionskassen, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i pensionskassen. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for en pensionskasse, som beskæftiger flere end fem ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter, at pensionskassen har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra kravet i stk. 1, hvis Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning.

§ 44. En pensionskasse må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som følge af, at den ansatte har indberettet pensionskassens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning hos pensionskassen.

Stk. 2. Ansatte kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven, hvis deres rettigheder er blevet krænket ved overtrædelse af stk. 1. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke fraviges til ugunst for den ansatte.

§ 45. En firmapensionskasse og dens ansatte må ikke uberettiget videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som firmapensionskassen eller dens ansatte har fået kendskab til under udøvelsen af deres hverv.

Stk. 2. Den, som modtager oplysninger efter stk. 1, er omfattet af den i stk. 1 nævnte tavshedspligt.

Kapitel 8

Teknisk grundlag og pensionsmæssige hensættelser

§ 46. Pensionskassens tekniske grundlag m.v. skal anmeldes til Finanstilsynet, senest samtidig med at grundlaget tages i anvendelse. Det samme gælder enhver efterfølgende ændring i de nævnte forhold. Anmeldelsen skal indeholde angivelse af

- 1) de former for pensioner, som pensionskassen agter at anvende,
- 2) grundlaget for beregning af pensionsbidrag, udtrædelsesgodtgørelse og kapitalværdien af den optjente pension
- 3) regler for beregning og fordeling af overskud til medlemmerne, pensionsmodtagerne og andre pensionsberettigede efter pensionsaftalen,
- 4) principper for genforsikring, herunder beløbsgrænser,
- 5) regler for, hvornår medlemmerne og pensionsmodtagerne skal afgive helbredsoplysninger til bedømmelse af risikoforholdene,
- 6) grundlaget for beregning af de pensionsmæssige hensættelser og
- 7) regler, hvorefter pensionsordninger med løbende udbetalinger tegnet eller aftalt som obligatoriske ordninger i en pensionskasse eller et forsikringsselskab kan overføres fra eller til pensionskassen i forbindelse med overgang til anden ansættelse eller i forbindelse med virksomhedsoverdragelse eller virksomhedsomdannelse.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere bestemmelser om de forhold, der er nævnt i stk. 1, herunder om og i hvilket omfang anmeldelserne skal være offentligt tilgængelige.

§ 47. En pensionskasse skal som generelt princip hvor det er relevant tage hensyn til at have en rimelig fordeling af risici og ydelser mellem generationerne i dens aktiviteter.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere bestemmelser om det i stk. 1 nævnte princip.

§ 48. En pensionskasse skal have tilstrækkelige egnede aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af pensionskassens samlede pensionsmæssige hensættelser. For at sikre tilstedeværelsen af de i stk. 1 nævnte aktiver skal pensionskassen føre et register, der indeholder en optegnelse over

- 1) de aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af pensionskassens samlede pensionsmæssige hensættelser, og
- 2) værdien af finansielle kontrakter, der reducerer risikoen for, at aktiverne efter nr. 1 ikke kan dække de pensionsmæssige forpligtelser.

Stk. 2. Aktiverne i registrerede efter stk. 1 skal alene tjene til fyldestgørelse af medlemsbestanden og de begunstigede.

Stk. 3. Pensionskassen skal løbende indberette til Finanstilsynet, hvilke aktiver der er registreret.

Stk. 4. Finanstilsynet kan kræve aktiverne i registreret deponeret og pantsat til fordel for Finanstilsynet, hvis Finanstilsynet efter § 86, stk. 3, beslutter at begrænse eller forbyde selskabets rådighed over dets aktiver. Finanstilsynet skal registreres som pantgiver, og enhver efterfølgende ændring i den deponerede aktivmasse skal godkendes af Finanstilsynet og noteres i registreret.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om indhold, opgørelse, indberetning, registrering og kontrol af tilstedeværelsen af aktiverne indført i registreret.

§ 49. Aktiverne, jf. § 48, opgøres efter følgende regler:

- 1) Aktiverne opgøres og reguleres løbende i overensstemmelse med de regler, der fastsættes for årsrapporter efter § 64, jf. § 70.
- 2) Der skal foretages fradrag for en eventuel behæftet del, og udlån kan kun indgå til en værdi, der fremkommer efter fradrag af forpligtelser, der kan modregnes over for låntager.
- 3) Finansielle kontrakter, der reducerer risikoen for, at aktiverne ikke kan dække de pensionsmæssige forpligtelser, skal medregnes med værdien af sådanne kontrakter i aktivernes værdi.
- 4) Tilgodehavende uforfaldne renter af aktiver medregnes i aktivernes værdi.
- 5) Afledte instrumenter skal opgøres forsigtigt.

§ 50. En pensionskasse skal til enhver tid og for alle de pensionsordninger, som pensionskassen administrerer opgøre størrelsen af de passiver, der svarer til de finansielle forpligtelser, som bestanden medfører.

Stk. 2. Hvis pensionskassen yder dækning af biometriske risici eller garanti for et bestemt investeringsafkast eller et bestemt ydelsesniveau, skal det sikres, at pensionskassen foretager tilstrækkelige pensionsmæssige hensættelser til dækning af alle sådanne pensionsordninger.

Stk. 3. De pensionsmæssige hensættelser beregnes hvert år. Finanstilsynet kan dog tillade, at de kun beregnes hvert tredje år, hvis pensionskassen godtgør, at der er foretaget tilpasninger i de mellemliggende år. Den tilrettede udvikling i de pensionsmæssige hensættelser og ændringerne i de risici, der er dækket, skal dokumenteres overfor Finanstilsynet.

Stk. 4. Beregningen af de pensionsmæssige hensættelser foretages og attesteres af en aktuar, efter de aktuarmæssige metoder, som er fastlagt i medfør af stk. 5 som er i overensstemmelse med følgende principper:

1. Mindstebeløbet for de pensionsmæssige hensættelser skal beregnes ved anvendelse af en tilstrækkeligt forsigtig aktuarmæssig værdiansættelse idet der tages hensyn til alle de forpligtelser vedrørende ydelser og bidrag, der følger af pensionskassens pensionsordninger
2. De maksimale rentesatser skal vælges med forsigtighed
3. De biometriske tabeller, der benyttes ved beregningen af de pensionsmæssige hensættelser, skal være baseret på forsigtige principper.
4. Metoden og grundlaget for beregningen af de pensionsmæssige hensættelser skal som hovedregel være konstante fra det ene regnskabsår til det andet. De kan dog ændres, når dette er begrundet i ændringer i de retlige, demografiske eller økonomiske forhold, der ligger til grund for de antagelserne

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte yderligere og mere detaljerede krav relateret til beregningen af pensionsmæssige hensættelser med det formål at sikre, at medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser tilgodeses i tilstrækkeligt omfang.

Kapitel 9

Solvens

§ 51. Pensionskassen skal til enhver tid have en i forhold til dens samlede virksomhed tilstrækkelig basiskapital, der mindst svarer til kravene i §§ 52-54.

§ 52. Basiskapitalen kan bestå af pensionskassens formue, der er fri for enhver påregnelig forpligtelse og med fradrag af immaterielle værdier, herunder:

- 1) indbetalte kapitalandele, eller effektiv garantikapital samt alle konti tilhørende medlemmerne, der opfylder følgende kriterier:
 - a) vedtægterne skal fastsætte, at betalinger fra disse konti til medlemmerne kun kan foretages, hvis basiskapitalen ikke herved falder under det krævede niveau, eller hvis hele pensionskassens øvrige gæld efter pensionskassens opløsning er afviklet,
 - b) vedtægterne skal fastsætte, for så vidt angår de i litra a) omhandlede betalinger, når disse sker af andre årsager end individuelle medlemsophør, at Finanstilsynet underrettes herom mindst én måned i forvejen, og at Finanstilsynet inden for denne frist kan forbyde betalingen, og
 - c) de relevante bestemmelser i vedtægterne kan kun ændres, efter at Finanstilsynet har erklæret, at det ikke har nogen indvending mod ændringen, jf. dog kriterierne omhandlet i litra a) og b).
- 2) lovmæssige og frie reserver, der ikke modsvarer forpligtelser,
- 3) det udbytte eller tab efter fradrag af dividende, der skal betales, og
- 4) de bonusreserver, der er opført på balancen, for så vidt de kan anvendes til dækning af eventuelle tab og ikke er afsat til udlodning til medlemmer og pensionsmodtagere.

Stk. 2. Basiskapitalen reduceres med pensionskassens direkte besiddelse af egne aktier, samt skatteaktiver, dog undtaget værdien af skatteaktiver, som den ville være i en administrationssituation, jf. § 86 og § 35 i pensionsafkastbeskatningsloven.

Stk. 3. Basiskapitalen kan også udgøres af:

- 1) kumulative præferenceaktier og ansvarlig indskudskapital op til 50 % af det mindste af beløbene for basiskapitalen og for kapitalkravet, hvoraf ansvarlig indskudskapital med fast løbetid eller kumulative præferenceaktier med fast løbetid højst må udgøre 25 %, forudsat at der i til-

fælde af pensionskassens konkurs eller likvidation findes bindende aftaler om, at ansvarlig indskudskapital eller præferenceaktier efterstilles alle andre fordringer og først fyldestgøres, når al anden udestående gæld er betalt,

- 2) værdipapirer med ubestemt løbetid og andre instrumenter, herunder andre kumulative præferenceaktier end de i nr. 1) omhandlede, op til 50 % af basiskapitalen eller kapitalkravet, alt efter hvilket beløb der er lavest, for alle de værdipapirer, og den ansvarlige indskudskapital, der er omhandlet i nr. 1), forudsat at de opfylder følgende betingelser:
 - a) de må ikke kunne tilbagebetales på ihæندهaverens initiativ eller uden Finanstilsynets forudgående samtykke,
 - b) aftaler i forbindelse med gældsstiftelsen skal give pensionskassen mulighed for at udskyde betaling af renter af gælden,
 - c) långiverens krav mod pensionskassen skal efterstilles al anden ikke efterstillet gæld,
 - d) de for udstedelsen af værdipapirerne gældende dokumenter skal indeholde bestemmelse om, at gæld og ikke betalte renter skal kunne anvendes til dækning af tabene, samtidig med at pensionskassen skal kunne fortsætte sin virksomhed, og
 - e) kun faktisk indbetalte beløb tages i betragtning.

Stk. 4. Den i stk. 3, nr. 1) omhandlede ansvarlige indskudskapital skal ligeledes opfylde følgende betingelser:

- 1) kun faktisk indbetalte midler tages i betragtning,
- 2) for indskudskapital med fast løbetid skal den oprindelige løbetid være mindst fem år. Senest et år inden tilbagebetalingsdatoen skal pensionskassen med henblik på Finanstilsynets godkendelse forelægge Finanstilsynet en plan over, hvorledes basiskapitalen vil blive fastholdt på eller bragt op på det krævede niveau ved løbetidens udløb, medmindre den andel, den ansvarlige indskudskapital kan udgøre af basiskapitalen, nedsættes gradvis i løbet af mindst de sidste fem år inden den aftalte tilbagebetalingsdag. Finanstilsynet kan give tilladelse til en tidligere tilbagebetaling af sådanne midler, forudsat at den udstedende pensionskasse ansøger herom, og dens basiskapital ikke derved falder under det krævede niveau,
- 3) for indskudskapital, for hvilken der ikke er fastsat nogen løbetid, skal der gælde et opsigelsesvarsel på fem år, medmindre indskudskapitalen ikke længere medregnes som et element i basiskapitalen, eller medmindre Finanstilsynets forudgående samtykke specielt kræves for tilbagebetaling før tiden. I sidstnævnte tilfælde skal pensionskassen mindst seks måneder inden dato for den foreslåede tilbagebetaling underrette Finanstilsynet med angivelse af basiskapitalen og kapitalkravet før og efter denne tilbagebetaling. Finanstilsynets tilladelse til tilbagebetaling af sådanne midler forudsætter, at pensionskassens basiskapital ikke derved falder under det krævede niveau,
- 4) låneaftalen indeholder ikke nogen klausul om, at gælden under nærmere angivne omstændigheder, bortset fra likvidation af pensionskassen, skal tilbagebetales inden de aftale forfaldsdatoer, og
- 5) låneaftalen kan kun ændres, efter at Finanstilsynet har erklæret, at det ikke har nogen indvendinger mod ændringen.

Stk. 5. Med tilladelse fra Finanstilsynet kan basiskapitalen også bestå af følgende:

- 1) såfremt der ikke anvendes zillmering, eller såfremt der anvendes zillmering, som ikke når op på de erhvervesomkostninger, som indgår i præmien: Forskellen mellem den pensionshensættelse, der ikke er zillmeret eller delvis zillmeret, og en pensionshensættelse, der er zillmeret med en zillmeringssats, der er lig med de erhvervesomkostninger, som indgår i præmien,
- 2) de skjulte nettoreserver, der er opstået som følge af ansættelsen af aktiver, i det omfang sådanne skjulte nettoreserver ikke har karakter af et undtagelsestilfælde,

- 3) halvdelen af den ikke indbetalte aktiekapital eller grundfond, når den indbetalte del udgår 25 % af denne kapital eller fond, højst med et beløb svarende til 50 % af basiskapitalen eller af kapitalkravet alt efter hvilket beløb, der er mindst.

Stk. 6. Beløbet omhandlet i stk. 5, nr. 1), må ikke overstige 3,5 % af summen af forskellen mellem kapitalværdien af livsforsikrings- og pensionsydelse og pensionshensættelserne for alle de policer, hvor zillmering er mulig. Denne forskel nedsættes med et beløb, som svarer til eventuelle ikke afskrevne erhvervelsesomkostninger, der er opført som et aktiv.

Stk. 7. Basiskapitalen opgøres med udgangspunkt i pensionskassens egenkapital opgjort efter samme principper, som finder anvendelse i pensionskassens årsregnskab.

§ 53. Pensionskassen skal til enhver tid være i besiddelse af en basiskapital, der mindst svarer til kapitalkravet, opgjort som anført i stk. 2-6, alt efter pensionskassens forpligtelser.

Stk. 2. Kapitalkravet er lig med summen af følgende to resultater:

- 1) det første resultat: det tal, der svarer til 4 % af de pensionshensættelser, vedrørende direkte pensionskassevirksomhed og overtagelser af genforsikring uden fradrag for afgivelse af genforsikring, multipliceres med det forhold, som skal være på mindst 85 %, der i det sidste regnskabsår bestod mellem de pensionshensættelsernes samlede beløb, med fradrag for afgivelserne af genforsikring, og de pensionshensættelsernes bruttobeløb,
- 2) det andet resultat: for de kontrakter, hvor risikosummen ikke er negativ, multipliceres det tal, der udgør 0,3 % af risikosummen, som pensionskassen har påtaget sig ansvaret for, med det forhold, som skal være på mindst 50 %, der i det sidste regnskabsår bestod mellem størrelsen af risikosummen, for hvilken pensionskassen forbliver ansvarlig efter afgivelse af genforsikring og retrocession, og størrelsen af risikosummen uden fradrag af afgivelse af genforsikring. For oplysende dødsfaldsforsikringer med en løbetid på højst tre år udgør procentsatsen 0,1 %. For dødsfaldsforsikringer med en løbetid på over tre år, men ikke over fem år, udgør procentsatsen 0,15 %.

Stk. 3. For accessoriske forsikringer omfattet af forsikringsklasse nr. iii, jf. bilag A, er kapitalkravet lig med det i § 54 fastsatte kapitalkrav.

Stk. 4. For kapitaliseringsvirksomhed omfattet af forsikringsklasse nr. v, jf. bilag A, er kapitalkravet lig med 4 % af de pensionshensættelser, beregnet som angivet i stk. 2, nr. 1).

Stk. 5. For tontinevirksomhed omfattet af forsikringsklasse nr. iv, jf. bilag A, er kapitalkravet lig med 1 % af denne virksomheds aktiver.

Stk. 6. For forsikringer som er knyttet til investeringsfonde og omfattet af forsikringsklasse nr. i, nr. ii og for virksomhed omfattet af forsikringsklasse nr. vi-vii, jf. bilag A, er kapitalkravet lig med summen af følgende:

- 1) i det omfang pensionskassen påtager sig en investeringsrisiko, 4 % af de pensionsmæssige hensættelser, beregnet som angivet i stk. 2, nr. 1),
- 2) i det omfang pensionskassen ikke påtager sig en investeringsrisiko, men det beløb, der skal dække driftsomkostningerne, fastsættes for en periode på over fem år, 1 % af de pensionsmæssige hensættelser, beregnet som angivet i stk. 2, nr. 1),
- 3) i det omfang pensionskassen ikke påtager sig en investeringsrisiko, og det beløb, der skal dække driftsomkostningerne, ikke fastsættes for en periode på over fem år, et beløb svarende til 25 % af de administrative nettoomkostninger for det sidste regnskabsår i forbindelse med sådanne forsikringer og operationer,
- 4) i det omfang pensionskassen påtager sig en dødsrisiko, 0,3 % af risikosummen, beregnet som angivet i stk. 2, nr. 2).

Stk. 2. Kapitalkravets størrelse er lig med det højeste af de to resultater, der er anført i stk. 3 og 4.

Stk. 4. Beregning for grundlaget for krav: de beløb, der er udbetalt i direkte forsikring (uden fradrag af krav, som påhviler genforsikrere og retrocessionarer) for krav i løbet af de i stk. 1 omhandlede perioder, lægges sammen. Hertil lægges det beløb for krav, der er udbetalt i løbet af de samme perioder for forpligtelser, der er overtaget ved genforsikring eller retrocession, og beløbet for de hensættelser til endnu ikke afviklede krav, der er fastlagt ved slutningen af det sidste regnskabsår for såvel direkte forretninger som for de ved genforsikring overtagne forpligtelser. Herfra fradrages de regresbeløb, der er modtaget i løbet af de i stk. 1 omhandlede perioder. Fra det tilbageværende beløb fradrages beløbet for hensættelser til endnu ikke afviklede krav, som er fastlagt ved begyndelsen af det andet regnskabsår, der går forud for det sidst afsluttede regnskabsår, for såvel direkte forretninger som for de ved genforsikring overtagne forpligtelser. En tredjedel af det således fremkomne beløb deles i to, hvoraf den første del går op til 35 000 000 EUR, og den anden del omfatter det resterende beløb; der beregnes brøkdeler på 26 % af den første del og 23 % af den anden del, som lægges sammen. Den således beregnede sum multipliceres med det forhold, der for summen af de sidste tre regnskabsår består mellem størrelsen af de forsikringsydelse, der påhviler pensionskassen efter fradrag af inddrivelige beløb i forbindelse med genforsikring, og forsikringsydelse, der består af bruttobeløb. Dette forhold skal under ingen omstændigheder være under 50 %.

Stk. 5. Er kapitalkravet som beregnet i stk. 2-4 lavere end kapitalkravet for de foregående år, er kapitalkravet mindst lig med kapitalkravet for de foregående år multipliceret med forholdet mellem de pensionsmæssige hensættelser til udestående erstatningsudgifter ved det sidste regnskabsårs afslutning og de pensionsmæssige hensættelser til udestående erstatningsudgifter ved det sidste regnskabsårs begyndelse. Som led i disse beregninger beregnes de pensionsmæssige hensættelser som et nettobeløb af genforsikring, men forholdet må ikke være højere end 1.

Kapitel 10

§ 56. En pensionskasse skal investere sine aktiver i overensstemmelse med »prudent person«-princippet og navnlig efter følgende regler:

- 1) Aktiverne skal investeres, så de langsigtede interesser for medlemsbestanden som helhed varetages bedst muligt. Hvor der er risiko for interessekonflikt, skal pensionskassen sikre, at investeringerne foretages udelukkende i medlemsbestandens interesse.
- 2) Pensionskassen kan tage hensyn til investeringsbeslutningernes langsigtede indvirkning på miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige spørgsmål.
- 3) Aktiverne skal investeres på en sådan måde, at der skabes sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet i den samlede investeringsportefølje.
- 4) Aktiverne skal overvejende investeres på regulerede markeder. Investeringer i aktiver, der ikke er optaget til omsætning på et reguleret kapitalmarked, skal under alle omstændigheder holdes på et forsigtigt niveau.
- 5) Investeringer i afledte instrumenter er muligt, i det omfang sådanne instrumenter bidrager til at reducere investeringsrisici eller fremme en effektiv porteføljeforvaltning. Pensionskassen skal herudover undgå for stor risikoeksponering over for en enkelt modpart og over for andre afledte transaktioner.
- 6) Aktiverne skal diversificeres på en sådan måde, at uforholdsmæssig stor afhængighed af et bestemt aktiv eller en bestemt udsteder eller gruppe af virksomheder og en uforholdsmæssig stor akkumulering af risiko i den samlede portefølje undgås. Investeringer i aktiver udstedt af samme udsteder eller af udstedere, der tilhører samme gruppe, må ikke udsætte pensionskassen for en uforholdsmæssig stor risikokoncentration.
- 7) Der må ikke investeres mere end 5 pct. af den samlede portefølje i det pensionstegnende firma, og når det pensionstegnende firma tilhører en gruppe, må der ikke investeres mere end 10 pct. af porteføljen i de virksomheder, der tilhører samme gruppe som det pensionstegnende firma. Er der en række pensionstegnende firmaer i samme koncern, der har tegnet pensioner gennem en pensionskasse, skal investeringer i disse pensionstegnende firmaer foregå under hensyntagen til behovet for en behørig spredning.

Stk. 2. Finanstilsynet kan give dispensation fra stk. 1, nr. 6 og 7, ved investeringer i statsobligationer.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om anvendelsen af stk. 1.

§ 57. En pensionskasse skal udarbejde en skriftlig redegørelse for dens investeringsprincipper.

Stk. 2. Redegørelsen skal som minimum beskrive metoder til måling af investeringsrisici, de anvendte risikostyringsprocesser, den strategiske aktivallokering under hensyn til pensionsforpligtelsernes art og varighed, samt om og i så fald hvordan man i investeringspolitikken tager hensyn til miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige spørgsmål.

Stk. 3. Redegørelsen skal tages op til fornyet overvejelse mindst hvert tredje år og skal revideres omgående efter enhver væsentlig ændring af investeringspolitikken.

Stk. 4. Redegørelsen skal gøres offentligt tilgængelig.

Kapitel 11

Årsrapporter, revision og granskning

§ 58. Firmapensionskasser skal udarbejde en årsrapport, der i det mindste består af en ledelsesberetning, en ledelsespåtegning og et årsregnskab bestående af en balance, en resultatopgørelse, noter, herunder redegørelse for anvendt regnskabspraksis, og en oversigt over bevægelserne i egenkapitalen. Når et årsregnskab er revideret, indgår revisionspåtegningen i årsrapporten.

Stk. 2. Årsrapporten skal udarbejdes i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og regler fastsat i medfør af § 70.

§ 59. Bestyrelsen og direktionen skal aflægge årsrapport for firmapensionskassen.

Stk. 2. Hvert enkelt ledelsesmedlem har ansvar for, at årsrapporten udarbejdes i overensstemmelse med lovgivningen og eventuelle yderligere krav til regnskaber i vedtægter eller aftale. Endvidere har hvert enkelt ledelsesmedlem ansvar for, at årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab kan revideres i tide, og for, at årsrapporten kan godkendes i tide.

Stk. 3. Hvert enkelt bestyrelsesmedlem har ansvar for, at årsrapporten indberettes til Finanstilsynet, jf. § 68, stk. 1, og Erhvervsstyrelsen, jf. § 69, stk. 1, inden for de frister, der er fastsat i lovgivningen.

§ 60. Når årsrapporten er udarbejdet, skal alle medlemmerne af bestyrelsen og direktionen underskrive den og datere underskriften. De skal give deres underskrift i tilknytning til en ledelsespåtegning, hvor hvert enkelt ledelsesmedlems navn og funktion i forhold til pensionskassen er tydeligt angivet, og hvori de erklærer, hvorvidt

- 1) årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med lovgivningens krav samt eventuelle krav i vedtægter eller aftale,
- 2) årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab giver et retvisende billede af pensionskassens og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet og
- 3) ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse for udviklingen i pensionskassens og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernens aktiviteter og økonomiske forhold samt en beskrivelse af de væsentlige risici og usikkerhedsfaktorer, som pensionskassen henholdsvis koncernen kan påvirkes af.

Stk. 2. Har ledelsen indføjet supplerende beretninger i årsrapporten, skal medlemmerne af bestyrelsen og direktionen i ledelsespåtegningen erklære, hvorvidt beretningen giver en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger.

Stk. 3. Selv om et ledelsesmedlem er helt eller delvis uenig i årsrapporten eller har indvendinger mod, at den skal godkendes med det indhold, der er besluttet, kan medlemmet ikke undlade at underskrive. Ledelsesmedlemmet kan dog tilkendegive sine indvendinger med en konkret og fyldestgørende begrundelse i tilknytning til sin underskrift og ledelsespåtegningen.

§ 61. Årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab skal give et retvisende billede af firmapensionskassens og koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet. Ledelsesberetningen skal indeholde en retvisende redegørelse for de forhold, som beretningen omhandler.

Stk. 2. Hvis anvendelse af bestemmelser i denne lov eller regler udstedt i medfør af § 70 ikke er tilstrækkeligt til at give et retvisende billede som nævnt i stk. 1, skal der gives yderligere oplysninger i årsregnskabet henholdsvis koncernregnskabet.

Stk. 3. Hvis anvendelse af bestemmelser i dette kapitel eller regler udstedt i medfør af § 70 i særlige tilfælde vil stride mod kravet i stk. 1, 1. pkt., skal de fraviges, således at dette krav opfyldes. En sådan fravigelse skal hvert år oplyses i noterne og her altid begrundes konkret og fyldestgørende med oplysning om, hvilken indvirkning, herunder så vidt muligt den beløbsmæssige indvirkning, fravigelsen har på pensionskassens henholdsvis koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet.

§ 62. For at årsregnskabet og koncernregnskabet kan give et retvisende billede, og for at ledelsesberetningen kan indeholde en retvisende redegørelse, jf. § 60, skal reglerne i stk. 2 og 3 opfyldes.

Stk. 2. Årsrapporten skal udarbejdes således, at den støtter regnskabsbrugere i deres økonomiske beslutninger. De omhandlede regnskabsbrugere er personer, virksomheder, organisationer og offentlige myndigheder m.v., hvis økonomiske beslutninger normalt må forventes at blive påvirket af en årsrapport, herunder medlemmer, pensionsmodtagere, potentielle medlemmer, kreditorer, medarbejdere, kunder,

alliancepartnere, lokalsamfundet samt tilskudsgivende og fiskale myndigheder. De omhandlede økonomiske beslutninger skal i det mindste vedrøre

- 1) placering af regnskabsbrugerens egne ressourcer,
- 2) ledelsens forvaltning af pensionskassens ressourcer og
- 3) fordeling af pensionskassens ressourcer.

Stk. 3. Årsrapporten skal udarbejdes således, at den oplyser om forhold, der normalt er relevante for regnskabsbrugere, jf. stk. 2. Oplysningerne skal desuden være pålidelige i forhold til, hvad regnskabsbrugerne normalt forventer.

§ 63. Årsrapporten skal udarbejdes efter nedenstående grundlæggende forudsætninger:

- 1) Den skal udarbejdes på en klar og overskuelig måde (klarhed).
- 2) Der skal tages hensyn til de reelle forhold og ikke til formaliteter uden reelt indhold (substans).
- 3) Alle relevante forhold skal indgå i årsrapporten, medmindre de er ubetydelige (væsentlighed). Anses flere ubetydelige forhold tilsammen for at være betydelige, skal de dog indgå.
- 4) Driften af en aktivitet formodes at fortsætte (going concern), medmindre alle eller nogle aktiviteter ikke skal eller ikke antages at kunne fortsætte. Klassifikation og opstillinger samt indregning og måling skal tilpasses med henblik på afviklingen af den eller de pågældende aktiviteter.
- 5) Enhver værdiændring skal vises uanset indvirkningen på egenkapital og resultatopgørelse (neutralitet).
- 6) Transaktioner, begivenheder og værdiændringer skal indregnes, når de indtræffer, uanset tidspunktet for betaling (periodisering).
- 7) Indregningsmetoder og målegrundlag skal anvendes ensartet på samme kategori af forhold (konsistens).
- 8) Hver transaktion, begivenhed og værdiændring skal indregnes og måles hver for sig, ligesom de enkelte forhold ikke må modregnes med hinanden (bruttoværdi).
- 9) Primobalancen for regnskabsåret skal svare til ultimobalancen for det foregående regnskabsår (formel kontinuitet)

Stk. 2. Opstilling og klassifikationen, konsolideringsmetode, indregningsmetode og målegrundlag samt den anvendte monetære enhed må ikke ændres fra år til år (reel kontinuitet). Ændring kan dog ske, hvis der derved bedre opnås et retvisende billede, eller hvis ændringen er nødvendig som følge af lovændring eller nye regler udstedt i medfør af § 70.

Stk. 3. Stk. 1, nr. 6-9, og stk. 2 kan fraviges i særlige tilfælde. I så fald finder § 61, stk. 3, 2. pkt., tilsvarende anvendelse.

§ 64. Pensionskassens aktiver og forpligtelser, som ikke er pensionsmæssige hensættelser, skal, medmindre andet er fastsat i medfør af § 70, måles til dagsværdi. Aktiver og forpligtelser, som ikke er pensionsmæssige hensættelser, op- og nedskrives i overensstemmelse hermed, og op- og nedskrivninger indregnes i resultatopgørelsen, medmindre andet er fastsat i medfør af § 70.

Stk. 2. Dagsværdien måles til den markedsværdi, der kan konstateres for aktivet eller forpligtelsen på et velfungerende marked. Hvis et aktiv eller en forpligtelse, som ikke er en pensionsmæssig hensættelse, ikke handles på et velfungerende marked, anvendes en anerkendt metode til beregning af dagsværdien af det pågældende aktiv eller den pågældende forpligtelse.

Stk. 3. De pensionsmæssige hensættelser beregnes og opgøres i overensstemmelse med § 50 samt regler udstedt i overensstemmelse hermed.

§ 65. Regnskabsåret skal følge kalenderåret.

Stk. 2. Første regnskabsperiode kan omfatte et kortere eller længere tidsrum end 12 måneder, dog højst 18 måneder.

Stk. 3. Pensionskassen skal sikre, at dattervirksomheder har samme regnskabsår som pensionskassen, medmindre det ikke er muligt på grund af forhold, som er ude af pensionskassens og dattervirksomhedens kontrol.

§ 66. Indregning, måling og oplysninger i monetære enheder skal foretages i danske kroner eller i euro. Finanstilsynet kan i regler udstedt i medfør af § 70 fastsætte, at beløbene anføres i andre fremmede valutaer, der er relevante for pensionskassen.

§ 67. Årsrapporten skal revideres af firmapensionskassens eksterne revisor, jf. § 72. Revisor skal afgive en udtalelse om, hvorvidt oplysningerne i ledelsesberetningen er i overensstemmelse med årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab.

§ 68. Årsrapporten skal i den form, hvori den er forelagt og godkendt af bestyrelsen, indberettes til Finanstilsynet uden ugrundet ophold efter det bestyrelsesmøde, hvor årsrapporten er endeligt godkendt.

Stk. 2. Ekstern revisors revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten samt for pensionskasser med intern revisor tillige intern revisionschefes revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten skal indberettes til Finanstilsynet samtidig med indberetning af årsrapporten efter stk. 1.

§ 69. Den godkendte årsrapport skal indberettes til Erhvervsstyrelsen uden ugrundet ophold efter endelig godkendelse og senest 4 måneder efter regnskabsårets afslutning. Samtidig med modtagelsen sender Erhvervsstyrelsen en kopi af årsrapporten til Finanstilsynet.

Stk. 2. Den indsendte årsrapport skal i det mindste indeholde de obligatoriske bestanddele samt den fulde revisionspåtegning.

Stk. 3. Finanstilsynet kan efter forhandling med Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om indberetning til Erhvervsstyrelsen og regler om offentliggørelse af årsrapporter. Der kan herunder fastsættes nærmere regler om, at årsrapporterne skal indberettes digitalt til Erhvervsstyrelsen, og at kommunikation i forbindelse hermed skal foregå digitalt.

§ 70. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for årsrapporten, herunder om indregning og måling af aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger, opstilling af resultatopgørelse og balance samt krav til noter og ledelsesberetning.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter tillige regler for koncernregnskaber, herunder for, hvornår en årsrapport skal indbefatte et koncernregnskab, samt hvilke selskaber dette skal omfatte.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte regler for udfærdigelse og offentliggørelse af regnskabsrapporter, der dækker kortere perioder end årsrapporten.

§ 71. Med henblik på at sikre, at firmapensionskassers årsrapporter er i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og de regler, der er udstedt i medfør af § 70, kan Finanstilsynet

- 1) yde vejledning,
- 2) påtale overtrædelser og
- 3) påbyde, at fejl skal rettes, og at overtrædelser skal bringes til ophør.

§ 72. §§ 133 og 144-149 i selskabsloven og § 74, § 78, stk. 5, § 193, § 199, stk. 1-7 og 11, samt § 200 i lov om finansiel virksomhed finder med de fornødne tilpasninger anvendelse for firmapensionskasser.

Stk. 2. § 133 i selskabsloven anvendes tilsvarende på forholdet mellem en firmapensionskasse og det pensionstegnende firma.

§ 73. §§ 150-152 i selskabsloven finder anvendelse med de nødvendige tilpasninger for firmapensionskasser.

Kapitel 12

Overdragelse af pensionstilsagn, ophør og krisehåndtering

§ 74. En pensionskasse må ikke uden Finanstilsynets tilladelse overdrage alle eller en del af pensions-tilsagnene til et forsikringsselskab, eller til en anden pensionskasse. Tilsvarende gælder, hvis pensions-tilsagn overdrages sammen med pensionskassens øvrige aktiver og passiver eller en del heraf. § 27, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. I forbindelse med en overdragelse må der i pensionskassens pensionsvilkår kun foretages sådanne ændringer, herunder forandring af bonusregler, som af Finanstilsynet skønnes at være en nødvendig følge af overdragelsen.

Stk. 3. Forinden Finanstilsynet giver tilladelse til en overdragelse, skal pensionskassen til hvert enkelt medlem og pensionsmodtager, der omfattes af overdragelsen, fremsende en af Finanstilsynet godkendt redegørelse for den påtænkte overdragelse. Redegørelsen skal beskrive overdragelsen og dens konsekvenser for medlemsbestanden og skal opfordre medlemsbestanden til skriftligt at meddele Finanstilsynet indsigelser imod overdragelsen inden for en af Finanstilsynet fastsat frist.

Stk. 4. Efter udløbet af den i stk. 3 nævnte frist træffer Finanstilsynet under hensynstagen til de fremsatte indsigelser beslutning om, hvorvidt pensionstilsagnene kan overdrages i overensstemmelse med det fremsatte forslag. Overdragelsen kan ikke påberåbes som grundlag for at hæve pensionsaftalen.

Stk. 5. Såfremt samtlige pensionskassens aktiver og passiver overdrages til et forsikringsselskab eller en anden pensionskasse, foretager Finanstilsynet af egen drift anmeldelse til Erhvervsstyrelsen om pensionskassens opløsning.

§ 75. Erhvervsministeren kan fastsætte regler, hvorefter §§ 237-253 i selskabsloven med de nødvendige tilpasninger finder anvendelse på fusion af pensionskasser omfattet af § 2 eller fusion af en pensionskasse og et datterselskab.

Stk. 2. § 236 i selskabsloven finder anvendelse, hvor fusionen sker efter de i medfør af stk. 1 fastsatte regler.

§ 76. Erhvervsministeren kan fastsætte regler, hvorefter §§ 254-270 i selskabsloven med de nødvendige tilpasninger finder anvendelse på spaltning af en pensionskasse omfattet af § 2.

Stk. 2. § 254, stk. 1, 4. pkt., i selskabsloven finder anvendelse, hvor spaltningen sker efter de i medfør af stk. 1 fastsatte regler.

Stk. 3. § 254, stk. 2, i selskabsloven, finder ikke anvendelse, hvor spaltningen sker efter de i medfør af stk. 1 fastsatte regler.

§ 77. Er andet ikke fastsat i lovgivningen, gennemføres beslutning om opløsning af en pensionskasse ved likvidation. Generalforsamlingen kan vælge en eller flere likvidatorer til at foretage afviklingen. I pensionskasser, hvor det pensionstegnende firma udpeger medlemmer af bestyrelsen, der besidder det stemmemæssige flertal, udpeges likvidator af det pensionstegnende firma. Hvis likvidator ikke udpeges i henhold til 2. eller 3. pkt., udnævner Finanstilsynet en eller flere likvidatorer. Finanstilsynet kan udnævne en likvidator til at foretage likvidationen sammen med de af generalforsamlingen valgte eller af det pensionstegnende firma udpegede likvidatorer, hvis hensynet til medlemmerne eller kreditorerne taler derfor.

Stk. 2. Træder en pensionskasse i likvidation, kan Finanstilsynet træffe afgørelse om, at pensionskassens pensionsbestand tages under administration.

§ 78. Beslutningen om likvidation skal registreres hos Erhvervsstyrelsen. Likvidator skal indberette anmeldelse herom til Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, således at disse har modtaget anmeldelserne senest 14 dage efter, at beslutningen er truffet. Er beslutningen truffet i medfør af § 87, nr. 3, foretager Finanstilsynet af egen drift anmeldelse til Erhvervsstyrelsen. Likvidationen anses som påbegyndt på det tidspunkt, hvor Finanstilsynet traf beslutning herom.

Stk. 2. Likvidator træder i bestyrelsens og direktionens sted. Lovens bestemmelser om bestyrelsen finder med de fornødne tilpasninger anvendelse på likvidator.

Stk. 3. Likvidator kan til enhver tid afsættes af den, der har valgt, udpeget eller udnævnt den pågældende.

Stk. 4. En pensionskasse under likvidation skal bibeholde sit navn med tilføjelsen »i likvidation«.

Stk. 5. Lovens bestemmelser om regnskabsaflæggelse, revision, generalforsamlinger og om indberetning af årsrapport til Finanstilsynet samt §§ 221, 223 og 224 i selskabsloven finder tilsvarende anvendelse i en pensionskasse under likvidation. Finanstilsynet kan dispensere fra bestemmelserne.

§ 79. Deling af en pensionskasses formue efter fyldestgørelse af kreditorerne skal ske i overensstemmelse med vedtægternes forskrifter. De midler, der i medfør af § 48 er registreret, tjener alene til fyldestgørelse af pensionsmæssige forpligtelser. Delingen af pensionskassens formue må ikke foretages, før Finanstilsynet har godkendt en plan derfor.

§ 80. En konkursbegæring, der indgives på en pensionskasses vegne, kan kun indgives af bestyrelsen, eller, hvis pensionskassen er under likvidation, af likvidator eller Finanstilsynet. En pensionskasse, der er under konkurs, skal bibeholde sit navn med tilføjelsen »under konkurs«. Skifteretten giver meddelelse til Erhvervsstyrelsen om konkursens begyndelse og slutning. I forbindelse med konkursens slutning slettes pensionskassen af Erhvervsstyrelsen.

Stk. 2. Er pensionskassen under likvidation, og finder likvidator, at likvidationen ikke vil give fuld dækning til kreditorerne og medlemsbestanden, skal likvidator indkalde generalforsamlingen med henblik på at træffe beslutning om indgivelse af konkursbegæring.

Stk. 3. Finanstilsynet kan indgive konkursbegæring, når en pensionskasse bliver insolvent. Finanstilsynets beslutning om at indgive konkursbegæring kan ikke påklages efter § 111.

Stk. 4. Erklæres en pensionskasse konkurs, tages bestanden af pensionstilsagn under administration af Finanstilsynet, og skifteretten oversender de i § 48 nævnte midler til Finanstilsynet. De enkelte pensionsberettigede kan ikke gøre krav gældende imod konkursboet. Derimod kan Finanstilsynet i konkursboet anmelde et beløb svarende til forskellen mellem pensionshensættelserne ved konkursens indtræden og værdien af de midler, der er registreret i medfør af § 48.

Stk. 5. Finanstilsynet kan endvidere på administrationsboets vegne kræve et beløb svarende til kapitalkravet ved administrationsboets begyndelse.

Stk. 6. Finanstilsynet udpeger en likvidator til at forestå delingen af de registrerede midler. §§ 253-258 i lov om finansiel virksomhed om administration af en livsforsikringsbestand finder tilsvarende anvendelse på en bestand af pensionstilsagn.

§ 81. Finanstilsynet kan påbyde en pensionskasses ledelse at lade udarbejde en redegørelse for pensionskassens økonomiske stilling og fremtidsudsigter. Pensionskassens bestyrelse, direktion og revision skal ved underskrift på påbuddet over for Finanstilsynet bekræfte at være gjort bekendt med indholdet af henvendelsen.

Stk. 2. Redegørelsen skal

- 1) være vedlagt en udtalelse fra pensionskassens revision, medmindre redegørelsen som helhed er udarbejdet af denne,
- 2) forelægges pensionskassens bestyrelse til godkendelse og
- 3) indberettes i kopi til Finanstilsynet.

§ 82. Finanstilsynet skal påbyde en firmapensionskasse at udarbejde en genoprettelsesplan, hvis pensionskassen har utilstrækkelige aktiver til at dække de pensionsmæssige hensættelser. Planen skal til sigte en genoprettelse af aktiverne inden for rimelig tid, som fastsættes af Finanstilsynet.

Stk. 2. Genoprettelsesplanen skal være konkret og gennemførlig og skal tage hensyn til firmapensionskassen konkrete forhold, navnlig:

- 1) aktivernes og forpligtelsernes struktur,
- 2) risikoprofilen,
- 3) likviditetsplanen,
- 4) aldersprofilen for medlemsbestanden og
- 5) nye ordninger og ordninger, der overgår fra ingen eller kun delvis kapitaldækning til fuld kapitaldækning.

Stk. 3. Genoprettelsesplanen skal godkendes af Finanstilsynet.

Stk. 4. Firmapensionskassen skal, såfremt pensionsordningen afvikles i løbet af den i stk. 1, sidste pkt. nævnte periode, underrette Finanstilsynet samt etablere en procedure for overdragelse af aktiverne og de tilsvarende forpligtelser til en anden firmapensionskasse eller et forsikringsselskab. Proceduren skal meddeles Finanstilsynet samt gøres tilgængelig for medlemsbestanden.

Stk. 5. Reglerne i § 74 eller § 91 finder anvendelse på en overdragelse i medfør af stk. 4.

Stk. 6. Hvis firmapensionskassen driver grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed i medfør af § 88, og firmapensionskassens aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække de pensionsmæssige hensættelser, skal Finanstilsynet straks påbyde pensionskassen omgående at udarbejde passende foranstaltninger og gennemføre disse uden unødigt forsinkelse.

§ 83. Finanstilsynet kan påbyde en pensionskasse inden for en af tilsynet fastsat frist at foretage de foranstaltninger, der er nødvendige, hvis

- 1) pensionskassen ikke overholder denne lov eller regler udstedt i medfør af loven,
- 2) pensionskassen ikke overholder sine vedtægter eller det for virksomheden gældende grundlag,
- 3) den måde, hvorpå pensionskassens midler er anbragt, ikke er betryggende,
- 4) det viser sig, at de til dækning af de pensionsmæssige hensættelser hørende midler ikke er opgjort tilstrækkeligt forsigtigt,
- 5) pensionskassens økonomiske stilling er således forringet, at medlemsbestandens interesser er udsat for fare,
- 6) Finanstilsynet ikke finder en genoprettelsesplan efter § 82 betryggende, eller hvis der er sket en forringelse af pensionskassens økonomiske stilling i forhold til planen, eller
- 7) der er en betydelig risiko for, at pensionskassens økonomiske stilling udvikler sig således, at pensionskassen vil miste sin tilladelse til at drive pensionskasse.

Stk. 2. Er de påbudte foranstaltninger ikke truffet inden for den i henhold til stk. 1 fastsatte frist, og skønnes undladelsen at medføre fare for medlemsbestanden, kan pensionstilsagnene tages under administration i henhold til §§ 253-258 i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 3. Pensionstilsagnene skal tages under administration, hvis det viser sig, at der inden for den i henhold til stk. 1 fastsatte frist ikke kan fremskaffes de til dækning af de pensionsmæssige hensættelser nødvendige midler.

Stk. 4. Finder Finanstilsynet, at det, når pensionstilsagnene er taget under administration, tillige vil være påkrævet, at pensionskassens opløses, træffer tilsynet beslutning herom.

§ 84. Finanstilsynet kan som led i foranstaltninger efter § 83, stk. 1, forbyde pensionskassen at råde over dens aktiver eller begrænse dens rådighed herover. § 48, stk. 4-5, finder tilsvarende anvendelse.

§ 85. Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at drive pensionskassevirksomhed, hvis

- 1) pensionskassen anmoder herom,
- 2) pensionskassen gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov,
- 3) pensionskassen ikke opfylder kravene i kapitel 5,
- 4) der ikke udøves pensionskassevirksomhed i en periode på over 6 måneder,
- 5) pensionskassen ikke inden for af Finanstilsynet fastsatte frister har gennemført de foranstaltninger, som er angivet i de i § 82 nævnte genoprettelsesplaner, eller
- 6) et påbud efter § 47 eller § 83 ikke er efterkommet inden for en af Finanstilsynet fastsat frist.

§ 86. En pensionskasse skal opløses, hvis

- 1) den ikke har nogen bestyrelse og dette ikke afhjælpes inden for en af Finanstilsynet fastsat frist,
- 2) en så stor del af medlemskredsen forlader pensionskassen i forbindelse med et frasalg af en del af det pensionstegnende firma, at det vil bringe de resterende pensionsmodtageres og medlemmers rettigheder ifølge vedtægter og regulativ i fare,
- 3) det pensionstegnende firma nedlægges i sin helhed,
- 4) pensionskassens forpligtelser er fuldt indfrie, eller
- 5) pensionskassens tilladelse inddrages.

Stk. 2. Skal en pensionskasse opløses efter stk. 1, kan Finanstilsynet træffe beslutning om, at pensionstilsagnene skal søges overdraget til et forsikringsselskab eller til en anden pensionskasse, eller at bestanden af pensionstilsagn skal tages under administration i overensstemmelse med §§ 253-258 i lov om finansiel virksomhed, eller at der skal ske udlodning af pensionskassens formue.

Stk. 3. Finanstilsynet kan i forbindelse med inddragelse af pensionskassens tilladelse forbyde pensionskassen at råde over dens aktiver eller begrænse dens rådighed herover. § 48, stk. 4 og 5, finder tilsvarende anvendelse.

§ 87. Beslutning om opløsning af en pensionskasse kan kun træffes af

- 1) generalforsamlingen i forbindelse med en overdragelse af hele bestanden efter § 74 eller § 91,
- 2) generalforsamlingen, hvis ingen medlemmer eller pensionsmodtagere modsætter sig opløsningen, eller
- 3) Finanstilsynet, hvis den i § 86 anførte opløsning ikke finder sted.

Kapitel 13

Grænseoverskridende aktiviteter og overdragelser

§ 88. En udenlandsk pensionskasse, der er meddelt tilladelse til at udøve pensionskassevirksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan tilbyde pensionsordninger i Danmark 6 uger efter, at Finanstilsynet har modtaget følgende oplysninger fra hjemlandets tilsynsmyndighed:

- 1) Det pensionstegnende firmas navn.
- 2) En beskrivelse af de væsentligste kendetegn ved den pensionsordning, som skal forvaltes for

det pensionstegnende firma.

Stk. 2. Finanstilsynet skal senest 6 uger efter at have modtaget de i stk. 1 nævnte oplysninger underrette hjemlandets tilsynsmyndighed om de regler om information, der er udstedt i medfør af § 8, stk. 2. Finanstilsynet skal endvidere, hvor det er relevant, underrette hjemlandets tilsynsmyndighed om de krav i social- og arbejdsmarkedsretten, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, og som stilles til administrationen af den pensionsordning, der er tegnet af en virksomhed i Danmark.

Stk. 3. Den udenlandske pensionskasse må påbegynde forvaltningen af pensionsordningen for et pensionstegnende firma i Danmark, når pensionskassen har modtaget de i stk. 2 nævnte oplysninger fra sin tilsynsmyndighed i pensionskassens hjemland, eller senest 6 uger efter, at Finanstilsynet har modtaget oplysninger efter stk. 1. Pensionskasser skal overholde de regler om information og god skik, der er udstedt i medfør af § 8, stk. 2, og hvor det er relevant, de krav i social- og arbejdsmarkedsretten, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger.

Stk. 4. Den udenlandske pensionskasse er underlagt løbende tilsyn fra Finanstilsynet med hensyn til overholdelse af kravene til information og god skik, jf. § 8, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 8, stk. 2, og, hvor det er relevant, de krav i social- og arbejdsmarkedsretten, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger. Hvis der i forbindelse med dette tilsyn konstateres uregelmæssigheder, skal Finanstilsynet omgående orientere tilsynsmyndigheden i hjemlandet.

§ 89. En dansk pensionskasse, der er meddelt tilladelse efter § 12 til at udøve pensionskassevirksomhed, som ønsker at tilbyde pensionsordninger til virksomheder i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal ansøge Finanstilsynet om forhåndsgodkendelse hertil. Senest 3 måneder efter, at Finanstilsynet har modtaget de i stk. 2 nævnte oplysninger, meddeles forhåndsgodkendelse, i det omfang Finanstilsynet vurderer, at pensionskassens administrative struktur og finansielle situation og de ansvarlige lederes hæderlighed, faglige kvalifikationer og erfaring er forsvarlige som grundlag for de aktiviteter, der påtænkes udøvet i værtslandet.

Stk. 2. Pensionskassen skal i forbindelse med ansøgning om forhåndsgodkendelse og årligt oplyse følgende til Finanstilsynet:

- 1) I hvilket land eller lande pensionskassen tilbyder pensionsordninger
- 2) De pensionstegnende firmaers navne og beliggenheder af dets hovedkontorer
- 3) En beskrivelse af de væsentligste kendetegn ved de pensionsordninger, som forvaltes for de pensionstegnende firmaer.

Stk. 3. Finanstilsynet skal videresende de i stk. 2 nævnte oplysninger til værtslandets tilsynsmyndighed senest 3 måneder efter modtagelsen af oplysningerne. Finanstilsynet underretter samtidig pensionskassen om, at oplysningerne er videresendt.

Stk. 4. Finanstilsynet kan undlade at videresende oplysninger efter stk. 3, hvis pensionskassen ikke kan meddeles forhåndsgodkendelse efter stk. 1. Finanstilsynet skal i så fald senest 3 måneder efter modtagelsen af de i stk. 2 nævnte oplysninger underrette pensionskassen om, at den ikke kan meddeles forhåndsgodkendelse efter stk. 1, og at de modtagne oplysninger derfor ikke videresendes.

Stk. 5. Hvis Finanstilsynet modtager oplysninger om krav i social- og arbejdsmarkedslovgivningen, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensioner, og som stilles til administrationen af den pensionsordning, der er tegnet af en virksomhed i værtslandet, og om informationspligt over for medlemmer, pensionsmodtagere og potentielle medlemmer fra tilsynsmyndigheden i værtslandet, som finder anvendelse på den grænseoverskridende virksomhed, skal Finanstilsynet videregive disse oplysninger til pensionskassen.

Stk. 6. Den danske pensionskasse må påbegynde administrationen af pensionsordningen for en pensionstegnende firma i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når pensionskassen har modtaget de i stk. 5 nævnte oplysninger, eller senest 6 uger efter, at tilsynsmyndigheden i værtslandet har modtaget oplysninger efter stk. 3. Pensionskassen er underlagt løbende tilsyn fra tilsynsmyndigheden i værtslandet og skal overholde kravene i værtslandets social- og arbejdsmarkedslovgivning, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensioner, og som stilles til administrationen af den pensionsordning, der er tegnet af virksomheden i værtslandet, samt informationspligt over for medlemmer, pensionsmodtagere og potentielle medlemmer.

Stk. 7. Finanstilsynet kan, hvis der i forbindelse med det i stk. 6 nævnte tilsyn, konstateres uregelmæssigheder, sammen med tilsynsmyndigheden i værtslandet, koordinere og træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at pensionskassen ophører med de pågældende forhold.

§ 90. En dansk pensionskasse, der er meddelt tilladelse, jf. § 12, til at udøve pensionskassevirksomhed, skal ansøge om Finanstilsynets tilladelse til at modtage alle eller dele af en pensionskassens forpligtelser, pensionsmæssige hensættelser og andre forpligtelser og rettigheder samt tilsvarende aktiver eller kontanter svarende dertil, fra en anden pensionskasse med hjemland i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 2. Finanstilsynet kan give tilladelse, når tilsynsmyndigheden, i den overdragende pensionskasses hjemland, giver samtykke til overdragelsen.

Stk. 3. Finanstilsynet meddeler eller afviser tilladelsen og underretter pensionskassen om sin afgørelse senest tre måneder efter modtagelse af ansøgningen.

Stk. 4. Ansøgningen omhandlet i stk. 1 skal indeholde følgende oplysninger:

- 1) den skriftlige aftale mellem den overdragende og den modtagende pensionskasse, med angivelse af vilkårene for overdragelsen,
- 2) en beskrivelse af pensionsordningens vigtigste karakteristika,
- 3) en beskrivelse af de forpligtelser eller pensionsmæssige hensættelser, der skal overdrages, og andre forpligtelser og rettigheder samt modsvarende aktiver eller kontanter svarende dertil,
- 4) de overdragende og de modtagende pensionskassers navne og beliggenhederne for deres hovedkontorer og de medlemsstater, i hvilke hvor pensionskasserne er registreret eller har opnået tilladelse,
- 5) beliggenheden for det pensionstegnende firmas hovedkontor og det pensionstegnende firmas navn,
- 6) dokumentation for den forudgående godkendelse til overdragelsen fra flertallet af medlemmer og et flertal af pensionsmodtagere i den overdragende pensionskasse, og
- 7) hvor det er relevant, navnene på de medlemsstater, hvis social- og arbejdsmarkedsret på området for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger finder anvendelse på den berørte pensionsordning.

Stk. 5. Finanstilsynet fremsender den i stk. 4 nævnte ansøgning til den overdragende pensionskassens tilsynsmyndighed straks efter at have modtaget denne.

Stk. 6. Finanstilsynet vurderer om:

- 1) den modtagende pensionskasse har givet alle de i stk. 4 omhandlede oplysninger,
- 2) den modtagende pensionskasse administrative struktur, finansielle situation og pensionskassens ledelses hæderlighed, faglige kvalifikationer eller erfaring er forenelige med den påtænkte overdragelse,
- 3) den modtagende pensionskasses medlemmers og pensionsmodtageres langsigtede interesser og den overdragede del vil være tilstrækkeligt beskyttet under og efter overdragelsen,

- 4) de pensionsmæssige hensættelser i den modtagende pensionskasse er fuldt kapitaldækkede på datoen for overdragelsen, hvis overdragelsen medfører grænseoverskridende virksomhed, og
- 5) de aktiver, der skal overdrages, er tilstrækkelige og passende til at dække de forpligtelser, pensionsmæssige hensættelser og andre forpligtelser og rettigheder, der skal overdrages, i overensstemmelse med gældende regler.

Stk. 7. Finanstilsynet underretter tilsynsmyndigheden i den overdragende pensionskasses hjemland om den i stk. 3 omhandlede afgørelse senest to uger efter, at denne afgørelse træffes.

Stk. 8. Hvis overdragelsen resulterer i grænseoverskridende virksomhed skal tilsynsmyndigheden i den overdragende pensionskasses hjemland underrette Finanstilsynet om de krav i social- og arbejdsmarkedsretten, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, og som stilles til administrationen af pensionsordningen samt om de oplysningskrav i værtslandet, som finder anvendelse på den grænseoverskridende virksomhed. Dette meddeles inden for en frist på fire uger.

Stk. 9. Finanstilsynet videregiver de omhandlede oplysninger til den modtagende pensionskasse senest en uge fra modtagelsen af disse.

Stk. 10. Den modtagende pensionskasse kan påbegynde administrationen af en pensionsordning, når den har modtaget en afgørelse om tilladelse som omhandlet i stk. 3, eller hvis der ikke er modtaget en afgørelse fra Finanstilsynet ved udløbet af den i stk. 9 omhandlede frist.

§ 91. Finanstilsynet kan efter anmodning fra en modtagende pensionskasses tilsynsmyndighed give samtykke til, at en dansk pensionskasse, der er meddelt tilladelse, jf. § 12, til at udøve pensionskasse-virksomhed, kan overdrage alle eller dele af virksomhedens pensionsforpligtelser, pensionsmæssige hensættelser og andre forpligtelser og rettigheder samt tilsvarende aktiver eller kontanter svarende dertil.

Stk. 2. Finanstilsynets samtykke gives, såfremt Finanstilsynet vurderer, at:

- 1) medlemmernes og pensionsmodtagernes langsigtede interesser for den resterende del af pensionskassens bestand er tilstrækkeligt beskyttede i tilfælde af en delvis overdragelse af en pensionskasses forpligtelser, forsikringsmæssige hensættelser og andre forpligtelser og rettigheder samt tilsvarende aktiver eller kontanter svarende dertil,
- 2) medlemmernes og pensionsmodtagernes individuelle rettigheder som minimum er de samme efter overdragelsen, og
- 3) de aktiver, som svarer til den pensionsordning, der skal overdrages, er tilstrækkelige og passende til at dække de forpligtelser, pensionsmæssige hensættelser og andre forpligtelser og rettigheder, der skal overdrages, i overensstemmelse med gældende regler i Danmark.

Stk. 3. Finanstilsynet videresender resultaterne af den i stk. 2 omhandlede vurdering til tilsynsmyndigheden i den modtagende pensionskasses hjemland senest otte uger efter modtagelse af anmodningen, jf. stk. 1.

Stk. 4. Hvis overdragelsen resulterer i grænseoverskridende virksomhed, underretter Finanstilsynet den kompetente myndighed i den modtagende pensionskasses hjemland om de krav i social- og arbejdsmarkedsretten, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, og som stilles til administrationen af pensionsordningen, samt om de regler om god skik og oplysningskrav, der er udstedt i medfør af § 8, stk. 2, og som finder anvendelse på den grænseoverskridende virksomhed.

Kapitel 14

Oplysningsforpligtelser og særlige regler for optjening og bevarelse af pension for lønmodtagere, som flytter mellem EU/EØS-lande, m.fl.

§ 92. En firmapensionskasse må ikke i forbindelse med en lønmodtagers indtræden i en pensionsordning stille krav om, at lønmodtageren skal være ansat i mere end 3 år for at opnå ubetinget medlemskab af pensionsordningen eller være over 21 år for at optjene pensionsrettigheder. Dette gælder dog alene, når

- 1) lønmodtageren flytter til Danmark fra et andet land inden for den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med,
- 2) lønmodtageren fratræder et ansættelsesforhold, som berettiger eller kan berettiger denne til pension i overensstemmelse med betingelserne i pensionsordningen, og
- 3) det ansættelsesforhold, som lønmodtageren fratræder, ophører af andre årsager, end at vedkommende bliver berettiget til pension.

Stk. 2. En firmapensionskasse skal tilbagebetale de bidrag, som en lønmodtager omfattet af stk. 1 har indbetalt, eller som er indbetalt på lønmodtagerens vegne, i tilfælde, hvor lønmodtagerens ansættelsesforhold i Danmark ophører, inden den pågældende har optjent pensionsrettigheder i henhold til pensionsordningen. Bærer lønmodtageren investeringsrisikoen, skal pensionskassen tilbagebetale de indbetalte bidrag eller værdien af de investeringer, der hidrører fra disse bidrag, til lønmodtageren.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder alene anvendelse i relation til pensionsordninger for lønmodtagere, som ikke i medfør af kollektiv overenskomst eller aftale er sikret de rettigheder, der som minimum svarer til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2014/50/EU om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder.

§ 93. En firmapensionskasse skal tillade en lønmodtager, som fratræder sit ansættelsesforhold, at lade sine optjente pensionsrettigheder blive stående i pensionsordningen, jf. stk. 3, når

- 1) lønmodtageren flytter til et andet land inden for den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med, og
- 2) det ansættelsesforhold, som lønmodtageren fratræder, ophører af andre årsager end at vedkommende bliver berettiget til pension.

Stk. 2. Fratrådte lønmodtagere omfattet af stk. 1 og deres efterladtes hvilende pensionsrettigheder eller værdien heraf skal behandles på linje med værdien af de aktive medlemmers rettigheder eller med udviklingen i de pensionsydelse, der aktuelt udbetales, eller behandles på andre måder, der anses for rimelige.

Stk. 3. En firmapensionskasse kan uanset stk. 1 og 2 vælge at udbetale det beløb, som svarer til værdien af de optjente pensionsrettigheder, til lønmodtageren, hvis

- 1) værdien ikke overstiger et grundbeløb på 20.000 kr. (2010-niveau), som reguleres efter personskattelovens § 20, og
- 2) lønmodtageren afgiver et informeret samtykke.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder alene anvendelse på pensionsordninger for lønmodtagere, som ikke i medfør af kollektiv overenskomst eller aftale er sikret de rettigheder, der som minimum svarer til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2014/50/EU om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder.

§ 94. En firmapensionskasse skal efter anmodning fra en lønmodtager, hvis ansættelsesforhold berettiger eller kan berettiger denne til pension i overensstemmelse med betingelserne i pensionsordningen, give følgende oplysninger:

- 1) Betingelserne for optjening af pensionsrettigheder og konsekvenserne af anvendelsen heraf ved ansættelsesforholdets ophør.

2) Værdien af lønmodtagerens optjente pensionsrettigheder eller en vurdering heraf, der er foretaget højst 12 måneder forud for anmodningen.

3) Betingelserne for fremtidig behandling af hvilende pensionsrettigheder.

Stk. 2. Giver pensionsordningen mulighed for tidlig adgang til optjente pensionsrettigheder gennem udbetaling af et engangsbeløb, skal oplysningerne efter stk. 1 også omfatte skriftlig information om, at lønmodtageren bør overveje at søge rådgivning om investering af dette beløb i pensionsøjemed.

Stk. 3. En firmapensionskasse skal efter anmodning oplyse følgende til et medlem, der har optjente pensionsrettigheder stående i en hvilende pensionsordning knyttet til et tidligere ansættelsesforhold, som vedkommende ikke længere indbetaler til, og som vedkommende endnu ikke modtager pension fra, og som berettiger den pågældende til pension:

1) Værdien af medlemmets pensionsrettigheder eller en vurdering heraf, der er foretaget højst 12 måneder forud for anmodningen.

2) Betingelserne for firmapensionskassens behandling af hvilende pensionsrettigheder.

Stk. 4. En firmapensionskasse skal efter anmodning fra et medlems efterladte, der er berettiget til ydelser efter en pensionsordning, give de oplysninger, der er nævnt i stk. 3, når udbetalingen af de pågældende ydelser endnu ikke er påbegyndt.

Stk. 5. Oplysningerne i stk. 1-4 skal være klare, skriftlige og gives inden for en rimelig frist. Firmapensionskassen er ikke forpligtet til at udlevere oplysningerne mere end én gang om året.

§ 95. §§ 93-95 finder ikke anvendelse på

1) pensionsordninger, som på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse ikke længere optager medlemmer,

2) pensionsordninger, der er taget under administration i henhold til § 80, stk. 4-6, og § 83, stk. 2-4, så længe administrationen varer, og

3) en engangsydelse fra et pensionstegnende firma til en lønmodtager ved den pågældende lønmodtagers ansættelsesforholds ophør, som ikke er knyttet til alderspension.

Stk. 2. §§ 93 og 94 finder alene anvendelse for pensionsopsparingen og ikke eventuelle forsikringer, som er knyttet til pensionsordningen, eller ydelser, som tilfalder andre end lønmodtageren selv.

Kapitel 15

Tilsyn

§ 96. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og af de bestemmelser, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 35, stk. 7, og § 44, jf. dog § 110. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og regler udstedt i medfør heraf. Erhvervsstyrelsen påser overholdelsen af § 21.

Stk. 2. Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med pensionskasser med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed.

§ 97. Finanstilsynet kan påbyde en pensionskasse at afsætte en direktør i pensionskassen inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis direktøren efter § 41, stk. 1, nr. 2-5, ikke kan varetage stillingen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i en pensionskasse at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis bestyrelsesmedlemmet efter § 41, stk. 1, nr. 2-5, ikke kan varetage hvervet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde en pensionskasse at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 35, stk. 2, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis nøglepersonen efter § 41, stk. 1, nr. 2-5, ikke kan varetage stillingen.

Stk. 4. Finanstilsynet kan påbyde en pensionskasse at afsætte en direktør eller en ansat identificeret som nøgleperson efter § 41, stk. 2, når der er rejst tiltale mod direktøren eller nøglepersonen i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis en domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 41, stk. 1, nr. 3. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af bestyrelsen i en pensionskasse at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 5. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 41, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5, skal fremgå af påbuddet.

Stk. 6. Påbud meddelt i henhold til stk. 1-4 kan af pensionskassen og af den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet inden 4 uger efter, at påbuddet er meddelt den pågældende. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelsen af anmodningen herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 7. Finanstilsynet kan af egen drift eller efter ansøgning tilbagekalde et påbud meddelt efter stk. 2 og stk. 3, 3. pkt. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilbagekaldelse, kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet inden 4 uger efter, at afslaget er meddelt den pågældende. Anmodning om domstolsprøvelse kan dog kun fremsættes, hvis påbuddet ikke er tidsbegrænset og der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet eller mindst 2 år efter, at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet ved dom.

Stk. 8. Har pensionskassen ikke afsat direktøren eller en ansat identificeret som nøgleperson efter § 41, stk. 2, inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage pensionskassens tilladelse, jf. § 12, stk. 2, nr. 3. Finanstilsynet kan endvidere inddrage pensionskassens tilladelse, jf. § 12, stk. 2, nr. 3, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af stk. 2-3.

§ 98. Finanstilsynet skal undersøge pensionskassernes forhold, herunder ved gennemgang af løbende indberetninger og ved inspektioner i den enkelte pensionskasse.

Stk. 2. Efter inspektion i en pensionskasse skal der afholdes et møde med deltagelse af pensionskassens bestyrelse, direktøren og pensionskassens revisor, medmindre inspektionen alene vedrører afgrænsede aktivitetsområder i pensionskassen. På mødet skal Finanstilsynet meddele sine konklusioner vedrørende inspektionen.

Stk. 3. Væsentlige konklusioner skal efter et inspektionsbesøg fremsendes i form af en skriftlig rapport til pensionskassens bestyrelse, direktør og pensionskassens revisor.

§ 99. Finanstilsynet kan efter de procedurer, der er fastsat i EU-retlige regler herom, forbyde en udenlandsk pensionskasse omfattet af § 88 med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, at yde tjenesteydelser her i landet.

Stk. 2. Finanstilsynet kan forbyde de i stk. 1 nævnte pensionskasser at udøve tjenesteydelser her i landet, hvis pensionskassen groft eller gentagne gange har overtrådt bestemmelser i denne lov, regler udstedt i medfør af loven eller anden lovgivning, der retter sig mod pensionskassen, og det ikke ved påbud eller sanktioner efter denne lov har været muligt at bringe overtrædelsen til ophør.

§ 100. Efter hver inspektion i en firmapensionskasse udarbejder Finanstilsynet en redegørelse, som Finanstilsynet skal offentliggøre på tilsynets hjemmeside. Redegørelsen beskriver Finanstilsynets vurdering af pensionskassen, herunder de eventuelle centrale påbud, påtaler og risikoplysninger, som pensionskassen har modtaget fra Finanstilsynet. Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til 1. pkt., for domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Stk. 2. Finanstilsynet skal uden for tilfældene i stk. 1 offentliggøre en redegørelse, som indeholder de påbud, påtaler og risikoplysninger, der efter Finanstilsynets vurdering er af betydning for medlemmerne og pensionsmodtagerne i pensionskassen samt pensionskassens kreditorer.

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1 og 2, skal ikke ske, hvis det efter Finanstilsynets vurdering vil medføre uforholdsmæssig stor skade for firmapensionskassen m.v., hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse eller hvis offentliggørelsen udgør en trussel mod de finansielle markeders stabilitet. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 30 i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har givet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, skal der ske offentliggørelse, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til to år efter beslutningen om udsættelse af offentliggørelse.

Stk. 5. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse for tilsynsreaktioner meddelt en firmapensionskasse i overensstemmelse med § 96, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om pensionskassers pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af pensionskassen og om, at Finanstilsynet kan offentliggøre oplysningerne før pensionskassen.

§ 101. Pensionskasserne skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed. Finanstilsynet kan undersøge de af loven omfattede pensionskassers forhold og kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til pensionskassen med henblik på indhentelse af oplysninger og ved inspektioner.

Stk. 2. Leverandører og underleverandører skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til leverandøren og underleverandøren med henblik på indhentelse af oplysninger om den outsourcede aktivitet.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om de forhold, som pensionskasser regelmæssigt skal indberette til Finanstilsynet.

§ 102. Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, og eksperter, der handler på tilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. 1.-3. pkt. finder tillige anvendelse på ansatte i Erhvervsstyrelsen, for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem opgaveløsningen efter § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke de i stk. 1 nævnte personer til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Stk. 1 finder dog ikke anvendelse på oplysninger i sager om

- 1) god pensionskassepraksis i § 8, stk. 1, og bekendtgørelser om redelig forretningsskik og god praksis udstedt i medfør af § 8, stk. 2, og
- 2) oplysninger, som en pensionskasse skal give skriftligt til medlemmer, pensionsmodtagere og potentielle medlemmer, jf. bekendtgørelser udstedt i medfør af § 8, stk. 2.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at Finanstilsynet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken den enkelte pensionskasse, dens medlemmer eller pensionsmodtagere kan identificeres.

Stk. 5. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når en pensionskasse er erklæret konkurs eller trådt i likvidation, og såfremt oplysningerne ikke vedrører medlemsforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde pensionskassen.

Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

- 1) Det Systemiske Risikoråd.
- 2) Offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.
- 3) Vedkommende minister som led i denne overordnede tilsyn.
- 4) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.
- 5) Folketingets Ombudsmand.
- 6) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget, jf. dog stk. 12.
- 7) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner, jf. dog stk. 12.
- 8) Folketingets stående udvalg vedrørende en pensionskasses generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af pensionskasser, når der træffes beslutning om, hvorvidt staten skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.
- 9) Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.
- 10) Interessenter, herunder myndigheder, involveret i forsøg på at redde en kriseramt pensionskasse, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor.
- 11) Skifteretten, jf. dog stk. 12, og andre myndigheder, der medvirker ved pensionskassens likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af pensionskassens regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.
- 12) Institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver.
- 13) Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen, når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, og Erhvervsstyrelsen og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af firmapensionskassers regnskaber, under forudsætning af at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.
- 14) Sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, med udførelsen af deres tilsynsopgaver, under forudsætning af at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.
- 15) Danmarks Nationalbank, centralbanker i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed samt offentlige

myndigheder, som overvåger betalingssystemerne i Danmark og andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for dem til opfyldelse af deres lovbestemte opgaver, herunder udførelse af pengepolitik, overvågning af betalings- og værdipapirhåndteringssystemer samt varetagelse af det finansielle systems stabilitet.

- 16) En institution, der forestår clearing af finansielle instrumenter eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearing.
- 17) Undersøgelsesudvalg nedsat af Europa-Parlamentet i henhold til artikel 226 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- 18) Finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med pensionskasser, kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikringsselskaber eller med de finansielle markeder, myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, og organer, der medvirker ved pensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af pensionskassers regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.
- 19) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved firmapensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af firmapensionskassers regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.
- 20) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 12.
- 21) Sagkyndige, som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved firmapensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af firmapensionskassers regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.
- 22) Organer i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for kontrol med overholdelsen af reglerne for finansiell information fra udstedere af finansielle instrumenter, der er optaget på et reguleret marked.
- 23) Ministre med ansvar for den finansielle lovgivning i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, i forbindelse med krisehåndtering af en pensionskasse.

- 24) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.
- 25) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med pensionskasser, kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikringsselskaber eller med de finansielle markeder, myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, organer, der medvirker ved pensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af pensionskassers regnskaber, jf. dog stk. 11 og 12.
- 26) Organer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved firmapensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af firmapensionskassers regnskaber, jf. dog stk. 11 og 12.
- 27) Organer i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 11 og 12.
- 28) Sagkyndige, som bistår myndigheder i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for firmapensionskasser, og myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for firmapensionskasser, jf. dog stk. 11 og 12.

Stk. 7. Alle, der i henhold til stk. 5 og 6 modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Stk. 8. Fortrolige oplysninger modtaget i medfør af stk. 6, nr. 24, kan uanset tavshedspligten udveksles direkte mellem på den ene side Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse og på den anden side Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici.

Stk. 9. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Stk. 10. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 8, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 16. september 1995.

Stk. 11. Videregivelse efter stk. 6, nr. 25-28, kan alene ske

- 1) på baggrund af en international samarbejdsaftale, og
- 2) under forudsætning af at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Stk. 12. Videregivelse efter stk. 6, nr. 6, 7, 11, 13, 14, 19-21 og 25-28, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale

med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 6, nr. 14, 21 og 28, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige oplysningerne vil blive videresendt til, med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.

§ 103. Som part i forholdet til Finanstilsynet anses alene den pensionskasse, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse over for i medfør af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør af denne lov, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. I nedestående tilfælde anses en anden end pensionskassen tillige som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende:

- 1) Den, der overtræder lovens påbud om, at løfter om pensionstilsagn skal afdækkes enten i et forsikringsselskab eller en pensionskasse, jf. § 1, § 2, stk. 1, og § 4.
- 2) En virksomhed, som ansøger om tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed, jf. § 12, stk. 1.
- 3) Revisor i en pensionskasse, når Finanstilsynet afskediger eller påbyder denne at give oplysninger om pensionskassens forhold, samt i sager vedrørende forbuddet mod, at en revisor har lån m.v. i den pensionskasse, som revisor reviderer, jf. § 72, stk. 1, samt i sager, hvor de valgte revisorer ikke har opfyldt deres oplysningsforpligtelse over for Finanstilsynet, jf. § 72, stk. 1.

Stk. 3. Som part anses i øvrigt et bestyrelsesmedlem, en revisor, en direktør, en likvidator eller andre ledende medarbejdere i en pensionskasse, hvis Finanstilsynets påtale eller påbud i medfør af loven eller dennes forskrifter er rettet direkte mod pågældende.

Stk. 4. Partsstatus og partsbeføjelser efter stk. 2 og 3 er begrænset til forhold, hvor tilsynets afgørelser træffes efter 22. oktober 1998.

§ 104. Reaktionen givet i henhold til denne lovs § 96, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en pensionskasse under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af pensionskassens navn, jf. dog stk. 4. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Reaktionen givet i henhold til § 96, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af pensionskassens navn. Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til 1. pkt., for domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Stk. 2. Reaktionen givet i henhold til denne lovs § 96, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog stk. 4. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Pensionskassen skal fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen til Finanstilsynet.

Stk. 4. Offentliggørelse efter stk. 1-3 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for firmapensionskassen m.v., hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, eller hvis offentliggørelsen udgør en trussel mod de finansielle markeders stabilitet. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 30 i lov om offent-

lighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har givet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 5. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 4, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1-3, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for reaktionen.

Stk. 6. I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 3. pkt., og stk. 2 og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed eller pensionskasse, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden eller pensionskassen skal indberette en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller endeligt tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside

§ 105. I tilfælde, hvor en pensionskasse er erklæret konkurs, størstedelen af pensionskassens drift er ophørt eller overdraget, eller hvor pensionskassens bestand af pensionstilsagn er taget under administration, udarbejder Finanstilsynet en redegørelse for årsagerne hertil, hvis staten i forbindelse med eller i en kortere periode forud for dette har ydet garanti eller stillet midler til rådighed for pensionskassen, dens kreditorer eller en erhverver af hele eller dele af pensionskassen.

Stk. 2. Finanstilsynet skal offentliggøre redegørelsen efter stk. 1. I forbindelse med offentliggørelsen finder § 102 ikke anvendelse, medmindre oplysningerne vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde den pågældende pensionskasse.

Stk. 3. Redegørelsen efter stk. 1 skal beskrive Finanstilsynets rolle under forløbet op til konkursen m.v.

§ 106. Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af følgende bestemmelser:

- 1) God pensionskassespraksis, jf. § 8, stk. 1, og bekendtgørelser om redelig forretningsskik og god praksis udstedt i medfør af § 8, stk. 2.
- 2) Oplysninger, som en pensionskasse skal give skriftligt til medlemmer, pensionsmodtagere og potentielle medlemmer, jf. bekendtgørelser udstedt i medfør af § 8, stk. 2.

Stk. 2. Finanstilsynet skal endvidere orientere offentligheden om navnet på en pensionskasse, der overtræder forbuddet mod at udøve virksomhed uden tilladelse, jf. § 12.

§ 107. Finanstilsynets ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en firmapensionskasse eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 102, stk. 6.

Stk. 3. Stk. 1 er endvidere ikke til hinder for, at personoplysninger, der vedrører et medlem, en pensionsmodtager eller et potentielt medlem, videregives til en firmapensionskasse i forbindelse med sager omfattet af § 8 når den pågældende har givet samtykke til videregivelsen.

Stk. 4. Alle, der i henhold til stk. 3 modtager personoplysninger, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den tavshedspligt, som er nævnt i stk. 1.

§ 108. Videregiver en firmapensionskasse oplysninger om firmapensionskassen, og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde firmapensionskassen at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

- 1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende og
- 2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for pensionskassens medlemmer, potentielle medlemmer, pensionsmodtagere, øvrige kreditorer eller den finansielle stabilitet generelt.

Stk. 2. Berigtiger firmapensionskassen ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.

§ 109. Pensionskasser under tilsyn efter denne lov betaler afgift til Finanstilsynet. Afgiften fastsættes efter kapital 22 i lov om finansiell virksomhed.

§ 110. For anmeldelse og registrering m.m. gælder selskabslovens bestemmelser tilsvarende.

Stk. 2. En firmapensionskasse skal indhente oplysninger om pensionskassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal medlemmer af pensionskassens bestyrelse, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 3. Pensionskassen skal registrere oplysningerne efter stk. 2 i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at pensionskassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer, og efter enhver ændring af de oplysninger, som er registreret. Pensionskassen skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Pensionskassen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 4. Pensionskassen skal efter anmodning udlevere oplysninger om pensionskassens reelle ejere, herunder om pensionskassens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Pensionskassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- og kontrolopgaver.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om indregistrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 2 og 3, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger pensionskassen skal registrere i styrelsens it-system.

§ 111. Afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen i henhold til loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven kan indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 2. Omgøres en af Finanstilsynet truffet afgørelse, der går ud på, at pensionskassen skal træde i likvidation, eller at dets pensionskassebestand tages under administration, skal Erhvervsstyrelsen straks registrere dette. Finanstilsynet skal, såfremt pensionskasse ejer faste ejendomme, drage omsorg for for nøden tinglysning.

Kapitel 16

Kommunikation og frister

§ 112. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Finanstilsynet og til og fra Erhvervsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 113. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen som afsender.

§ 114. Er det i denne lov eller i regler udstedt i medfør af denne lov et krav, at et dokument, som er udstedt af andre end Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

§ 115. De frister, der er fastsat i eller i henhold til denne lov, begynder at løbe fra og med dagen efter den dag, hvor den begivenhed, som udløser fristen, finder sted. Dette gælder ved beregning af såvel dage- som uge-, måneds- og årsfrister.

Stk. 2. Er fristen angivet i uger, udløber fristen, jf. stk. 1, på ugedagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Stk. 3. Er fristen angivet i måneder, udløber fristen, jf. stk. 1, på månedsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted. Hvis den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted, er den sidste dag i en måned, eller hvis fristen udløber på en månedsdato, som ikke findes udløber fristen altid på den sidste dag i måneden uanset dens længde.

Stk. 4. Er fristen angivet i år, udløber fristen, jf. stk. 1, på årsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Stk. 5. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, udstrækkes fristen til den førstkommande hverdag.

Kapitel 17

Straffebestemmelser

§ 116. Overtrædelse af § 1, stk. 1, § 12, stk. 1, § 45 og artikel 6, 7, 9, 18-26, 27, stk. 1. og 4, 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Overtrædelse af § 4, § 11, § 17, § 18, stk. 1, § 21, § 24, stk. 1, 2. pkt., § 29, stk. 1, § 33, § 34, stk. 1-5, § 35, stk. 1-6, § 36, § 38, stk. 3, § 41, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 43, stk. 1, § 48, stk. 1-3, § 53, § 56, stk. 1, § 58, stk. 1, 1. pkt., § 59, stk. 1, § 60, stk. 1 og 2 og 3, 1. pkt., § 61, § 62, § 63, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., § 64, § 65, stk. 1 og 3, § 66, 1. pkt., § 67, 1. pkt., § 68, § 69, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 74, stk. 1 og 3, § 78, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, § 79, 1. og 3. pkt., § 80, stk. 1, 2. pkt., § 104, stk. 3, sidste pkt., og § 110, stk. 3 og 4, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Endvidere straffes overtrædelse af de i § 72, stk. 1, nævnte bestemmelser, i det omfang en sådan overtrædelse kan straffes efter § 373 i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 3. Med bøde straffes en firmapensionskasse, der ikke efterkommer et påbud efter § 8, stk. 1, eller § 83 eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen eller andre offentlige myndigheder, til offentligheden, til medlemmer, pensionsmodtagere eller til potentielle medlemmer.

Stk. 4. Giver personer, der er tilknyttet en firmapensionskasse, urigtige eller vildledende oplysninger til Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen eller andre offentlige myndigheder straffes den pågældende med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Giver personer, der er tilknyttet en firmapensionskasse, urigtige eller vildledende oplysninger til offentligheden, til medlemmer, til pensionsmodtagere eller til potentielle medlemmer straffes den pågældende med bøde.

Stk. 5. Med bøde straffes et bestyrelsesmedlem, som ikke efterkommer et påbud efter § 97, stk. 2.

Stk. 6. Ved overtrædelse begået af selskaber m.v. (juridiske personer) kan der påbydes selskabet m.v. strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

Stk. 7. Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør heraf er 5 år.

Stk. 8. I regler udstedt i medfør af loven kan der fastsættes straf i form af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

§ 117. Undlader en pensionskasses bestyrelse, direktion, en pensionskasse som sådan, likvidator eller revisor i rette tid at efterkomme de pligter, der efter loven eller bestemmelser fastsat i henhold til loven påhviler dem over for Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen, kan Finanstilsynet henholdsvis Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel påbyde de pågældende daglige eller ugentlige bøder.

Kapitel 18

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 118. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2. Lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 953 af 14. august 2015, ophæves.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 953 af 14. august 2015, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 4. Bekendtgørelse nr. 1014 af 28. oktober 2009, om ansvarshavende aktuar, ophæves.

Stk. 5. Bekendtgørelse nr. 71 af 5. februar 1991, om koncession til firmapensionskasser, ophæves.

Stk. 6. Bekendtgørelse nr. 781 af 11. august 2005, om risikovægtning af solvenskravet og opgørelse af basiskapitalen for firmapensionskasser, ophæves.

Stk. 7. Bekendtgørelse nr. 1135 af 18. september 2015, om aktivers lokalisering og kongruente valutaer i forhold til de pensionsmæssige hensættelser for firmapensionskasser, ophæves.

§ 119. § 31, stk. 1, finder ikke anvendelse på pensionskasser, der før lovens ikrafttræden havde tilladelse i medfør af lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 953 af 14. august 2015 og som ikke har ansat en direktør (forretningsfører).

§ 120. En firmapensionskasse, der indtil den 1. januar 2019 har haft tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed, opretholder tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed.

Kapitel 19

Ændringer i anden lovgivning

§ 121. I arbejdsmarkedsbidragsloven, lov nr. 471 af 12. juni 2009, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 396 af 2. maj 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 2, stk. 3, ændres »lov om tilsyn med firmapensionskasser« til: »lov om firmapensionskasser«.

§ 122. I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som senest ændret ved § 27 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 49 A, stk. 3, nr. 6, ændres »lov om tilsyn med firmapensionskasser« til: »lov om firmapensionskasser«.

§ 123. I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 10. oktober 2014, som senest ændret ved § 4 i lov nr. 396 af 2. maj 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, nr. 1, ændres »§ 21 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser« til: »§ 88 i lov om firmapensionskasser«.

2. I § 1, stk. 2, nr. 8, ændres »kapitel 8 i lov om tilsyn med firmapensionskasser« til: »kapitel 12 i lov om firmapensionskasser«.

§ 124. I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1088 af 3. september 2015, som senest ændret ved § 3 i lov nr. 442 af 8. maj 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, nr. 2, ændres »§ 21 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser« til: »§ 88 i lov om firmapensionskasser«.

2. I § 7, stk. 1, § 25, stk. 3, 3. pkt., § 29 A, stk. 3, 3. pkt., og § 52, stk. 3, ændres »lov om tilsyn med firmapensionskasser« til: »lov om firmapensionskasser«.

3. I § 17, stk. 1, nr. 8, ændres »§ 11 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser« til: »§ 14 i lov om firmapensionskasser«.

4. I § 41, stk. 1, nr. 8, ændres »kapitel 8 i lov om tilsyn med firmapensionskasser« til: »kapitel 12 i lov om firmapensionskasser«.

§ 125. I selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1164 af 6. september 2016, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 725 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 3, stk. 1, nr. 9, 1. pkt., ændres »loven om tilsyn med firmapensionskasser« til: »lov om firmapensionskasser«.

Kapitel 20

Territorialbestemmelser

§ 126. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bilag A

Pensionskassevirksomhed

Klassifikation af risici ved hjælp af forsikringsklasser:

- i. Livsforsikring, der omfatter livsbetinget kapitalforsikring, ophørende eller livsvarig livsforsikring, livsforsikring med udbetaling i levende live, livsforsikring med tilbagebetaling af præmier, forsikring, der kommer til udbetaling ved ægteskab, forsikring, der kommer til udbetaling ved fødsel.
- ii. Renteforsikring.
- iii. Accessoriske forsikringer, der tegnes i tilknytning til livsforsikringer, dvs. navnlig forsikring mod leghemsbeskadigelse herunder erhvervsudygtighed, forsikring mod dødsfald som følge af ulykkestilfælde, forsikring mod invaliditet som følge af ulykkestilfælde eller sygdom.
- iv. Virksomhed, der indebærer oprettelse af medlemssammenslutninger med henblik på fælles kapitalisering af bidragene og udbetaling af den herved opståede formue enten til de overlevende eller til de afdødes arvinger eller begunstigede (tontiner).
- v. Kapitaliseringsvirksomhed baseret på aktuarberegninger, og som omfatter forpligtelser af en nærmere fastsat varighed og beløbsstørrelse, mod erlæggelse af et engangsbetalt eller forud fastsatte regelmæssige indbetalinger.
- vi. Virksomhed, der omfatter forvaltning af kollektive pensionsmidler, herunder forvaltning af investeringer og især de aktiver, der dækker hensættelserne i de organer, som betaler ydelserne ved dødsfald, i levende live eller ved bortfald eller nedsættelse af erhvervsevnen.
- vii. Virksomhed som omhandlet i nr. vi), når der hertil er knyttet en forsikringsgaranti med sigte på enten bevarelse af kapitalen eller sikring af en minimumsrente.

- viii. Virksomhed, der er afhængig af levetiden, og som er nærmere bestemt eller fastsat i lovgivningen om socialforsikring, såfremt en sådan virksomhed udøves eller forvaltes af livsforsikringsselskaber for disses egen risiko, i overensstemmelse med en medlemsstats lovgivning.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Lovforslagets hovedindhold
 - 3.1. Lovforslagets anvendelsesområde
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. IORP II-direktivet
 - 3.1.3. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 3.1.4. Lovforslagets indhold
 - 3.2. God skik regler m.v.
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. IORP II-direktivet
 - 3.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 3.2.4. Lovforslagets indhold
 - 3.3. Pensionskassers stiftelse og tilladelse
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. IORP II-direktivet
 - 3.3.3. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 3.3.4. Lovforslagets indhold
 - 3.4. Pensionskassers generalforsamling
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. IORP II-direktivet
 - 3.4.3. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 3.4.4. Lovforslagets indhold
 - 3.5. Pensionskassers ledelse og styring
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. IORP II-direktivet
 - 3.5.3. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 3.5.4. Lovforslagets indhold
 - 3.6. Teknisk grundlag, hensættelser og solvens
 - 3.6.1. Gældende ret
 - 3.6.2. IORP II-direktivet
 - 3.6.3. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 3.6.4. Lovforslagets indhold
 - 3.7. Investeringsregler
 - 3.7.1. Gældende ret
 - 3.7.2. IORP II-direktivet
 - 3.7.3. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 3.7.4. Lovforslagets indhold
 - 3.8. Årsrapport, revision og granskning
 - 3.8.1. Gældende ret

- 3.8.2. IORP II-direktivet
- 3.8.3. Erhvervsministeriets overvejelser
- 3.8.4. Lovforslagets indhold
- 3.9. Overdragelse, ophør og krisehåndtering
 - 3.9.1. Gældende ret
 - 3.9.2. IORP II-direktivet
 - 3.9.3. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 3.9.4. Lovforslagets indhold
- 3.10. Grænseoverskridende aktiviteter og overdragelser
 - 3.10.1. Gældende ret
 - 3.10.2. IORP II-direktivet
 - 3.10.3. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 3.10.4. Lovforslagets indhold
- 3.11. Tilsyn
 - 3.11.1. Gældende ret
 - 3.11.2. IORP II-direktivet
 - 3.11.3. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 3.11.4. Lovforslagets indhold
- 3.12. Straffebestemmelser
 - 3.12.1. Gældende ret
 - 3.12.2. IORP II-direktivet
 - 3.12.3. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 3.12.4. Lovforslagets indhold
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
- 5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 5.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 5.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 6. Administrative konsekvenser for borgerne
- 7. Miljømæssige konsekvenser
- 8. Forholdet til EU-retten
- 9. Hørte myndigheder og organisationer
- 10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341 af 14. december 2016 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IORP'ers) aktiviteter og tilsynet hermed (herefter IORP II-direktivet) i dansk ret. Med lovforslaget foreslås en ny lov om firmapensionskasser, der erstatter den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 953 af 14. august 2015.

IORP II-direktivet er udtryk for en revision af Europaparlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed. Revisionen af direktivet er bl.a. blevet foretaget med henblik på at fjerne tilsynsmæssige barrierer for grænseoverskridende virksomhed, sikre god governance og risikostyring i pensionskasserne, sikre klare og relevante oplysninger til medlemmer og pensionsmodtagere samt sikre, at tilsynsmyndighederne har de nødvendige redskaber til at kunne føre et effektivt tilsyn med pensionskasserne.

IORP II-direktivet tilstræber en minimumsharmonisering og er således ikke til hinder for, at medlemsstaterne opretholder eller indfører yderligere bestemmelser med henblik på at beskytte arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasseordningers medlemmer. Direktivet vedrører ikke spørgsmål om national social-, arbejdsmarkeds-, skatte- eller aftaleret.

I Danmark bygger regulering af firmapensionskasser på en lang tradition. Således har firmapensionskasser længe været underlagt forholdsvis omfattende regulering i Danmark.

IORP II-direktivet indeholder ikke en udtømmende regulering af samtlige forhold relateret til firmapensionskassernes virke. Den allerede gældende regulering af firmapensionskasser i Danmark indeholder principper og regler relateret til forhold, der ikke er reguleret af direktivet, f.eks. selskabsretlige, aftaleretlige og regnskabsmæssige forhold. På den baggrund lægger lovforslaget op til, at der, ud over implementeringen af direktivets regler, tillige sker en videreførelse af visse dele af den allerede gældende regulering for firmapensionskasser.

Der lægges overordnet op til en direktivnær implementering for så vidt angår de områder, hvor lovforslaget udgør en implementering af IORP II-direktivet. Da direktivet som nævnt er et minimumsharmoniseringsdirektiv, har der i forhold til enkelte områder i direktivet været behov for at foretage en vis udfyldning af direktivets bestemmelser, idet de pågældende bestemmelser i direktivet ikke kan stå alene. Det drejer sig bl.a. om de oplysningsforpligtelser, som firmapensionskasserne har over for Finanstilsynet, regler relateret til pensionsmæssige hensættelser og teknisk grundlag, samt regler relateret til ledelse og styring af firmapensionskasserne. Udfyldelse af direktivets bestemmelser på disse områder er primært sket ved forslag om videreførelse af allerede gældende danske regler.

Derudover lægger lovforslaget op til, at der i forhold til enkelte af de områder, som direktivet regulerer, foreslås regler, der går ud over direktivets indhold. Det gælder bl.a. i forhold til reglerne for fit & proper og whistleblowerordning som er en videreførelse af gældende regler og for aflønning som er nye.

Med det formål at sikre en direktivnær implementering og dermed et fornuftigt niveau for de administrative byrder for firmapensionskasserne, foreslås det, at en række af de hidtidige bestemmelser i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 953 af 14. august 2015, ikke medtages i lovforslaget. Det drejer sig bl.a. om kravene om at firmapensionskassernes tekniske grundlag skal være rimeligt og betryggende, kravet om ansvarshavende aktuar, placerings- og spredningsreglerne i forhold til firmapensionskassernes investeringer, minimumskapitalkravet, mindretalsbeskyttelsen ved visse ændringer i vedtægts- og regulativbestemmelser og visse af kravene relateret til anvendelse af overskud og udbetaling til det pensionstegnende firma (den såkaldte "sponsorvirksomhed").

Det foreslås, at de hidtidige bestemmelser om, at oplysningerne i det tekniske grundlag skal være betryggende og rimelige, ikke medtages i lovforslaget. Der vil dog stadig gælde en række krav til det tekniske grundlag, som firmapensionskasserne anvender, ligesom der vil være krav om, at firmapensionskasserne som et generelt princip tager hensyn til målsætningen om at have en rimelig fordeling af risici og ydelser mellem generationerne i deres aktiviteter.

Herudover foreslås det, at den hidtidige bestemmelse om, at firmapensionskasserne skal antage en ansvarshavende aktuar, ikke medtages i lovforslaget. Formålet med den hidtidige bestemmelse er at skabe

sikkerhed for, at pensionskassen overholder det tekniske grundlag, der som udgangspunkt er forsikringsvirksomhedens aktiviteter, og dermed de pensionsydelse, som en pensionskasse har forpligtet sig til at yde over for sine medlemmer.

Det foreslås desuden, at de hidtidige placerings- og spredningsregler, der fastsætter krav til firmapensionskassernes investeringer, ikke medtages i lovforslaget. Disse bestemmelser opstiller grænser for, hvordan pensionskassens investeringer må placeres og skal spredes i forhold til bestemte aktivtyper og enkelte virksomheder.

Herudover foreslås det, at det hidtidige minimumskapitalkrav ikke medtages i lovforslaget, dvs. kravet om, at firmapensionskassers basiskapital bl.a. skal udgøres af mindst 400.000 euro. Endvidere medtages ikke et krav om, at vedtægts- og pensionsregulativændringer, der væsentligt begrænser medlemmernes pensionstilsagn, skal forelægges medlemmerne skriftligt, og at ændringerne har ikke virkning for de medlemmer, der inden for en svarfrist har angivet, ikke at ville tiltræde ændringerne.

Endvidere foreslås det, at reglerne om, at der alene må træffes beslutning om udlodning af pensionskassens overskud i form af forhøjelse af pensionstilsagnene, dvs. at overskud som udgangspunkt alene kan benyttes til at øge medlemmernes pensionstilsagn eller til en forhøjelse af basiskapitalen, ikke medtages i lovforslaget. Dette vil fremover gøre det muligt for firmapensionskasserne at gøre brug af såkaldte pensionisttillæg, hvor der med midler fra egenkapitalen udbetales et ugaranteret tillæg som supplerer den garanterede udbetaling til medlemmerne. I den forbindelse vil den mulighed, som i dag findes for under nærmere betingelser at tilbageføre midler til/suspendere betalinger fra sponsorvirksomheden, endvidere blive justeret, idet det fremover vil være gældende, at pensionskassens solvensmæssige overdækning målt umiddelbart efter udbetalingen skal kunne sikre overholdelse af de gældende kapitalkrav. Solvensmæssig overdækning er udtryk for det beløb af kapitalgrundlaget som er større end kapitalkravet. Det indebærer en ændring sammenholdt med i dag, hvor der efter lovforslaget skal være positiv overdækning i det meget negative markedsscenarie, dvs. det såkaldte gule risikoscenarie, hvorved der blev stillet krav om en større solvensmæssig overdækning end hvad der i dag følger af det opgjorte kapitalkrav.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Kommissionen fremsatte den 24. marts 2014 forslag om ændring af direktiv 2003/41/EF om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (IORP-direktivet).

På baggrund af forslaget vedtog Europa-Parlamentet og Rådet den 14. december 2016 direktiv 2016/2341 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (IORP II-direktivet). Direktivet er et minimumsharmoniseringsdirektiv.

Flere og flere sparer i stigende grad op til deres alderdom via pensionsopsparing, og i lyset af den demografiske udvikling er arbejdsmarkedsrelaterede pensioner et værdifuldt supplement til sociale pensionssystemer.

Efter den finansielle krise har der på europæisk niveau vist sig et behov for en passende indsats for yderligere at forbedre pensionsopsparinger, herunder arbejdsmarkedsrelaterede pensionsopsparinger. IORP'er (Institutions for Occupational Retirement Provision) spiller på europæisk plan en væsentlig rolle, dels i forhold til den langsigtede finansiering af den europæiske økonomi, dels i forhold til udbetaling af sikre pensionsydelse for den aldrende befolkning.

Direktivet har, set i lyset heraf, fire overordnede mål: 1) at fjerne tilsynsmæssige barrierer for grænseoverskridende virksomhed, 2) at sikre god governance og risikostyring, 3) at sikre klare og relevante oplysninger til medlemmer og pensionsmodtagere, og 4) at sikre, at tilsynsmyndighederne har de nødvendige redskaber til at kunne føre et effektivt tilsyn med arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser.

Med lovforslaget støttes op om formålet i IORP II-direktivet, som primært er at sikre en høj grad af sikkerhed for alle fremtidens pensionsmodtagere ved bl.a. at indføre direktivets tilsynsstandarder, krav til administration og forvaltning af pensionsopsparernes midler samt direktivets krav om, at medlemmerne i de omhandlede pensionskasser får klare og tilstrækkelige informationer om deres pensionsordninger.

Lovforslaget gennemfører således IORP II-direktivet. Gennemførelsesfristen for IORP II-direktivet er den 13. januar 2019. Loven foreslås at træde i kraft den 1. januar 2019.

Med dette lovforslag ophæves lovbekendtgørelse nr. 953 af 14. august 2015 om tilsyn med firmapensionskasser, som bl.a. gennemførte Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (IORP-direktivet).

Udover at gennemføre IORP II-direktivet viderefører dette lovforslag også en række af de bestemmelser, der er fastsat i lov om tilsyn med firmapensionskasser for at sikre beskyttelse af arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordningers medlemmer.

Lovforslaget vil herudover medføre ændringer i anden lovgivning som følge af de foreslåede regler. Arbejdsmarkedsbidragsloven, kildeskatteloven, pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven og selskabsskatteloven indeholder forskellige referencer til den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser. Som følge af de foreslåede ændringer vil der skulle ske mindre justeringer i disse love, idet der fortsat skal være forskellige henvisninger til de regler, der gælder for firmapensionskasser.

Sammenfattende medfører lovforslaget en opdatering af reguleringen for firmapensionskasser, således at reglerne i forhold til centrale områder såsom medlemsinformation og governance ajourføres med afsæt i de krav, som IORP II-direktivet fastsætter. Det helt overordnede formål med lovforslaget er således fortsat at sikre, at der er sikkerhed for, at de løfter, en pensionskassen afgiver, kan opfyldes.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Lovens anvendelsesområde

3.1.1. Gældende ret

Det følger af lov om tilsyn med firmapensionskasser, at loven finder anvendelse på enhver sammenslutning (pensionskasse), der har til formål på grundlag af et løfte om pension at sikre de ansattes pension i forbindelse med ansættelse i en virksomhed, herunder et koncessioneret selskab, eller ved ansættelse i sådanne virksomheder indenfor samme koncern.

I medfør af den gældende § 1 skal ethvert løfte om pension afdækkes enten i et forsikringsselskab eller i en pensionskasse. Pensionstilsagn, der afdækkes i en firmapensionskasse, angår de personer, der har ansættelse i den virksomhed, der har stiftet pensionskassen. Heroverfor står de tværgående pensionskasser, hvor medlemskredsen defineres ud fra faggrupper på tværs af virksomheder og ikke som ved firmapensionskasser, der dækker den enkelte virksomhed.

I udgangspunktet regulerer IORP-direktiverne alle arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser. IORP II-direktivet indeholder dog en undtagelse om, at pensionskasser, der er underlagt Solvens II-direktivet (Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2009/138/EU), ikke er underlagt kravene i IORP II-direktivet. Denne undtagelse har betydning for de tværgående pensionskasser i Danmark. Reguleringen af de tværgående pensionskasser sker i Danmark på lige fod med forsikringsselskaber ved lov om finansiell virksomhed. Denne regulering er baseret på reglerne i Solvens II-direktivet.

I Danmark regulerer lov om tilsyn med firmapensionskasser således alene firmapensionskasser, der er tilknyttet en enkelt virksomhed. De tværgående pensionskasser er i Danmark således ikke omfattet af lov om tilsyn med firmapensionskasser. Firmapensionskasserne udgør i dag ca. 1 pct. af det samlede pensionsmarked opgjort på de forsikringsmæssige hensættelser.

I tilknytning hertil fremgår det af den gældende § 2, stk.1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at loven finder anvendelse på enhver sammenslutning (pensionskasse), der har til formål på grundlag af et løfte om pension at sikre de ansatte pension i forbindelse med ansættelse i en virksomhed, herunder et koncessioneret selskab, eller ved ansættelse i sådanne virksomheder inden for samme koncern. Bestemmelsen fastslår, at en pensionskasse omfattet af loven kun kan have en enkelt virksomhed tilknyttet, medmindre de tilknyttede virksomheder er i samme koncern.

Herudover opregner den gældende § 2 en række tilfælde, hvor loven ikke finder anvendelse, herunder bl.a. pensionskasser som er under tilsyn efter lov om finansiell virksomhed samt pensionskasser, som yder tjenestemandslignende pension, og for hvilken staten eller en kommune fuldt ud hæfter eller garanterer for.

3.1.2. IORP II-direktivet

IORP II-direktivet (2016/2341) består af en revision af de gældende regler for IORP'er og er udtryk for en omarbejdning af det gældende IORP direktiv (2003/41/EF). Direktivet finder anvendelse på IORP'er, dvs. arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser. Disse enheder er i IORP II-direktivets art. 6, nr. 1, defineret som pensionskasser, der uanset deres juridiske status opererer på et kapitaldækket grundlag, og som er oprettet adskilt fra ethvert pensionstegnende firma eller fag med det formål at yde arbejdsmarkedsrelaterede pensionsydelser på grundlag af en individuelt eller kollektivt indgået aftale mellem arbejdsgiver og de ansatte eller deres respektive repræsentanter eller en aftale indgået med selvstændige, individuelt eller kollektivt.

IORP II-direktivets art. 2, stk. 2, fastsætter, i hvilke tilfælde IORP II-direktivet ikke finder anvendelse. I artiklen undtages bl.a. pensionskasser, der er omfattet af Solvens II-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU).

Herudover indeholder IORP II-direktivet i art. 8 krav om retlig adskillelse mellem det pensionstegnende firma og IORP'en (pensionskassen), således at IORP'ens aktiver er sikret til medlemmerne og pensionsmodtagerne i tilfælde af det pensionstegnende firmas konkurs.

3.1.3. Erhvervsministeriets overvejelser

En direktivnær implementering af direktivet vil medføre, at anvendelsesområdet for IORP-reglerne i Danmark udvides, og at de mere lempelige IORP-regler således kan få en potentielt langt større udbredelse i Danmark end i dag. I dag gælder IORP-reglerne udelukkende rene firmapensionskasser, der kun dækker omkring 1 pct. af det danske pensionsmarked. Langt hovedparten af det danske pensionsmarked er

reguleret af Solvens II-reglerne, som i udgangspunktet er mere byrdefulde, men som også indebærer en bedre beskyttelse af forbrugernes pensionsopsparing. Det har i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget været overvejet, om det vil være hensigtsmæssigt at udvide anvendelsesområdet for IORP-reglerne i forhold til, hvad der gælder i dag, således at Solvens II-regulerede livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser kunne få mulighed for at drive arbejdsmarkedsrelateret pensionskassevirksomhed under IORP II-direktivets og dermed dette lovforslags regler fremfor under de regler, som disse virksomheder i dag er underlagt i bl.a. lov om finansiel virksomhed.

Fordelen ved at udvide anvendelsesområdet vil være, at danske livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser vil kunne opnå mere lige konkurrencevilkår med de udenlandske pensionsfonde, der allerede i dag har mulighed for at komme ind på det danske pensionsmarked via grænseoverskridende virksomhed udbudt af IORP-regulerede pensionskasser.

Ulempen ved en direktivnær implementering og et deraf følgende udvidet anvendelsesområde vil være en mindre god beskyttelse af danske pensionsopsparere end den forbrugerbeskyttelse, som følger af Solvens II-regelsættet, der i dag regulerer stort set alle pensionsselskaber i Danmark.

En direktivnær implementering vil bl.a. betyde, at en række selskaber fremover får mulighed for ikke at skulle leve op til risikobaserede kapitalkrav, hvilket vil indebære en større risici for danske pensionskunderes pensionsopsparing og i sidste ende større risiko for, at nogle selskaber må foretage nedsættelser af pensionsydelse. Risikoen for lavere udbetalinger fra de omhandlede pensionsordninger vil kunne medføre øget risiko for lavere skatteindtægter og større udbetalinger af indkomstafhængige offentlige pensions- og tillægsydelse.

Da en udvidelse af anvendelsesområdet således indebærer en ikke ubetydelig risiko for en lavere forbrugerbeskyttelse på dette område, og da der i øvrigt ikke i dag eksisterer et konkurrencepres fra udenlandske pensionsleverandører på dette område, der vil stille danske virksomheder ringere end de udenlandske, er det for nuværende ikke fundet hensigtsmæssigt at udvide anvendelsesområdet.

3.1.4. Lovforslagets indhold

Ved gennemførelsen af IORP II-direktivet foreslås det, at den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser ophæves, og at der udarbejdes en ny lov om firmapensionskasser på baggrund af bl.a. direktivets bestemmelser. Den nye lov vil som hidtil gælde for såkaldte firmapensionskasser. Det foreslås således, at det hidtil gældende anvendelsesområde videreføres på trods af, at dette indebærer, at anvendelsesområdet forbliver snævert og dermed ikke omfatter arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger i tværgående pensionskasser og livsforsikringsselskaber.

Der henvises til lovforslagets §§ 1-2 samt bemærkningerne hertil.

3.2. God skik regler m.v.

3.2.1. Gældende ret

God skik er udtryk for den adfærd, som finansielle virksomheder bør udvise. Kravene ændrer sig over tid i takt med samfundsudviklingen. Derfor er reglerne om god skik ofte generelt formuleret.

Firmapensionskasser skal drives i overensstemmelse med god pensionskassepraksis, jf. § 6a, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser. I medfør af § 6a, stk. 2, og § 12a i lov om tilsyn med firmapensionskasser kan der fastsættes nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis samt regler om

de oplysninger, som en pensionskasse skal give skriftligt til medlemmer og pensionsmodtagere. Regler herom er fastsat i bekendtgørelse nr. 1263 af 8. december 2006 om god skik og informationspligt for firmapensionskasser. I denne bekendtgørelse er der generelle bestemmelser om god skik, der foreskriver, at en pensionskasse skal handle redeligt og loyalt over for sine kunder.

Bekendtgørelsen indeholder endvidere en række bestemmelser om oplysningsforpligtelser i pensionsordninger både før aftalens indgåelse og løbende under aftaleforholdet. Bekendtgørelsen indeholder blandt andet formkrav til væsentlige aftaler og krav til aftalernes indhold, rådgivning og særlige oplysningsforpligtelser.

3.2.2. IORP II-direktivet

IORP II-direktivet indeholder en række omfattende oplysningsforpligtelser for firmapensionskasser.

Direktivets artikel 36 og 37 indeholder regler om generelle principper for kommunikation af oplysninger til medlemmerne og pensionsmodtagere og hvilke generelle oplysninger, firmapensionskasserne skal give til deres medlemmer og pensionsmodtagere.

Direktivet indeholder i artikel 38-40 regler om, at pensionskasserne skal udarbejde en årlig pensionsoversigt, der skal udleveres til hvert enkelt medlem. Pensionsoversigten skal blandt andet indeholde personlige oplysninger om medlemmet, herunder oplysninger om pensionsalder, eventuelle garantier, pensionsprognoser og optjente bidrag eller rettigheder samt oplysninger om indbetalte bidrag. Pensionsoversigten skal endvidere indeholde oplysninger om, hvor man som medlem kan finde en række supplerende oplysninger.

Derudover indeholder artikel 41 en række oplysningsforpligtelser til potentielle medlemmer, som ikke automatisk optages i en pensionsordning. Der skal blandt andet både før og efter optagelsen i en pensionsordning gives oplysninger om de relevante elementer i pensionsordningen, samt om og hvordan der i investeringsstrategien tages hensyn til spørgsmål vedrørende miljø, klima og sociale forhold. Derudover skal der oplyses om eventuelle investeringsmuligheder, ydelsernes art samt oplysninger i forbindelse med en eventuel investeringsrisiko.

Artikel 42 i direktivet indeholder krav om, at firmapensionskasserne i fasen forud for et medlems pensionering skal give det enkelte medlem oplysninger om, hvilke valgmuligheder medlemmet har i forbindelse med udbetalingen af vedkommendes pensionsydelse.

Artikel 43 i direktivet indeholder krav om, at firmapensionskasserne i udbetalingsfasen regelmæssigt skal give pensionsmodtagere oplysninger om, hvilke ydelser, de er berettiget til, og de tilhørende udbetalingsmuligheder. Derudover skal firmapensionskasserne oplyse pensionsmodtagerne hurtigst muligt efter, at der er truffet en endelig beslutning, der medfører nedsættelse af de ydelser, der udbetales. Bærer pensionsmodtagerne en betydelig investeringsrisiko i udbetalingsfasen, skal pensionsmodtagerne regelmæssigt have de relevante oplysninger.

Artikel 44 i direktivet indeholder krav om, hvilke yderligere oplysninger en firmapensionskasse er forpligtet til at give efter anmodning fra et medlem eller en pensionsmodtager. Det er blandt andet oplysninger om årsregnskab og årsberetning, redegørelse for investeringsprincipper og oplysninger om de antagelser, der er anvendt til at generere prognoser.

3.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at det er mest hensigtsmæssigt, at oplysningsforpligtelserne for firmapensionskasserne gennemføres i en ny bekendtgørelse om god skik og oplysningsforpligtelser for firmapensionskasser.

Informationskravene i lov om tilsyn med firmapensionskasser og i den gældende bekendtgørelse om god skik og informationsforpligtelser for firmapensionskasser genfindes ikke i direktivet. Det er imidlertid Erhvervsministeriets opfattelse, at direktivets krav til oplysningsforpligtelser, herunder særligt kravet til en personlig pensionsoversigt, indeholder et tilstrækkeligt forbrugerbeskyttelsesniveau, hvorfor der ikke er behov for at opretholde eksisterende forbrugerbeskyttende regler på området.

Direktivet indeholder ikke en generel god skik-klausul, som den der i dag findes i § 6a, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser og i bekendtgørelsen om god skik og informationspligt for firmapensionskasser.

Markedsføringsloven undtager ikke firmapensionskasser, men der er behov for eksplicit at indføre en tilsvarende bestemmelse i denne lov for at sikre, at også firmapensionskasser er underlagt et tilsyn af Finanstilsynet med efterlevelsen af de generelle god skik-bestemmelser. Bestemmelsen vil sikre, at også firmapensionskasser skal udvise god skik over for forbrugerne, i business-to-business forhold og på forhold vedrørende f.eks. smag og anstændighed. Dette vurderes at være vigtigt for både forbrugerbeskyttelsen, konkurrencen på det finansielle område og de velfungerende markeder.

For at skabe mere gennemsigtighed om anvendelsen af reglerne om god skik vil det være hensigtsmæssigt at indføre en hjemmel til Erhvervsministeren til at udarbejde og offentliggøre forhandlede retningslinjer for god skik på nærmere angivne områder, der må anses for væsentlige, navnlig ud fra hensynet til forbrugerne.

En hjemmel til sådanne forhandlede retningslinjer findes allerede i lov om finansiell virksomhed og i lov om forsikringsformidling. Forbrugerombudsmanden har en tilsvarende hjemmel på markedsføringsloven, og det er på baggrund af erfaringerne hermed, at der også er gennemført hjemler til at udarbejde forhandlede retningslinjer på det finansielle område. Retningslinjerne skal fastlægges efter forhandling med repræsentanter for forbrugerne og de relevante finansielle erhvervsorganisationer. Inddragelsen af forbruger- og erhvervsorganisationer skal sikre målrettede og operationelt anvendelige regler samtidig med, at der skabes et større ejerskab til retningslinjerne som følge af forhandlingerne herom.

De forhandlede retningslinjer skal således bidrage til at sikre, at reglerne for god skik bliver præciseret på de områder, som er særligt væsentlige for forbrugere, og at de i højere grad efterleves.

3.2.4. Lovforslagets indhold

Det foreslås i § 8, stk. 1, at firmapensionskasser skal drive virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis for virksomhedsområdet. Bestemmelsen svarer til de gældende bestemmelser om god skik, som allerede findes generelt på det finansielle område.

Erhvervsministeren bemyndiges i henhold til det foreslåede § 8, stk. 2, til at fastsætte nærmere regler om udlevering af informationsmateriale, redelig forretningsskik og god praksis for firmapensionskasser. Bestemmelsen vil blive udnyttet til at udstede en ny bekendtgørelse om god skik for firmapensionskasser.

Bekendtgørelsen vil indeholde de regler om god skik og oplysningsforpligtelser for firmapensionskasser, som følger af IORP II-direktivet.

Det foreslås i § 8, stk. 3, at der indsættes en udtrykkelig adgang for Finanstilsynet til at udarbejde og offentliggøre retningslinjer for redelig forretningsskik og god praksis på nærmere angivne områder, der må anses for væsentlige, navnlig ud fra hensynet til forbrugerne. Disse retningslinjer skal udstedes efter forhandling med repræsentanter for forbrugerne og de relevante finansielle erhvervsorganisationer.

Retningslinjerne vil have samme retlige karakter som en vejledning, men til forskel fra en vejledning vil udarbejdelsen ske under inddragelse af repræsentanter for forbrugere og relevante finansielle erhvervsorganisationer. Det vil som udgangspunkt fremgå af retningslinjerne, hvem der har deltaget i forhandlingerne, og hvem der har tiltrådt retningslinjerne.

At Finanstilsynet får adgang til at udstede forhandlede retningslinjer ændrer ikke på erhvervsministerens instruktionsbeføjelse i forhold til Finanstilsynet, hvorfor ministeren vil have instruktionsbeføjelse også i forhold til de forhandlede retningslinjer.

Der henvises til lovforslagets § 8 og de specielle bemærkninger hertil.

3.3. Pensionskassers stiftelse og tilladelser

3.3.1. Gældende ret

Det følger af den gældende § 10, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at en pensionskasse ikke må påbegynde sin virksomhed, forinden 1) Finanstilsynet har givet pensionskassen tilladelse, og 2) registrering er sket hos Erhvervsstyrelsen. Herudover indeholder de gældende §§ 14-16, 18 og 20 visse krav i forbindelse med stiftelsen, herunder bl.a. at selskabslovens §§ 24-27 med fornødne tilpasninger finder anvendelse samt krav i tilknytning til anmeldelse og registrering hos Erhvervsstyrelsen.

Af de gældende §§ 11-11 a fremgår krav til indholdet af pensionskassernes vedtægter, bl.a. i relation til firmapensionskassernes mulighed for at udbetale midler til eller suspendere betalinger fra det pensions-tegnende firma (sponsorvirksomheden). Kravene fastsætter, at vedtægterne i henhold til § 11 bl.a. skal indeholde bestemmelser om pensionskassens navn, formål, medlemmer, antallet af bestyrelsesmedlemmer, oplysninger om direktør, tegningsret, oplysninger om generalforsamling, regnskabsaflæggelse m.v. Yderligere fremgår det af § 11 a, at pensionskasser med ydelsesdefinerede pensionsordninger kan træffe beslutning om udbetaling af midler til sponsorvirksomheden eller suspension af bidrag fra sponsorvirksomheden under forudsætning af, 1) at vedtægterne eller pensionsregulativet indeholde bestemmelse herom, 2) at pensionskassen efter udbetalingen/suspensionen som minimum har et kapitalgrundlag, der opfylder reglerne, og 3) at beslutningen træffes i forbindelse med aflæggelse af årsrapporten. Sidstnævnte betingelse gælder dog alene ved udbetaling af midler til sponsorvirksomheden og ikke ved suspension af bidrag fra sponsorvirksomheden.

Den gældende § 12 fastslår, at pensionskasserne skal have et pensionsregulativ, som bl.a. skal indeholde 1) regler for pensionstilsagnenes størrelse og regulering samt deres beregning og udbetaling, 2) regler for medlemmernes rettigheder ved udtræden af pensionskassen, 3) regler for pensionsbidrag og 4) regler for medlemmernes rettigheder og pligter i øvrigt.

I forhold til pensionskassernes hæftelser fastslår den gældende § 19, at en pensionskasse, der ikke er registreret, ikke som sådan kan erhverve rettigheder eller indgå forpligtelser. Herudover fastslår bestemmelsen, at hvis der alligevel afgives pensionstilsagn, inden registreringen har fundet sted, så hæfter de, der på pensionskassens vegne har afgivet tilsagnet eller har medansvar herfor, solidarisk for aftalens opfyldelse. Hvis pensionskassen, senest 4 uger efter registreringen har fundet sted, anerkender forpligtelsen, bortfalder de pågældendes hæftelser, forudsat at medlemmernes sikkerhed ikke derved i væsentlig grad forringes.

3.3.2. IORP II-direktivet

IORP II-direktivet indeholder i artikel 9 krav om, at medlemsstaterne skal sikre, at pensionskasserne er registreret i nationalt register eller har opnået tilladelse fra de kompetente myndigheder. Herudover fremgår det af direktivets artikel 10, stk. 1, litra a, at medlemsstaterne for hver pensionskasse skal sikre, at pensionskassen har gennemført behørigt fastlagte regler for driften af enhver pensionsordning.

3.3.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at firmapensionskasserne, som det er tilfældet efter den gældende bestemmelse, skal søge Finanstilsynet om tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed i henhold til den foreslåede lov. Opnår firmapensionskassen tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed, skal tilladelsen registreres hos Erhvervsstyrelsen.

Herudover er det Erhvervsministeriets opfattelse, at firmapensionskasserne fortsat skal være underlagt de gældende krav i forhold til vedtægter og pensionsregulativ, så det sikres, at der er fastsat regler for pensionsordningerne i firmapensionskasserne.

Det er således Erhvervsministeriets opfattelse, at gennemførslen af direktivets bestemmelser i tilstrækkeligt omfang kan ske inden for de gældende regler, og at disse regler sikrer, at tilladelsesprocessen i forbindelse med stiftelsen af pensionskasser sker på betryggende vis. Som konsekvens vil de foreslåede bestemmelser som udgangspunkt videreføre de gældende bestemmelser, som vedrører processen i forbindelse med stiftelse af en firmapensionskasse.

Endelig vil kravene til firmapensionskassernes vedtægter og pensionsregulativer sikre, at der i firmapensionskasserne er gennemført behørigt fastlagte regler for driften af enhver pensionsordning i overensstemmelse med IORP II-direktivets krav herom.

3.3.4. Lovforslagets indhold

I lighed med de gældende regler foreslås det i § 12, at en firmapensionskasse skal have tilladelse fra Finanstilsynet til at udøve pensionskassevirksomhed i henhold til loven, og at tilladelsen skal registreres hos Erhvervsstyrelsen. I den forbindelse fremgår det, at Finanstilsynet giver tilladelse, når en række krav er opfyldt.

I tilknytning hertil foreslås det i §§ 17-19 at videreføre de gældende regler, som vedrører processen i forbindelse med stiftelsen og registrering hos Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås endvidere i § 20, at firmapensionskasser som ikke er registreret, ikke kan erhverve rettigheder eller indgå forpligtelser. Afgiver firmapensionskassen alligevel pensionstilsagn, inden registreringen har fundet sted, så hæfter de, der på pensionskassens vegne har afgivet tilsagnet eller har medansvar herfor, solidarisk for aftalens opfyldelse. Bestemmelsen svarer til den gældende § 19.

I lighed med de gældende regler foreslås det herudover i §§ 13 og 15, at firmapensionskasserne skal udarbejde vedtægter indeholdende en række oplysninger samt have et pensionsregulativ, som skal indeholde regler om de afgivne pensionstilsagn. Yderligere foreslås det i § 14, at der skal gælde krav i relation til mulighederne for, hvornår der kan ske udbetaling til det pensionstegnende firma og ske suspension af betalingerne fra det pensionstegnende firma.

Der henvises til lovforslagets §§ 12-22 og specielle bemærkninger hertil.

3.4. Pensionskassers generalforsamling

3.4.1. Gældende ret

Kapitel 4 i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser indeholder en række regler, som stiller krav i forhold til firmapensionskassernes afholdelse af generalforsamling.

Det fremgår af den gældende § 31, at medlemmernes ret til at træffe beslutning i pensionskassen udøves på generalforsamlingen. I vedtægterne kan det dog bestemmes, at valg af bestyrelsen, ændring af vedtægter eller pensionsregulativ foretages af pensionskassens medlemmer ved urafstemningen. Herudover fremgår det bl.a. af bestemmelsen, at ethvert medlem har adgang til at deltage på generalforsamlingen samt til at få et bestemt emne behandlet og til at tage ordet.

Den gældende § 32 fastslår, at afholdelse af ordinær generalforsamling skal ske senest 4 måneder efter udløbet af hvert regnskabsår, samt at firmapensionskassens årsregnskab skal fremlægges med revisionspåtegning og årsberetning på den ordinære generalforsamling. Herudover fremgår det af bestemmelsen, at der alene må træffes beslutning om udlodning af overskud i form af forhøjelse af pensionstilsagnene, og at et eventuelt akkumuleret overskud, som måtte være til rådighed efter forhøjelse af pensionstilsagnene, skal overføres til næste år, medmindre Finanstilsynet i særlige tilfælde tillader anden anvendelse.

Ekstraordinær generalforsamling kan i henhold til den gældende § 33 afholdes, når bestyrelsen finder det hensigtsmæssigt. Herudover kan ekstraordinær generalforsamling afholdes, hvis der skriftligt fremsættes et bestemt angivet emne af en tiendedel af samtlige medlemmer, af ansvarshavende aktuar, af revisor eller af Finanstilsynet.

§§ 34-35 fastslår stemmekravene ved afgørelse af emner, som behandles på generalforsamlingen. Som udgangspunkt afgøres anliggender ved simpelt flertal, hvis ikke andet fremgår af loven eller vedtægterne. Beslutning om ændring af en pensionskasses vedtægter eller pensionsregulativ kan kun vedtages, såfremt det tiltrædes af mindst to tredjedele af de afgivne stemmer. Hvis ændringerne af vedtægterne eller pensionsregulativet væsentligt begrænser medlemmernes pensionstilsagn, forelægges ændringerne medlemmerne til skriftlig stillingtagen. Ændringerne har ikke virkning for de medlemmer, der inden for en svarfrist har angivet ikke at ville tiltræde ændringerne.

Endelig fastslår den gældende § 36, at ændringer i vedtægter eller pensionsregulativ, som Finanstilsynet har pålagt en pensionskasse at foretage, og som ikke har opnået de fornødne stemmer, anses som gyldigt vedtagne, såfremt der ikke er afgivet et så stort antal stemmer imod ændringerne, som efter vedtægterne kræves til beslutning om pensionskassens opløsning.

3.4.2. IORP II-direktivet

IORP II-direktivet indeholder ikke regler af selskabsretlig karakter, herunder regler om pensionskassernes afholdelse af generalforsamling. Den selskabsretlige regulering af firmapensionskasser sker således med afsæt i den nationale regulering.

3.4.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Reglerne om afholdelse af generalforsamling og lovens øvrige regler af selskabsretlig karakter har til formål at opstille de virksomhedsmæssige rammer for firmapensionskasserne samt at sikre vejledning i forhold til styringen af pensionskasserne.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at firmapensionskasser på lige fod med øvrige finansielle virksomheder reguleret af lov om finansiell virksomhed og øvrige danske selskaber reguleret af selskabsloven skal være underlagt regler om afholdelse af generalforsamling.

På baggrund heraf vil de gældende regler for firmapensionskassernes afholdelse af generalforsamling i det store hele blive videreført i den foreslåede lov.

3.4.3. Lovforslagets indhold

De gældende regler om afholdelse af generalforsamling foreslås videreført i forslaget kapitel 6.

Det foreslåede kapitel 6 vil i væsentlig grad være identisk med det gældende kapitel 4 og vil således indeholde tilsvarende bestemmelser om medlemsbestandens ret til at træffe beslutninger på generalforsamlingen, afholdelse af ordinær og ekstraordinær generalforsamling samt regler om stemmewægt og vedtægtsændringer m.v.

Der foreslås dog enkelte justeringer i forhold til de gældende regler. F.eks. vil den gældende § 32, stk. 3, om, at der alene må træffes beslutning om udlodning af overskud i form af forhøjelse af pensionstilsagnene, og at et eventuelt akkumuleret overskud, som måtte være til rådighed efter forhøjelse af pensionstilsagnene, skal overføres til næste år, medmindre Finanstilsynet i særlige tilfælde tillader anden anvendelse, ikke blive videreført i den foreslåede lov.

Derudover videreføres der ikke et krav som i den gældende § 35, stk. 2, hvorefter vedtægts- eller pensionsregulativændringer, der væsentligt begrænser medlemmernes pensionstilsagn, skal forelægges medlemmerne skriftligt til stillingtagen og ikke har virkning for de medlemmer og pensionsmodtagere, der inden for en svarfrist har angivet ikke at ville tiltræde ændringerne.

Der henvises til lovforslagets §§ 23-28 samt specielle bemærkninger hertil.

3.5. Pensionskassers ledelse og styring

3.5.1. Gældende ret

Firmapensionskasserne er i dag underlagt en række krav i forhold til ledelse og styring, som har til hensigt at sikre, at pensionskassen er forsvarligt organiseret, samt at sikre, at samtlige af pensionskassens risici er håndteret på betryggende vis.

De overordnede krav om ledelse fremgår af kapitel 3 i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser, og herudover er en række regler fastlagt i bekendtgørelse nr. 1577 af 15. december 2010 om ledelse og styring af firmapensionskasser (ledelsesbekendtgørelsen). Af ledelsesbekendtgørelsen fremgår det bl.a., at firmapensionskasser skal have forretningsgange for udvikling og godkendelse af nye

produkter og væsentlige ændringer i eksisterende produkter. Formålet med reglerne er at sikre, at virksomheden ikke bliver påført utilsigtede risici, som i yderste konsekvens kan true pensionskassens eksistens.

De overordnede ledelseskrav fremgår af § 21 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Bestemmelsen stiller krav om, at pensionskasser skal have effektive former for virksomhedsstyring, hvilket bl.a. omfatter en klar organisatorisk struktur, god administrativ og regnskabsmæssig praksis, skriftlige forretningsgange for alle væsentlige aktivitetsområder, fornødne ressourcer, procedure med henblik på adskillelse af funktioner, interne kontrolprocedurer og betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på IT-området.

Det er bestyrelsen og direktøren, som står for ledelsen af en firmapensionskasse, herunder for at sørge for en forsvarlig organisation og administration af pensionskassen. Af den gældende § 24 fremgår bl.a., at det er direktøren, som varetager den daglige drift af pensionskasser, og at bestyrelsen skal påse, f.eks. at bogføringen og formueforvaltningen kontrolleres på en efter pensionskassens forhold tilfredsstillende måde. I tilknytning hertil fastlægger den gældende § 24 a en række af ledelsens opgaver, herunder udarbejdelse af politikker og retningslinjer samt fastlæggelse af risikoprofil m.v. Disse krav er suppleret og uddybet i ledelsesbekendtgørelsen.

Ledelsesbekendtgørelsen indeholder en række bestemmelser om bestyrelsens opgaver og ansvar, direktørens opgaver og ansvar, bestemmelser om organisation og ansvarsfordeling, krav til administrativ og regnskabsmæssig praksis, krav til forretningsgange, krav i forhold til risikostyring og bestemmelse om straf for overtrædelse af bekendtgørelsen. De bestemmelser, der findes i ledelsesbekendtgørelsen, uddyber en række krav til, hvilke forventninger der er til ledelsens opgavevaretagelse. Herunder skitserer bekendtgørelsen, hvad der skal til for, at der foreligger en tilstrækkelig og effektiv virksomhedsstyring.

Som eksempel kan nævnes, at bekendtgørelsen opstiller en række konkrete krav relateret til investeringsområdet, som har til formål at sikre, at der i pensionskassen i tilknytning til valg af investeringsstrategi opstilles tilstrækkelig styring af investeringsområdet, herunder rammer til at imødegå, at risikoeksponeringen foregår på forsvarlig vis.

Det fremgår af den gældende § 23 a, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en pensionskasse til enhver tid skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetencer og erfaring til at kunne udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende pensionskasse. Der gælder dermed allerede i dag krav til ledelsens egnethed og hæderlighed.

I forhold til outsourcing fremgår det af den gældende § 30 a, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler herom. Med hjemmel i bestemmelsen er reglerne for firmapensionskassernes outsourcing fastsat i outsourcingbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1304 af 25. november 2010, om outsourcing af væsentlige aktivitetsområder). Outsourcingbekendtgørelsen stiller forskellige krav til firmapensionskasser i forbindelse med outsourcing. Bekendtgørelsen fastslår bl.a., at det er firmapensionskassens bestyrelse, som skal træffe beslutning om outsourcing af væsentlige aktivitetsområder, at firmapensionskassen skal sikre, at leverandøren har den nødvendige evne og kapacitet til at påtage sig opgaven, at firmapensionskassen løbende skal føre kontrol med leverandørens opgavevaretagelse, og at firmapensionskassen skal have tilstrækkelig indsigt til at kontrollere leverandøren.

Endelig indeholder den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser regler om, at firmapensionskasserne skal have en whistleblowerordning.

3.5.2. IORP-direktivet

Det fremgår af direktivets præambler, at visse risici ikke kan reduceres via de kvantitative krav der afspejles i kravene til de pensionsmæssige hensættelser og solvens, men at visse risici kun kan imødegås på hensigtsmæssig vis via ledelseskrav. Det er derfor af afgørende betydning for en hensigtsmæssig risikostyring og for beskyttelsen af medlemmer og pensionsmodtagere, at det sikres, at der findes et effektivt ledelsessystem.

IORP II-direktivet indeholder således en række overordnede og generelle ledelseskrav. Kravene fremgår bl.a. af art. 21.

Art. 21, stk. 1, fastslår, at medlemslandene skal kræve, at alle firmapensionskasser indfører et effektivt ledelsessystem, der sikrer en sund og forsigtig ledelse af deres virksomhed. Systemet skal omfatte en hensigtsmæssig og gennemsigtig organisationsstruktur med en klar fordeling og passende adskillelse af ansvarsområder samt et effektivt informationsformidlingssystem.

I tilknytning hertil skal medlemslandene sikre, at ledelsessystemet står i rimeligt forhold til størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af pensionskassens aktiviteter.

Medlemslandene skal endvidere sikre, at pensionskasserne fastlægger og anvender skriftlige politikker på en række områder, herunder i forhold til risikostyring, intern audit, aktuarområdet og outsourcing. Disse skal godkendes af pensionskassens ledelse og tages op til revision mindst hvert tredje år samt tilpasses i forhold til eventuelle betydelige ændringer.

Herudover skal medlemsstaterne sikre, at der er et effektivt internt kontrolsystem, som skal omfatte administrative procedurer og regnskabsprocedurer, en intern kontrolstruktur og passende rapporteringsrutiner på alle niveauer, og sikre at pensionskasserne træffer passende foranstaltninger til at sikre kontinuitet og regelmæssighed i udøvelsen af deres virksomhed, samt at virksomheden har mindst to personer, der reelt leder pensionskassen.

I henhold til art. 23 skal medlemslandene kræve, at pensionskasserne udformer og anvender en forsvarlig aflønningspolitik for alle de personer, der reelt leder pensionskassen, varetager nøglefunktioner og andre kategorier af personale, hvis professionelle aktiviteter har væsentlig indflydelse på pensionskassens risikoprofil. Herudover opstiller art. 23 bl.a. de principper aflønningspolitikken skal overholde, herunder at aflønningspolitikken skal udformes og gennemføres i tråd med pensionskassernes aktiviteter, risikoprofil, målsætninger og dens langsigtede interesser, finansielle stabilitet og resultater samlet set. Formålet med kravene er at sikre, at aflønningspolitikken skal støtte op om en sund, forsigtig og effektiv ledelse af de omhandlede pensionskasser.

Direktivet indeholder herudover i artiklerne 24-27 en række bestemmelser relateret til de nøglefunktioner, som skal være i pensionskasserne, herunder risikostyringsfunktionen, intern audit og aktuarfunktionen. I medfør af disse bestemmelser gælder der bl.a. krav til opbygningen af risikostyringsfunktionen, så det sikres, at pensionskassen er i stand til at identificere, måle, overvåge, styre og indberette de risici, pensionskassen bliver udsat for. I forhold til intern audit-funktionen fremgår, at denne skal omfatte en vurdering af, om det interne kontrolsystem og andre dele af ledelsessystemet, herunder outsourcerede aktiviteter, er hensigtsmæssige og effektive. Aktuarfunktionen har bl.a. til opgave at koordinere og overvåge

beregningen af forsikringsmæssige hensættelser samt vurdere, om de metodologier, underliggende modeller og antagelser, der anvendes og lægges til grund ved beregningen af forsikringsmæssige hensættelser, er fyldestgørende.

Det følger derudover af artikel 28, at pensionskasserne skal foretage vurdering af egne risici løbende. Medlemslandene skal i den forbindelse sikre, at vurderingen omfatter en række forhold i pensionskassen, og pensionskassen skal have indført metoder til at identificere de risici, den er eller kan blive udsat for på kort og lang sigt. Metoderne skal beskrives i vurderingen af egen risiko.

Artikel 30 vedrører pensionskassernes outsourcing. Bestemmelsen fastslår, at medlemslandene kan tillade eller kræve, at pensionskasserne helt eller delvist overlader en hvilken som helst aktivitet til tjenesteydere, der handler på vegne af pensionskasser. Herudover fremgår det bl.a. af bestemmelsen, at medlemslandene skal sikre, at pensionskasserne bevarer det fulde ansvar for, at forpligtelserne opfyldes, samt at de outsourcete aktiviteter skal håndteres betryggende.

3.5.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at de eksisterende bestemmelser om ledelse og organisering for danske firmapensionskasser i høj grad svarer til de overordnede krav i IORP II-direktivet. Det gælder f.eks. i art. 21, at medlemsstaterne skal kræve, at alle firmapensionskasser indfører et effektivt ledelsessystem, og at systemet skal omfatte en hensigtsmæssig og gennemsigtig organisationsstruktur, samt art. 25 om en effektiv risikostyringsfunktion, som kan sikre identificering, måling, overvågning og styring af virksomhedens risici. Der findes i gældende lovgivning en række krav til hvordan ledelse og styring skal ske i de omhandlede firmapensionskasser. Direktivet indeholder dog også bestemmelser, der går videre end de gældende danske regler, f.eks. stiller direktivets bestemmelser krav om egentlige nøglefunktioner, som ikke findes i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Formålet med direktivets regler er at sikre god governance og god risikostyring. Det er af afgørende betydning for en hensigtsmæssig risikostyring, at der findes et effektivt governancesystem. Derfor fastslår direktivet, at der med udgangspunkt i arten, omfanget og kompleksiteten af pensionskassen skal være et krav om, at virksomhederne har et effektivt governancesystem, der sikrer sund og forsvarlig ledelse af virksomheden. Kravene relateret hertil indebærer bl.a. indførelse af tre nøglefunktioner (risikostyring, compliance, intern revision og aktuarfunktion) og tilhørende krav om, at personer, der reelt leder virksomheden eller varetager nøglefunktioner, skal have faglige kvalifikationer samt viden og erfaring, som vurderes tilstrækkelige.

Krav til eksistens af nøglefunktioner og tilhørende risikostyringssystemer skal medvirke til at sikre, at risici identificeres, overvåges og styres. Endelig skal virksomhederne have en forsvarlig aflønningspolitik. Lønpolitikens indhold skal sikre en forsvarlig og effektiv risikostyring og skal afspejle pensionskassens størrelse, interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af aktiviteterne.

Der stilles i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser krav til governancesystemet i firmapensionskasser. Bl.a. gælder det, at der skal sikres en forsvarlig organisation og administration af pensionskassen, hvilket udmønter sig i en række krav til indretning og styringen af virksomheden, herunder håndteringen af risici.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at det er et vigtigt formål at sikre medlemmernes interesser, og at det er fornuftigt at stille krav til ledelse og styring af firmapensionskasserne i overensstemmelse med

direktivets krav herom, hvilket indebærer en udvidelse af de krav, der gælder i dag. Det er imidlertid ligeledes vigtigt, at der er fokus på, at sådanne krav står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de pågældende virksomheder, således at virksomhederne ikke påføres unødige byrder i forbindelse med opfyldelsen af de omhandlede krav. Erhvervsministeriet er derfor af den opfattelse, at virksomhederne i udgangspunktet skal opfylde de krav til ledelse og styring, som de hidtil har været underlagt, og derudover de nye krav, f.eks. i relation til nøglefunktioner og aflønningspolitik. Erhvervsministeriet finder det vigtigt, at der er fokus på de administrative byrder, der er forbundet med opfyldelsen af de krav, der stilles. Der kan derfor, hvor det vurderes relevant, gøres brug af proportionalitet og dermed anvendes en lempeligere tilgang til opfyldelsen af kravene så virksomhederne, herunder de helt små virksomheder med meget få ansatte eller meget få medlemmer, stadig kan fungere hensigtsmæssigt.

3.5.4. Lovforslagets indhold

De gældende regler om ledelse og indretning, der findes i kapitel 3 i lov om tilsyn med firmapensionskasser foreslås i videreført i lovforslagets kapitel 7 med de nødvendige justeringer og supplerende regler, der følger af direktivets nye krav i relation til ledelse.

Det foreslåede kapitel 7 er i overvejende grad identisk med de gældende regler i lov om tilsyn med firmapensionskasser, der vedrører ledelse og indretning. Reglerne om ledelse og indretning foreslås samlet i lovforslagets kapitel 7, som udover de regler, der foreslås videreført, bl.a. indeholder nye regler vedrørende nøglefunktioner i lovforslagets § 35 og § 42 om aflønning.

Det foreslås i § 29, at pensionskasser skal have effektive virksomhedsstyringsformer. Bestemmelsen viderefører § 21 a i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser, og dermed de krav om effektive virksomhedsstyringsformer, som allerede findes generelt på det finansielle område. Erhvervsministeren bemyndiges i det foreslåede § 29, stk. 2, til at fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, en firmapensionskasse skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring. Bestemmelsen vil blive anvendt til at udstede bekendtgørelse om ledelse og styring af firmapensionskasser, som erstatter den eksisterende bekendtgørelse nr. 1577 af 15. december 2010 om ledelse og styring af firmapensionskasser. Der vil dog blive foretaget justeringer i bekendtgørelsen, bl.a. med det formål at implementere direktivets regler om nøglefunktioner, vurdering af egen risiko og kreditvurderingsprocesser. Det foreslåede § 29 er et udtryk for implementering af visse af direktivets krav relateret til ledelsessystemet.

Det foreslås derudover i § 30, at en pensionskasse skal have en bestyrelse bestående af en formand og et antal andre bestyrelsesmedlemmer, hvoraf mindst halvdelen skal vælges af og være blandt pensionskassens medlemmer. Bestemmelsen viderefører § 22 i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser, og foreslås videreført med den ene ændring, at der fremover kan gives dispensation til at fravige den foreskrevne sammensætning, hvis kravet på grund af den konkrete medlemsskare tilsiger dette. Det kan f.eks. være relevant i meget små firmapensionskasser med få medlemmer og pensionsmodtagere.

I tilknytning hertil foreslås det i § 31, at firmapensionskasser fremover i udgangspunktet forpligtes til at ansætte en direktør. Kravet gælder medmindre der konkret dispenseres herfra eller firmapensionskassen før lovens ikrafttræden ikke havde en direktør.

Endvidere foreslås det i § 32, at videreføre det gældende krav om, at bestyrelsesmedlemmer og direktører skal være myndige personer.

Det foreslås i § 33, at bestyrelsen og direktionen er forpligtet til at sikre en forsvarlig organisation og administration af firmapensionskassen. Bestemmelsen viderefører § 24 i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser, og indeholder krav om, at bestyrelsen og direktionen løbende sikrer sig, at der træffes de foranstaltninger, der er tilstrækkelige til at sikre en forsvarlig organisation og administration af pensionskassen.

Kravene til bestyrelsens overordnede og strategiske funktion fremgår af den foreslåede § 34, hvorefter bestyrelsen skal sikre en løbende stillingtagen til pensionskassens væsentligste risici og fastlægge den ønskede risikoprofil. I medfør af bestemmelsen skal bestyrelsen fastlægge relevante politikker og fastlægge retningslinjer til direktionen. Bestemmelsen viderefører § 24a i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser, og implementerer dele af direktivets krav i relation til ledelsessystemet.

Den foreslåede § 35 er ny, og fastlægger, at en firmapensionskasse som led i en forsvarlig organisation og administration skal have en risikostyrings-, en intern audit- og en aktuarfunktion. I gældende regler er der ikke krav om, at firmapensionskasser skal have de disse funktioner. Dog varetager firmapensionskasserne allerede i dag en stor del af de opgaver, som de krævede funktioner skal udføre. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at pensionskasserne skal etablere nøglefunktioner til at varetage de pågældende opgaver på en måde der sikrer, at opgaverne kan udføres på en effektiv, objektiv og uafhængig måde. Bestemmelsen fastlægger derudover bl.a., at der skal ske en rapportering om alle væsentlige undersøgelsesresultater til direktionen, ligesom der i særlige tilfælde er en forpligtelse til at underrette Finanstilsynet, hvis der ikke træffes nødvendige foranstaltninger i firmapensionskassen. Bestemmelsen implementerer dele af direktivets bestemmelser relateret til nøglefunktioner.

I §§ 36-39 foreslås det at videreføre allerede gældende krav i relation til habilitetsregler for bestyrelse og direktion, tegningsret, afholdelse af bestyrelsesmøder og bestyrelsens beslutningsdygtighed.

Den foreslåede bestemmelse i § 40 om outsourcing er ny, men anses som en delvis videreførelse af de allerede gældende krav i relation til outsourcing, som følger af bekendtgørelse om outsourcing af væsentlige aktivitetsområder for bl.a. firmapensionskasser. Reglerne afspejler det grundlæggende princip om, at en virksomhed, der outsourcer, fortsat bærer ansvaret for de opgaver, der udføres hos en leverandør. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at virksomheden skal sikre, at de aktiviteter, der varetages eksternt udføres behørigt og på en måde, så kvaliteten i ledelsessystemet ikke forringes og således, at de operationelle risici fortsat kan håndteres. Bestemmelsen implementerer direktivet krav relateret til outsourcing.

Det foreslåede § 41 fastlægger kravene til egnethed og hæderlighed for et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en firmapensionskasse. Fit & proper-kravene er helt centrale for tilliden til ledelsen i virksomheder inden for den finansielle sektor. Kravene medvirker til at sikre en forsvarlig ledelse og drift af de forskellige typer af virksomheder, herunder i høj grad også pensionsvirksomhederne. Fit & proper-reglerne er begrundet i den store samfundsmæssige interesse i at opbygge og bevare en stabil og vel-drevet finansiell sektor. Kravene i den foreslåede § 41 svarer til de gældende krav i § 23 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Dog udgår modifikationen i § 23 a, stk. 2, i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvorefter pensionskassens ledelse kan fravige fit-kravet, hvis de kan dokumentere at have ansat en rådgiver med tilstrækkelig viden, faglige kompetencer og erfaring. Med lovforslaget vil der dermed ikke være mulighed for at fravige fit-kravet. Bestemmelsen implementerer direktivets krav om at ledelsen i firmapensionskasser skal være egnede og hæderlige.

I § 42 foreslås det, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på pensionskassens risikoprofil. Hjemlen vil anvendes til at fastsætte nye regler om definitionen af de pågældende ansatte i en bekendtgørelse om lønpolitik og aflønning i firmapensionskasser. Det foreslås endvidere i stk. 2, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om lønpolitik og aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på pensionskassens risikoprofil. I medfør af forslaget bliver pensionskasser omfattet af regler svarende til, hvad der gælder for finansielle virksomheder i øvrigt, og formålet er dermed at indføre regler, som er tilpasset til sektoren og de politiske aftaler, som har indført ensartede aflønningsregler for den finansielle sektor. Bestemmelsen implementerer kravene i direktivet relateret til aflønning.

De foreslåede §§ 43 og 44 fastsætter krav om, at firmapensionskasser skal etablere en whistleblowerordning. IORP II-direktivet indeholder ingen krav om en whistleblowerordning, og bestemmelserne er således udtryk for national lovgivning. Danske firmapensionskasser har siden 2014 været forpligtede til at have en intern whistleblowerordning. Kravene svarer til de regler, der allerede gælder for firmapensionskasser i medfør af §§ 24b-24c i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Endelig foreslås der i § 45, at en firmapensionskasse og dennes ansatte ikke uberettiget må udnytte eller videregive fortrolige oplysninger, som de er blevet bekendt med i forbindelse med udførelsen af deres hverv. Bestemmelsen medfører, at firmapensionskasser og de ansatte i udgangspunktet er underlagt tavshedspligt, og svarer til de bestemmelser, der allerede gælder for firmapensionskasser. Bestemmelsen vil supplere de regler, der er fastsat i Databeskyttelsesforordningen (Europa-Parlamentets og Rådet forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger) og i lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven). Bestemmelsen skal fortolkes i overensstemmelse med de gældende videregivelsesregler i lov om finansiell virksomhed, der regulerer betingelserne for, hvilke oplysninger en finansiell virksomhed kan videregive.

Der henvises til lovforslagets §§ 29-45 samt de specielle bemærkninger relateret hertil.

3.6. Teknisk grundlag, pensionsmæssige hensættelser og solvens

3.6.1. Gældende ret

Den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser indeholder en række regler, som regulerer firmapensionskassernes tekniske grundlag, pensionsmæssige hensættelser og solvenssituation.

Det følger af den gældende § 13, at pensionskasserne skal anmelde en række oplysninger via det tekniske grundlag til Finanstilsynet.

Det tekniske grundlag angiver de aktuarmæssige antagelser, pensionskassen anvender, og er et af de centrale værktøjer i Finanstilsynets tilsyn med pensionskasserne. Det tekniske grundlag sætter Finanstilsynet i stand til at påse, hvilke pensionsmæssige forudsætninger pensionskasserne anvender, f.eks. forudsætninger i forhold til dødeligheder og grundlagsrenter, og om disse sikrer en tilstrækkelig beskyttelse af medlemmerne og deres indbetalte pensionsmidler. Bestemmelsen er således med til at sikre, at Finanstilsynet får de oplysninger, som er nødvendige for at føre tilsyn med pensionskasserne. I medfør af de gældende regler skal de forhold, der anmeldes, opfylde kravene, der er fastsat i den gældende § 17, om at det tekniske grundlag skal være rimeligt og betryggende.

Den gældende bestemmelse om pensionskassernes pensionsmæssige hensættelser fremgår primært af § 46 c, der foreskriver, at de pensionsmæssige hensættelser opgøres og reguleres efter de regler, der gælder for årsrapporter.

De pensionsmæssige hensættelser udgør det beløb, som en pensionskasse behøver for at kunne afvikle alle de forpligtelser, som pensionskassens samlede bestand af pensionsordninger giver anledning til. Formålet med at fastsætte krav til opgørelsen af de pensionsmæssige hensættelser er at sikre, at der i pensionskassen til enhver tid findes tilstrækkelige midler til at honorere de forpligtelser, som pensionskassen har over for sin medlemsbestand. Størrelsen og opretholdelsen af de pensionsmæssige hensættelser er således af afgørende betydning for at sikre en tilstrækkelig beskyttelse af medlemmernes rettigheder. Såfremt der ikke er hensat tilstrækkelige midler, kan det i yderste konsekvens betyde, at medlemmerne ikke får udbetalt de pensionsydelse, som de har forventet.

At de pensionsmæssige hensættelser opgøres og reguleres efter de regler, der gælder for årsrapporter, medfører, at der er sammenfald mellem opgørelse af de pensionsmæssige hensættelser til henholdsvis solvens- og regnskabsformål. I medfør heraf er der i gældende regulering fastsat en række metoder, som har til formål at sikre, at de parametre, som inddrages i opgørelsen af hensættelserne, giver sikkerhed for, at hensættelserne under hensyntagen til, hvad der med rimelighed kan forudses, er tilstrækkelige til at dække samtlige pensionskassens pensionsforpligtelser.

Reglerne om solvens fremgår af den gældende lovs kapitel 5 a. De gældende §§ 45 b og 45 c indeholder regler om solvens- og minimumskapitalkrav for pensionskasserne. Reglerne har til formål at sikre, at pensionskasserne har kapital til at opfylde medlemmernes og pensionsmodtagernes krav. Den kapital, som pensionskassen kan anvende til at dække sine risici, kaldes basiskapitalen.

Kravet til størrelsen af basiskapitalen til dækning af pensionskassernes risici kaldes for kapitalkravet. Kapitalkravet er det største af enten solvenskravet eller minimumskapitalkravet. Solvenskravet opgøres som 4 pct. af de risikovægtede poster for pensionsmæssige hensættelser tillagt 0,3 pct. af de risikovægtede poster for risikosummen for pensionskassevirksomhed, hvor pensionskassen har en investeringsrisiko. Minimumskapitalkravet er et fast beløb på 400.000 euro.

Til brug for opgørelsen af basiskapitalen anvendes en reduceret kernekapital tillagt en reduceret supplerende kapital. Kernekapital er den kapital, der udgør kernen af basiskapitalen i pensionskasserne. For kreditorerne er kernekapitalen den sikreste kapital i en firmapensionskasse. Af §§ 45 d-45 e fremgår, at kernekapital består af egenkapital tillagt værdien af skatteaktiver, som de ville være i en administrations-situation, og at kernekapitalen skal reduceres med værdien af alle immaterielle aktiver og skatteaktiver.

Den supplerende kapital består af ansvarlig lånekapital og opgøres efter de gældende §§ 45 f-45 g. Den reducerede kernekapital tillagt den supplerende kapital udgør tilsammen basiskapitalen, som skal anvendes til dækning af pensionskassernes kapitalkrav.

I tilfælde af, at en pensionskasses basiskapital er mindre end kapitalkravet, er Finanstilsynet tillagt forskellige indgrebsbeføjelser, som har til formål at sikre medlemmernes pensionstilsagn. F.eks. kan Finanstilsynet påbyde pensionskasse at udarbejde en genoprettelsesplan, hvis basiskapitalen ikke er tilstrækkelig, jf. den gældende § 60, stk. 1.

3.6.2. IORP-direktivet

IORP II-direktivet indeholder en række regler, som vedrører pensionskassernes pensionsmæssige hensættelser og solvens, samt enkelte regler, som har tilknytning til anmeldelse af teknisk grundlag.

I forhold til regler om anmeldelse af teknisk grundlag indeholder IORP II-direktivet alene overordnede bestemmelser om, hvad der skal oplyses til Finanstilsynet. Af art. 50 i direktivet fremgår, at de kompetente myndigheder skal have fornødne beføjelser og midler til bl.a. at fastsætte, hvilke dokumenter der er nødvendige for tilsynet, herunder i relation til aktuarmæssige værdiansættelser og detaljerede antagelser.

Reglerne om pensionsmæssige hensættelser fremgår af IORP II-direktivets artikel 13, som fastslår, at pensionskasserne til enhver tid skal have opgjort størrelsen af de passiver, der svarer til de forpligtelser, som deres bestand af ordninger giver anledning til.

Herudover fastslår bestemmelsen, at pensionskasserne skal foretage pensionsmæssige hensættelser, der er tilstrækkelige til at dække alle pensionsordningerne. Ved opgørelsen skal der tages afsæt i anerkendte aktuarmæssige metoder, og opgørelsen skal ske i overensstemmelse med en række skitserede principper. Bl.a. skal hensættelserne beregnes under anvendelse af en tilstrækkelig forsigtig vurdering, hvilket betyder, at de økonomiske og aktuarmæssige antagelser, der anvendes ved værdiansættelsen, skal vælges med forsigtighed. Endvidere foreskriver direktivets art. 13, stk. 4, at der skal tages afsæt i metoder, der er anerkendt af de nationale myndigheder og i overensstemmelse med de nationale regler, der måtte være fastsat for at sikre medlemmers interesser.

IORP II-direktivets bestemmelser om solvens fremgår af artikel 15-18. Direktivets regler om solvens har til hensigt at sikre, at pensionskasserne har en permanent stødpudebeholdning af yderligere aktiver ud over de pensionsmæssige hensættelser, hvis formål er at fungere som en sikkerhedskapital til dækning af afvigelse mellem de forventede og de faktiske udgifter og overskud. Størrelsen af denne stødpudebeholdning skal afspejle risikotypen og aktivporteføljen for alle ordninger, som pensionskassen administrerer, og herudover skal beholdningen friholdes fra enhver forudselige forpligtelse.

Ved beregningen af mindstebeløbet for denne stødpudebeholdning opererer direktivet med begreberne "faktisk solvensmargen" og "obligatorisk solvensmargen". Begreberne kan sidestilles med de nationale begreber "basiskapital" og "kapitalkrav", dog med materielle ændringer i forhold til opgørelsen.

Af art. 16 fremgår, at den faktiske solvensmargen består af pensionskassens formue fri for enhver påregnelig forpligtelse og med fradrag af værdien af immaterielle aktiver. Den faktiske solvensmargen omfatter dermed bl.a. indbetalte kapitalandele og frie reserver. I tilknytning hertil åbner direktivet op for, at medlemslandene kan fastsætte, at den faktiske solvensmargen kan udgøres af yderligere aktiver, herunder bl.a. præferenceaktiver og værdipapirer med ubestemt løbetid, som opfylder en række betingelser.

Af artikel 17 fremgår, at den obligatoriske solvensmargen som udgangspunkt opgøres som 4 pct. af de pensionsmæssige hensættelser med et risikotillæg. Herudover fastslår bestemmelsen en række tilfælde, hvor den obligatoriske solvensmargen skal opgøres på anden måde. Opgørelsen af den obligatoriske solvensmargen for tillæggsforsikringer fremgår af artikel 18 i direktivet.

3.6.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at den foreslåede lov, for at sikre tilstrækkelig implementering af direktivets krav og en god forbrugerbeskyttelse, skal indeholde bestemmelser om firmapensionskassernes teknisk grundlag, pensionsmæssige hensættelser og solvens.

Der er behov for at udfylde IORP II-direktivets bestemmelser om de oplysninger, der skal tilgå Finanstilsynet i forhold til de aktuarmæssige antagelser, som virksomhederne anvender, idet direktivet alene angiver, at det i medlemsstaterne skal fastsættes, hvilke dokumenter der er nødvendige for tilsynet.

Direktivet foreskriver således, at det skal fastlægges, hvilke dokumenter som er nødvendige for Finanstilsynet i forhold til bl.a. de aktuarmæssige værdiansættelser og detaljerede antagelser. Ved at opretholde de danske regler om anmeldelse af teknisk grundlag kan det sikres, at Finanstilsynet får adgang til de relevante forhold, som pensionskasserne inddrager i forhold til aktuarmæssige antagelser m.v. før de tager antagelserne i brug.

Direktivet fastsætter ikke samme eksplicitte krav til, at de anmeldte forhold skal være betryggende og rimelige, som dem, der findes i de gældende danske regler. De gældende danske regler om, at de anmeldte forhold skal være betryggende og rimelige, bør derfor videreføres med den justering, at kravet om at de anmeldte forhold skal være betryggende ikke videreføres, og at det gældende princip om rimelighed bliver erstattet med direktivets princip om at sikre en rimelig fordeling af risici og ydelser mellem generationerne.

Det er endvidere Erhvervsministeriets opfattelse, at en videreførelse af de gældende regler om anmeldelse af teknisk grundlag med enkelte justeringer vil sikre tilstrækkelig gennemførelse af IORP II-direktivet og samtidig sikre, at Finanstilsynet har fornødne oplysninger om en række relevante forhold i tilknytning til pensionskassernes aktuarmæssige antagelser.

Direktivets art. 13 er udtryk for overordnede principper for tilgangen til opgørelsen af pensionsmæssige hensættelser. Principperne forudsætter, at de bliver udfyldt på nationalt niveau af specifikke regler om, hvilke antagelser der skal anvendes til opgørelsen af pensionskassernes hensættelser, således at der sikres en tilstrækkelig forsigtig tilgang i opgørelsen af hensættelserne.

På den baggrund bør direktivets principper, som gennemføres direkte i den foreslåede § 50, suppleres af bestemmelser i en bekendtgørelse, som udmønter de regler, der skal gælde for de metoder og antagelser, som kan anvendes i opgørelsen af de pensionsmæssige hensættelser.

IORP II-direktivets bestemmelser om solvens, jf. art. 15-18, bør gennemføres direktivnært. Betydningen heraf er, at de gældende bestemmelser justeres, så de er i overensstemmelse med direktivets bestemmelser. Den gældende terminologi med begreberne "basiskapital" og "kapitalkrav" bør videreføres, men det materielle indhold i forhold til opgørelsen af basiskapital og kapitalkrav bør justeres, således at opgørelsen af basiskapitalen og kapitalkravet er i overensstemmelse med art. 16-18 i direktivet.

Som konsekvens heraf bør de gældende regler, herunder bl.a. kravet om, at pensionskasserne skal have et minimumskapitalkrav på 400.000 euro, ikke videreføres. Omvendt bør de gældende regler for, hvilke kapitalelementer/aktiver, som kan indgå i opgørelsen af basiskapitalen, udvides.

3.6.4. Lovforslagets indhold

Det foreslås i § 46, at fastsætte, at en række forhold, herunder det tekniske grundlag for pensionskassen, skal anmeldes til Finanstilsynet. Bestemmelsen skal præcisere, at anmeldelsen skal fremsendes til Finanstilsynet senest samtidig med, at grundlaget tages i anvendelse. Bestemmelsen er i det store hele en videreførelse af den gældende § 13 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, som fastsætter anmeldelse af det tekniske grundlag m.v. til Finanstilsynet.

Bestemmelsen implementerer delvist artikel 10, stk. 1, litra a og artikel 50, stk. 1, litra d, nr. ii, i IORP II-direktivet. Det overordnede formål med bestemmelsen er at sikre, at Finanstilsynet har en række oplysninger om de ordninger, som en pensionskasse udbyder og administrerer med henblik på at kunne tilrettelægge og føre det fornødne tilsyn med pensionskasserne. I forbindelse med implementeringen ophæves de gældende krav om at det anmeldte tekniske grundlag skal være betryggende og rimeligt. Der vil dog fortsat gælde en række krav i relation til de aktuarmæssige antagelser, som firmapensionskasserne gør brug af, dels med det formål at sikre, at opgørelsen af hensættelserne opfylder de gældende krav, dels for at sikre, at firmapensionskasserne inddrager princippet i direktivet om at sikre en rimelig fordeling af risici og ydelser mellem generationerne.

Med hensyn til de pensionsmæssige hensættelser er den foreslåede § 50 en delvis nyaffattelse af de gældende regler om opgørelsen af hensættelserne. Reglerne foreslås således fremover fastsat direkte i loven og suppleret med relevante tekniske krav til de aktuarmæssige antagelser i en bekendtgørelse. Formålet med en nyaffattelse af reglerne og indarbejdelse af disse direkte i den foreslåede lov, fremfor som nu i bekendtgørelse nr. 1230 af 3. november 2015 om finansielle rapporter for firmapensionskasser, er at skabe et bedre overblik over kravene til opgørelsen af de pensionsmæssige hensættelser til brug for solvensopgørelse og derudover at sikre, at opgørelsen af hensættelser baseres på de principper, der følger af IORP II-direktivet, herunder bl.a. kravet om at hensættelserne skal opgøres forsigtigt, jf. art. 13, stk. 4, litra a. Som følge heraf videreføres den gældende § 46 c i lov om tilsyn med firmapensionskasser ikke. Herudover foreslås det at samle indholdet af de relevante krav i en ny bekendtgørelse om værdiansættelse af de pensionsmæssige hensættelser.

Den foreslåede § 50 gennemfører artikel 13 i IORP II-direktivet. Den foreslåede bestemmelse har dermed til formål at fastsætte de principper, der skal tages udgangspunkt i forhold til opgørelsen af de pensionsmæssige hensættelser. Principperne svarer til hvad der allerede gælder.

Det foreslåede kapitel 9 vedrører pensionskassernes solvens. De foreslåede bestemmelser stiller krav om, at pensionskasserne til enhver tid skal have en i forhold til dens samlede virksomhed tilstrækkelig basiskapital, der mindst svarer til kapitalkravet.

Det foreslås i § 52 at fastsætte, hvilke aktiver som kan indgå ved opgørelsen af basiskapitalen. Forslaget indebærer en udvidelse sammenlignet med i dag, idet aktiverne fremover omfatter, som det også følger af direktivet, bl.a. garantikapital og under visse betingelser konti, som tilhører medlemmerne, frie reserver m.fl. Herudover kan basiskapitalen, på baggrund af en ansøgning til Finanstilsynet, bestå af en række yderligere aktiver, jf. den foreslåede § 52, stk. 4.

Opgørelsen af kapitalkravet fremgår af den foreslåede § 53. Heraf fremgår, at kapitalkravet er lig med summen af 4 pct. af de pensionsmæssige hensættelser og et risikotillæg. Fremadrettet vil pensionskassernes kapitalkrav således ikke udgøres af det største af enten solvenskapitalkravet eller minimumskapitalkravet, idet minimumskapitalkravet ikke videreføres i den foreslåede bestemmelse. Kapitalkravet vil således som udgangspunkt skulle opgøres i henhold til den foreslåede § 53 som summen af den foreslåede § 53, stk. 2, nr. 1 og nr. 2, jf. dog § 54, som vedrører accessoriske forsikringer, dvs. navnlig forsikring mod legemsbeskadigelse herunder erhvervsudygtighed, forsikring mod dødsfald som følge af ulykkestilfælde, forsikring mod invaliditet som følge af ulykkestilfælde eller sygdom

Der henvises til lovforslagets §§ 51-55 samt specielle bemærkninger hertil.

3.7. Investeringsregler

3.7.1. Gældende ret

De gældende investeringsregler i kapitel 6 i lov om tilsyn med firmapensionskasser skal sikre, at firmapensionskasserne placerer deres midler betryggende, og at midlerne er tilstrækkeligt likvide.

De gældende investeringsregler blev indført ved lov nr. 1055 af 23. december 1998 som følge af, at lignende regler på daværende tidspunkt var gældende for livsforsikringselskaber og tværgående pensionskasser. Formålet hermed var at skabe overensstemmelse mellem de to regelsæt.

Reglerne om investering i lov om finansiel virksomhed, som i væsentlig grad blev ophævet ved lov nr. 308 af 28. marts 2015, havde deres baggrund i Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF, EF-Tidende 1992, nr. L 228, side 1 (3. skadesforsikringsdirektiv), og Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed og om ændring af direktiv 79/267/EØF og 90/619/EØF, EF-Tidende 1992, nr. L 360, side 1 (3. livsforsikringsdirektiv). Reglerne indeholdte generelle principper om forsikringselskabernes og pensionskassernes investeringsstrategi, en udtømmende liste over tilladte aktiver samt minimumskrav til investeringernes spredning og diversificering.

De gældende regler i lov om tilsyn med firmapensionskasser fastsætter både kvantitative og kvalitative begrænsninger for pensionskassernes investeringer.

For så vidt angår de kvantitative begrænsninger, der gælder den del af aktiverne, der dækker de pensionsmæssige hensættelser, fremgår det af den gældende § 46 a, at aktiverne til dækning af de pensionsmæssige hensættelser skal være udvalgt, således at de set i forhold til arten af pensionskassens forpligtelser med hensyn til sikkerhed, afkast og likviditet er af en sådan art og en sådan sammensætning, at de er egnede til at sikre, at medlemmerne kan fyldestgøres.

De kvantitative bestemmelser omfatter udover § 46 a også placerings- og spredningsreglerne i §§ 46 d, 46 e, 46 f, 49 og 50, der opstiller grænser for, hvordan en pensionskasses investeringer skal placeres og spredes i forhold til bestemte aktivtyper og i forhold til enkelte virksomheder. Formålet med placerings- og spredningsreglerne er at sikre spredning af firmapensionskassens aktiver og dermed undgå, at firmapensionskassen i sin investeringsstrategi bliver for afhængig af én aktivtype eller én modpart/virksomhed.

De kvalitative begrænsninger gælder for samtlige investeringer i firmapensionskasserne, herunder for investeringer, der modsvares af egenkapitalen. Det fremgår af den gældende § 46, at midlerne skal investeres på en hensigtsmæssig og på en for medlemmerne tjenlig måde, således at der er betryggende sikkerhed for, at pensionskassen til enhver tid kan opfylde sine forpligtelser. Pensionskasserne skal således iagttage et grundlæggende sikkerhedshensyn, når de træffer investeringsbeslutninger, og ved iagttagelsen af kravene, at medlemsbestanden skal være i fokus.

Foruden regler knyttet til kvalitative og kvantitative investeringskrav indeholder den gældende § 47 krav om, at pensionskassen skal have skriftlige investeringsprincipper.

3.7.2. IORP II-direktivet

Artikel 19 i IORP II-direktivet vedrører pensionskassens investeringer. Bestemmelsens stk. 1 fastslår, at medlemslandene skal pålægge pensionskasserne at investere i overensstemmelse med prudent person-princippet og særligt i overensstemmelse med en række tilknyttede regler fastsat i direktivet. Prudent person-princippet er et overordnet princip for pensionskassernes forvaltning af aktiver, hvorefter pensionskasserne skal investere deres aktiver således, at medlemsbestanden og de begunstigedes interesser varetages bedst muligt.

De til prudent person-princippet tilknyttede regler omfatter bl.a. krav om, at aktiverne skal investeres, så de langsigtede interesser for medlemsbestanden som helhed varetages bedst muligt, at aktiverne skal investeres, så der skabes sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet i den samlede investeringsportefølje, at aktiverne overvejende skal investeres på regulerede markeder, og at aktiverne skal spredes på en sådan måde, at urimelig stor afhængighed af et bestemt aktiv eller en bestemt udsteder undgås.

Artikel 30 i IORP II-direktivet fastsætter, at en pensionskasse skal udarbejde en skriftlig redegørelse for sine investeringsprincipper og mindst hvert tredje år tage den op til fornyet overvejelse. Herudover skal redegørelsen revideres omgående efter enhver væsentlig ændring af investeringspolitikken og offentliggøres. Af bestemmelsen fremgår også, at redegørelsen mindst skal omfatte forhold såsom metoder til måling af investeringsrisici, de anvendte risikostyringsmetoder og den strategiske aktivallokering under hensyn til pensionsforpligtelsernes art og varighed, samt hvordan man i investeringspolitikken tager hensyn til miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige spørgsmål

3.7.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at implementeringen af IORP II-direktivet vil medføre væsentlige ændringer i investeringsreglerne for pensionskasserne. Det betyder, at de gældende placerings- og spredningsregler ikke vil blive videreført i den foreslåede lov. I stedet vil artikel 19 i IORP II-direktivet, som bl.a. indeholder et prudent person-princip og regler i tilknytning til prudent person-princippet, blive implementeret med den foreslåede lov.

Det er fortsat et vigtigt element i forhold til beskyttelsen af medlemsbestanden og de begunstigede i firmapensionskasser, at der stilles krav i relation til investeringsområdet. Erhvervsministeriet er imidlertid af den opfattelse, at der kan sikres en lige så god beskyttelse via prudent person-princippet som med de hidtil gældende placerings- og spredningskrav, som i et vist omfang har været opfattet som snærende og uflexible af branchen. Formålet med justeringerne er således at sikre, at pensionskassernes investeringsstrategi afspejler det, medlemsbestanden er stillet i udsigt. Indførelsen af prudent person-princippet vil indebære, at Finanstilsynet i højere grad end, hvad de gældende regler foreskriver, vil sammenholde pensionskassens investeringsstrategi med de konkrete produkttyper, som pensionskassen udbyder, da dette bliver centralt for vurderingen af, om pensionskassen via investeringerne varetager medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser bedst muligt.

Baggrunden for ændringerne af investeringsreglerne er bl.a., at de gældende placerings- og spredningsregler forekommer unødigt detaljerede, og i udgangspunktet er strengere end direktivets art. 19. Reglerne kan i øvrigt stå i vejen for den liberalisering af kapitalbevægelser, der er fastsat i artikel 63 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde. Det følger af art. 63, at alle restriktioner for kapitalbevægelser mellem medlemslandene indbyrdes og mellem medlemslande og tredjelande er forbudt.

3.7.4. Lovforslagets indhold

Det overordnede formål med investeringsreglerne er fortsat at sikre, at medlemsbestanden og de begunstigedes interesser varetages bedst muligt, dog skal dette ikke længere ske inden for lovgivningsmæssigt faste kvantitative grænser, som de gældende investeringsregler opstiller. Den foreslåede lov viderefører derfor ikke de gældende investeringsregler. I stedet indføres direktivets prudent person-princip.

Det foreslås i § 56, at pensionskasserne skal investere deres aktiver i overensstemmelse med prudent person-princippet og regler i tilknytning hertil. De tilknyttede regler indebærer bl.a., at aktiverne skal investeres, således at de langsigtede interesser for medlemsbestanden som helhed varetages bedst muligt, at pensionskassen eventuelt kan tage hensyn til investeringsbeslutningernes langsigtede indvirkning på miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige spørgsmål, at aktiverne skal investeres på en sådan måde, at der skabes sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet i den samlede investeringsportefølje, at aktiverne overvejende skal investeres på regulerede markeder, at investeringer i afledte instrumenter kun er muligt, i det omfang sådanne instrumenter bidrager til at reducere investeringsrisici eller fremme en effektiv porteføljeforvaltning, at aktiverne skal spredes på en sådan måde, at uforholdsmæssig stor afhængighed af et bestemt aktiv eller en bestemt udbyder undgås, og at der ikke må investeres mere end 5 pct. af den samlede portefølje i det pensionstegnende firma.

Herudover foreslås det i § 57, at der fastsættes krav om, at pensionskasserne skal udarbejde en skriftlig redegørelse for deres investeringsprincipper. Redegørelsen skal offentliggøres og skal som minimum beskrive metoder til måling af investeringsrisici, de anvendte risikostyringsprocesser, den strategiske aktivallokering under hensyn til pensionsforpligtelsernes art og varighed, samt om, og i så fald hvordan, man i investeringspolitikken tager hensyn til miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige spørgsmål.

Eftersom de gældende kvantitative investeringsgrænser ikke videreføres i den foreslåede lov, vil der blive et øget fokus på pensionskassernes investeringspolitik, og Finanstilsynet vil føre tilsyn med, om pensionskassen håndterer aktiverne i overensstemmelse med prudent person-princippet.

Der henvises til lovforslagets §§ 56-57 samt specielle bemærkninger hertil.

3.8. Årsrapport, revision og granskning

3.8.1. Gældende ret

De gældende regler om årsrapporter, revision og granskning fremgår af kapitel 5 og 7 i lov om tilsyn med firmapensionskasser og af bekendtgørelse nr. 10 af 12. januar 2009 om finansielle rapporter for firmapensionskasser. Reglerne fastsætter bl.a. de overordnede krav, som er gældende ved firmapensionskassernes udarbejdelse og aflæggelse af årsrapporter.

Den gældende lovs kapitel 5 indeholder regler for firmapensionskassernes årsrapporter. De gældende §§ 37-39 fastsætter regler i forhold til udarbejdelse, aflæggelse og underskrift af årsrapporten. Heraf fremgår bl.a., hvad årsrapporten skal indeholde, og at det er bestyrelsen og direktionen, som underskriver og aflægger årsrapporten.

§§ 40-44 c fastsætter de overordnede krav og retningslinjer i forhold til indhold og opstilling af årsrapporten. Heraf fremgår bl.a., at årsregnskabet skal give et retvisende billede af virksomhedens aktiver, passiver, finansielle stilling og resultat, samt at årsrapporten skal udarbejdes således, at den oplyser om forhold, der normalt er relevante for regnskabsbrugerne. Herudover fremgår, at aktiver og forpligtelser

som udgangspunkt skal måles til dagsværdi, at regnskabsåret skal følge kalenderåret, at monetære enheder skal anføres i danske kroner eller euro, at rapporten skal revideres af pensionskassens eksterne revisor, og at årsrapporten skal indsendes til Finanstilsynet.

§§ 44 d-45 vedrører indsendelse af årsrapporten til Finanstilsynet og regler i tilknytninger hertil. Heraf fremgår bl.a., at årsrapporten skal indsendes til Finanstilsynet i tre eksemplarer, og at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for årsrapporten.

Den gældende lovs kapitel 7 vedrører revision og granskning. Heraf fremgår, hvilke bestemmelse i henholdsvis selskabsloven og lov om finansiel virksomhed som finder anvendelse i forhold til revision og granskning af firmapensionskasserne.

3.8.2. IORP-direktivet

Artikel 29 i IORP II-direktivet fastslår, at medlemsstaterne skal pålægge alle pensionskasser at udarbejde og offentliggøre årsregnskaber og årsberetninger omhandlende enhver pensionsordning, som pensionskassen administrerer. Årsregnskaberne og årsberetningerne skal give et retvisende og korrekt billede af pensionskassens aktiver, forpligtelser og finansielle situation og skal offentliggøre oplysninger om væsentlige investeringsbeholdninger. Årsregnskaberne og oplysningerne i årsberetningerne skal være sammenhængende, fyldestgørende, korrekt fremstillet og behørigt godkendt af personer, der er autoriseret i henhold til national ret.

3.8.3. Erhvervsministeriets overvejelser

De gældende regler om firmapensionskassernes aflæggelse af årsrapport m.v. samt reglerne om revision og granskning har til formål at sikre fornødent indblik og kontrol med firmapensionskasserne økonomiske forhold.

De gældende bestemmelser er blevet affattet i overensstemmelse med bestemmelserne i lov om finansiel virksomhed. Formålet hermed har været at sikre, at reglerne – herunder systematikken i reglerne – i vidt omfang svarer til systematikken i lov om finansiel virksomhed. Reglerne er således i overensstemmelse med de regler, som er gældende for livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser omfattet af lov om finansiel virksomhed.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at de gældende bestemmelser i tilstrækkelig grad er i overensstemmelse med art. 29 i IORP II-direktivet, hvorefter firmapensionskasserne skal udarbejde en årsrapport, som bl.a. skal give et retvisende og korrekt billede af pensionskassen aktiver, forpligtelser og finansielle situation.

På baggrund heraf og med det formål at sikre, at der findes regler, der kan bidrage til at give et retvisende og korrekt billede af pensionskassens aktiver, forpligtelser og finansielle situation, bør de gældende regler om aflæggelse af årsrapporter samt reglerne om revision og granskning i væsentlig grad blive videreført i den foreslåede lov.

3.8.4. Lovforslagets indhold

De gældende regler om årsrapporter, revision og granskning foreslås videreført i forslagets kapitel 11.

De foreslåede §§ 58-71 om firmapensionskassernes årsrapporter vil i væsentlig grad være identiske med det gældende kapitel 4 i lov om tilsyn med firmapensionskasser og vil dermed indeholde tilsvarende

bestemmelser om udarbejdelse, aflæggelse og underskrift af årsrapporten samt krav til indhold og opstilling af årsrapporten.

Den væsentligste ændring i forhold til de gældende regler er, at den gældende § 43 om, at aktiverne og forpligtelserne skal måles til dagsværdi, omformuleres, så det fremgår, at alle forpligtelser, med undtagelse af de pensionsmæssige hensættelser, opgøres til dagsværdi, jf. den foreslåede § 64. Fremadrettet vil de pensionsmæssige hensættelser således ikke blive opgjort efter bestemmelsen, men vil i stedet blive opgjort efter § 50 og regler udstedt i overensstemmelse hermed, jf. den foreslåede § 64, stk. 3. Betydningen heraf er, at opgørelsen af de pensionsmæssige hensættelser fremadrettet skal ske i overensstemmelse med denne bestemmelse.

Herudover foreslås den gældende § 44 om supplerende beretninger ikke videreført.

De foreslåede §§ 72-73 om revision og granskning er identiske med det gældende kapitel 7 i lov om tilsyn med firmapensionskasser og vil således henvise til de bestemmelser i selskabsloven og lov om finansiel virksomhed, som finder anvendelse i forhold til revision og granskning af firmapensionskasserne.

Der henvises til lovforslagets §§ 58-73 samt specielle bemærkninger hertil.

3.9. Overdragelse, ophør og krisehåndtering

3.9.1. Gældende ret

De gældende regler for overdragelse, ophør og krisehåndtering fremgår af kapitel 8 i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Den gældende § 54 fastslår, at Finanstilsynet skal give tilladelse, før en firmapensionskasse kan overdrage sine pensionstilsagn til en pensionskasse eller til et forsikringsselskab. Bestemmelsen, som også finder anvendelse ved fusioner, fastlægger desuden tilladelsesprocessen. Uden bestemmelsen ville det i de fleste tilfælde være praktisk umuligt for firmapensionskasserne at overdrage pensionstilsagnene samlet, da dette ville kræve individuelt samtykke fra de enkelte medlemmer. I tilknytning hertil fastslår §§ 55-55 a, at erhvervsministeren kan fastsætte regler, hvorefter selskabslovens regler om fusion og spaltning kan finde anvendelse på firmapensionskasser.

Herudover indeholder den gældende lov en række bestemmelser, som forholder sig til firmapensionskassernes krisehåndtering og ophør. I forhold til likvidation fastslår den gældende § 56, at opløsningen af firmapensionskassen skal ske ved likvidation, medmindre andet er fastsat ved lov. I tilknytning hertil fastlægger de gældende §§ 57-57 a processen for likvidationen, samt hvordan pensionskassens formue skal fordeles.

Den gældende § 58 omhandler håndteringen af firmapensionskassers konkurs. Bestemmelsen fastslår bl.a., hvem der kan indgive konkursbegæring, og at pensionsbestanden i tilfælde af konkurs kan tages under administration af Finanstilsynet.

§§ 59-62 giver Finanstilsynet en række beføjelser i tilfælde af, at pensionskassen er i økonomiske vanskeligheder. Det fremgår bl.a., at Finanstilsynet kan påbyde pensionskassens ledelse at udarbejde en redegørelse for pensionskassens økonomiske stilling og fremtidsudsigter, samt at Finanstilsynet kan påbyde pensionskassens ledelse at udarbejde en plan for genoprettelse af dens økonomiske stilling, hvis

pensionskassens basiskapital ikke er tilstrækkelig. Herudover giver bestemmelserne Finanstilsynet mulighed for at påbyde pensionskassen at foretage nødvendige foranstaltninger, hvis f.eks. pensionskassen ikke overholder loven eller sine egne vedtægter, samt mulighed for at forbyde pensionskassen at råde over aktiverne og i yderste konsekvens mulighed for at inddrage pensionskassens tilladelse.

§ 63 fastlægger, i hvilke tilfælde en firmapensionskasse skal opløses, og hvad der skal ske med pensionsbestanden i disse tilfælde. Yderligere fastslår den gældende § 64, hvem der kan træffe beslutning om opløsning.

3.9.2. IORP-direktivet

IORP II-direktivet indeholder i begrænset omfang regler om overdragelse, ophør og krisehåndtering.

Artikel 12 i direktivet fastslår fremgangsmåden i forhold til grænseoverskridende overdragelser, men forholder sig ikke til overdragelser på nationalt niveau.

I forhold til krisehåndtering fastslår artikel 14, stk. 2 og 3, at hjemlandet kan tillade, at en pensionskasse for et begrænset tidsrum har utilstrækkelige aktiver til at dække de pensionsmæssige hensættelser. I så fald skal den kompetente myndighed kræve, at pensionskassen vedtager en konkret og realisabel genoprettelsesplan med en tidsplan for at sikre, at kravene overholdes på ny. I tilknytning hertil opregner bestemmelsen en række betingelser, som planen skal opfylde.

Foruden disse bestemmelser indeholder IORP II-direktivet ikke regler om pensionskassernes overdragelse, ophør og krisehåndtering. Reguleringen heraf skal dermed i væsentlig omfang ske på nationalt niveau.

3.9.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at den foreslåede lov skal indeholde regler, som vedrører overdragelse, ophør og krisehåndtering.

Den gældende bestemmelse om overdragelse gør det muligt for firmapensionskasserne at overdrage pensionstilsagnene til andre danske pensionskasser eller forsikringsselskaber. Bestemmelsen er væsentlig for pensionskasserne, da det uden bestemmelsen i de fleste tilfælde ville være praktisk umuligt for firmapensionskasserne at overdrage pensionstilsagnene samlet. Således ville pensionskassen uden bestemmelsen skulle indhente individuelt samtykke fra hver enkelt medlem, da overdragelsen af pensionstilsagnene betragtes som et debitorskifte i forhold til medlemmerne. Med bestemmelsen kan Finanstilsynet give en samlet tilladelse på hele medlemsbestandens vegne, som dermed træder i stedet for medlemmernes og pensionsmodtagernes individuelle samtykke.

De gældende bestemmelser om krisehåndtering og ophør har til formål at sikre, at medlemsbestandens midler er beskyttet i tilfælde af, at pensionskassen kommer i økonomiske vanskeligheder eller går konkurs. Herudover er bestemmelserne med til at sikre, at der sker behørig håndtering eller afvikling af pensionskassen i de situationer, hvor pensionskassen har opfyldt alle sine pensionsforpligtelser.

På denne måde fungerer de gældende bestemmelser både som vejledning for pensionskasserne, samtidig med at de er med til at sikre fornøden beskyttelse af medlemsbestanden.

De gældende regler om overdragelse, ophør og krisehåndtering bør derfor i det store hele videreføres i den foreslåede lov.

3.9.4. Lovforslagets indhold

De gældende regler i lov om firmapensionskasser om overdragelse, ophør og krisehåndtering foreslås i væsentlig grad videreført i den foreslåede lovs kapitel 12.

Den væsentligste ændring foretages i den gældende § 60, hvorefter Finanstilsynet kan påbyde pensionskasserne at udarbejde en genoprettelsesplan. Bestemmelsen videreføres delvist i den foreslåede § 82. Bestemmelsen ændres således, at Finanstilsynet fremover vil have mulighed for at påbyde en firmapensionskasse at udarbejde en genoprettelsesplan, hvis de registrerede aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække de pensionsmæssige hensættelser. Den gældende bestemmelse foreskriver, at Finanstilsynet skal påbyde udarbejdelse af en genoprettelsesplan, hvis en firmapensionskasse ikke overholder solvenskravet. Ændringen indebærer dermed, at Finanstilsynet først kan gribe ind efter denne bestemmelse, når de registrerede aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække de pensionsmæssige hensættelser, og ikke når virksomheden ikke overholder solvenskravet. Ændringerne foretages med henblik på at gennemføre artikel 14, stk. 2 og 3, i IORP II-direktivet.

Såfremt en firmapensionskasse ikke opfylder solvenskravet, vil Finanstilsynet kunne gribe ind efter § 83, der foreskriver, at Finanstilsynet kan gribe ind i en række situationer. Bestemmelsen er som § 82 udtryk for en delvis implementering af direktivets bestemmelser, herunder artikel 45, stk. 2, og 48, stk. 2.

Der henvises til lovforslagets §§ 74-87 samt specielle bemærkninger hertil.

3.10. Grænseoverskridende aktiviteter og overdragelser

3.10.1. Gældende ret

Kapitel 2 a i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser vedrører grænseoverskridende virksomhed.

Det følger af den gældende § 21 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at udenlandske pensionskasser kan tilbyde pensionsordninger til virksomheder i Danmark. Bestemmelsen fastslår processen, som går forud for, at en udenlandsk pensionskasse kan tilbyde pensionsordninger i Danmark. Herudover fastslår bestemmelsen, at de danske regler om information finder anvendelse på udenlandske pensionskasser. Dette indebærer, at den udenlandske pensionskasse skal sikre, at danske medlemmer får den information, som fremgår af de danske regler herom, jf. den gældende § 12 a. I forhold til øvrige regulering er den udenlandske pensionskasse underlagt hjemlandstilsyn, hvilket indebærer, at den udenlandske pensionskasse bliver reguleret af lovgivningen i det land, hvor den er registreret eller har opnået tilladelse og dermed ikke efter den gældende danske lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Den gældende § 21 c i lov om tilsyn med firmapensionskasser fastslår, at danske firmapensionskasser, som ønsker at tilbyde pensionsordninger til virksomheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal ansøge Finanstilsynet om forhåndsgodkendelse hertil. I forbindelse med ansøgningen skal firmapensionskassen bl.a. oplyse, hvilket land pensionskassen ønsker at tilbyde pensionsordninger i, den pensionstegnende virksomheds navn og en beskrivelse af de væsentligste kendetegn ved pensionsordningen, som skal forvaltes. Herudover regulerer bestemmelsen en række andre forhold i tilknytning til firmapensionskassens grænseoverskridende virksomhed.

De gældende §§ 21 b-21 c har ikke været anvendt i praksis, da hverken danske firmapensionskasser eller udenlandske pensionskasser reguleret under IORP-regelsættet har henvendt sig til de danske myndigheder med henblik på at drive grænseoverskridende virksomhed.

Den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser indeholde ikke specifikke regler om grænseoverskridende overdragelser. Den gældende § 54 fastslår, at Finanstilsynet skal give tilladelse, før en firmapensionskasse kan overdrage sine pensionstilsagn til en pensionskasse eller til et forsikringsselskab.

Indtil nu har bestemmelsen fundet anvendelse på både nationale og grænseoverskridende overdragelser og fusioner. I praksis har bestemmelsen alene været anvendt enkelte gange for så vidt angår grænseoverskridende overdragelse, idet pensionstilsagn i danske firmapensionskasser almindeligvis ikke er blevet overdraget til udlandet. Bestemmelsen er derimod blevet anvendt en række gange i forbindelse med nationale overdragelser af pensionstilsagn fra en firmapensionskasse.

3.10.2. IORP-direktivet

Et af hovedformålene med IORP II-direktivet er at fremme pensionskassernes mulighed for at drive grænseoverskridende virksomhed samt at lette muligheden for overdragelse af pensionsordninger på tværs af grænserne. Med henblik på at opnå dette formål indeholder IORP II-direktivet bestemmelser om grænseoverskridende aktiviteter, som præciserer de relevante procedurer og fjerner unødvendige hindringer for grænseoverskridende virksomhed.

IORP II-direktivets bestemmelser om grænseoverskridende aktiviteter fremgår af artikel 11 og 12.

Artikel 11 i IORP II-direktivet vedrører pensionskassernes mulighed for at drive grænseoverskridende virksomhed. Bestemmelsen indeholder udførlige regler om processen, som går forud for, at en pensionskasse kan drive virksomhed på tværs af grænserne. Bestemmelsen indeholder både regler for den forudgående proces, når en hjemlandshørende pensionskasse ønsker at drive grænseoverskridende virksomhed ind i et værtsland, og når en pensionskasse i et værtsland ønsker at drive grænseoverskridende virksomhed ind i et hjemland.

Artikel 12 i IORP II-direktivet vedrører grænseoverskridende overdragelser. Bestemmelsen har til hensigt at gøre det muligt for pensionskasserne at overdrage pensionsordninger på tværs af grænserne. Bestemmelsen omhandler processen forud for en overdragelse, herunder at overdragelsen kræver forudgående samtykke fra den kompetente myndighed i den overdragende pensionskasses hjemland og tilladelse fra den kompetente myndighed i den modtagende pensionskasses hjemland.

3.10.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet støtter IORP II-direktivets formål om at fremme pensionskassernes mulighed for at drive grænseoverskridende virksomhed og at lette muligheden for at overdrage pensionsordninger på tværs af grænserne.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at pensionskassernes mulighed for grænseoverskridende aktiviteter sikres tilstrækkeligt ved en direktivnær gennemførelse af artikel 11 og 12 i IORP II-direktivet.

3.10.4. Lovforslagets indhold

Kapitel 13 i den foreslåede lov omhandler firmapensionskassernes grænseoverskridende aktiviteter. Kapitel 2 a i den gældende lov foreslås delvist videreført.

Bestemmelserne har til formål at muliggøre grænseoverskridende aktiviteter for pensionskasserne, og sikre, at medlemsbestanden er beskyttet i tilstrækkeligt omfang i forbindelse hermed.

De foreslåede §§ 88-89, som gennemfører artikel 11 i IORP II-direktivet, vedrører grænseoverskridende virksomheder. Bestemmelserne viderefører delvist de gældende §§ 21 b og 21 c.

Den foreslåede § 88 vedrører de tilfælde, hvor en udenlandsk pensionskasse ønsker at tilbyde pensionsordninger til virksomheder i Danmark. Til forskel fra den gældende bestemmelse foreslås det at indføres mulighed for at benytte depositarer for udenlandske pensionskasser. Herudover ændres fristen for, hvornår en pensionskasse kan påbegynde grænseoverskridende virksomhed fra 2 måneder til 6 uger efter, at de nødvendige oplysninger er indsendt til Finanstilsynet.

Den foreslåede § 89 vedrører de tilfælde, hvor en dansk firmapensionskasse ønsker at tilbyde pensionsordninger til virksomheder i et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med. Til forskel for den gældende bestemmelse foreslås det nu indført, at Finanstilsynet og værtslandets tilsynsmyndighed skal koordinere og træffe alle nødvendige foranstaltninger, hvis den danske pensionskasse overtræder reglerne i værtslandet.

De foreslåede §§ 90-91 er nye og vedrører pensionskassernes grænseoverskridende overdragelse af pensionsordninger. Bestemmelserne gennemfører artikel 12 i IORP II-direktivet. Bestemmelserne har til formål at fastsætte fremgangsmåden i forbindelse med en pensionskasses grænseoverskridende overdragelse af pensionsordningerne.

Den foreslåede § 90 fastlægger regler og proces for en grænseoverskridende overdragelse eller fusion, hvor den modtagende pensionskasse er dansk. Bestemmelsen finder således anvendelse på en grænseoverskridende overdragelse, hvor en udenlandsk pensionskasse overdrager en pensionsbestand til en dansk firmapensionskasse.

Den foreslåede § 91 fastlægger regler og proces for en grænseoverskridende overdragelse eller fusion, hvor en dansk firmapensionskasse overdrager en pensionsbestand til en pensionskasse i et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med.

Bestemmelserne omfatter ikke den situation, hvor selve det pensionstegnende firma flytter fra et land inden for Den Europæiske Union til Danmark eller fra Danmark til et land inden for Den Europæiske Union, eller i et land, som Unionen har indgået aftale med.

Der henvises til lovforslagets §§ 88-91 samt specielle bemærkninger hertil.

3.11. Tilsyn

3.11.1. Gældende ret

Det følger af § 65 i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser, at Finanstilsynet fører tilsyn med overholdelse af loven. Finanstilsynet fører dog ikke tilsyn med bestemmelsen om beskyttelse af ansatte, som indberetter overtrædelser til virksomhederne eller Finanstilsynets whistleblowerordninger.

Til at påse overholdelsen af loven har Finanstilsynet i medfør af § 65 c bl.a. mulighed for at undersøge pensionskassernes forhold, herunder ved gennemgang af løbende indberetninger og inspektioner i den enkelte pensionskasse.

Til at påse overholdelsen af loven har Finanstilsynet i medfør af § 66 endvidere mulighed for at kræve alle de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed, herunder oplysninger til brug for en afgørelse af, om et forhold er omfattet af loven.

For at sikre, at Finanstilsynet kan føre et effektivt tilsyn med lovens overholdelse og kan indhente alle de oplysninger fra virksomhederne, der er nødvendige for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, er det vigtigt, at virksomhederne kan videregive disse oplysninger i sikker forvisning om, at de ikke bliver videregivet. I medfør af § 66 a er Finanstilsynet ansatte derfor underlagt den særlige tavshedspligt, som følge af § 354 i lov om finansiel virksomhed. Reglerne finder dog ikke anvendelse i samme udstrækning, for så vidt angår oplysninger i sager om god skik samt pensionskassernes oplysningsforpligtelser over for medlemmerne.

Efter § 61 i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser kan Finanstilsynet påbyde en pensionskasse, at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige, bl.a. hvis pensionskassen ikke overholder loven eller regler udstedt i medfør af loven, eller pensionskassens økonomiske forhold er således forringet, at medlemmernes interesser er udsat for fare. Derudover følger det af § 6 a i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser, at Finanstilsynet er tillagt en generel påbudsbestemmelse i forhold til tilfælde, hvor virksomheden ikke drives i overensstemmelse med god pensionskassepraksis. Finanstilsynet kan i disse tilfælde udstede påbud om berigtigelse eller ændringer af forhold, der er i strid med loven. Derudover indeholder § 65 b i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser en bestemmelse, der gør det muligt for Finanstilsynet at påbyde en firmapensionskasse at afsætte et ledelsesmedlem, hvis denne ikke kan bestride sit hverv.

Efter § 65, stk. 2, i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser indgår Finanstilsynets bestyrelse i tilsynet med regler efter den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed. Bestyrelsen træffer eksempelvis beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger, ligesom bestyrelsen træffer beslutning om at overgive sådanne sager til politimæssig efterforskning.

§ 66 c i de gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser fastsætter rammerne for, hvornår og hvordan pensionskasserne omfattes af loven eller Finanstilsynets skal offentliggøre reaktioner, som Finanstilsynets bestyrelse har truffet beslutning om. I medfør af bestemmelsen kan der kun ske offentliggørelse af reaktioner eller beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, hvis disse vedrører juridiske personer.

3.11.2. IORP-direktivet

IORP II-direktivet indeholder en række regler om tilsyn med pensionskasser, der dels skal sikre en høj grad af sikkerhed for alle fremtidens pensionsmodtagere gennem strenge tilsynsstandards, dels muliggøre en sund, forsigtig og effektiv økonomisk administration af de arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger. Hovedformålet med tilsynet med firmapensionskasserne er at beskytte medlemmernes og pensionsmodtagernes rettigheder samt at sikre firmapensionskassernes stabilitet og soliditet.

Det følger af artikel 11, stk. 10, om grænseoverskridende virksomhed, at pensionskassen er underlagt løbende tilsyn af tilsynsmyndigheden i værtslandet. Hvis der i forbindelse med dette tilsyn konstateres uregelmæssigheder, skal den kompetente myndighed i værtslandet omgående orientere den kompetente myndighed i hjemlandet. Disse tilsynsmyndigheder skal sammen træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at pensionskasserne ophører med de påviste overtrædelse.

Det følger af artikel 45, at for at kunne føre et effektivt tilsyn med lovens overholdelse skal medlemslandene sikre, at tilsynsmyndighederne forsynes med de nødvendige redskaber og har den relevante ekspertviden og kapacitet og mandat til at kunne opfylde hovedformålet med tilsynet efter IORP II-direktivet. Tilsynsmyndighederne skal bl.a. kunne kræve, at pensionskasserne giver alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne kontrollere overholdelsen af loven.

Derudover skal tilsynsmyndighederne have mulighed for at pålægge sanktioner, i medfør af artikel 48.

I medfør af artikel 48, stk. 4, skal de nationale tilsynsmyndigheder kunne offentliggøre alle administrative sanktioner, der bliver pålagt for overtrædelse af de foranstaltninger, der vadtages til gennemførelse af direktivet, medmindre sådanne offentliggørelser vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

3.11.3. Erhvervsministeriets overvejelser

For at sikre et effektivt tilsyn med firmapensionskasserne er det Erhvervsministeriets opfattelse, at det er vigtigt, at Finanstilsynet som tilsynsmyndighed får tillagt de nødvendige beføjelser til at sikre overholdelse af loven.

Det er i den forbindelse vigtigt, at Finanstilsynet i overensstemmelse med IORP II-direktivet har mulighed for at indhente alle relevante oplysninger hos virksomhederne, som er omfattet af loven, men også virksomheder, der ikke er omfattet af loven, til afgørelse af, om en fysisk eller juridisk person er omfattet af reglerne i lovforslaget. Det foreslås i den forbindelse er det efter Erhvervsministeriets opfattelse vigtigt at videreføre Finanstilsynets særlige tavshedspligt, der følger af den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvilket ligeledes er et krav efter direktivet. Erhvervsministeriet er af den opfattelse, at tavshedspligten ikke skal gælde for oplysninger i sager om god skik og oplysningsforpligtelser overfor medlemmerne.

For at sikre et effektivt tilsyn og et velfungerende samarbejde mellem medlemslandene, er Erhvervsministeriet af den opfattelse, at de særlige regler om kompetencefordeling og tilsyn med pensionskasser, der udover pensionskassevirksomhed gennem reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser og etableringsfrihed, bør medtages i lovforslaget.

Erhvervsministeriet er af den opfattelse, at det af hensyn til den finansielle stabilitet og tilliden til den finansielle sektor er vigtigt, at Finanstilsynet kan afsætte et medlem af ledelsen eller en ansvarlig for en nøglefunktion i en pensionskasse, hvis denne ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed fastsat i loven, og dermed ikke længere kan varetage stillingen i pensionskassen.

Erhvervsministeriet er af den opfattelse, at det af hensyn til den finansielle stabilitet og tillid til den finansielle sektor er vigtigt, at Finanstilsynet har adgang til at inddrage pensionskassen tilladelse i særlige tilfælde.

I forlængelse heraf er Erhvervsministeriet af den opfattelse, at det er vigtigt, at der er åbenhed omkring de afgørelser, som Finanstilsynet træffer i relation til virksomheder omfattet af forslaget, og der bør derfor ske offentliggørelse heraf.

3.11.4. Lovforslagets indhold

Den foreslåede § 96 bestemmer, at Finanstilsynet påser overholdelse af lovens bestemmelser og regler udstedt i medfør af loven. Bestemmelsen sammenholdt med den foreslåede § 83 udgør den generelle hjemmel til at Finanstilsynet kan reagere overfor manglende overholdelse af reglerne. Bestemmelsen viderefører de gældende regler i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

I den foreslåede § 97 fastsættes muligheden for, at Finanstilsynet under nærmere fastsatte omstændigheder kan påbyde en pensionskasse af afsætte et ledelsesmedlem eller en ansvarlig for en nøglefunktion (nøgleperson). Bestemmelsen viderefører gældende regler i lov om tilsyn med firmapensionskasser, dog er kravet i forhold til nøglepersoner nyt.

I medfør af den foreslåede § 98, skal Finanstilsynet undersøge pensionskassernes forhold, herunder via løbende indberetning og gennem inspektioner i de enkelte virksomheder. Bestemmelsen fastlægger den pligt Finanstilsynet har til at undersøge firmapensionskasserne, og at tilsynet skal bygge på en fremadskuende og risikobaseret tilgang. Bestemmelsen viderefører gældende regler i lov om tilsyn med firmapensionskasser for tilsynet med firmapensionskasserne.

Den foreslåede § 99 giver Finanstilsynet mulighed for at forbyde en udenlandsk virksomhed at drive virksomhed her i landet, hvis virksomheden groft eller gentagne gange har overtrådt relevante bestemmelser i den lovgivning, der retter sig mod pensionskassen. Bestemmelsen viderefører § 65 d i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Pligten til at offentliggøre redegørelser om gennemførte inspektioner eller konkrete afgørelser i forhold til firmapensionskasser følger af den foreslåede § 100, hvorefter Finanstilsynet skal sikre, at der sker offentliggørelse heraf på Finanstilsynets hjemmeside efter nærmere fastsatte regler. Bestemmelsen viderefører delvis gældende regler i lov om tilsyn med firmapensionskasser for offentliggørelse. Efter lovforslaget vil det ikke længere være et krav, at der tillige sker offentliggørelse på virksomhedens egen hjemmeside.

Derudover følger det af den foreslåede § 104, at der vil skulle ske offentliggørelse af de reaktioner, der træffes i henhold til den foreslåede § 96, stk. 2, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse. Bestemmelsen viderefører delvis gældende regler i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Lovforslaget viderefører ikke pligten for pensionskasser til at offentliggøre reaktioner givet af Finanstilsynets bestyrelse på virksomhedens egen hjemmeside. Ændringen indebærer, at det fremover kun vil være Finanstilsynet, der skal offentliggøre reaktioner på dets hjemmeside, og firmapensionskasser vil derfor ikke længere være forpligtet til at offentliggøre reaktioner på egen hjemmeside.

Det foreslås i § 101, at firmapensionskasser skal give alle de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets tilsyn med virksomhederne. Bestemmelsen viderefører delvist gældende regler. I medfør af det foreslåede stk. 3 kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler for de forhold, som firmapensionskasserne regelmæssigt skal indberette til Finanstilsynet. Hjemlen har hidtil være tilknyttet bestemmelser relateret til de konkrete oplysningsforpligtelser, men foreslås med lovforslaget placeret i denne bestemmelse med henblik på at sikre en samlet hjemmel til at fastsætte regler for de regelmæssige tilsynsindberetninger.

Bemyndigelsen vil blive anvendt til at udstede en ny bekendtgørelse om indberetning til Finanstilsynet, som kan sikre et samlet overblik over de forpligtelser, som firmapensionskasserne har til løbende at indberette en række forhold til Finanstilsynet.

Den foreslåede § 102 fastsætter, at Finanstilsynets ansatte er underlagt tavshedspligt i forhold til de oplysninger, der opnås kendskab til som led i tilsynet med virksomhederne. Bestemmelsen viderefører gældende regler i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

I tilknytning hertil fastsætter den foreslåede § 103, hvem der kan anses som part i forhold til Finanstilsynet. Bestemmelsen viderefører gældende regler i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

I den foreslåede § 105 fastsættes det, at Finanstilsynet skal udarbejde en redegørelse for årsagerne i tilfælde, hvor en pensionskasse er erklæret konkurs, størstedelen af pensionskassens drift er ophørt eller overdraget, eller hvor pensionskassens bestand af pensionstilsagn er taget under administration. Forpligtelsen gælder, hvis staten i forbindelse med eller i en kortere periode forud for dette har ydet garanti eller stillet midler til rådighed for pensionskassen, dens kreditorer eller en erhverver af hele eller dele af pensionskassen. Bestemmelsen viderefører gældende regler i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Den foreslåede § 106 fastsætter en forpligtelse for Finanstilsynet til at orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af god skik og reglerne om oplysningsforpligtelserne over for pensionskassens medlemmer og pensionsmodtagere, Bestemmelsen viderefører gældende regler i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

I § 107 foreslås det at fastsætte et forbud mod, at Finanstilsynets ansatte videregiver oplysninger om en person, der foretager indberetning til Finanstilsynets whistleblowerordning. Bestemmelsen viderefører delvist gældende regler i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Bestemmelsen giver dog mulighed for at videregive oplysninger til en firmapensionskasse, hvis oplysningerne vedrører en af firmapensionskassens medlemmer og denne har givet samtykke til videregivelsen.

I § 108 foreslås det, at Finanstilsynet kan påbyde en firmapensionskasse, der offentliggør oplysninger om firmapensionskassen, som efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og som kan have skadevirkning for medlemmer, øvrige kreditorer eller den finansielle stabilitet generelt, at offentliggøre berigtigende oplysninger. Bestemmelsen viderefører gældende regler i lov om tilsyn med firmapensionskasser, dog med konsekvensrettelser, således at potentielle medlemmer og pensionsmodtagere ligeledes er omfattet af den personkreds, som de forkerte oplysninger potentielt kan få skadevirkning for.

Den foreslåede § 109 fastsætter, at pensionskasser under tilsyn skal betale afgift til Finanstilsynet. Bestemmelsen viderefører gældende regler i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Den foreslåede § 110 foreskriver, at selskabslovens bestemmelser gælder tilsvarende for anmeldelse og registrering m.m. i forhold til firmapensionskasser. Firmapensionskasser omfattet af denne lov skal indhente oplysninger om deres reelle ejere. Bestemmelsen viderefører gældende regler i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Endelige regulerer den foreslåede bestemmelse i § 111 firmapensionskassernes klageadgang til Erhvervsankenævnet i forbindelse med, at Finanstilsynet træffer afgørelse i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven. Bestemmelsen svarer til de allerede gældende regler herfor.

3.12. Straffebestemmelser

3.12.1. Gældende ret

Efter § 71 i lov om tilsyn med firmapensionskasser straffes overtrædelser af en række af lovens bestemmelser med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. I regler udstedt i medfør af loven kan der fastsættes straf i form af bøde for overtrædelse af de udstedte bestemmelser samt for ikke at efterkomme påbud givet i henhold til forskrifterne jf. § 71, stk. 5. Der kan pålægges juridiske personer strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5, jf. § 71, stk. 4.

3.12.2. IORP II-direktivet

Det følger af artikel 48 i IORP II-direktivet, at medlemslandene fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af direktivet, og at medlemslandene træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at nationale bestemmelser efterleves.

Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemslandene skal tillade deres kompetente myndigheder at offentliggøre alle administrative sanktioner, der bliver pålagt for overtrædelse af de foranstaltninger, som vedtages til gennemførelse af dette direktiv, medmindre offentliggørelsen vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade. Formålet med bestemmelsen, er at sikre en effektiv håndhævelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af direktivet. Der skal derfor indføres egnede procedurer, til at sikre, at der pålægges sanktioner, der er effektive, forholdsmæssige og har afskrækkende virkning.

Uden at det berører retten til at anlægge sag ved en domstol for at sikre overholdelse af dette direktiv, skal medlemslandene også sikre, at de kompetente myndigheder får de nødvendige beføjelser, herunder til at pålægge sanktioner, når en udbyder ikke opfylder de rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i direktivet, navnlig hvis der er risiko for gentagelser eller andre betænkeligheder, for så vidt angår forbrugernes kollektive interesser.

3.12.3. Erhvervsministeriets overvejelser

For at sikre et effektivt tilsyn skal Finanstilsynet påse, at bestemmelserne i lov om firmapensionskasser efterleves, herunder undersøge mulige overtrædelser af loven. Bliver Finanstilsynet bekendt med, at der kan være sket en strafbar overtrædelse af loven, skal Finanstilsynet anmelde dette til politiet, medmindre det vurderes, at det vil være tilstrækkeligt med en tilsynsreaktion såsom påbud eller påtale.

Erhvervsministeriet finder, at der for overtrædelse af enkelte bestemmelser skal kunne straffes med bøde eller fængsel indtil fire måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, således at strafniveauet er i overensstemmelse med resten af den finansielle lovgivning.

Erhvervsministeriet vurderer, at det er nødvendigt at kunne strafsanktionere de pligter, som i dag følger af den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser, og som de virksomheder og personer, der i dag er omfattet af loven kan straffes for, hvis de ikke efterlever disse. Straffebestemmelsen i lovforslaget foreslås derfor at videreføre den gældende straffebestemmelse dog således, at nye pligter, der indføres

i bestemmelser i loven som følge af IORP II-direktivets implementering, herunder f.eks. nøglefunktioner, også omfattes af bestemmelsens anvendelsesområde.

Det er ikke vurderet nødvendigt, at foreslå ændringer i det nuværende bødeniveau.

3.12.4. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at virksomheder eller personer, der står bag virksomheden, kan straffes med bøde eller fængsel i indtil fire måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, hvis de driver firmapensionskassevirksomhed uden at have tilladelse hertil eller undlader at afdække pensionsløfter i et forsikringsselskab eller en firmapensionskasse. Tilsvarende gælder også i tilfælde af, at en firmapensionskasses ansatte uberettiget videregiver eller udnytter fortrolige oplysninger.

Det foreslås endvidere, at virksomheder og fysiske personer, kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, såfremt de overtræder andre udvalgte bestemmelser i lovforslaget. Dette gælder f.eks. overtrædelse af lovforslagets § 35, stk. 1, der foreskriver, at en firmapensionskasse skal have en række nøglefunktioner.

Det foreslås, at virksomheder og andre tilknyttede personer, kan straffes med bøde eller fængsel i indtil fire måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, hvis de afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, andre offentlige myndigheder, offentligheden, medlemmer, pensionsmodtagere eller potentielle medlemmer.

Det foreslås, at forældelsesfristen for overtrædelse af de foreslåede bestemmelser samt regler udstedt i medfør heraf er 5 år.

Virksomheder og personer, der ikke efterkommer et påbud fra Finanstilsynet, foreslås at kunne straffes med bøde.

Det foreslås endvidere, at manglende overholdelse af en del af de pligter, som gælder i henhold til loven, herunder overholdelse af påbud meddelt af Finanstilsynet, som tvangsmiddel kan pålægges daglige eller ugentlige bøder.

Administrative tvangsbøder er et forvaltningsretligt tvangsmiddel og ikke nogen strafferetlig sanktion. Det gælder derfor, at påløbne, men endnu ikke inddrevne bøder, bortfalder ved forholdets lovliggørelse, jf. Justitsministeriets vejledning nr. 11255 af 18. juni 1996 om benådning, udsættelse, eftergivelse og henstand m.v.

Det foreslås, at der kan udstedes tvangsbøder, hvis en virksomhed, eller de for virksomheden ansvarlige personer, ikke opfylder de pligter, som påhviler dem i medfør af den foreslåede § 101, om udlevering af oplysninger. Endvidere kan Finanstilsynet som tvangsmiddel pålægge daglige eller ugentlige bøder til en firmapensionskasse, herunder de for virksomheden ansvarlige personer, hvis de ikke efterkommer et påbud meddelt efter den foreslåede § 97, om afsættelse af en direktør.

Administrative tvangsbøder anses i denne sammenhæng for nødvendige af hensyn til at Finanstilsynet kan sikre overholdelse af de konkrete bestemmelser. Det vurderes, at administrative tvangsbøder er hensigtsmæssige særligt i forhold til de for virksomheden ansvarlige personer, da incitamentet til overholdelse af de nævnte regler bliver større, når den enkelte kan blive gjort personligt ansvarlig.

Der henvises til lovforslagets §§ 116 og 117 og de specielle bemærkninger relateret hertil.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører en række nye tilsynsforpligtelser for Finanstilsynet, eftersom firmapensionskasserne med forslaget underlægges en række nye krav. De nye tilsynsforpligtelser omfatter bl.a. gennemgang af firmapensionskassernes vurdering af egen risiko, forøget tilsyn med firmapensionskassernes ledelsessystem, herunder i relation til nøglefunktioner, og tilsyn med pensionskassernes anvendelse af prudent person-princippet. Herudover skal Finanstilsynet føre tilsyn med de nye informationskrav samt de nye krav til aflønning.

Forslaget vil medføre et øget ressourcebehov i Finanstilsynet i form af tilførsel af medarbejdere til brug for det løbende tilsyn med firmapensionskasserne. Ressourcebehovet afdækkes imidlertid ved Finanstilsynets opkrævning af afgifter fra den finansielle sektor og vil derfor ikke have statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget vurderes i øvrigt ikke at have væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet. De økonomiske og administrative konsekvenser hidrører primært fra kravene i IORP II-direktivet. Disse vurderes ikke at medføre væsentlige administrative konsekvenser. En lang række af de krav, der følger af lovforslaget, er krav, som firmapensionskasserne allerede er underlagt i dag, og reglerne er derfor i overvejende grad en videreførelse af gældende ret.

5.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det vurderes, at lovforslaget isoleret set vil medføre øvrige efterlevelseseomkostninger, som på samfunds-niveau vil udgøre under 10 mio. kr.

De øvrige efterlevelseseomkostninger udgøres primært af omkostninger forbundet med indførelse af nøglefunktioner og de dertilhørende lønomkostninger samt overholdelse af de nye informationskrav. Omkostningerne for indførelse af nøglefunktioner vurderes at medføre, at de samlede øvrige efterlevelseseomkostninger for erhvervslivet vil udgøre under 10 mio. kr., idet kravet om, at virksomhederne skal antage en ansvarshavende aktuar samtidig ikke videreføres i lovforslaget.

Finanstilsynet er bemyndiget til at fastsætte regler om de nye informationskrav i lovforslaget. Dette vil medføre, at de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet vil blive kvantificeret i forbindelse med, at bemyndigelsen til udstedelse af nærmere regler anvendes. Med kvantificeret menes, at værdien af omkostningerne vil blive vurderet i forbindelse med, at bekendtgørelsen udarbejdes.

5.2 Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER), der på det foreliggende grundlag har vurderet, at lovforslaget isoleret set medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt.

De områder, der forventes at medføre de største administrative konsekvenser, består primært af nye krav til organisationen, herunder i relation til de tre nøglefunktioner, som omfatter aktuarfunktionen, intern audit funktionen og risikostyringsfunktionen. Byrderne består bl.a. i, at firmapensionskasserne skal udarbejde nye skriftlige politikker samt indberette nøglepersoner med henblik på vurdering af den pågældendes egnethed og hæderlighed

Ligesom det er oplyst ovenfor under erhvervsøkonomiske konsekvenser, vil der på et senere tidspunkt blive udstedt en række bekendtgørelser, som vil medføre administrative byrder for erhvervslivet. Dette omfatter f.eks. regler om indberetning og nøglefunktionernes nærmere opgaver. Indholdet – og dermed omfanget af byrderne – er ikke fastlagt på nuværende tidspunkt. Byrderne vil derfor blive målt i forbindelse med udstedelsen af de relevante bekendtgørelser.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører IORP II-direktivet, som er et minimumsdirektiv. Lovforslaget viderefører endvidere visse bestemmelser, som ikke bygger på EU-regulering, i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser.

De dele af lovforslaget, der vedrører implementeringen af IORP II-direktivet, er udtryk for en direktivnær implementering, hvor fokus er på at sikre proportionalitet i forhold til de områder hvor princippet kan anvendes uden at medlemmernes interesser sættes dermed på spil. I forhold til enkelte områder går de foreslåede regler videre end direktivets krav, dels for at sikre udfyldelse, hvor direktivets krav ikke kan stå alene, dels for at sikre det beskyttelsesniveau på det danske marked, som hidtil har kendetegnet området. Det gælder f.eks. i forhold til fit and proper, aflønningsregler og whistleblowerordninger. Reguleringen af disse områder har bl.a. afsæt i politiske aftaler, herunder den politiske aftale af 10. oktober 2013 mellem den daværende regering (Socialdemokratiet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet (bankpakke 6), samt den politiske aftale mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor af 31. august 2010.

9. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 5. juli til den 16. august 2018 været sendt i høring hos følgende organisationer og myndigheder m.v.:

Advokatrådet, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Børsmæglerforeningen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring

(DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Dansk Kredit Råd, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Ejendomsforeningen, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finans og Leasing, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J. A. K. Pengeinstitutter, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Garanti-formuen, Garban-Intercapital Scandinavia, Horesta, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Investeringsfondsbranchen, Intertrust (Denmark), ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, KL, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), NASDAQ Copenhagen A/S, Nets, Mybanker, Parcelhusejernes Landsforening, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Regionale Bankers Forening, Regnskabsrådet, Revisor-nævnet, Revisortilsynet, Rigsrevisionen, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, VP Securities A/S, Western Union, Thomson Reuters Nordic, Transparency International Danmark, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland og Datatilsynet, TDC Pensionskasse, IBM Pensionsfond, Danmarks Nationalbanks Pensionskasse under afvikling, SAS Pilot & Navigator Pensionskasse, Kreditforeningen Danmarks Pensionsafviklingskasse, Nykredits Afviklingspensionskasse, Pensionskassen for Direktører i Sparekassen SDS (under afvikling), Xerox Pensionskasse (under afvikling), Københavns Havns Pensionskasse, Pensionskassen under Alm. Brand A/S (Pensionsafviklingskasse), Cerestar Scandinavia's Pensionskasse, Pensionsafviklingskassen for Købstædernes almindelige Brandforsikring, Pensionskassen for funktionærer ansat i Roskilde Sparekasse (Afviklingskasse), Danske Banks pensionskasse for førtidspensionister, Pensionskassen for direktører i nogle med Spk. Bikuben fusionerede spareks., Ford Motor Company's Pensionskasse, Pensionskassen for Tjenestemænd i Det Classenske Fideicommis.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	<p>Forslaget medfører behov for flere ressourcer til udførelse af nye opgaver i forbindelse med implementering af de europæiske regler i dansk ret og indebærer dermed øgede udgifter for Finanstilsynet. Det vurderes ikke muligt at finansiere det øgede ressourcebehov inden for Finanstilsynets eksisterende rammer.</p> <p>De øgede udgifter foreslås dækket via den eksisterende hjemmel i kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet kan opkræve afgifter. Alle tilsynets udgifter er fuldt ud dækkede af betalinger fra sektoren.</p> <p>Det øgede ressourcebehov udspringer blandt andet af, at Finanstilsynets løbende</p>

		<p>tilsyn med selskaberne bliver mere omfattende på grund af blandt andet nye krav omkring nye nøglefunktioner og nye investeringsregler.</p> <p>Lovforslaget vil ikke medføre øgede økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	<p>En række af de gældende krav og regler videreføres ikke i lovforslaget, herunder bl.a. kravet om at firmapensionskasserne skal antage en ansvarshavende aktuar.</p>	<p>Lovforslaget vurderes at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet. De økonomiske og administrative konsekvenser primært hidrører fra kravene i IORP II-direktivet, og at disse ikke vurderes at medføre væsentlige administrative konsekvenser. En lang række af de krav, der følger af lovforslaget, er krav, som firmapensionskasserne allerede er underlagt i dag, og reglerne er derfor i overvejende grad en videreførelse af gældende ret.</p> <p>De økonomiske konsekvenser for erhvervslivet som følge af lovforslaget medfører øvrige efterlevelseseomkostninger, der på samfundsniveau vil udgøre under 10 mio. kr.</p> <p>De områder, der vurderes at have de største økonomiske konsekvenser, er de nye krav om nøglefunktioner og de nye oplysningsforpligtelser over for medlemmerne.</p>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	<p>Der vil kunne være en mindre administrativ lettelse for meget små firmapensionskasser, da reglerne for disse pensionskasser kan lempes.</p>	<p>Lovforslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) med henblik på en vurdering af, om der skal foretages en ex-ante måling af lovforslaget.</p> <p>Team Effektiv Regulering har på det foreliggende grundlag vurderet, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser på under 4. mio. kr. årligt.</p> <p>De områder, der forventes at medføre de største administrative konsekvenser er de nye krav til organisering, herunder nye skriftlige politikker.</p>
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IORP'ers) aktiviteter og tilsynet hermed.</p>	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering / Går videre end minimumskrav i EU-regulering	<p>Ja</p> <p>X</p>	Nej

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det følger af den gældende § 1 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at ethvert løfte om pension (pensionstilsagn) i forbindelse med et ansættelsesforhold skal afdækkes enten i et forsikringsselskab eller en pensionskasse, der i henhold til lov om finansiel virksomhed må udøve forsikringsvirksomhed, eller i en pensionskasse, der har tilladelse i henhold til den gældende lov. Herudover fastlægger bestemmelsen, at stk. 1 ikke gælder for løfter om pension 1) afgivet af staten, en kommune eller kommunalt fællesskab, 2) afgivet over for direktører eller disses efterladte 3) reguleret i henhold til særlig lov eller 4) afgivet af kommunale foreninger, for hvis forpligtelser kommuner hæfter fuldt ud.

Den foreslåede § 1 er en videreførelse af den gældende § 1 i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Det foreslås i *stk. 1*, at ethvert løfte om pension (pensionstilsagn) i forbindelse med et ansættelsesforhold skal afdækkes enten i et forsikringsselskab eller i en pensionskasse, der i henhold til lov om finansiel virksomhed må udøve forsikringsvirksomhed, eller i en pensionskasse, der har tilladelse i henhold til denne lov. Ved denne regel bringes pensionsløfter under tilsyn enten efter reglerne i denne lov eller i lov om finansiel virksomhed. Derved sikres bl.a., at der, når pensionsløfterne på pensionstidspunktet bliver aktueliseret, vil være midler til stede til honorering heraf. Uden for lovens område falder således bl.a. pensionsopsparing i pengeinstitutter som f.eks. puljepensionsordninger.

Bestemmelsen gennemfører artikel 8 i IORP II-direktivet.

Bestemmelsen fastlægger, at pensionsforpligtelser i forbindelse med ansættelsesforhold skal afdækkes i et forsikringsselskab eller en pensionskasse. Pligt til afdækning indtræder, når en arbejdsgiver eller en virksomhed over for de ansatte indgår aftale eller giver tilsagn om pension.

Begrebet "pensionstilsagn" dækker over et aftaleretligt forpligtende løfte fra en pensionskasse til et medlem eller pensionsmodtager om at udrede en nærmere angivet pensionsydelse. Pensionstilsagnet kan gives som led i aftaler af enhver art, men findes typisk i aftaler, der indgås i forbindelse med ansættelsesforhold.

Afgrænsningen mellem egentlige pensionstilsagn og pensionslignende ordninger, der falder uden for loven, kan være vanskelig i de tilfælde, hvor der gennem tilkendelse af formelt enkeltstående ydelser igennem en årrække måtte være skabt en forventning hos modtagerne om også i fremtiden at modtage disse ydelser, selv om de ikke ifølge givernes opfattelse har juridisk krav derpå. Sådanne formelt enkeltstående ydelser ydes i praksis såvel af pensionskasserne som af arbejdsgiverne.

Afgørende for, om sådanne ydelser henhører under lovens område, er, om der er afgivet et juridisk bindende løfte om pension enten ved ansættelsen, i ansættelsesperioden eller på fratrædelsestidspunktet.

Afgiver arbejdsgiveren et tilsagn om pension, antages det principielt at være omfattet af loven, selv om der ved afgivelsen tages forbehold for ændring af pensionens størrelse eller for, at pension kun udbetales, så længe virksomheden ser sig i stand hertil. Derimod foreligger der ikke et bindende tilsagn omfattet af loven, hvis der på ansættelsestidspunktet blot stilles den ansatte i udsigt, at det ved den pågældendes fratræden på grund af alder vil kunne tages op til afgørelse, om der skal ydes pension under en eller

anden form. Såfremt der på fratrædelsestidspunktet afgives et tilsagn om pension, vil dette skulle afdækkes efter loven.

Der foreligger derimod ikke tilsagn, omfattet af lovforslagets ordlyd, hvis der ved den ansattes fratræden på grund af alder ydes et beløb uden forpligtelse til at vedblive hermed. Der foreligger ej heller nogen forpligtelse, hvis beløbet f.eks. ydes efter ansøgning, og arbejdsgiveren ved beløbets udbetaling klart tilkendegiver, at dette alene udbetales for et år, og at det hvert år må tages op til vurdering, om ordningen kan fortsætte og med hvilket beløb. Der kan ikke med rette siges at være skabt en forventning hos modtageren om, at udbetalingerne vil fortsætte.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 1, at strafbelægge overtrædelse af stk. 1. Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 1 er den pågældende virksomhed (arbejdsgiver). Den strafbare handling består i ikke at afdække et løfte om pension (pensionstilsagn) i et forsikringsselskab eller en pensionskasse, der i henhold til lov om finansiel virksomhed må udøve forsikringsvirksomhed, eller i en pensionskasse, der har tilladelse i henhold til dette lovforslag.

Det foreslåede *stk. 2* foreskriver, at pligten til at afdække et pensionstilsagn i et forsikringsselskab, eller en pensionskasse ikke gælder i en række tilfælde.

Det foreslåede *stk. 2, nr. 1*, undtager løfter afgivet af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab. Hovedformålet med en afdækning af pensionsforpligtelser er at sikre midlernes tilstedeværelse, når pensionerne bliver aktuelle. Løfter afgivet af staten eller kommuner er tilstrækkeligt sikre. Som eksempel på pensionsordninger, der er omfattet af undtagelsesbestemmelsen, kan nævnes tjenestemandspensionsordningerne i henhold til loven om tjenestemandspension og de kommunale tjenestemandregulativer.

Undtagelsen gælder kun de tilfælde, hvor der foreligger en juridisk forpligtelse fra statens eller en kommunes side til selv direkte at yde pension. Dette indebærer, at virksomheder og foretagender med tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed eller pensionskasse, som det offentlige står bag, men som drives i et selvstændigt selskabsform, i almindelighed ikke vil være omfattet af undtagelsen, jf. desuden bemærkningerne til § 2, stk. 3.

Det foreslåede *stk. 2, nr. 2*, undtager pensionstilsagn over for direktører. Efter den tidligere praksis i henhold til den dagældende pensionskasselov er pensionstilsagn til direktører i udgangspunktet holdt uden for forpligtelsen til afdækning. Bestemmelsen er en lovfæstelse af denne praksis. Udover personer, der er registrerede som direktører i henhold til selskabsloven, omfatter bestemmelsen direktører i ikke-lovregulerede selskaber, f.eks. direktører i andelsselskaber.

Det foreslåede *stk. 2, nr. 3*, undtager pensionstilsagn, der er reguleret ved særlig lov. En pensionsordning falder kun inden for denne undtagelse, såfremt der er tale om en tilsvarende detaljeret lovregulering, som den, der f.eks. gælder for Arbejdsmarkedets Tillægspensionsordning. Det forhold, at en lov forudsætter en pensionsordning inden for et vist område eller foreskriver, at der skal oprettes en sådan ordning, medfører ikke, at den pågældende ordning omfattes af undtagelsesbestemmelsen. Denne begrænsning fremgår af, at undtagelsen vedrører ordninger, der er »reguleret« ved særlig lov, og altså ikke blot ordninger »i henhold til« særlig lov.

Det foreslåede *stk. 2, nr. 4*, undtager pensionstilsagn afgivet af kommunale foreninger, for hvis forpligtelser kommuner hæfter fuldt ud for. Undtagelsen gælder kun for ordninger, hvor der foreligger en juridisk forpligtelse fra kommunens side til selv direkte at yde pension.

Til § 2

Den gældende § 2 i lov om tilsyn med firmapensionskasser fastlægger lovens anvendelsesområde, hvor efter loven finder anvendelse på enhver sammenslutning (pensionskasse), der har til formål på grundlag af et løfte om pension at sikre de ansatte pension i forbindelse med ansættelse i en virksomhed, herunder et koncessioneret selskab, eller ved ansættelse i sådanne virksomheder inden for samme koncern. Herudover fastlægger den gældende § 2, stk. 2-5 en række tilfælde, hvor loven ikke finder anvendelse. Efter den gældende stk. 2 fastlægges det, at pensionskasser, der er under tilsyn efter lov om finansiell virksomhed, og løfter om pension, der omfattes af § 1, stk. 2, ikke er omfattet af loven. I stk. 3 fremgår, at Finanstilsynet efter forhandling med vedkommende minister eller kommune kan bestemme, at en pensionskasse, for hvis forpligtelser staten eller kommunen fuldt ud hæfter eller garanterer, helt eller delvis undtages fra § 10, §§ 12-14, § 17, §§ 20-25, § 28, kapitel 4, kapitel 6 og kapitel 8 i loven. Den gældende stk. 4 fastslår, at en pensionskasse der yder tjenestemandslignende pension, og for hvilken staten eller en kommune fuldt ud hæfter eller garanterer, ikke er omfattet af loven. Den gældende stk. 5 giver Finanstilsynet mulighed for at fastsætte nærmere regler om, at løfter om pension af ringe størrelse ikke er omfattet af loven. Endelig fremgår det af stk. 6, at for leverandører og underleverandører til outsourcingvirksomheder, finder §§ 9 d, 9 e og 9 f samt § 66, stk. 2, i den gældende lov anvendelse.

Den foreslåede § 2 er en delvis videreførelse af den gældende § 2 i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Den gældende § 2, stk. 5, som fastslår, at Finanstilsynet kan fastsætte regler om, at løfter om pension af ringe størrelse ikke omfattes af loven, ophæves. Bestemmelsen ophæves, da bestemmelsen ikke har været anvendt, hvorfor ændringen ikke vurderes at få konsekvenser i praksis. Herudover ophæves den gældende § 2, stk. 6, som fastslår, hvilke bestemmelser som finder anvendelse for leverandører og underleverandører til outsourcingvirksomheder. Bestemmelsen ophæves, i forbindelse med at art. 31 IORP II-direktivet om outsourcing, gennemføres i en særskilt bestemmelse, jf. § 40. I forhold til den gældende § 2 indsættes herudover to nye stykker om filialer af udenlandske pensionskasser samt græseoverskridende virksomhed. Bestemmelserne har til hensigt at fastsætte, hvilke regler i loven som finder anvendelse, når en udenlandsk pensionskasse driver græseoverskridende virksomhed i Danmark, eller når en udenlandske pensionskasse etablerer filial i Danmark.

Den foreslåede § 2 gennemfører artikel 2, stk. 1, i IORP II-direktivet.

Det foreslåede *stk. 1* fastlægger, at loven finder anvendelse på enhver sammenslutning (pensionskasse), der har til formål på grundlag af et løfte om pension at sikre de ansatte pension i forbindelse med ansættelse i et pensionstegnende firma eller i pensionstegnende firmaer inden for samme koncern.

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af den gældende § 2, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

I forhold til den gældende § 2, stk. 1, ændres ”i en virksomhed, herunder et koncessioneret selskab, eller ved ansættelse i sådanne virksomheder inden for samme koncern” med ”i et pensionstegnende firma eller i pensionstegnende firmaer inden for samme koncern”. Ændringen er ikke en materiel ændring af lovens anvendelsesområde. Ændringen foretages med henblik på at sikre overensstemmelse med lovens definitionsbestemmelse, jf. den foreslåede § 3. Udtrykket »enhver sammenslutning« fastsætter, at loven ikke stiller krav til pensionskassernes organisationsform. Loven finder dog kun anvendelse, hvis sammenslutningen omfatter personalet ved et enkelt pensionstegnende firma eller i pensionstegnende

firmaer inden for samme koncern. Virkningen heraf er, at pensionskasser omfattet af loven kun kan varetage pensionstilsagn for en enkelt virksomhed eller koncernforbundne virksomheder.

Det foreslåede *stk. 2* fastlægger, at forsikringsselskaber og pensionskasser, der er under tilsyn efter lov om finansiell virksomhed, og løfter om pension, der er omfattet af § 1, stk. 2, ikke er omfattet af denne lov.

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 2, stk. 2, og gennemfører artikel 2, stk. 2, litra b, i IORP II-direktivet.

Bestemmelsen opretholder den hidtidige retstilstand, hvorefter tværgående pensionskasser og livsforsikringsvirksomheder er underlagt lov om finansiell virksomhed.

Det foreslåede *stk. 3* fastsætter, at Finanstilsynet kan efter forhandling med vedkommende minister eller kommune bestemme, at en pensionskasse, for hvis forpligtelser staten eller kommunen fuldt ud hæfter eller garanterer, helt eller delvis undtages fra § 8, stk. 2, § 12, §§ 15-16, §§ 21-34, § 39, §§ 46-47, §§ 56-57 og §§ 74-87 i denne lov.

Bestemmelsen fastlægger, at visse pensionsløfter, for hvilke staten eller en kommune hæfter eller garanterer, kan undtages fra visse af lovens regler, f.eks. de regler som vedrører pensionsregulativet og teknisk grundlag.

I modsætning til § 1, stk. 2, nr. 1, vedrører § 2, stk. 3 egentlige pensionsløfter, som er givet medarbejderne i en eller flere virksomhed(er). Pensionsløfterne påhviler pensionskassen og skal som udgangspunkt opfyldes af virksomheden uanset at staten eller kommunen hæfter eller garanterer for forpligtelserne. Den omstændighed, at der skulle være givet garanti over for en pensionskasse for dens pensionsløfter, må ikke medføre, at pensionskassen afholder sig fra at følge loven, uanset hvor solid kautionisten eller garanten måtte være. En garanti eller kaution er som udgangspunkt kun knyttet op på pensionskassens betalingsdygtighed. En række andre udfordringer af betydning i en pensionskasse er imidlertid uberørt af en sådan garanti, f.eks. den løbende administration, herunder løbende opgørelse af pensionstilsagnene.

Det foreslåede *stk. 4* fastlægger, at en pensionskasse, der yder tjenestemandslignende pension, og for hvilken staten eller en kommune fuldt ud hæfter eller garanterer, ikke omfattes af loven.

Bestemmelsen opretholder den hidtidige retstilstand, idet pensionskasser, der yder tjenestemandslignende pension siden 1962 har været uden for tilsyn efter pensionskasseloven.

Det foreslåede *stk. 5* fastslår, at for filialer her i landet af udenlandske pensionskasser, der er meddelt tilladelse til at udøve pensionskassevirksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder § 8, stk. 1 og 2 og § 88 anvendelse.

Bestemmelsen fastlægger hvilke af lovens bestemmelser som finder anvendelse på filialer her i landet af udenlandske pensionskasser, der er meddelt tilladelse til at udøve pensionskasse i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Bestemmelsen er ny og indføres for at fastlægge hvilke regler i loven som finder anvendelse, når udenlandske pensionskasser etablerer filialer her i landet. I modsætning til et datterselskab er en filial ikke et selvstændigt retssubjekt, men en afhængig del af det pågældende udenlandske selskab.

Formuleringen "lande som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område" skal fortolkes således, at den i princippet omfatter en hvilken som helst aftale, som EU indgår med et tredjeland og som omfatter finansielle tjenesteydelser.

For virksomheder, etableret inden for EU, eller i lande som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, gælder som udgangspunkt, at de er underlagt tilsyn i det land, hvor den finansielle virksomhed har hjemsted (hjemlandstilsyn). I hvilket omfang, danske regler finder anvendelse på disse virksomheder reguleres efter EU-retlige procedureregler, og hvad der er fastsat i de enkelte direktivbestemmelser, suppleret med indgående aftaler, eksempelvis protokoller og "memoranda of understanding" (Mou'er).

Det foreslåede *stk. 6* fastslår, at selskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske aktieselskaber finder anvendelse for filialer her i landet af udenlandske pensionskasser, der er meddelt tilladelse til at udøve pensionskassevirksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Bestemmelsen fastlægger, at lovbekendtgørelse nr. 1089 af 14. september 2015 om aktie- og anpartselskaber bestemmelser om filial finder anvendelse på filialer her i landet af udenlandske pensionskasser i EU/EØS-lande. Filialerne skal som udgangspunkt selvstændigt opfylde lovens regler.

Det foreslåede *stk. 7* fastlægger, at for tjenesteydelser her i landet ydet af udenlandske pensionskasser, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder § 8, *stk. 1 og 2*, og § 88 anvendelse.

Bestemmelsen fastlægger, hvilke af lovens bestemmelser som finder anvendelse på tjenesteydelser her i landet ydet af udenlandske pensionskasser, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Bestemmelsen er ny og indføres for at fastlægge hvilke regler i loven, som finder anvendelse når udenlandske pensionskasser driver grænseoverskridende virksomhed her i landet.

Formuleringen "lande som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område" skal fortolkes således, at den i princippet omfatter en hvilken som helst aftale, som EU indgår med et tredjeland og som omfatter finansielle tjenesteydelser.

For virksomheder, etableret inden for EU, eller i lande som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, gælder som udgangspunkt, at de er underlagt tilsyn i det land, hvor den finansielle virksomhed har hjemsted (hjemlandstilsyn). I hvilket omfang, danske regler finder anvendelse på disse virksomheder reguleres efter EU-retlige procedureregler, og hvad der er fastsat i de enkelte direktivbestemmelser, suppleret med indgående aftaler, eksempelvis protokoller og "memoranda of understanding" (Mou'er).

Det foreslåede *stk. 8* giver bemyndigelse til, at Finanstilsynet kan fastsætte lempeligere krav for overholdelse af bestemmelserne i denne lov for pensionskasser med under 100 medlemmer.

Bestemmelsen gennemfører artikel 5 i IORP II-direktivet. Ifølge direktivets artikel 5, *stk. 1*, kan medlemsstaterne helt eller delvist undlade at anvende direktivet på pensionskasser med under 100 medlemmer

på nær bestemmelserne om investeringsforvaltning og depositar. Hvis en pensionskasse har mellem 15 og 100 medlemmer foreskriver direktivets art. 5, stk. 1, endvidere anvendelse af bestemmelserne om "prudent person"-princippet samt effektivt ledelsessystem.

I udgangspunktet er der tale om en overimplementering af direktivets regler, idet det, med afsæt i et ønske om at sikre tilstrækkelig medlemsbeskyttelse, gælder, at samtlige firmapensionskasser, herunder firmapensionskasser med under 100 medlemmer, er omfattet af alle lovens krav, medmindre det eksplicit fremgår, at de er undtaget. Vurderingen af hvorvidt lovens krav opfyldes, vil dog altid ske ud fra en proportionalitetsbetragtning. Proportionalitetsbetragtningen indebærer bl.a., at opfyldelse af lovens krav for små pensionskasser i visse tilfælde er lempeligere end for større pensionskasser. Det er imidlertid vigtigt, at hver pensionskrone som udgangspunkt skal have samme beskyttelse, uanset om der sker indbetaling til en større eller mindre firmapensionskasse, hvorfor udgangspunktet er, at alle pensionskasser er omfattet af samtlige lovens krav.

Med forslaget lægges der op til at der kan ske en videreførelse af den gældende praksis, således at mindre pensionskasser fortsat kan fritages fra nærmere fastsatte krav. Ifølge gældende ret har firmapensionskasser med under 100 medlemmer været undtaget fra visse af bestemmelserne i lov om tilsyn med firmapensionskasser. De konkrete undtagelsesmuligheder har været fastsat i bekendtgørelse nr. 777 af 2005 om undtagelser fra lov om tilsyn med firmapensionskasser, som vil blive videreført.

Finanstilsynet vil fastsætte lempeligere krav for pensionskasser med under 100 medlemmer i forhold til de områder, hvor det ud fra en afvejning af hensynet til på den ene side medlemmernes beskyttelse og hensynet til pensionskassen på den anden side vurderes hensigtsmæssigt, at pensionskasserne ikke pålægges byrder af et uforholdsmæssigt stort omfang.

Til § 3

§ 3, stk. 1, og §§ 3 a og 3 b i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser fastlægger en række af lovens definitioner.

Den foreslåede § 3 indeholder den centrale begrebsterminologi, der anvendes i lovforslaget.

Bestemmelsen viderefører § 3, stk. 1, og §§ 3 a og 3 b i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser. Bestemmelsen supplerer endvidere med en række nye definitioner som følge af implementeringen af IORP II-direktivet.

Bestemmelsen gennemfører artikel 6 i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *nr. 1* at definere en pensionsordning som en aftale, kontrakt, fundats, vedtægt m.v. om, hvilke pensionsydelser der ydes og på hvilke vilkår.

Opremsningen af former for aftaler m.v. er ikke udtømmende. Bestemmelsen er ny og gennemfører artikel 6, nr. 2, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *nr. 2* at definere et pensionstegnende firma som enhver virksomhed eller ethvert organ, uanset om det omfatter eller består af en eller flere juridiske eller fysiske personer, der handler som arbejdsgiver eller selvstændig eller en hvilken som helst kombination heraf, og som tilbyder en pensionsordning eller indbetaler pensionsbidrag til en firmapensionskasse.

Bestemmelsen er ny og gennemfører artikel 6, nr. 3, i IORP II-direktivet.

Begrebet pensionstegnende firma erstatter sponsorvirksomhedsbegrebet i den gældende § 3 a, stk. 3, i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Ændringen foretages med henblik på at implementere terminologien i IORP II-direktivet. Ændringen medfører ingen realitetsændring.

Afdækning af et pensionstegnende firmas aftale om pension sker i en firmapensionskasse. Det pensionstegnende firma indbetaler de aftalte pensionsbidrag til firmapensionskassen. I firmapensionskasser, der er organiseret som foreninger, vil det pensionstegnende firma typisk udpege hovedparten af bestyrelsen. I de firmapensionskasser, som er organiserede som kapitalselskaber, vil de(t) pensionstegnende firma(er) som regel ikke være repræsenteret på generalforsamlingen, men dette er ikke udelukket.

Det foreslås i *nr. 3* at definere pensionsydelser som ydelser, der udbetales ved pensionsalderens indtræden eller forventede indtræden, eller, når der er tale om komplementære tillæg til sådanne ydelser, ved dødsfald, invaliditet eller ansættelsesforholdets ophør eller i form af støtte ved sygdom, social nød eller dødsfald, jf. bilag A. For at lette modtagerens økonomiske sikkerhed i alderdommen kan pensionsydelser udgøre livsvarige udbetalinger, ophørende udbetalinger, et engangsbetrag eller en hvilken som helst kombination heraf.

Bestemmelsen er ny og gennemfører artikel 6, nr. 4, i IORP II-direktivet.

Ydelserne som firmapensionskasser kan tilbyde omfatter bl.a. alders-, invalide-, enke- og børnepension. Der har ikke i medfør af lov om tilsyn med firmapensionskasser været en definition på pensionsydelser. I forhold til gældende ret medfører bestemmelsen en udvidelse af, hvilke ydelser firmapensionskasser fremover kan tilbyde, idet der sker en direkte implementering af IORP II-direktivets muligheder. Firmapensionskasser kan i medfør af lovforslaget tilbyde yderligere komplementære forsikringsdækninger til pensionsydelserne, dvs. dækninger hvor forsikringsbegivenheden er ansættelsesforholdets ophør uden tilknytning til pensionsalderens indtræden. Sådanne risici falder almindeligvis under skadesforsikringsklasse 16, jf. bilag 7, i lov om finansiel virksomhed. Sådanne forsikringsdækninger kan f.eks. udgøre arbejdsløshedsforsikringer.

Det er imidlertid et krav, at yderligere komplementære forsikringsdækninger er udtryk for tillæg til de ydelser, der udbetales ved pensionsalderens indtræden eller forventede indtræden i forbindelse med et ansættelsesforhold. I praksis indebærer dette, at firmapensionskasser ikke frit kan tilbyde forsikringsdækninger (f.eks. arbejdsløshedsforsikringer) uden tilknytning til ydelser, der udbetales ved pensionsalderens indtræden eller forventede indtræden.

Det foreslås i *nr. 4* at definere et medlem som en person, hvis tidligere eller nuværende beskæftigelse berettiger eller vil berettige den pågældende til at modtage pensionsydelser i overensstemmelse med bestemmelserne i pensionsordningen. Medlemsdefinitionen kan endvidere afgrænses negativt, idet et medlem er en person, hvis beskæftigelse berettiger til at modtage pensionsydelser, men som ikke er en pensionsmodtager eller et potentielt medlem.

Bestemmelsen gennemfører artikel 6, nr. 5, i IORP II-direktivet.

Begrebet medlem er defineret i § 3, stk. 1, nr. 1-4, i gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser. Bestemmelsen bestemmer, at ved et medlem skal forstås 1) personer, der er ansat i den eller de virksomheder, som firmapensionskassen er tilknyttet, og som har fået et løfte om pension, 2) tidligere ansatte, der modtager pension fra firmapensionskassen, 3) personer, der modtager ægtefællepension efter en tidligere ansats død, og 4) personer, der tidligere har været ansat i virksomhed, og som i henhold til bestemmelser i pensionskassens vedtægter har bevaret retten til pension uanset ansættelsesforholdets ophør.

Som følge af IORP II-direktivets regler spaltes begrebet, således at personer omfattet af nr. 2 og 3 ikke længere falder ind under begrebet medlemmer, men derimod fremover omfattes af begrebet pensionsmodtager, jf. den foreslåede § 3, nr. 6. De personer, der tidligere var omfattet af nr. 1 og 4 vil dog stadig kunne henføres til begrebet medlem. De personer, der tidligere var omfattet af begrebet, er den samme personkreds, som dem, der omfattes af det nye begreb medlemsbestand, jf. de den foreslåede § 3, nr. 7. I tilknytning hertil indføjes begrebet potentielt medlem, jf. de foreslåede § 3, nr. 8, som dækker over personer, der er berettigede til optagelse i en pensionsordning.

Opdelingen mellem medlem, pensionsmodtager og potentielt medlem sker primært af hensyn til IORP II-direktivets informationsafsnit (afsnit IV), der foreslås implementeret i bekendtgørelserne udstedt i medfør af lovforslagets § 8, stk. 2. Mængden og karakteren af informationen, som en firmapensionskasse skal meddele de forskellige interessenter, afhænger af deres tilknytning til firmapensionskassen. Der henvises til bemærkningerne hertil, jf. lovforslagets § 8, stk. 2.

Opnåelse af medlems- eller pensionsmodtagerstatus medfører som udgangspunktet kun ret til pensionsydelser i henhold til pensionsordningens regler samt ret til information, jf. regler udstedt i medfør af lovforslagets § 8, stk. 2. Om et medlem eller en pensionsmodtager har ret til medindflydelse i en firmapensionskasse afgøres af, hvorledes den pågældende firmapensionskasse er organiseret. Hvis der er tale om en firmapensionskasse, der er en medlemsejet forening, har medlemmer og pensionsmodtagere i udgangspunktet ret til medindflydelse, jf. lovforslagets § 23. Denne indflydelse kan i så fald udøves på generalforsamlinger i overensstemmelse med lovforslagets regler herom. Hvis der derimod er tale om en firmapensionskasse, der er organiseret som et kapitalselskab, har et medlem eller en pensionsmodtager ikke i udgangspunktet krav på medindflydelse, idet dette er tillagt aktionærerne i medfør af selskabslovens regler.

Det foreslås i *nr. 5* at definere en pensionsmodtager som en person, der modtager pensionsydelser fra en firmapensionskasse.

Bestemmelsen er ny og gennemfører artikel 6, nr. 6, i IORP II-direktivet.

Begrebet indføres som en konsekvens af IORP II-direktivets sondring mellem medlemmer, pensionsmodtagere og potentielle medlemmer. § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser falder med lovforslaget ind under begrebet pensionsmodtager. En pensionsmodtager kan derfor både være en tidligere ansat, der modtager pensionsydelser eller en person, der modtager ægtefællepension efter en tidligere ansats død, jf. § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets, § 3, nr. 4.

Det foreslås i *nr. 6* at definere en medlemsbestand som alle firmapensionskassens medlemmer og pensionsmodtagere. Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen er indsat for at bibeholde en samlebetegnelse for henholdsvis medlemmer og pensionsmodtagere. Den personkreds, der omfattes af begrebet medlemsbestand, er den samme som den, der er omfattet af medlemsbegrebet i den gældende § 3, stk. 1.

Det foreslås i *nr. 7* at definere et potentielt medlem som en person, som er berettiget til at tilslutte sig en pensionsordning. Bestemmelsen er ny og gennemfører artikel 6, nr. 7, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *nr. 8* at definere biometriske risici som risici relateret til død, invaliditet og levetid. Bestemmelsen, som er ny, gennemfører artikel 6, nr. 9 i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *nr. 9* at definere en bidragsdefineret pensionsordning som en pensionsordning, hvor pensionsbidragene fastsættes på forhånd, og hvor pensionsydelse derefter beregnes ud fra disse bidrag.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 3 a, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Pensionsbidragene kan fastsættes på forhånd ved f.eks. at sætte det til en bestemt procentdel af medlemmets løn eller til et fast beløb.

Det foreslås i *nr. 10* at definere en ydelsesdefineret pensionsordning som en pensionsordning, hvor pensionsydelse fastsættes på forhånd (f.eks. til en vis procentdel af medlemmets løn), og hvor pensionsbidragene derefter beregnes ud fra disse ydelser.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 3 a, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Det foreslås i *nr. 11* at definere outsourcing som en firmapensionskasses henlæggelse af alle aktivitetsområder, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, til en leverandør.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 3 b, nr. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, dog med den ændring, at outsourcing omfatter al henlæggelse af aktivitetsområder, der er tilsynspålagt, og ikke kun væsentlige aktivitetsområder. Bestemmelsen implementerer delvist IORP II-direktivets artikel 31, stk. 1 og 2, hvorefter det kan tillades, at firmapensionskasser overlader en hvilken som helst aktivitet til leverandører og underleverandører (benævnt tjenesteydere i artikel 31), dog således at det sikres, at firmapensionskasserne bevarer det fulde ansvar for, at forpligtelserne i medfør af direktivet opfyldes, også når opgaverne er overladt til leverandører og eventuelle underleverandører. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 40, der også implementerer artikel 31 i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *nr. 12* at definere en outsourcingvirksomhed som en firmapensionskasse, der overlader aktiviteter til en leverandør.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 3 b, nr. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Det foreslås i *nr. 13* at definere en leverandør som en virksomhed, som varetager opgaver for en firmapensionskasse.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 3 b, nr. 3, i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

En leverandør er en virksomhed, der har indgået en aftale med en firmapensionskasse, og som ud fra den skriftlige aftale leverer det forventede arbejde.

Det foreslås i *nr. 14* at definere videreoutsourcing som en leverandørs overladelse af opgaver, som denne varetager i henhold til en skriftlig aftale med en firmapensionskasse, til en underleverandør og underleverandørens eventuelle videre outsourcing af opgaverne til næste led i kæden af underleverandører samt eventuelle videre outsourcing til andre led i kæden af underleverandører.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 3 b, nr. 4, i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Bestemmelsen er indført for at sikre, at det fortsat betragtes som outsourcing selvom en leverandør videreoutsourcer opgaverne. Firmapensionskassen bevarer det fulde ansvar for, at forpligtelserne i medfør af denne lov og regler udstedt i medfør heraf opfyldes, når den outsourcer nøglefunktioner eller andre aktiviteter, jf. artikel 31, stk. 2, i IORP II-direktivet og § 40.

Det foreslås, at der i *nr. 15* indsættes en definition på begrebet reel ejer.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 68, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Definitionen er nødvendig, da der som led i gennemførelsen af 4. hvidvaskdirektiv (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849 af 20. maj 2015) skal fastsættes regler om registrering af reelle ejere i bl.a. firmapensionskasser.

Den reelle ejer er den eller de fysiske personer, der i sidste instans ejer eller kontrollerer en firmapensionskasse.

Artikel 3, stk. 6, i 4. hvidvaskdirektiv indeholder definitionen på reelle ejere. Efter bestemmelsen er fysiske personer, som i sidste ende ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerne i et selskab m.v., reelle ejere. I henhold til bestemmelsen anses direkte eller indirekte ejerskab af eller kontrol over mere end 25 pct. af en juridisk person som indikation på direkte eller indirekte reelt ejerskab. Det er derfor foreslået, at en tilsvarende bestemmelse indsættes i flere love, herunder selskabsloven og lov om tilsyn med firmapensionskasser, men uden en direkte angivelse af procentgrænsen på 25 pct., som alene er en indikation på reelt ejerskab. Det er dog i henhold til den foreslåede bestemmelse et krav, at der skal være tale om en tilstrækkelig del af firmapensionskassens ejerandele eller stemmer, hvilket i bemærkningerne præciseres til over 25 pct., som dermed er en indikation på, at en sådan person vil være reel ejer.

Det fremgår desuden af artikel 3, stk. 6, litra a, nr. i, i 4. hvidvaskdirektiv, at principperne i artikel 22, stk. 1, i EU-direktiv 2013/34/EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer kan finde anvendelse ved vurderingen af, om der direkte eller indirekte foreligger kontrol over en juridisk person.

Efter den foreslåede bestemmelse er reelle ejere således den eller de fysiske personer, som i sidste ende ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerne i en virksomhed eller en anden juridisk person, f.eks. gennem en eller flere dattervirksomheder. I henhold til bestemmelsen anses direkte eller indirekte ejerskab af eller kontrol over mere end 25 pct. af en juridisk person som indikation på direkte eller indirekte reelt ejerskab. En reel ejer skal altid være en fysisk person, så hvis der er tale om en selskabskonstruktioner eller lignende, er det de bagvedliggende fysiske personer, som er omfattet af denne bestemmelse. Dette gælder alle former for personer – både juridiske og fysiske – og uanset nationalitet eller lignende. Reelle ejere er også fysiske personer, som kan sidestilles med ejere, og som, hvis

deres kontrol eller andel i den pågældende juridiske person er af en vis karakter, vil være at opfatte som reelle ejere.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med kravet om, at en virksomhedskundes ejer- og kontrolstruktur skal klarlægges, jf. § 12, stk. 3, i den gældende hvidvasklov. Lovforslagets definition skal endvidere ses på baggrund af artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv om, at medlemslandene skal indføre en forpligtelse for juridiske personer til at indhente og opbevare ajourførte oplysninger om den juridiske persons reelle ejere, og at disse oplysninger skal gøres tilgængelige for myndigheder og virksomheder og personer omfattet af 4. hvidvaskdirektivs kend-din-kunde-krav.

Ejerskab eller kontrol kan være direkte eller indirekte. Ved direkte kontrol forstås direkte besiddelse af ejerandele i det pågældende selskab, virksomhed m.v. ved indirekte kontrol forstås besiddelse af ejerandele i det pågældende selskab, virksomhed m.v. gennem holdingselskab, dattervirksomhed eller lignende.

Når en fysisk person ejer en tilstrækkelig del af ejerandelene i en virksomhed til at være reel ejer, og denne person overdrager stemmeretten på ejerandelene til en anden fysisk person – f.eks. gennem en eller flere juridiske personer – anses begge fysiske personer som reelle ejere.

Bestemmelsen omfatter alle former for ejerskab eller kontrol, hvilket bl.a. medfører, at der ikke er krav om besiddelse af ejerandele i det pågældende selskab, virksomhed m.v. Der kan således eventuelt være tale om kontrol på anden måde, f.eks. via aftale, ret til udpegning af bestyrelsesmedlemmer eller lignende.

Hvis eksempelvis en person råder over stemmerettigheder, som er overdraget gennem en pantaftale, skal vedkommende således medregne disse rettigheder i opgørelsen af, om der opnås reelt ejerskab. Det er en forudsætning, at der faktisk rådes over rettighederne, og at rettighederne ikke blot udøves i overensstemmelse med modtagne instrukser fra pantsætter.

Eksistensen af potentielle stemmerettigheder, herunder tegningsretter og købsoptioner på kapitalandele, som aktuelt kan udnyttes eller konverteres, skal tages i betragtning ved vurderingen af, om der foreligger et reelt ejerskab. Dette begrundes i, at denne form for rettigheder vil kunne aktiveres ved en ensidig beslutning fra rettighedshaveren, som dermed selv bestemmer, hvornår vedkommende vil råde over kapitalandelene. Hvis denne form for rettigheder ikke skulle medregnes, ville de kunne benyttes til at sløre et reelt ejerskab. Omvendt må udstederen af rettigheden nødvendigvis også skulle medregne ikke-udnyttede rettigheder, da udstederen af rettigheden, indtil rettighedshaveren aktiverer denne, fortsat råder over kapitalandelene. Virksomhedens ansvar for at medregne denne form for indirekte ejerskab og kontrol ved opgørelsen af en ejers samlede besiddelser strækker sig kun til det, virksomheden vidste eller burde vide.

En ret til at udpege en tilstrækkelig del af medlemmerne til virksomhedens bestyrelse kan ligeledes medføre reelt ejerskab. Der må i sådanne situationer bestå et retskrav på grundlag af virksomhedens vedtægter, ejeraftale, aftale i forbindelse med pantsætning af kapitalandele eller lignende.

Det vil ligeledes i nogle tilfælde være nødvendigt at vurdere det faktiske antal stemmer repræsenteret på generalforsamlingen, det vil således sige, at hvis det på baggrund af tidligere generalforsamlinger, viser sig, at kun 60 pct. af de samlede stemmerettigheder i et selskab repræsenteres på generalforsamlingen, skal der mindre end 25 pct. af stemmerne til for, at den enkelte ejer kan have kontrol som reel ejer. Der

skal være tale om mere eller mindre permanente forhold. Det samme princip gør sig gældende i forbindelse med udpegningsrettigheder, hvor en permanent udeblivelse af bestyrelsesmedlemmer, kan give de øvrige bestyrelsesmedlemmer relativt mere indflydelse. Eksempelvis kan retten til at udpege et vis antal bestyrelsesmedlemmer give mere indflydelse, hvis en eller flere af bestyrelsesmedlemmerne permanent udebliver fra bestyrelsesmøderne.

Hvis en ejer af et selskab, virksomhed m.v. er underlagt stemmeretsbegrænsninger på sin ejerandel, vil dette ikke have betydning for, om den pågældende person er reel ejer. En ejerandel på f.eks. 30 pct. af aktierne i et aktieselskab vil medføre, at den pågældende person er reel ejer, uanset om der eventuelt er indført begrænsning, så der kun kan stemmes på 5 pct. af de samlede stemmerettigheder. Dette er begrundet i, at det er relevant at få kendskab til både de ejere, som er reelle ejere i økonomisk forstand, og de ejere, som er reelle ejere i forvaltningsmæssig forstand. Dette skyldes, at begge typer af reelle ejere er vigtige i relation til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, da de enten kan påvirke det konkrete selskab, virksomhed m.v. eller nyder godt af dets økonomiske resultat og værdi.

Erhvervsstyrelsen har udarbejdet en vejledning om reelle ejere hvori reglerne er yderligere beskrevet, herunder med eksempler på reelle ejere.

I henhold til artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii, i 4. hvidvaskdirektiv skal den juridiske persons daglige ledelse betragtes som reelle ejere, hvis det efter fornødne undersøgelser og forudsat, at der ikke er mistanke om noget kriminelt, eksempelvis benyttelse af stråmænd, må lægges til grund, at der ikke findes fysiske personer, som falder ind under definitionen af reel ejer.

En fysisk person, i henhold definitionen i den foreslåede bestemmelse, opfattes som udgangspunkt som reel ejer i en virksomhed, hvis den pågældende ejer eller kontrollerer mere end 25 pct. af virksomhedens kapitalandele eller stemmerettigheder. Dette afviger fra selskabslovens definition af bestemmende indflydelse, hvor der som udgangspunkt først er bestemmende indflydelse, og således kontrollerende ejerskab, når vedkommende har beføjelsen til at styre de økonomiske og driftsmæssige beslutninger, hvilket som oftest forekommer ved ejerskab eller kontrol med mere end halvdelen af selskabets stemmerettigheder. Det kan ligeledes, i henhold til definitionen i den foreslåede bestemmelse, være flere fysiske personer, der betragtes som reelle ejere. Dette er dog ikke muligt i henhold til selskabsloven i forhold til juridiske eller fysiske personer, som har den bestemmende indflydelse.

Det foreslås i *nr. 16* at definere hjemland, som den medlemsstat, hvor en firmapensionskasse er registreret eller har opnået tilladelse, og hvor den har sit hovedkontor.

Bestemmelsen er ny og gennemfører artikel 6, nr. 10, i IORP II-direktivet.

Ved hovedkontor forstås det sted, hvor firmapensionskassens strategiske beslutninger træffes, jf. artikel 9, stk. 1, 2. pkt., i IORP II-direktivet.

Tilladelsen meddeles af den kompetente myndighed i det land, hvor pensionskassen ønsker at blive registreret. Ved grænseoverskridende virksomhed fremgår det af registreringen, hvilken medlemsstat der driver pensionskassen.

Det foreslås i *nr. 17* at definere værtsland som den medlemsstat, hvis social- og arbejdsmarkedsret vedrørende arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger finder anvendelse på forholdet mellem det pensionstegnende firma og medlemmerne eller pensionsmodtagerne.

Bestemmelsen er ny og gennemfører artikel 6, nr. 11, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *nr. 18* at definere en overdragende firmapensionskasse som en firmapensionskasse, der helt eller delvis overdrager en pensionsordnings forpligtelser, pensionsmæssige hensættelser og andre forpligtelser og rettigheder samt tilsvarende aktiver eller kontanter svarende dertil til en anden firmapensionskasse, herunder evt. til en pensionskasse i et andet land i Den Europæiske Union eller et land som Unionen har indgået aftale med.

Bestemmelsen er ny og gennemfører artikel 6, nr. 12, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *nr. 19* at definere en modtagende firmapensionskasse som en firmapensionskasse, der helt eller delvis modtager en pensionsordnings forpligtelser, forsikringsmæssige hensættelser og andre forpligtelser og rettigheder samt tilsvarende aktiver eller kontanter svarende dertil fra en anden firmapensionskasse, herunder evt. til en pensionskasse i et andet land i Den Europæiske Union eller et land som Unionen har indgået aftale med.

Bestemmelsen er ny og gennemfører artikel 6, nr. 13, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *nr. 20* at definere et reguleret marked i overensstemmelse med § 3, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder. § 3, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder definere et reguleret marked som et multilateralt system, der drives i overensstemmelse med reglerne i kapitel 12-14, 22 og 23, i lov om kapitalmarkeder.

Et multilateralt system er ethvert system eller enhver facilitet, hvor forskellige tredjeparters købs- og salgsinteresser i finansielle instrumenter kan sammenføres.

Bestemmelsen gennemfører artikel 6, nr. 14, i IORP II-direktivet, der henviser til definitionen af reguleret marked som det fremgår af artikel 4, stk. 1, nr. 21, i direktiv 2014/65/EF, der er implementeret i dansk ret i § 3, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås i *nr. 21* at definere en multilateral handelsfacilitet i overensstemmelse med § 3, nr. 3, i lov om kapitalmarkeder. Heri defineres en multilateral handelsfacilitet som et multilateralt system, der drives i overensstemmelse med reglerne i kapitel 17, 18, 20, 22 og 23, i lov om kapitalmarkeder.

Et multilateralt system er ethvert system eller enhver facilitet, hvor forskellige tredjeparters købs- og salgsinteresser i finansielle instrumenter kan sammenføres.

Bestemmelsen gennemfører artikel 6, nr. 15, i IORP II-direktivet, der henviser til definitionen af en multilateral handelsfacilitet som det fremgår af artikel 4, stk. 1, nr. 22, i direktiv 2014/65/EF, der er implementeret i dansk ret i § 3, nr. 3, i lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås i *nr. 22* at definere en organiseret handelsfacilitet i overensstemmelse med § 3, nr. 4, i lov om kapitalmarkeder. Heri defineres en organiseret handelsfacilitet som et multilateralt system, der ikke er et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet.

Et multilateralt system er ethvert system eller enhver facilitet, hvor forskellige tredjeparters købs- og salgsinteresser i finansielle instrumenter kan sammenføres.

Bestemmelsen gennemfører artikel 6, nr. 16, i IORP II-direktivet, der henviser til definitionen af en organiseret handelsfacilitet som den fremgår af artikel 4, stk. 1, nr. 23, i direktiv 2014/65/EF, der er implementeret i dansk ret i § 3, nr. 4, i lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås i *nr. 23* at definere et varigt medium som en indretning, der sætter et medlem eller en pensionsmodtager i stand til at lagre oplysninger, som er sendt til dette medlem eller denne pensionsmodtager personligt, så de er tilgængelige i fremtiden og i en periode, som er afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger.

Bestemmelsen er ny og gennemfører artikel 6, nr. 17, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *nr. 24* at definere en nøglefunktion som en kapacitet til at varetage særlige ledelsesmæssige opgaver, som omfatter risikostyringsfunktionen, den interne auditfunktion og aktuarfunktionen.

Bestemmelsen er ny og gennemfører artikel 6, nr. 18, i IORP II-direktivet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne for § 35 om nøglefunktionerne.

Det foreslås i *nr. 25* at definere grænseoverskridende virksomhed som administration af en pensionsordning, hvor forholdet mellem det pensionstegnende firma og de berørte medlemmer og pensionsmodtagere er underlagt den social- og arbejdsmarkedsret, der er relevant på området for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger i en medlemsstat, som er en anden end firmapensionskassens hjemland.

Bestemmelsen er ny og gennemfører artikel 6, nr. 19, i IORP II-direktivet.

Grænseoverskridende virksomhed vil f.eks. foreligge, såfremt en dansk firmapensionskasse tilbyder pensionsordninger til en virksomhed og medlemmer/pensionsmodtagere i Tyskland. I dette tilfælde vil den danske firmapensionskasse være underlagt de tyske social- og arbejdsmarkedsretlige regler i forhold til pensionsordninger, der tilbydes til arbejdstagerne i den tyske virksomhed. Firmapensionskasser kan imidlertid godt være underlagt flere forskellige social- og arbejdsmarkedsretlige regler, såfremt de tilbyder pensionsordninger til virksomheder i flere forskellige medlemsstater.

Det foreslås i *nr. 26* at definere kompetent myndighed som de nationale myndigheder, der ved lov eller anden forskrift er bemyndiget til at udøve tilsyn med virksomheder omfattet af denne lov.

Bestemmelsen er ny og gennemfører artikel 6, nr. 8, i IORP II-direktivet. Bestemmelsen svarer til § 5, stk. 1, nr. 33, i lov om finansiel virksomhed.

Til § 4

Det følger af den gældende § 4 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at firmapensionskasser er pligtige til at anvende ordet "pensionskasse" i tilknytning til deres navn.

Den foreslåede bestemmelse i § 4 viderefører den gældende § 4 i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Bestemmelsen fastlægger, er pligtige til at anvende ordet "pensionskasse" i tilknytning til deres navn.

Formålet med navnebestemmelsen er at give offentligheden mulighed for at konstatere, hvilke virksomheder, der er firmapensionskasser og dermed er berettiget til at tilbyde arbejdsmarkedspensionsordninger. Med bestemmelsen sikres, at det er kendeligt, at virksomheden er undergivet lov om tilsyn med firmapensionskasser, og at denne er under tilsyn af Finanstilsynet.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at straffelægge overtrædelse af bestemmelsen. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er den pågældende pensionskasse. Den straffbare handling består i ikke at anvende ordet "pensionskasse" i tilknytning til pensionskassens navn.

Til § 5

Det følger af den gældende § 5 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at en pensionskasse i udgangspunktet ikke må drive anden virksomhed end pensionskassevirksomhed.

Denne bestemmelse foreslås videreført uændret. Bestemmelsen implementerer artikel 7, 1 pkt., i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 1*, at firmapensionskasser i udgangspunktet ikke må drive andet end den firmapensionskasse, der angives i tilladelsen, jf. bilag A, medmindre andet følger af bestemmelsens stk. 3 og § 6 i lovforslaget. Tilladelsen vil indeholde en henvisning til klasserne i bilag A, som firmapensionskassen må drive.

Det foreslås i *stk. 2*, at en pensionskasse driver anden virksomhed, når firmapensionskassen alene eller sammen med et pensionstegnende firma udøver bestemmende indflydelse over en erhvervsvirksomhed.

Ved bestemmende indflydelse forstås beføjelsen til at styre en virksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger. Bestemmende indflydelse foreligger, når firmapensionskassen direkte eller indirekte gennem en dattervirksomhed ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, medmindre det i særlige tilfælde klart kan påvises, at et sådant ejerforhold ikke udgør bestemmende indflydelse. Begrebet skal forstås i overensstemmelse med § 5 b i lov om finansiel virksomhed, som vedrører bestemmende indflydelse i finansielle virksomheder. Bestemmelsens stk. 1 og 2 indebærer, at firmapensionskasser ikke må udøve anden virksomhed igennem et datterselskab.

Begrebet erhvervsvirksomhed skal fortolkes bredt og er således ikke begrænset til erhvervsvirksomhed der drives i selskaber omfattet af selskabsloven.

Det foreslås i *stk. 3*, at en pensionskasse i fællesskab med andre virksomheder kan drive anden virksomhed, såfremt 1) pensionskassen ikke direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse på virksomheden, 2) pensionskassen ikke driver virksomheden sammen med et pensionstegnende firma, eller med andre pensionskasser eller forsikringselskaber, der indgår i et administrationsfællesskab med firmapensionskassen, og 3) virksomheden udøves i et andet selskab end firmapensionskassen.

Bestemmelsen giver mulighed for, at pensionskasser kan udøve anden virksomhed under nærmere bestemte betingelser. Bestemmelsen indebærer, at en firmapensionskasse i fællesskab med en eller flere andre virksomheder, kan drive alle former for erhvervsvirksomhed, f.eks. industri- eller rederivirksom-

hed, blot virksomheden ikke drives i fællesskab med et eller flere pensionstegnende firma(er), forsikringsselskaber eller andre firmapensionskasser, der indgår i administrationsfællesskab med firmapensionskassen, samt at virksomheden drives i en anden virksomhed end firmapensionskassen.

Særlovgivning inden for særlige områder vil kunne begrænse mulighederne for drift af anden virksomhed.

Ved administrationsfællesskab forstås et organiseret samarbejde mellem flere forsikringsselskaber og/eller firmapensionskasser om såvel administrative funktioner som investeringsdispositioner. Anden virksomhed kan ikke drives sammen med forsikringsselskaber og firmapensionskasser, der indgår i administrationsfællesskab med hinanden. Det skyldes, at de nævnte virksomheder i administrationsfællesskabet betragtes som ét selskab ved vurderingen af, om der foreligger bestemmende indflydelse. To firmapensionskasser, der indgår i samme administrationsfællesskab, kan således ikke eje hver en tredjedel af f.eks. en industrivirksomhed sammen med en rederivirksomhed, der ikke indgår i koncernen. Dog må firmapensionskasser, der indgår i samme administrationsfællesskab, gerne sammen drive f.eks. en industrivirksomhed, så længe de ikke har bestemmende indflydelse.

Kravet om, at virksomheden skal drives i et andet selskab end firmapensionskasse, skal forstås således, at virksomheden skal drives i et særskilt selskab med begrænset ansvar, f.eks. et aktieselskab. Virksomheden kan således ikke drives som et interessentskab eller på anden måde, der medfører, at en firmapensionskasse kommer til at hæfte direkte for virksomhedens gæld m.v.

Det foreslås i *stk. 4* fastslår, at kommer en firmapensionskasse ved fusion, indgåelse i eller ændring af administrationsfællesskab, ændring i den andel, der ejes af et pensionstegnende firma m.v., til at drive anden virksomhed i strid med *stk. 1* eller *3*, skal firmapensionskassen afhænde denne anden virksomhed. Finanstilsynet kan fastsætte en frist for afhændelsen af den anden virksomhed, hvis en umiddelbar afhændelse vil være forbundet med et økonomisk tab.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at en firmapensionskasse, der sammen med andre virksomheder driver anden virksomhed, ikke lider økonomiske tab som følge af fusion, ændring i administrationsfællesskabet, eller ændring i den andel af den anden virksomhed, der ejes af et pensionstegnende firma. Situationen kan eksempelvis opstå, hvis en firmapensionskasse, der ejer 25 pct. af en skotøjsfabrik, indtræder i et administrationsfællesskab, hvor andre firmapensionskasser eller forsikringsselskaber allerede ejer 26 pct. af skotøjsfabrikken. Herudover kan situationen eksempelvis opstå hvis det pensionstegnende firma forøger sin ejerandel af skotøjsfabrikken til 26 pct. enten ved fusion med et andet selskab eller ved direkte erhvervelse. I dette tilfælde vil ejerskabet af virksomheden være i strid med § 5, *stk. 3*, eller i forbindelse med ændring af koncern- og ejerforhold, således at der knyttes to firmapensionskasser til selskabet eller koncernen. Ved en fusion mellem disse firmapensionskasser, kan firmapensionskasserne komme til at drive anden virksomhed i strid med § 5, *stk. 3*.

Det vil i de nævnte situationer være rimeligt, at der gives en frist for afvikling. Fristen vil beror på en konkret vurdering, som bl.a. vil tage højde for pensionskassernes mulighed for at afhænde den anden virksomhed.

Til § 6

Det følger af den gældende § 6 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at en pensionskasse må opføre, eje og drive fast ejendom som en varig anbringelse af pensionskassens midler. Desuden giver

den gældende bestemmelse mulighed for opførelse af boligbyggeri med videresalg for øje i overensstemmelse med den tidligere lov om fremme af privat udlejningsbyggeri.

Den gældende bestemmelse foreslås videreført med nogle få materielle ændringer.

Det foreslås i stk. 1, at en firmapensionskasse må opføre, eje og drive fast ejendom samt infrastruktur, der omfatter tekniske anlæg, transportanlæg og bygningsanlæg.

Kravet om varig anbringelse i forhold til opførelse, ejerskab og drift af fast ejendom i den gældende § 6 i lov om tilsyn med firmapensionskasser videreføres ikke. Dette medfører, at firmapensionskasser får i højere grad mulighed for at deltage i opførelsen, ejerskabet og driften af faste ejendomme. Desuden videreføres de gældende stk. 2 og 3 i lov om tilsyn med firmapensionskasser ikke, idet lov om fremme af privat udlejningsbyggeri (lovbekendtgørelse nr. 1218 af 7. december 2004) er blevet ophævet, jf. § 1 i lov om ophævelse af lov om fremme af privat udlejningsbyggeri (lov nr. 1589 af 20. december 2006). Herudover som noget nyt får firmapensionskasser mulighed for at opføre, eje og drive infrastruktur. Der tilføjes desuden et nyt stk. 2, hvorefter firmapensionskasser fremover får mulighed for at tilbyde digitale løsninger og services, der ligger i naturlig forlængelse af den tilladte virksomhed.

Firmapensionskasser får således mulighed for at investere i fast ejendom og infrastruktur på lige fod med forsikringsselskaber.

Infrastruktur der omfatter tekniske anlæg, transportanlæg og bygningsanlæg forstås som opførelse, ejerskab og drift af de fysiske anlæg, der er nødvendige for, at samfundet kan fungere. Som fysiske anlæg kan eksempelvis nævnes veje, jernbaner, havne, broer, tunneller, dæmninger, kanaler, kabelnet, fibernet, telefonforbindelser, vandrør, elkabler, fjernvarme m.v.

Infrastrukturinvesteringer er kendetegnet ved en lang tidshorisont, og såvel konstruktion som drift kan outsources. Investeringer i både fast ejendom og infrastruktur er ofte kendetegnet ved obligationslignende karakteristika, hvilket gør investeringerne interessante for firmapensionskasser, der ofte har langsigtede forpligtelser over for medlemmerne og pensionsmodtagerne. Firmapensionskasserne skal i deres investeringer i såvel fast ejendom som infrastruktur være opmærksomme på, at de overholder prudent person-princippet i lovforslagets § 56.

Efter det foreslåede *stk. 2* kan pensionskasser tilbyde digitale løsninger og services, hvis de er i naturlig forlængelse af den tilladte virksomhed.

Den teknologiske udvikling har åbnet mulighed for en række virksomheder for at levere teknologiske løsninger på det finansielle område, som ikke kræver tilladelse. Dette kan f.eks. være at give et overskueligt overblik over forsikringsforhold m.v. Forslaget til bestemmelsen skal give firmapensionskasserne mulighed for at konkurrere på dette område.

Det er en betingelse, at de digitale løsninger og services er i naturlig forlængelse af den tilladte virksomhed. Hvis løsningerne ikke fremstår som en naturlig forlængelse af virksomheden, kan de i stedet blive betragtet som anden virksomhed i henhold til lovforslagets § 5, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Til § 7

Den gældende § 47 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser fastslår, at en pensionskasse ikke må optage lån eller optræde som kautionist for tredjemand.

Den foreslåede § 7 er en videreførelse af den gældende bestemmelse.

Bestemmelsen gennemfører artikel 19, stk. 3, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i § 7, at en pensionskasse ikke må optage lån eller optræde som kautionist for tredjemand.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at en pensionskasse optager lån for egen regning. Lån for egen regning kan optages i et vist omfang, men udelukkende til likviditetsformål og kun i en begrænset periode. Bestemmelsen omfatter ikke ansvarlig lånekapital.

I den danske oversættelse af IORP II-direktivet anvendes formuleringen »kautionist for tredjeparts regning«. Denne formulering svarer ikke til almindelig dansk sprogbrug. I den engelske version af direktivet anvendes formuleringen »a guarantor on behalf of third parties«. I forhold til dansk lovgivning vurderes den engelske formulering bedst oversat som »kautionist for tredjemand«, hvorfor denne formulering er anvendt i lovforslaget.

Til § 8

Det følger af § 6 a, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at firmapensionskasser skal drives i overensstemmelse med god pensionskassepraksis. Herudover følger det af § 12 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de oplysninger, som en pensionskasse skal give skriftligt til medlemmer og pensionsmodtagere.

IORP II direktivet indeholder regler om pensionskassernes oplysningspligt overfor potentielle medlemmer, medlemmer og pensionsmodtagere, men indeholder ikke regler om god pensionskassepraksis.

Lov nr. 426 af 3. maj 2017 om markedsføring med senere ændringer indeholder i lovens §§ 3-4 en række bestemmelser om god skik. Disse regler gennemfører direktivet om urimelig handelspraksis (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29 af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked).

Det foreslås i *stk. 1*, at firmapensionskasser skal drive virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis for virksomhedsområdet.

Bestemmelsen svarer til de bestemmelser om god skik, som allerede findes generelt på det finansielle område i lov om finansiell virksomhed og i markedsføringsloven. God skik regler har til formål at sikre, at kunderne kan have tillid til markedet og de virksomheder, der agerer på markedet, og reglerne vil endvidere bidrage til at sikre et velfungerende marked. Der er tale om en dynamisk norm, der fastlægger rammerne for virksomhedernes adfærd på markedet.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for firmapensionskasser samt om pensionskassernes oplysningspligt overfor potentielle medlemmer, medlemmer og pensionsmodtagere.

Bestemmelsen erstatter §§ 6 a, stk. 1 og 12 a, i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser, som ikke videreføres i det foreslåede. Bestemmelsen vil blive udnyttet til at udstede en bekendtgørelse om god skik for firmapensionskasser og pensionskassernes oplysningsforpligtelser over for potentielle medlemmer, medlemmer og pensionsmodtagere

Bekendtgørelsen vil indeholde regler, der gennemfører artikel 36-44 i IORP II direktivet. Bekendtgørelsen vil derfor indeholde regler om de oplysningsforpligtelser firmapensionskasser har over for potentielle medlemmer, medlemmer og pensionsmodtagere. Direktivets artikel 36 og 37 indeholder generelle principper for kommunikationen af oplysningerne til medlemmerne, men artikel 38-40 indeholder regler om, at pensionskasserne skal udarbejde et kortfattet dokument med overskriften "Pensionsoversigt", der skal udleveres til hvert enkelt medlem mindst én gang om året. Pensionsoversigten skal blandt andet indeholde personlige oplysninger om medlemmet, herunder oplysninger om pensionsalder, eventuelle garantier, pensionsprognoser og optjente bidrag eller rettigheder samt oplysninger om indbetalte bidrag. Pensionsoversigten skal endvidere indeholde information om, hvor man kan finde en række supplerende oplysninger.

Derudover indeholder artikel 41 i direktivet en række oplysningsforpligtelser til potentielle medlemmer, som ikke automatisk optages i en pensionsordning, ligesom artikel 42 og 43 indeholder oplysningsforpligtelser til medlemmer der er i fasen forud for pensioneringen og oplysningskrav til pensionstager i udbetalingsfasen.

Hjemlen skal herudover anvendes til at fastsætte de krav som skal gælde for pensionskassernes prognoser til medlemsbestanden.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet efter forhandling med repræsentanter for forbrugerne og de relevante finansielle erhvervsorganisationer kan udarbejde og offentliggøre retningslinjer for redelig forretningsskik og god praksis, jf. *stk. 1 og 2*, på nærmere angivne områder, der må anses for væsentlige, navnlig ud fra hensynet til forbrugerne.

God skik er en dynamisk norm for den adfærd, som firmapensionskasser bør udvise, og som ændrer sig over tid i takt med samfundsudviklingen. Derfor er reglerne om god skik ofte mere generelt formuleret.

En tilsvarende hjemmel findes allerede i lov om finansiel virksomhed samt lov om forsikringsformidling og på markedsføringsområdet offentliggør Forbrugerombudsmanden såkaldte forhandlede retningslinjer.

Forslaget indebærer et redskab for Finanstilsynet, som skal præcisere retstilstanden på områder, hvor det retlige grundlag er meget generelt formuleret. Adgangen til at udarbejde retningslinjer er derfor primært tiltænkt god skik-området, dvs. reglerne om redelig forretningsskik og god praksis i det foreslåede *stk. 1* og de generelle regler om god skik i den kommende bekendtgørelse om god skik for forsikringsdistributører, som vil blive udstedt i medfør af det foreslåede *stk. 2*.

Finanstilsynets muligheder for at udarbejde og offentliggøre forhandlede retningslinjer er således ikke begrænset til god skik-reglen i det foreslåede *stk. 1* og i regler herom udstedt i medfør af det foreslåede *stk. 2*. Det vil derfor også være muligt at udarbejde retningslinjer om f.eks. forbuddet mod vildledning, som vil fremgå af den kommende bekendtgørelse om god skik og oplysningspligt for firmapensionskasser.

Retningslinjer udstedt af Finanstilsynet i medfør af den foreslåede bestemmelse er ikke bindende, men har karakter af en vejledning, der oplyser om bl.a. fortolkning af regler. Handlinger i strid med retningslinjerne må derfor i almindelighed forventes at blive betragtet som stridende mod god skik og dermed forslaget til stk. 1 eller regler udstedt i medfør af forslagets til stk. 2.

Forhandlede retningslinjer vil bidrage til at skabe klarhed om, hvad der helt konkret udgør god skik på et givent område. Dette vil bidrage til at styrke retssikkerheden til gavn for både firmapensionskasser og medlemmerne heraf.

Der fastsættes med lovforslaget ikke regler for, hvorledes forhandlingerne skal gennemføres, ligesom det ikke formelt er et krav, at de involverede organisationer skal tiltræde retningslinjerne eller godkende, at de udstedes. Finanstilsynet vil dog kun udstede retningslinjer, når der er enighed blandt de forhandlende parter om indholdet. Herved sikres den samme praksis, som er gældende på Forbrugerombudsmandens område i markedsføringsloven. Det bør fremgå af de forhandlede retningslinjer, hvem der har deltaget i forhandlingerne og tiltrådt retningslinjerne.

Det er i særlig grad vigtigt at sikre enighed blandt de forhandlende parter, når der udstedes retningslinjer for indholdet af generelle regler om god skik, som en dynamisk norm for den adfærd, som en firmapensionskasse bør udvise, og som ændrer sig over tid i takt med samfundsudviklingen.

Finanstilsynet kan fortsat udstede vejledninger på god skik-området.

Forbrugerombudsmanden deltager i forhandlingerne om retningslinjer, og der bør i videst mulig omfang tilstræbes enighed mellem Forbrugerombudsmanden og Finanstilsynet om retningslinjernes indhold, ligesom der bør tilstræbes ensartethed i retningslinjer på det finansielle område og på markedsføringsområdet i de tilfælde, hvor retningslinjerne vedrører ensartede regler om god skik på de to områder. Såfremt et område allerede er omfattet af en af Forbrugerombudsmanden forhandlet retningslinje, der gælder for både finansielle og ikke-finansielle virksomheder, vil Finanstilsynet ikke udarbejde en retningslinje på det område. Derudover vil Finanstilsynet kun udstede retningslinjer på områder der er særlige for virksomheder der er omfattet af loven.

Til § 9

Den foreslåede bestemmelse i § 9 er med enkelte sproglige ændringer en videreførelse af den gældende § 6 b, i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Den gældende § 6 b, lov om tilsyn med firmapensionskasser bestemmer, at pensionskassens medlemmer skal have overført den økonomiske værdi af sit nuværende produkt til et nyt produkt, hvis medlemmet accepterer et tilbud om omvalg.

I den foreslåede bestemmelse i § 9 anvendes begreberne "medlemsbestand" og "pensionsmodtagere" frem for begrebet "medlem" i den gældende bestemmelse i § 6 b, i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Ændringen er foretaget med henblik på at gennemføre medlemsbegrebet i IORP II-direktivet, jf. § 3, nr. 5, 6, og 7, og art. 6, nr. 5-6, IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 1*, at hvis en pensionskasse, der har tilladelse til at udøve pensionskassevirksomhed, på eget initiativ tilbyder alle eller en gruppe af sin medlemsbestand at ændre deres pensionsaftale til at omfatte et produkt med lavere eller ingen garantier, skal et medlem eller en pensionsmodtager, der accepterer et sådant tilbud, have overført den økonomiske værdi af sit nuværende produkt til det nye produkt.

Den økonomiske værdi af et traditionelt gennemsnitrenteprodukt med garantier overstiger typisk opsparringens størrelse, når markedsrenten er mindre end den grundlagsrente, der svarer til pensionsgarantien. Tilsvarende vil være tilfældet i pensionskasser med ydelsesdefinerede ordninger.

Bestemmelsen er forbeholdt de situationer, hvor en firmapensionskasse finder det fordelagtigt at få ændret de pensionsaftaler, som pensionskassen har med sine medlemmer og pensionsmodtagere, og derfor vælger at tilbyde alle eller grupper af medlemsbestanden et omvalg.

Ændringerne vil typisk bestå i, at pensionskassen tilbyder medlemmer eller pensionsmodtagere med produkter med garantier, herunder betingede garantier, at overgå til et produkt med lavere eller ingen garantier.

Bestemmelsen finder kun anvendelse på ændringer, der vedrører pensionsopsparingen, og ikke hvis ændringen af pensionsordningen alene indebærer ændringer af de tillægsdækninger, der indgår i pensionsaftalen. Eksempelvis vil en ændring af ægtefælledækningen eller bortfald af en børnepension ikke være omfattet af bestemmelsen.

Hvis det er muligt i henhold til aftalegrundlaget, og hvis medlemmet eller pensionsmodtageren selv tager initiativ til at få sin ordning ændret, enten fordi vedkommende ønsker at overgå til et andet af pensionskassens pensionsprodukter, eller fordi vedkommende ønsker at flytte sin ordning, finder bestemmelsen ikke anvendelse. Det samme er tilfældet, hvis medlemmets arbejdsgiver vælger at flytte firmaordningen til en anden pensionskasse eller et andet selskab. I disse tilfælde vil det være op til pensionskassen og medlemmet at aftale, hvad der overføres. Er der tale om en overførsel til et andet selskab eller en anden pensionskasse, vil det i et vist omfang kunne ske på de vilkår, der svarer til reglerne i jobskifteaftalen. Jobskifteaftalen er en frivillig aftale, som brancheorganisationen Forsikring & Pension har udformet med regler for, hvornår og hvordan en pensionsordning kan flyttes ved jobskifte.

Ifølge jobskifteaftalen kan værdien af den pågældende ordning opgøres som værdien af den retrospektive hensættelse, eller på baggrund af en gennemsnitligt fastlagt opgørelse af værdien af den retrospektive hensættelse.

Forslagets *stk. 2* indeholder en bemyndigelse, hvorefter Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for beregningen af den økonomiske værdi. Det vil således på bekendtgørelsesniveau fremgå, hvordan pensionskassen skal beregne den økonomiske værdi af medlemsbestandens nuværende produkt, som efter bestemmelsens *stk. 1* skal overføres til det nye produkt.

I bekendtgørelsen vil det blive fastlagt, at den økonomiske værdi af medlemmets eller pensionsmodtagerens nuværende produkt som udgangspunkt skal udgøre den retrospektive hensættelse tillagt en eventuel regnskabsmæssig individuelt beregnet positiv forskel mellem hensættelser til garanterede ydelser før tillæg for realisationsrisiko og den retrospektive hensættelse og tillagt en rimelig andel af et eventuelt kollektivt bonuspotentiale.

Den individuelt beregnede forskel mellem de pensionsmæssige hensættelser til garanterede ydelser før tillæg for realisationsrisiko og den retrospektive hensættelse foretages ud fra pensionskassens anmeldte tekniske grundlag m.v. Hvis en pensionskasse har tegnet ordningen på kønsneutral (unisex) grundlag og anvender et kønsopdelt hensættelsesgrundlag, så skal den individuelt beregnede forskel mellem hensættelser til garanterede ydelser før tillæg for realisationsrisiko og den retrospektive hensættelse, som

indgår ved opgørelsen af produktets økonomiske værdi for den enkelte, dog altid afspejle en unisex fordeling af den samlede forskel regnet efter det anmeldte tekniske grundlag.

Ved opgørelsen af medlemmets eller pensionsmodtagerens rimelige andel af det kollektive bonuspotentiale, skal pensionskassen tage højde for, om forskellen mellem hensættelser til garanterede ydelser før tillæg for realisationsrisiko og den retrospektive hensættelse hørende til pensionsordningen er finansieret ved midler fra det kollektive bonuspotentiale. Hvis pensionskassen vurderer, at det kollektive bonuspotentiale, som allerede er anvendt til medlemmets individuelt beregnede forskel, er større end medlemmets beregnede rimelige andel af de ufordelte midler, skal pensionskassen på den baggrund fastsætte, at medlemmet eller pensionsmodtageren ikke får yderligere del i det kollektive bonuspotentiale.

Til forskel fra jobskifteaftalen skal der således tages udgangspunkt i den største af medlemmets eller pensionsmodtagerens retrospektive hensættelse og den individuelt beregnede hensættelse til den garanterede ydelse før tillæg for realisationsrisiko, når den økonomiske værdi af produktet skal opgøres. Medlemmet eller pensionsmodtageren skal desuden have tillagt en rimelig andel af et eventuelt kollektivt bonuspotentiale. Alternativt kan der tages udgangspunkt i en værdi baseret på en gennemsnitlig beregning. Såfremt pensionskassen ønsker at anvende en værdi baseret på en gennemsnitlig beregning, skal pensionskassen forinden den tages i anvendelse indberette en redegørelse til Finanstilsynet, som dokumentation for at der ikke sker en omfordeling mellem medlemsbestanden.

Der vil på grund af overgangsbestemmelser i den gældende § 74 kunne forekomme situationer relateret til ydelsesdefinerede ordninger, hvor der ikke er sket indbetaling af bidrag med udgangspunkt i et fast løbende bidrag beregnet på baggrund af en på forhånd fastsat pensionsydelse. Det bevirker, at der i nogle ordninger er indbetalt et lavere bidrag end det bidrag, der med udgangspunkt i en fast løbende bidragsindbetaling reelt skal til for at modsvare den fastsatte pensionsydelse, og at medlemmernes depot derfor reelt er lavere end i ordninger, hvor der hele tiden er indbetalt faste løbende bidrag.

Såfremt en pensionskasse tilbyder alle eller en gruppe af sine medlemmer omvalg og der er tale om en situation, hvor der er indbetalt bidrag efter overgangsbestemmelsen ovenfor, og hvor konsekvensen af indbetalingen er, at medlemmernes depot ikke har en størrelse svarende til en situation, hvor der er sket indbetaling af et fast løbende bidrag, vil pensionskassen skulle tilbyde medlemmet en økonomisk værdi svarende til den værdi ordningen ville have haft, såfremt der var indbetalt et løbende fast bidrag, og ordningen i øvrigt blev opgjort i overensstemmelse med de fastsatte regler for beregning af den økonomiske værdi.

Til § 10

Det følger af bestemmelsen i den gældende § 8 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at medlemmer, pensionsmodtagere og personer, der er berettiget til pension, ikke til eje eller pant kan overdrage eller på anden måde råde over rettigheder, som de har krav på i en pensionskasse. Sådanne rettigheder kan ikke gøres til genstand for retsforfølgning.

Den foreslåede § 10 er med en enkelt sproglig ændring en videreførelse af den gældende § 8 i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Begrebet "pensionsmodtagere" blevet tilføjes som følge af ændringerne af medlemsdefinitionen i den foreslåede § 3. Se bemærkningerne til den foreslåede § 3.

Den foreslåede § 10 fastslår, at medlemmer, pensionsmodtagere og personer, der er berettiget til pension, ikke til eje eller pant kan overdrage eller på anden måde råde over rettigheder, som de har krav på i en pensionskasse. Sådanne rettigheder kan ikke gøres til genstand for retsforfølgning.

Den foreslåede § 10 har til formål at sikre pensionsopsparinger mod retsforfølgning samt sikre at der ikke sker pantsætning eller overdragelse til eje af pensionsopsparinger til tredjemand. Pensionsopsparinger er øremærket til forsørgelse for pensionsmodtageren under pensionstilværelsen og er dermed underlagt særligt beskyttelsesbehov. Bestemmelsen medfører f.eks., at en kreditor ikke kan gøre udlæg i en pensionsopsparing eller pantsætte en pensionsopsparing i forbindelse med indgåelse af en låneaftale.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at medlemmet eller pensionsmodtageren overdrager sin pensionsordning med henblik på videreførelse til en anden pensionskasse med tilladelse i henhold til denne lov eller til et livsforsikringsselskab eller en pensionskasse med tilladelse i henhold til lov om finansiel virksomhed, f.eks. i forbindelse med en jobskifteaftale. Bestemmelsen afskærer heller ikke, at forsikringstageren eller medlemmet genkøber pensionsaftalen.

Bestemmelsen gælder kun for ikke-udbetalte pensionsmidler. Udbetalte pensionsmidler, er således ikke beskyttet af bestemmelsen.

Til § 11

Den gældende § 9 a fastslår, at en pensionskasse ikke i forbindelse med eller efter optagelse af medlemmer må anmode om, indhente eller modtage og bruge oplysninger, der kan belyse en persons arveanlæg og risiko for at udvikle eller pådrage sig sygdomme, herunder kræve undersøgelser, som er nødvendige for at tilvejebringe sådanne oplysninger. Det gælder dog ikke oplysninger om den pågældendes nuværende eller tidligere helbredstilstand.

Den foreslåede § 11 er en videreførelse af den gældende § 9 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Det foreslås i § 11, at en pensionskasse ikke må i forbindelse med eller efter optagelse af medlemmer anmode om, indhente eller modtage og bruge oplysninger, der kan belyse en persons arveanlæg og risiko for at udvikle eller pådrage sig sygdomme, herunder kræve undersøgelser, som er nødvendige for at tilvejebringe sådanne oplysninger. Det gælder dog ikke oplysninger om den pågældendes nuværende eller tidligere helbredstilstand.

Ved den foreslåede bestemmelse fastlægges, hvilke helbredsoplysninger, som kan belyse en persons arveanlæg, der må anvendes med henblik på pensionskassens vurdering af risikoen for fremtidige sygdomme i forbindelse med aftaleindgåelse og optagelse af nye medlemmer m.v.

Det foreslås, at der alene må anvendes oplysninger vedrørende den pågældendes aktuelle eller tidligere helbredstilstand. Det er uden betydning, på hvilken måde disse oplysninger er fremskaffet.

Forbuddet omfatter alle generelle eller specielle oplysninger, der ikke vedrører den undersøgte aktuelle eller tidligere helbredstilstand, men som siger noget om den pågældendes arveligt betingede risiko for i fremtiden at udvikle eller pådrage sig sygdomme.

Forbuddet omfatter både oplysninger, der belyser, om en person er særligt udsat for at udvikle eller pådrage sig sygdomme, og oplysninger, der belyser, om en person er særligt modstandsdygtig over for ydre påvirkninger samt alle helbredsoplysninger om pensionstagerens slægtninge.

Forbuddet omfatter i praksis bl.a. gentest som f.eks. DNA- eller RNA-analyse og andre undersøgelser som f.eks. test af visse proteinstoffer samt vævstype- og blodtypeundersøgelser, der udføres med henblik på at bedømme en i den pågældende henseende rask persons arveligt betingede risiko for senere at blive syg.

Forbuddet omfatter også genetiske test m.v., der udføres med henblik på at forudsige, om en person får en bestemt sygdom senere i livet. Huntingtons syge, som er en dødelig, meget sjælden demenssygdom, er i dag et af meget få eksempler på, at det på grundlag af en genetisk test med sikkerhed kan forudsiges, at sygdommen vil bryde ud. Genetiske test kan dog ikke sige noget sikkert om, hvornår denne sygdom vil bryde ud, eller hvor hurtigt den vil forløbe i det enkelte tilfælde.

Er der f.eks. stillet en sygdomsdiagnose på grundlag af en DNA-test, må forsikringsselskabet gøre sig bekendt med diagnosen m.v., men må ikke i øvrigt anvende DNA-testen.

Forbuddet omfatter også undersøgelser, som kan påvise eller udelukke bærertilstand for arvelige sygdomme, og som dermed f.eks. giver oplysning om risikoen for, at den undersøgte børn vil udvikle en bestemt arveligt betinget sygdom. Forbuddet indebærer, at pensionskasser i forbindelse med eller efter indgåelse af aftaler om forsikring eller pension ikke må anmode om, indhente eller modtage og bruge oplysninger om slægtninges aktuelle eller tidligere helbredstilstand.

Forbuddet omfatter ikke oplysninger om aktuelle eller tidligere sygdomme m.v. eller symptomer på sygdomme, selv om sådanne oplysninger i visse tilfælde også kan belyse en persons risiko for senere (påny) at udvikle eller pådrage sig sygdomme. Forbuddet omfatter således bl.a. ikke oplysninger om, hvordan sygdommen vil udvikle sig hos en person, som allerede er syg.

Grænsen for, hvornår en person skal betragtes som syg, er ikke altid klar. Der kan i praksis i visse tilfælde påvises forandringer i organismen, før en person i klinisk forstand lider af den sygdom, som forandringerne er tegn på. Sådanne forandringer er udtryk for at sygdommen er under udvikling. Andre forandringer m.v. er ikke i sig selv udtryk for, at en sygdom er under udvikling, men øger f.eks. risikoen for senere at udvikle bestemte sygdomme. Forbuddet omfatter heller ikke oplysninger om sådanne aktuelle eller tidligere helbredsforhold, f.eks. oplysning om, at forsikringstageren har et stærkt forhøjet kolesteroltal eller har forhøjet blodtryk.

Forbuddet omfatter f.eks. ikke oplysning om, at en person er HIV-positiv, idet en oplysning herom ikke belyser den pågældendes arveanlæg.

Det foreslås, at pensionskasserne ved eller efter indgåelse af aftalen eller optagelsen af medlemmet ikke må »anmode om, indhente eller modtage og bruge« visse oplysninger om persons helbred eller slægtninges aktuelle eller tidligere helbredstilstand.

Forbuddet mod at »anmode om« helbredsoplysninger betyder bl.a., at pensionskassen ikke kan betinge medlemsskabet, præmiestørrelsen eller tegning af aftalen af, at der foretages en »prædiktiv« undersøgelse. Det ligger også i formuleringen, at der heller ikke må spørges om, hvorvidt en sådan undersøgelse

har været foretaget. Det forudsættes, at forbuddet ikke kan omgås ved at stille spørgsmål til forsikrings-tageren eller medlemmet, som det kun er muligt at besvare på grundlag af en »prædiktiv« undersøgelse. Forbuddet betyder bl.a., at virksomheden ikke kan betinge præmiestørrelsen eller tegning af forsikring eller pension af, at pensionstageren fremlægger oplysninger om andre personers aktuelle eller tidligere helbredstilstand. Forbuddet indebærer samtidig, at virksomheden skal nægte at modtage og anvende sådanne oplysninger, som pensionstageren søger at fremlægge.

Forbuddet mod at »modtage og bruge« oplysninger vedrørende den fremtidige helbredsrisiko indebærer, at pensionskassen skal nægte at modtage og anvende oplysninger, som forsikringstageren eller medlemmet søger at fremlægge.

Det følger af bestemmelsen, at en pensionskasse ikke vil kunne kræve eller benytte en fuldmagt fra forsikringstageren eller medlemmet til at indhente eller modtage oplysninger, som er omfattet af forbuddet, fra den pågældendes læge eller andre.

Det er præciseret i bestemmelsen, at forbuddet mod at anmode om og indhente visse helbredsoplysninger også omfatter situationer, hvor oplysningerne ikke allerede foreligger, men først må fremskaffes gennem undersøgelser af den pågældendes arveanlæg.

Lovforslaget indeholder ikke særlige regler om tredjemands videregivelse af helbredsoplysninger til pensionskasser, der overtræder det foreslåede forbud. Herom gælder de almindelige regler om tavshedspligt m.v. i anden lovgivning.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at straffelægge overtrædelse af bestemmelsen. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er den pågældende pensionskasse.

Den straffbare handling består i at anmode om, indhente eller modtage og bruge de af bestemmelsen omfattede oplysninger.

Til § 12

Det følger af den gældende § 10 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at en firmapensionskasse skal have Finanstilsynets tilladelse og registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen (nu Erhvervsstyrelsen) før den må påbegynde sin virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse i § 12 fastlægger betingelserne for tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 10 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, dog med justeringer, og der foretages en række sproglige og indholdsmæssige ændringer. De sproglige ændringer vedrører primært konsekvensrettelser, f.eks. ændres Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til Erhvervsstyrelsen. Bestemmelsen foreslås ligeledes justeret med henblik på at få et bedre overblik over, hvilke regler virksomhederne skal overholde for at kunne få en tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed, samt hvilke forhold Finanstilsynet skal vurdere ved en ansøgning om tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed. De gældende § 10, stk. 2 og 3, der vedrører kravet om basiskapitalens størrelse og beregningen heraf videreføres ikke. Kravene vil fremover fremgå af lovforslagets kapitel 9. Der indføres et nyt

stk. 2, der oplister betingelserne for, at Finanstilsynet kan give en tilladelse, og et nyt stk. 3, der regulerer indholdet af ansøgningen. Herudover indføres i stk. 4, en frist for Finanstilsynets afgørelse om tilladelse, der er på linje med § 14, stk. 3 i lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen implementerer artikel 9, stk. 1, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 1*, at en firmapensionskasse ikke må påbegynde sin virksomhed, førend Finanstilsynet har givet en tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed. Det er et krav, at virksomheden har et CVR-nummer.

Virksomheder, der på tidspunktet for denne lovs ikrafttræden havde tilladelse som firmapensionskasse kan fortsat drive den omhandlede virksomhed og har således tilladelse til at udøve pensionskassevirksomhed efter denne lov, jf. lovforslagets § 120.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 1, at strafbelægge overtrædelse af stk. 1. Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 1 er den pågældende virksomhed eller ledelsen. For en virksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, er ansvarssubjektet indehaveren. For en virksomhed, der er en juridisk person, som ikke har en bestyrelse eller en direktion, er ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 1, den eller de ledelsesansvarlige for virksomheden.

Den strafbare handling består i at udøve pensionskassevirksomhed uden Finanstilsynets tilladelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at for at Finanstilsynet giver tilladelse skal en række kumulative betingelser være opfyldt. Tilladelse forudsætter således, at Finanstilsynet finder det godtgjort, at betingelserne i nr. 1-4 er opfyldt, og at virksomheden vil være i stand til at opfylde lovens krav generelt.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at det er en forudsætning for, at Finanstilsynet giver tilladelse, at firmapensionskassen registreres hos Erhvervsstyrelsen, jf. også lovforslagets § 17. Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 10, stk. 1, nr. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at det er en forudsætning for, at Finanstilsynet kan give tilladelse, at virksomhedens hjemland er i Danmark, jf. lovforslagets § 3, nr. 16. For at kunne opnå tilladelse i Danmark, skal virksomhedens hjemland således være Danmark. Hvis virksomhedens hjemland er et andet land end Danmark, skal der ansøges om tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed i det pågældende land.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at det er en forudsætning for, at Finanstilsynet kan give tilladelse, at personer, der reelt skal lede firmapensionskassen, og firmapensionskassens nøglepersoner opfylder kravene til egnethed og hæderlighed i lovforslagets § 41 (fit & proper). Der henvises til de specielle bemærkninger hertil.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at det er en forudsætning for, at Finanstilsynet kan give tilladelse, at virksomhedens organisatoriske og administrative forhold er forsvarlige. I udgangspunktet skal en firmapensionskasse, som opnår tilladelse, opfylde alle lovens krav.

Ved vurderingen skal Finanstilsynet vurdere, om firmapensionskassens organisatoriske struktur, ansvarsfordeling, interne kontrolprocedurer, rapporteringsprocedurer, risikostyringssystem, skriftlige politikker, retningslinjer, forretningsgange, beredskabsplaner, informationsformidlingssystem m.v. er forsvarlige.

Det foreslås i *stk. 3*, at ansøgningen om tilladelse skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i *stk. 2* er opfyldt, herunder oplysninger om det tekniske grundlag og virksomhedens organisation.

Bestemmelsen indebærer indberetning af en række oplysninger, som er relateret til de tilsynsbelagte områder, f.eks. betingelserne angående driften, solvensforhold, forsikringsmæssige hensættelser m.v. Typisk vil pensionskassen bl.a. skulle indberette relevante stiftelsesdokumenter, bekræftet udskrift af generalforsamlingsprotokollen underskrevet af alle bestyrelsesmedlemmer, pensionskassens pensionsregulativ, vedtægter, det tekniske grundlag, dokumentation for, at betingelserne i lovens § 41 (fit & proper) er opfyldt, ledelseserklæring underskrevet af alle bestyrelsesmedlemmer og direktører om, at pensionskassens administrative forhold (organisation, it-systemer, forretningsgange og retningslinjer m.v.) er forsvarlige og opfylder lovgivningens krav, eventuelle administrations- og outsourcingaftaler, driftsplan og organisationsplan.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet træffer afgørelse om tilladelse senest 6 måneder efter, at Finanstilsynet har modtaget samtlige oplysninger, der er nødvendige for at behandle ansøgningen. Der skal under alle omstændigheder træffes afgørelse senest 12 måneder efter ansøgningens modtagelse. Finanstilsynet giver straks ansøgeren meddelelse om afgørelsen. Har Finanstilsynet ikke senest 6 måneder efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning truffet afgørelse, kan ansøgeren indbringe sagen for domstolene.

Det er en forudsætning for Finanstilsynets vurdering, at ansøgningen er fuldstændig. Fristen løber fra det tidspunkt, hvor Finanstilsynet har modtaget en fuldstændig ansøgning, dvs. når alle nødvendige oplysninger er modtaget i overensstemmelse med det foreslåede *stk. 4*.

IORP II-direktivet indeholder ikke en frist for en kompetent myndigheds behandling af en ansøgning om tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed. Af retssikkerhedsmæssige årsager er der imidlertid indsat en frist. Fristen er fastsat på linje med den frist, der er fastsat for virksomheder reguleret af lov om finansiel virksomhed, jf. § 14, *stk. 2*, i lov om finansiel virksomhed.

Afgørelsen skal således træffes inden for 6 måneder efter modtagelsen af en endelig ansøgning, og under alle omstændigheder senest 12 måneder efter ansøgningens modtagelse. Hvis Finanstilsynet giver et afslag eller ikke træffer afgørelse inden for de i *stk. 4* nævnte frister, kan ansøgeren indbringe spørgsmålet om tilladelse for domstolene.

Til § 13

Det følger af den gældende § 11 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at en firmapensionskasses vedtægter som minimum skal indeholde oplysninger om en række nærmere angivne forhold, herunder firmapensionskassens navn, formål, firmapensionskassens medlemmer, antallet af bestyrelsesmedlemmer og eventuelle bestyrelsessuppleanter samt bestyrelsesmedlemmers valgperiode m.v.

Den foreslåede bestemmelse i § 13 fastlægger det en firmapensionskasses vedtægter skal indeholde bestemmelser om.

Bestemmelsen viderefører delvist den gældende § 11 i lov om tilsyn med firmapensionskasser. I medfør af gældende ret er der mulighed for en firmapensionskasse at fravælge en direktion, og det skal i medfør

af den gældende § 11, stk. 1, nr. 5, oplyses, hvorvidt der ansættes en direktør (forretningsfører). Denne valgmulighed videreføres ikke, og udgangspunktet vil derfor fremover være, at en firmapensionskasse skal have et tostrengt ledelsessystem, medmindre Finanstilsynet i særlige tilfælde dispenserer herfra, eller såfremt pensionskassen ikke tidligere har haft en direktør, jf. lovforslagets § 119. Herudover foretages en række sproglige ændringer som følge af indførelsen af pensionstegnende firma i stedet for spon-sorvirksomhed, jf. lovforslagets § 3, nr. 2.

Bestemmelsen fastlægger mindstekravene til en firmapensionskasses vedtægter. Der er intet til hinder for, at der under iagttagelse af lovens øvrige regler fastsættes supplerende bestemmelser i en firmapen-sionskasses vedtægter. De grundlæggende krav til firmapensionskassernes vedtægter skal ses som en beskyttelse af medlemmerne og pensionsmodtagerne og er med til at sikre, at der ikke opstår tvister i firmapensionskassen, som kunne havde været undgået.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at firmapensionskassens navn skal fremgå af vedtægterne. Bestemmelsen skal sammenholdes med lovforslagets § 4, hvoraf det fremgår, at ordet "firmapensionskasse" skal indeholdes i eller indgå i tilknytning til navnet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at firmapensionskassens formål skal fremgå af vedtægterne. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forbuddet i lovforslagets § 5, hvorefter en firmapensionskasse ikke må drive anden virksomhed end den firmapensionskasse, der angives i firmapensionskassens tilladelse, jf. bilag A. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 5.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at firmapensionskassens vedtægter skal indeholde en afgrænsning af dens medlemmer og pensionsmodtagere. Bestemmelsen åbner mulighed for, at en firmapensionskasse tager stilling til, hvorvidt et medlem kan forblive i pensionsordningen, selvom bidragsbetalingen er ophørt og inden pensionsalderen er indtrådt (hvilende medlem). Medlemmernes interesse i at blive stående i firma-pensionskassen som hvilende medlem kan have helbredsmæssige årsager, idet et udtrædende medlem med et forringet helbred enten ikke kan tegne en forsikring, eller kun kan tegne en forsikring på skærpede vilkår for sin udtrædelsesgodtgørelse. Derudover er der et særligt behov for hvilende medlemskab i forbindelse med orlovssituationer. Retten til hvilende medlemskab er dog op til firmapensionskassen. Dette svarer til en fripolice. Medlemmet har derimod ikke ret til at blive stillet, som om ansættelsesforholdet ikke var ophørt.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at vedtægterne skal fastsætte hvor mange bestyrelsesmedlemmer og eventu-elle bestyrelsessuppleanter firmapensionskassen har. Derudover bestyrelsesmedlemmernes valgperi-ode fastsættes i vedtægterne.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at vedtægterne skal fastsætte en eventuel begrænsning i bestyrelsesmedlem-mernes og en eventuel direktørs tegningsret. Oplysningen skal klart tilkendegive, hvilken begrænsning der foreligger.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 6*, at det af vedtægterne skal fremgå, hvor og hvornår firmapensionskassen skal indkalde til generalforsamling.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 7*, at det skal fremgå af vedtægterne, hvilke anliggender, som firmapensionskas-sen skal behandle på den ordinære generalforsamling. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovens § 24, der foreskriver minimumsreglerne for afholdelse af den ordinære generalforsamling.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 8*, at firmapensionskassens regler for ændring af vedtægter og pensionsregulativ skal fremgå af vedtægterne.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 9*, at det af vedtægterne skal fremgå, hvordan firmapensionskassen foretager regnskabsaflæggelsen, og hvornår firmapensionskassen skal behandle årsregnskabet på generalforsamlingen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 10*, at det af vedtægterne skal fremgå, hvordan firmapensionskassen ønsker at anbringe sine midler.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 11*, at firmapensionskassens anvendelse af overskud og dækning af et eventuelt underskud skal fastsættes i vedtægterne.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 12*, at firmapensionskassens vedtægter skal fastlægge, hvad der skal ske, såfremt en eller flere af de pensionstegnende firmaer, helt eller delvis nedlægges eller bortsælges, eller såfremt virksomheden af anden grund ønsker at bringe pensionsordningerne til ophør. Bestemmelsen har sammenhæng med nr. 13, der foreskriver, at vedtægterne skal indeholde regler om firmapensionskassens opløsning. Hvis en firmapensionskasse undtagelsesvis har underskud, og den virksomhed, som firmapensionskassen er tilknyttet, ikke er forpligtet til indbetaling af ekstraordinære tilskud, må det afgøres efter vedtægtsbestemmelserne, jf. nr. 10 og 11, hvorledes der skal ske reduktion i de enkelte medlemmers pensioner og pensionstilsagn.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 13*, at firmapensionskassens vedtægter skal fastlægge regler for firmapensionskassens opløsning og den efterfølgende anvendelse af firmapensionskassens midler. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 12.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 14*, at firmapensionskassens procedurer for løsning af uoverensstemmelse mellem medlemmer og pensionsmodtagere og firmapensionskassen fremgå af firmapensionskassens vedtægter. Bestemmelsen stiller ikke krav til procedurerne, og det er således op til den enkelte firmapensionskasse at beslutte, hvorledes firmapensionskassen ønsker at løse konflikter.

Det foreslås i *stk. 2*, at vedtægterne skal indeholde oplysninger om navnet på den eller de pensionstegnende firma(er), og om de forpligtelser, som de pågældende firmaer har påtaget sig over for firmapensionskassen. Bestemmelsen har til formål at sikre, at det klart fremgår af vedtægterne, såfremt et pensionstegnende firma har påtaget sig at garantere for pensionsordningerne eller påtager sig andre forpligtelser over for pensionskassen. Hvis et pensionstegnende firma efterfølgende påtager sig forpligtelser af varig karakter, vil oplysningen ligeledes skulle optages som et tillæg til vedtægterne.

Bestemmelsen implementerer artikel 10, stk. 1, litra b i IORP II-direktivet.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at straffelægge overtrædelse af bestemmelsen. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er den pågældende pensionskasse.

Den strafbare handling består i undladelse af at inkorporere de i bestemmelsen nævnte forhold i pensionskassens vedtægter.

Den gældende § 11 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser opstiller kravene for udbetaling af midler fra en firmapensionskasse til sponsorvirksomheden samt suspension af bidragsbetaling for sponsorvirksomheden.

I lighed med den gældende bestemmelse fastslår den foreslåede § 14 under hvilke betingelser firmapensionskasse kan udbetale midler til eller suspendere betalinger fra det pensionstegnende firma.

Bestemmelsen viderefører delvist den gældende § 11 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser med nogle få materielle ændringer. Kravet til basiskapitalens størrelse efter udbetaling af midler til det pensionstegnende firma og suspension mindskes.

I medfør af den gældende § 11 a kræves det, at pensionskassens overdækning målt umiddelbart efter en udbetaling til en sponsorvirksomhed er positiv i det meget negative markedsscenarie (gult risikoscenarie), jf. vejledning til indberetningsskemaer til oplysning af kapitalforhold og risici i firmapensionskasser, og at pensionskassens overdækning målt umiddelbart forud for en nedsættelse af bidrag er positiv i det meget negative markedsscenarie (gult risikoscenarie), jf. vejledning til indberetningsskemaer til oplysning af kapitalforhold og risici i firmapensionskasser. Ændringen indebærer, at firmapensionskasserne blot fremover altid skal overholde basiskapitalkravene i lovforslagets kapitel 9, såfremt de ønsker at udbetale til det pensionstegnende firma eller suspendere det pensionstegnende firmas bidragsbetaling.

Det foreslås i *stk. 1*, at en firmapensionskasse med ydelsesdefinerede pensionsordninger kan træffe beslutning om udbetaling af midler til det pensionstegnende firma. Forudsætningerne for udbetaling fremgår af nr. 1-3.

Det foreslås i *nr. 1* at udbetalingen forudsætter at generalforsamlingen med tiltrædelse af mindst to tredjedele af de afgivne stemmer træffer beslutning om udbetaling af midler til det pensionstegnende firma, eller at pensionskassens vedtægter indeholder en bestemmelse om, at bestyrelsen kan træffe beslutning om udbetaling af midler til det pensionstegnende firma,

Dermed stilles samme krav til beslutningen, hvad enten firmapensionskassen træffer beslutningen ved at indføre en bestemmelse i vedtægterne om, at bestyrelsen kan træffe beslutning om udbetaling af midler til det pensionstegnende firma, eller beslutningen træffes direkte af generalforsamlingen.

Det foreslås i *nr. 2* som en forudsætning for udbetaling, at beslutningen om udbetaling skal træffes i forbindelse med aflæggelse af årsrapporten, dvs. ved den ordinære generalforsamling.

Det foreslås i *nr. 3* at udbetalingen forudsætter, at pensionskassen efter udbetalingen har en basiskapital, der opfylder kravene i kapitel 9.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis en firmapensionskasses vedtægter kun kan ændres med godkendelse fra en anden myndighed, kræver en beslutning på generalforsamlingen som nævnt i bestemmelsens *stk. 1*, *nr. 1*, samme godkendelse som en vedtægtsændring. Det forekommer, at det i firmapensionskassers vedtægter er bestemt, at vedtægtsændringer kræver godkendelse af en myndighed.

Konsekvensen vil derfor være, at en firmapensionskassen ikke må udbetale midler til det pensionstegnende firma uden at indhente godkendelse hertil fra den pågældende myndighed.

Det foreslås i *stk. 3*, at det reguleres direkte i loven, under hvilke betingelser en ydelsesdefineret firmapensionskasse kan træffe beslutning om en midlertidig suspension af det pensionstegnende firmas bidragsbetaling. Betingelserne fremgår af nr. 1 og 2.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1*, at en forudsætning for suspension af bidragsbetalingen, er at pensionskassens pensionsregulativ eller vedtægter indeholder en bestemmelse om, at pensionskassen kan træffe beslutning om, at det pensionstegnende firmas bidrag i en periode kan nedsættes i forhold til det fastsatte bidrag (suspension).

Det bemærkes, at der i loven stilles samme krav til beslutning af ændring såvel vedtægterne som af pensionsregulativet, jf. lovforslagets § 35, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2*, at en forudsætning for suspension af bidragsbetalingen er, at pensionskassen efter suspension har en basiskapital, der opfylder kravene i kapitel 9.

Til § 15

Det følger af den gældende § 12 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvad pensionsregulativet som minimum skal indeholde.

Den foreslåede § 15 fastsætter, hvad pensionsregulativet skal indeholde.

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 12, i lov om tilsyn med firmapensionskasser med enkelte sproglige ændringer som følge af spaltningen af medlemsbegrebet. Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 4, 5 og 7.

Det følger af det foreslåede bestemmelse, at pensionsregulativet skal indeholde oplysning om pensionskassens navn, formål og medlemmer. Derudover skal pensionsregulativet indeholde regler om medlemmernes rettigheder og forpligtelser, herunder regler om pensionstilsagnenes størrelse og regulering, beregning og udbetaling, samt størrelsen af eller reglerne for beregning af udtrædelsesgodtgørelse og hvilende pension. Reglerne herom har nær sammenhæng med det tekniske grundlag, der skal anmeldes til Finanstilsynet i medfør af lovforslagets § 46, hvorefter Finanstilsynet modtager oplysning om de pensionsordninger, som virksomheden administrerer, og de tekniske grundlag, dvs. de aktuarmæssige antagelser, der er relateret hertil.

Bestemmelsen indeholder ingen specificerede forskrifter om, hvad reglerne i pensionsregulativerne skal gå ud på, dog skal pensionsregulativet være klart formuleret og i øvrigt være foreneligt med reglerne i denne lov, herunder reglerne om optjening og bevarelse af pension for lønmodtagere, som flytter mellem EU/EØS-lande i lovforslagets kapitel 14. Det er i medfør af bestemmelsen firmapensionskassen selv, der definerer de regler, der skal gælde for pensionstilsagnene, og dermed forholdene relateret til størrelse, regulering, rettigheder og forpligtelser i øvrigt.

I en firmapensionskasse med ydelsesdefinerede pensionsordninger er pensionsydelseerne ikke afhængige af, hvilket teknisk grundlag den pågældende firmapensionskasse har valgt at anvende. I disse ordninger har medlemmerne løfte om et i pensionsregulativet på forhånd fastsat pensionstilsagn (inklu-

sive en eventuel fastsat regulering), og pensionsbidraget fastlægges ud fra dette pensionstilsagn. Reglerne for beregning af pensionsbidragets størrelse skal fremgå af det tekniske grundlag, der efter lovforslagets § 46 skal anmeldes til Finanstilsynet, og skal i øvrigt opfylde de krav, der måtte gælde herfor i medfør af reglerne for tekniske grundlag, jf. lovforslagets kapitel 8. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne herfor. Der udloddes typisk ikke bonus i traditionel forstand i ydelsesdefinerede pensionsordninger, hvorfor der ofte ikke vil være fastsat regler for bonus i pensionsregulativerne knyttet til disse ordninger.

I en firmapensionskasse med bidragsdefinerede pensionsordninger er pensionsbidragene i modsætning til for ydelsesdefinerede pensionsordninger fastsat på forhånd i pensionsregulativet, og selve pensionstilsagnet fastsættes ud fra de fastsatte bidrag. I sådanne ordninger vil det være nødvendigt at fastsætte nærmere regler for beregningen af pensionsydelse. Reglerne for beregning af pensionstilsagnets størrelse skal fremgå af det tekniske grundlag, der efter § 46 skal anmeldes til Finanstilsynet, og i skal øvrigt opfylde de krav, der måtte gælde herfor i medfør af reglerne for tekniske grundlag, jf. lovforslagets kapitel 8. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne herfor. I bidragsdefinerede pensionsordninger er der ofte ret til bonus, og i så fald skal der fastsættes regler for bonus i pensionsregulativerne knyttet til disse ordninger.

Det foreslås i nr. 1, at pensionsregulativet skal indeholde oplysninger om de i henhold til § 13, stk. 1, nr. 1-3, vedtagne vedtægtsbestemmelser.

Bestemmelsen medfører at pensionsregulativet skal indeholde regler om pensionskassens navn, formål og medlemmer. Se bemærkninger til lovforslagets § 13, stk. 1, nr. 1-3.

Det foreslås *nr. 2*, at pensionsregulativet skal indeholde regler for pensionstilsagnenes størrelse og regulering, deres beregning og udbetaling. Firmapensionskasser med ydelsesdefinerede pensionsordninger, skal ligeledes klart angive størrelsen af de optjente pensionstilsagn, og det skal fremgå tydeligt, hvad størrelsen af de optjente pensionstilsagn er på ethvert tidspunkt indtil normal pensioneringsalder.

Det foreslås i *nr. 3*, at pensionsregulativet skal indeholde regler for medlemmernes rettigheder ved udtræden af pensionskassen, herunder størrelsen af eller reglerne for beregning af udtrædelsesgodtgørelse og hvilende pension.

Bestemmelsen medfører at pensionsregulativet skal indeholde oplysninger om medlemmernes rettigheder ved udtræden af firmapensionskassen eller omskrivning til hvilende pension. Reglerne skal angive størrelsen af eller reglerne for beregning af udtrædelsesgodtgørelse og hvilende pension.

Det foreslås i *nr. 4*, at pensionsregulativet skal indeholde firmapensionskassens regler for pensionsbidrag. Reglerne skal bl.a. angive pensionsbidragets størrelse eller regler for beregning heraf, hvem der skal betale bidrag, samt hvornår der skal betales bidrag.

Det foreslås i *nr. 5* skal sikre, at pensionsregulativet indeholder regler for medlemmernes og pensionsmodtagernes rettigheder og pligter i øvrigt, således at der ikke er tvivl herom. Det kan f.eks. være, hvornår medlemmerne har ret til udbetaling.

Det følger af den gældende § 14 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvilken formel fremgangsmåde en firmapensionskasse skal følge i forbindelse med stiftelse af en firmapensionskasse.

Den foreslåede bestemmelse i § 16 regulerer en del af stiftelsesprocessen for firmapensionskasser.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 14 i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Det foreslås i *stk. 1*, at selskabslovens §§ 24-27 finder anvendelse på firmapensionskasser med de fornødne tilpasninger. Hvis der afholdes konstituerende generalforsamling, indkaldes de stemmeberettigede ifølge vedtægtsudkastet.

Selskabslovens §§ 24-27 omhandler stiftere (§ 24), herunder hvem der kan oprette et selskab samt reglerne for stiftelsesdokumentet og stiftelsesdokumentets indhold (§§ 25-27).

En firmapensionskasse kan oprettes af en eller flere stiftere. Alle fysiske såvel som juridiske personer og offentlige myndigheder, som har den fornødne handleevne og retsevne, kan stifte en firmapensionskasse i Danmark. Personligt drevne virksomheder kan således ikke stifte en firmapensionskasse. Juridiske personer, der kan stifte en firmapensionskasse, er eksempelvis den danske stat, danske kommuner, interessentskaber, kommanditselskaber, anpartsselskaber, aktieselskaber, selskaber med begrænset ansvar, foreninger og erhvervsdrivende fonde. Der stilles ikke særlige krav til en stifters nationalitet og bopæl.

Kravene til en stifters handleevne og retsevne fremgår af selskabslovens § 24, stk. 2-4. Heraf fremgår, at en stifter ikke må være under rekonstruktion eller konkurs. Frivillig akkord afskærer derimod ikke en stifter fra at stifte en firmapensionskasse.

Efter selskabsloven § 24, stk. 3, skal en fysisk person være myndig og må ikke være under værgemål efter § 5 i værgemålsloven eller under samværgemål efter § 7 i værgemålsloven.

En juridisk person skal have retsevne for at kunne være stifter. Kravet om retsevne indebærer eksempelvis, at et kapitalselskab, som selv er under stiftelse og derfor endnu ikke har opnået retsevne, ikke kan være stifter af en firmapensionskasse. Et kapitalselskab opnår først retsevne som juridisk person, når stiftelsen er registreret i Erhvervsstyrelsen, jf. selskabslovens § 41.

Et dødsbo ikke kan optræde som stifter af en firmapensionskasse, hvis boet er afsluttet og udloddet inden registreringen af den firmapensionskasse, der ønskes oprettet. Er boet derimod ikke afsluttet og er solvent, har dødsboet både rets- og handleevne, og kan dermed være stifter af en firmapensionskasse. Bobestyreren tegner således dødsboet og repræsenterer dette i retssager. Bobestyreren kan pådrage sig et ansvar, hvis det viser sig, at der ingen midler er i boet, eller der på anden måde viser sig at være et stifteransvar i forbindelse med, at boet optræder som stifter. Bobestyreren indestår desuden for kapitalens tilstedeværelse på tidspunktet for firmapensionskassens registrering. Tilsvarende synspunkter som de ovenfor anførte vedrørende dødsboer gør sig gældende for likvidationsboer.

Endvidere bemærkes, at et kapitalsselskab, som er under tvangsopløsning ved skifteretten, ikke kan optræde som stifter af en firmapensionskasse. Hvis kapitalsselskabet imidlertid opfylder betingelserne for at blive genoptaget efter reglerne om genoptagelse i selskabslovens kapitel 14 om opløsning, og kapitalsselskabet udnytter denne mulighed, kan det genoptagne kapitalsselskab - efter dets registrering - optræde som stifter af en firmapensionskasse.

Kravene til stifter i selskabslovens § 24, stk. 2-4, skal være opfyldt ved stiftelsesdokumentets underskrivelse, og indtil registrering har fundet sted. Stiftelse sker herefter ved underskrivelsen af et stiftelsesdokument, jf. selskabslovens §§ 25-27, og afholdelse af en konstituerende generalforsamling er ikke nødvendig. Der er dog stadig mulighed for at vælge, at stiftelsen af en firmapensionskasse skal ske ved en konstituerende generalforsamling. I så fald finder reglerne i denne lovs § 16, stk. 1, 2. pkt., samt stk. 2 og 3, stadig anvendelse. Til konstituerende generalforsamling indkaldes de stemmeberettigede ifølge vedtægtsudkastet.

Ovennævnte krav til stiftere suppleres af det særlige civilretlige og strafferetlige ansvar, der er forbundet med at være stifter. Bestemmelser herom findes i selskabslovens § 41, stk. 3, og i straffelovens § 296.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis der afholdes en konstituerende generalforsamling, træffer denne med simpelt stemmeflertal blandt de fremmødte stemmeberettigede beslutning om godkendelse af vedtægter og pensionsregulativ og om, hvorvidt pensionskassen skal stiftes. Beslutning om ændring af udkast til vedtægter og pensionsregulativ kan træffes med simpelt stemmeflertal uanset udkastets bestemmelser om stemmeflertal ved ændringer efter stiftelsen. Beslutning om ændring, som ikke er angivet i indkaldelsen, kræver dog samtykke fra samtlige stemmeberettigede. Generalforsamlingens beslutning om stiftelse må ikke træffes, før generalforsamlingen har godkendt vedtægter og pensionsregulativ.

Bestemmelsen fastslår reglerne og fremgangsmåden for afholdelse af en konstituerende generalforsamling, såfremt stifter beslutter sig for at afholde en sådan en.

Det foreslås i *stk. 3*, at når firmapensionskassen er stiftet, skal der vælges en bestyrelse og revisorer efter vedtægternes bestemmelser herom. Bestemmelsen regulerer ikke pligten til at have en bestyrelse samt antage en revisor, da disse krav allerede følger af lovforslagets § 30 og § 72, stk. 1, jf. § 144, stk. 1, i selskabsloven.

Til § 17

Det følger af den gældende § 15 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvilken formel fremgangsmåde, som skal følges i forbindelse med selve stiftelsen af en firmapensionskasse. Bestemmelsen foreskriver, at pensionskassen skal anmeldes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest 2 uger fra underskrivelsen af stiftelsesdokumentet, alternativt fra afholdelsen af den konstituerende generalforsamling, samt at anmeldelsen bl.a. skal indeholde oplysninger om navn, stilling og bopæl for bestyrelsesmedlemmer, direktører og revisorer. Ved anmeldelsen skal ligeledes følge bevis for, at bestyrelsesmedlemmerne, direktører og revisorerne er myndige m.v.

Den foreslåede bestemmelse i § 17 fastlægger den formelle fremgangsmåde, som skal følges i forbindelse med selve anmeldelse til registrering af en firmapensionskasse.

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 15 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, dog med den sproglige ændring, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen konsekvensrettes til Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås i *stk. 1*, at en pensionskasse skal anmeldes til registrering i Erhvervsstyrelsen senest 2 uger fra underskrivelsen af stiftelsesdokumentet eller efter afholdelsen af den konstituerende generalforsamling. Ansøgningen skal være modtaget i Erhvervsstyrelsen inden for fristen.

Det foreslås i *stk. 2*, at anmeldelsen skal indeholde oplysning om navn, stilling og bopæl for firmapensionskassens bestyrelsesmedlemmer, og eventuelle suppleanter for disse, direktører og revisorer samt om firmapensionskassens adresse. Herudover fremgår det, at de personer, der har ret til at tegne pensionskassen, egenhændigt skal angive, hvorledes de vil underskrive.

Det foreslås i *stk. 3*, at anmeldelsen skal indeholde bevis for, at firmapensionskassens bestyrelsesmedlemmer og revisorer opfylder de i § 32 og §§ 72-73 nævnte betingelser.

Bestemmelsen medfører, at firmapensionskassens ledelse og revision skal være myndige og ikke må være under værgemål. Der henvises til lovforslagets § 32. Desuden skal firmapensionskassens revisor have nogenlunde samme beføjelser og være underlagt de samme regler som efter selskabsloven. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til forslagens §§ 72-73.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at straffelægge overtrædelse af bestemmelsen. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er den pågældende firmapensionskasse. Den straffbare handling ved overtrædelse af *stk. 1* består i at undlade at anmelde pensionskassen til registrering i Erhvervsstyrelsen senest 2 uger efter underskrivelsen af stiftelsesdokumentet, alternativt fra afholdelsen af den konstituerende generalforsamling. Den straffbare handling ved overtrædelse af *stk. 2* består i at undlade at ledsage anmeldelsen efter *stk. 1* med de i *stk. 2* nævnte oplysninger. Den straffbare handling ved overtrædelse af *stk. 3* består i at undlade at fremsende bevis for, at firmapensionskassens bestyrelsesmedlemmer og revisorer opfylder de i § 32 og §§ 72-73 nævnte betingelser.

Til § 18

Det følger af den gældende § 16, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at en pensionskasse senest samtidig med anmeldelse til registrering i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal indgive ansøgning om tilladelse til Finanstilsynet. Herudover følger det af den gældende § 16, stk. 2, at ansøgningen om tilladelse skal ledsages af en bekræftet udskrift af generalforsamlingsprotokollen underskrevet af alle bestyrelsesmedlemmer. Desuden skal ansøgningen om tilladelse ledsages af dokumentation for, at betingelserne i lovens § 23 a om ledelsesmedlemmers egnethed og hæderlighed er opfyldt, jf. § 16, stk. 3, i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Den foreslåede bestemmelse i § 18 fastlægger, at ansøgningen om tilladelse skal indgives til Finanstilsynet senest samtidig med anmeldelsen til registrering hos Erhvervsstyrelsen.

Bestemmelsen viderefører delvist § 16 i lov om tilsyn med firmapensionskasser med sproglige ændringer. *Stk. 3* om ledelsesmedlemmers egnethed og hæderlighed videreføres ikke, idet denne bestemmelse er blevet inkorporeret i lovforslagets § 12, stk. 2, nr. 3. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til § 12. Der tilsigtes ingen ændring i gældende ret.

Det foreslås i *stk. 1*, at en pensionskasse senest samtidig med anmeldelsen til Erhvervsstyrelsen skal ansøge Finanstilsynet om en tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed efter lovens regler.

Det foreslås i *stk. 2*, at ansøgningen om tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed skal ledsages af en bekræftet udskrift af generalforsamlingsprotokollen underskrevet af alle bestyrelsesmedlemmer.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at strafbelægge overtrædelse af bestemmelsen. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er den pågældende firmapensionskasse. Den strafbare handling ved overtrædelse af *stk. 1* består i at undlade at indgive ansøgning om tilladelse til Finanstilsynet samtidig med anmeldelse til registrering i Erhvervsstyrelsen. Den strafbare handling ved overtrædelse af *stk. 2* består i at undlade at ledsage ansøgning om tilladelse med bekræftet udskrift af generalforsamlingsprotokollen underskrevet af alle bestyrelsesmedlemmer.

Til § 19

Det følger af den gældende § 18, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at en pensionskasse ikke må registreres hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen før Finanstilsynet har givet tilladelse. Herudover foreskriver § 18, stk. 2, hvilke oplysninger, som der skal optages i registeret, og § 18, stk. 3, foreskriver, at ved meddelelse af tilladelse eller ændringer i tilladelse skal Finanstilsynet samtidig fremsende genpart heraf til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse i § 19 stiller krav om, at pensionskassen ikke må registreres hos Erhvervsstyrelsen før pensionskassen har fået tilladelse fra Finanstilsynet.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 18 med den sproglige ændring, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen konsekvensrettes til Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås i *stk. 1*, at en pensionskasse ikke må registreres i Erhvervsstyrelsen, før Finanstilsynet har givet den endelige tilladelse. Bestemmelsen sikrer, at registreringsproceduren for firmapensionskassen først iværksættes, når Finanstilsynet har givet endelig tilladelse. Fra tilladelsesdatoen kan firmapensionskassen erhverve rettigheder og forpligtelser, jf. dog lovforslagets § 19. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 2*, at registeret skal indeholde oplysninger om de i § 13, stk. 1, nr. 1, 2, 5, 6 og 9, samt om de i § 17, stk. 2, nævnte forhold. Det vil sige oplysninger om firmapensionskassens navn, formål, eventuelle begrænsninger i bestyrelsesmedlemmers og direktørens tegningsret, hvornår der skal indkaldes til generalforsamlinger og hvornår regnskabsaflæggelsen og behandling af årsregnskabet finder sted. Registreringen er offentligt tilgængelig.

Det foreslås i *stk. 3*, at ved meddelelse af tilladelse eller ændringer i tilladelse fremsender Finanstilsynet samtidig genpart heraf til Erhvervsstyrelsen. Erhvervsstyrelsen foretager registrering af tilladelsesdato. Det påhviler således Finanstilsynet at meddele Erhvervsstyrelsen, at Finanstilsynet har givet en firmapensionskasse tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed eller meddele, hvis der er sket ændringer i firmapensionskassen, og i den forbindelse at fremsende genpart heraf. Herefter påhviler det Erhvervsstyrelsen at foretage registrering af tilladelsesdatoen.

Til § 20

Det følger af den gældende § 19, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at en pensionskasse skal være registreret før denne kan erhverve rettigheder og indgå forpligtelser. Det følger af den gældende § 19, stk. 2, at såfremt der alligevel afgives pensionstilsagn inden registrering hæfter de, der på firmapensionskassens vegne har afgivet tilsagnet, solidarisk. Anerkender pensionskassen forpligtelserne senest 4 uger efter registreringen, bortfalder de pågældendes hæftelser, forudsat at medlemmets sikkerhed ikke i væsentlig grad forringes. Det følger af den gældende § 19, stk. 3, at såfremt der indgås andre forpligtelser inden registreringen, hæfter de, som har indgået forpligtelsen herfor, solidarisk. Ved registreringen overtager pensionskassen forpligtelserne, forudsat at medkontrahentens sikkerhed ikke derved i væsentlig grad forringes.

Den foreslåede bestemmelse i § 20 fastlægger at en pensionskasse, der ikke er registreret, ikke som sådan kan erhverve rettigheder eller indgå forpligtelser. Herudover fastslår bestemmelsen konsekvenserne i tilfælde af, at der alligevel bliver indgået

Bestemmelsen viderefører den gældende § 19 i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Det foreslås i *stk. 1*, at en firmapensionskasse, der ikke er registreret, ikke som sådan kan erhverve rettigheder eller indgå forpligtelser. En firmapensionskasse må således ikke påbegynde sin virksomhed, førend den er blevet registreret i Erhvervsstyrelsens it-system.

Det foreslås i *stk. 2*, at afgives der uanset bestemmelsen i § 12, stk. 1, pensionstilsagn, forinden registrering har fundet sted, hæfter de, der på firmapensionskassens vegne har afgivet tilsagnet eller har medansvar herfor, solidarisk for aftalens opfyldelse. Anerkender pensionskassen forpligtelserne senest 4 uger efter registreringen, bortfalder de pågældendes hæftelser, forudsat at medlemmets sikkerhed ikke derved i væsentlig grad forringes. Aftaler af den nævnte art er forinden pensionskassens anerkendelse af forpligtelserne ikke bindende for medlemmet.

Bestemmelsen sikrer, at et medlem kan rette krav mod de personer, der har handlet på firmapensionskassens vegne, såfremt en firmapensionskasse påbegynder sin virksomhed inden registreringen.

Bestemmelsen vedrører kun aftaler, der efter deres indhold kan anses for pensionsaftaler omfattet af § 1. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til lovforslagets § 1.

Medlemmerne kan uanset god eller ond tro om registreringen og tilladelsen frigøre sig fra aftalen. Denne adgang består også i tiden efter registreringen og indtil pensionskassens anerkendelse af hæftelser efter *stk. 2*, sidste pkt., er kommet frem til medlemmet.

Det foreslås i *stk. 3*, at for andre forpligtelser, der før registreringen indgås på firmapensionskassens, hæfter de, som har indgået forpligtelsen eller har medansvar herfor, solidarisk. Ved registreringen overtager firmapensionskassen forpligtelser og herefter bortfalder de pågældendes hæftelser forudsat, at medkontrahentens sikkerhed ikke derved i væsentlig grad forringes.

Til § 21

Den gældende § 20, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser foreskriver, at såfremt der sker ændringer i forhold, der er anmeldt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, skal ny anmeldelse foretages ledsaget af dokumentation for ændringens lovlige vedtagelse. I den forbindelse finder § 18, stk. 1, i lov

om tilsyn med firmapensionskasser, om at registrering i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke må ske førend Finanstilsynet har givet tilladelse, anvendelse. Herudover tilsiger den gældende § 20, stk. 2, at anmeldelse til Erhvervsstyrelsen ved ændring af en pensionskasses vedtægter skal ske senest 2 uger efter, at ændringen er vedtaget, samt at anmeldelsen skal ledsages af et dateret eksemplar af vedtægterne med den fuldstændige nye affattelse til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, der videresender en kopi til Finanstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse i § 21 viderefører den gældende § 20 i lov om tilsyn med firmapensionskasser med sproglige ændringer.

Det foreslås i *stk. 1*, at sker der en ændring i forhold, der er, der er anmeldt til Erhvervsstyrelsen, skal en ny anmeldelse foretages ledsaget af dokumentation for ændringens lovlige vedtagelse. § 19, stk. 1, finder anvendelse. Efter § 19, stk. 1 må registrering i Erhvervsstyrelsen ikke ske førend Finanstilsynet har givet tilladelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at anmeldelse til Erhvervsstyrelsen om ændring i en pensionskasses vedtægter skal være modtaget senest 2 uger efter, at ændringen er vedtaget. Med anmeldelsen skal pensionskassen indberette et dateret eksemplar af vedtægterne med den fuldstændige nye affattelse til Erhvervsstyrelsen, der videresender en kopi til Finanstilsynet.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at straffelægge overtrædelse af bestemmelsen. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er den pågældende firmapensionskasse. Den strafbare handling for overtrædelse af stk. 1 består i at undlade at anmelde ændringer i forhold, der er anmeldt til Erhvervsstyrelsen, samt dokumentation for ændringens lovlige vedtagelse senere end 2 uger efter, at ændringen er vedtaget. Den strafbare handling ved overtrædelse af stk. 2 består i at undlade at anmelde ændringer i pensionskassens vedtægter samt de nye vedtægter senest 2 uger efter, at ændringen er vedtaget.

Til § 22

Den gældende § 21 i lov om tilsyn med firmapensionskasser fastsætter, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om pensionskassers vedtægter, pensionsregulativ, afgrænsningen til en anden forsikringsvirksomhed og tilladelsens indhold.

Den foreslåede § 22 bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om en række forhold.

Bestemmelsen viderefører delvist den gældende § 21 i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Den gældende § 21, nr. 3, om at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om tilladelsens indhold videreføres ikke. Som konsekvens ophæves de fastsatte bestemmelser i bekendtgørelse nr. 71 af 5. februar 1991 om koncession til firmapensionskasser, der er udstedt i medfør af den gældende § 21, nr. 3, jf. lovforslagets § 118, stk. 5.

Det foreslås i *nr. 1*, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om indholdet af pensionskassers vedtægter og pensionsregulativ.

Det foreslås i *nr. 2*, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om afgrænsningen mellem pensionskassevirksomhed og anden forsikringsvirksomhed. Sådanne regler kan blive relevante i lyset af, at firmapensionskasser ved forslaget opnår større fleksibilitet med hensyn til, hvilken ydelser de kan tilbyde, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 3. Herudover kan der være behov for at foretage en afgrænsning mellem arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger (søjle 2) og private og individuelle pensionsordninger (søjle 3).

Den tilsvarende bemyndigelse i den gældende § 21, nr. 1-2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser er i dag anvendt til udstedelse af bekendtgørelse nr. 1259 af 10. november 2015 om pensionskassevirksomhed og det tekniske grundlag m.v. for firmapensionskasser. Bekendtgørelsen foreskriver bl.a., at pensionsregulativet i en firmapensionskasse kan give adgang til, at firmapensionskassen kan konvertere engangssummer, eller adgang til at give medlemmer en større førtidspension eller hvilende pension end den, som anvendelsen af reglerne om rimelighed og betryggelse fører til. Denne bekendtgørelse forventes at blive videreført.

Til § 23

Den gældende § 31 i lov om tilsyn med firmapensionskasser foreskriver reglerne for deltagelse og stemmeret på generalforsamlingen i firmapensionskasser. Bestemmelsen fastlægger, at medlemmernes ret til at træffe beslutninger i pensionskassen udøves på generalforsamlingen, og at det ikke er muligt i vedtægterne at tillægge andre end medlemmerne stemmeret på generalforsamlingen. Bestemmelsen foreskriver ligeledes, at det er udelukket, at generalforsamlingen består af delegerede udpeget ved indirekte valg. Den gældende bestemmelse indeholder dog intet forbud imod, at de enkelte medlemmer lader sig repræsentere på generalforsamlingen ved en fuldmagt.

Den foreslåede bestemmelse i § 23 fastlægger reglerne for deltagelse og stemmeret på generalforsamlingen.

Bestemmelsen viderefører delvist den gældende § 31 i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Kravet om, at den ansvarshavende aktuar har adgang til at deltage på generalforsamlingen og til at tage ordet dér i den gældende § 31, stk. 4, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, videreføres ikke, som følge af, at kravet om at antage en ansvarshavende aktuar ikke videreføres. Endvidere videreføres bestemmelsen med sproglige tilpasninger og konsekvensrettelser.

Det foreslås i *stk. 1*, medlemmernes og pensionsmodtagernes ret til at træffe beslutninger i pensionskassen udøves på generalforsamlingen. Det kan imidlertid i vedtægterne beslutes, at valg af bestyrelsen, ændring af vedtægterne eller pensionsregulativ foretages af pensionskassens medlemmer og pensionsmodtagere ved urafstemning. Dette forudsætter, at pensionskassens vedtægter foreskriver en sådan urafstemning. Uanset om vedtægts- og regulativændringerne foretages af generalforsamlingen eller ved urafstemning, skal reglerne om mindretalsbeskyttelse iagttages.

Bestemmelsen udelukker, at vedtægterne tillægger andre end medlemmerne og pensionsmodtagerne stemmeret på generalforsamlingen. Bestemmelsen udelukker endvidere, at generalforsamlingen består af delegerede udpeget ved indirekte valg. Der er derimod intet forbud imod, at de enkelte medlemmer lader sig repræsentere på generalforsamlingen ved en fuldmægtig.

Definitionen af begrebet medlemmer er med forslaget blevet ændret sammenlignet med tidligere, jf. lovforslagets § 3, nr. 4, 5 og 7. Det præciseres derfor, at det både er medlemmerne og pensionsmodtagerne i pensionskassen som er omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås i *stk. 2*, at ethvert medlem eller enhver pensionsmodtager har adgang til at deltage på generalforsamlingen og tage ordet på dér.

Ved afstemninger har hvert medlem og enhver pensionsmodtager én stemme. Stemmeretten kan dog begrænses i pensionskassens vedtægter for de personer, der tidligere har været ansat i virksomheden, og som i henhold til bestemmelserne i pensionskassens vedtægter har bevaret retten til pension uanset ansættelsesforholdets ophør. I vedtægterne kan der fastsættes nærmere regler om stemmeafgivningen. Dette gælder alene for de medlemmer, der har ret til opsat pension.

Det foreslås i *stk. 3*, at ethvert medlem eller enhver pensionsmodtager har ret til at få et bestemt emne behandlet på generalforsamlingen, såfremt der skriftligt fremsættes krav herom over for bestyrelsen inden for den i vedtægterne fastsatte frist.

Det foreslås i *stk. 4*, at medlemmerne af bestyrelsen og af direktionen og revisorerne har ret til at deltage på pensionskassens generalforsamling, og til at tage ordet dér. Det er som udgangspunkt ikke muligt for af medlemmerne af bestyrelsen og af direktionen og revisorerne at stemme på generalforsamlingen. Vedtægterne kan dog fastsætte regler herom, jf. bestemmelsens *stk. 2*. Henvisningen til *stk. 2* medfører bl.a., at medlemmer af bestyrelsen, som er valgt blandt medlemmerne og pensionsmodtagerne i pensionskassen, har ret til at stemme på generalforsamlingen.

Det foreslås i *stk. 5*, at senest 2 uger før generalforsamlingen skal dagsordenen og de fuldstændige forslag samt for den ordinære generalforsamlings vedkommende tillige årsregnskab med revisionspåtegning og årsberetning gøres tilgængelig for medlemmerne og pensionsmodtagerne til eftersyn. Fristen på to uger sikrer, at medlemmerne og pensionsmodtagerne har mulighed for at læse materialet igennem inden generalforsamlingen.

Til § 24

Det følger af den gældende § 32 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvornår en pensionskasse skal afholde den ordinære generalforsamling, og hvad der som minimum skal fremlægges.

Den foreslåede § 24 fastsætter, hvornår ordinær generalforsamling skal afholdes, og hvilke spørgsmål der skal tages stilling til på den ordinære generalforsamling.

Bestemmelsen viderefører delvist den gældende § 32 i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Den ansvarshavende aktuars ret til at få spørgsmål sat på dagsordenen, i den gældende § 32, *stk. 2*, nr. 3, videreføres ikke, idet kravet om at antage en ansvarshavende aktuar ikke videreføres. Endvidere videreføres ikke den gældende § 32, *stk. 3*, hvorefter der alene må træffes beslutning om udlodning af overskud i form af forhøjelse af pensionstilsagnene, og hvorefter et eventuelt akkumuleret overskud, der måtte være til rådighed efter forhøjelse af pensionstilsagnene og hertil svarende forhøjelse af hensættelser og efter en eventuel nødvendig forhøjelse af basiskapitalen skulle overføres til næste år, medmindre Finanstilsynet i særlige tilfælde tillader anden anvendelse.

Det foreslås i *stk. 1*, at senest 4 måneder efter udløbet af hvert regnskabsår skal der afholdes ordinær generalforsamling. Derudover er det et krav, at pensionskassen på den ordinære generalforsamling skal der fremlægges årsregnskab med revisionspåtegning og årsberetning.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at strafbelægge overtrædelse af stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 1, 2. pkt., er den pågældende pensionskasse. Den straffbare handling består i at undlade at fremlægge årsregnskab med revisionspåtegning og årsberetning på den ordinære generalforsamling.

Det foreslås i *stk. 2*, at den ordinære generalforsamling som minimum skal tage stilling til en række forhold. Disse forhold fremgår af nr. 1-3.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at der på den ordinære generalforsamling skal træffes afgørelse om anvendelse af overskud eller dækning af tab i henhold til godkendt årsregnskab. Det vil sige, at der skal tages stilling til, hvordan pensionskassen vil anvende årets overskud, eller såfremt der foreligger et tab, hvordan dette skal dækkes i henhold til den godkendte årsrapport.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at der på den ordinære generalforsamling skal foretages de vedtægtsmæssige eller lovbestemte personvalg. Det vil sige, at der skal tages stilling til, hvis der skal foretages et valg af personkredsen, f.eks. fordi valgperioden for et eller flere bestyrelsesmedlemmer er udløbet.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at der på den ordinære generalforsamling skal tages stilling til de andre spørgsmål, der efter vedtægterne eller på bestyrelsens, en revisors, Finanstilsynets, et medlems eller en pensionsmodtagers begæring er sat på dagsordenen. Medlemmer, pensionsmodtagere, Finanstilsynet, de enkelte medlemmer af bestyrelsen eller pensionskassens revision kan forlange at få et bestemt emne behandlet på den ordinære generalforsamling. Dette forudsætter dog normalt, at der fremsættes anmodning herom over for bestyrelsen i så god tid, at emnet efter vedtægternes frister kan optages på den udsendte dagsorden for generalforsamlingen

Det foreslås i *stk. 3*, at årets overskud og pensionskassens reserver, herunder akkumuleret overskud, kan på de betingelser, som er angivet i § 14 anvendes ved udbetaling af midler til det pensionstegnende firma eller midlertidig suspension af det pensionstegnende firmas bidrag. Bestemmelsen fastlægger muligheden for, at der kan træffes beslutning om midlertidig suspension af bidragsbetalingen eller under nærmere angivne betingelser, som fastsat i lovforslagets § 14, kan træffes beslutning om udbetaling af midler til det pensionstegnende firma. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 14.

Til § 25

Det følger af den gældende § 33 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvornår en ekstraordinær generalforsamling skal afholdes. Finanstilsynet, pensionskassens ansvarshavende aktuar eller revisor samt en tiendedel af pensionskassens medlemmer og pensionsmodtagere har ret til at kræve en ekstraordinær generalforsamling indkaldt.

Den foreslåede § 25 giver Finanstilsynet, en revisor samt en tiendedel af pensionskassens medlemmer og pensionsmodtagere ret til at kræve en ekstraordinær generalforsamling indkaldt.

Bestemmelsen viderefører i væsentlig grad den gældende § 22 i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Den ansvarshavende aktuars ret til at anmode om ekstraordinær generalforsamling videreføres ikke, idet kravet om at antage en ansvarshavende aktuar ikke videreføres.

Det foreslås i § 25, at ekstraordinær generalforsamling skal afholdes, når bestyrelsen finder det hensigtsmæssigt. Ekstraordinær generalforsamling skal indkaldes senest 14 dage efter, at det til behandling af et bestemt angivet emne skriftligt forlanges af en tiendedel af samtlige medlemmer og pensionsmodtagere, af en revisor eller af Finanstilsynet.

Det er både den eksterne revisor og en intern revisionschef, der kan indkalde til en ekstraordinær generalforsamling.

Når anmodning om ekstraordinær generalforsamling er indgivet, påhviler det pensionskassens bestyrelse at indkalde generalforsamlingen på den måde, og med det varsel, der er angivet i vedtægterne. Indkaldelsen skal dog ske inden 14 dage. Eksempelvis vil Finanstilsynet kunne benytte bestemmelsen til at kræve ekstraordinær indkaldelse af generalforsamlingen, såfremt det konstateres, at pensionskassen har tabt halvdelen af sin basiskapital.

Til § 26

Det følger af den gældende § 34 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at alle afgørelser på generalforsamlingen træffes ved simpelt stemmeflertal, medmindre denne lov eller vedtægterne bestemmer andet. De sager, der ikke fremgår af dagsordenen, kan kun vedtages, hvis alle stemmeberettigede samtykker.

Den foreslåede § 26 fastslår, alle anliggender på generalforsamlingen afgøres ved simpelt flertal, hvis ikke denne lov eller vedtægterne bestemmer andet, samt at sager, der ikke er sat på dagsordenen, kun kan afgøres af generalforsamlingen, hvis alle stemmeberettigede samtykker.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 34 i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Det foreslås i *stk. 1*, at på generalforsamlingen afgøres alle anliggender ved simpelt stemmeflertal, hvis ikke denne lov eller vedtægterne bestemmer andet. Står stemmerne lige, skal valg afgøres ved lodtrækning, medmindre vedtægterne bestemmer andet. Simpelt stemmeflertal for en beslutning er ved for/imod afgørelser (binære valg), at der afgives flere stemmer for end imod. Et forslag er ikke vedtaget, når stemmerne står lige. Et personvalg afgøres ved relativ, simpelt stemmeflertal, hvilket betyder, at den person, der har fået de fleste stemmer i forhold til de stemmer, som de andre kandidater har fået, er valgt. Tilsvarende gør sig gældende ved eventuelle andre beslutninger, hvor der skal vælges mellem flere valgmuligheder ved en afstemning. Står stemmerne lige ved personvalg, skal valget afgøres ved lodtrækning, medmindre vedtægterne bestemmer andet. Ved alle vedtægtsændring kræves det dog kvalificeret majoritet, jf. lovforslagets § 27, og vedtægterne kan i andre tilfælde stille vedtagelseskrav, der går ud over simpel majoritet.

Det præciseres, at der er tale om en deklaratorisk bestemmelse, som kan fraviges i vedtægterne. Fravigelsen kan dog kun ske til en strengere majoritet.

Det foreslås i *stk. 2*, at sager, der ikke er sat på dagsordenen, kun kan afgøres af generalforsamlingen, hvis alle stemmeberettigede samtykker. Dog kan den ordinære generalforsamling altid afgøre sager, som efter vedtægterne eller § 24 skal behandles på en sådan generalforsamling, ligesom det kan besluttes at indkalde en ekstraordinær generalforsamling til behandling af bestemte emner. Det er dirigentens opgave at fastslå, om et sådant samtykke er givet. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at der stilles ændringsforslag til de emner, der er optaget på dagsordenen.

Til § 27

Det følger af den gældende § 35 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at både ændringer i en pensionskasses vedtægter og i et pensionsregulativ skal behandles efter samme procedure og kan først tiltrædes, når mindst to tredjedele af de afgivne stemmer, stemmer for forslaget.

Den foreslåede § 27 fastlægger, hvornår en beslutning om ændring af en pensionskasses vedtægter eller pensionsregulativ kan vedtages.

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af den gældende § 35 i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Kravet i den gældende § 35, *stk. 2*, hvorefter vedtægts- eller pensionsregulativændringer, der væsentligt begrænser medlemmernes pensionstilsagn, skal forelægges medlemmerne skriftligt til stillingtagen og ikke har virkning for de medlemmer og pensionsmodtagere, der inden for en svarfrist har angivet ikke at ville tiltræde ændringerne, videreføres ikke. Ændringen er foretaget med henblik på at sikre en direktivnær implementering af IORP II-direktivet.

Det foreslås i § 27, at beslutning om ændring af en pensionskasses vedtægter eller pensionsregulativ kun kan vedtages, såfremt det tiltrædes af mindst to tredjedele af de afgivne stemmer. Beslutningen skal i øvrigt opfylde de yderligere forskrifter, som vedtægterne måtte indeholde. Bestemmelsen svarer til § 113, *stk. 1*, i lov om finansiel virksomhed, dog med den tilføjelse at ændring af pensionsregulativet kræver samme procedure som vedtægtsændringer.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at generalforsamlingen bemyndiger bestyrelsen til at vedtage nærmere bestemte ændringer, herunder f.eks. i regulativet i relation til medlemmernes og pensionsmodtagernes rettigheder og pligter, som måtte blive krævet af Finanstilsynet.

Der kan i vedtægterne være fastsat yderligere vilkår for, hvornår en beslutning i ændring af en pensionskasses vedtægter eller pensionsregulativ kan vedtages, f.eks. kan der i vedtægterne være fastsat et krav om større stemmeflerhed, afholdelse af 2 generalforsamlinger eller samtykke fra tredjemand, f.eks. det pensionstegnende firma. Der er heller ikke noget til hinder for i vedtægterne at optage en bestemmelse om, at et forslag til vedtægtsændring, der ikke er stillet eller tiltrådt af bestyrelsen, kræver en højere kvalificeret majoritet, end den der i øvrigt kræves.

Til § 28

Den gældende § 36 i lov om tilsyn med firmapensionskasser foreskriver en særlig afstemningsregel for så vidt angår ændringer i vedtægt eller pensionsregulativ, som Finanstilsynet har pålagt en pensionskasse at gennemføre.

Den foreslåede § 28 foreskriver en særlig afstemningsregel for så vidt angår ændringer i vedtægt eller pensionsregulativ, som Finanstilsynet i medfør af kapitel 12 har pålagt en pensionskasse at gennemføre.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 36 i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Det foreslås i § 28, at ændringer i vedtægter eller pensionsregulativ, som Finanstilsynet i medfør af kapitel 12 har pålagt en pensionskasse at foretage, og som ikke har opnået de fornødne stemmer, anses som gyldigt vedtagne, såfremt der ikke er afgivet et så stort antal stemmer imod ændringerne, som efter vedtægterne kræves til beslutning om pensionskassens opløsning. Såfremt en pensionskasse ikke gennemfører sådanne ændringer, kan Finanstilsynet som yderste konsekvens vælge at trække tilladelsen efter lovens § 85. Formålet med bestemmelsen er således at sikre, at der ikke kan stemmes imod ændringer, som pensionskassen måtte være pålagt at gennemføre.

Til § 29

Det følger af den gældende § 21 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at en pensionskasse skal have effektive former for virksomhedsstyring.

Den foreslåede § 29 fastsætter, at en pensionskasse skal have effektive former for virksomhedsstyring.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 21 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Bestemmelsen gennemfører og udfylder artikel 21, stk. 1, 1. og 2. pkt., stk. 2 og stk. 4, og artikel 48, stk. 1, i IORP II-direktivet.

Bestemmelsen er opbygget således, at for at en pensionskasse kan siges at have effektive former for virksomhedsstyring forudsætter det, at *stk. 1 nr. 1-8* er opfyldt. Betingelserne i bestemmelsen omfatter i udgangspunktet hele virksomheden og der tages afsæt i, at tilgangen er proportional i forhold til arten, omfanget og kompleksitetsgraden af firmapensionskassens aktiviteter.

Det foreslås i *nr. 1*, at firmapensionskasser er forpligtigede til at have en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling. Bestemmelsen hænger sammen med IORP II-direktivets krav i artikel 21, stk. 1, om en hensigtsmæssig og gennemsigtig organisationsstruktur med en klar fordeling og passende adskillelse af ansvarsområder.

Det foreslås i *nr. 2*, at firmapensionskasser skal have en god administrativ og regnskabsmæssig praksis.

Det foreslås i *nr. 3*, at firmapensionskasser skal have skriftlige forretningsgange for alle de væsentlige aktivitetsområder. Det vil i udgangspunktet være op til ledelsen i den enkelte firmapensionskasse at vurdere, hvilke aktivitetsområder, der er væsentlige for virksomheden. Bestemmelsen forudsætter således, at ledelsen aktivt overvejer og vurderer, hvilke områder, der er væsentlige for firmapensionskassen set i lyset af dens forretningsmodel, størrelse, m.v. Forretningsgangene vil dog altid skulle omhandle de områder, som er beskrevet i bestyrelsens instruks til direktøren, jf. lovforslagets § 34, stk. 2. Bestemmelsen har bl.a. til formål at sikre, at de af ledelsen vedtagne retningslinjer kommer til medarbejdernes kundskab og bidrager til at give medarbejderne et godt beslutningsgrundlag. Kravet bidrager endvidere til at ensrette sagsbehandlingen i den enkelte virksomhed.

Det foreslås i *nr. 4*, at firmapensionskasser skal have effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som firmapensionskassen er eller kan blive udsat for. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med bl.a. lovforslagets § 34 om bestyrelsens stillingtagen til pensionskassens risikoprofil m.v. og § 56 om prudent person-princippet.

Bestemmelsen fremhæver vigtigheden af, at firmapensionskasser kun udsætter sig for risici, som virksomhederne kan overskue og behørigt håndtere. At håndtere sine risici indebærer bl.a., at firmapensionskassen løbende sikrer sig et godt indblik i relevante risici både på et aggregeret niveau og i forhold til de enkelte risikoelementer. Firmapensionskassen skal løbende være i stand til at vurdere, om firmapensionskassens risikoprofil under de givne markedsforhold er i overensstemmelse med det besluttede, jf. lovforslagets § 34, stk. 1, nr. 2, og i øvrigt være i stand til at vurdere og tage stilling til firmapensionskassens budgetter, kapital, likviditet m.v. Bestemmelsen indebærer f.eks., at firmapensionskassen skal være i stand til at identificere forskellige risici, herunder risici, der knytter sig til firmapensionskassens aktiver og passiver.

Det er centralt, at firmapensionskassen har strategier og nødvendige processer til løbende at kunne håndtere de risici, som firmapensionskassen og pensionsordningerne kan blive udsat for. I forhold til firmapensionskassens aktiver er det centralt, at firmapensionskassen sikrer sig, at den kan identificere, måle, overvåge og styre de risici, som er forbundet med de forskellige aktivtyper og investeringer, jf. i øvrigt bemærkningerne til forslaget § 34, stk. 1, nr. 2.

Til brug for håndteringen af risiciene forbundet med firmapensionskassens forsikringsforpligtelser vil det være nødvendigt, at firmapensionskassen løbende har overblik over forsikringsforpligtelsernes størrelse. I udgangspunktet skal de pensionsmæssige hensættelser opgøres årligt, jf. lovforslagets § 50. Firmapensionskassen vil dog for at sikre en tilstrækkelig styring af pensionskassens risici, være nødt til løbende at opgøre forsikringsforpligtelserne, evt. i form af en tilnærmet opgørelse af hensættelserne. Dette vil særligt være tilfældet, hvis firmapensionskassens risikoprofil væsentligt afviger eller viser tegn på afvigelser fra de antagelser, der lå til grund for den senest indberettede opgørelse af forsikringsforpligtelserne. I så fald bør firmapensionskassen snarest muligt genberegne sine forsikringsforpligtelser.

Opgørelsen af pensionsforpligtelserne skal være baseret på de gældende metoder og principper relateret til bl.a. rentesatser og biometriske risici, der forventes fastlagt i en bekendtgørelse om værdiansættelse af forsikringsforpligtelserne, jf. lovforslagets § 50, stk. 5.

Det foreslås i *nr. 5*, at firmapensionskasser skal have de ressourcer, der er nødvendige for den rette gennemførelse af dens virksomhed, og en hensigtsmæssig anvendelse af disse. Firmapensionskasser skal således have de ressourcer, f.eks. teknik, mandskab, forretningsgange m.v., der er nødvendige for at forvalte de pensionsordninger, som firmapensionskassen tilbyder.

Det foreslås i *nr. 6*, at procedurer med henblik på adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter. Firmapensionskasser skal således have effektive administrative ordninger til at mindske risikoen for interessekonflikter. Bestemmelsen medfører bl.a. et krav om funktionsadskillelse og indebærer, at en firmapensionskasse skal organisere sig således, at forskellige funktioner og arbejdsopgaver adskilles ved passende foranstaltninger, særligt med henblik på at beskytte medlemmerne og pensionsmodtagerne. Bestemmelsen skal bl.a. sikre, at der i videst muligt omfang ikke er interessekonflikter mellem firmapensionskassens interesser og pensionsmodtagernes og medlemmernes interesser. Bestemmelsen svarer til, hvad der i øvrigt gælder for andre typer af finansielle virksomhed, jf. f.eks. § 71, stk. 1 og 2, i lov om finansiell virksomhed.

Det foreslås i *nr. 7*, at firmapensionskasser skal have fyldestgørende interne kontrolprocedurer, dvs. et fyldestgørende internt kontrolsystem. De interne kontrolprocedurer skal omfatte alle niveauer i firmapensionskassen.

Det foreslås i *nr. 8*, at firmapensionskasser skal have betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området, så uvedkommende ikke kan få adgang til persondata i firmapensionskassen. Bestemmelsen indebærer ligeledes, at der også skal være sikring af, at væsentlige oplysninger ikke kan gå tabt, samt at oplysninger ikke uberettiget videregives.

Kravet om betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området ophører ikke på grund af outsourcing til en leverandør i medfør af lovforslagets § 40. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at straffelægge overtrædelse af bestemmelsen. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er den pågældende pensionskasse. Den strafbare handling består i manglende effektive former for virksomhedsstyring. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er, hvis en firmapensionskasse ikke har tilstrækkelige procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som pensionskassen er eller kan blive udsat for, dvs. pensionskassen reelt ikke er i stand til at danne sig et overblik over og håndtere de risici, som pensionskassen er eller kan blive udsat for. Et andet eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er, hvis en firmapensionskasse ikke har fyldestgørende interne kontrolprocedurer, der sikrer kontinuitet og regelmæssighed i pensionskassens virksomheder, herunder passende beredskabsplaner.

Det foreslås i *stk. 2* foreskriver, at erhvervsministeren kan udstede nærmere regler om de i *stk. 1* nævnte forhold.

Erhvervsministeren har udnyttet bemyndigelsen i den gældende § 21 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser til at udstede bekendtgørelse nr. 1577 af 15. december 2010 om ledelse og styring af firmapensionskasser (ledelsesbekendtgørelsen).

Bekendtgørelsen indeholder bl.a. regler om ansvarsfordelingen mellem bestyrelsen og direktionen, funktionsadskillelse, opgaver og ressourcer, administrativ og regnskabsmæssig praksis, forretningsgange, risikostyring, rapportering m.v.

Ledelsesbekendtgørelsen forventes videreført med en række ændringer, herunder med henblik på at fjerne irrelevante og utidssvarende regler samt at indføre og implementere IORP II-direktivets nærmere regler om bl.a. nøglefunktioner, vurdering af egen risiko og tilstrækkelige kreditvurderingsprocesser.

Til § 30

Det følger af den gældende § 22 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at pensionskassens bestyrelse skal bestå af en formand og et antal andre bestyrelsesmedlemmer, hvoraf mindst halvdelen skal vælges af og blandt medlemmerne i pensionskassen.

Den foreslåede § 30 fastsætter, at en pensionskasse skal have en bestyrelse bestående af en formand og et antal andre bestyrelsesmedlemmer, hvoraf mindst halvdelen vælges af og blandt medlemmerne og pensionsmodtagerne i pensionskassen, medmindre Finanstilsynet under hensyn til pensionskassens forhold tillader en anden sammensætning af bestyrelsen.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 22 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, dog med sproglige ændringer. Endvidere tilføjes som noget nyt en dispensationsmulighed i den foreslåede bestemmelses stk. 1.

Det foreslås i *stk. 1*, at en pensionskasse skal have en bestyrelse bestående af en bestyrelsesformand og et lige antal bestyrelsesmedlemmer, hvoraf mindst halvdelen skal vælges af og blandt medlemmerne i pensionskassen, medmindre Finanstilsynet under hensyn til pensionskassens forhold tillader en anden sammensætning af bestyrelsen. Bestemmelsen regulerer både pligten til at have en bestyrelse og sammensætningen heraf. Hvis en pensionskasse ikke har en bestyrelse og dette ikke afhjælpes inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, skal pensionskassen opløses, jf. lovforslagets § 86, stk. 1, nr. 1.

Bestemmelsen fraviger det almindelige selskabsretlige princip om, at flertallet af bestyrelsens medlemmer skal vælges af generalforsamlingen. Formålet med bestemmelsen er at sikre medlemmerne indflydelse via en ret til at være en del af bestyrelsen. Finanstilsynets mulighed for at dispensere åbner bl.a. mulighed for, at eventuelle organisationer, der står bag en pensionskasse, kan besætte en eller flere af bestyrelsesposterne, f.eks. i stedet for et af de medlemmer, der er valgt af og blandt pensionskassens medlemmer. Herved gives organisationerne mulighed for følge med i, hvorledes pensionsordningerne forvaltes, og hvordan medlemsbestanden betjenes. Der kan f.eks. være tale om arbejdstagerorganisationer, faglige organisationer og arbejdsgiverorganisationer, herunder offentlige myndigheder, der i kollektiv har oprettet og fastlagt væsentlige forhold vedrørende arbejdsmarkedspensioner.

Finanstilsynet kan i særlige tilfælde fravige kravet om, at bestyrelsesmedlemmerne skal vælges blandt medlemmerne. Dette vil typisk være relevant i små firmapensionskasser med få medlemmer og pensionsmodtagere.

Det foreslås i *stk. 2*, at et bestyrelsesmedlem til enhver tid kan udtræde af bestyrelsen. Et bestyrelsesmedlem kan til enhver tid afsættes af den, som har valgt eller udpeget den pågældende. Valgperioden for bestyrelsesmedlemmer skal ophøre ved afslutningen af en ordinær generalforsamling, senest 4 år efter valget. Bestemmelsen er ikke til hinder for genvalg af et bestyrelsesmedlem.

Til § 31

Det følger af den gældende § 23 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at såfremt en firmapensionskasses vedtægter bestemmer, at der kan eller skal ansættes en direktør (forretningsfører), foretages ansættelsen af bestyrelsen. En række eksisterende firmapensionskasser har typisk på grund af deres størrelse valgt ikke at ansætte en direktør/forretningsfører.

Den foreslåede § 31 fastlægger, at bestyrelsen i en firmapensionskasse skal ansætte en direktør (forretningsfører), der ikke må være medlem af bestyrelsen.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 23, dog med en række ændringer, der primært medfører, at en pensionskasse fremover i udgangspunktet forpligtes til at ansætte en direktør (forretningsfører). Der vil således være krav om ansættelse af en direktør (forretningsfører), medmindre Finanstilsynet i særlige tilfælde dispenserer herfra eller såfremt en pensionskasse før lovens ikrafttræden ikke havde en direktør, jf. lovforslagets § 119. Den gældende § 23, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, videreføres i den foreslåede bestemmelses stk. 1. Herudover er der foretaget en række sproglige ændringer. Ændringen vil således ikke medføre, at firmapensionskasser, der i dag ikke har en direktør skal til at ansætte en direktør. Derimod vil pensionskasser, som får tilladelse efter lovens ikrafttrædelse være omfattet af kravet om, at der i udgangspunktet skal ansættes en direktør. En sådan ny pensionskasse vil herefter kunne søge om dispensation fra kravet, hvis det i den konkrete situation vurderes hensigtsmæssigt.

Det foreslås i *stk. 1*, at bestyrelsen i en pensionskasse skal ansætte en direktør (forretningsfører), der ikke må være medlem af bestyrelsen. Dette er en skærpelse i forhold til den almindelige regel i selskabslovens § 111, stk. 1, nr. 1, sidste pkt., hvorefter det alene er fastsat, at en direktør ikke må vælges til bestyrelsesformand. Af hensyn til pensionskassens særlige forhold og ønsket om at undgå mulige interessekonflikter, er det fundet mest hensigtsmæssigt at foreslå denne skærpelse.

Kravet svarer til hvad der gælder for øvrige finansielle virksomheder (undtagen sparekasser), jf. § 73, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet i særlige tilfælde under hensyn til pensionskassens forhold kan dispensere fra kravet i *stk. 1*.

Hvis en pensionskasse ikke har en direktør, jf. § 119 eller Finanstilsynet har dispenseret fra kravet i medfør af *stk. 1*, udføres de hverv, der ved loven er henlagt til direktøren, af bestyrelsen. En dispensation kan kun blive givet i helt særlige tilfælde. Dispensation kan bl.a. gives i tilfælde, hvor det er åbenlyst, at pensionskassen, under hensyntagen til dens størrelse og interne organisation samt størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af pensionskassens aktiviteter, ikke nødvendigvis har behov for en direktør.

Til § 32

Den gældende § 25 i lov om tilsyn med firmapensionskasser stiller krav om, at bestyrelsesmedlemmer og direktører i en pensionskasse skal være myndige samt have bopæl her i landet. Disse krav finder ligeledes anvendelse på suppleanterne.

Den foreslåede § 32 fastlægger, at bestyrelsesmedlemmer og direktører i en pensionskasse skal være myndige.

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af gældende ret. Reglerne om bopælskravet i den gældende § 25, stk. 2 og 3, i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser videreføres ikke. Bestemmelsen i den tidligere *stk. 4* videreføres i lovforslagets *stk. 2*.

Det foreslås i *stk. 1*, bestyrelsesmedlemmer og direktører skal være myndige personer. Bestyrelsesmedlemmer og direktører må derfor heller ikke være under værgemål. Ledelsen skal bestå af fysiske personer og bestemmelsen fremhæver, at der skal være tale om fysiske personer, hvilket betyder modsætningsvist, at der ikke er hjemmel til at ansætte juridiske personer til at varetage pensionskassens ledelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at bestemmelserne om bestyrelsesmedlemmer finder tilsvarende anvendelse på suppleanter for disse. Bestemmelsen sikrer, at pensionskassens suppleanter ligeledes er fysiske og myndige personer, og at der gælder samme krav til suppleanterne som til bestyrelsesmedlemmerne og direktørerne i pensionskassen, idet suppleanter f.eks. også skal fit & proper vurderes, jf. lovforslagets § 41.

Til § 33

I den gældende § 24 i lov om tilsyn med firmapensionskasser fastlægges pligten for bestyrelsen og direktøren i firmapensionskasse til at sikre en forsvarlig organisation og administration af pensionskassen.

Den foreslåede § 33 fastlægger reglerne for bestyrelsens og direktørens forsvarlige organisation og administration af firmapensionskassen.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 24 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, dog med en række sproglige ændringer. Bestemmelsen implementerer artikel 20 og delvist artikel 21 i IORP II-direktivet. Artikel 21, stk. 1, foreskriver, at ledelsen skal sikre en effektiv, sund og forsigtig ledelse af pensionskassen, hvorimod § 24 i lov om tilsyn med firmapensionskasser foreskriver en pligt til at sikre en forsvarlig organisation og administration af pensionskassen. Begreberne i § 24 svarer til principperne i artikel 21, stk. 1, i IORP II-direktivet, og det er på den baggrund fundet unødvendigt at foretage en ændring af § 24 i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser som følge af implementeringen af artikel 21, stk. 1, i IORP II-direktivet.

Bestemmelsen, der vedrører kompetencefordelingen mellem bestyrelse og direktør, har § 54 om kompetencefordelingen mellem bestyrelsen og direktionen i den tidligere aktieselskabslov som forbillede.

Det foreslås i *stk. 1*, at bestyrelsen og direktøren forestår ledelsen af pensionskassen og skal sørge for en forsvarlig organisation og administration af pensionskassen. Dermed bærer bestyrelsen og direktionen det ultimative ansvar for pensionskassen. Det overordnede ansvar ligger i at sikre en forsvarlig organisation og administration af pensionskassen.

Med bestemmelsen foreslås en generel forpligtelse for bestyrelsen og direktionen til at sikre en forsvarlig organisation og administration af pensionskassen. Bestemmelsen indebærer ikke krav om specifikke foranstaltninger eller bestemte procedurer, men indebærer krav om, at bestyrelsen og direktionen løbende sikrer sig, at der træffes foranstaltninger, der er tilstrækkelige til at sikre en forsvarlig organisation og administration af pensionskassen. Kravene til at sikre en forsvarlig organisation og administration af pensionskassen skal stå i rimeligt forhold til størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af pensionskassen aktiviteter.

Om bestyrelsen og direktionen løbende sikrer en forsvarlig organisation og administration af pensionskassen beror på en konkret vurdering. Heri skal bl.a. indgå, om ansvarsfordelingen er forsvarlig, om opgaveløsningen varetages betryggende, om interessekonflikter så vidt muligt håndteres forsvarlig, og særligt om medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser varetages tilstrækkeligt. Overholdelsen af bestemmelserne i lovforslagets § 29 vil ofte indebære, at det sikres at pensionskassen i sin helhed drives forsvarligt.

Det foreslås i *stk. 2*, at direktøren varetager den daglige ledelse og skal følge de retningslinjer og anvisninger, som bestyrelsen har givet. Dispositioner, der efter pensionskassens forhold er af usædvanlig art eller af stor betydning, kan kun foretages af direktøren efter særlig bemyndigelse fra bestyrelsen. Såfremt bestyrelsens beslutning ikke kan afventes uden væsentlig ulempe for pensionskassen, kan direktøren dog foretage sådanne dispositioner. Bestyrelsen skal i så fald snarest muligt underrettes om den trufne disposition.

Stk. 2, 1. og 2. pkt., fastsætter kompetencefordelingen mellem bestyrelsen og direktøren, hvorefter direktøren forestår den daglige ledelse i overensstemmelse med bestyrelsens retningslinjer og anvisninger. De retningslinjer, som bestyrelsen skal fastsætte, følger af lovforslagets § 34.

Kompetencefordelingen tilsiger, at bestyrelsens hovedopgave er at fastlægge de overordnede og strategiske rammer for pensionskassen og dens aktiviteter, og at direktionen omvendt skal varetage den daglige ledelse af pensionskassen i overensstemmelse med bestyrelsens retningslinjer og anvisninger. Som en del af denne kompetencefordeling ligger bl.a., at dispositioner, der er sædvanlige for den pågældende virksomhed, kan træffes af direktionen uden bestyrelsens godkendelse. Omvendt skal dispositioner, der efter pensionskassens forhold er usædvanlige eller af stor betydning, godkendes af bestyrelsen.

Det beror på en konkret vurdering, om en disposition er usædvanlig for en pensionskasse. I denne overvejelse skal pensionskassens særegne forhold indgå, dvs. størrelse, arten og omfanget af dens aktiviteter, ligesom det skal indgå, hvad direktionen almindeligvis er bemyndiget til.

I medfør af bestemmelsen i stk. 2 kan direktøren, såfremt bestyrelsens beslutning ikke kan afventes uden væsentlig ulempe for pensionskassen, dog foretage yderligere dispositioner. Bestyrelsen skal i så fald snarest muligt underrettes om den trufne disposition. Denne del af bestemmelsen kræver, at der ikke har været tid til at afholde et bestyrelsesmøde, og kan i praksis navnlig være relevant i sommerferieperioder m.v. Bestemmelsens anvendelsesområde må antages at indsnævres, efterhånden som det bliver nemmere at indhente en godkendelse ad anden vej end ved et fysisk møde, dvs. f.eks. pr. telefon, e-mail eller lignende.

Det foreslås i *stk. 3*, at bestyrelsen skal påse, at bogføringen og formueforvaltningen kontrolleres på en efter pensionskassens forhold tilfredsstillende måde. Direktøren skal sørge for, at pensionskassens bogføring sker under iagttagelse af lovgivningens regler herom, og at formueforvaltningen foregår på en betryggende måde. Bestemmelsen fremhæver, hvilke opgaver der påhviler bestyrelsen henholdsvis direktionen i relation til bogføring og formueforvaltning. Bestemmelsen tilsiger, at direktionen skal sikre sig, at bogføringen overholder lovens regler samt at formueforvaltningen foregår på betryggende vis. Bestyrelsens opgave er derimod at sikre sig, at direktionens bogføring og formueforvaltning kontrolleres på en efter pensionskassen tilfredsstillende måde.

Det foreslås i *stk. 4*, at prokura kan kun meddeles af bestyrelsen og kan kun meddeles til to eller flere i forening. Bestemmelsen fastsætter kravene til bestyrelsens adgang til at meddele prokura. En prokurist kan ikke forpligte pensionskassen i samme omfang som en tegningsberettiget, idet en prokurist kun kan forpligte pensionskassen i forhold, der vedrører den daglige drift.

Bestemmelsen svarer til § 135, stk. 5, i selskabsloven.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at straffelægge overtrædelse af bestemmelsen. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er den pågældende bestyrelse og direktion.

Den strafbare handling i det foreslåede stk. 1 består i uforsvarlig organisation og administration af en firmapensionskasse.

Den strafbare handling i det foreslåede stk. 2 er direktionens manglende overholdelse af bestyrelsens retningslinjer og anvisninger. Endvidere består den strafbare handling i, at direktionen uden særlig bemyndigelse fra pensionskassens bestyrelse træffer dispositioner, der efter pensionskassens forhold er af usædvanlig art eller af stor betydning, medmindre bestyrelsens beslutning ikke kan afventes uden væsentlig ulempe for pensionskassen. I så fald består den strafbare handling i at undlade snarest muligt at meddele pensionskassens bestyrelse om den trufne disposition.

Den strafbare handling i det foreslåede stk. 3 er bestyrelsens mangelfulde eller manglende tilsyn med, at bogføringen og formueforvaltningen i pensionskassen kontrolleres på en tilfredsstillende måde. Endvidere består den strafbare handling i direktionens manglende sikring af, at bogføring sker under iagttagelse af lovgivningens regler, og at formueforvaltningen foregår på en betryggende måde.

Den strafbare handling i det foreslåede stk. 4 består i meddelelse af prokura af andre end bestyrelsen, f.eks. af direktøren.

Til § 34

I den gældende § 24 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser fremgår kravene til bestyrelsens overordnede og strategiske funktion.

Denne bestemmelse foreslås videreført i § 34 med en række sproglige og redaktionelle ændringer. Bestemmelsens stk. 4 og 5 er byttet rundt. Der er ikke tilsigtet nogen ændring i gældende ret.

Bestemmelsen gennemfører og udfylder dele af artikel 21, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 2-3, i IORP II-direktivet.

Bestemmelsen indeholder krav til bestyrelsens overordnede og strategiske funktion. Dette omfatter løbende stillingtagen til pensionskassens risikoprofil og politikker m.v. Samtidig indeholder den krav til bestyrelsens fastlæggelse af retningslinjer til direktøren og til direktørens rapportering til bestyrelsen om pensionskassens risici m.v.

Det foreslås i *stk. 1*, at bestyrelsen for en pensionskasse skal foretage de i nr. 1-3 angivne forhold.

Det foreslås i *nr. 1*, at pensionskassens bestyrelse skal fastlægge, hvilke hovedtyper af aktiviteter som pensionskassen skal udføre. Pensionskassers aktiviteter er dog væsentligt begrænset, jf. lovforslagets §§ 5-6 og bilag A.

Det foreslås i *nr. 2*, at pensionskassens bestyrelse skal identificere og kvantificere de væsentlige risici, som pensionskassen påtager sig dels ved sine aktiviteter dels ved sin indretning. Bestyrelsen skal herunder træffe beslutning om pensionskassens risikoprofil, der er den overordnede ramme for, hvilke og hvor store risici virksomheden ønsker at påtage sig.

Det foreslås i *nr. 3*, at pensionskassens bestyrelse ud fra den fastlagte risikoprofil skal fastlægge politikker m.v. for pensionskassens væsentlige aktiviteter og tilknyttede risici under hensyntagen til samspillet mellem disse. Med politikker forstås principper for, hvordan virksomheden skal drives for, at risikoprofilen kan overholdes.

Det foreslås i *stk. 2*, at pensionskassens bestyrelse skal udarbejde skriftlige retningslinjer til direktøren. Dette skal ske på grundlag af bestyrelsens overvejelser og beslutninger om aktiviteter, risikoprofil og politikker. De skriftlige retningslinjer skal som minimum indeholde de i nr. 1-4 nævnte forhold.

Det foreslås i *nr. 1*, at de skriftlige retningslinjer skal indeholde kontrollerbare rammer for, hvilke og hvor store risici direktøren må påføre pensionskassen. Der er både tale om kvantitative og kvalitative rammer,

og rammerne skal i begge henseender være kontrollerbare således, at det er muligt for direktøren at kontrollere og for bestyrelsen at følge op på, om rammerne overholdes.

Det foreslås i *nr. 2*, at de skriftlige retningslinjer endvidere skal tage stilling til, efter hvilke principper risici skal opgøres, således at der ikke er tvivl om, hvad rammerne indebærer.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at bestyrelsen i de skriftlige retningslinjer skal beslutte, hvilke typer af dispositioner direktøren kan træffe på egen hånd, og hvilke dispositioner der kræver bestyrelsens godkendelse. Kravet er med til at sikre, at meget væsentlige dispositioner, der efter pensionskassens forhold er af usædvanlig art eller af stor betydning, vurderes eksplicit af bestyrelsen i forhold til pensionskassens risikoprofil og politikker.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at de skriftlige retningslinjer skal indeholde regler for omfanget af direktørens forpligtelse til at rapportere til bestyrelsen. Rapportering skal omfatte både retningslinjernes rammer og de grænser, der er fastsat i lovgivningen. Reglen indebærer, at direktøren skal rapportere til bestyrelsen, hvis der er vilkår i en pensionskasse eller på de finansielle markeder, der indebærer, at den af bestyrelsen fastlagte risikoprofil m.v. ikke længere kan overholdes, også selvom direktøren følger retningslinjerne.

Bestyrelsen skal løbende sikre sig, at pensionskassen drives forsvarligt, hvilket fremgår af forslagens *stk. 3 og 4*.

Efter det foreslåede *stk. 3* skal bestyrelsen løbende tage stilling til, om risikoprofilen og de af bestyrelsen vedtagne politikker m.v. på passende måde er implementeret i pensionskassens drift. Denne forsvarlighedsvurdering skal inddrage de organisatoriske forhold, de forhåndenværende ressourcer, herunder særligt kapital, likviditet, aktiviteterne art og kompleksitet samt markedsforholdene. Vurderingen vil i stort omfang være fremadrettet. Eksempelvis skal bestyrelsen sikre sig, at der er tilstrækkelige medarbejderressourcer og systemmæssige ressourcer til at håndtere såvel ændringer i forretningsomfanget som nye risici, der kan opstå. Bestyrelsen skal ligeledes vurdere, om de fastlagte politikker er hensigtsmæssige til at sikre, at pensionskassens risici til stadighed kan holdes inden for den ønskede risikoprofil.

Efter det foreslåede *stk. 4* skal bestyrelsen vurdere, om direktøren overholder de retningslinjer, som bestyrelsen har givet direktøren, idet dette er en væsentlig forudsætning for, at virksomheden drives forsvarligt. Såfremt direktøren ikke overholder retningslinjerne, skal bestyrelsen træffe de nødvendige forholdsregler, som i praksis vil afhænge af karakteren af den manglende overholdelse. Kravene i henhold til den foreslåede § 34 indebærer ikke krav om en bestemt procedure for bestyrelsens stillingtagen til de forhold, der er omhandlet i bestemmelsen, men indebærer krav om, at bestyrelsen sikrer sig, at der er overensstemmelse mellem, hvad pensionskasse vil og kan gøre.

Hvor ofte, der skal foretages revurdering af risikoprofil og politikker, afhænger af den konkrete situation. Normalt vil revurderingen skulle ske mindst hvert tredje år, men i perioder med større ændringer i pensionskassens forhold og/eller markedsforholdene vil revurderingen muligvis skulle foretages hyppigere.

En revurdering behøver ikke nødvendigvis at føre til ændringer, men bestyrelsen skal sikre sig, at risikoprofil og politikker fortsat er betryggende. Såfremt bestyrelsen skønner, at risikoprofil eller politikker ikke er hensigtsmæssige, skal bestyrelsen foretage en fornyet fastlæggelse heraf samt om nødvendigt revurdere pensionskassens aktiviteter og retningslinjerne til direktøren.

Det foreslås i *stk. 5*, at bestyrelsen skal sikre, at bestyrelsen samlet set har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå pensionskassens aktiviteter og de hermed forbundne risici. Bestemmelsen svarer til § 70, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen implementerer artikel 22, stk. 1, i IORP II-direktivet.

Bestemmelsen understreger, at bestyrelsen har pligt til løbende at vurdere, om den samlede bestyrelse besidder faglige kompetencer, nødvendig viden og erfaring til at sikre en forsvarlig drift af pensionskassen og håndtering af dens risici. Dette gælder særligt vedrørende pensionskassens ibrugtagning af modeller til brug for risikoberegning, indførelse af nye produkter og andre tiltag, der kan medføre væsentligt øgede risici for pensionskassen eller i væsentlig grad påvirke den måde, hvorpå risici opgøres og rapporteres i pensionskassen men også i relation til bestyrelsens øvrige ansvar og opgaver.

Den viden og erfaring, som bestyrelsen som minimum skal besidde, indebærer for eksempel, at den skal være i stand til at udfordre direktøren på en konstruktiv måde, herunder stille relevante spørgsmål til direktøren og forholde sig kritisk til svarene. Uanset pensionskassens forretningsmodel må det forventes, at medlemmerne af bestyrelsen samlet set har den fornødne grundviden om de lovgivningsmæssige rammer for ledelse af pensionskasser. Ud over den fornødne grundviden kan der være særlige forhold, der kræver en særskilt viden. Hvis pensionskassen f.eks. benytter sig af outsourcing i væsentligt omfang, kan det være relevant, at et eller flere bestyrelsesmedlemmer har tilstrækkelig viden og erfaring til at følge op på, at den outsourcete funktion varetages på forsvarlig vis. For pensionskasser med en balancesum større end 30 mia. kr. bør mindst et bestyrelsesmedlem have ledelseserfaring fra anden relevant finansiel virksomhed. Relevant ledelseserfaring kan ud fra en konkret vurdering være opnået fra andre poster i finansielle virksomheder.

Bestyrelsen skal løbende vurdere, om ændringer i pensionskassens forretningsmodel eller risikoprofil giver anledning til at supplere bestyrelsens samlede kompetencer.

Ved tilsyn med overholdelse af bestemmelsen vil Finanstilsynet i forbindelse med vurderingen af, om en bestyrelse i en pensionskasse tilsammen har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring, tage hensyn til den enkelte pensionskasses forhold. Finanstilsynet kan i forbindelse med en sådan vurdering inddrage eventuelle retningslinjer på området fra EIOPA (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og IAIS (International Association of Insurance Supervisors) i det omfang, sådanne retningslinjer foreligger, og i det omfang inddragelse af retningslinjerne er relevant i forhold til pensionskassen.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at strafbelægge overtrædelse af bestemmelsens stk. 1-5. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er den pågældende bestyrelse og direktion.

Den strafbare handling i det foreslåede stk. 1 består i manglende fastlæggelse af, hvilke hovedtyper af aktiviteter, som pensionskassen skal udføre, manglende identifikation og kvantificering af pensionskassens væsentlige risici samt manglende fastlæggelse af pensionskassens risikoprofil. Endvidere består den strafbare handling i at undlade at fastlægge politikker for, hvorledes pensionskassen skal styre hver af pensionskassens væsentlige aktiviteter, herunder skriftlige politikker for nøglefunktionerne.

Den strafbare handling i det foreslåede stk. 2 består i manglende udarbejdelse af skriftlige retningslinjer til direktøren, der som minimum indeholder de i stk. 2, nr. 1-4, nævnte forhold. Et eksempel på en strafbar overtrædelse er, hvis bestyrelsen ikke har fastsat retningslinjer for direktøren, der indeholder kontrollerbare rammer for, hvilke og hvor store risici direktøren må påføre pensionskassen.

Den strafbare handling i det foreslåede stk. 3 består i ikke løbende at tage stilling til, om pensionskassens risikoprofil, politikker samt retningslinjerne for direktøren er forsvarlige i forhold til pensionskassens aktiviteter m.v. Den strafbare handling i det foreslåede stk. 4 består i ikke løbende at vurdere, om direktøren varetager sine opgaver i overensstemmelse med den fastlagte risikoprofil, de fastlagte politikker og retningslinjerne for direktøren. Endvidere består den strafbare handling i at undlade at træffe passende foranstaltninger, hvis det viser sig, at direktøren ikke varetager sine opgaver i overensstemmelse med den fastlagte risikoprofil, de fastlagte politikker og retningslinjerne.

Den strafbare handling i det foreslåede stk. 5 består i ikke at sikre, at medlemmerne af bestyrelsen har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå pensionskassens aktiviteter og de hermed forbundne risici.

Efter det foreslåede *stk. 6* kan erhvervsministeren fastsætte nærmere regler om de forpligtelser, der påhviler bestyrelsen og direktøren for en pensionskasse i medfør af stk. 1-5.

Erhvervsministeren har udnyttet bemyndigelsen i den gældende § 24 a, stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser til at udstede bekendtgørelse nr. 1577 af 15. december 2010 om ledelse og styring af firmapensionskasser (ledelsesbekendtgørelsen).

Bekendtgørelsen indeholder bl.a. regler om ansvarsfordelingen mellem bestyrelsen og direktionen, funktionsadskillelse, opgaver og ressourcer, administrativ og regnskabsmæssig praksis, forretningsgange, risikostyring, rapportering m.v.

Visse dele af ledelsesbekendtgørelsen foreslås ændret i forbindelse med nærværende lovforslag. Herved er det forventningen, at der vil ske en revision af ledelsesbekendtgørelsen, herunder med henblik på at fjerne unødvendige regler samt indføre og implementere IORP II-direktivets regler om nøglefunktioner, vurdering af egen risiko m.v.

Til § 35

Det er i medfør af gældende ret ikke et krav for pensionskasser at have nøglefunktioner, selvom opgaverne, som nøglefunktionerne fremover skal varetage, i et vist omfang allerede i dag varetages af ledelsesmedlemmer, ansatte og den ansvarshavende aktuar, jf. f.eks. § 19 i bekendtgørelse nr. 1577 af 15. december 2010 om ledelse og styring af firmapensionskasser.

Den foreslåede bestemmelse i § 35 vil medføre, at pensionskasser skal etablere egentlige nøglefunktioner, der enten varetages af én enkelt person eller en organisatorisk enhed, og derudover at pensionskasserne skal udpege en ansvarlig for hver funktion, nøglepersonen. En nøglefunktion er en kapacitet til at varetage særlige ledelsesmæssige opgaver, jf. også dette lovforslags § 3, nr. 24.

Bestemmelsen gennemfører artikel 24 i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 1*, at stille krav om, at pensionskassen indfører en risikostyringsfunktion, en intern auditfunktion og, hvis relevant, en aktuarfunktion. Funktionerne har ansvar for deres respektive områder, dvs. risikostyringsfunktionen skal have det samlede overblik over pensionskassens risici, den interne auditfunktion skal sikre effektiviteten af pensionskassens interne kontrolsystem m.v., og aktuarfunktionen skal sikre beregningen af hensættelserne m.v.

En pensionskasse har kun pligt til at have en aktuarfunktion, såfremt pensionskassen yder dækning af biometriske risici eller enten garanterer et investeringsafkast eller et bestemt ydelsesniveau. En pensionskasse, der alene kun tilbyder rene opsparingsprodukter uden biometriske risici eller garantier eller lign., vil derfor ikke have pligt til at have en aktuarfunktion.

Det vil være hensigtsmæssigt, hvis den ansvarlige for aktuarfunktionen har gennemført aktuaruddannelsen fra et dansk universitet (cand.act.) eller en beslægtet uddannelse fra et dansk eller udenlandsk universitet. Herudover ville det være hensigtsmæssigt, hvis den ansvarlige for aktuarfunktionen har deltaget i praktisk aktuararbejde i en årrække samt har opnået indgående kendskab til udarbejdelse af anmeldelser og aktuartechniske opgørelser, herunder bl.a. beregning af kapitalkrav, opgørelser af pensionsmæssige hensættelser og udarbejdelse af erklæringer.

Det foreslås i *stk. 2*, at direktionen skal udpege en nøgleperson, der er ansvarlig for nøglefunktionen. Der sondres mellem personer, der varetager en nøglefunktion, og nøglepersoner. Det er kun nøglepersonen, der skal fit & proper-vurderes, jf. § 41, *stk. 1*.

Hvis nøglefunktionen kun varetages af én enkelt person, vil denne person typisk blive udpeget som nøgleperson og dermed være underlagt rapporteringspligterne i bestemmelserne i lovforslaget. Bestemmelsen stiller ikke krav om, at nøglepersonen skal udpeges blandt de personer, der varetager den pågældende nøglefunktion. Nøglepersonen for en funktion har ansvaret for den pågældende funktion.

Det foreslås i *stk. 3*, at direktionen i en pensionskasse skal sikre, at de personer, der varetager en nøglefunktion kan varetage deres opgaver effektivt og på en objektiv, fair og uafhængig måde. Herved forstås bl.a., at nøglefunktionerne skal have fri adgang til at udføre deres opgaver i virksomheden uden uvedkommende indflydelse fra pensionskassen, dvs. pensionskassen ikke må forsøge at forhindre eller begrænse nøglefunktionens opgaver. Dette gælder også i relation til nøglepersonernes rapporteringspligt til direktionen (eller bestyrelsen) og Finanstilsynet.

Selvom pensionskasserne i udgangspunktet selv kan vælge, hvorledes de pågældende nøglefunktioner skal organiseres i praksis, jf. IORP II-direktivets præambel betragtning nr. 54, er pensionskassen underlagt en forpligtelse til at sikre, at nøglefunktionerne kan varetages effektivt, objektivt, fair og uafhængigt. Det forudsættes herved, at nøglefunktionen ikke blot er en formel foranstaltning uden betydning.

Det vil bero på en konkret vurdering, om en nøglefunktion varetages effektivt, objektivt og uafhængigt. Bestemmelsen indebærer ikke i sig selv en pligt for pensionskassen til at iværksætte bestemte foranstaltninger, men bestemmelsen forudsætter, at pensionskassen har iværksat tiltag, der sikrer, at nøglefunktionerne varetages effektivt, objektivt og uafhængigt. Det er i den forbindelse vigtigt, at pensionskassen overvejer, hvordan nøglefunktionerne kan skabe mest mulig værdi for pensionskassen.

Ved en vurdering af nøglefunktionernes uafhængighed skal den pågældende nøglefunktionens særlige kendetegn inddrages. Der stilles f.eks. strengere krav til den interne auditfunktionens uafhængighed end til risikostyringsfunktionens uafhængighed, idet den interne auditfunktionens opgave som kontrolorgan forudsætter en stor grad af uafhængighed.

Risikostyringsfunktionen forudsætter omvendt en større grad af involvering i den daglige drift af pensionskassen.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at den enkelte person eller organisatoriske enhed, der varetager en nøglefunktion i pensionskassen, også kan varetage en lignende nøglefunktion i et pensionstegnende firma, men det forudsættes herved, at pensionskassen kan redegøre for, hvordan den forhindrer eller håndterer alle interessekonflikter med det pensionstegnende firma. Hvis den dobbelte rolle i pensionskassen og det pensionstegnende firma forhindrer nøglefunktionens fortsatte effektivitet, objektivitet og uafhængighed, kan pensionskassen blive pålagt at udpege en ny person eller organisatorisk enhed til at varetage den pågældende nøglefunktion.

Den nærmere afgrænsning af begreberne vil blive fastlagt igennem Finanstilsynets praksis.

Det foreslås i *stk. 4*, at en enkeltperson eller en organisatorisk enhed må varetage mere end én nøglefunktion samt øvrige driftsmæssige opgaver, så længe det sikres, at personen er i stand til at udføre opgaverne relateret til funktionernes ansvarsområder effektivt og på en fair og uafhængig måde.

Muligheden for at varetage andre funktioner gælder ikke for den interne auditfunktion, der skal være uafhængig af de øvrige nøglefunktioner. Forbuddet er et decideret uafhængighedskrav, og Finanstilsynet vil ikke kunne dispensere herfra. Forbuddet gælder alle de personer, der varetager intern audit funktionen, dvs. alle personer i en organisatorisk enhed.

Det foreslås i *stk. 5*, at en nøgleperson er underlagt en rapporteringspligt til pensionskassens direktion i relation til alle væsentlige undersøgelsesresultater og henstillinger inden for nøglepersonens ansvarsområde.

Rapporteringspligten gælder kun nøglepersonen og ikke i forhold til de eventuelle øvrige personer, der varetager den pågældende nøglefunktion. Om undersøgelsesresultaterne og henstillingerne er væsentlige afhænger til en vis grad af størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af pensionskassens aktiviteter og beror på en konkret vurdering. Bestemte centrale forhold vil imidlertid altid indebære, at dette skal meddeles direktionen. På baggrund af rapporteringspligten er direktionen forpligtet til at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger, der skal sikre, at forholdene tilstrækkeligt bliver imødekommet.

Hvis den pågældende nøgleperson i forvejen refererer til bestyrelsen, f.eks. hvis intern revision er udpeget som den interne auditfunktion, gælder rapporteringspligten derimod over for bestyrelsen og ikke direktionen. Direktionen skal blot orienteres. Forpligtelsen til at træffe hensigtsmæssige korrigerende foranstaltninger er herefter også bestyrelsens pligt.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at strafbelægge overtrædelse af bestemmelsens stk. 1-6.

Ansvarssubjektet for overtrædelsen af stk. 1 er firmapensionskassen som sådan. Den strafbare handling består i undladelse af at indføre nøglefunktionerne.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 2-3 er direktionen og den pågældende firmapensionskasse. De strafbare handlinger består i undladelse af at udpege en nøgleperson for hver nøglefunktion samt ikke at sikre, at de personer, der varetager en nøglefunktion, kan varetage deres opgaver effektivt og på en objektiv, fair og uafhængig måde. Et eksempel på sidstnævnte er, hvis direktionen afskærer de personer, der varetager nøglefunktionen, i at rapportere om alle væsentlige undersøgelsesresultater og henstillinger inden for deres ansvarsområde. Et andet eksempel er, hvis direktionen truer med ansættelsesretlige

konsekvenser, hvis de personer, der varetager nøglefunktionen, ikke ser bort fra risici inden for deres ansvarsområde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 4 er den pågældende firmapensionskasse og den eller de personer, der varetager en nøglefunktion. Den straffbare handling ligger i, hvis den eller de personer, der varetager en nøglefunktion, herunder risikostyringsfunktionen og aktuarfunktionen, tillige varetager den interne auditfunktion, dvs. varetager opgaver, der henhører under den interne auditfunktions ansvarsområde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 5 er nøglepersonen, direktionen og bestyrelsen. Den straffbare handling for nøglepersonen består i undladelse af at rapportere om alle væsentlige undersøgelsesresultater og henstillinger inden for den pågældende nøglefunktions ansvarsområde. Den straffbare handling for direktionen består i undladelse af at træffe beslutning om, hvilke foranstaltninger, der skal træffes, som følge af nøglepersonens rapporteringer og henstillinger. Det samme er tilfældet for bestyrelsen, hvis den pågældende nøgleperson referer til bestyrelsen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 6 er nøglepersonen. Den straffbare handling består i undladelse af at underrette Finanstilsynet, hvis pensionskassens direktion eller bestyrelse ikke i tide træffer hensigtsmæssige korrigerende foranstaltninger, når nøglepersonen har påvist en væsentlig risiko for, at pensionskassen sandsynligvis ikke vil opfylde et væsentligt lovkrav, og rapporteret herom til direktionen eller bestyrelsen, og hvor dette kan have en betydelig indvirkning på medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser, eller hvis nøglepersonen har konstateret en væsentlig overtrædelse af de love eller administrative bestemmelser, der gælder for pensionskasser og dens aktiviteter, og rapporteret herom til direktionen eller bestyrelsen. Et eksempel herpå er, hvis nøglepersonen for aktuarfunktionen har påvist en væsentlig risiko for, at firmapensionskassen ikke vil kunne opfylde kravene om hensættelser, jf. forslagets §§ 48 og 50, og direktionen eller bestyrelsen ikke i tide har truffet hensigtsmæssige korrigerende foranstaltninger, og nøglepersonen undlader at underrette Finanstilsynet herom.

Det foreslås i *stk. 6*, at en nøgleperson, såfremt direktionen eller bestyrelsen på baggrund af en underretning i medfør af *stk. 5* ikke træffer nødvendige foranstaltninger i forhold til det påpegede forhold, er underlagt en underretningspligt til Finanstilsynet. Underretningspligten gælder, når nøglepersonen har påvist en væsentlig risiko for, at pensionskassen sandsynligvis ikke vil opfylde et væsentligt lovkrav, og rapporteret herom til direktionen eller bestyrelsen, og hvor dette kan have en betydelig indvirkning på medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser, jf. *stk. 6, nr. 1*. Et eksempel på herpå er, hvis en nøgleperson opdager, at der er en væsentlig risiko for, at pensionskassen inden for en nærmere fremtid ikke vil kunne indfri de afgivne pensionstilsagn, og direktionen eller bestyrelsen ikke træffer hensigtsmæssige korrigerende foranstaltninger.

Underretningspligten gælder ligeledes, når nøglepersonen har konstateret en væsentlig overtrædelse af de love eller administrative bestemmelser, der gælder for pensionskasser og dens aktiviteter, og rapporteret herom til direktionen eller bestyrelsen, jf. *stk. 6, nr. 2*. Et eksempel herpå er, hvis en nøgleperson opdager, at pensionskassen ikke har hensat tilstrækkeligt, jf. forslagets § 48, eller at pensionskassen ikke overholder kapitalkravet, jf. kapitel 9, og direktionen eller bestyrelsen ikke træffer hensigtsmæssige korrigerende foranstaltninger.

Ved nødvendige foranstaltninger forstås tiltag af direktionen eller bestyrelsen, der behørigt retter op på den pågældende mangel, således at pensionskassen f.eks. ikke længere overtræder lovkrav m.v. eller ikke længere er i fare for ikke at opfylde et væsentligt lovkrav m.v.

Det foreslås i *stk. 7*, at en nøgleperson i forbindelse med en underretning til Finanstilsynet i medfør af *stk. 6* nyder samme retsbeskyttelse som whistleblowere i medfør af dette lovforslags § 44. Til forskel for en whistleblowerordning forudsætter en underretning til Finanstilsynet i medfør af *stk. 6* imidlertid, at nøglepersonen på forhånd har informeret direktionen eller bestyrelsen om sine undersøgelsesresultater og henstillinger, jf. *stk. 5*, hvorfor det kan tænkes, at der kan ske ufordelagtig behandling af nøglepersonen, inden nøglepersonen indberetter til Finanstilsynet, idet nøglepersonen ikke er anonym. Af den grund er det ikke et krav for beskyttelse i medfør af bestemmelsen, at den ufordelagtige behandling først sker efter en indberetning efter *stk. 6*. Der må imidlertid foreligge årsagssammenhæng imellem en eventuel og forestående underretning og den ufordelagtige behandling.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 44.

Det foreslås i *stk. 8* at indføre en mulighed for erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om nøglefunktionerne, herunder om nøglefunktionernes opgaver og ansvarsområder.

Erhvervsministeren har tidligere udnyttet bemyndigelsen i den gældende § 21 a, *stk. 2*, og § 24 a, *stk. 6*, i lov om tilsyn med firmapensionskasser til at udstede bekendtgørelse nr. 1577 af 15. december 2010 om ledelse og styring af firmapensionskasser (ledelsesbekendtgørelsen). Bekendtgørelsen indeholder bl.a. regler om ansvarsfordelingen mellem bestyrelsen og direktionen, funktionsadskillelse, opgaver og ressourcer, administrativ og regnskabsmæssig praksis, forretningsgange, risikostyring, rapportering m.v.

Ledelsesbekendtgørelsen forventes videreført med en række ændringer, herunder fjernelse af irrelevante utidssvarende regler samt indførelse af nye krav med henblik på implementering IORP II-direktivets artikel 25 (risikostyringsfunktionen), artikel 26 (intern auditfunktionen) og artikel 27 (aktuarfunktionen).

For risikostyringsfunktionen vil dette først og fremmest indebære krav om en effektiv risikostyringsfunktion, der har til formål at lette funktionen af et risikostyringssystem, for hvilket pensionskasser skal vedtage de strategier, processer og rapporteringsprocedurer, der er nødvendige for regelmæssigt at identificere, måle, overvåge, styre og på såvel et individuelt som et aggregeret plan indberette de risici, som pensionskasser kan blive udsat for m.v. Det vil endvidere blive fastsat, hvilke risici som risikostyringssystemet som minimum skal dække, herunder tegning og hensættelser, aktiv-passiv-styring, investering m.v.

For den interne auditfunktion vedrører dette fastsættelse regler om en effektiv auditfunktion, der skal omfatte en vurdering af, om det interne kontrolsystem og andre dele af ledelsessystemet, herunder outsourcete aktiviteter, hvor dette er relevant, er hensigtsmæssige og effektive.

For aktuarfunktionen vil reglerne indebære krav om en effektiv aktuarfunktion, der har pligt til at koordinere og overvåge beregningen af de forsikringsmæssige hensættelser, vurdere, om de metoder, underliggende modeller og antagelser, der anvendes og lægges til grund ved beregningen af de forsikringsmæssige hensættelser, er fyldestgørende, m.v.

Til § 36

Den gældende § 29 i lov om tilsyn med firmapensionskasser foreskriver habilitetsreglerne for bestyrelsesmedlemmer og direktører.

Denne bestemmelse videreføres uændret. Bestemmelsen implementer delvist artikel 21, stk. 4, i IORP II-direktivet.

Den foreslåede bestemmelse i § 36 foreskriver, at et bestyrelsesmedlem eller en direktør ikke må deltage i behandlingen af spørgsmål om aftaler mellem pensionskassen og vedkommende selv, om søgsmål mod vedkommende selv eller om aftale mellem pensionskassen og tredjemand eller søgsmål mod tredjemand, hvis vedkommende deri har en væsentlig interesse, der kan være stridende mod pensionskassen.

Den foreslåede bestemmelse omhandler habilitet hos bestyrelsen og direktøren. I en pensionskasse kan særlige habilitetsproblemer f.eks. gøre sig gældende for de personer, der repræsenterer virksomheden i bestyrelsen. Et medlem af en pensionskasses ledelse, der tillige er direktør eller bestyrelsesmedlem i et pensionstegnende firma, vil som udgangspunkt ikke være habil ved behandling af spørgsmål om søgsmål mod det pensionstegnende firma. Dette medlem vil normalt også være inhabil, når man i øvrigt drøfter inddrivelse af pensionsbidrag fra det pensionstegnende firma.

Et bestyrelsesmedlem, som er inhabilt, må ikke være fysisk til stede under behandlingen af sagen.

Derimod kan der ikke opstilles en tilsvarende håndfast regel ved de mere dagligdags problemer, som f.eks. beregning af virksomhedens bidrag (herunder forhøjelse) eller ved tilrettelæggelsen af proceduren for opkrævning af medlemmernes pensionsbidrag. Bestyrelsen bør lægge vægt på, om et bestyrelsesmedlem har en væsentlig interesse i sagen, således at vedkommende vil kunne antages at varetage det pensionstegnende firmas interesser på bekostning af pensionskassens.

Der er alene en sparsom praksis i forhold til overtrædelse af bestemmelsen. I nyere tid er bestemmelsen blevet anvendt i en sag, hvor investeringsrådgivning, risikostyring og diskretionær porteføljepleje var outsourcet fra en pensionskasse til sponsorvirksomheden (pensionstegnende firma). I denne sag fandt Finanstilsynet, at der i to konkrete tilfælde var begrundet tvivl om habiliteten hos et specifikt bestyrelsesmedlem, der også var ansat i det pensionstegnende firma. Finanstilsynet påtalte derfor, at det pågældende medlem af bestyrelsen i pensionskassen deltog i behandlingen af de nævnte tilfælde.

Til forskel fra almindelige kapitalsekskaber har pensionskasserne, fordi de er under tilsyn, mulighed for i tvivlstilfælde at søge vejledning hos Finanstilsynet, ligesom de - herunder et mindretal i bestyrelsen - kan henlede Finanstilsynets opmærksomhed på problemet.

Såfremt man er i de undtagelsestilfælde, hvor en væsentlig del af bestyrelsesmedlemmerne og deres suppleanter er inhabile, og bestyrelsen ikke er beslutningsdygtig, antages det, at beslutningen kan træffes af generalforsamlingen, forudsat at beslutningen ikke er åbenbart egnet til at skaffe visse medlemmer eller pensionsmodtagere eller andre en utilbørlig fordel på andre medlemmers, pensionsmodtageres eller pensionskassens bekostning.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at strafbelægge overtrædelse af bestemmelsen. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er den pågældende direktør eller det pågældende bestyrelsesmedlem. Den strafbare handling består i deltagelse i behandling af spørgsmål om aftaler mellem pensionskassen og vedkommende selv, om søgsmål om vedkommende selv eller om aftale mellem pensionskassen og tredjemand eller søgsmål mod tredjemand, hvis vedkommende deri har en væsentlig interesse, der kan være stridende mod pensionskassens.

Til § 37

Det følger af den gældende § 30 i lov om firmapensionskasser, at en pensionskasse forpligtes ved retshandler, som på dens vegne indgås af den samlede bestyrelse eller af medlemmer af bestyrelsen eller af direktøren.

Denne bestemmelse foreslås videreført uændret.

Det foreslås i *stk. 1*, at pensionskassen forpligtes ved retshandler foretaget af den samlede bestyrelse eller af medlemmer af bestyrelsen eller af direktøren. Dette betyder, at når en aftale er indgået af de tegningsberettigede, er en pensionskasse forpligtet af aftalen, uanset om de pågældende ved aftalens indgåelse har overskredet en indre bemyndigelse, og uanset om der handles direkte i strid med instrukser givet af generalforsamlingen. Kun i de tilfælde, hvor pensionskassen kan bevise, at tredjemand var i ond tro om, at den tegningsberettigede handlede i strid med bemyndigelsen, kan aftalen anfægtes af pensionskassen, jf. princippet i aftalelovens § 11.

Dokumentation for tegningsbeføjelsen foreligger sædvanligvis i form af en udskrift fra Erhvervsstyrelsens it-system (tegningsudskrift eller sammenskrevet resumé), men dokumentation kan ifølge praksis også foreligge i en anden form, f.eks. i form af en udskrift af protokollatet fra den generalforsamling, hvor vedkommende blev valgt.

Bestyrelsesmedlemmer og direktører, der optræder på pensionskassens vegne, pådrager sig ikke noget personligt ansvar, medmindre de har afgivet garantierklæring eller kaution. En forudsætning for denne ansvarsfrihed er dog, at det klart tilkendegives, at en aftale indgås på vegne af pensionskassen, eller at dette med tilstrækkelig klarhed fremgår af pensionskassens forretningskendetegn, f.eks. skiltning, annoncer, forretningspapirer eller af alment kendskab til, at virksomheden drives som en pensionskasse.

Det foreslås i *stk. 2*, at den tegningsret, som efter *stk. 1* tilkommer medlemmer af bestyrelsen eller direktøren, kun kan udøves af to i forening. Denne tegningsret kan i vedtægterne yderligere begrænses således, at tegningsretten kun kan udøves af to eller flere bestemte personer i forening eller af flere end to i forening. Anden begrænsning i tegningsretten kan ikke fastsættes.

Bestemmelsen svarer til § 66 i lov om finansiel virksomhed.

Baggrunden for, at der for firmapensionskasser (og øvrige finansielle virksomheder) kræves mindst to til at tegne pensionskassen er, at firmapensionskasser i modsætning til aktieselskaber administrerer særligt betroede midler, hvorfor der er et særligt beskyttelsesbehov over for medlemmerne og pensionsmodtagerne.

Til § 38

Det følger af den gældende § 27 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvilke regler, der gælder for afholdelse af bestyrelsesmøder i firmapensionskasser, herunder hvem der indkalder til bestyrelsesmøder, og hvem der kan forlange, at formanden skal indkalde til bestyrelsesmøder.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af gældende ret. Det foreslås dog at lade ansvarshavende aktuars rettigheder udgå, så den ansvarshavende aktuars ret til at forlange, at bestyrelsen indkaldes til et bestyrelsesmøde, ret til at deltage og udtale sig ved bestyrelsens møder samt ret til at få sin

mening indført i protokollen, ikke længere fremgår af bestemmelsen, da kravet om at pensionskassen skal antage en ansvarshavende aktuar, ikke videreføres. Ændringen er ikke til hinder for, at pensionskassens vedtægter foreskriver antagelse af en ansvarshavende aktuar og herved tillægger ham de samme rettigheder som efter den gældende § 27, stk. 1 og 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Det foreslåede *stk. 1* foreskriver, at bestyrelsesformanden skal sørge for, at bestyrelsen holder møde, når dette er nødvendigt, og at formanden skal påse, at samtlige medlemmer indkaldes. Et medlem af bestyrelsen, en direktør eller en revisor kan forlange, at bestyrelsen indkaldes. En direktør eller en revisor har ret til at deltage i bestyrelsesmøder, medmindre bestyrelsen i en konkret sag træffer anden bestemmelse. Direktøren og revisorens ret til at deltage i bestyrelsesmøderne er uafhængig af om mødet afholdes ved fysisk fremmøde, skriftligt eller elektronisk. Deres ret er således ikke begrænset til bestyrelsesmøder, der afholdes med fysisk fremmøde. Derudover har en direktør eller en revisor ret til at udtale sig ved bestyrelsesmøder.

Hensigten med bestemmelsen er, at direktører og revisorer sikres information på samme niveau som bestyrelsesmedlemmer, samt at disse får mulighed for direkte at orientere bestyrelsen om henholdsvis regnskabsmæssige forhold og andre forhold, der er af væsentlig betydning for pensionskassen. Som en konsekvens heraf må det forudsættes, at direktører og revisorer modtager dagsorden med bilag på lige fod med bestyrelsesmedlemmer.

Formanden bestemmer indkaldelsesmåden og varslet, i det omfang dette ikke er bestemt i bestyrelsens forretningsorden. Bestyrelsen fastsætter selv regler for afholdelse af møder, herunder for behandling af spørgsmål, som ikke er sat på dagsordenen.

Det foreslåede *stk. 2* sikrer, at der føres en protokol over forhandlingerne i bestyrelsen. Protokollen skal underskrives af samtlige tilstedeværende medlemmer. Underskriften kan ske digitalt. Et bestyrelsesmedlem, en revisor eller en direktør, der ikke er enig i bestyrelsens beslutning, har ret til at få sin mening indført i protokollen.

Af hensyn til senere mulighed for dokumentation og eventuelt placering af ansvar skal protokollen være en forhandlingsprotokol, der afspejler bestyrelsens drøftelser, og ikke kun en beslutningsprotokol, der gengiver den endelige beslutning. Desuden skal det bagefter være muligt at genfinde forudsætningerne for de drøftelser, der har fundet sted.

Som udgangspunkt fritager det ikke et bestyrelsesmedlem for senere at ifalde ansvar, at vedkommende ikke har deltaget i et møde eller ikke underskrevet protokollen. Medlemmer af bestyrelsen, som ikke har deltaget i et møde, bør derfor efterfølgende orientere sig i protokollen og få det ført til protokols, såfremt vedkommende ikke er enig i de trufne beslutninger.

I lyset af det ansvar, der følger med at påtage sig hvervet, tilkommer der ethvert medlem af bestyrelsen fuld adgang til at gøre sig bekendt med indholdet af forhandlingsprotokollen. Tiltrædende medlemmer har således også ret til at gennemse tidligere protokoller. Protokollen kan føres elektronisk. I den forbindelse skal bestyrelsen tage højde for, hvordan det sikres, at den elektroniske version af protokollen er den ægte.

I det foreslåede *stk. 3* er det et krav, at bestyrelsen skal udarbejde en forretningsorden, hvori den træffer nærmere bestemmelser om udførelsen af sit hverv. Forretningsordenen skal overholde en række minimumskrav. Der henvises til bemærkningerne til *stk. 4*.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at strafbelægge overtrædelse af stk. 3. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er bestyrelsen. Den strafbare handling består i undladelse af at træffe nærmere bestemmelser om udførelsen af bestyrelsens hverv.

I det foreslåede *stk. 4* får Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler om de krav, som skal stilles til indholdet af bestyrelsens forretningsorden.

Ligesom bl.a. livsforsikringsselskaber er pensionskasser på grund af deres samfundsøkonomiske betydning underlagt omfattende regulering, og disse virksomheder beskæftiger sig i øvrigt ofte med komplekse forretningsområder. Bestyrelsen i en pensionskasse har derfor mange forpligtelser, der er en følge af virksomhedens særlige karakter. Af særlige forpligtelser kan nævnes udarbejdelse af politikker, fastlæggelse af pensionskassens risikoprofil og opfølgning på, om kravene i lovforslagets § 34 i øvrigt er opfyldt. Virksomheden bør sikre, at sådanne særlige forpligtelser inddrages hvor relevant i forhold til forretningsordenen for virksomheden.

Den tilsvarende bemyndigelse i den gældende lovs § 27, stk. 4, er i dag anvendt til udstedelse af bekendtgørelse nr. 1577 af 15. december 2010 om ledelse og styring af firmapensionskasser (ledelsesbekendtgørelsen). Af ledelsesbekendtgørelsens bilag 5 fremgår reglerne for tilrettelæggelse af arbejdet i bestyrelsen i pensionskasse. Bilag 5 foreskriver bl.a., at forretningsordenen skal indeholde bestemmelser om bestyrelsens konstitution og skriftlige og elektroniske bestyrelsesmøder samt procedurer for bestyrelsens løbende stillingtagen til pensionskassens forretningsmodel, risikoprofil, organisation og ressourcer. Ledelsesbekendtgørelsen og bilag 5 forventes videreført.

Til § 39

Den gældende § 28 i lov om tilsyn med firmapensionskasser foreskriver, hvornår bestyrelsen i pensionskassen er beslutningsdygtig (quorumkrav).

Den foreslåede § 39 er en delvis videreførelse af gældende ret. Som noget nyt indføres dog stk. 1, 4. pkt., hvorefter et medlem af bestyrelsen kan vælge at give en fuldmagt til et andet medlem af bestyrelsen i stedet for at indkalde en suppleant. Som en konsekvens heraf ændres "til stede" til "repræsenteret" i stk. 1, 1. pkt. Ændringen sker for at bringe bestemmelsen i overensstemmelse med selskabslovens regler.

Den foreslåede bestemmelse i § 39 foreskriver, at bestyrelsen er beslutningsdygtig, når over halvdelen af medlemmerne er repræsenteret (quorumkrav). Vedtægterne kan foreskrive skærpede quorumkrav. Med forbehold for bestemmelsen i § 36 skal samtlige bestyrelsesmedlemmer have haft adgang til at deltage i sagens behandling, så vidt det er muligt. Såfremt et medlem af bestyrelsen har forfald, skal der gives suppleanten adgang til at træde i medlemmets sted, så længe forfaldet varer, hvis ikke medlemmet er repræsenteret på anden vis. Beskyttelseshensynet bag bestemmelsens quorumkrav er, at bestyrelsen ikke bør være kompetent til at kunne varetage sine forpligtelser, medmindre et vist antal af medlemmerne har deltaget aktivt i drøftelserne og beslutningen.

Inhabile medlemmer af bestyrelsen må ikke tælles med ved afgørelsen af, om lovens og vedtægternes krav til beslutningsdygtighed er opfyldt. Der henvises til lovforslagets bemærkninger til § 36. Hvis en beslutning ikke kan træffes af bestyrelsen på grund af inhabilitet og deraf manglende opfyldelse af quorumkravet, antages det, at beslutningen kan træffes af generalforsamlingen, forudsat at beslutningen ikke er åbenbart egnet til at skaffe visse medlemmer eller andre en utilbørlig fordel på andre medlemmers

eller pensionskassens bekostning. Dette gælder dog ikke ved beslutninger, som er tillagt et bestemt organ ved lov, og hvor baggrunden herfor er et beskyttelseshensyn over for f.eks. direktionen eller en minoritetskapitalejer.

I praksis giver det sommetider i relation til de gældende regler anledning til tvivl, i hvilket omfang ikke tilstedeværende bestyrelsesmedlemmer kan give tilstedeværende bestyrelsesmedlemmer fuldmagt til at handle eller stemme på deres vegne på bestyrelsesmøder, der afholdes ved fysisk fremmøde. Dette skyldes, at den gældende regel foreskriver, at over halvdelen af bestyrelsens medlemmer skal være "*til stede*".

Hvis en bestyrelse f.eks. består af 5 medlemmer, kræves det ifølge de gældende regler, at mindst 3 af medlemmerne er "*til stede*" på et møde, der afholdes. Der stilles i henhold til lovforslaget ikke længere krav om fysisk fremmøde. De 3 kan eventuelt bestå af en eller flere suppleanter eller tildelte fuldmagter.

Det antages, at aftalelovens almindelige fuldmagtsregler finder anvendelse på denne situation, men med lovens nødvendige tilpasninger. Dog kan der alligevel opstå tvivl, fordi de gældende regler forudsætter faktisk fysisk fremmøde.

I det foreslåede stk. 1, 1. pkt., beskrives quorumkravet, som ikke nødvendigvis forudsætter faktisk fysisk tilstedeværelse, når der er tale om møder, der afholdes ved fysisk fremmøde, jf. den ændrede formulering "*repræsenteret*". Denne formulering er indsat for at sikre, at quorumkravet fremover godt kan opfyldes ved brug af fuldmagter.

Fuldmagter tæller som udgangspunkt med, men der kan være afvigelser herfra, f.eks. hvis en vedtægtsbestemmelse eller pensionskassens forretningsorden foreskriver noget andet. Bestyrelsen kan ligeledes træffe beslutning om, at fuldmagter ikke kan tælles med.

Brug af fuldmagt svækker ikke ansvaret for det enkelte bestyrelsesmedlem. Der bør ske stillingtagen til spørgsmålet om brug af fuldmagter i bestyrelsens forretningsorden.

I medfør af det foreslåede *stk. 1, 2. pkt.*, må en beslutning ikke træffes, uden at så vidt muligt samtlige medlemmer af bestyrelsen har haft adgang til at deltage i sagens behandling. Dette er en vigtig ordensforskrift. Det påhviler bestyrelsesformanden at sikre, at samtlige medlemmer af bestyrelsen indkaldes til møde samt får adgang til at deltage i sagens behandling. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 38.

I det foreslåede *stk. 1, 3. pkt.*, skal en suppleant for et bestyrelsesmedlem indkaldes, hvis et bestyrelsesmedlem har forfald, og der er valgt en suppleant. Her gælder, at suppleanten har samme stilling som det medlem, suppleanten træder i stedet for.

Pensionskassen bør i sin forretningsorden tage stilling til spørgsmålet om, i hvilket omfang der skal ske skriftlig orientering af suppleanterne både i relation til beslutninger truffet på bestyrelsesmøder, hvor suppleanterne ikke deltager, og i forbindelse med indkaldelse til et bestyrelsesmøde. Det vil således være en fordel, hvis suppleanten løbende har modtaget materiale.

Som noget nyt i forhold til den gældende bestemmelse i § 27 i lov om tilsyn med firmapensionskasser foreslås det i *stk. 1, 4. pkt.*, at der i enkeltstående situationer kan gøres brug af fuldmagter, hvis dette vurderes hensigtsmæssigt.

De almindelige aftaleretlige regler om fuldmagter finder i givet fald anvendelse herunder reglerne om, at det fuldmagtsgivende medlem kan ifalde ansvar på grund af passivitet, hvis fuldmægtigen har overskredet sin bemyndigelse.

Fuldmagter til andre medlemmer af bestyrelsen bør kun gives i enkeltstående tilfælde og i forhold til et konkret spørgsmål, dvs. ikke i form af en stående fuldmagt.

Fuldmagter bør kun tælle med, hvis dette er betryggende i lyset af emnet for drøftelserne, og det bør kun kunne benyttes i helt enkeltstående tilfælde. Formanden for bestyrelsen skal således konkret vurdere, om der er behov for at udskyde diskussionen til et nyt møde. Det kan således efter omstændighederne være uhensigtsmæssigt at tælle fuldmagter med, hvis der er tale om beslutninger af usædvanlig karakter eller om beslutninger med omfattende konsekvenser for pensionskassen, medlemmerne og pensionsmodtagerne.

Det foreslås i *stk.* 2, at de anliggender, der behandles i bestyrelsen, afgøres, for så vidt der ikke efter vedtægterne kræves særligt stemmeflertal, ved simpelt stemmeflertal. Det kan i vedtægterne bestemmes, at formandens stemme skal være afgørende i tilfælde af stemmelighed.

Vedtægterne kan ligeledes bestemme, at afgørelser i bestyrelsen kræver vedtægtsmajoritet, dvs. 2/3, eller enstemmighed.

Hvis vedtægterne ikke indeholder bestemmelser herom, må et forslag i tilfælde af stemmelighed betragtes som ikke vedtaget. Forslaget kan herefter eventuelt indbringes for generalforsamlingen.

Til § 40

Det følger af den gældende § 30 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at økonomi- og erhvervsministeren (nu erhvervsministeren) er bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om outsourcing, herunder om virksomhedens ansvar, kontrol og interne retningslinjer. Denne bemyndigelse er udnyttet i bekendtgørelse om outsourcing af væsentlige aktivitetsområder, der fastsætter en række krav i relation til pensionskassers outsourcing af aktiviteter.

Den foreslåede bestemmelse i § 40 er ny, men indeholder de samme principper, som følger af den gældende § 30 a med tilhørende bekendtgørelse. Reglerne tager afsæt i det grundlæggende princip om, at en virksomhed, som outsourcer opgaver, fortsat bærer ansvaret for de opgaver, der udføres hos leverandøren. Ved outsourcing skal virksomheden derfor sikre sig, at den har kontrol over opgaverne, og at virksomheden har mulighed for at udøve nødvendig indflydelse på opgavernes udførelse. Outsourcing må således ikke forhindre en effektiv virksomhedsstyring, og reglerne udtrykker det overordnede princip, at der så vidt muligt ikke må ske en forringelse af den ledelsesmæssige handlekraft, når opgaver varetages eksternt.

Der er foretaget en række justeringer i forhold til den gældende § 30 a med henblik på at bringe ordlyden tættere på direktivets bestemmelser om outsourcing. Justeringerne medfører tillige indholdsmæssige justeringer, da det ikke længere er et krav, at outsourcingaktiviteten skal være væsentlig for at være omfattet af reglerne om outsourcing. Outsourcing af enhver aktivitet, der er omfattet af lovens regler, dvs. forhold som Finanstilsynet påser overholdelsen af, er i udgangspunkt en aktivitet, der omfattes af reglerne i denne bestemmelse.

Bestemmelsen gennemfører artikel 31 i IORP II-direktivet.

Det foreslåede *stk. 1* fastsætter, at en pensionskasse kan vælge helt eller delvist at overlade en hvilken som helt aktivitet til en leverandør. Det er den enkelte pensionskasses beslutning, hvorvidt aktiviteter skal outsources, og det vil således være op til bestyrelsen eller direktionen i pensionskassen (outsourcing-virksomheden) at træffe beslutning herom. Hvis outsourcing af en aktivitet kan påvirke virksomhedens risikoprofil eller i øvrigt udgør en væsentlig disposition, vil det være bestyrelsen, der skal træffe beslutning om outsourcing i overensstemmelse med de almindelige principper, der gælder for arbejdsdeling mellem direktion og bestyrelse, jf. også lovforslagets § 34.

Den foreslåede *stk. 2* fastsætter, at virksomheden bevarer det fulde ansvar for opgavernes udførelse, selvom de outsources. Ansvar for opgavernes løsning kan således ikke outsources. Det er derfor virksomhedens ansvar at sikre, at de aktiviteter, der outsources, udføres behørigt. Outsourcingvirksomheden er således forpligtet til at sikre sig, at opgaverne varetages på en tilfredsstillende måde, herunder at opgaverne udføres i overensstemmelse med lovgivningsmæssige krav, og hvad der i øvrigt måtte være forudsat ved aftalen.

Det følger af det foreslåede *stk. 3*, at outsourcing af aktiviteter ikke må foregå på en måde som medfører, at kvaliteten i pensionskassens ledelsessystem forringes, de operationelle risici forøges, Finanstilsynet mulighed for at føre et ordentlig tilsyn forringes eller den løbende servicering af medlemmerne forringes. Det er således en afgørende forudsætning for outsourcing, at virksomheden sikrer, at outsourcingen ikke medfører forringelser i forhold til de omhandlede områder, og virksomheden skal sikre sig, at outsourcing foregår på en betryggende måde, så forringelser i forhold til de oplyste områder ikke forekommer. Det vil derudover være vigtigt, at virksomheden sikrer, at outsourcingen ikke forhindrer, at virksomhedens beredskabsplaner kan gennemføres.

Det følger af det foreslåede *stk. 4*, at outsourcingvirksomheden skal have fornødne processer og kriterier til dels at sikre, at udvælgelse af leverandører foregår på en hensigtsmæssig måde, og dels at der efterfølgende sker en opfølgning i forhold til de opgaver, som varetages hos leverandøren, f.eks. via kontrol af leverancerne. Det er således et krav, at der foretages en vurdering af, om leverandøren har den nødvendige kapacitet og eventuelle tilladelser, der er foreskrevet for at kunne varetage de outsourcete opgaver på en tilfredsstillende måde, samt at virksomheden løbende overvåger de outsourcete opgaver og løbende vurderer, om de leverede ydelser løses tilfredsstillende.

Da outsourcingvirksomheden løbende skal føre kontrol med leverandøren og eventuelle underleverandører, skal outsourcingvirksomhed have metoder og processer for, hvordan det sikres, at outsourcete aktivitetsområder varetages på betryggende vis. Sådanne metoder og processer kan komme til udtryk ved, at outsourcingvirksomheden udfærdiger interne retningslinjer, der fastlægger, hvordan opfølgning på de outsourcete aktiviteter skal foregå.

Virksomheden skal sikre sig, at alle relevante aspekter relateret til outsourcing håndteres, så der er sikkerhed for, at opgaver, der varetages eksternt, håndteres på tilstrækkelig og behørig vis. De metoder og processer, som virksomheden gør brug af i forhold til den løbende overvågning, har til formål at sikre, at ansvaret for outsourcing forankres i virksomheden, og skal derfor afspejle en stillingtagen til, hvordan kontrol, opfølgning og rapportering i forhold til de outsourcete aktiviteter skal ske. Det helt overordnede formål er at sikre, at virksomhedens besluttede risikoprofil og strategier ikke tilsidesættes ved outsourcingen, og i øvrigt sikre virksomheden mulighed for løbende at have indblik i varetagelsen af opgaverne.

Der er tale om en løbende forpligtelse til at overvåge de outsourcede aktiviteter, hvilket indebærer, at virksomheden kontinuerligt skal foretage opfølgning og kontrol med de outsourcede aktiviteter. Det vil sige, at opfølgning og eventuelle kontroller skal gennemføres regelmæssigt og med et interval, der afspejler opgavens betydning, og den risiko opgavevaretagelsen medfører for virksomheden.

Det følger af det foreslåede *stk. 5*, at det er outsourcingvirksomhedens ansvar, at der udarbejdes en skriftlig kontrakt mellem outsourcingvirksomheden og leverandøren. Aftalen skal indeholde en klar afgrænsning og beskrivelse af de outsourcede aktiviteter, herunder en beskrivelse af de leverancer, som er aftalt, og hvilke rettigheder og forpligtelser kontrakten indebærer for begge parter. Formålet med aftalen er at undgå, at der opstår tvivl om, hvilke opgaver, der er outsourcet, og omfanget heraf. Afgrænsningen indebærer mere end en generel beskrivelse af de outsourcede aktiviteter. Virksomheden bør endvidere sikre sig, at relevante holdninger og krav til de pågældende opgaver afspejles i krav til opgavevaretagelsen.

Det er derudover vigtigt, at virksomheden er opmærksom på, at kontraktforholdet sikrer fleksibilitet i forhold til eventuelle senere ændringer. Såfremt der sker en udvikling, som i væsentligt omfang kan forringe leverandørens nuværende eller fremtidige evne eller mulighed for at udføre de outsourcede opgaver, skal outsourcingvirksomheden have mulighed for at foretage den eller de eventuelle nødvendige foranstaltninger på et så tidligt tidspunkt som muligt.

Leverandøren skal derudover forpligtes til at rapportere om opgavens udførelse, så hensynet til virksomhedens kontrol og opfølgning på kontraktens overholdelse kan varetages. Det kan f.eks. ske ved fastsættelse af krav til rapporteringens indhold og hyppighed. Herudover må der ikke være tvivl om, hvad leverandøren kan gøres ansvarlig for, hvis der opstår fejl eller mangler ved den leverede ydelse.

Af kontrakten mellem outsourcingvirksomheden og leverandører skal det klart fremgå, at personoplysninger skal behandles i overensstemmelse med relevante krav herfor. Beskyttelsen af personoplysninger skal også gælde efter outsourcingens ophør.

Det foreslåede *stk. 6* fastsætter, at outsourcingvirksomheden i god tid skal underrette Finanstilsynet om outsourcing af aktiviteter. Der er ikke tale om en egentlig godkendelse af kontrakterne. Hvis outsourcing vedrører pensionskassens nøglefunktioner eller ledelse, skal dette anmeldes til Finanstilsynet, inden aftalen vedrørende en sådan outsourcing træder i kraft. Pensionskassen skal underrette Finanstilsynet om eventuelle efterfølgende væsentlige ændringer i forhold til de outsourcede aktiviteter.

Den foreslåede *stk. 7* bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om outsourcing.

Til § 41

§ 23 a, stk. 1-4, i den gældende lov om tilsyn med pensionskasser fastlægger kravene til egnethed og hæderlighed for et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en pensionskasse.

Ifølge den gældende bestemmelse om kravene til bestyrelsesmedlemmers og direktørers egnethed og hæderlighed skal medlemmer af en pensionskasses bestyrelse og direktion på tidspunktet for meddelelse af tilladelse eller på tidspunktet for indtræden i ledelsen for en eksisterende pensionskasse opfylde visse krav til egnethed og hæderlighed. Til opfyldelse af reglerne skal personer, der indtræder som bestyrel-

sesmedlem eller direktør i en pensionskasse, afgive en række oplysninger til Finanstilsynet. Oplysningerne indgår i Finanstilsynets bedømmelse af, om vedkommende er egnede og hæderlige i den finansielle lovgivnings forstand.

Efter den gældende § 23 a, stk. 1, skal et ledelsesmedlem i en pensionskasse til enhver tid have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at bestride stillingen eller hvervet.

Efter § 23 a, stk. 2, kan kravet i stk. 1 fraviges, hvis pensionskassen dokumenterer at have ansat en rådgiver med tilstrækkelige faglige kvalifikationer og erfaringer.

Efter § 23 a, stk. 3, skal et ledelsesmedlem i en pensionskasse til enhver tid have et tilstrækkeligt godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse.

Efter 23 a, stk. 4, nr. 1, må et ledelsesmedlem ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at hvervet eller stillingen ikke kan varetages på betryggende måde.

Et ledelsesmedlem må heller ikke have indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering eller være under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering, jf. § 23 a, stk. 4, nr. 2.

Endelig må et ledelsesmedlem ikke have udvist eller udvise en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen udviser eller har udvist en uforsvarlig adfærd, skal lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor jf. § 23 a, stk. 4, nr. 4.

Opfylder et medlem af en ansøgende pensionskasses bestyrelse eller direktion ikke kravene til egnethed og hæderlighed, kan Finanstilsynet nægte at give tilladelse til drift af pensionskasse, jf. § 10, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser. For så vidt angår eksisterende pensionskasser kan Finanstilsynet påbyde pensionskassen at afsætte direktøren eller bestyrelsesmedlemmet at nedlægge sit hverv, jf. § 65 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Efterleves et sådant påbud ikke, kan Finanstilsynet inddrage pensionskassens tilladelse i medfør af § 62, nr. 7 eller 8, i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Det foreslås at nyaffatte den gældende § 23 a, stk. 1-4, i forbindelse med videreførelsen, således at kravene til ledelsesmedlemmers egnethed og hæderlighed samles i et nyt § 41, stk. 1. Herudover vil bestemmelsen blive udvidet så det fremgår, at de ansvarlige for nøglefunktionerne også er omfattet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at et medlem af bestyrelsen og direktionen samt ansatte, der er identificeret som nøglepersoner i en pensionskasse, skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen. Det foreslåede nr. 1 svarer til egnethedskravet i § 23 a, stk. 1, i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Kravene skal være opfyldt til enhver tid, hvilket indebærer, at kravene skal opfyldes fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet, direktøren eller nøglepersonen tiltræder hvervet eller stillingen i pensionskassen, og i hele den periode, hvori den pågældende person varetager hvervet eller stillingen. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør eller nøgleperson for en pensionskasse, påser Finanstilsynet, at vedkommende har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring

til at kunne udøve hvervet eller varetage stillingen i pensionskassen og dermed, at den pågældende opfylder kravene.

Som hidtil opstilles der ikke generelle kriterier for, hvilke teoretiske eller praktiske krav personen skal opfylde. Disse varierer afhængigt af, om der er tale om en direktørpost, en nøglefunktion eller et bestyrelseshverv, samt hvilken pensionskasse der er tale om. I vurderingen kan bl.a. indgå, om personen har en relevant uddannelse, om vedkommende har haft relevant ansættelse inden for den finansielle sektor, og om vedkommende har ledelseserfaring.

Der stilles i praksis mindre omfattende krav til et bestyrelsesmedlem end til en direktør eller nøgleperson, ligesom kravene er skærpede, hvis der er tale om en stor og kompleks pensionskasse. Vurderingen af, om en person opfylder kravene i det foreslåede nr. 1, skal foretages med udgangspunkt i hvervet eller stillingen i den konkrete virksomhed. Det er således muligt, at en person på baggrund af dennes uddannelsesmæssige baggrund og hidtidige ledelseserfaring opfylder kravet om tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at lede en mindre pensionskasse, men at den pågældende ikke vil kunne opfylde kravet i forhold til en direktørpost i en større pensionskasse.

Som hidtil stilles der ikke et ubetinget krav om, at et bestyrelsesmedlem skal have særlig indsigt i pensionskassers forhold. I visse tilfælde kan særlig indsigt i en anden branche eller i lokale forhold, som er relevante for den branche, således være tilstrækkelig.

De øvrige kompetencer i bestyrelsen eller direktionen inddrages ikke i forbindelse med vurderingen af, om et bestyrelsesmedlem eller en direktør opfylder kravene i det foreslåede nr. 1.

Det gældende § 23 a, stk. 2, hvorefter egnethedskravet kan fraviges, hvis pensionskassen dokumenterer at have ansat en rådgiver med tilstrækkelige faglige kvalifikationer og erfaringer, foreslås ikke videreført. Der er her tale om en særregel for pensionskasser omfattet af lov om tilsyn med firmapensionskasser. Med en individuel godkendelse ved indtræden undgås, at pensionskasserne vil kunne indsætte ledelsesmedlemmer uden kompetencer eller erfaring, når blot ledelsen samlet set er kompetent nok. En uegnet direktør vil kunne lave uoprettelige skader, hvis personen får lov at indtræde i ledelsen uden en individuel bedømmelse. Finanstilsynet vil i denne situation først kunne afsætte den pågældende, efter personen har udvist en kritisabel adfærd, dvs. først når der er sket en skade, som giver Finanstilsynet grund til antage, at ledelsesmedlemmet ikke vil kunne varetage stillingen på forsvarlig vis.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at et medlem af bestyrelsen, direktionen eller en nøgleperson i en pensionskasse skal have tilstrækkeligt godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen. Det foreslåede nr. 2 svarer til hæderlighedskravet i § 23 a, stk. 3, i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Kravene i nr. 2, skal til enhver tid være opfyldt. Det indebærer, at kravene skal være opfyldt fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet, direktøren eller nøglepersonen tiltræder hvervet eller stillingen, og i hele den periode, hvori den pågældende person varetager hvervet eller stillingen. Når en person tiltræder som ledelsesmedlem eller nøgleperson, påser Finanstilsynet, om personen har et tilstrækkeligt godt omdømme, og om personen vil kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelse af hvervet eller stillingen. Finanstilsynet tager hensyn til, i hvilken type pensionskasse den pågældende besidder en direktions- eller bestyrelsespost eller nøglefunktion.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at de personer, der er en del af ledelsen i en pensionskasse, har en høj standard, både når det gælder deres faglige og ledelsesmæssige kompetencer og i forhold til deres personlige adfærd. Det er derfor vigtigt, at ledelsesmedlemmer og nøglepersoner generelt udviser en høj grad af hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelse af hvervet eller stillingen. Kravet indebærer, at ledelsesmedlemmet eller nøglepersonen skal udvise den fornødne uafhængighed set i forhold til den konkrete stilling eller det konkrete hverv i pensionskassen. For bestyrelsesmedlemmer betyder det eksempelvis, at det enkelte bestyrelsesmedlem i tilstrækkelig grad skal kunne agere uafhængigt af den daglige ledelse i pensionskassen og således i tilstrækkelig grad kunne udfordre og overvåge direktionens arbejde. Tilsvarende betyder det for direktionsmedlemmer, at det enkelte medlem i tilstrækkelig grad løbende skal kunne overvåge, udfordre og føre tilsyn med ledende medarbejders arbejde.

Et ledelsesmedlem eller en nøgleperson anses for at have et godt omdømme, hvis andet ikke er påvist, og hvis der ikke er nogen grund til at nære begrundet tvivl om vedkommendes gode omdømme. Finanstilsynet lægger alle relevante oplysninger til grund for vurderingen af, om ledelsesmedlemmet eller nøglepersonen har et godt omdømme. Ledelsesmedlemmet eller nøglepersonen anses ikke for at have et godt omdømme, hvis vedkommendes personlige eller forretningsmæssige adfærd giver anledning til begrundet tvivl om vedkommendes evner til at sikre en sund og sikker ledelse af pensionskassen.

Ved denne vurdering lægger Finanstilsynet bl.a. vægt på alle strafbare og administrative overtrædelser, inddragelse af tidligere tilladelser, licenser eller lignende, tidligere afskedigelser og baggrunden herfor. I vurderingen af ledelsesmedlemmets eller nøglepersonens omdømme tager Finanstilsynet hensyn til alvoren af overtrædelserne, den tid der er gået siden overtrædelserne, personens opførsel siden en eventuel strafbar overtrædelse af loven, og om der er tale om gentagelsestilfælde. Specielt i forhold til direktører vil det være vanskeligt at opretholde tilliden til vedkommende, hvis den virksomhed, som vedkommende leder, har modtaget gentagne påbud for samme overtrædelser af den finansielle lovgivning.

Ved vurderingen af, om et ledelsesmedlem eller nøgleperson lever op til kravene i det foreslåede nr. 2, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor. Det er vigtigt at opretholde den finansielle sektors omdømme og det omgivende samfunds tillid til sektoren. Manglende tillid til enkelte ledelsesmedlemmer i dele af den finansielle sektor vil kunne have en afsmittende effekt på hele den finansielle sektors omdømme og tilliden til den samlede branche. Medlemmer af bestyrelsen og direktionen samt nøglepersoner i en pensionskasse skal derfor have et tilstrækkeligt godt omdømme i samfundet.

Det foreslåede nr. 2 medfører ikke andre materielle ændringer i forhold til § 23 a, stk. 3, i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at et medlem af bestyrelsen, direktionen eller en nøgleperson i en pensionskasse ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelserne indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde.

Det betyder, at en person som udgangspunkt ikke kan være bestyrelsesmedlem, direktør eller nøgleperson for en pensionskasse, hvis personen er pålagt strafansvar for en overtrædelse af straffeloven eller anden lovgivning på det finansielle område, ligesom personen som udgangspunkt må forlade sin stilling eller sit hverv, hvis personen bliver pålagt strafansvar for sådanne overtrædelser, efter at personen er indtrådt i pensionskassen. Sker det ikke, kan Finanstilsynet i medfør af § 65 b påbyde pensionskassen

at afsætte en direktør og nøgleperson eller give et bestyrelsesmedlem et påbud om at nedlægge sit hverv.

I vurderingen af, om en strafbar overtrædelse skal føre til, at den pågældende ikke kan udnævnes henholdsvis skal udtræde af ledelsen eller nøglefunktionen, vil det indgå, om det udviste forhold begrundet en nærliggende fare for efterfølgende misbrug af hvervet eller stillingen, eller om den pågældende har handlet på en så retsstridig og uetisk måde, at der er grundlag for at antage, at den pågældende ikke vil varetage hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem, direktør eller nøgleperson på betryggende vis. Herudover vil hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor indgå i vurderingen af, om en strafbar overtrædelse skal medføre, at den pågældende ledelsesmedlem eller nøgleperson ikke kan varetage hvervet eller stillingen.

Det foreslåede nr. 3 medfører ikke andre materielle ændringer i forhold til § 23 a, stk. 4, nr. 1, i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Det er ikke enhver overtrædelse af straffe- og særlovgivningen, der vil føre til en reaktion fra Finanstilsynets side. Efter Finanstilsynets praksis har bestyrelsesmedlemmer, direktører og nøglepersoner pligt til at indberette, hvis de er dømt for overtrædelse af straffelovens regler i kapitel 28 og 29 om berigelsesforbrydelser og andre strafbare formuekrænkelser eller overtrædelse af markedsmisbrugsforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 596/2014/EU af 16. april 2014 om markedsmisbrug). Også andre overtrædelser af lovgivning af relevans for den finansielle sektor kan være omfattet af oplysningspligten. Det kan eksempelvis være overtrædelser af strafbelagte bestemmelser i hvidvask-, skatte- eller selskabslovgivningen. Finanstilsynet foretager en konkret vurdering af, om overtrædelserne skal føre til, at personen ikke anses for at leve op til kravet i det foreslåede nr. 3.

Er det strafbare forhold pådømt i udlandet, vil dette kunne anses for en overtrædelse af anden relevant lovgivning, som vil kunne begrunde Finanstilsynets indgriben efter det foreslåede nr. 3.

Det strafbare forhold skal være fastslået ved endelig dom eller ved, at bestyrelsesmedlemmet, direktøren eller nøglepersonen har vedtaget et bødeforlæg, jf. retsplejelovens § 832.

Finanstilsynet har i medfør af den gældende § 97 i lov om tilsyn med firmapensionskasser mulighed for at kræve, at en person midlertidigt fjernes fra ledelsen eller som nøgleperson, allerede når der er rejst tiltale for overtrædelse i en straffesag, og indtil sagen er afgjort, hvis en domfældelse vil indebære, at den pågældende ikke længere opfylder kravene i nr. 3.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at et medlem af bestyrelsen, direktionen eller en nøgleperson i en pensionskasse ikke må have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering.

Det foreslås således, at et ledelsesmedlem eller en nøgleperson ikke kan varetage hvervet eller stillingen som bestyrelsesmedlem, direktør eller nøgleperson, hvis den pågældende har indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering eller er under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering. Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet kan gribe ind, uanset på hvilket stadie i rekonstruktionsbehandlingen eller de respektive insolvensbehandlinger vedkommende befinder sig.

Det foreslåede nr. 4 medfører ikke materielle ændringer i forhold til § 23 a, stk. 4, nr. 2, i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at et medlem af bestyrelsen, direktionen eller en nøgleperson i en pensionskasse ikke må have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Det foreslås således, at et ledelsesmedlem eller en nøgleperson ikke kan varetage hvervet eller stillingen som bestyrelsesmedlem, direktør eller en nøgleperson, hvis den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Ved vurderingen af, om den pågældende har udvist en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde, vil der blive lagt vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Bestemmelsen foreslås bl.a. anvendt i den situation, hvor ledelsesmedlemmets eller nøglepersonens private økonomi er i en sådan uorden, at selve det forhold må anses for særdeles belastende for varetagelsen af den overordnede ledelse eller nøglefunktion i en pensionskasse. Som eksempler på økonomisk uorden kan nævnes, at vedkommende har restancer, er indberettet som dårlig betaler eller lignende. Endvidere kan viden om, at den pågældende i gentagne tilfælde har været en del af ledelsen i virksomheder, der er gået konkurs, begrunde, at Finanstilsynet vurderer, at en person ikke opfylder kravet.

Der skal dog foretages en individuel vurdering, hvor Finanstilsynet bl.a. kan lægge vægt på, hvilken rolle den pågældende person har spillet i ledelsen af den eller de virksomheder, der er gået konkurs. Der vil således være personer, f.eks. advokater og andre professionelle bestyrelsesmedlemmer, der ikke har været med til at drive virksomheden, men som alene er blevet indsat i en konkurstruet virksomheds ledelse med det formål at lukke virksomheden på en så hensigtsmæssig måde som muligt. I sådanne tilfælde vil det ikke komme en person til skade, at vedkommende har deltaget i ledelsen af en eller flere virksomheder, der er gået konkurs.

Andre eksempler på en tidligere udvist uforsvarlig adfærd kan være situationer, hvor det er åbenbart, at ledelsesmæssige svigt, manglende overholdelse af påbud fra en offentlig myndighed eller grovere misbrugssituationer har været årsag til problemer i de virksomheder, som den pågældende tidligere har deltaget i ledelsen af. Uforsvarlig adfærd kan tillige være et ledelsesmedlems meget mangelfulde styring af virksomheden generelt, ledelsesmedlemmets manglende forankring og prioritering af efterlevelse af Finanstilsynets påbud eller manglende evne til at rette op på disse forhold eller gentagne overtrædelser af regler om inhabilitet eller passivitet. Også medvirken til beslutninger truffet af den samlede bestyrelse, som f.eks. medvirken til at træffe beslutning om at trodse et påbud meddelt af Finanstilsynet, eller manglende kompetencer og forståelse for den finansielle lovgivning vil efter Finanstilsynets praksis efter en konkret vurdering kunne føre til, at et ledelsesmedlem ikke anses for at leve op til kravet i det foreslåede nr. 5.

Finanstilsynet skal endvidere løbende vurdere, om ledelsen af en pensionskasse sker på betryggende vis og gribe ind, hvis bestyrelsen, direktionen eller nøglepersoner har handlet til skade for pensionskassen. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis pensionskassens ledelse eller nøglepersoner ikke har sikret en ordentlig styring, har undladt at efterleve krav om god administrativ praksis og regnskabspraksis eller har undladt at iværksætte fyldestgørende kontrolprocedurer. Hertil kommer andre tilfælde, hvor forsømmelser, dumdristighed eller passivitet har skadet pensionskassen, eller der er risiko for, at dette vil ske.

Svigt fra ledelsens eller nøglepersonens side og heraf følgende økonomiske vanskeligheder i en virksomhed under tilsyn har en afsmittende effekt på den finansielle sektors omdømme og derfor også på samfundets tillid til sektoren. Det gør sig gældende uanset størrelsen og typen af virksomhed. Det er derfor vigtigt, at Finanstilsynet har mulighed for at gribe ind på et tidspunkt, hvor Finanstilsynet på grund af sin erfaring og kendskab til den konkrete pensionskasse og markedsforholdene kan se, at der er behov herfor, jf. den gældende § 97, stk. 1 og 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Det foreslåede § 41, stk. 1, implementerer artikel 22, stk. 1-3, i IORP II-direktivet.

Efter § 23 a, stk. 5, i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser skal medlemmerne af bestyrelsen og direktionen i en pensionskasse meddele Finanstilsynet om forhold nævnt i § 23 a, stk. 1 og 4, i forbindelse med deres indtræden i pensionskassens ledelse og om forhold nævnt i § 23 a, stk. 3 og 4, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Det foreslås i *stk. 2*, at medlemmerne af bestyrelsen, direktionen eller ansatte, der er identificeret som nøglepersoner, i en pensionskasse skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i *stk. 1* i forbindelse med deres indtræden i pensionskassen og om forhold nævnt i *stk. 1, nr. 2-5*, hvis forholdene efterfølgende ændres. Oplysningerne skal meddeles Finanstilsynet snarest muligt.

I forbindelse med tiltrædelse af hvervet eller stillingen skal ledelsesmedlemmet eller nøglepersonen give Finanstilsynet oplysninger omfattet af *stk. 1*.

Indtræder der efter tiltrædelsen forhold, som er af betydning for vurderingen af, om kravene til egnethed og hæderlighed i *stk. 1, nr. 2-5*, fortsat kan anses for at være opfyldt, er den berørte person tillige forpligtet til af egen drift at informere Finanstilsynet herom. Det vil herefter være op til Finanstilsynet at tage stilling til, om vedkommende fortsat kan anses for at være egnede og hæderlige. Et ledelsesmedlem eller en nøgleperson har f.eks. pligt til at oplyse, at der er indgivet konkursbegæring mod vedkommende, at vedkommende har søgt om gældsanering, eller at der er rejst sigtelse mod vedkommende for overtrædelse af lovgivningen nævnt i *stk. 1, nr. 3*.

De oplysninger, som Finanstilsynet modtager, indgår herefter i bedømmelsen af, om vedkommende er egnede og hæderlige i medfør af det foreslåede *stk. 1*. Finanstilsynet tillægges efter lovforslagets § 97, stk. 1, beføjelse til at pålægge en pensionskasse at afsætte et medlem af direktionen, hvis den pågældende ikke varetager stillingen på betryggende vis. Tilsvarende kan Finanstilsynet med lovforslagets § 97, stk. 2, påbyde et medlem af bestyrelsen i en pensionskasse at nedlægge sit hverv, hvis den pågældende ikke varetager hvervet på betryggende vis.

I de tilfælde, hvor et eller flere medlemmer af en bestyrelse eller direktion ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, er Finanstilsynets sanktionsmuligheder herudover at nægte pensionskassen tilladelse efter lovforslagets § 12, stk. 2, nr. 3, eller inddrage en eksisterende tilladelse til at drive virksomhed i henhold til lovforslagets § 85, jf. dog lovforslagets § 97, hvorefter Finanstilsynets inddragelse af en pensionskasses tilladelse på baggrund af manglende opfyldelse af kravene til egnethed og hæderlighed forudsætter manglende efterlevelse af påbud om henholdsvis afsættelse af en direktør eller et bestyrelsesmedlems nedlæggelse af sit hverv.

Overtrædelse af § 41, stk. 2, jf. *stk. 1, nr. 3 og 4*, foreslås straffelagt, jf. lovforslagets § 116, stk. 2. Ansvarssubjektet for overtrædelse af *stk. 2*, jf. *stk. 1, nr. 3 og 4*, er det pågældende ledelsesmedlem. Den

strafbare handling består i ikke at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold vedrørende strafansvar og insolvensbehandling i forbindelse med indtræden i pensionskassens ledelse eller efterfølgende, hvis forholdene ændres. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er, at et ledelsesmedlem ikke meddeler Finanstilsynet oplysninger om idømt straf i forbindelse med det pågældende ledelsesmedlems indtræden i ledelsen.

Manglende oplysning i henhold til § 23 a, stk. 5, i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser straffes efter den gældende § 71, stk. 1, med bøde, med mindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Denne retstilstand foreslås videreført, dog således at det præciseres, at det alene er manglende oplysning om forhold omfattet af stk. 1, nr. 3 og 4, der vil kunne straffes med bøde. Oplysninger om, hvorvidt en direktør eller et bestyrelsesmedlem for eksempel er pålagt strafansvar eller er under konkursbehandling, er væsentlige for Finanstilsynets vurdering af den pågældendes hæderlighed. Det er afgørende for tilliden til den finansielle sektor, at medlemmer af ledelsen i alle typer virksomheder inden for den finansielle sektor fremstår hæderlige, hvilket er baggrunden for, at overtrædelse af oplysningsforpligtelsen fortsat skal være strafbelagt.

Til § 42

Som noget nyt foreslås det i *stk. 1*, at erhvervsministeren for pensionskasser kan fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på pensionskassens risikoprofil.

Hjemlen vil blive brugt til at fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på pensionskassers risikoprofil, i en ny bekendtgørelse om lønpolitik og aflønning i pensionskasser.

Definitionen forventes at blive tilpasset særligt til pensionskasseområdet samt at tage hensyn til pensionskassernes størrelse, interne organisation, struktur m.v.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for pensionskasser om lønpolitik og aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på pensionskassens risikoprofil.

Firmapensionskasser er efter gældende ret ikke omfattet af lønningsregler.

IORP II-direktivet opstiller overordnede principper, som aflønningspolitikken skal overholde. Virksomheder skal udforme og anvende en forsvarlig aflønningspolitik for alle de personer, der reelt leder pensionskassen, og for nøglepersoner og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentligt indflydelse på pensionskassens risikoprofil på en måde, der står i rimeligt forhold til pensionskassens størrelse og interne organisation samt størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af pensionskassens aktiviteter.

Forsikringsselskaber omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II-direktivet) og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (solvens II) (Solvens II-forordningen) er i medfør af politiske aftaler underlagt ensartede krav på aflønningsområdet.

Pensionskasser er på nuværende tidspunkt ikke omfattet af aflønningsregler, hvilket skyldes, at det tidligere Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (IORP I) ikke indeholdt regler om aflønning, og at direktivet trådte i kraft, før de politiske aftaler blev indgået. I henhold til politiske aftale mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor af 31. august 2010, er de danske aflønningsregler udbredt i den øvrige finansielle lovgivning i takt med, at aflønning er blevet introduceret i de respektive direktiver.

Det foreslås med bestemmelsen, at regler for pensionskassers aflønning af bestyrelse, direktion og væsentlige risikotagere fastsættes i bekendtgørelsesform.

Forslaget skal sikre, at pensionskasser bliver omfattet af aflønningsregler svarende til, hvad der gælder for øvrige finansielle virksomheder. Den kommende bekendtgørelse for pensionskasser forventes således bl.a. at foreskrive et loft på 50 pct. af honoraret eller grundlønnen for variabel løn til medlemmer af bestyrelse og direktion, og et loft på 100 pct. af grundlønnen for variabel løn til andre væsentlige risikotagere. Pensionskassernes bestyrelse og direktion forventes tillige at blive omfattet af kravet om, at aktieoptioner og lignende finansielle instrumenter højst må udgøre 12,5 pct. af henholdsvis honoraret eller den faste grundløn inklusive pension på tidspunktet for beregning af den variable løndel. Kravet om pensionskassers offentliggørelse i årsrapporten af den individuelle aflønning for bestyrelse og direktion forventes eksempelvis også at blive indført. Endelig skal pensionskassers lønpolitik, herunder retningslinjer for tildeling af fratrædelsesgodtgørelser, godkendes af pensionskassens generalforsamling. Alle disse krav stammer fra den politiske aftale af 31. august 2010, der fastslår, at de skal gælde for hele den finansielle sektor.

Den kommende bekendtgørelse forventes således at indføre aflønningsregler for firmapensionskasserne, som er tilpasset sektoren og de politiske aftaler, som har indført ensartede aflønningsregler for den øvrige del af den finansielle sektor. Den kommende bekendtgørelse for pensionskasser forventes at svare til bekendtgørelse om lønpolitik og aflønning i forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder. Endvidere forventes det, at der fastsættes aflønningsregler i bekendtgørelsen, som ligner de gældende aflønningsregler i lov om finansiell virksomhed for pensionskasser.

Det foreslås i stk. 3, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om pensionskassers pligt til at offentliggøre oplysninger om deres aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på pensionskassens risikoprofil.

Den foreslåede bestemmelse indfører hjemlen, som fastsætter en bemyndigelse for erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om pensionskassers indberetnings- oplysningsforpligtelser om aflønning.

Pligten til at offentliggøre oplysninger om bestyrelsens, direktionens og andre væsentlige risikotageres aflønning vedrører både kvalitative og kvantitative oplysninger. De kvalitative oplysninger er eksempelvis oplysninger om beslutningsprocessen i forbindelse med fastlæggelse af lønpolitikken, de vigtigste karakteristika ved aflønningssystemets opbygning og resultatkriterier for tildeling af rettigheder til aktier, optioner eller variable lønkomponenter. De kvantitative oplysninger er eksempelvis lønsummen i regnskabsåret fordelt på fast og variabel løn og antal modtagere, den variable løns størrelse og form fordelt på kontant udbetaling, aktier eller aktielignende instrumenter eller andet, størrelsen af den udskudte aflønning fordelt på optjente og ikkeoptjente andele og størrelsen af den udskudte aflønning, der er tildelt i regnskabsåret, udbetalt og reduceret gennem resultatjusteringer.

Det forventes, at bemyndigelsen vil blive udnyttet til at fastsætte materielt ensartede regler om pligten til at offentliggøre oplysninger om pensionskassers kvalitative og kvantitative oplysninger om aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere, som svarer til oplysningsforpligtelserne for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, forsikringsselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, fondsmæglere, forsikringsholdingvirksomheder og finansielle holdingvirksomheder.

Til § 43

Det følger af det gældende § 24 b, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at en pensionskasse skal etablere en whistleblowerordning. Efter det gældende § 24 b, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser kan en ordning efter stk. 1 oprettes via kollektiv overenskomst. Det gældende § 24 b, stk. 3, i lov om tilsyn med firmapensionskasser fastsætter en bagatelgrænse, således at alene pensionskasser med flere end fem ansatte skal etablere en whistleblowerordning i medfør af § 24 b, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Efter det gældende § 24 b, stk. 4, i lov om tilsyn med firmapensionskasser kan Finanstilsynet i særlige tilfælde dispensere fra kravet om etablering af en whistleblowerordning efter § 24 b, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Det foreslås i *stk. 1*, at en pensionskasse skal have en ordning, hvor dens ansatte via en særlig uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering, som er begået af pensionskassen, herunder ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i pensionskassen. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Det gældende § 24 b, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser videreføres uændret for en pensionskasse i den foreslåede bestemmelse.

Kravet om en særlig kanal indebærer, at pensionskassen skal have etableret en ordning med det formål, at ansatte som minimum skal kunne indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser.

At kanalen tillige skal være uafhængig og selvstændig betyder, at der skal etableres en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer. Det kan f.eks. være direkte til den afdeling eller ansatte, som behandler indberetningerne. Det vil eksempelvis kunne være en complianceansvarlig eller en anden funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, herunder den ansattes foresatte.

Da det er uhensigtsmæssigt, såfremt de ansatte skal vurdere, om overtrædelser eller den potentielle overtrædelse, de har tænkt sig at indberette, er omfattet af de regler, som beskytter whistleblowere, inden de indberetter, skal det i medfør af ordningen i lovforslagets § 43, stk. 1, være muligt at indberette overtrædelser og potentielle overtrædelser af hele den finansielle regulering, uanset om pensionskassen ikke er underlagt al finansiell regulering. Der vil tillige kunne indberettes i tilfælde af mistanke om overtrædelse af den finansielle regulering.

Den finansielle regulering omfatter den til enhver tid gældende lovgivning, der hører under Erhvervsministeriets ressortområde, og som vedrører det område, som Finanstilsynet fører tilsyn med samt bekendtgørelser udstedt i medfør heraf. Herudover omfatter den, den til enhver tid direkte gældende EU-retlige regulering på det finansielle område, heriblandt forordninger og direkte gældende niveau 2-regulering (f.eks. bindende tekniske standarder), som har direkte virkning for danske virksomheder i den finansielle sektor, og som Finanstilsynet fører tilsyn med. For love, som både Finanstilsynet og andre myndigheder

fører tilsyn med, omfattes den eller de bestemmelser, som andre fører tilsyn med, ikke af lovforslaget. Det medfører, at overtrædelser af f.eks. markedsføringsloven eller straffeloven (f.eks. i form af under-slæb, bedrageri, m.v.) ikke er omfattet af begrebet finansiell regulering.

At indberetninger skal kunne foretages anonymt indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette fuldstændigt anonymt f.eks. via en løsning på pensionskassens intranet, hvor der kan indsen-des indberetninger uden angivelse af navn, uden mulighed for sporing af computerens IP-adresse og lignende. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den complianceansvarlige.

Anonyme henvendelser til en whistleblowerordning kan svække mulighederne for at bevise, at der er sket forskelsbehandling som følge af indberetningen, da kravet om anonymitet medfører, at pensionskassen i tilfælde af anonyme indberetninger ikke ved, hvem der har foretaget indberetningen. Det er imidlertid vigtigt at sikre, at de ansatte, der anvender ordningen, kan være fuldstændigt anonyme, idet det kan være svært for en ansat at beslutte at indberette en overtrædelse til pensionskassen, hvis det ikke kan ske anonymt. En ansat kan eksempelvis være bange for at miste sit arbejde eller kan føle, at man har handlet illoyalt over for en kollega eller over for pensionskassen.

En overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af pensionskassen, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen, omfatter enhver overtrædelse eller potentiel overtrædelse af pensionskas-sens forpligtelser, også selvom denne ikke kan henføres til en enkelt person, men eksempelvis skyldes en grundlæggende systemfejl i pensionskassen. Der vil tillige kunne blive indberettet om overtrædelser, der skyldes undladelser. Hvis en pensionskasse har valgt at outsource en del af de forpligtelser, der påhviler den enkelte pensionskasse, til en ekstern virksomhed, vil de ansatte i pensionskassen også kunne indberette til pensionskassens whistleblowerordning om manglende efterlevelse af forpligtelserne, som sker hos den eksterne virksomhed. Ansatte hos den eksterne virksomhed vil kunne indberette over-trædelser til Finanstilsynet.

En pensionskasse kan outsource en whistleblowerordning til en ekstern leverandør. En pensionskasse kan imidlertid ikke fraskrive sig sine forpligtelser efter lovgivningen, og en pensionskasse, der benytter sig af outsourcing, er således fortsat ansvarlig for, at ordningen lever op til lovgivningens krav.

En virksomhed, som varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af en pensionskasse, skal være opmærksom på anden særlovgivning, der kan være til hinder herfor. En virk-somhed, der varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af en pensi-onskasse, skal endvidere også være opmærksom på eventuelle lovbestemte oplysningsforpligtelser.

Da det oftest er ansatte i pensionskasserne, som er tættest på oplysninger om eventuelle overtrædelser af reguleringen, er det særligt relevant, at de har mulighed for at indberette disse oplysninger til pensi-onskassen via en særlig kanal, som er selvstændig og uafhængig af den daglige ledelse, således at pensionskassen får mulighed for at rette op på lovstridige forhold. Ansattes, herunder direktionens, ind-beretning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med § 132 i selskabsloven om tavshedspligt. Dette gælder tillige i tilfælde, hvor ordningen er outsourcet til en ekstern leverandør.

Ifølge forslaget er det ikke et krav, at medlemmer af bestyrelsen i en pensionskasse skal kunne indberette til ordningen. Medlemmer af bestyrelsen kan fortroligt indberette overtrædelser og potentielle overtræ-delser af den finansielle regulering til Finanstilsynets whistleblowerordning.

Den foreslåede bestemmelse regulerer i øvrigt ikke, om informationerne skal videregives til Finanstilsynet. Pligten til at videregive informationerne kan følge af anden særlovgivning, jf. eksempelvis hvidvaskeloven.

Overtrædelse af stk. 1 foreslås med § 116, stk. 2, strafbelagt med bøde. Ansvarssubjektet for overtrædelser af stk. 1 er pensionskassen.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at ansatte kan indberette overtrædelser og potentielle overtrædelser til pensionskassen, så disse overtrædelser og potentielle overtrædelser kan afværges hurtigst muligt af hensyn til pensionskasse og dens medlemmer. Dette er baggrunden for, at bestemmelsen foreslås strafbelagt.

Det foreslåede *stk. 2* fastslår, at en pensionskasse kan opfylde kravet om en whistleblowerordning i *stk. 1* via kollektiv overenskomst.

Det gældende § 24 b, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser videreføres uændret for en pensionskasse i det foreslåede § 43, stk. 2.

I praksis betyder det, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med pensionskassen har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte i pensionskassen kan indberette overtrædelser. En whistleblowerordning, der baserer sig på en aftale mellem de forhandlingsberettigede parter, skal leve op til kravene i *stk. 1* som beskrevet ovenfor.

Arbejdsmarkedets parter skal forstås i overensstemmelse med artikel 152, artikel 154, stk. 1, og artikel 155, stk. 1, i TEUF samt artikel 28 i den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, om informationerne skal videregives til Finanstilsynet. Pligten til at videregive informationerne kan følge af anden særlovgivning, jf. eksempelvis hvidvaskeloven.

Det foreslås i *stk. 3*, at *stk. 1* alene finder anvendelse for en pensionskasse, som beskæftiger flere end fem ansatte. Ordningen nævnt i *stk. 1* og *2* skal være etableret senest tre måneder efter, at pensionskassen har ansat den sjette ansatte.

I det omfang en pensionskasse kun beskæftiger fem ansatte eller færre, findes det ikke at være proportionalt at kræve, at pensionskassen skal etablere en whistleblowerordning. Den politiske aftale af 10. oktober 2013 om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet (Bankpakke 6) fastsætter en bagatelgrænse på fem ansatte eller derunder. Det foreslås derfor i *stk. 3, 1. pkt.*, at bestemmelsens *stk. 1* alene finder anvendelse for pensionskasser, som beskæftiger flere end fem ansatte.

Det gældende § 24 b, stk. 3, i lov om tilsyn med firmapensionskasser videreføres således uændret i det foreslåede *stk. 3*.

For at sikre, at en pensionskasse har den fornødne tid til at etablere ordningen ved overskridelser af grænsen på fem ansatte, foreslås det i *stk. 3, 2. pkt.*, at ordningen nævnt i *stk. 1* og *2* skal være etableret senest tre måneder efter, at pensionskassen har ansat den sjette ansatte, hvilket regnes fra den dag, personen tiltræder sin stilling.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, skal kunne dispensere fra kravet i det foreslåede *stk. 1*.

Dispensation kan alene forventes givet, hvor der foreligger særlige forhold, som tilsiger, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at stille krav om etablering af en whistleblowerordning. Et eksempel herpå kan være, hvis overskridelsen af grænsen på fem ansatte er midlertidig.

Den gældende § 24 b, *stk. 4*, i lov om tilsyn med firmapensionskasser videreføres således uændret med det foreslåede *stk. 4*.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvorvidt informationerne skal videregives til Finanstilsynet. Pligten til at videregive informationerne kan følge af anden særlovgivning, jf. eksempelvis hvidvaskloven.

Til § 44

Det følger af det gældende § 24 c, *stk. 1*, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at en pensionskasse ikke må forskelsbehandle en ansat, som indberetter en overtrædelse til Finanstilsynet eller pensionskassen. Det følger af den gældende § 24 c, *stk. 2*, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at ansatte kan tilkendes en godtgørelse, hvis pensionskassen har forskelsbehandlet den ansatte på baggrund af dennes indberetning. Ifølge det gældende § 24 c, *stk. 3*, i lov om tilsyn med firmapensionskasser kan § 24 c, *stk. 1-2*, i lov om tilsyn med firmapensionskasser ikke fraviges til ugunst for den ansatte. Den foreslåede bestemmelse fastlægger en beskyttelse for ansatte, som indberetter overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller pensionskassen.

Det foreslås i *stk. 1*, at en pensionskasse ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som følge af, at den ansatte har indberettet pensionskassens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning hos pensionskassen.

Det gældende § 24 c, *stk. 1*, i lov om tilsyn med firmapensionskasser videreføres således uændret for pensionskasser i det foreslåede § 44, *stk. 1*.

Indberetning til whistleblowerordninger etableret via kollektiv overenskomst efter det foreslåede § 43, *stk. 2*, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til en pensionskasses whistleblowerordning omhandlende en pensionskasses, herunder en ansats eller et bestyrelsesmedlems, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering.

Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling omfattet. Ufordelagtig behandling kan foruden afskedigelse f.eks. være degradering, forflyttelse, chikane eller lignende.

Det er en forudsætning for at anvende bestemmelsen, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en pensionskasses whistleblowerordning, og det er endvidere en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller de ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til pensionskassens whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet.

At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttes, efter den ansatte har indberettet en pensionskasses overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller via pensionskassens whistleblowerordning.

Det foreslås i *stk. 2*, at ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af *stk. 1*, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Den gældende § 24 c, *stk. 2*, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, videreføres således uændret i det foreslåede § 44, *stk. 2*.

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for den ansatte. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder, herunder med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar. En eventuel godtgørelse er dog ikke til hinder for, at den ansatte modtager erstatning for et økonomisk tab, forudsat at betingelserne i henhold til de almindelige erstatningsretlige regler er opfyldt.

Den ansatte kan ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler.

I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 16, *stk. 3*, i ligebehandlingsloven.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en pensionskasses whistleblowerordning, skal gøre krav på godtgørelse gældende over for pensionskassen ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Det foreslås i *stk. 3*, at *stk. 1* og *2* ikke kan fraviges til ugunst for den ansatte.

Bestemmelsen indebærer, at *stk. 1* og *2* ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte.

Det foreslåede *stk. 3* er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre, end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 24 c, *stk. 3*, i lov om tilsyn med firmapensionskasser uden materielle ændringer.

Det følger af den gældende § 71, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser bl.a., at bestyrelsesmedlemmer, direktører, prokurister og andre ansatte, ansvarshavende aktuarer, revisorer og likvidatorer samt deres suppleanter straffes med bøde, såfremt de uberettiget videregiver eller udnytter fortrolige oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv har fået kendskab til.

Denne bestemmelse videreføres med sproglige ændringer i det foreslåede stk. 1. Derudover tilføjes som noget nyt i forslaget stk. 2, at tavshedspligten følger oplysningerne.

Det foreslås i *stk. 1*, at en firmapensionskasse og dens ansatte ikke uberettiget må videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som virksomheden eller dens ansatte har fået kendskab til under udøvelsen af deres hverv.

Hovedreglen om, at en firmapensionskasse og dennes ansatte er underlagt tavshedspligt, har to formål.

For det første skal reglen beskytte mod udlevering af fortrolige oplysninger om pensionskassen, først og fremmest forretnings- og driftshemmeligheder. Den pågældende firmapensionskasse kan beslutte, at oplysninger, der alene vedrører den pågældende firmapensionskasse og ikke dens medlemsbestand, kan videregives.

For det andet skal bestemmelsen beskytte pensionskassens medlemsbestand mod uberettiget udnyttelse og videregivelse af fortrolige oplysninger. Baggrunden for den strenge hemmeligholdelsespligt er, at medlemsbestanden i sådanne pensionskasser ofte betror pensionskassen oplysninger af privat og personlig karakter, som ikke bør udleveres til andre. Det gælder f.eks. oplysninger om indtægts- og formueforhold og oplysninger om helbredsforhold. Hertil kommer tilfælde, hvor lovgivningen pålægger pensionskassen at indhente oplysninger om medlemmet eller pensionsmodtageren.

Den foreslåede bestemmelse supplerer de regler, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådet forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (Databeskyttelsesforordningen) og i lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven). Bestemmelsen skal fortolkes i overensstemmelse med de tilsvarende gældende videregivelsesregler i lov om finansiel virksomhed, der regulerer, hvilke oplysninger en finansiel virksomhed kan videregive.

Oplysninger kan kun videregives inden for pensionskassen, hvis videregivelsen er berettiget. Berettiget videregivelse kunne f.eks. komme på tale hvis videregivelsen vedrører oplysningerne om strafbar forhold. Pensionskassen skal have systemer og forretningsgange, der bidrager til at sikre, at kun medarbejdere, der har et arbejdsbetinget behov herfor, har adgang til fortrolige oplysninger.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at en person kan være ansat i flere forskellige pensionskasser eller finansielle virksomheder, men der skal foreligge et egentligt ansættelsesforhold med en egentlig opgavevaretagelse for den pågældende. Det forhold, at en person er ansat i flere virksomheder, betyder ikke en ændring i, hvilke oplysninger der kan udveksles mellem virksomhederne. En person kan derfor ikke benytte oplysninger fra den ene virksomhed i arbejdet for den anden virksomhed, medmindre oplysningerne i overensstemmelse med reglen om videregivelse kan udveksles mellem virksomhederne.

Der foreligger videregivelse af oplysninger, når disse gives til andre. Det er ikke en forudsætning for, at der foreligger videregivelse af oplysninger, at disse læses af modtageren.

Bestemmelsen beskytter også mod uberettiget udnyttelse af oplysninger. Det indebærer, at der er restriktioner med hensyn til, hvad oplysningerne må anvendes til. Den vurdering, der skal foretages, er identisk med den vurdering, der skal ske ved vurderingen af, om videregivelse af oplysninger er berettiget.

Fortrolige oplysninger omfatter som udgangspunkt alle oplysninger. Hvis oplysningerne er offentligt tilgængelige, kan oplysningerne ikke anses for fortrolige og omfattes derfor ikke af tavshedspligten.

Det foreslås i stk. 2, at den, som modtager fortrolige oplysninger er omfattet af tavshedspligten, der er nævnt i stk. 1.

Den omstændighed, at tavshedspligten følger oplysningerne, medfører ikke, at der berettiget kan videregives fortrolige oplysninger. Det er uden betydning, for om videregivelse efter stk. 1 kan anses for berettiget, at modtageren af oplysningerne underlægges tavshedspligt.

Overtrædelse af § 45, stk. 1 og 2, foreslås med § 116, stk. 1, straffebelagt med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 1 er den pågældende pensionskasse og/eller den pågældendes ansatte, der uberettiget videregiver de fortrolige oplysninger.

Den strafbare handling består i uberettiget at videregive eller udnytte de fortrolige oplysninger. Der foreligger en videregivelse, så snart en oplysning kommunikerer mundtligt til en person udenfor pensionskassen, eller når oplysningen forlader pensionskassen enten fysisk, eksempelvis i et brev eller andet skriftligt materiale, eller digitalt.

Når fortrolige oplysninger sendes fra pensionskassens interne systemer til en mailadresse uden for systemet, vil pensionskassen ikke længere være i stand til at kontrollere, hvad der sker med de fortrolige oplysninger, ligesom pensionskassen ikke vil være i stand til at beskytte oplysningerne mod uberettiget brug. Når de fortrolige oplysninger sendes fra pensionskassens interne mailsystem til en e-mail konto uden for systemet, kan oplysningerne downloades på eksterne computere, videresendes til uvedkommende eller lignende uden, at pensionskassen har mulighed for at kontrollere dette.

Når fortrolige oplysninger forlader pensionskassens sikre systemer og sendes til en ikke sikker mailadresse uden for systemet, vil det endvidere være lettere for uvedkommende at komme i besiddelse af oplysningerne via hacking eller lignende.

Der foreligger en uberettiget videregivelse i de tilfælde, hvor oplysninger forlader firmapensionskassen uden, at der er en saglig begrundelse herfor og uden, at det sker for at varetage hensyn, der vejer tungere end hensynet til at bevare fortroligheden. Det er i den relation uden betydning, om en videregivelse af fortrolige oplysninger sker til en ekstern e-mailkonto, der tilhører en ansat eller anden person i pensionskassen, eller til en person udenfor pensionskassen.

Det er afgørende for tilliden til den finansielle sektor, at finansielle virksomheder, herunder pensionskasser, behandler fortrolige oplysninger med omtanke, hvilket er baggrunden for, at overtrædelse af oplysningsforpligtelsen skal være straffebelagt.

Til § 46

Den foreslåede § 46 er en videreførelse af den gældende § 13 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, som fastsætter anmeldelse af det tekniske grundlag m.v. til Finanstilsynet.

Bestemmelsen fastsætter, at en række forhold, herunder det tekniske grundlag for pensionskassen, skal anmeldes til Finanstilsynet. Bestemmelsen præciserer, at anmeldelsen skal fremsendes til Finanstilsynet senest samtidig med, at grundlaget tages i anvendelse.

Bestemmelsen implementerer delvist artikel 10, stk. 1, litra a og artikel 50, stk. 1, litra d, nr. ii, i IORP II-direktivet. Det overordnede formål med bestemmelsen er at sikre, at Finanstilsynet har en række oplysninger om de ordninger, som en pensionskasse udbyder og administrerer med henblik på at kunne tilrettelægge og føre det fornødne tilsyn med virksomhederne.

I det foreslåede *stk. 1* fastslås det, at det tekniske grundlag m.v. skal anmeldes til Finanstilsynet. Bestemmelsen angiver de forhold, som grundlaget skal indeholde oplysninger om. Bestemmelsen udgør dog ikke en udtømmende liste over indholdet af det tekniske grundlag m.v., hvorfor der ikke er noget til hinder for, at det tekniske grundlag m.v. tager stilling til yderligere forhold. Det vil være de konkrete ordninger, som pensionskassen administrerer, der afgør, hvad der er relevant at anmelde.

I forslagens *stk. 1, nr. 1*, fastlægges det, at anmeldelsen skal indeholde en angivelse af de former for pensioner, som pensionskassen agter at anvende. Pensionskassen skal således oplyse om de pensionsordninger, herunder pensionsprodukter, den agter at tilbyde sin medlemsbestand. Oplysningerne skal omfatte henvisning til hvilke form for ordning, pensionskassen tilbyder, samt potentielle tillægskøbninger.

I forslagens *stk. 1, nr. 2*, fastlægges det, at anmeldelsen skal indeholde oplysninger om grundlaget for beregning af pensionsbidrag, udtrædelsesgodtgørelse og kapitalværdien af den optjente pension.

Pensionskasser skal som udgangspunkt finansieres på basis af realistiske, løbende ordinære bidragsbetalinger. Ekstraordinære tilskud bør alene indgå ved konstateret afvigelse fra de forudsatte realistiske forudsætninger og i ekstraordinære situationer. Bidragene for et nytegnat medlem skal være tilstrækkelige til, at pensionskassen kan opfylde alle sine forpligtelser, således at der ikke vil være behov for systematisk og permanent tilførsel af midler. Enhver pensionsordning vurderet på tegningstidspunktet skal kunne hvile i sig selv, dog således at kontraktmæssige fastsatte omfordelinger kan finde sted, f.eks. som følge af anvendelse af fælleskøgrundlag og andre kollektive elementer.

I dag eksisterer der på pensionsmarkedet generelt set to typer pensionsordninger, de bidragsdefinerede og de ydelsesdefinerede pensionsordninger. Beregningssystemerne for de bidragsdefinerede pensionsordninger følger dem, der anvendes i livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, og de har ikke givet anledning til særlige beregningstekniske overvejelser.

Efter den gældende § 13, stk. 1, nr. 2, skal alle pensionskasser bl.a. anmelde et beregningsgrundlag til fastsættelse af sammenhængen mellem ydelser og bidrag (tegningsgrundlaget). Formålet med tegningsgrundlaget er at fastsætte sammenhængen mellem bidrag og pensionstilsagn således, at en pensionskasse ved pensionsydelsens forfaldstidspunkt(er) har tilstrækkelige midler til at opfylde pensionsløftet. Formålet med bestemmelsen i stk. 1, nr. 2 er således som tidligere at sikre, at der er en sammenhæng mellem pensionsbidrag og pensionstilsagn.

Grundlaget for beregning af pensionsbidrag består bl.a. af forudsætninger om størrelse af grundlagsrente, døds- og invaliditetssandsynlighed (de statistiske forudsætninger) og omkostningselementer. Pensionskasserne skal anmelde de forudsætninger, der anvendes ved beregningen af pensionsbidragene, og disse forudsætninger skal være fastsat i overensstemmelse med de regler, der gælder for fastsættelse af pensionsbidrag, jf. § 42, stk. 2. Formålet med at opstille særlige krav til de forudsætninger, der skal anvendes ved fastsættelsen af pensionsbidrag i forhold til ydelsesdefinerede pensionsordninger er at sikre sammenhæng mellem bidrag og pensionstilsagn, så en pensionskasse ved pensionsydelsens forfaldstidspunkt(er) har tilstrækkelige midler til at opfylde pensionsløftet

Såfremt der ikke fastsættes særlige krav til fastsættelse af de bidrag, der skal indbetales i en ydelsesdefineret pensionsordning, kan det i værste fald medføre, at alle pensionsbidragene indbetales hen mod slutningen af opsparingsforløbet. Dette bevirker, at hensættelserne først hen mod slutningen af opsparingsperioden kan give medlemmet en tilstrækkelig beskyttelse i forhold til det afgivne pensionstilsagn. For at sikre en god beskyttelse af medlemmerne i ydelsesdefinerede ordninger skal de nødvendige bidrag indbetales løbende til pensionskassen i overensstemmelse med de fastsatte krav, så det sikres, at bidragene er tilstrækkelige til at sikre, at der mindst sker en løbende hensættelse til de pågældende tilsagn (lineær optjening).

Grundlaget skal endvidere indeholde en beskrivelse af beregningselementerne for opgørelse af en pensionsordning (udtrædelsesgodtgørelse) i tilfælde af, at medlemmet anmoder pensionskassen om at udtræde af pensionsordningen. Herudover skal reglerne for omskrivning af en pensionsordning til hvilende pension (fripolice) beskrives i det tekniske grundlag. Der henvises i den forbindelse til bestemmelsen i § 15 om pensionsregulativets indhold, hvorefter pensionsregulativet skal indeholde regler for medlemsbestandens rettigheder ved udtræden af virksomheden, herunder størrelsen af eller reglerne for beregning af udtrædelsesgodtgørelse og hvilende pension. Endvidere henvises til reglerne i §§ 92 og 93 om de særlige regler for optjening og bevarelse af pension for lønmodtagere, som flytter mellem EU/EØS-lande, hvorefter en pensionskasse skal udbetale de bidrag, som en lønmodtager har indbetalt, eller som er indbetalt på lønmodtagerens vegne, hvis lønmodtagerens ansættelsesforhold ophører, medmindre lønmodtageren benytter sin ret til at lade optjente pensionsrettigheder blive stående i pensionsordningen.

Herudover skal det tekniske grundlag m.v. indeholde regler for beregning af kapitalværdien af medlemmernes optjente pensionstilsagn. Tidligere skulle kapitalværdien beregnes for hvert enkelt medlem som forskellen mellem kapitalværdien af pensionstilsagn, herunder aktuelle pensioner, og kapitalværdien af fremtidige nettobidrag. Kapitalværdierne beregnedes på tegningsgrundlaget og under hensyn til de fremtidige stigninger i pensionstilsagn og nettobidrag, der var kendt på beregningstidspunktet.

På baggrund af et større udvalgsarbejde i 2006 blev det i 2007 indført, at en pensionskasse med ydelsesdefinerede pensionsordninger i stedet for at anvende de hidtil gældende regler fremover skulle anvende følgende model, som Finanstilsynet fastsatte nærmere regler for i en bekendtgørelse:

- a) Et medlems optjente pensionstilsagn skal på ethvert tidspunkt mindst udgøre en så stor del af det fulde pensionstilsagn for medlemmet i henhold til pensionsaftalen, som den pensionsgivende tjenestetid udgør i forhold til den tjenestetid, der kræves for at opnå ret til fuldt pensionstilsagn (lineær optjening). Hvis pensionstilsagnet indebærer en garanteret regulering efter et løn- eller prisindeks eller lignende, skal der tages hensyn hertil ved at formindske beregningsgrundlagets rentefod med et skøn over reguleringstakten. Tjenestetiden, der kræves for at opnå ret til fuldt pensionstilsagn, er tiden fra optagelsen i pensionsordningen og frem til normal pensioneringsalder.

- b) Pensionshensættelsen skal for hvert enkelt medlem på ethvert tidspunkt mindst udgøre kapitalværdien af det optjente pensionstilsagn, jf. litra a ovenfor. Pensionshensættelsen formindskes således ikke med kapitalværdien af fremtidige bidrag.
- c) Pensionsbidraget skal for hvert enkelt medlem mindst udgøre den del af væksten i pensionshensættelsen, som ikke dækkes af den forudsatte rente med fradrag af risikopræmie, kapitalværdi af periodens reguleringer og administration.
- d) Der anvendes samme beregningsgrundlag til fastsættelse af ydelser og bidrag og til opgørelse af pensionshensættelserne. Beregningsgrundlaget må ikke føre til lavere hensættelser for de enkelte medlemmer end et grundlag, der er baseret på det på opgørelsestidspunktet bedste skøn over rente-, risiko- og omkostningselementerne. Grundlaget skal desuden indeholde et sikkerhedstillæg.

Modellen sikrede en forsvarlig løbende optjening af det fulde pensionstilsagn i ydelsesdefinerede pensionsordninger. Derved sikredes samtidig, at det optjente pensionstilsagn på ethvert tidspunkt havde en rimelig størrelse. Det ville således f.eks. ikke være muligt for en virksomhed at give pensionstilsagn (og dermed udtrædelsesgodtgørelser) helt frem til pensioneringstidspunktet og på den måde straffe de medarbejdere, der fratræder før normal pensioneringsalder. Modellen medvirkede desuden til at sikre en løbende opbygning af pensionshensættelserne, således at der f.eks. ikke det/de sidste år inden normal pensioneringsalder skulle indbetales meget store bidrag, hvilket virksomheden muligvis ikke ville være i stand til.

Modellen medvirkede til en jævn opbygning af pensionshensættelsen, hvilket var en naturlig følge af kravet om en minimumsgrænse for optjening af pensionstilsagn (litra a).

Kravet om, at pensionsbidraget for hvert enkelt medlem mindst skulle udgøre den del af væksten i pensionshensættelsen, som ikke dækkes af den forudsatte rente med fradrag af risikopræmie, kapitalværdi af periodens reguleringer og administration (litra c), sikrede, at pensionshensættelsen på ethvert tidspunkt mindst svarede til kapitalværdien af det optjente pensionstilsagn. Kravet indebar, at der i disse ordninger ville være tale om bidrag, der i princippet vil ændre sig fra måned til måned. Dette sker dog også i nogle tilfælde allerede, selv om der forudsattes løbende faste bidrag. Det skyldtes typisk ændringer i den pensionsgivende løn.

Kravet om, at der i ydelsesdefinerede pensionsordninger skulle anvendes samme beregningsgrundlag til fastsættelse af ydelser og bidrag og til opgørelse af pensionshensættelserne (litra d), forudsatte, at grundlaget ikke førte til lavere pensionshensættelser for de enkelte medlemmer end et grundlag, der var baseret på det på opgørelsestidspunktet bedste skøn over rente-, risiko- og omkostningselementerne og med tillæg af et sikkerhedstillæg. Anvendelse af ét beregningsgrundlag betød, at pensionshensættelserne blev opgjort til mindst markedsværdi. Sammenlignet med reglerne for opgørelse af livsforsikringshensættelserne for livsforsikringsselskaber og bidragsdefinerede ordninger eksisterede der derimod ikke bonuspotentiale på fripolice eller bonuspotentiale på fremtidige præmier.

Finanstilsynet blev i den forbindelse bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for den beskrevne model.

Pensionskasser med ydelsesdefinerede pensionsordninger, der oprettedes efter lovens ikrafttræden, skulle anvende den beskrevne model, der, som nævnt ovenfor, vurderedes at være mere hensigtsmæssig. Eksisterende pensionskasser med ydelsesdefinerede pensionsordninger kunne vælge enten at anvende de hidtidige regler eller den beskrevne model. Beslutning om at anvende modellen i eksisterende pensionskasser skulle ske på en generalforsamling efter de almindelige beslutningsprocedurer i vedtægterne under iagttagelse af lovens § 35. Den gældende § 35 fandt direkte anvendelse, hvis beslutningen

forudsætter en ændring af vedtægterne eller pensionsregulativet. En ændring af det tekniske grundlag kan imidlertid ske uden iagttagelse af § 35, hvis ændringen kan rummes i de eksisterende vedtægter og pensionsregulativ. En ændring af det tekniske grundlag, der kræver en ændring af vedtægterne eller pensionsregulativet forudsætter generalforsamlingens stillingtagen jf. den gældende § 35.

Som nævnt kunne eksisterende kasser fortsætte med at anvende de hidtil gældende regler. Formålet med tegningsgrundlaget i de hidtil gældende regler var at fastsætte sammenhængen mellem bidrag og pensionstilsagn, så der var stor sikkerhed for, at en pensionskasse ved pensionsydelsens forfaldstidspunkt(er) har tilstrækkelige midler til at opfylde pensionsløftet. I henhold til daværende lovs § 17, stk. 1, skulle det tekniske grundlag m.v., herunder tegningsgrundlaget, være rimeligt og betryggende.

Der lægges op til en videreførelse af de hidtil gældende regler i forhold til beregning af pensionsbidrag, udtrædelsesgodtgørelser og kapitalværdien af den optjente pension. Finanstilsynet vil derfor, jf. 17, stk. 2 i den daværende lov, fortsat kunne fastlægge særlige regler for beregning af pensionsbidrag, udtrædelsesgodtgørelse og kapitalværdien af den optjente pension for ydelsesdefinerede pensionsordninger med det formål at sikre, at en pensionskasse ved pensionsydelsens forfaldstidspunkt(er) har tilstrækkelige midler til at opfylde pensionsløftet.

I forslagens *stk. 1, nr. 3*, fastlægges det, at anmeldelsen skal indeholde oplysninger om regler for beregning og fordeling af overskud til medlemmerne, pensionsmodtagerne og andre pensionsberettigede efter pensionsaftalen.

For pensionsordninger med ret til bonus skal pensionskassen udarbejde og anmelde et regelsæt (bonusregulativ), som beskriver, hvorledes gevinster på de i beregningsgrundlaget fastsatte elementer til beregning af pensionsbidrag føres tilbage til medlemsbestand. Hertil kræves yderligere en teknisk beskrivelse af funktionaliteten i bonusopgørelsen.

Der henvises i den forbindelse til det overordnede princip i § 47, om at pensionskassen som et generelt princip skal tage hensyn til at have en rimelig fordeling af risici og ydelser mellem generationer i deres aktiviteter.

I forslaget *stk. 1, nr. 4*, fastlægges det, at anmeldelsen skal indeholde angivelse af principper for genforsikring, herunder beløbsgrænser.

Bestemmelsen medfører, at en pensionskasse skal fastlægge størrelsen af den risiko, som virksomheden er villig til at tegne for egen risiko og beskrive, hvilken genforsikring virksomheden vil tegne for overstigende risiko. Her skelnes mellem dødsrisiko og invaliditetsrisiko. Bestemmelsen kræver ikke, at der skal afgives risiko i genforsikring.

I forslaget *stk. 1, nr. 5*, fastlægges det, at anmeldelsen skal indeholde angivelse af regler for, hvornår medlemmerne og pensionsmodtagerne skal afgive helbredsoplysninger til bedømmelse af risikoforholdene.

Bestemmelsen er uændret i forhold til den gældende § 13, stk. 1, nr. 5, og svarer til den tilsvarende § 20, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen præciserer, at anmeldelsen af det tekniske grundlag m.v. skal indeholde regler for, under hvilke omstændigheder såvel medlemmerne som pensionsmodtagerne skal afgive helbredsoplysninger til bedømmelse af risikoforholdene. Bestemmelsen, der

blev ændret i 2007, indebærer en mindre lettelse for pensionskasserne, da Finanstilsynet ikke længere skal have de konkrete helbredsspørgeskemaer indsendt.

I forslagets *stk. 1, nr. 6*, fastlægges det, at anmeldelsen skal indeholde angivelse af grundlaget for beregning af de pensionsmæssige hensættelser.

Bestemmelsen medfører, at pensionskassen skal anmelde grundlaget for beregning af de pensionsmæssige hensættelser, såvel for den enkelte pensionsaftale som for virksomheden som helhed. Grundlaget for beregning af de pensionsmæssige hensættelser skal beskrives i samme form som grundlaget for beregning af pensionsbidrag ved fastlæggelse af opgørelsesrenten, de statistiske elementer (død og invaliditet) og omkostningselementer, samt opfylde de krav, der måtte være fastsat i relation til opgørelse af hensættelser i medfør af § 50 om opgørelse af hensættelser. Selvom pensionskassens ydelser eller pensionsbidrag kan ændres efter nogle i det tekniske grundlag anførte objektive kriterier, så skal virksomheden alligevel anmelde det grundlag, der anvendes til beregning af de pensionsmæssige hensættelser.

I forslagets *stk. 1, nr. 7*, fastlægges det, at anmeldelsen skal indeholde oplysninger om regler, hvorefter pensionsordninger med løbende udbetalinger tegnet eller aftalt som obligatoriske ordninger i en pensionskasse, et forsikringsselskab eller en pensionskasse kan overføres fra eller til pensionskassen i forbindelse med overgang til anden ansættelse eller i forbindelse med virksomhedsoverdragelse eller virksomhedsomdannelse.

Bestemmelsens særlige regler om jobskifte, virksomhedsoverdragelse eller virksomhedsomdannelse udarbejdes af hensyn til, at det ved oprettelsen af et arbejdsmarkedspensionsordningssystem findes hensigtsmæssigt at sikre, at arbejdstagere, der skifter job eller virksomhed og samtidig overgår til en ny pensionsordning, gives mulighed for at samle sine pensioner i den nye ordning. Med hensyn til omkostninger i forbindelse med overførsel er det tilladt for den afgivende pensionskasse at fastsætte et promillegebyr af nettohensættelsen med en fast beløbsmæssig overgrænse eller et fast beløb. Den modtagne virksomhed kan ikke fastsætte noget gebyr.

Reglerne tager alene højde for pensionsordninger med løbende udbetalinger, dvs. alderspension, invalidpension samt ægtefælle- og børnepension. I kapitel 1 i lov om beskatning af pensionsordninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1088 af 3. september 2015, er de enkelte pensionsformer nærmere beskrevet. Reglen gælder i øvrigt alene for ordninger, der er obligatoriske. Ved dette forstås ordninger, der er oprettet som led i et ansættelsesforhold, og hvor en arbejdsgiver efter fastsatte kriterier skal pensionssikre sine medarbejdere i henhold til aftalen med et forsikringsselskab eller ordninger i en pensionskasse. Det er en forudsætning, at den person, pensionsoverførslen vedrører, giver sin accept til overførslen.

Grunden til at det ved overførsel i en jobskiftesituation, kan tillades, at der beregnes et mindre fradrag er en antagelse om, at der er »balance« mellem jobskifteoverførsler. Under særlige omstændigheder hvor der for en pensionskasse ikke kan forventes ligevægt mellem pensionsoverførsler fra og til virksomheden, kan der for et nærmere angivet tidspunkt opkræves et gebyr. De nævnte krav til overførselsreglerne er minimumskrav. Den enkelte pensionskasse er derfor ikke afskåret fra at fastsætte regler, der yderligere tilgodeser arbejdstagere i tilfælde af jobskifte.

Ved overførsel af grupper, der udgør en betydelig andel af en pensionskasses samlede bestand, vil sådanne overførsler imidlertid kunne udgøre en risiko for virksomhedens eksistens, og en ukritisk anven-

delse af regler svarende til virksomhedsomdannelsesreglerne er i disse tilfælde betænkelig. Der bør derfor i sådanne tilfælde findes andre løsninger, hvori reglerne svarende til reglerne om bestandsoverdragelse i § 74 kan anvendes, dog uden at der udarbejdes en redegørelse eller gives en indsigelsesfrist, idet overførslerne kun kan ske ved aktiv accept fra det enkelte medlem.

Hovedreglen for overførselsregler er for så vidt angår helbredsbedømmelsen, at der ikke kan kræves en nyvurdering af helbredstilstanden, medmindre den nye ordning afviger væsentligt fra den gamle ordning med hensyn til forøget risiko eller med hensyn til krav om helbredsbedømmelse ved indtræden. Overførselsreglerne skal fastsætte en ret for arbejdstager til at fortsætte i den hidtidige pensionsordning som medlem, såfremt en helbredsbedømmelse fører til afslag på optagelse i den nye pensionsordning på mindst samme vilkår som i den hidtidige pensionsordning. For det modtagende pensionsselskab skal der endvidere for disse tilfælde være pligt til at optage arbejdstageren, dog på de vilkår selskabets tekniske grundlag foreskriver.

I den foreslåede *stk. 2*, fastlægges det, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere bestemmelser om de forhold, der er nævnt i *stk. 1*, herunder om og i hvilket omfang anmeldelser af det tekniske grundlag m.v. skal være offentligt tilgængelige.

Hjemmelsbestemmelsen vil blive anvendt til at udstede en bekendtgørelse, som nærmere fastslår opstilling og indhold af det tekniske grundlag. Bekendtgørelsen vil bl.a. fastsætte de særlige regler, der gælder i forhold til fastsættelsen af pensionsbidrag, udtrædelsesgodtgørelse og kapitalværdien af den optjente pension i ydelsesdefinerede pensionsordninger. De fastsatte regler skal sikre, at et givent tilsagn afdækkes via løbende indbetalinger af bidrag til pensionskassen, der sikrer, at pensionskassen ved pensionsydelsens forfaldstidspunkt(er) har tilstrækkelige midler til at opfylde pensionsløftet. Det er vigtigt, at der sikres en tilstrækkelig beskyttelse af medlemmerne, hvilket bl.a. sker via kravet om, at der skal være retlig adskillelse mellem det pensionstegnende firma og pensionskassen. I pensionskassen vil der løbende skulle hensættes midler til de pågældende pensionstilsagn, hvilket tilsiger en løbende indbetaling af bidrag. Fastsættelsen af de særlige krav relateret til bidrag, udtrædelsesgodtgørelse og kapitalværdien af den optjente pension i ydelsesdefinerede pensionsordninger, sker således med det formål at sikre, at der er stor sikkerhed for, at en pensionskasse ved pensionsydelsens forfaldstidspunkt(er) har tilstrækkelige midler til at opfylde pensionsløftet. Herudover fastsættes der regler i bekendtgørelsen om eventuelle aktuarerklæringer, som er nødvendige at udarbejde i tilknytning til det tekniske grundlag. Som udgangspunkt vil det være aktuarfunktionen, som skal udarbejde erklæringerne.

Til § 47

Den gældende § 17 i lov om tilsyn med firmapensionskasser fastslår i *stk. 1*, at oplysningerne som anmeldes i det tekniske grundlag skal være betryggende og rimelige over for det enkelte medlem og andre pensionsberettigede efter pensionsaftalen. Herudover fastslår *stk. 2*, at de anmeldte regler for beregning og fordeling af overskud skal være præcise, klare og føre til en rimelig fordeling. I *stk. 3* fastslår bestemmelsen, at de beregningselementer (rentesatser, omkostningssatser og statistiske beregningselementer), der lægges til grund ved beregning af bidrag, udtrædelsesgodtgørelser og hvilende pension, skal vælges med forsigtighed samt at de beregningselementer, der lægges til grund ved beregning af pensionshensættelser, skal være i overensstemmelse med de regler, der er udstedt i medfør af den gældende § 44 f. Endelig fastslår bestemmelsen i *stk. 4* og *5*, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om *stk. 1-3*, samt at Finanstilsynet kan påbyde overholdelse af reglerne i *stk. 1-3*.

Der foretages omfattende ændringer i forhold til de gældende regler i § 17 i forbindelse med fremsættelsen af den nye hovedlov. Bestemmelserne om betryggelse og rimelighed ophæves i udgangspunktet, da der ikke findes enslydende regler relateret til det tekniske grundlag i IORP-direktivet. Således ophæves stk. 1 og stk. 2, mens der sker en delvis ophævelse af stk. 3, idet kravet om at beregningssementerne skal vælges med forsigtighed, udgår. Henvi sning i stk. 3 til de regler, som skal lægges til grund ved beregningen af de pensionsmæssige hensættelser, er i deres nuværende form ikke længere relevant. Der vil dog fremover fortsat blive fastlagt regler i forhold til opgørelse af de pensionsmæssige hensættelser og i et vist omfang regler for de beregningssementer, der skal anvendes med henblik på at sikre, at hensættelserne er tilstrækkelige til at sikre en god beskyttelse af medlemsbestandens pensionsmidler.

Ændringerne indebærer dermed, at der fremover ikke vil gælde de samme krav om betryggelse og rimelighed i forhold til de anmeldte regler vedrørende det tekniske grundlag, som virksomhederne er underlagt i dag.

Den foreslåede § 47 er således ny og fastslår, at en pensionskasse som generelt princip, hvor det er relevant, skal tage hensyn til målsætningen om at have en rimelig fordeling af risici og ydelser mellem generationerne i dens aktiviteter.

Bestemmelsen gennemfører art. 7, sidste punktum, i IORP II-direktivet.

Hvor firmapensionskasserne hidtil har været underlagt et krav om rimelighed i medfør af den tidligere § 17, er virksomhederne nu omfattet af et nyt princip. Bestemmelsen er altså udtryk for et nyt rimelighedsprincip, som pensionskassen skal tage i betragtning i en række forskellige sammenhænge. Pensionskasserne skal i medfør af princippet sikre generationsmæssig balance ved at stræbe efter at have en rimelig fordeling af risici og ydelser mellem generationerne i pensionsordningerne. Bl.a. vil pensionskasserne skulle tage rimelighedsprincippet i betragtning i forbindelse med administrationen af ordningerne, herunder sikre, at der i forbindelse med udbetaling af pensionsydelser og i forbindelse med de valg der træffes, f.eks. i relation til fordeling af overskud, tages højde for medlemsbestandens generationsmæssige sammensætning.

Den foreslåede *stk. 2* fastlægger, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere bestemmelser om det i *stk. 1* nævnte princip.

IORP II-direktivet indeholder ikke en udtømmende beskrivelse af rimelighedsprincippet. Det fremgår således ikke klart af direktivet, hvordan pensionskasserne forventes at tage hensyn til målsætningen om at have en rimelig fordeling af risici og ydelser mellem generationerne i deres aktiviteter. Med henblik på at sikre, at vurderingen heraf foretages ud fra klare ensartede kriterier bemyndiges Finanstilsynet med det foreslåede *stk. 2*, til at fastsætte nærmere regler for efterlevelse af princippet.

Til § 48

Den gældende § 46 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser fastslår, at en pensionskasse skal have en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af pensionskassens samlede pensionsmæssige hensættelser. Bestemmelsens *stk. 2* fastslår endvidere, at aktiver omfattet af *stk. 1*, skal være udvalgt således, at de set i forhold til arten af pensionskassens forpligtelser med hensyn til sikkerhed, afkast og likviditet er af en sådan art og en sådan sammensætning, at de er egnede

til at sikre, at de forsikrede kan fyldestgøres. Der må ikke foreligge en uforholdsmæssig afhængighed af en bestemt kategori af aktiver, et bestemt investeringsmarked eller en bestemt investering.

Herudover fastslår den gældende § 49 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at pensionskasser skal føre et register over aktiverne omfattet af § 46 a, stk. 1, samt finansielle kontrakter efter § 46 b, nr. 3. Bestemmelsen fastslår endvidere i stk. 2, at hvis der indgår fast ejendom blandt aktiverne, så registreres et tinglyst ejerpantebrev hertil samt i stk. 3, at for dattervirksomheder registreres kapitalandelene i og eventuelle lån til dattervirksomheden. I stk. 4 fastsættes det, at pensionskassen skal give indberetning til Finanstilsynet om, hvilke aktiver der indgår i registreret. Finanstilsynet eller den Finanstilsynet bemyndiger hertil kontrollerer tilstedeværelsen af disse aktiver efter nærmere regler fastsat af Finanstilsynet. I stk. 5 fastslår bestemmelsen, at Finanstilsynet kan kræve registreret deponeret, hvis tilsynet beslutter at begrænse eller forbyde pensionskassens rådighed over dens aktiver. Ved deponering af registreret skal Finanstilsynet registreres som berettiget i en værdipapircentral med hensyn til fondsaktiver. Med hensyn til de øvrige aktiver og kontrakter, der tjener til dækning af de pensionsmæssige hensættelser, skal disse håndpantsettes til fordel for Finanstilsynet. Endelig fastslår bestemmelsens stk. 6, at enhver ændring i et deponeret register skal godkendes af Finanstilsynet og noteres i registreret.

I forbindelse med fremsættelsen af den foreslåede § 48, bliver dele af §§ 46 a og 49 i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser om de registrerede aktiver ophævet.

Den gældende § 46 a, stk. 2, ophæves, hvorefter der ikke længere gælder et særskilt krav om, at aktiverne skal udvælges, så de set i forhold til arten af pensionskassens forpligtelser med hensyn til sikkerhed, afkast og likviditet er af en sådan art og en sådan sammensætning, at de er egnede til at sikre, at de forsikrede kan fyldestgøres. Dog vil virksomheden i medfør af investeringsreglerne være forpligtet til at overholde lignende krav. Herudover ophæves § 49, stk. 2, da bestemmelsen har mistet betydning, idet det kun er friværdien i ejendommen, som indgår i de registrerede aktiver, hvorfor det ikke er nødvendigt at registrere et ejerpantebrev på ejendommen. § 49, stk. 3 ophæves, da bestemmelsen knytter sig til placerings- og spredningsreglerne som ophæves. Endelig ophæves § 49, stk. 5, 3. pkt.

Den foreslåede § 48 vedrører de midler, som via de registrerede aktiver skal dække de pensionsmæssige hensættelser. Bestemmelsen gennemfører art. 14, stk. 1 samt art. 34, stk. 5, og herudover er dele af den foreslåede § 48 en videreførelse af de gældende bestemmelser i § 46 a og § 49. Der tilsigtes ingen ændringer af reglerne i forhold til hvornår og i hvilket omfang medlemsbestanden og begunstigede kan blive fyldestgjort af de registrerede aktiver.

Det foreslåede *stk. 1* fastlægger, at en pensionskasse skal have tilstrækkelige egnede aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst skal svare til værdien af pensionskassens samlede pensionsmæssige hensættelser. Herudover fastslår bestemmelsen, at pensionskassen skal føre et register for at sikre tilstedeværelsen af de i stk. 1 nævnte aktiver, der indeholder en optegnelse over 1) aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af pensionskassens samlede pensionsmæssige hensættelser, og 2) værdien af finansielle kontrakter, der reducerer risikoen for, at aktiverne efter nr. 1 ikke kan dække de pensionsmæssige forpligtelser.

Bestemmelsens første punktum er en delvis videreførelse af den gældende § 46 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser. I forhold til den gældende § 46 a, er udtrykket "gruppe af aktiver" blevet erstattet af udtrykket "tilstrækkelige egnede aktiver". Ændringen er foretaget med henblik på at gennemføre art. 14, stk. 1, i IORP II-direktivet.

Bestemmelsen fastslår de overordnede krav til de midler, som via de registrerede aktiver skal dække de pensionsmæssige hensættelser.

Udtrykket "tilstrækkelige egnede aktiver" stiller visse krav til størrelsen og kvaliteten af aktiverne til dækning af hensættelserne, hvilket udspringer af, at aktiverne skal beskytte medlemsbestanden i tilfælde af konkurs. Når pensionskassen udvælger de aktiver, der skal dække de pensionsmæssige hensættelser, er det derfor nødvendigt, at udvælgelsen sker således, at der er tilstrækkelige midler, hvilket tilsiger en vis overdækning på aktiverne i forhold til hensættelsernes størrelse. Overdækningens størrelse afgøres ved et begrundet skøn foretaget af pensionskassens ledelse. At aktiverne skal være "egnede" indebærer endvidere, at aktiverne skal være af en sådan type og kvalitet, at de kan tjene til fyldestgørelse af medlemmerne og pensionsmodtagerne i tilfælde af konkurs. Dette er ikke nødvendigvis tilfældet med alle typer aktiver.

I medfør af kravet i stk. 1, 1. pkt., om, at en pensionskasse skal have tilstrækkelige egnede aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af pensionskassens samlede pensionsmæssige hensættelser, vil virksomheden løbende skulle sikre overblik over pensionsforpligtelserne. I udgangspunktet skal de pensionsmæssige hensættelser, jf. § 50, opgøres årligt. Virksomheden vil dog for at kunne sikre, at den til enhver tid har tilstrækkelige egnede aktiver være nødt til at løbende at opføre pensionsforpligtelserne, baseret på de gældende metoder og principper relateret til bl.a. rentesatser og biometriske risici, der er fastlagt i bekendtgørelse om værdiansættelse af pensionsforpligtelserne, jf. § 50, stk. 5, evt. i form af en tilnærmet opgørelse af hensættelserne.

Bestemmelsens andet punktum gennemfører delvist art. 34, stk. 5 i IORP II-direktivet.

Det foreslåede *stk. 1, nr. 1*, medfører, at der skal føres et register over aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af selskabets samlede pensionsmæssige hensættelser. For at sikre medlemsbestanden stilles der derfor krav om, at pensionskassen opretter et register over aktiver af samme værdi som de pensionsmæssige hensættelser. Pensionskassen kan ikke uden nærmere overvejelser blot beslutte at registrere samtlige aktiver, da alle pensionskassens midler i så fald reserveres til én gruppe af kreditorer - medlemsbestanden. En sådan reservation muliggør en tilsidesættelse af registeret ved en efterfølgende domstolsprøvelse, hvorved medlemsbestanden mister deres fortrinsstilling og indgår på lige fod med de øvrige kreditorer.

Det foreslåede *stk. 1, nr. 2*, fastslår, at der ud over registreringen efter nr. 1, skal ske registrering af værdien af finansielle kontrakter, der reducerer risikoen for, at aktiverne ikke kan dække de pensionsmæssige forpligtelser, så det specifikt fremgår af registeret hvilke finansielle kontrakter, der er reserveret til fyldestgørelse af medlemsbestanden, og disse således kan identificeres i tilfælde af, at pensionskassen tages under administration eller går konkurs. Disse finansielle kontrakter kan for eksempel være aftaler om køb af danske statsobligationer på et givent fremtidigt tidspunkt (en terminsaftale), aftaler om køb af en aktie eller et aktieindeks på termin eller aftaler, der følger renteutviklingen.

Det foreslåede *stk. 2*, fastlægger at aktiverne i registrerede efter stk. 1 alene skal tjene til fyldestgørelse af medlemsbestanden og de begunstigede.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 49, stk. 1, 2. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Bestemmelsen betyder, at medlemsbestanden og andre begunstigede kan blive fyldestgjort af de pågældende aktiver forud for de øvrige kreditorer. De aktiver, der indgår i registrerede efter stk. 1, kan alene indgå med den værdi, som tilkommer pensionskassen. Hvis pensionskassen ikke er enerettighedshaver over et aktiv, indgår aktivet i registrerede med en forholdsmæssig værdi svarende til værdien af pensionskassens del af aktivet.

Det foreslåede *stk. 3* fastslår, at pensionskassen løbende skal indberette til Finanstilsynet, hvilke aktiver der er registreret.

Bestemmelsen viderefører delvist den gældende § 49, stk. 4, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, dog uden krav om at Finanstilsynet skal kontrollere indhold som ophæves, idet kontrollen ligger implicit i indberetningen.

De nærmere regler om indberetninger til Finanstilsynet, herunder frekvensen herfor, vil blive fastsat i en bekendtgørelse, jf. stk. 5.

Bestemmelsen implementerer delvist art. 50, litra d, nr. iii, i IORP II-direktivet.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at straffelægge overtrædelse af bestemmelsens stk. 1-3. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er den pågældende firmapensionskasse. Den straffbare handling består i ikke at have tilstrækkelige egnede aktiver, ikke at føre et register, der lever op til kravene i stk. 1, nr. 1-2, eller ikke at sikre, at de registrerede aktiver, jf. stk. 1, alene tjener til fyldestgørelse af medlemsbestanden og de begunstigede. Endvidere består den straffbare handling i manglende løbende indberetning til Finanstilsynet om registerets aktiver.

Det foreslåede *stk. 4* fastslår, at Finanstilsynet kan kræve aktiverne i registreret deponeret og pantsat til fordel for Finanstilsynet, hvis Finanstilsynet efter § 86, stk. 3, beslutter at begrænse eller forbyde selskabets rådighed over dets aktiver. Finanstilsynet skal registreres som panthaver, og enhver efterfølgende ændring i den deponerede aktivmasse skal godkendes af Finanstilsynet og noteres i registreret.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 49, stk. 5, 1. pkt. og stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Ved at kræve aktiverne i registeret deponeret, gives pensionskassen i første omgang lejlighed til selv at rette op på det forhold, der har medført, at Finanstilsynet har begrænset eller forbudt pensionskassens rådighed over dets aktiver, under skærpet tilsyn af Finanstilsynet. Såfremt det ikke lykkes pensionskassen selv at rette op på forholdet, kan Finanstilsynet tage pensionskassens bestand under administration i henhold til reglerne herom.

Beslutningen om at kræve aktiverne i registeret deponeret betyder, at Finanstilsynet skal registreres som panthaver. Pantsætning til fordel for Finanstilsynet sker efter dansk rets almindelige regler herom. De øvrige kreditorer samt aftaleerhververe gøres hermed særsomt opmærksom på, hvilke aktiver, der tjener til sikring af medlemsbestanden, da de traditionelle sikringsakter er blevet iagttaget. Tilbagegiver Finanstilsynet aktiverne til pensionskassen, skal de foretagne sikringsakter ophæves. Herudover skal enhver ændring i den deponerede aktivmasse, godkendes af Finanstilsynet og noteres i registeret, så længe aktiverne i registeret er deponeret.

Bestemmelsen gennemfører delvist art. 48, stk. 8, i IORP II-direktivet.

Det foreslåede *stk. 5* bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om indhold, opgørelse, indberetning, registrering og kontrol af tilstedeværelsen af aktiverne indført i registeret.

Bemyndigelsen forventes benyttet til at videreføre den eksisterende bekendtgørelse om registrering af aktiver i forsikringsselskaber og firmapensionskasser, der dog vil blive tilpasset på en række områder med henblik på at smidiggøre de administrative processer relateret til de registrerede aktiver. På grund af den med dette lovforslag foreslåede ophævelse af placerings- og spredningsreglerne er der behov for at ændre visse regler i bekendtgørelsen. Der kan tillige, med henblik på at implementere IORP II-direktivet, blive behov for at udvide indholdet af bekendtgørelsen, hvorfor bemyndigelsesbestemmelsen med forslaget udvides til tillige at omfatte regler om registerets indhold og opgørelse af aktiverne i registeret.

Til § 49

Den gældende § 46 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser fastslår, regler i forhold til opgørelse af aktiverne til brug for de registrerede aktiver.

Den foreslåede § 49 er en delvis videreførelse af den gældende § 46 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

I forhold til den gældende § 46 b er *stk. 1, nr. 5, ny*. Bestemmelsen vedrører opgørelsen af afledte instrumenter, og er indsat med henblik på at implementere art. 19, stk. 1, litra e i IORP II-direktivet.

Bestemmelsen fastslår, hvordan firmapensionskassens aktiver skal opgøres.

Det foreslåede *nr. 1* fastsætter, at aktiverne, jf. § 48, skal opgøres og reguleres løbende i overensstemmelse med de regler, der fastsættes for årsrapporter efter § 63.

Bestemmelsen præciserer, at aktiverne skal opgøres og reguleres løbende i overensstemmelse med de værdiansættelsesmetoder som anvendes til regnskabsformål. Se i tilknytning hertil bemærkningerne til § 63.

Det foreslåede *nr. 2* fastsætter, at der til brug for de registrerede aktiver skal foretages fradrag for en eventuel behæftet del, og at udlån kun kan indgå til en værdi, der fremkommer efter fradrag af forpligtelser, der kan modregnes over for låntager.

Bestemmelsen medfører, at aktiverne opgøres til nettoværdien efter fradrag af en eventuel behæftet del eller efter fradrag af forpligtelser over for låntagere.

Det foreslåede *nr. 3* fastlægger, at finansielle kontrakter der reducerer risikoen for, at aktiverne ikke kan dække de pensionsmæssige forpligtelser, skal medregnes med værdien af sådanne kontrakter i aktivernes værdi.

Bestemmelsen finder f.eks. anvendelse på valutaterminskontrakter, der tilvejebringer kongruens (valutamatching) mellem pensionsforpligtelser og aktiverne samt på andre finansielle instrumenter, der reducerer eller ophæver markedsrisikoen, renterisikoen eller udsteder- og debitorrisikoen på aktiverne set i forhold til de pensionsforpligtelser, der skal dækkes.

Det foreslåede *nr. 4* fastlægger, at tilgodehavende uforfaldne renter af aktiver medregnes i aktivernes værdi.

Bestemmelsen medfører, at anvendelsen af påløbne renter begrænses til de renter, der er påløbet de værdipapirer, der indgår blandt de aktiver, der dækker de pensionsmæssige hensættelser.

Det foreslåede *nr. 5* fastslår, at afledte instrumenter skal opgøres forsigtigt.

I forhold til værdiansættelsen af de afledte instrumenter følger det af IORP II-direktivet, at de skal værdiansættes forsigtigt under hensyn til det underliggende aktiv og indgå i værdiansættelsen af pensionskassens aktiver, jf. art. 19, stk. 1, litra e. Bestemmelsen gennemfører således art. 19, stk. 1, litra e, i IORP II-direktivet.

Til § 50

Den foreslåede § 50 er en delvis nyaffattelse af de allerede eksisterende krav relateret til opgørelsen af de pensionsmæssige hensættelser. En forsigtig beregning af forsikringsmæssige hensættelser er en afgørende forudsætning for, at der kan være sikkerhed for, at forpligtelserne relateret til medlemsbestandens pensionsydelse kan opfyldes både på kort og lang sigt. Forsikringsmæssige hensættelser skal derfor beregnes efter anerkendte aktuarmæssige metoder og attesteres af en aktuar på området. Den maksimale rentesats bør vælges med forsigtighed og i overensstemmelse med fastsatte regler herfor. Mindstestørrelsen af de forsikringsmæssige hensættelser skal både være tilstrækkelig til at sikre fortsat udbetaling af pensionsydelse til nuværende pensionsmodtagere og afspejle de forpligtelser, der følger af medlemmernes opgjorte pensionsrettigheder.

Reglerne for opgørelse af de forsikringsmæssige hensættelser følger i dag af § 46 c i lov om tilsyn med firmapensionskasser, der foreskriver, at de pensionsmæssige hensættelser opgøres og reguleres efter de regler, der gælder for årsrapporter. Udgangspunktet er således i dag, at der er sammenfald mellem opgørelse af hensættelser til solvens- og regnskabsformål.

I medfør af reglerne om finansielle rapporter udgør de pensionsmæssige hensættelser opgørelsen af passivposten "Garanterede ydelser". Reglerne beskriver i dag i udgangspunktet alene, hvorledes garanterede pensionsydelse skal opgøres, dvs. hvordan alle de ydelsesdefinerede ordninger, som aktuelt findes på det danske marked for firmapensionskasser, skal håndteres.

De gældende regler fastsætter bl.a. kravene relateret til de parametre, f.eks. diskonteringssatser, reguleringstakter og biometriske tabeller, som firmapensionskasser skal tage afsæt i ved opgørelsen af hensættelser. Formålet med de gældende krav er at sikre, at der opgøres tilstrækkelige hensættelser, og at de opgjorte hensættelser som minimum svarer til, hvad et beregningsgrundlag baseret på bedste skøn på opgørelsestidspunktet ville føre til.

Der har således allerede i medfør af gældende ret været fastsat regler for hvordan og efter hvilke principper virksomhederne skal opgøre de forsikringsmæssige hensættelser.

Med den foreslåede bestemmelse sker der en delvis nyaffattelse af reglerne om opgørelse af de forsikringsmæssige hensættelser. Formålet med en nyaffattelse af reglerne er at skabe et klarere overblik over kravene relateret til opgørelsen af de forsikringsmæssige hensættelser til brug for solvensopgørelse,

samt derudover at sikre at opgørelsen af hensættelser baseres på de principper, der følger af IORP II-direktivets krav om forsigtighed. Ved at samle reglerne i én bestemmelse og i én tilhørende bekendtgørelse for værdiansættelse opnås et bedre overblik over reglerne end i dag, hvor reglerne er placeret i flere forskellige steder i lovgivningen. De lovgivningsmæssige rammer er således justeret sammenlignet med tidligere, hvor fremgangsmåden i forhold til hensættelserne udsprang af de forskellige regler, som var fastsat i forhold til den regnskabsmæssige tilgang til opgørelse af hensættelser. Som følge heraf ophæves den gældende § 46 c i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Bestemmelsen gennemfører/implementerer artikel 13 i IORP II. Den foreslåede bestemmelse har dermed til formål at fastsætte tilgangen til opgørelsen af de forsikringsmæssige hensættelser, herunder de overordnede principper og metoder, som opgørelsen af hensættelserne skal ske på baggrund af.

En forsigtig beregning af forsikringsmæssige hensættelser er en afgørende forudsætning for, at der kan være sikkerhed for, at forpligtelserne til at udbetale pensionsydelse kan opfyldes både på kort og lang sigt. Forsikringsmæssige hensættelser bør derfor beregnes efter anerkendte aktuarmæssige metoder og attesteres af en aktuar. Den maksimale rentesats bør vælges med forsigtighed, og mindstestørrelsen af hensættelserne bør både være tilstrækkelig til at sikre fortsat udbetaling af pensionsydelse til nuværende pensionsmodtagere og afspejle de forpligtelser, der følger af medlemmernes optjente pensionsrettigheder. Det helt overordnede formål med at kræve tilstrækkelige hensættelser er at beskytte medlemmerne ved at sikre, at der er betryggende sikkerhed for, at de pensionsydelse, de er blevet stillet i udsigt kan honoreres.

Det foreslåede *stk. 1* gennemfører artikel 13, stk. 1 i IORP II-direktivet. Formålet med bestemmelsen er at gennemføre det helt overordnede princip om, at pensionskasser til enhver tid og for alle deres pensionsordninger skal opføre størrelsen af de passiver, der svarer til de finansielle forpligtelser, som bestanden af ordninger medfører. Bestemmelsen medfører, at en pensionskasse altid skal sikre sig, at virksomheden forpligtelser relateret til den samlede bestand er opgjort.

Det foreslåede *stk. 2* gennemfører IORP-direktivets artikel 13, stk. 2. Bestemmelsen vedrører den del af pensionskassens bestand, som udgøres af pensionsordninger, hvor pensionskassen yder dækning af biometriske risici eller garanti for et bestemt investeringsafkast eller et bestemt ydelsesniveau. For så vidt angår sådanne ordninger skal pensionskassen foretage tilstrækkelige forsikringsmæssige hensættelser.

Begrebet "biometriske risici" defineres som risici for død, invaliditet og levetid, jf. § 3, nr. 8.

Bestemmelsen omfatter f.eks. gennemsnitsrenteprodukter, hvor der er stillet ydelsesgaranti. Hvis pensionskassen har givet sådanne garantier, skal den sikre sig, at der er foretaget tilstrækkelige pensionsmæssige hensættelser til dækning heraf.

Det foreslåede *stk. 3*, fastsætter frekvensen for opgørelsen, der i udgangspunktet tilsiger opgørelse hvert år. En pensionskasse kan dog med tilladelse fra Finanstilsynet nøjes med at opføre de forsikringsmæssige hensættelser hvert tredje år. Pensionskasser, der alene opgør hensættelser hvert tredje år er forpligtede til i den mellemliggende periode at godtgøre, at der i den mellemliggende periode er foretaget nødvendige tilpasninger. Der påhviler således virksomhederne en forpligtelse til løbende at sikre sig, at de opgjorte hensættelser er aktuelle/retvisende, og at det sikres, at der foretages tilpasninger, når situationen tilsiger dette. Virksomhederne skal, over for Finanstilsynet og eventuelt medlemsbestanden, godtgøre og dokumentere, at den udvikling, der er sket i de omfattede risici, er afspejlet i de opgjorte hensættelser, så de opgjorte hensættelser til stadighed er retvisende og tilstrækkelige. Virksomhederne er altså

forpligtede til løbende at sikre sig, at hensættelserne er opgjort korrekt, så de er tilstrækkelige til at dække de forpligtelser virksomheden har, og derudover at holde Finanstilsynet orienteret om udviklingen.

Selvom opgørelse af hensættelser i udgangspunktet skal ske årligt, vil virksomhederne løbende have en forpligtelse til at sikre sig, at hensættelserne er retvisende og at foretage nødvendige justeringer og ultimativt en ny opgørelse, hvis forholdene tilsiger dette. Derudover vil virksomhederne til brug for bl.a. risikostyring og indberetning af solvensforhold have brug for løbende at opgøre hensættelserne evt. i en tilnærmet form.

Den foreslåede *stk. 4* fastlægger de principper og fremgangsmåder, som skal anvendes i forbindelse med opgørelsen af de i *stk. 2* opgjorte forsikringsmæssige hensættelser. Principperne omfatter, 1) at mindstebeløbet for de forsikringsmæssige hensættelser skal beregnes ved anvendelse af en tilstrækkeligt forsigtig aktuarmæssig værdiansættelse, idet der tages hensyn til alle de forpligtelser vedrørende ydelser og bidrag, der følger af virksomhedens pensionsordninger, 2) at de maksimale rentesatser skal vælges med forsigtighed, 3) at de biometriske tabeller, der benyttes ved beregningen af de forsikringsmæssige hensættelser, skal være baseret på forsigtige principper og 4) at metoden og grundlaget for beregningen af de forsikringsmæssige hensættelser som hovedregel skal være konstante fra det ene regnskabsår til det andet. Opgørelsen kan dog ændres, når dette er begrundet i ændringer i de retlige, demografiske eller økonomiske forhold, der ligger til grund for de antagelserne. Herudover fastslår bestemmelsen, at beregningerne af de pensionsmæssige hensættelser skal foretages og attesteres af en aktuar. I gældende lovgivning påser den ansvarshavende aktuar, at beregningen af de pensionsmæssige hensættelser er foretaget i overensstemmelse med de beregninger, som er anmeldt til Finanstilsynet. Dette kan sidestilles med den attestering, som nævnes i direktivets art 13, stk. 3. Henset til at den ansvarshavende aktuar ikke videreføres i den foreslåede lov, vil det fremadrettet som udgangspunkt være aktuarfunktionen, som har ansvaret for beregningen af de pensionsmæssige hensættelser og attesteringen heraf.

Bestemmelsen gennemfører art. 13, stk. 4, i IORP II-direktivet.

I den foreslåede *stk. 4, nr. 1*, fastlægges det, at mindstebeløbet for de forsikringsmæssige hensættelser skal beregnes ved anvendelse af en tilstrækkeligt forsigtig aktuarmæssig værdiansættelse, idet der tages hensyn til alle de forpligtelser vedrørende ydelser og bidrag, der følger af virksomhedens pensionsordninger.

Udgangspunktet for opgørelsen af hensættelserne er et forsigtighedsprincip og mindstebeløbet skal være tilstrækkeligt til at sikre den fortsatte udbetaling af pensioner og ydelser til nuværende pensionsmodtagere og til at dække de forpligtelser, der følger af medlemmernes optjente pensionsrettigheder. De økonomiske og aktuarmæssige antagelser, der indgår i opgørelsen af hensættelserne/værdiansættelsen af forpligtelserne, skal vælges med forsigtighed, og med en passende margin for ugunstige afvigelser.

I den foreslåede *stk. 4, nr. 2*, fastlægges det, at de maksimale rentesatser skal vælges med forsigtighed. I den forbindelse følger det af art. 13, stk. 4, litra b, IORP II-direktivet, at de forsigtige rentesatser skal fastsættes under hensyntagen til:

- i) afkastet af de tilsvarende aktiver, som virksomheden har, og det projicerede fremtidige investeringsafkast
- ii) markedsafkastet af obligationer af høj kvalitet, statsobligationer, obligationer udstedt af den europæiske stabilitetsmekanisme, obligationer udstedt af Den Europæiske Investeringsbank (EIB) eller obligationer udstedt af den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet, eller

iii) en kombination af nr. i) og ii).

Den foreslåede *stk. 4, nr. 3*, fastlægger, at de biometriske tabeller, der benyttes ved beregningen af de forsikringsmæssige hensættelser, skal være baseret på forsigtige principper.

Udgangspunktet for de biometriske tabeller der anvendes, er, at disse skal være udarbejdet på baggrund af forsigtige principper. Det indebærer, at udarbejdelsen sker under hensyntagen til medlemsbestandens og pensionsordningernes væsentligste karakteristika, og tager særligt hensyn til forventede ændringer i de relevante risici. De forsigtige principper sikrer således, at der indarbejdes en passende sikkerhedsmargin i forhold til de biometriske risici.

Det foreslåede *stk. 4, nr. 4*, fastlægger, at metoden og grundlaget for beregningen af de forsikringsmæssige hensættelser, som hovedregel, skal være konstant fra det ene regnskabsår til det andet. Dog kan metode og grundlag ændres, når dette er begrundet i ændringer i de retlige, demografiske eller økonomiske forhold, der ligger til grund for antagelserne.

Det foreslåede *stk. 5* indeholder en bemyndigelse til, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om opgørelsen af de forsikringsmæssige hensættelser, og giver derfor mulighed for, at der kan fastsættes regler med henblik på at udfylde direktivets principper relateret til hensættelser. Da der er store forskelle fra den ene medlemsstat til den anden med hensyn til, hvilke risici pensionskasserne dækker, lægger IORP II-direktivet op til, at hvert medlemsland har mulighed for at fastsætte yderligere og mere detaljerede regler end direktivets i forhold til beregning af forsikringsmæssige hensættelser. Direktivets forsigtighedsprincip forventes udmøntet i en bekendtgørelse om værdiansættelsen af de forsikringsmæssige forpligtelser. Bekendtgørelsen vil, i lighed med den hidtil gældende regulering relateret til opgørelsen af hensættelser, fastlægge de nærmere forhold omkring de parametre, som skal anvendes ved opgørelsen af de forsikringsmæssige hensættelser. Det drejer sig om parametre for rente, biometriske risici m.v. Bekendtgørelsen vil udmønte de krav, der skal gælde i forhold til dels opgørelse af hensættelser for de såkaldte ydelsesdefinerede ordninger, dels de såkaldte bidragsdefinere ordninger.

Det overordnede formål med bekendtgørelsen er at sikre, at opgørelse af hensættelser understøtter, at de økonomiske og aktuarmæssige antagelser, der benyttes i opgørelsen er hensættelserne, er valgt med forsigtighed, så det sikres, at de opgjorte hensættelser er tilstrækkelige til at sikre den fortsatte udbetaling af de aftalte pensioner og så der er dækning for de forpligtelser, der følger af medlemsbestandens op-tjente pensionsrettigheder. Pensionskasserne vil herefter skulle følge den tilgang, som er foreskrevet i bekendtgørelsen, når de værdiansætter de pensionsmæssige hensættelser til solvensformål.

Bekendtgørelsen vil samlet set udfylde princippet om forsigtighed og bl.a. fastlægge, hvilken tilgang der skal finde anvendelse i forhold til opgørelsen af hensættelserne for så vidt angår de elementer, som er relevante. Bekendtgørelsen vil bl.a. udmønte de maksimale rentesatser, der kan anvendes jf. *stk. 4, nr. 3*, og vil bl.a. fastsætte den tilgang til forsigtighed, der skal anvendes i forhold til f.eks. de rentesatser og tabeller i forhold til biometriske risici, der indgår i opgørelsen.

Der vil i forhold til de ydelsesdefinerede ordninger, som i dag udgør størstedelen af ordningerne under den nuværende firmapensionskasselov, primært blive tale om fastsættelse af regler, som på samme vis som f.eks. de eksisterende regler om sikkerhedstillæg kan sikre, at de opgjorte hensættelser indeholder en vis margin, således at hensættelserne er opgjort med forsigtighed.

I forhold til bidragsdefinerede, herunder ugaranterede, ordninger, som aktuelt ikke udbydes i eksisterende firmapensionskasser, vil der eventuelt være behov for at fastlægge alternative eller supplerende regler, som kan sikre, at direktivets principper om forsigtighed forankres i tilgangen til opgørelsen af hensættelserne, herunder i forhold til værdiansættelsen.

Til § 51

Den foreslåede bestemmelse er ny og fastsætter, at basiskapitalen i en firmapensionskassen til enhver tid mindst skal udgøre firmapensionskassens kapitalkrav.

Bestemmelsen implementerer sammen med lovforslagets §§ 49 og 52-54 med enkelte undtagelser artikel 15, stk. 1 og 2, samt artikel 16-18 i IORP II-direktivet. Bestemmelsen viderefører dele af den gældende lovs kapital 5 a, og det vil således som hidtil gælde, at pensionskasserne skal have en tilstrækkelig basiskapital i forhold til dens forpligtelser.

Firmapensionskasser skal til enhver tid have en i forhold til dens samlede virksomhed tilstrækkelig basiskapital, der mindst svarer til kravene i lovforslagets §§ 52-54. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 52-54.

Til § 52

Det følger af den gældende § 45 c, stk. 1, 1. pkt., at basiskapitalen er den reducerede kernekapital, jf. § 45 e, tillagt den reducerede supplerende kapital, jf. § 45 f. Det følger af den gældende § 45 c, stk. 1, 2. pkt., at basiskapitalen opgøres med udgangspunkt i pensionskassens egenkapital opgjort efter samme principper, som finder anvendelse i pensionskassens årsregnskab. Det følger af den gældende § 45 c, stk. 2, at kernekapitalen skal være fratrasket enhver form for skat, der kan forudses på det tidspunkt, hvor beløbet beregnes, eller det skal være behørigt tilpasset, i det omfang skat reducerer det beløb, hvormed denne kapital kan anvendes til dækning af risici eller tab. Af den gældende § 45 d fremgår, at kernekapitalen består af egenkapital og værdien af skatteaktiver, som den ville være i en administrationssituation, jf. § 59 og § 34 a i lov om beskatning af visse pensionskapitaler. Kernekapitalen reduceres med værdien af alle immaterielle aktiver og skatteaktiver, jf. dog § 45 d, nr. 2. I den gældende § 45 f og g i lov om tilsyn med firmapensionskasser reguleres opgørelsen af den supplerende kapital. Det følger ligeledes af den gældende § 1, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 781 af 11. august 2005 om risikovægtning af solvenskravet og opgørelse af basiskapitalen for firmapensionskasser, at pensionskasser til enhver tid skal være i besiddelse af en basiskapital, der mindst svarer til pensionskassens kapitalkrav, jf. 45 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Den foreslåede bestemmelse viderefører delvist de gældende §§ 45 c-45 g med en række redaktionelle og materielle ændringer. De redaktionelle ændringer består i, at reglerne om opgørelsen af basiskapitalen, som tidligere fremgik af de gældende §§ 45 c-45 g, samles i den foreslåede bestemmelse. De gældende regler i §§ 45 c-45 g foreskriver en sondring mellem de kapitalelementer, der indgår ved opgørelsen af basiskapitalen, hvorefter der sondres mellem kernekapital og supplerende kapital. Denne sondring udgår med henblik på at sikre en direktivnær implementering af artikel 16 i IORP II-direktivet. Basiskapitalen vil dog stadig udgøres af de elementer, som der foreskrives i de foreslåede stk. 1, nr. 1) -4), og stk. 2, nr. 1) -2).

De materielle ændringer består i, at pensionskasser ved opgørelsen af deres basiskapital kan medregne medlemskonti eller særlige bonushensættelser, såfremt de i det foreslåede stk. 1, nr. 1), litra a-c, er opfyldt. Desuden får pensionskasser fremover mulighed for at medregne kumulative præferenceaktier og værdipapirer med ubestemt løbetid ved opgørelsen af basiskapitalen, ligesom Finanstilsynet fremover kan tillade, at de i det foreslåede stk. 5, nr. 1) -3), nævnte elementer kan medregnes ved opgørelsen af basiskapitalen.

Bestemmelsen implementerer artikel 16 i IORP II-direktivet.

Den foreslåede bestemmelse fastlægger, hvilke kapitalelementer basiskapitalen i en pensionskasse kan bestå af.

Det foreslåede *stk. 1* fastslår, at basiskapitalen kan bestå af pensionskasses formue fri for enhver påregnelig forpligtelse og med fradrag af immaterielle værdier, herunder de i nr. 1) – 4) nævnte kapitalelementer.

Immaterielle aktiver skal forstås som begrebet defineres i årsregnskabsloven og indbefatter således bl.a. goodwill og software. Baggrunden for, at immaterielle aktiver skal fradrages basiskapitalen, er, at immaterielle aktiver typisk mister deres værdi, hvis pensionskassen kommer i økonomiske vanskeligheder.

Pensionskassen kan medregne den regnskabsmæssige egenkapital i basiskapitalen. Egenkapitalen er reserver, overført overskud eller underskud samt årets løbende resultat.

Efter det foreslåede *stk. 1, nr. 1)*, kan basiskapitalen bestå af indbetalte kapitalandele, eller hvis pensionskassen er et gensidigt selskab, den effektive garantikapital samt alle konti tilhørende medlemmerne af det gensidige selskab, der opfylder de i litra a) – c) angivne kriterier. Konti tilhørende medlemmerne af det gensidige selskab kan således kun medregnes ved opgørelsen af basiskapitalen, hvis det fremgår af vedtægterne for den gensidige selskab, at betalinger fra disse konti til medlemmerne kun kan foretages, hvis basiskapitalen ikke herved falder under det krævede niveau, eller hvis hele virksomhedens øvrige gæld efter pensionskassens opløsning er afviklet, jf. stk. 1, nr. 1), litra a. Vedtægterne skal ligeledes fastsætte, at de i stk. 1, nr. 1), litra a, nævnte betalinger, når disse sker af andre årsager end individuelle medlemsophør, at Finanstilsynet underrettes herom mindst én måned i forvejen, og at Finanstilsynet inden for denne frist kan forbyde betalingen, jf. stk. 1, nr. 1), litra b. Desuden skal det fremgå af vedtægterne, at de relevante bestemmelser i vedtægterne kun kan ændres, såfremt Finanstilsynet giver samtykke hertil, jf. stk. 1, nr. 1), litra c.

Efter det foreslåede *stk. 1, nr. 2)*, kan basiskapitalen bestå af lovmæssige og frie reserver, der ikke modsvarer forpligtelser.

Efter det foreslåede *stk. 1, nr. 3)*, kan basiskapitalen desuden bestå af udbytte eller tab efter fradrag af dividende, der skal betales.

Efter det foreslåede *stk. 1, nr. 4)*, kan basiskapitalen yderligere bestå af de bonusreserver, der er opført på balancen, for så vidt de kan anvendes til dækning af eventuelle tab og ikke er afsat til udlodning til medlemmer og pensionsmodtagere.

I det foreslåede *stk. 2* fastsættes, at basiskapitalen reduceres med pensionskassens direkte besiddelse af egne aktier samt skatteaktiver, jf. dog undtaget værdien af skatteaktiver, som den ville være i et administrationssituation, jf. lovforslagets § 86 og § 35 i pensionsafkastbeskatningsloven.

Skatteaktiver har normalt kun værdi, hvis pensionskassen realiserer en positiv skattepligtig indkomst i fremtiden, hvori det opsparede skattemæssige underskud kan modregnes. Hvis pensionskassen kommer i økonomiske vanskeligheder og ikke realiserer overskud, mister skatteaktivet sin værdi. På den baggrund skal skatteaktiver – i lighed med immaterielle aktiver – fratrækkes ved opgørelsen af pensionskassens basiskapital. Visse skatteaktiver kan dog indgå i basiskapitalen, nemlig de midler, som vil blive udbetalt, hvis pensionskassen måtte komme i en administrationssituation, jf. lovforslagets § 83 og § 35 i pensionsafkastbeskatningsloven.

Efter det foreslåede *stk. 3* kan basiskapitalen ud over de i *stk. 1* angivne kapitalelementer også udgøres af kumulative præferenceaktier og ansvarlig indskudskapital, såfremt betingelserne i *stk. 4* er opfyldt, samt værdipapirer med fast løbetid og andre instrumenter, der opfylder betingelserne i *stk. 3, nr. 2)*, litra a-d.

Efter det foreslåede *stk. 3, nr. 1)*, kan kumulative præferenceaktier og ansvarlig indskudskapital udgøre op til 50 % af det mindste af beløbene for basiskapitalen og for kapitalkravet, hvoraf ansvarlig indskudskapital med fast løbetid eller kumulative præferenceakter med fast løbetid højst må udgøre 25 %, forudsat at der i tilfælde af pensionskassens konkurs eller likvidation findes bindende aftaler om, at ansvarlig indskudskapital eller præferenceaktier efterstilles alle andre fordringer og først fyldestgøres, når al anden udestående gæld er betalt.

Efter det foreslåede *stk. 3, nr. 2)*, kan værdipapirer med ubestemt løbetid og andre instrumenter, herunder andre kumulative præferenceaktier end i de i *stk. 3, nr. 1)*, omhandlede, udgøre op til 50 % af basiskapitalen eller kapitalkravet, alt efter hvilket beløb der er lavest, for alle de værdipapirer, og den ansvarlige indskudskapital, der er omhandlet i *stk. 3, nr. 1)*, forudsat at opfylder de i litra a-e nævnte betingelser.

Efter det foreslåede *stk. 3, nr. 2)*, *litra a*, skal værdipapirerne med ubestemt løbetid og andre instrumenter ikke kunne tilbagetales på ihændehaberens initiativ eller uden Finanstilsynets tilladelse. Aftalen kan således ikke alene hæves på kreditors foranledning.

Efter det foreslåede *stk. 3, nr. 2)*, *litra b*, skal aftaler i forbindelse med gældsstiftelse give pensionskassen mulighed for at udskyde betaling af renter af gælden, hvis basiskapitalen på forfaldstidspunktet ikke overstiger kapitalkravet. Der henvises til bemærkningerne til *stk. 3, nr. 2, litra d*, nedenfor.

Efter det foreslåede *stk. 3, nr. 2)*, *litra c*, skal långivers krav være efterstillet al anden ikke efterstillet gæld. Dette indebærer, at gælden i tilfælde af pensionskassens konkurs skal dækkes efter de ordinære kreditorer i henhold til konkurslovens § 97, dvs. långivers krav i en konkurssituation først dækkes efter de simple krav.

Efter det foreslåede *stk. 3, nr. 2)*, *litra d*, skal de for udstedelsen af værdipapirerne gældende dokumenter indeholde bestemmelse om, at gæld og ikke betalte renter skal kunne anvendes til dækning af tabene, samtidig med at pensionskassen skal kunne fortsætte sin virksomhed. Det betyder, at hvis renter er udsendt i en situation, hvor basiskapitalen fra forfaldstidspunktet ikke overstiger kapitalkravet, kan de ikke betalte renter først forfalde til betaling fra det tidspunkt, hvor kapitalkravet på ny overholdes.

Efter det foreslåede *stk. 3, nr. 2), litra e*, er det en betingelse, at det på værdipapirerne eller indskudsdokumenterne pålydende beløb reelt er indbetalt, idet alene det faktisk indbetalte beløb kan medregnes som basiskapital.

I det foreslåede *stk. 4* fastlægges, at den i *stk. 3, nr. 1)*, nævnte ansvarlige indskudskapital skal opfylde en række betingelser i *stk. 4, nr. 1) -5)*, for at kunne indgå i basiskapitalen.

Efter det foreslåede *stk. 4, nr. 1)*, er det en betingelse, at långiveren reelt har indbetalt det på værdipapirerne eller indskudsdokumenterne pålydende beløb, idet alene det faktisk indbetalte beløb kan medregnes som basiskapital.

Efter det foreslåede *stk. 4, nr. 2)*, skal den oprindelige løbetid for indskudskapital med fast løbetid være mindst fem år. Senest et år inden tilbagebetalingsdatoen skal pensionskassen med henblik på Finanstilsynets godkendelse forelægge Finanstilsynet en plan over, hvorledes basiskapitalen vil blive fastholdt på eller bragt op på det krævede niveau ved løbetidens udløb, medmindre den andel, den ansvarlige indskudskapital kan udgøre af basiskapitalen, nedsættes gradvis i løbet af mindst de sidste fem år inden den aftalte tilbagebetalingsdag. Finanstilsynet kan give tilladelse til en tidligere tilbagebetaling af sådanne midler, forudsat at den udstedende pensionskasse ansøger herom, og dens basiskapital ikke derved falder under det krævede niveau.

Efter det foreslåede *stk. 4, nr. 3)*, skal der for indskudskapital for hvilken der ikke er fastsat nogen løbetid, gælde et opsigelsesvarsel på fem år, medmindre indskudskapitalen ikke længere medregnes som et element i basiskapitalen, eller medmindre Finanstilsynets forudgående samtykke specielt kræves for tilbagebetaling før tiden. I sidstnævnte tilfælde skal pensionskassen mindst seks måneder inden datoen for den foreslåede tilbagebetaling underrette Finanstilsynet med angivelse af basiskapitalen og kapitalkravet før og efter denne tilbagebetaling. Finanstilsynets tilladelse til tilbagebetaling af sådanne midler forudsætter, at pensionskassens basiskapital ikke derved falder under det krævede niveau.

Efter det foreslåede *stk. 4, nr. 4)*, kan indskudskapitalen kun tilbagebetales, hvis pensionskassen træder i likvidation eller erklæres konkurs. Bestemmelsen sikrer, at kapitalen er af varig karakter.

Efter det foreslåede *stk. 4, nr. 5)*, skal ændringer i låneaftalen godkendes af Finanstilsynet.

I det foreslåede *stk. 5* fastsættes, at efter pensionskassens ansøgning og dokumentation herfor til Finanstilsynet og med Finanstilsynets tilladelse, kan basiskapitalen også bestå af de i *nr. 1) – 3)* angivne kapitalelementer.

Efter det foreslåede *stk. 5, nr. 1)*, kan basiskapitalen – såfremt der ikke anvendes zillmering, eller såfremt der anvendes zillmering, som ikke når op på de erhvervelsesomkostninger, som indgår i præmien – bestå af forskellen mellem den pensionsberegning, der ikke er zillmeret eller delvis zillmeret, og en pensionsberegning, der er zillmeret med en zillmeringssats, der er lig med de erhvervelsesomkostninger, som indgår i præmien.

Ved zillmering forstås en beregningsmetode, som kan benyttes i forbindelse med værdiansættelse af de pensionsmæssige hensættelser. Ved zillmering tages der højde for, at de erhvervelsesomkostninger,

som pensionskassen har afholdt, indtjenes over en årrække. Dette sker ved en opjustering af værdien af de fremtidige præmieindtægter.

Efter *stk. 5, nr. 2*), kan basiskapitalen bestå af de skjulte nettoreserver, der er opstået som følge af værdiansættelsen af aktiver, i det omfang sådanne skjulte nettoreserver ikke har karakter af et undtagelses-tilfælde.

Efter *stk. 5, nr. 3*), kan basiskapitalen bestå af halvdelen af den ikke indbetalte aktiekapital eller grundfond, når den indbetalte del udgør 25 % af denne kapital eller fond, højst med et beløb svarende til 50 % for basiskapitalen eller for kapitalkravet, alt efter hvilket beløb, der er mindst.

Efter det foreslåede *stk. 6* må beløbet omhandlet i *stk. 5, nr. 1*), ikke overstige summen af forskellen mellem livsforsikringskapitalerne samt de arbejdsmarkedsrelaterede pensioner og pensionshensættelserne for alle de policer, hvor zillmering er mulig. Denne forskel nedsættes med et beløb, som svarer til eventuelle ikke afskrevne erhvervelsesomkostninger, der er opført som et aktiv.

Det foreslåede *stk. 7* fastslår, at basiskapitalen skal opgøres med udgangspunkt i pensionskassens egenkapital opgjort efter samme principper, som finder anvendelse i pensionskassens årsregnskab.

Til § 53

Det følger af den gældende § 45 a, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at basiskapitalen i pensionskasser mindst skal udgøre solvenskravet på 4 pct. af de risikovægtede poster for pensionsmæssige hensættelser tillagt 0,3 pct. af de risikovægtede poster for risikosummen for pensionskassevirksomhed, hvor virksomheden har en investeringsrisiko eller minimumskapitalkravet på 400.000 euro for pensionskasser, der driver pensionskassevirksomhed, og hvor det fremgår af vedtægterne, at der kan optages nye medlemmer. Det følger af § 45 a, stk. 2, at basiskapitalen for pensionskasser under afvikling som minimum skal svare til pensionskassens solvenskrav, jf. stk. 1, nr. 1, idet minimumskapitalkravet er 0 euro. Det følger ligeledes af den gældende § 45 b, at kapitalkravet til pensionskassen er det største af solvenskravet og minimumskapitalkravet i § 45 a. I bekendtgørelse nr. 781 af 11. august 2005 om risikovægtning af solvenskravet og opgørelse af basiskapitalen for firmapensionskasser reguleres yderligere opgørelsen af basiskapitalen.

Den foreslåede bestemmelse i § 53 viderefører delvist § 45 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Det gældende minimumskapitalkrav som fremgår af § 45 a, stk. 1, nr. 2, udgår, og som en konsekvens heraf udgår § 45 a, stk. 2, og § 45 b. Ændringen er begrundet i en direktivnær implementering af IORP II-direktivets artikel 17. Bekendtgørelse nr. 781 af 11. august 2005 om risikovægtning af solvenskravet og opgørelse af basiskapitalen for firmapensionskasser udgår ligeledes, jf. lovforslagets § 118, stk. 6.

Bestemmelsen implementerer artikel 17 i IORP II-direktivet.

I det foreslåede *stk. 1* fastlægges, at firmapensionskassen til enhver tid skal være i besiddelse af en basiskapital, der mindst svarer til kapitalkravet, opgjort som anført i *stk. 2-6*, alt efter hvilke forpligtelser, der udøves. Det følger af bestemmelsen, at pensionskassen skal sikre, at solvensforholdene, herunder størrelsen af basiskapitalen, til enhver tid opfylder de relevante krav, hvilket indebærer, at virksomheden løbende skal være i stand til at vurdere og tage stilling til pensionskassens hensættelser og solvensforhold. Virksomheden vil således løbende skulle opgøre solvenskapitalkravet.

I medfør af kravet om, at pensionskassen til enhver tid skal være i besiddelse af en basiskapital, der mindst svarer til kapitalkravet, vil pensionskassen blandt andet løbende skulle sikre overblik over forsikringsforpligtelserne. I udgangspunktet skal de pensionsmæssige hensættelser, jf. § 50, stk. 3, opgøres årligt. Pensionskassen vil dog for at kunne sikre, at der til enhver tid er en tilstrækkelig basiskapital, være nødt til at løbende at opgøre forsikringsforpligtelserne baseret på de gældende metoder og principper relateret til bl.a. rentesatser og biometriske risici, der er fastsat i bekendtgørelse om værdiansættelse af forsikringsforpligtelserne, jf. § 50, stk. 2, evt. i form af en tilnærmet opgørelse af hensættelserne.

I det foreslåede *stk. 2* fastsættes det, at kapitalkravet er lig med summen af de to resultater angivet i *stk. 2, nr. 1)* og *2)*.

Efter det foreslåede *stk. 2, nr. 1)*, opgøres kapitalkravet til det tal, der svarer til 4 % af de pensionsmæssige hensættelser vedrørende direkte pensionskasse og overtagelser af genforsikring uden fradrag af afgivelse af genforsikring, multipliceres med det forhold, på mindst 85 %, der i det sidste regnskabsår bestod mellem de pensionsmæssige hensættelsers samlede beløb, med fradrag af afgivelserne i genforsikring, og de pensionsmæssige hensættelsers bruttobeløb.

Efter det foreslåede *stk. 2, nr. 2)*, opgøres kapitalkravet endvidere således, at for de kontrakter, hvor risikosummen ikke er negativ, multipliceres det tal, der udgør 0,3 % af risikosummen, som pensionskassen har påtaget sig ansvaret for, med det forhold, på mindst 50 %, der i det sidste regnskabsår bestod mellem størrelsen af risikosummen, for hvilken pensionskassen forbliver ansvarlig efter afgivelse og retrocession i genforsikring, og størrelsen af risikosummen uden fradrag af afgivelse i genforsikring. For ophørende dødsfaldforsikringer med en løbetid på højst tre år udgør procentsatsen 0,1 %. For dødsfaldforsikringer med en løbetid på over tre år, men ikke over fem år, udgør af procentsatsen 0,15 %.

I det foreslåede *stk. 3* fastsættes det, at for accessoriske forsikringer omfattet af forsikringsklasse nr. iii, bilag A, er kapitalkravet lig med det i § 45 d fastsatte kapitalkrav.

I det foreslåede *stk. 4* fastsættes det, at for kapitaliseringsvirksomhed omfattet af forsikringsklasse nr. v, jf. bilag A, er kapitalkravet lig med 4 % af de pensionsmæssige hensættelser, beregnet som angivet i *stk. 2, nr. 1)*.

I det foreslåede *stk. 5* fastsættes det, at for tontinevirksomhed omfattet af forsikringsklasse nr. iv, jf. bilag A, er kapitalkravet lig med 1 % af denne virksomheds aktiver.

I det foreslåede *stk. 6* fastsættes det, at for forsikringer som er knyttet til investeringsfonde og omfattet af forsikringsklasse nr. i, nr. ii og for virksomhed omfattet af forsikringsklasse nr. vi-vii, jf. bilag A, er kapitalkravet lig med summen af de i nr. 1-4 nævnte forhold.

Efter det foreslåede *stk. 6, nr. 1)*, udgør kapitalkravet for det i *stk. 6* nævnte virksomhed, i det omfang pensionskassen påtager sig en investeringsrisiko, 4 % af de pensionsmæssige hensættelser, beregnet som angivet i *stk. 2, nr. 1)*.

Efter det foreslåede *stk. 6, nr. 2)*, udgør kapitalkravet for det i *stk. 6* nævnte virksomhed, i det omfang pensionskassen ikke påtager sig en investeringsrisiko, men det beløb, der skal dække driftsomkostningerne, fastsættes for en periode på over fem år, 1 % af de pensionsmæssige hensættelser, beregnet som angivet i *stk. 2, nr. 1)*.

Efter det foreslåede *stk. 6, nr. 3*), udgør kapitalkravet for det i *stk. 6* nævnte virksomhed, i det omfang pensionskassen ikke påtager sig en investeringsrisiko, og det beløb, der skal dække driftsomkostningerne, ikke fastsættes for en periode på over fem år, et beløb svarende til 25 % af de administrative nettoomkostninger for det sidste regnskabsår i forbindelse med sådanne forsikringer og operationer.

Efter det foreslåede *stk. 6, nr. 4*, udgør kapitalkravet for de i *stk. 6* nævnte virksomhed, i det omfang pensionskassen påtager sig en dødsrisiko, 0,3 % af risikosummen, beregnet som angivet i *stk. 2, nr. 2*).

Det foreslås med lovforslagets § 116, *stk. 2, 1. pkt.*, at strafbelægge overtrædelse af bestemmelsen. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er den pågældende firmapensionskasse. Den strafbare handling består i ikke at være i besiddelse af en basiskapital, der mindst svarer til kapitalkravet, opgjort som anført i *stk. 2-6*, alt efter pensionskassens forpligtelser.

Til § 54

Den foreslåede bestemmelse er ny og gennemfører artikel 18 i IORP II-direktivet.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter opgørelsen af pensionskassers kapitalkrav for accessoriske forsikringer, som omhandlet i lovforslagets § 53, *stk. 3*.

I det foreslåede *stk. 1* fastsættes det, at for de i § 53, *stk. 3*, nævnte accessoriske forsikringer bestemmes kapitalkravet på grundlag enten af de årlige præmie- eller bidragsbeløb eller af gennemsnittet af fordringer i de tre sidste regnskabsår.

I det foreslåede *stk. 2* fastsættes, at kapitalkravets størrelse er lig med det højeste af de to resultater, der er anført i *stk. 3* og *4*.

I det foreslåede *stk. 3* fastsættes, at de præmier eller bidrag, der benyttes, skal være den største af følgende størrelser: bruttoværdien af de tegnede præmier eller bidrag som beregnet nedenfor eller bruttoværdien af de optjente præmier eller bidrag.

De præmier eller bidrag (inklusive accessoriske tillæg til præmier eller bidrag), der indgår direkte i forsikringsforretning i løbet af det sidste regnskabsår, lægges sammen. Hertil lægges beløbet for de præmier, der er overtaget for al genforsikring i løbet af det sidste regnskabsår. Herfra fradrages det samlede beløb for de i løbet af det sidste regnskabsår annullerede præmier eller bidrag samt det samlede beløb for skatter og afgifter af de præmier og bidrag, der indgår i den samlede indtægt.

Det således fremkomne beløb deles i to, hvoraf den første går op til 50.000.000 EUR, og den anden omfatter det resterende beløb; der beregnes brøkdele på henholdsvis 18 % og 16 % af disse rater, som lægges sammen.

Den således beregnede sum multipliceres med det forhold, der for summen af de sidste tre regnskabsår består mellem størrelsen af de forsikringsydelse, der påhviler pensionskassen efter fradrag af inddrivelige beløb i forbindelse med genforsikring, og forsikringsydelse, dernes bruttobeløb. Dette forhold skal under ingen omstændigheder være under 50 %.

Det foreslåede *stk. 4* fastsætter følgende beregning af grundlaget af krav: de beløb, der er udbetalt i direkte forsikring (uden fradrag af krav, som påhviler genforsikrere og retrocessionarer) for krav i løbet af de i *stk. 1* omhandlede perioder, lægges sammen.

Hertil lægges det beløb for krav, der er udbetalt i løbet af de samme perioder for forpligtelser, der er overtaget i genforsikring eller retrocession, og beløbet for de hensættelser til endnu ikke afviklede krav, der er fastlagt ved slutningen af det sidste regnskabsår for såvel direkte forretninger som for de ved genforsikring overtagne forpligtelser.

Herfra fradrages de regresbeløb, der er modtaget i løbet af de i *stk. 1* omhandlede perioder. Fra det tilbageværende beløb fradrages beløbet for hensættelser til endnu ikke afviklede krav, som er fastlagt ved begyndelsen af det andet regnskabsår, der går forud for det sidst afsluttede regnskabsår, for såvel direkte forretninger som for de ved genforsikring overtagne forpligtelser.

En tredjedel af det således fremkomne beløb deles i to rater, hvoraf den første går op til 35 000 000 EUR, og den anden omfatter det resterende beløb; der beregnes brøkdele på 26 % af den første rate og 23 % af den anden rate, som lægges sammen.

Den således beregnede sum multipliceres med det forhold, der for summen af de sidste tre regnskabsår består mellem størrelsen af de forsikringsydelse, der påhviler pensionskassen efter fradrag af inddrivelige beløb i forbindelse med genforsikring, og forsikringsydelse, derne bruttobeløb. Dette forhold skal under ingen omstændigheder være under 50 %.

I det foreslåede *stk. 5* fastsættes det, at hvis kapitalkravet som beregnet i *stk. 2-4* er lavere end kapitalkravet for det foregående år, er kapitalkravet mindst lig med kapitalkravet for de foregående år multipliceret med forholdet mellem de pensionsmæssige hensættelser til udestående erstatningsudgifter ved det sidste regnskabsårs afslutning og de pensionsmæssige hensættelser til udestående erstatningsudgifter ved det sidste regnskabsårs begyndelse. Som led i disse beregninger beregnes de pensionsmæssige hensættelser som et nettobeløb af genforsikring, men forholdet må ikke være højere end 1.

Til § 55

§ 45 h i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser foreskriver, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om opgørelse af de risikovægtede poster, indberetning af de risikovægtede poster, kapitalkravet og basiskapitalen, offentliggørelse af kapitalkravet i henhold til §§ 45 c og 45 e, og opgørelse af basiskapitalen som følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af international regnskabsstandarder.

Denne bestemmelse foreslås delvist videreført, idet de gældende nr. 1, 2 og 4 udgår. Den gældende § 45 h, nr. 1 og 4, om opgørelse af risikovægtede poster og opgørelse af basiskapitalen udgår, eftersom opgørelsen af basiskapitalen, herunder i relation til de risikovægtede poster, er indskrevet direkte i lovforslagets § 52. Som en følge heraf ophæves bekendtgørelse nr. 781 af 11. august 2005, om risikovægtning af solvenskravet og opgørelse af basiskapitalen for firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 73, stk. 6.

Den gældende § 45 h, nr. 2, om indberetning af de risikovægtede poster, kapitalkravet og basiskapitalen foreslås erstattet af lovforslagets § 101, stk. 3, hvor Finanstilsynet skal fastsætte nærmere regler om de forhold, som pensionskasser regelmæssigt skal indberette til Finanstilsynet. Den gældende § 45

h, nr. 3, om Finanstilsynets adgang til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af kapitalkravet foreslås videreført. På baggrund heraf foretages også den redaktionelle ændring, at der ikke længere er numre i bestemmelsen.

Bestemmelsen i § 55 fastlægger, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for offentliggørelse af kapitalkravet i henhold til § 53.

Til § 56

Gældende lovgivning indeholder en række bestemmelser i §§ 46, 46 d, 46 e, 46 f, 46 g, 46 h og 50, som fastsætter visse krav til firmapensionskassernes investeringer. Disse bestemmelser kaldes placerings- og spredningsreglerne, idet de opstiller grænser for, hvordan pensionskassens investeringer må placeres og skal spredes i forhold til bestemte aktivtyper samt i forhold til enkelte virksomheder. Formålet med disse bestemmelser er at begrænse pensionskassernes risikoeksponeringer. Således sikrer bestemmelserne f.eks., at pensionskasserne ikke har uforholdsmæssigt store eksponeringer mod alternative investeringer eller lignende.

Den foreslåede § 56 indfører »prudent person«-princippet i forhold til pensionskassernes investeringer. Bestemmelsen gennemfører art. 19 i IORP II-direktivet.

Bestemmelsen erstatter placerings- og spredningsreglerne i de gældende §§ 46, 46 d, 46 e, 46 f, 46 g, 46 h og 50 i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Med gennemførelsen af IORP II-direktivet foreslås det, at placerings- og spredningsreglerne i de gældende §§ 46, 46 d, 46 e, 46 f, 46 g, 46 h og 50 i lov om tilsyn med firmapensionskasser ikke videreføres, idet IORP II-direktivet ikke i udgangspunktet fastsætter sådanne eksplicitte regler relateret til placering og spredning af investeringerne, men i stedet alene henviser til, at sådanne regler kan fastsættes, hvis disse er begrundet i forsigtighedshensyn.

Det foreslås i *stk. 1*, at en pensionskasse skal investere sine aktiver i overensstemmelse med »prudent person«-princippet og navnlig efter reglerne i nr. 1-7. Bestemmelsen indfører det overordnede »prudent person«-princip for pensionskassernes investeringer. »Prudent person«-princippet skal sikre, at pensionskasserne investerer deres aktiver, så medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser varetages bedst muligt, herunder vælger den aktivallokering, der er bedst egnet i forhold til pensionsforpligtelsernes nærmere art og varighed. Princippet giver pensionskasserne spillerum til at vælge den sikreste og mest effektive investeringspolitik og forpligter dem til at udvise en vis forsigtighed. Princippet kræver derfor, at investeringsstrategien er afstemt efter den enkelte pensionskasses medlemsstruktur.

Formålet med »prudent person«-princippet er at sikre, at pensionskassernes investeringsstrategi afspejler det medlemsbestanden, er stillet i udsigt. Indførelsen af »prudent person«-princippet indebærer et ændret fokus i forhold til pensionskassernes investeringer og vil indebære, at Finanstilsynet i højere grad end tidligere vil sammenholde virksomhedens investeringsstrategi med de konkrete produkttyper, som virksomheden udbyder, da dette bliver centralt for Finanstilsynets vurdering af, om virksomheden via deres investeringer varetager medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser bedst muligt. Blandt andet kan Finanstilsynet i sit tilsyn inddrage, om virksomheden har fastlagt en hensigtsmæssig investeringsstrategi, der opsætter klare rammer for risikopåtagelsen i de enkelte produkter, sikrer en tilpas grad af risikospredning og forhindrer risici, eksempelvis koncentrationsrisici og likviditetsrisici, der er i modstrid

med medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser. Finanstilsynet vil endvidere vurdere, om investeringsstrategien er robust, så medlemmernes langsigtede interesser bliver varetaget, altså om investeringerne er sammensat således, at investeringsporteføljens forventede værdi er robust over for udsving på de finansielle markeder og fortsat sikre at medlemmerne og pensionsmodtagerne får det, de er stillet i udsigt. Finanstilsynet vil ligeledes inddrage, om investeringsstrategien og de faktiske investeringer understøtter langsigtede mål frem for mere kortsigtede mål, samt i øvrigt sikrer det bedst mulige afkast.

Bestemmelsen fastlægger i nr. 1-7, hvilke overordnede principper, som aktiverne i overensstemmelse med »prudent person«-princippet bør investeres efter.

Det foreslås i *nr. 1*, at aktiverne skal investeres således, at de langsigtede interesser for medlemsbestanden som helhed varetages bedst muligt. Hvor der er risiko for interessekonflikt, skal pensionskassen sikre, at investeringerne foretages udelukkende i medlemsbestandens interesse

At aktiverne skal investeres således, at de langsigtede interesser for medlemsbestanden som helhed varetages bedst muligt indebærer bl.a., at investeringernes løbetid skal være tilpasset virksomhedens forpligtelser, og virksomheden skal være i stand til at identificere, måle, overvåge, styre og rapportere om risiciene ved investeringerne samt tage hensyn til disse i den samlede vurdering af virksomhedens egen risiko. Det betyder, at virksomheden skal have en passende forståelse for de aktiver, som den investerer i og til enhver tid sikre behørig håndtering af de risici, som den påtager sig ved investeringerne. Herudover betyder det bl.a., at pensionskasserne i alle tilfælde skal være i stand til at se igennem til de underliggende aktiver, når de investerer, og at pensionskasserne skal have et hensigtsmæssigt forhold mellem ydelsernes valuta og investeringernes valuta. I øvrigt skal pensionskassen sikre, at aktiverne investeres med henblik på at opnå bedst muligt afkast til medlemsbestanden.

Bestemmelsen gennemfører art. 19, stk. 1, litra a i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *nr. 2*, at pensionskassen kan tage hensyn til investeringsbeslutningernes langsigtede indvirkning på miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige spørgsmål.

Bestemmelsen medfører, at pensionskasserne, inden for rammerne af prudent person-princippet, har mulighed for at tage hensyn til miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige forhold når de træffer investeringsbeslutninger. Hensyntagen til miljømæssige forhold, kunne f.eks. være, at pensionskassen var tilbageholden med at investere i fossile brændstoffer. Det er dog en forudsætning, at det overordnet prudent person-princip er overholdt. Miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige hensyn bør således kun indgå i investeringsbeslutningerne i det omfang, at det kan ske inden for rammerne af hvad medlemmerne er stillet i udsigt, og dermed f.eks. ikke bryder med princippet om at sikre medlemsbestandens langsigtede interesser bedst muligt.

Bestemmelsen gennemfører art. 19, stk. 1, litra b, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *nr. 3*, at aktiverne skal investeres på en sådan måde, at der skabes sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet i den samlede investeringsportefølje.

Bestemmelsen medfører bl.a., at pensionskasserne skal have fokus på sammensætningen af hele investeringsporteføljen, når de foretager investeringer, og i den forbindelse sikrer sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet i porteføljen.

Bestemmelsen gennemfører art. 19, stk. 1, litra c, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *nr. 4*, at aktiverne overvejende skal investeres på regulerede markeder. Investeringer i aktiver, der ikke er optaget til omsætning på et reguleret kapitalmarked, skal under alle omstændigheder holdes på et forsigtigt niveau.

Bestemmelsen medfører, at pensionskasserne, inden for rammerne af prudent person-princippet, har mulighed for, på et forsigtigt niveau, at investere i aktiver, der ikke er optaget til omsætning på et reguleret marked. Dette kan omfatte illikvide aktiver samt andre instrumenter, der har en langsigtet økonomisk profil, som f.eks. investering i fast ejendom. Vurderingen af hvorvidt investeringerne er holdt på et forsigtigt niveau, vil afhænge af pensionskassens konkrete forhold.

Bestemmelsen gennemfører art. 19, stk. 1, litra d, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *nr. 5*, at investeringer i afledte instrumenter er muligt, i det omfang sådanne instrumenter bidrager til at reducere investeringsrisici eller fremmer effektiv porteføljeforvaltning. Pensionskassen skal i den forbindelse undgå for stor risikoeksponering over for en enkelt modpart og over for andre afledte transaktioner.

Bestemmelsens første punktum medfører, at der kun må investeres i afledte instrumenter, i det omfang sådanne instrumenter bidrager til at reducere investeringsrisici eller bidrager til at fremme en effektiv porteføljeforvaltning. I forhold til værdiansættelsen af de afledte instrumenter følger det af IORP II-direktivet, at de skal værdiansættes forsigtigt under hensyn til det underliggende aktiv og indgå i værdiansættelsen af pensionskassens aktiver, jf. art. 19, stk. 1, litra e i IORP II-direktivet. Se i tilknytning hertil lovforslagets § 49, nr. 5 om opgørelse af aktiverne.

Bestemmelsens andet punktum er udtryk for et overordnet krav til pensionskassernes placering af aktiverne. Bestemmelsen medfører, at pensionskasserne risikerer at handle i strid med prudent person-princippet, hvis de f.eks. har for stor risikoeksponering over for en enkelt modpart.

Bestemmelsen gennemfører art. 19, stk. 1, litra e, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *nr. 6*, at aktiverne skal diversificeres på en sådan måde, at uforholdsmæssig stor afhængighed af et bestemt aktiv eller en bestemt udsteder eller gruppe af virksomheder og en uforholdsmæssig stor akkumulering af risiko i den samlede porteføljeforvaltning undgås. Investeringer i aktiver udstedt af samme udsteder eller af udstedere, der tilhører samme gruppe, må ikke udsætte pensionskassen for en uforholdsmæssig stor risikokoncentration.

Bestemmelsen er udtryk for et overordnet krav til pensionskassernes spredning af aktiverne. Bestemmelsen medfører, at pensionskasserne kan handle i strid med prudent person-princippet, hvis de bl.a. har uforholdsmæssige stor afhængighed af et bestemt aktiv eller en bestemt udsteder. Den konkrete vurdering vil afhænge af pensionskassens specifikke forhold, herunder bl.a. forretningsmodel, medlemsbestandens sammensætning m.v.

Bestemmelsen gennemfører art. 19, stk. 1, litra f, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *nr. 7*, at der ikke må investeres mere end 5 pct. af den samlede portefølje i det pensions-tegnende firma, og når det pensionstegnende firma tilhører en gruppe, må der ikke investeres mere end 10 pct. af porteføljen i de virksomheder, der tilhører samme gruppe som det pensionstegnende firma. Er der en række pensionstegnende firmaer i samme koncern, der har tegnet pensioner gennem en pensionskasse, skal investeringer i disse pensionstegnende firmaer foregå under hensyntagen til behovet for en behørig spredning.

Bestemmelsen fastsætter begrænsninger for, hvor meget pensionskassen må investere i det pensions-tegnende firma. Bestemmelsen sikrer, at pensionskassen kun i begrænset omfang kan investere i det pensionstegnende firma. Uden en sådan begrænsning, er der risiko for, at pensionskassen kommer i vanskeligheder, hvis det pensionstegnende firma går konkurs. Bestemmelsen skal dermed ses i forlængelse af lovgivningens krav om, at pensionskassen skal være retligt adskilt fra det pensionstegnende firma, jf. forslaget § 1, hvilket netop har til formål at sikre, at medlemsbestandens pensionsmidler ikke kommer i fare, i tilfælde af at det pensionstegnende firma går konkurs.

Selvom pensionskassen holder sig indenfor grænserne fastsat i bestemmelsen, kan en investering i det pensionstegnende firma stadigvæk være i uoverensstemmelse med prudent person-princippet.

Bestemmelsen gennemfører art. 19, litra g, i IORP II-direktivet.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at straffelægge overtrædelse af bestemmelsen. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er den pågældende firmapensionskasse. Den strafbare handling består i ikke at investere sine aktiver i overensstemmelse med prudent person-princippet, herunder i overensstemmelse med de i stk. 1, nr. 1-7, nævnte forhold. Et eksempel på en strafbar handling er, hvis firmapensionskassen investerer mere end 5 pct. af den samlede portefølje i det pensionstegnende firma, eller hvis firmapensionskassen i overvejende grad investerer i aktiver, der ikke er optaget til omsætning på et reguleret kapitalmarked.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at straffelægge overtrædelse af bestemmelsens stk. 1. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er den pågældende firmapensionskasse. Den strafbare handling består i ikke at investere sine aktiver i overensstemmelse med prudent person-princippet, herunder i overensstemmelse med de i stk. 1, nr. 1-7, nævnte forhold. Et eksempel på en strafbar handling er, hvis firmapensionskassen investerer mere end 5 pct. af den samlede portefølje i det pensionstegnende firma, eller hvis firmapensionskassen i overvejende grad investerer i aktiver, der ikke er optaget til omsætning på et reguleret kapitalmarked.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan give dispensation fra kravene i stk. 1, nr. 6 og 7, ved investeringer i statsobligationer.

Hvis Finanstilsynet giver dispensation i henhold til bestemmelsen, kan pensionskassen ved investeringer i statsobligationer se bort fra kravene om diversifikation i stk. 1, nr. 6 og kravene om begrænset investering i det pensionstegnende firma i stk. 1, nr. 7. Betydningen af en dispensation vil derfor bl.a. være, at pensionskassen gerne må have en uforholdsmæssig stor eksponering mod statsobligationer. Det vil bero på en konkret vurdering, om der kan gives dispensation. Det vil f.eks. kunne gives dispensation, hvis der, henset til medlemsbestandens sammensætning, giver mening at have omfattende investering i statsobligationer. Dispensation fra, stk. 1, nr. 7 vil kun være relevant i de tilfælde, hvor det pensionstegnende firma er staten selv.

Bestemmelsen gennemfører art. 19, stk. 1, sidste punkt.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om anvendelsen af *stk. 1*.

Beskrivelsen af prudent person-princippet IORP II-direktivet er på forholdsvis overordnet niveau, og der kan opstå behov for yderligere fastlæggelse af princippet. Bestemmelsen bemyndiger derfor Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om prudent person-princippet i en bekendtgørelse.

Bestemmelsen gennemfører art. 19, stk. 6, i IORP II-direktivet.

Til § 57

Den gældende § 47 i lov om tilsyn med firmapensionskasser fastsætter, at pensionskasserne skal have skriftlige investeringsprincipper, som skal være i overensstemmelse med lovens investeringsregler, herunder reglerne om registrerede aktiver og reglerne om opgørelse af aktiver og passiver. Herudover fastslår bestemmelsen i *stk. 2*, at investeringsprincipper som minimum skal indeholde metoder til måling af investeringsrisici, de anvendte risikostyringsmetoder og den strategiske aktivallokering. Endelig fastslår bestemmelsen i *stk. 3*, at investeringsprincipperne mindst hvert tredje år skal genovervejes.

Den foreslåede § 57 fastsætter, at pensionskassen skal udarbejde en skriftlig redegørelse for dens investeringsprincipper.

Bestemmelsen viderefører delvist den gældende § 47 i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Den gældende bestemmelse i § 47, stk. 1, sidst pkt., videreføres ikke, idet lovens investeringsregler ændres med henblik på at gennemføre art. 19 i IORP II-direktivet. Herudover ændres ordlyden fra "skriftlige investeringsprincipper" til "skriftlig redegørelse for dens investeringsprincipper". Ændringen foretages med henblik på at implementere art. 30 i IORP II-direktivet.

Det gældende § 47, stk. 2 og 3, videreføres og udvides med henblik på at gennemføre art. 30 i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 1*, at en pensionskasse skal udarbejde en skriftlig redegørelse for dens investeringsprincipper.

Pensionskassens investeringspolitik har afgørende betydning for både sikkerheden i og den langsigtede økonomiske holdbarhed af pensionsordningerne. Pensionskasserne skal derfor udarbejde, og mindst hvert tredje år revidere, en redegørelse for deres investeringsprincipper. Redegørelsen supplerer pensionskassens investeringspolitik.

Redegørelsen skal udarbejdes med afsæt i pensionskassens konkrete forhold og skal bl.a. tage højde for sammensætningen af pensionskassens medlemsbestand, de afgivne pensionstilsagn, pensionskassens risikostyring samt den valgte investeringspolitik. Redegørelsen skal således beskrive, hvordan de valgte investeringsprincipper kan føres tilbage til de centrale elementer i pensionskassens forretningsmodel.

Bestemmelsen gennemfører art. 30, 1. pkt., i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 2*, at redegørelsen som minimum skal beskrive metoder til måling af investeringsrisici, de anvendte risikostyringsprocesser, den strategiske aktivallokering under hensyn til pensionsforpligtelsernes art og varighed, samt hvordan man i investeringspolitikken tager hensyn til miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige spørgsmål.

Bestemmelsen gennemfører art. 30, 3. pkt., i IORP II-direktivet.

Bestemmelsen fastslår, hvilket indhold redegørelsen som minimum skal have. Oplistningen er ikke udtømmende, hvorfor redegørelsens indhold ikke er begrænset til det bestemmelsen fastslår.

Bestemmelsens første led fastslår, at redegørelsen skal beskrive de metoder, som anvendes til vurdering og måling af investeringsrisici.

Bestemmelsens andet led fastslår, at redegørelsen skal beskrive de anvendte risikostyringsprocesser.

Bestemmelsens tredje led fastslår, at redegørelsen skal beskrive den strategiske aktivallokering under hensyn til pensionsforpligtelsernes art og varighed. Redegørelsen skal dermed beskrive tankerne bag den valgte aktivallokering, hvilket omfatter en beskrivelse af, hvordan de valgte aktiver hænger sammen med arten og varigheden af pensionskassens pensionsforpligtelser.

Bestemmelsens sidste led fastslår, at pensionskassen i redegørelsen skal beskrive metoder til, hvordan man i investeringspolitikken tager hensyn til miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige spørgsmål. Bestemmelsen gennemfører art. 30, 3. pkt., sidste led, og art. 21, stk. 1, sidst led, i IORP II-direktivet. Art. 21, stk. 1, sidste led, fastslår, at ledelsessystemet skal omfatte en overvejelse af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige spørgsmål relateret til investeringsaktiver i forbindelse med investeringsbeslutninger og tages regelmæssigt op til intern overvejelse. Redegørelsen skal således indeholde en beskrivelse af, om og i så fald hvordan overvejelser af miljømæssig, social og ledelsesmæssige karakter tages i betragtning i forbindelse med investeringsbeslutninger og på hvilken måde, de indgår i pensionskassens risikostyring.

Det foreslås i *stk. 3*, at redegørelsen skal tages op til fornyet overvejelse mindst hvert tredje år og skal revideres omgående efter enhver væsentlig ændring af investeringspolitikken.

Det er op til pensionskassen at afgøre, hvor hyppigt det er nødvendigt at tage redegørelsen op til genovervejelse, så længe det som minimum sker hvert tredje år. Redegørelsen skal dog altid revideres ved væsentlige ændringer af investeringspolitikken.

Bestemmelsen gennemfører art. 30, 1. pkt., sidste led, og 2. pkt., i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 4*, at redegørelsen skal gøres offentligt tilgængelig.

I forhold til at gøre redegørelsen skal gøres offentligt tilgængelig, skal det være muligt for både medlemsbestanden og myndighederne at få adgang til redegørelsen. Det vil eksempelvis være tilstrækkeligt, at redegørelsen er tilgængelig på pensionskassens hjemmeside.

Bestemmelsen gennemfører art. 30, sidste pkt., i IORP II-direktivet.

Den foreslåede § 58 er en videreførelse af den gældende § 37 i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Bestemmelsen gennemfører sammen med resten af kapital 11 artikel 29 i IORP II-direktivet.

Det foreslåede *stk. 1* fastsætter en række minimumskrav til, hvad en årsrapport skal bestå af, nemlig en ledelsesberetning, en ledelsespåtegning og et årsregnskab bestående af en balance, en resultatopgørelse, noter, herunder en redegørelse for anvendt regnskabspraksis, og en oversigt over bevægelserne i egenkapitalen. Det følger også af bestemmelsen, at når en årsrapport er revideret, indgår revisionspåtegningen i årsrapporten.

Det er i bestemmelsen udtrykkeligt anført, at revisionspåtegningen er en del af årsrapporten, når denne er revideret. Det er endvidere anført, at årsrapporten skal indeholde en ledelsespåtegning. Den foreslåede § 60 indeholder nærmere regler for, hvad ledelsespåtegningen skal indeholde.

I modsætning til, hvad der kræves af virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D efter årsregnskabsloven, kræver bestemmelsen ikke, at årsrapporten skal indeholde en pengestrømsopgørelse. Dette svarer til reglerne i lov om finansiel virksomhed, der heller ikke kræver, at en pengestrømsopgørelse indgår som en bestanddel af årsrapporten for finansielle virksomheder. Dattervirksomheder af firmapensionskasser, der ikke er finansielle virksomheder, skal aflægge årsrapport efter årsregnskabslovens bestemmelser. Dattervirksomheder, der er finansielle virksomheder eller investeringsforeninger, skal aflægge årsrapport efter de respektive regler for den pågældende virksomhedstype.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at strafbelægge overtrædelse af stk. 1, 1. pkt. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er den pågældende firmapensionskasse. Den strafbare handling består i manglende udarbejdelse af en årsrapport, der i det mindste består af en ledelsesberetning, en ledelsespåtegning og et årsregnskab bestående af en balance, en resultatopgørelse, noter, herunder redegørelse for anvendt regnskabspraksis, og en oversigt over bevægelserne i egenkapitalen.

Det foreslåede *stk. 2* fastsætter, at årsrapporten skal udarbejdes i overensstemmelse med reglerne i lovens kapitel 11 samt regler, der er udstedt i medfør af § 70. Der henvises nærmere til lovforslagets § 70 og bemærkningerne hertil.

Til § 59

Den foreslåede § 59 er en videreførelse af den gældende § 38 i lov om tilsyn med firmapensionskasser med sproglige ændringer.

Bestemmelsen svarer til § 184 i lov om finansiel virksomhed og med visse tilpasninger til § 8 i årsregnskabsloven.

Det foreslåede *stk. 1* fastsætter, at det er ledelsen, dvs. bestyrelsen og direktionen, der skal aflægge årsrapport for firmapensionskassen. Ansvar for årsrapportens udarbejdelse og for dennes indhold påhviler således bestyrelse og direktion. Ansvar kan ikke uddelegeres.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at hvert enkelt ledelsesmedlem har ansvar for, at årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab kan revideres i tide, og for, at årsrapporten kan godkendes i tide.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at straffelægge overtrædelse af stk. 1. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er bestyrelsen og/eller direktionen. Den strafbare handling består i ikke at aflægge årsrapport for firmapensionskassen.

I overensstemmelse med de formuleringer, der i øvrigt anvendes i gældende dansk regnskabslovgivning, er dette ansvar nærmere præciseret i den foreslåede affattelse af *stk. 2*, hvorefter hvert enkelt ledelsesmedlem, det vil sige alle medlemmer af direktionen og bestyrelsen, har et medansvar for, at årsrapporten udarbejdes efter lovgivningens regler samt efter regler om årsrapporten, som herudover eventuelt måtte være fastsat i pensionskassens vedtægter. som

Det forhold, at det påhviler ledelsen at udarbejde årsrapporten, indebærer ikke, at der påhviler ledelsen et kollektivt ansvar. I overensstemmelse med almindelige danske retsgrundsætninger påhviler ansvaret de enkelte medlemmer af ledelsen. I tilfælde af, at der skal fastlægges et ansvar, vil det således skulle vurderes konkret, hvilket ansvar der påhviler det enkelte medlem. Ansvaret vedrører ikke alene årsrapportens indhold, men også årsrapportens rettidige udarbejdelse. Den rettidige udarbejdelse er dog alene hvert enkelt bestyrelsesmedlems ansvar, jf. det foreslåede *stk. 3*.

Det foreslåede *stk. 3* fastsætter, at hvert enkelt bestyrelsesmedlem har ansvar for, at årsrapporten indberettes til Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen inden for de frister, der er fastsat i lovgivningen. Der henvises nærmere til lovforslagets § 68, stk. 1, og § 69, stk. 1, om frister for indberetning af årsrapporten til henholdsvis Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen.

Til § 60

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 39 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvorefter medlemmerne af ledelsen skal underskrive årsrapporten.

Bestemmelsen svarer til § 185 i lov om finansiel virksomhed og med visse tilpasninger til §§ 9 og 10 i årsregnskabsloven.

Det følger af *stk. 1*, at når årsrapporten er udarbejdet, skal alle medlemmerne af bestyrelsen og direktionen underskrive den og datere underskriften. De skal give deres underskrift i tilknytning til en ledelsespåtegning, hvor hvert enkelt ledelsesmedlems navn og funktion i forhold til pensionskassen er tydeligt angivet, og hvori de afgiver erklæring om forhold nævnt i *stk. 1*, nr. 1-3.

Forslagets *stk. 1*, nr. 1, medfører, at det skal fremgå af ledespåtegningen, at ledelsesmedlemmerne med deres underskrift erklærer, at årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med lovgivningens krav samt de eventuelle yderligere krav i vedtægter eller aftale, der måtte gælde for den pågældende årsrapport.

Forslagets *stk. 1*, nr. 2, kræver, at det skal fremgå af ledespåtegningen, at ledelsesmedlemmerne med deres underskrift erklærer, at årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab giver et retvisende billede af pensionskassens økonomiske forhold, jf. den foreslåede affattelse af § 61, hvor kravet om et retvisende billede er fastsat, og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernens aktiver, passiver, finansielle stilling samt resultat.

Forslagets *stk. 1, nr. 3*, kræver, at det fremgår af ledelsespåtegningen, at ledelsesmedlemmerne med deres underskrift erklærer, at ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse for udviklingen i pensionskassens og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernens aktiviteter og økonomiske forhold samt en beskrivelse af de væsentlige risici og usikkerhedsfaktorer, som pensionskassen henholdsvis koncernen kan påvirkes af.

Kravet i *stk. 1, nr. 3*, er udformet, så det svarer til kravet til en ledelsespåtegning i henhold til artikel 4, stk. 3, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, (EU-tidende 2004, nr. L 390, s. 38) (gennemsigtighedsdirektivet).

I forhold til de gældende regler foreslås et nyt krav om, at de enkelte ledelsesmedlemmers navn og funktion i forhold til pensionskassen, eksempelvis bestyrelsesformand, bestyrelsesmedlem eller administrerende direktør, skal anføres i den ledelsespåtegning, som ledelsesmedlemmerne skal underskrive, og som skal være indeholdt i den årsrapport, der offentliggøres. Dette krav efterleves allerede i praksis, men fremgår ikke af de gældende regler.

Det foreslåede *stk. 2* fastlægger krav til ledelsespåtegningen for supplerende beretninger og foreskriver, at har ledelsen indføjet supplerende beretninger i årsrapporten, skal medlemmerne af bestyrelsen og direktionen i ledelsespåtegningen erklære, hvorvidt beretningen giver en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger.

Ledelsens pligt til at underskrive årsrapporten følger af den foreslåede affattelse af *stk. 3*. Det følger heraf, at selv om et ledelsesmedlem er helt eller delvis uenig i årsrapporten eller har indvendinger mod, at den skal godkendes med det indhold, der er besluttet, kan medlemmet ikke undlade at underskrive. Ledelsesmedlemmet kan dog tilkendegive sine indvendinger med en konkret og fyldestgørende begrundelse i tilknytning til sin underskrift og ledelsespåtegningen.

Efter bestemmelsen kan et ledelsesmedlem således ikke undlade at underskrive rapporten med henvisning til uenighed om årsrapportens indhold, men kan anføre sine indvendinger mod årsrapporten i tilknytning til sin underskrift.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at strafbelægge overtrædelse af *stk. 1, 2 og 3, 1. pkt.* Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelserne i *stk. 1, 2 og 3, 1. pkt.*, er det pågældende bestyrelsesmedlem eller direktøren.

Den strafbare handling i *stk. 1* består i manglende underskrift af årsrapporten og manglende datering af underskriften og/eller manglende erklæring om, at årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med lovgivningens krav samt eventuelle krav i vedtægter eller aftale, at årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab giver et revisende billede af pensionskassen, og hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet, og at ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse for udviklingen i pensionskassens og, hvis der er udarbejdet et koncernregnskab, koncernens aktiviteter og økonomiske forhold samt en beskrivelse af de væsentlige risici og usikkerhedsfaktorer, som pensionskassen henholdsvis koncernen påvirkes af.

Den strafbare handling i stk. 2 består i manglende erklæring om, at eventuelle supplerende beretninger giver en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger. Den strafbare handling i stk. 3, 1. pkt., består i manglende underskrift af årsrapporten, selvom det pågældende bestyrelsesmedlem eller den pågældende direktør er uenig i indholdet af årsrapporten.

Til § 61

Den foreslåede § 61 viderefører den gældende § 40 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, som bl.a. fastslår, at årsregnskabet m.v. skal give et retvisende billede af pensionskassens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultat.

Bestemmelsen svarer til § 186 i lov om finansiell virksomhed og med visse tilpasninger til § 11 i årsregnskabsloven.

Det foreslåede *stk. 1* fastlægger, at årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab skal give et retvisende billede af firmapensionskassens og koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet. Ledelsesberetningen skal indeholde en retvisende redegørelse for de forhold, som beretningen omhandler.

Der henvises endvidere til lovforslagets § 62 og bemærkningerne hertil i forhold til kravene om retvisende billede og retvisende redegørelse.

Det foreslåede *stk. 2* fastlægger, at hvis anvendelse af bestemmelser i denne lov eller regler udstedt i medfør af § 70 ikke er tilstrækkeligt til at give et retvisende billede som nævnt i stk. 1, skal der gives yderligere oplysninger i årsregnskabet henholdsvis koncernregnskabet. Oplysningerne sikre at der gives et retvisende billede af firmapensionskassens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet

Det foreslåede *stk. 3* fastlægger, at hvis anvendelse af bestemmelser i dette kapitel eller regler udstedt i medfør af § 70 i særlige tilfælde vil stride mod kravet i stk. 1, 1. pkt., skal de fraviges, således at dette krav opfyldes. En sådan fravigelse skal hvert år oplyses i noterne og her altid begrundes konkret og fyldestgørende med oplysning om, hvilken indvirkning, herunder så vidt muligt den beløbsmæssige indvirkning, fravigelsen har på pensionskassens henholdsvis koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at straffelægge overtrædelse af bestemmelsen. Ansvarssubjektet for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse er firmapensionskassen som sådan samt bestyrelsesmedlemmer og direktøren. Den strafbare handling for overtrædelse af den foreslåede stk. 1 består i udarbejdelse af en årsrapport eller et eventuelt koncernregnskab, der ikke giver et retvisende billede af firmapensionskassens og koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet. Endvidere består den strafbare handling i udarbejdelse af en redegørelse i ledelsesberetningen, der ikke er retvisende.

Den strafbare handling i det foreslåede stk. 2 består i ikke at give yderligere oplysninger i årsregnskabet henholdsvis koncernregnskabet, hvis anvendelse af bestemmelser i loven eller regler udstedt i medfør af § 70 ikke er tilstrækkeligt til at give et retvisende billede i overensstemmelse med stk. 1.

Årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab skal i henhold til stk. 1, nr. 1, give et retvisende billede af firmapensionskassens og koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet. Hvis anvendelsen af reglerne i lovens kapitel 11 eller regler udstedt i medfør af § 70 i særlige tilfælde vil medføre, at kravet om et retvisende billede ikke kan opfyldes, skal de nævnte regler fraviges. Den straffbare handling i det foreslåede stk. 3 består således i at undlade at fravige reglerne, hvis dette medfører, at årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab ikke giver et retvisende billede. Endvidere består den straffbare handling i manglende eller ikkefyldestgørende oplysning i overensstemmelse med stk. 3 i årsrapporten om fravigelse af reglerne i dette kapitel.

Til § 62

Den foreslåede § 62 er en videreførelse af den gældende § 41 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, som opstiller krav til, at et årsregnskab giver et retvisende billede.

Bestemmelsen svarer til § 187 i lov om finansiell virksomhed og til § 12 i årsregnskabsloven.

Det foreslåede *stk. 1* fastlægger, at for at årsregnskabet og koncernregnskabet kan give et retvisende billede, og for at ledelsesberetningen kan indeholde en retvisende redegørelse, jf. § 60, skal reglerne i stk. 2 og 3 opfyldes.

Bestemmelsen opstiller således de overordnede krav til de oplysninger, som årsrapporten skal indeholde for at leve op til kravet om et retvisende billede, jf. den foreslåede bestemmelse i § 61.

Det foreslås i *stk. 2*, at årsrapporten skal udarbejdes således, at den støtter regnskabsbrugerne i deres økonomiske beslutninger. De omhandlede regnskabsbrugere er personer, virksomheder, organisationer og offentlige myndigheder m.v., hvis økonomiske beslutninger normalt må forventes at blive påvirket af en årsrapport, herunder medlemmer, pensionsmodtagere, potentielle medlemmer, kreditorer, medarbejdere, kunder, alliancepartnere, lokalsamfundet samt tilskudsgivende og fiskale myndigheder. De omhandlede økonomiske beslutninger skal i det mindste vedrøre placering af regnskabsbrugerens egne ressourcer, ledelsens forvaltning af pensionskassens ressourcer og fordeling af pensionskassens ressourcer.

Stk. 2 fastlægger således det overordnede krav om, at årsrapporten skal udarbejdes på en sådan måde, at den støtter regnskabsbrugerne i deres økonomiske beslutninger i forhold til den regnskabsaflæggende enhed – i dette tilfælde pensionskassen. Bestemmelsen opregner i den forbindelse en række potentielle regnskabsbrugere. Ved udarbejdelsen af årsrapporten skal der foretages en konkret vurdering af, hvilke regnskabsbrugere årsrapporten har relevans for.

Bestemmelsen opregner endvidere de typer af økonomiske beslutninger, som årsrapportens informationer som minimum skal støtte regnskabsbrugerne i. Herunder opregnes regnskabsbrugerens placering af egne ressourcer, som i forhold til en pensionskasse typisk vil være indskud af pensionsbidrag i pensionskassen. Endvidere opregnes beslutninger vedrørende ledelsens forvaltning af pensionskassens ressourcer og fordeling af pensionskassens ressourcer. Sidstnævnte kan eksempelvis angå beslutninger om anvendelse af overskud.

Det fastsættes i *stk. 3*, at årsrapporten skal udarbejdes således, at den oplyser om forhold, der normalt er relevante for regnskabsbrugere, jf. stk. 2. Oplysningerne skal desuden være pålidelige i forhold til, hvad regnskabsbrugerne normalt forventer.

Det foreslåede stk. 3 fastsætter således de overordnede krav til årsrapportens oplysninger, nemlig kravene om relevans og pålidelighed i forhold til regnskabsbrugerne og i forhold til, hvad disse normalt kan forvente.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at straffelægge overtrædelse af bestemmelsen. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af bestemmelsen er den pågældende firmapensionskasse samt bestyrelsesmedlemmer og direktøren. Den strafbare handling består i udarbejdelse af en årsrapport, der ikke støtter regnskabsbrugerne i deres økonomiske beslutninger samt oplyser om forhold, der normalt er relevante for regnskabsbrugerne.

Til § 63

Den foreslåede § 63 er en videreførelse af den gældende § 42 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, som fastslår, hvilke grundlæggende forudsætninger årsrapporten skal udarbejdes på baggrund af.

Bestemmelsen svarer til § 188 i lov om finansiel virksomhed og til § 13 i årsregnskabsloven.

Den foreslåede *stk. 1*, fastlægger de grundlæggende forudsætninger, som årsrapporten skal udarbejdes efter.

Det foreslåede *stk. 1, nr. 1*, kræver, at årsrapporten udarbejdes på en klar og overskuelig måde (princip om klarhed og overskuelighed).

Det foreslåede *stk. 1, nr. 2*, kræver, at der skal tages hensyn til de reelle forhold og ikke formaliteter uden reelt indhold. Årsrapporten skal således udarbejdes ud fra det såkaldte "substansprincip". Kravet indebærer, at de forhold, der afspejles i årsrapporten, skal beskrives og indregnes på en måde, der tager udgangspunkt i forholdenes realiteter frem for i formaliteter.

Det foreslåede *stk. 1, nr. 3*, kræver, at alle relevante forhold skal indgå i årsrapporten, med mindre de er ubetydelige. Bestemmelsen fastslår således på en gang principperne om fuldstændighed og væsentlighed. Relevans og væsentlighed skal forstås i sammenhæng med regnskabsbrugernes informationsbehov. Det fremgår af bestemmelsen, at hvis flere forhold hver for sig er ubetydelige (uvæsentlige), skal de alligevel indgå i årsrapporten, hvis de tilsammen er betydelige. Et tilsvarende krav findes ikke udtrykkeligt i de gældende regler, men væsentlighedsprincippet er almindeligt anvendt i gældende regnskabspraksis.

Det foreslåede *stk. 1, nr. 4*, fastslår, at driften af en aktivitet formodes at fortsætte, medmindre alle eller nogle aktiviteter ikke skal eller ikke antages at kunne fortsætte. Klassifikation og opstillinger samt indregning og måling skal tilpasses med henblik på afviklingen af den eller de pågældende aktiviteter.

Årsrapporten skal således udarbejdes ud fra den forudsætning, at pensionskassens aktiviteter formodes at fortsætte. Princippet benævnes almindeligvis "going concern-princippet".

Det foreslåede *stk. 1, nr. 5*, fastslår, at enhver værdiændring skal vises i regnskabet, uanset om den virker positivt eller negativt på pensionskassens resultatopgørelse og egenkapital. Kravet benævnes almindeligvis "neutralitetsprincippet".

Det foreslåede *stk. 1, nr. 6*, kræver, at transaktioner, begivenheder og værdiændringer skal indregnes, når de indtræffer, uanset tidspunktet for betaling. Dette krav benævnes "periodiseringsprincippet".

Det foreslåede *stk. 1, nr. 7*, kræver, at aktiver og forpligtelser skal indregnes og værdimåles efter ensartede metoder, således at alle elementer, der tilhører samme kategori, behandles ensartet i regnskabet. Dette krav benævnes "konsistensprincippet".

Det foreslåede *stk. 1, nr. 8*, kræver, at hver transaktion, begivenhed og værdiændring skal indregnes og måles hver for sig, ligesom de enkelte forhold ikke må modregnes med hinanden. Kravet benævnes "bruttoværdiansættelsesprincippet".

Det foreslåede *stk. 1, nr. 9*, kræver, at primobalancen for regnskabsåret skal svare til ultimobalancen for det foregående regnskabsår. Beløbene i det foregående års slutbalance (ultimo) skal således svare til beløbene i regnskabsårets åbningsbalance (primo).

Det foreslåede *stk. 2, 1. pkt.*, fastslår princippet om reel kontinuitet. Efter dette princip må opstilling og klassifikation, konsolideringsmetode, indregningsmetode og målegrundlag samt den anvendte monetære enhed ikke ændres fra år til år.

Princippet skal sikre, at regnskabsbrugerne kan fæste lid til, at den udvikling, der afspejles i regnskabs-tallene, er udtryk for en reel udvikling og ikke skyldes ændringer i de anvendte regnskabsmetoder. Princippet sikrer således også imod, at ledelsen kan benytte skiftende regnskabsmetoder til at tilsløre en udvikling i pensionskassen, som ledelsen ikke ønsker bragt til offentlighedens kundskab.

Efter *stk. 2, 2. pkt.*, kan princippet om reel kontinuitet dog fraviges, når ændringen i regnskabsmetoder kan begrundes med, at årsrapporten tilvejebringer et mere retvisende billede af pensionskassens forhold, end hvis den hidtil anvendte regnskabsmetode blev videreført. Endvidere fastslår *stk. 2, 2. pkt.*, at de anvendte regnskabsmetoder kan ændres, hvis den nye metode kræves som følge af ændringer i lovgivningen eller regler udstedt i medfør af dette lovforslags § 70.

Det foreslåede *stk. 3* indeholder en undtagelse, hvorefter pensionskasserne i særlige tilfælde kan fravige visse af bestemmelserne i *stk. 1*, nemlig *nr. 6-9*, jf. ovenfor vedrørende disse. Undtagelsesbestemmelsen vil blive fortolket i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i § 188, *stk. 4*, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås med lovforslagets § 116, *stk. 2, 1. pkt.*, at strafbelægge overtrædelse af bestemmelsens *stk. 1*, *stk. 2, 1. pkt.*, og *stk. 3, 2. pkt.* Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af *stk. 1*, *stk. 2, 1. pkt.*, og *stk. 3, 2. pkt.*, er firmapensionskassen som sådan. Den strafbare handling i *stk. 1* består i manglende udarbejdelse af årsrapporten efter de i *stk. 1, nr. 1-9*, nævnte forudsætninger. Et eksempel på en strafbar overtrædelse af *stk. 1* er, hvis indregningsmetoderne og målegrundlaget i årsrapporten ikke anvendes ensartet og måles hver for sig.

Den strafbare handling i *stk. 2, 1. pkt.*, består i ikke at anvende samme opstilling, klassifikation, konsolideringsmetode, indregningsmetode og målegrundlag i årsrapporten fra år til år. Endvidere består den strafbare handling i ændring af den anvendte monetære enhed fra år til år.

Den strafbare handling i stk. 3, 2. pkt., består i manglende anvendelse af reglerne i forslagens § 61, stk. 3, 2. pkt., hvis stk. 1, nr. 6-9, og stk. 2 er fraveget.

Til § 64

Den foreslåede § 64 er en delvis videreførelse af den gældende § 43 i lov om tilsyn med firmapensionskasser. I forhold til den gældende bestemmelse indsættes der et nyt stk. 3, som har til hensigt at fastslå, hvordan de pensionsmæssige hensættelser beregnes og opgøres.

Herudover indføres leddet "som ikke er de pensionsmæssige hensættelser" i stk. 1 og 2. Hensigten er at fastslå, at pensionskassens pensionsmæssige hensættelser ikke skal måles på samme måde som pensionskassens øvrige forpligtelser.

Bestemmelsen svarer i nogen grad til § 189 i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede *stk. 1* fastslår, at hovedreglen for værdiansættelse er, at aktiver og forpligtelser, som ikke er pensionsmæssige hensættelser, skal værdiansættes (måles) til dagsværdi. Aktiver og forpligtelser, som ikke er pensionsmæssige hensættelser, op- og nedskrives i overensstemmelse hermed, og op- og nedskrivninger indregnes i resultatopgørelsen, med mindre andet er fastsat i medfør af § 70.

Begrebet »dagsværdi« er det danske udtryk, der svarer til »fair value« på engelsk. Begrebet er i årsregnskabsloven, jf. bilag 1, defineret som »det beløb, hvormed et aktiv kan udveksles eller en forpligtelse kan udlignes ved transaktioner mellem af hinanden uafhængige parter.«

Det foreslås, at Finanstilsynet i de regler, der fastsættes i bekendtgørelser udstedt i medfør af den foreslåede § 70, har mulighed for at fravige hovedreglen. På denne måde får Finanstilsynet mulighed for at udstede regnskabsregler, hvor dagsværdiprincippet er fraveget for bestemte aktiv- eller forpligtelsestyper samtidig med, at reglerne løbende kan ændres i takt med udviklingen i regnskabspraksis.

Den foreslåede *stk. 2* fastslår, at dagsværdien måles til den markedsværdi, der kan konstateres for aktivet eller forpligtelsen på et velfungerende marked. Et velfungerende marked kan være en fondsbørs eller en autoriseret markedsplads, som løbende fastsætter en pris. Dette forudsætter dog, at markedet er likvidt. Det kræves endvidere, at handelsomfanget er rimeligt, og at en aktuelt gældende markedspris nemt kan findes. Velfungerende markeder findes eksempelvis for børsnoterede aktier og obligationer, valuta, fastforrentede pantebreve, optioner og futures.

I situationer, hvor der ikke eksisterer et velfungerende marked, skal pensionskassen opgøre en tilnærmet markedsværdi.

Hvis et aktiv eller en forpligtelse, som ikke er en pensionsmæssig hensættelse, ikke handles på et velfungerende marked, anvendes en anerkendt metode til beregning af dagsværdien af det pågældende aktiv eller den pågældende forpligtelse. Det vil variere hvilke metoder, som anses for anerkendte for specifikke aktiver.

Det foreslåede *stk. 3* fastlægger, at de pensionsmæssige hensættelser beregnes og opgøres i overensstemmelse med lovforslagets § 50 samt regler udstedt i overensstemmelse hermed.

Bestemmelsen er ny og fastslår, hvilke regler der finder anvendelse ved opgørelse af de pensionsmæssige hensættelser, idet de pensionsmæssige hensættelser ikke opgøres efter stk. 1. Med bestemmelsen er der ikke tiltænkt ændringer i forhold til, hvordan de pensionsmæssige hensættelser opgøres i dag, idet bestemmelserne for opgørelse af de pensionsmæssige hensættelser præciserer og gengiver allerede gældende praksis på regnskabsområdet. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 50.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at strafbelægge overtrædelse af bestemmelsen. Ansvarssubjektet for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse er den pågældende firmapensionskasse. Den strafbare handling består i manglende måling af pensionskassens aktiver og forpligtelser til dagsværdi. Den strafbare handling består også i manglende beregning og opgørelse af de pensionsmæssige hensættelser i overensstemmelse med § 50 og regler udstedt i medfør heraf.

Til § 65

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 44 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Forskellen i forhold til den tilsvarende bestemmelse for virksomheder omfattet af årsregnskabsloven er, at det er obligatorisk for finansielle virksomheder og pensionskasser, at regnskabsåret skal falde sammen med kalenderåret, mens virksomheder omfattet af årsregnskabsloven frit kan vælge den 12-månedersperiode, som årsrapporten skal omfatte. Der henvises til § 15 i årsregnskabsloven.

Bestemmelsen svarer til § 191, stk. 1-3, i lov om finansiell virksomhed.

Det foreslåede *stk. 1* fastlægger, at regnskabsåret skal følge kalenderåret.

Et tilsvarende krav er gældende for finansielle virksomheder omfattet af lov om finansiell virksomhed, jf. § 191, stk. 1.

Det foreslåede *stk. 2* fastlægger, at første regnskabsperiode kan omfatte et kortere eller længere tidsrum end 12 måneder, dog højst 18 måneder.

Bestemmelsen medfører, at det er muligt at påbegynde en pensionskasse midt på året og dermed stadigvæk have et regnskabsår, som følger kalenderåret.

Det foreslåede *stk. 3* fastslår, at pensionskassen skal sikre, at dattervirksomheder har samme regnskabsår som pensionskassen, medmindre det ikke er muligt på grund af forhold, som er ude af pensionskassens og dattervirksomhedens kontrol. Et eksempel herpå er, hvis dattervirksomheden er hidrørende i et andet land, hvor lovgivning foreskriver, at regnskabsåret i det pågældende land ikke følger kalenderåret.

Bestemmelsen medfører, at koncernforbundne virksomheder som udgangspunkt har samme regnskabsår.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at strafbelægge overtrædelse af bestemmelsens stk. 1 og 3. Ansvarssubjektet for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse er den pågældende firmapen-

sionskasse. Den strafbare handling for overtrædelse af stk. 1 består i at undlade at sikre, at firmapensionskassens regnskabsår følger kalenderåret. Den strafbare handling for overtrædelse af stk. 3 består i ikke at sikre, at dattervirksomheder har samme regnskabsår som firmapensionskassen.

Til § 66

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 44 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Bestemmelsen fastslår, at årsrapporten kan udarbejdes i enten danske kroner eller euro. Derudover åbner bestemmelsen mulighed for, at Finanstilsynet kan fastsætte, at andre valutaer kan anvendes. Denne mulighed vil kun være relevant, såfremt det er pensionskassen, der vælger at afgive pensionstilsagn i en anden valuta end danske kroner eller euro. Hidtil har alle firmapensionskasser aflagt årsrapport i danske kroner.

Bestemmelsen svarer til § 192 i lov om finansiel virksomhed og til § 16 i årsregnskabsloven.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at straffelægge overtrædelse af bestemmelsens 1. pkt. Ansvarssubjektet for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse er den pågældende firmapensionskasse. Den strafbare handling for overtrædelse af bestemmelsens 1. pkt., består i ikke at indregne, måle og give oplysninger i monetære enheder i danske kroner eller i euro.

Til § 67

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 44 c i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Det fremgår af bestemmelsen, at årsrapporten skal revideres af pensionskassens eksterne revisorer. Herudover fremgår det, at revisor skal afgive en udtalelse om, hvorvidt oplysningerne i ledelsesberetningen er i overensstemmelse med årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab.

Bestemmelsen svarer til § 193 i lov om finansiel virksomhed og til § 135, stk. 1, i årsregnskabsloven.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at straffelægge overtrædelse af bestemmelsens 1. pkt. Ansvarssubjektet for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse er den pågældende firmapensionskasse. Den strafbare handling for overtrædelse af 1. pkt. består i ikke at sikre sig, at årsrapporten revideres af firmapensionskassens eksterne revisorer.

Til § 68

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 44 d i lov om tilsyn med firmapensionskasser med sproglige ændringer.

Det foreslåede *stk. 1* fastlægger, at årsrapporten skal i den form, hvori den er forelagt og godkendt af bestyrelsen, indberettes til Finanstilsynet uden ugrundet ophold efter det bestyrelsesmøde, hvor årsrapporten er endeligt godkendt.

Bestemmelsen skal sikre, at Finanstilsynet bliver gjort bekendt med årsrapportens indhold så tidligt som muligt. Den indberettede årsrapport er udelukkende til brug for Finanstilsynet i tilsynsvirksomheden og offentliggøres ikke i modsætning til den endeligt godkendte rapport, der skal indberettes til Erhvervsstyrelsen efter den foreslåede § 69.

Efter det foreslåede *stk. 2* skal der samtidig med indberetningen af den bestyrelsesgodkendte årsrapport indberettes det revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten, som revisorerne har udarbejdet til brug for bestyrelsen.

Bestemmelsen svarer til § 194 i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at straffelægge overtrædelse af bestemmelsen. Ansvarssubjektet for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i stk. 1 er den pågældende firmapensionskasse. Den strafbare handling ved overtrædelse af stk. 1 består i at undlade at indberette årsrapporten i den form, hvori den er forelagt og godkendt af bestyrelsen, til Finanstilsynet uden ugrundet ophold efter det bestyrelsesmøde, hvor årsrapporten er endeligt godkendt.

Den strafbare handling ved overtrædelse af stk. 2 består i at undlade at indberette den eksterne revisors revisionsprotokollat eller den interne revisionschefes revisionsprotokollat samtidig med indberetning af årsrapporten efter stk. 1.

Til § 69

Den foreslåede § 69 er en videreførelse af den gældende § 44 e i lov om tilsyn med firmapensionskasser med sproglige ændringer.

Den foreslåede bestemmelse regulerer kravene til indberetning af årsrapport til offentlige myndigheder.

Det foreslåede *stk. 1* fastlægger, at årsrapporten uden ugrundet ophold skal indberettes til Erhvervsstyrelsen, efter at den er endeligt godkendt, det vil sige efter godkendelsen på pensionskassens generalforsamling. Årsrapporten skal være modtaget i Erhvervsstyrelsen senest 4 måneder efter regnskabsårets afslutning. Det påhviler således pensionskassens ledelse at sikre, at pensionskassens generalforsamling afholdes så betids, at fristen for indberetning på 4 måneder kan overholdes.

Forskellen mellem årsrapporten indberettet efter den foreslåede § 68 og efter den foreslåede § 69 er, at årsrapporten omhandlet i § 68 er godkendt af bestyrelsen, mens årsrapporten omhandlet i § 69 herudover er godkendt af virksomhedens øverste myndighed, nemlig generalforsamlingen.

Samtidig med modtagelsen sender Erhvervsstyrelsen en kopi af årsrapporten til Finanstilsynet.

Det foreslåede *stk. 2* fastlægger, at den indsendte årsrapport som minimum skal indeholde alle de obligatoriske bestanddele, jf. den foreslåede § 58. Endvidere skal den indsendte årsrapport være forsynet med revisionspåtegning.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at strafbelægge overtrædelse af bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., og stk. 2. Ansvarssubjektet for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i stk. 1 er den pågældende firmapensionskasse. Den strafbare handling ved overtrædelse af bestemmelsen består i at undlade at indberette den godkendte årsrapport til Erhvervsstyrelsen uden ugrundet ophold efter endelig godkendelse og senest 4 måneder efter regnskabsårets afslutning eller manglende indberetning af en årsrapport, der i det mindste indeholder de obligatoriske bestanddele samt den fulde revisionspåtegning.

Det foreslåede *stk. 3* fastlægger, at Finanstilsynet efter forhandling med Erhvervsstyrelsen bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om indberetning til Erhvervsstyrelsen og offentliggørelse af firmapensionskassernes årsrapporter. Der kan herunder fastsættes nærmere regler om, at årsrapporterne skal indberettes digitalt til Erhvervsstyrelsen, og at kommunikation i forbindelse hermed skal foregå digitalt.

Kravet om indberetning efter stk. 1 nødvendiggør, at der fastsættes regler om en række praktiske forhold om opsætning, indsendelsesformater og mailadresse m.v., der skal lette fremgangsmåden i forbindelse med indberetning, modtagelse og offentliggørelse af rapporter.

Til § 70

Den foreslåede § 70 er en videreførelse af den gældende § 44 f i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Den foreslåede bestemmelses stk. 1-3, svarer til § 196 i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede *stk. 1* fastslår, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for årsrapporten, herunder om indregning og måling af aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger, opstilling af resultatopgørelse og balance samt krav til noter og ledelsesberetning.

Bestemmelsen bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte de mere detaljerede regler for årsrapportens indhold og form i en bekendtgørelse. Bemyndigelsen forventes anvendt til at fastsætte regler om opstilling af resultatopgørelse og balance, herunder om regnskabsposternes indhold, samt om indregning og måling af aktiver og forpligtelser, som ikke er de pensionsmæssige hensættelser, og resultatopgørelsesposter. Endvidere forventes fastsat regler om indholdet af årsrapportens noter samt regler om øvrige oplysninger, der skal være indeholdt i årsrapporten. Den foreslåede hjemmel omfatter endvidere en bemyndigelse til at udforme regler om ledelsesberetningens indhold.

Det foreslåede *stk. 2* fastlægger, at Finanstilsynet tillige kan fastsætte regler for koncernregnskaber, herunder for, hvornår en årsrapport skal indbefatte et koncernregnskab, samt hvilke selskaber dette skal omfatte.

Bestemmelsen vil kunne anvendes til at fastsætte yderligere regler for en firmapensionskasse som indgår i en koncern.

I forslaget til *stk. 3* er det fastsat, at hjemlen omfatter en mulighed for at udfærdige regler om regnskabsrapporter, der dækker kortere perioder end årsrapporten, dvs. først og fremmest halvårsrapporter. Pensionskasserne har ikke, som øvrige virksomheder inden for den finansielle sektor, efter de gældende regler pligt til at udarbejde halvårsrapporter. Der er ikke med bestemmelsen taget stilling til, om en sådan pligt skal indføres. Selv uden en sådan pligt kan der imidlertid være behov for at fastsætte regler om

udformningen af delårsrapporter med gyldighed for de pensionskasser, der måtte vælge at udarbejde sådanne rapporter.

Til § 71

Den foreslåede § 71 viderefører den gældende § 44 g i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Den foreslåede bestemmelse giver Finanstilsynet mulighed for at yde vejledning, påtale overtrædelser og påbyde, at fejl skal rettes og overtrædelser bringes til ophør, med henblik på at sikre, at firmapensionskassens årsrapporter er i overensstemmelse med reglerne i det foreslåede kapitel 11 og den foreslåede § 70.

Bestemmelsen fastslår Finanstilsynets mulighed for at påtale overtrædelser og give påbud i forhold til firmapensionskassernes regnskabsaflæggelse. Ligesom tilfældet er med de tilsvarende bestemmelser i årsregnskabsloven og i lov om finansiel virksomhed, giver bestemmelsen mulighed for, at Finanstilsynet kan vælge en reaktionsform over for overtrædelse af regnskabsreglerne, som har sammenhæng med overtrædelsens grovhed.

Bestemmelsen svarer til § 197 i lov om finansiel virksomhed og til § 161 i årsregnskabsloven.

Til § 72

Den foreslåede § 72 er en videreførelse af den gældende § 52 i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Det foreslåede *stk. 1* fastslår, hvilke regler i selskabsloven og i lov om finansiel virksomhed, som finder anvendelse ved revision af firmapensionskasser.

Selskabslovens bestemmelser om revision stiller bl.a. krav om revisionspligt, krav i forhold til valg af revisor samt krav til selve revisionen. Herudover fastslår § 200 i lov om finansiel virksomhed, at revisor straks skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for virksomhedens fortsatte aktivitet, herunder forhold, som revisor måtte være gjort bekendt med som led i hvervet som revisor i virksomheder, som virksomheden har snævre forbindelser med.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, sidste pkt., at strafbelægge overtrædelse af bestemmelsens stk. 1. Der kan kun straffes for overtrædelse af de i stk. 1 nævnte bestemmelser, i det omfang en sådan overtrædelse kan straffes efter § 373 i lov om finansiel virksomhed, jf. forslagets § 116, stk. 2, sidste pkt.

Det foreslåede *stk. 2* fastslår, at § 133 i selskabsloven finder tilsvarende anvendelse på forholdet mellem en firmapensionskasse og det pensionstegnende firma.

§ 133 i selskabsloven fastsætter hvilke oplysninger, ledelsen skal afgive til revisor.

Til § 73

Den foreslåede § 73 er en videreførelse af den gældende § 53 i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Bestemmelsen fastslår, hvilke regler i selskabsloven som med de fornødne tilpasninger finder anvendelse ved granskning af firmapensionskasser.

Bestemmelserne medfører bl.a., at et medlem eller en pensionsmodtager på generalforsamlingen kan fremsætte forslag om granskning af nærmere angivne forhold. Herudover fastslår bestemmelserne bl.a., hvilke oplysninger granskningsmændene kan kræve af ledelsen, samt at granskningsmændene skal afgive en skriftlig beretning om de granskede forhold til generalforsamlingen.

Til § 74

Den gældende § 54 i lov om tilsyn med firmapensionskasser fastslår, at en pensionskasse ikke uden Finanstilsynets tilladelse må overdrage alle eller en del af pensionstilsagnene til et forsikringsselskab eller til en anden pensionskasse. I tilknytning hertil fastslår bestemmelsen fremgangsmåden i forbindelse med overdragelsen.

Den foreslåede § 74 er med enkelte sproglige ændringer en videreførelse af den gældende § 54 i lov om tilsyn med firmapensionskasser. I forhold til den gældende bestemmelse er begreberne "medlemsbestand" og "pensionsmodtager" indsat som erstatning og supplement til begrebet "medlem". Justeringen er foretaget, da lovens medlemsbegreb ændres med henblik på at gennemføre medlemsbegrebet i IORP II-direktivet, jf. § 3 og art. 6, nr. 5-6, IORP II-direktivet.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at medlemsbestandens forhold ikke forringes i forbindelse med en overdragelse. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse når en pensionskasse fusionerer med en forsikringsvirksomhed eller en pensionskasse.

Det foreslåede *stk. 1* fastslår, at en pensionskasse ikke uden Finanstilsynets tilladelse må overdrage alle eller en del af pensionstilsagnene til et forsikringsselskab, eller til en anden pensionskasse. Tilsvarende gælder, hvis pensionstilsagnene overdrages sammen med pensionskassens øvrige aktiver og passiver eller en del heraf. § 27, stk. 1, om vedtægtsmajoritet finder tilsvarende anvendelse.

Overdragelse af pensionstilsagn indebærer et debitorskifte for det enkelte medlem eller den enkelte pensionsmodtagere. Derfor vil en overdragelse normalt kræve samtykke fra det enkelte medlem og den enkelte pensionsmodtager. Samtykket kan dog erstattes af Finanstilsynets tilladelse i medfør af den foreslåede bestemmelse. Overdrages pensionstilsagnene på baggrund af samtykker fra samtlige medlemmer og pensionsmodtagere, er Finanstilsynets tilladelse dermed ikke en forudsætning for overdragelsen.

Overdragelsen indebærer som udgangspunkt, at alle rettigheder og forpligtelser i henhold til det enkelte pensionstilsagn overgår til den modtagne virksomhed. En konsekvens heraf er, at alle de pensionsmæssige hensættelser, der hører til pensionsbestanden, skal overføres til det modtagne selskab.

Bestemmelsen medfører, at overdragelsen først kan finde sted, efter Finanstilsynet har givet tilladelse hertil. En forudsætning for Finanstilsynets tilladelse er, at overdragelsen er forsvarlig, samt at ingen medlemmer eller pensionsmodtagere stilles ringere i forbindelse med overdragelsen.

Bestemmelsens sidste punkt medfører, at beslutningen om overdragelse skal træffes på generalforsamlingen af mindst to tredjedele af de stemmeberettigede.

Det foreslåede *stk. 2* fastslår, at der i forbindelse med en overdragelse kun må foretages sådanne ændringer af pensionskassens pensionsvilkår, herunder forandring af bonusregler, som af Finanstilsynet skønnes at være en nødvendig følge af overdragelsen.

Bestemmelsen vil bl.a. kunne finde anvendelse, hvis den modtagne pensionskasse anvender en anden, men fuldt ud ansvarlig, metode til beregning af bonus. Som eksempel kan nævnes en pensionskasse, hvor aktuelle pensioner reguleres med et løn- eller prisniveau, mens det overtagende pensionsinstitut tildeler de forsikrede bonus, der afspejler det overskud, som den enkelte forsikrede har givet anledning til. Der vil være tale om en konkret vurdering.

Bestemmelsen svarer til § 204, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede *stk. 3* fastlægger, at forinden Finanstilsynet kan give tilladelse til en overdragelse, skal pensionskassen til hvert enkelt medlem og pensionsmodtager, der omfattes af overdragelsen, fremsende en af Finanstilsynet godkendt redegørelse for den påtænkte overdragelse. Redegørelsen skal beskrive overdragelsen og dens konsekvenser for medlemsbestanden og skal opfordre medlemsbestanden til skriftligt at meddele Finanstilsynet indsigelser imod overdragelsen inden for en af Finanstilsynet fastsat frist.

Bestemmelsen medfører, at medlemsbestanden får mulighed for at gøre indsigelse mod overdragelsen. Det er kun medlemsbestanden samt andre pensionsberettigede, som får mulighed for at gøre indsigelse. Andre tredjemænd er således ikke omfattet af bestemmelsen. Et medlem eller en pensionsmodtager som gør indsigelse mod overdragelsen, får dog ikke partsstatus i forhold til en senere tilladelse til overdragelsen. Fristen for at gøre indsigelse vil typisk være tre måneder.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at strafbelægge overtrædelse af bestemmelsens stk. 1 og 3. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsens stk. 1 og 3 er den pågældende firmapensionskasse. Den strafbare handling ved overtrædelse af stk. 1 består i, at alle eller en del af pensionskassens pensionstilsagn overdrages til et forsikringsselskab eller til en anden pensionskasse uden Finanstilsynets tilladelse.

Den strafbare handling ved overtrædelse af stk. 3 består i manglende fremsendelse af en af Finanstilsynet godkendt redegørelse, der beskriver overdragelsen og dens konsekvenser for medlemsbestanden og opfordrer medlemsbestanden til skriftligt at meddele Finanstilsynet indsigelser imod overdragelsen. Et eksempel herpå er manglende fremsendelse af redegørelsen eller fremsendelse af en mangelfuld redegørelse, der ikke beskriver overdragelsen og dens konsekvenser for medlemsbestanden.

Det foreslåede *stk. 4* fastslår, at efter udløbet af den i stk. 3 nævnte frist træffer Finanstilsynet under hensynstagen til de fremsatte indsigelser beslutning om, hvorvidt pensionstilsagnene kan overdrages i overensstemmelse med det fremsatte forslag. Herudover fastslår bestemmelsen, at overdragelsen ikke kan påberåbes som grundlag for at hæve pensionsaftalen.

Bestemmelsen medfører, at Finanstilsynet først kan træffe beslutning om tilladelse efter udløbet af indsigelsesperioden. Bestemmelsens sidste punkt betyder, at samtlige berørte medlemmer og pensionsmodtagere overdrages, hvis Finanstilsynet giver tilladelse til overdragelsen, selvom de eventuelt har gjort indsigelse.

Det foreslåede *stk. 5* fastslår, at hvis samtlige pensionskassens aktiver og passiver overdrages til et forsikringsselskab, eller til en anden pensionskasse, foretager Finanstilsynet af egen drift anmeldelse til Erhvervsstyrelsen om pensionskassens opløsning.

Bestemmelsen finder anvendelse i de tilfælde, hvor der ikke længere er nogen tilbage i pensionskasse, som kan foretage anmeldelsen, hvorfor det overlades til Finanstilsynet at foretage anmeldelsen til Erhvervsstyrelsen.

Til § 75

Det følger af § 55 i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser, at økonomi- og erhvervsministeren (nu erhvervsministeren) kan fastsætte regler, hvorefter §§ 237-253 i selskabsloven med de nødvendige tilpasninger finder anvendelse på fusion af pensionskasser omfattet af § 2 eller fusion af en pensionskasse og et datterselskab. § 236 i selskabsloven finder efter de gældende regler anvendelse, hvor fusionen sker efter de i medfør af stk. 1 fastsatte regler.

Den foreslåede § 75 er en videreførelse af den gældende § 55 i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Bestemmelsen gør det muligt for Erhvervsministeren at udstede en bekendtgørelse for fusion af pensionskasser.

Bestemmelsen svarer i nogen grad til § 205 i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede *stk. 1* bemyndiger erhvervsministeren til at fastsætte regler, så selskabslovens §§ 237-253 med de nødvendige tilpasninger kan finde anvendelse i forbindelse med fusion af pensionskasser, eller når en pensionskasse ønsker at fusionere med sit datterselskab.

Reglerne vil kunne indeholde formelle krav, som svarer til de formelle krav i selskabsloven. Med nødvendige tilpasninger sigtes til, at reglerne skal fastsættes under hensyntagen til, at en pensionskasse ikke nødvendigvis er organiseret i en selskabsform omfattet af selskabsloven. Reglernes udformning må således tage hensyn til, at en pensionskasse f.eks. kan være organiseret som en forening, der ikke som f.eks. et aktieselskab har en aktiekapital og dertil svarende individuelle aktionærer. I en pensionskasse organiseret som en forening har det enkelte medlem således ikke en individuel ejerandel, der skal ydes vederlag for, eller som kan give grundlag for et krav om godtgørelse i forbindelse med fusionen. Som konsekvens af, at det er selskabslovens regler, som skal anvendes, skal beslutningen om fusion træffes af generalforsamlingen i den ophørende pensionskasse.

I det foreslåede *stk. 2* fastlægges det, at § 236 i selskabsloven finder anvendelse, hvor fusionen sker efter de i medfør af stk. 1, fastsatte regler.

Bestemmelsen medfører, at den ophørende pensionskasses aktiver og forpligtelser som helhed overtages af den fortsættende pensionskasse, uden at forpligtelserne derved forfalder til betaling (universal-succession). Det er en forudsætning, at reglerne fastsat i medfør af stk. 1 følges.

Til § 76

Det følger af den gældende § 55 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om spaltning af en pensionskasse.

Den foreslåede § 76 er en videreførelse af gældende ret.

I den foreslåede *stk. 1*, bemyndiges Erhvervsministeren til at fastsætte regler, så selskabslovens § 254-270 om spaltning med de nødvendige tilpasninger kan finde anvendelse i forbindelse med spaltning af pensionskasser.

Reglerne vil indeholde de formelle krav svarende til de formelle krav i selskabsloven. Med de nødvendige tilpasninger sigtes til, at reglerne skal fastsættes under hensyntagen til, at en pensionskasse ikke nødvendigvis er organiseret i en selskabsform omfattet af selskabsloven. Reglernes udformning må således tage hensyn til, at en pensionskasse f.eks. kan være organiseret som en forening, der ikke som f.eks. et aktieselskab har en aktiekapital og dertil svarende individuelle aktionærer. I en pensionskasse organiseret som en forening har det enkelte medlem således ikke en individuel ejerandel, der skal ydes vederlag for, eller som kan give grundlag for et krav om godtgørelse i forbindelse med spaltning. Som konsekvens af, at det er selskabslovens regler, som skal anvendes, skal beslutningen om spaltning træffes af generalforsamlingen i den spaltede pensionskasse.

Det foreslås i *stk. 2*, at overdragelse kan gennemføres uden kreditorernes samtykke, jf. selskabslovens § 236 forudsat at reglerne fastsat i medfør af *stk. 1*, følges.

Ifølge den foreslåede *stk. 3*, finder den solidariske hæftelse, jf. selskabslovens § 254, *stk. 2*, ikke anvendelse. Ud fra pensionskassernes formål og natur samt denne lovs regler om kapitalgrundlag, er det ikke nødvendigt at have en regel om subsidær solidarisk hæftelse for de pensionskasser, der deltager i spaltningen.

Til § 77

Det følger af den gældende § 56 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at en beslutning om opløsning af en pensionskasse gennemføres ved likvidation, medmindre andet er fastsat i lovgivningen. Bestemmelsen fastlægger ligeledes reglerne om udpegelse af en likvidator samt reglerne om Finanstilsynets adgang til at træffe afgørelse om, at pensionskassens bestand tages under administration i tilfælde af en pensionskasses likvidation.

Den foreslåede § 77 er en delvis videreførelse af den gældende § 56 i lov om tilsyn med firmapensionskasser. I forhold til den gældende bestemmelse udgår *stk. 1, 2. led* som fastslår, at "medmindre Finanstilsynet giver tilladelse til, at samtlige af pensionskassens aktiver og passiver som helhed overdrages til et forsikringsselskab eller til en anden pensionskasse, jf. § 54". Ledet ophæves, da pensionskassen skal likvideres, selvom samtlige af pensionskassen aktiver og passiver overdrages, medmindre der er tale om en fusion. I de tilfælde hvor pensionsbestanden overdrages, vil der således stadigvæk være en likvidationsproces efterfølgende, hvorfor leddet kan være misvisende. Herudover ændres begrebet "sponsorvirksomhed" til "pensionstegnende firma" med henblik på at gennemføre definitionsbestemmelsen i IORP II-direktivet, jf. det foreslåede § 3, nr. 2.

Det foreslåede *stk. 1*, fastlægger, at hvis ikke andet er fastsat i lovgivningen, så gennemføres beslutning om opløsning af en pensionskasse ved likvidation. Generalforsamlingen kan vælge en eller flere likvidatorer til at foretage afviklingen. I pensionskasser, hvor det pensionstegnende firma udpeger medlemmer af bestyrelsen, der besidder det stemmemæssige flertal, udpeges likvidator af det pensionstegnende firma. Hvis likvidator ikke udpeges i henhold til 2. eller 3. pkt., udnævner Finanstilsynet en eller flere

likvidatorer. Finanstilsynet kan udnævne en likvidator til at foretage likvidationen sammen med de af generalforsamlingen valgte eller af det pensionstegnende firma udpegede likvidatorer, hvis hensynet til medlemmerne eller kreditorerne taler derfor.

Bestemmelsens tredje punktum medfører, at det pensionstegnende firma kan udpege likvidator. Hvis det pensionstegnende firma ikke udpeger flertallet af bestyrelsesmedlemmerne, vil det pensionstegnende firma derimod som udgangspunkt ikke kunne udpege likvidator.

Det foreslåede *stk. 2*, fastslår, at hvis en pensionskasse træder i likvidation, så kan Finanstilsynet træffe afgørelse om, at pensionskassens pensionsbestand tages under administration.

Bestemmelsen medfører, at pensionskassens bestand af pensionstilsagn kan tages under administration, hvis pensionskassen træder i likvidation, og Finanstilsynet vurderer, at den for medlemsbestanden mest sikre behandling af pensionskassens pensionstilsagn er at tage dem under administration.

Når en pensionskasses pensionsbestand tages under administration, udnævner Finanstilsynet en administrator til at forestå administrationen af bestanden. Den udnævnte administrator vil således i en periode, i forhold til pensionsbestanden, fungere som ledelse i pensionskassen. Administratoren skal forvalte de fra pensionskassen modtagne midler samt sørge for bedst mulig dækning af hensættelserne. Administrationsboet er en selvstændig juridisk person.

Bestemmelsen gennemfører delvist artikel 48, stk. 7 og 8, i IORP II-direktivet.

Til § 78

Det følger af den gældende § 57 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at beslutningen om likvidation skal registreres hos Erhvervsstyrelsen, og at likvidator senest 14 dage efter, at beslutningen er truffet, skal indsende anmeldelse om likvidationen til Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen. Den gældende bestemmelse fastlægger ligeledes reglerne for likvidators beføjelser, tiltrædelse og afsættelse, pensionskassens navn og anvendelsen af lovens regler på en pensionskasse under likvidation.

Den foreslåede § 78 er en videreførelse af den gældende § 57 i lov om tilsyn med firmapensionskasser med sproglige ændringer.

Bestemmelsen svarer i nogen grad til §§ 219-220 i selskabsloven.

Det foreslåede *stk. 1*, fastlægger, at beslutningen om likvidation skal registreres hos Erhvervsstyrelsen. Likvidator skal indberette anmeldelse herom til Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, således at disse har modtaget anmeldelserne senest 14 dage efter, at beslutningen er truffet. Er beslutningen truffet i medfør af § 87, stk. 1, nr. 3, foretager Finanstilsynet af egen drift anmeldelse til Erhvervsstyrelsen. Likvidationen anses som påbegyndt på det tidspunkt, hvor Finanstilsynet traf beslutning herom.

Bestemmelsen fastslår fremgangsmåden, efter der er truffet beslutning om, at en pensionskasse skal træde i likvidationen. Beslutningen vil almindeligvis blive truffet af pensionskassens generalforsamling, men i visse tilfælde kan beslutningen træffes af Finanstilsynet, jf. f.eks. § 87, nr. 3.

I forbindelse med at pensionskassen træder i likvidation, skal der udpeges en eller flere likvidator(er). Det er som udgangspunkt likvidator, der skal sikre sig, at likvidationen er anmeldt korrekt til Finanstilsynet og

Erhvervsstyrelsen. Bestemmelsens tredje punktum vedrører de tilfælde, hvor beslutningen om likvidationen er truffet af Finanstilsynet. I disse tilfælde skal Finanstilsynet selv sørge for at anmelde likvidationen til Erhvervsstyrelsen.

Det foreslåede *stk. 2*, fastslår, at den valgte likvidator træder i bestyrelsens og direktionens sted bl.a. med den virkning, at lovens bestemmelser om bestyrelsen med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på likvidator.

Pensionskassens hidtidige ledelse ophører ved likvidationens indtræden. Under likvidationen er det således likvidator som har ansvaret for virksomheden.

Bestemmelsens andet punktum medfører bl.a., at likvidator skal sørge for forsvarlig organisation og administration af pensionskassen samt påse, at bogføringen og formueforvaltningen kontrolleres på tilfredsstillende måde, jf. § 33, stk. 1 og stk. 3.

Det foreslåede *stk. 3*, fastlægger, at likvidator til enhver tid kan afsættes af den, der har valgt, udpeget eller udnævnt den pågældende.

Typisk vil det således være generalforsamlingen, som kan afsætte den valgte likvidator, da beslutningen om likvidation almindeligvis vil blive truffet af generalforsamlingen. Bestemmelsen betyder endvidere, at i de tilfælde hvor det er Finanstilsynet, som har udnævnt likvidator, så kan Finanstilsynet ligeledes afsætte likvidator igen.

Det foreslåede *stk. 4*, fastlægger, at en pensionskasse under likvidation skal bibeholde sit navn med tilføjelsen »i likvidation«.

Bestemmelsen indebærer i praksis, at en pensionskasse under likvidation hverken kan afmelde et navn eller et binavn.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at strafbelægge overtrædelse af bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., og stk. 4. Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 1, 2. pkt., er den pågældende likvidator. Den strafbare handling ved overtrædelse af stk. 1, 2. pkt., består i ikke at indberette anmeldelse om beslutning om likvidation til Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen senest 14 dage efter beslutningen er truffet.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 4 er den pågældende firmapensionskasse og likvidator. Den strafbare handling ved overtrædelse af stk. 4 består i ikke at bibeholde firmapensionskassens navn med tilføjelsen "*i likvidation*".

Det foreslåede *stk. 5*, fastlægger, at lovens bestemmelser om regnskabsaflæggelse, revision, generalforsamlinger og om indberetning af årsrapport til Finanstilsynet samt §§ 221, 223 og 224 i selskabsloven finder tilsvarende anvendelse i en pensionskasse under likvidation. Finanstilsynet kan dispensere fra bestemmelserne.

Bestemmelsen medfører bl.a., at pensionskassen under likvidation stadigvæk skal aflægge regnskaber efter lovens regler samt sikre sig, at kravene til udlodning af udbytte og endeligt likvidationsprovenu er overholdt.

Bestemmelsens sidste punktum om at Finanstilsynet kan dispensere fra bestemmelserne, påtænkes anvendt i situationer, hvor en pensionskasses særlige karakter gør, at bestemmelserne ikke kan anvendes i praksis. Eksempelvis vil Finanstilsynet kunne dispensere fra kravet om, at der skal afholdes generalforsamling i en pensionskasse, hvor det sidste medlem er afdøet ved døden og hvor det derfor ikke er muligt at afholde generalforsamling. Dispensationsadgangen tænkes derimod ikke anvendt til at dispensere fra krav, der er nødvendige for, at pensionskassen kan afregistreres hos Erhvervsstyrelsen. Det kan eksempelvis være krav om indberetning af samtlige årsregnskaber og likvidationsregnskabet.

Til § 79

Det følger af den gældende § 57 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at deling af en pensionskasses formue efter fyldestgørelse af kreditorerne skal ske i overensstemmelse med vedtægternes forskrifter, og at de midler, der i medfør af § 49 er registreret, alene tjener til fyldestgørelse af pensionsmæssige forpligtelser. Delingen af pensionskassens formue må ikke foretages, før Finanstilsynet har godkendt en plan herfor.

Den foreslåede § 79 er en videreførelse af den gældende § 57 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Som det er anført i forslaget til § 13, skal vedtægterne indeholde regler om pensionskassens opløsning og anvendelse af pensionskassens midler. § 79 supplerer disse regler ved at foreskrive, at Finanstilsynet skal godkende en delingsplan, før pensionskassens formue deles.

Bestemmelsen forholder sig ikke til hvilke kriterier, der skal lægges til grund ved godkendelse af en delingsplan. I forhold til praksis vil de alment gældende aktuarmæssige beregningsprincipper blive anvendt ved vurderingen. Da der typisk består væsentlige forskelle mellem de enkelte pensionskasser, skal delingsplanen udarbejdes ud fra den enkelte pensionskasses konkrete forhold.

Som nævnt i bemærkningerne til § 13 skal vedtægterne endvidere indeholde retningslinjer, for efter hvilke principper delingsplanen skal udarbejdes. I almindelighed vil en fordelingsnøgle kunne tage udgangspunktet i den udtrædelsesgodtgørelse, der tilkommer det enkelte medlem.

Delingsplanen skal indeholde bestemmelser om, hvorledes et eventuelt overskud skal fordeles. Et overskud kan være fremkommet ved, at der er beregnet for høje løbende ordinære bidrag til pensionskassens drift i forhold til de lovede pensionstilsgagn, men kan f.eks. også stamme fra virksomhedens ekstraordinære bidrag eller særligt høje indtægter.

Såfremt der ikke i vedtægterne er optaget særlige hjemfaldsbestemmelser eller lignende, skal pensionskassens samlede formue fordeles mellem medlemmer og pensionsmodtagere, f.eks. efter en fastsat fordelingsnøgle eller lignende.

Det følger heraf, at et eventuelt konstateret underskud, der ikke dækkes af garanti af det pensionstegnende firma eller lignende, må fordeles på medlemsbestanden ved en reduktion i de enkelte medlemmers og pensionsmodtageres pensionstilsgagn. Medmindre vedtægterne indeholder regler herom, er der forudsetning for, at pensionstilsgagnene skal reduceres proportionelt.

Der er intet til hinder for, at der i vedtægterne i pensionskasser, som har et pensionstegnende firma tilknyttet, indføres en hjemfaldsbestemmelse, hvorefter der ved opløsning af pensionskassen skal ske tilbageførelse af eventuelt overskydende midler til det pensionstegnende firma. Tilbageførelsen kan først ske, når der er sikkerhed for, at samtlige medlemmer og pensionsmodtageres krav bliver opfyldt.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at straffelægge overtrædelse af bestemmelsens 1. og 3. pkt. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er den pågældende firmapensionskasse og likvidator. Den strafbare handling ved overtrædelse af 1. pkt. består i ikke at dele pensionskassens formue i overensstemmelse med vedtægterne. Den strafbare handling ved overtrædelse af 3. pkt. består i deling af pensionskassens formue uden Finanstilsynets godkendelse.

Til § 80

Den gældende § 58 i lov om tilsyn med firmapensionskasser fastslår håndtering og fremgangsmåde i forhold til pensionskassers konkurs.

Den foreslåede § 80 er med én enkelt sproglig ændring en videreførelse af den gældende § 58 i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Bestemmelsen er blevet opdateret, idet "Erhvervs- og Selskabsstyrelsen" nu hedder "Erhvervsstyrelsen".

Bestemmelsen fastslår den formelle fremgangsmåde ved en pensionskasses konkurs.

Det foreslåede *stk. 1* fastlægger, at en konkursbegæring, der indgives på en pensionskassens vegne, kun kan indgives af bestyrelsen, eller, hvis pensionskassen er under likvidation, af likvidator eller Finanstilsynet. Herudover fastslår bestemmelsen, at en pensionskasse, der er under konkurs, skal bibeholde sit navn med tilføjelsen »under konkurs«. Skifteretten giver meddelelse til Erhvervsstyrelsen om konkursens begyndelse og slutning. I forbindelse med konkursens slutning slettes pensionskassen af Erhvervsstyrelsen.

Bestemmelsens første punktum vedrører de tilfælde, hvor konkursbegæringen indgives af pensionskassen selv. Bestemmelsen afskærer dermed ikke kreditorer fra at indgive konkursbegæring efter konkurslovens regler. Bestemmelsen medfører, at en konkursbegæring ikke kan indgives af pensionskassens direktion.

Bestemmelsens andet punktum svarer til § 234, stk. 2, i lov om aktie- og anpartsselskaber. Bestemmelsen gør det muligt, at identificere, hvorvidt en pensionskasse er under konkursbehandling.

Bestemmelsen sidste punktum fastslår, at pensionskassen skal slettes i Erhvervsstyrelsens systemer i forbindelse med konkursens afslutning.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at straffelægge overtrædelse af bestemmelsens stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., er den pågældende firmapensionskasse og likvidator. Den strafbare handling ved overtrædelse af stk. 1, 2. pkt., består i ikke at bibeholde firmapensionskassens navn med tilføjelsen "*under konkurs*".

Det foreslåede *stk. 2* fastlægger, at likvidator skal indkalde generalforsamlingen med henblik på at træffe beslutning om indgivelse af konkursbegæring, når pensionskassen er under likvidation og likvidator finder, at likvidationen ikke vil give fuld dækning til kreditorerne og de pensionsberettigede.

Bestemmelsen regulerer likvidators handlepligt, hvis likvidator finder, at der ikke ved likvidationen kan gives fuld dækning til medlemsbestanden og kreditorerne.

Bestemmelsen svarer i nogen grad til § 233, stk. 2, i lov om aktie- og anpartsselskaber.

Det foreslåede *stk. 3* fastslår, at Finanstilsynet kan indgive konkursbegæring, når en pensionskasse bliver insolvent. Finanstilsynets beslutning om at indgive konkursbegæring kan ikke påklages efter § 111.

Udtrykket "insolvens" skal forstås i overensstemmelse med det tilsvarende udtryk i § 17, stk. 2, i konkursloven, hvorefter en skyldner er insolvent, hvis vedkommende ikke kan opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder, medmindre betalingsudygtigheden må antages at være forbigående.

Bestemmelsens sidste punktum medfører, at Finanstilsynets beslutning om at indgive konkursbegæring ikke kan indbringes for Erhvervsankenævnet. Adgangen til administrativ rekurs er udelukket, da spørgsmålet om konkursbegæringens lovlighed afgøres af skifteretten. Skifterettens afgørelse kan indbringes for landsretten. Der er derfor ikke behov for andre klagemuligheder.

Bestemmelsen svarer til § 234, stk. 1 i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede *stk. 4* fastslår, at erklæres en pensionskasse konkurs, tages bestanden af pensionstilsagn under administration af Finanstilsynet, og skifteretten oversender de i § 48 nævnte midler til Finanstilsynet. De enkelte pensionsberettigede kan ikke gøre krav gældende imod konkursboet. Derimod kan Finanstilsynet i konkursboet anmelde et beløb svarende til forskellen mellem pensionshensættelserne ved konkursens indtræden og værdien af de midler, der er registreret i medfør af § 48.

Bestemmelsen medfører, at hvis en pensionskasse erklæres konkurs, skal Finanstilsynet administrere pensionskassens bestand af pensionstilsagn, hvilket bl.a. indebærer, at skifteretten oversender midlerne til dækning af de pensionsmæssige hensættelser til Finanstilsynet. Bestemmelsen skal læses i sammenhæng med det foreslåede *stk. 5* og *6*.

Det foreslåede *stk. 5* fastslår, at Finanstilsynet på administrationsboets vegne kan kræve et beløb svarende til kapitalkravet ved administrationsboets begyndelse.

Bestemmelsen medfører, at administrationsboet kan få tilført et beløb svarende til pensionskassens kapitalkrav, jf. den foreslåede § 53. Beløbet skal anvendes til at dække medlemsbestandens pensionstilsagn.

Det foreslåede *stk. 6* fastslår, at Finanstilsynet udpeger en likvidator til at forestå delingen af de registrerede midler. §§ 253-258 i lov om finansiel virksomhed om administration af en livsforsikringsbestand finder tilsvarende anvendelse på en bestand af pensionstilsagn.

Bestemmelsen skal læses i sammenhæng med det foreslåede *stk. 4* og *5*. Tilsammen medfører bestemmelserne, at hvis en pensionskasse erklæres konkurs, skal de midler, der er båndlagt til dækning af

pensionsmæssige hensættelser og basiskapitalen overdrages til Finanstilsynet, der udnævner en likvidator til at forestå delingen af disse midler. Der etableres derved et særligt bo med medlemsbestanden som de eneste interessenter. Dette bo foretager på samtlige medlemmers og pensionsmodtageres vegne anmeldelse i konkursboet, såfremt de beregnede pensionsmæssige hensættelser ikke modsvares af de midler, der er båndlagt. Reglerne om administration af en livsforsikringsbestand i lov om forsikringsvirksomhed finder tilsvarende anvendelse på administration af en bestand af pensionstilsagn.

Til § 81

Det følger af den gældende § 59 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at Finanstilsynet har mulighed for at kræve, at en firmapensionskasses ledelse udarbejder en redegørelse for firmapensionskassens økonomiske stilling og fremtidsudsigter.

Denne bestemmelse foreslås videreført med den konsekvensrettelse, at den ansvarshavende aktuar ikke længere skal underskrive påbuddet som anført i den gældende § 59, stk. 1, sidste pkt., eftersom den ansvarshavende aktuar udgår. Der sker i øvrigt ingen ændring af gældende ret. Herudover foretages enkelte sproglige ændringer.

Bestemmelsen gennemfører og udfylder artikel 50, litra d, nr. i, i IORP II-direktivet. Bestemmelsen svarer til § 349 i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet kan påbyde en pensionskasses ledelse at lade udarbejde en redegørelse for pensionskassens økonomiske stilling og fremtidsudsigter, en såkaldt "sundhedsattest".

Det er ledelsen, der har ansvaret for, at redegørelsen er forsvarlig og fyldestgørende. Finanstilsynets påbud skal påtegnes af pensionskassens ledelse og revision.

Bestemmelsen vil være relevant i tilfælde, hvor en pensionskasse drives inden for lovgivningens rammer, men der er grund til at antage, at den økonomiske situation er sådan, at pensionskassen kan få problemer i fremtiden. Bestemmelsen har bl.a. været anvendt i situationer, hvor en pensionskasses forretningsmodel fordrer løbende tilskud udefra for at kunne modsvare de gældende kapitalkrav.

Redegørelsen har til formål at uddybe og specificere pensionskassens økonomiske forhold og fremtidsudsigter til brug for såvel pensionskassens ledelse som Finanstilsynets tilsynsvirksomhed.

Redegørelsen kan f.eks. udarbejdes af et konsulent/managementfirma eller af pensionskassens direktion. I så fald skal en udtalelse fra ekstern revisor vedlægges redegørelsen. Ledelsen kan endvidere anmode pensionskassens eksterne revisor om at udarbejde redegørelsen.

Der skal også i redegørelsen indgå en vurdering af pensionskassens fremtidsmuligheder med forslag til, hvilke initiativer der bør foretages under hensyn til den forventede økonomiske udvikling. Dette kan f.eks. være tiltag over for risikofyldte investeringer og foranstaltninger til forbedring af indtjeningen. I redegørelsen vil der endvidere kunne stilles forslag om ændringer i ledelsen, forslag om at søge fusion med en anden pensionskasse samt ændringer i driften og organisationen m.v.

I *stk. 2* fastsættes kravene til pensionskassens redegørelse samt krav til procedure for godkendelse og indberetning af redegørelsen.

Til § 82

Det følger af den gældende § 60 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at Finanstilsynet skal påbyde en firmapensionskasse at udarbejde en genoprettelsesplan, hvis pensionskassens basiskapital ikke er tilstrækkelig.

Denne bestemmelse foreslås delvist videreført med flere materielle ændringer med henblik på at gennemføre artikel 14, stk. 2 og 3, i IORP II-direktivet. Bestemmelsen ændres således, at Finanstilsynet fremover vil have mulighed for at påbyde en pensionskasse at udarbejde en genoprettelsesplan, hvis der ikke er fuld kapitaldækning for de pensionsmæssige hensættelser, og firmapensionskassens registrerede aktiver derfor ikke er tilstrækkelige til at dække de pensionsmæssige hensættelser.

Det følger af den foreslåede § 51, at en firmapensionskasse til enhver tid skal være i besiddelse af en basiskapital, der mindst svarer til kravene i §§ 52-54, dvs. en basiskapital, der mindst svarer til kapitalkravet opgjort som i § 53, stk. 2-6. Det følger endvidere af lovforslagets § 48, stk. 1, at en pensionskasse skal have tilstrækkelige egnede aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af pensionskassens samlede pensionsmæssige hensættelser.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet fremover vil skulle gå frem efter den foreslåede bestemmelse i § 82 i det tilfælde, hvor firmapensionskassen ikke har fuld kapitaldækning, dvs. hvis pensionskassen ikke har tilstrækkelige egnede aktiver til at dække de pensionsmæssige hensættelser, jf. § 48, stk. 1. Ændringen indebærer således, at Finanstilsynet skal gribe ind efter denne bestemmelse, når en firmapensionskasse ikke har tilstrækkelige egnede aktiver til at dække de pensionsmæssige hensættelser, og ikke når firmapensionskassen ikke overholder kapitalkravet som nævnt i §§ 51-54. I en situation hvor en firmapensionskasse ikke overholder kapitalkravet, skal Finanstilsynet anvende den foreslåede bestemmelse i § 83.

Den gældende bemyndigelse for Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om indholdet af en genoprettelsesplan i § 60, stk. 2, udgår. Der tilføjes nye stk. 2-6 med henblik på at sikre en direktivnær implementering af artikel 14, stk. 2 og 3, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 1*, at en firmapensionskasse skal udarbejde en genoprettelsesplan, såfremt der ikke er fuld kapitaldækning for de pensionsmæssige hensættelser, dvs. når pensionskassen ikke har tilstrækkelige egnede aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst svarer til værdien af pensionskassens samlede pensionsmæssige hensættelser. At der ikke er fuld kapitaldækning for de pensionsmæssige hensættelser indebærer, at firmapensionskassen reelt ikke kan anses for at være i stand til at kunne opfylde sine pensionsmæssige forpligtelser over for medlemmerne og pensionsmodtagerne i sin helhed.

Der er i udgangspunktet tale om en alvorlig situation, hvor medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser er i fare. Af denne grund vil Finanstilsynets frist for en genoprettelse af aktiverne typisk være forholdsvis kort, men det vil bero på en konkret vurdering, hvor lang fristen bør være. Denne vurdering skal baseres på en afvejning mellem firmapensionskassens behov for tid til at udarbejde en realistisk genoprettelse over for medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser. Da situationen typisk indebærer overhængende fare for medlemmer og pensionsmodtagernes interesser, vil dette hensyn skulle veje tungt i den konkrete afvejning i forhold til, hvor lang fristen vil være.

Hvis en firmapensionskasse ikke er eller forventes ikke at kunne være i stand til at sikre en genoprettelse af de tilstrækkeligt egnede aktiver inden for den frist, som fastsat af Finanstilsynet, skal Finanstilsynet gå

frem efter reglerne i lovforslagets § 83, og Finanstilsynet vil i sidste ende kunne tage pensionstilsagnene under administration i henhold til §§ 253-258 i lov om finansiel virksomhed, jf. § 83, stk. 2 og 3.

I en situation hvor en firmapensionskasse ikke har tilstrækkeligt egnede aktiver, hvis samlede værdi svarer til værdien af pensionskassens samlede pensionsmæssige hensættelser, vil pensionskassen tilsvarende ikke overholde kapitalkravet, eftersom kapitalkravet udregnes på baggrund af de pensionsmæssige hensættelser, jf. det foreslåede § 53. Finanstilsynet vil dog typisk allerede skride ind over for firmapensionskassen allerede ved pensionskassens manglende opfyldelse af kapitalkravet, jf. det foreslåede § 83, stk. 1, nr. 1 og 5. Der henvises til bemærkningerne hertil. Der kan dog forekomme situationer, hvor f.eks. et større fald i aktivernes værdi bringer en firmapensionskasse i en situation, hvor der ikke er fuld kapitaldækning for hensættelserne, og hvor der ikke allerede skredet ind i medfør af de regler, der sikrer genoprettelse ved manglende overholdelse af kapitalkravet. Bestemmelsen er tiltænkt sådanne situationer.

I det foreslåede *stk. 2* specificeres kravene til genoprettelsesplanen. Helt overordnet skal genoprettelsesplanen være konkret og gennemførlig, dvs. planen skal indeholde de konkrete tiltag, som firmapensionskassen vil iværksætte, og skal overordnet kunne anses for at være realistisk. Herudover opstiller bestemmelsen i nr. 1-6 en række hensyn og forhold, som genoprettelsesplanen som minimum skal tage højde for. Opremsningen er ikke udtømmende, og en firmapensionskasse skal derfor inddrage alle relevante hensyn og forhold, der særligt knytter sig til den pågældende firmapensionskasse og dens økonomiske situation. Genoprettelsesplanen skal derfor som minimum tage højde for aktivernes og forpligtelsesernes struktur, firmapensionskassens risikoprofil, firmapensionskassens likviditetsplan, aldersprofilen for medlemsbestanden og nye ordninger samt ordninger, der overgår fra ingen eller kun delvis kapitaldækning til fuld kapitaldækning.

Efter det foreslåede *stk. 3* skal Finanstilsynet godkende genoprettelsesplanen. Finanstilsynet skal foretage en bedømmelse af om de tiltag, der foreslås i planen, er realistiske og tilstrækkelige til at genoprette firmapensionskassens aktiver.

Såfremt Finanstilsynet finder planen betryggende og realistisk, bringer firmapensionskassen den til udførelse. Det påhviler herefter Finanstilsynet at føre nøje kontrol med, at planen overholdes. Såfremt der desuagtet sker en forringelse af firmapensionskassens økonomiske stilling i forhold til planen, eller såfremt Finanstilsynet finder, at de foranstaltninger, der foreslås i planen, ikke er fyldestgørende, påhviler det Finanstilsynet at gå frem efter reglerne i § 83, stk. 1, nr. 7. Det samme er tilfældet, såfremt firmapensionskassen ikke afleverer nogen plan inden den frist, som Finanstilsynet fastsætter.

I det foreslåede *stk. 4* foreslås en underretningspligt for en firmapensionskasse, såfremt den påtænker eller konkret afvikler sine pensionsordninger inden for den i stk. 1, sidste pkt. nævnte frist. Herudover foreskriver bestemmelsen, at firmapensionskassen i så fald skal etablere en procedure for overdragelse til en anden firmapensionskasse eller et forsikringsselskab. Denne procedure skal meddeles til Finanstilsynet og gøres tilgængelig for medlemsbestanden. Proceduren kan også gøres tilgængelig over for medlemsbestandens repræsentanter.

Efter det foreslåede *stk. 5* gælder de almindelige overdragelsesbestemmelser i dette lovforslags § 74 i en situation som nævnt i stk. 4. Hvis der er tale om en grænseoverskridende overdragelse eller fusion gælder reglerne i lovforslagets § 91.

Efter det foreslåede *stk. 6* skal Finanstilsynet straks gribe ind over for en firmapensionskasse, der driver grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed, og som ikke har fuld kapitaldækning for de pensionsmæssige hensættelser. Finanstilsynet skal i denne situation straks kræve, at firmapensionskassen omgående udarbejder passende foranstaltninger og gennemfører disse uden unødigt forsinkelse på en sådan måde, at medlemmer og pensionsmodtagere er tilstrækkeligt beskyttede.

Efter lovforslagets § 48 skal en firmapensionskasse til enhver tid have en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi mindst svarer til værdien af pensionskassens samlede pensionsmæssige hensættelser. Det er derfor et sædvanligvis krav, at der skal være fuld kapitaldækning for de pensionsmæssige hensættelser, uanset om en firmapensionskasse driver grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed eller ej. Bestemmelsen foreskriver imidlertid en hurtigere handlepligt for både Finanstilsynet og firmapensionskassen, såfremt firmapensionskassen driver grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed. Bestemmelsen implementerer artikel 14, stk. 3, i IORP II-direktivet.

Til § 83

Det følger af den gældende § 61 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at Finanstilsynet under en nærmere række betingelser kan påbyde en firmapensionskasse inden for en af tilsynet fastsat frist at foretage de foranstaltninger, som Finanstilsynet finder nødvendige. Det følger desuden af den gældende § 61, at Finanstilsynet kan eller i visse tilfælde skal tage en pensionskasses pensionstilsagn under administration.

Denne bestemmelse foreslås delvist videreført. Den gældende § 61, stk. 1, nr. 3, giver Finanstilsynet adgang til at påbyde en firmapensionskasse at foretage de nødvendige foranstaltninger, hvis det i nr. 2 nævnte grundlag, dvs. det tekniske grundlag, eller den måde, hvorpå pensionskassens midler er anbragt, ikke er betryggende. Bestemmelsens første led om et betryggende teknisk grundlag udgår, eftersom der ikke længere er krav om at have en betryggende teknisk grundlag. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.6. Den gældende § 61, stk. 1, nr. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvorefter Finanstilsynet kan påbyde en firmapensionskasse at foretage de nødvendige foranstaltninger, hvis der er sket en forringelse af pensionskassens økonomiske stilling i forhold til en i henhold til denne lov forelagt driftsplan, udgår, eftersom der ikke med dette lovforslag stilles krav om forelæggelse af en driftsplan som sådan.

Bestemmelsen implementerer delvist artikel 45, stk. 2, og 48, stk. 2 og 5-9, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet tildeles diverse indgrebsmuligheder i forskellige situationer. Bestemmelsen har til formål at sikre, at Finanstilsynet har de fornødne beføjelser til at kunne forlange, at pensionskasser retter op på de svagheder eller mangler, der afsløres som led i tilsynsprocessen, og dermed i fornødent omfang kan gribe ind over for lovovertrædelser og andre uhensigtsmæssige forhold i pensionskasserne. Finanstilsynet kan i medfør af bestemmelsen påbyde en pensionskasse at træffe enhver foranstaltning, som Finanstilsynet skønner nødvendig.

De foreslåede *stk. 1, nr. 1 og nr. 2*, omfatter situationer, hvor pensionskassen ikke overholder lovgivningen, vedtægter eller det tekniske grundlag. De påbud, som Finanstilsynet i sådanne situationer vil udstede, vil i første række gå ud på, at pensionskassen skal sikre overholdelse af de gældende regler. Hvis et sådant påbud ikke efterleves eller i øvrigt ikke er tilstrækkeligt, vil Finanstilsynet kunne tage forsikringsbestanden under administration, inddrage pensionskassens tilladelse m.v.

I det foreslåede *stk. 1, nr. 3*, gives Finanstilsynet mulighed for meddelelse af påbud i tilfælde, hvor den måde, hvorpå en pensionskasses midler er anbragt ikke længere er betryggende. Bestemmelsen tænkes f.eks. anvendt i situationer, hvor pensionskassen ikke ses at have udarbejdet en hensigtsmæssig investeringsstrategi, og hvor Finanstilsynet ønsker at begrænse yderligere risikotagning i investeringsstrategien.

I det foreslåede *stk. 1, nr. 4*, gives mulighed for meddelelse af påbud, såfremt der konstateres manglende dækning af de pensionsmæssige hensættelser i pensionskassen. I en sådan situation vil selskabet dog på grund af situationens alvor og hensynet til beskyttelsen af pensionskassens medlemsbestand også blive pålagt at udarbejde en genoprettelsesplan i medfør af § 82, ligesom Finanstilsynet har mulighed for at forbyde pensionskassen at råde over dens aktiver eller begrænse dens rådighed herover, jf. § 84.

Det foreslåede *stk. 1, nr. 5*, indebærer, at Finanstilsynet kan gribe ind over for pensionskassen, hvis pensionskassens økonomiske situation er forringet på en sådan måde, at medlemmernes interesse i øvrigt er udsat for fare. Finanstilsynet kan f.eks. gribe ind efter denne bestemmelse, hvis pensionskassen ikke har den fornødne basiskapital. Påbuddet kan f.eks. gå på, at pensionskassen skal udarbejde en plan, der sikrer en genoprettelse af basiskapitalen. Hvis det viser sig, at en pensionskasse ikke er i besiddelse af tilstrækkeligt egnede aktiver til at dække de pensionsmæssige hensættelser, og dermed heller ikke overholder kravene til basiskapitalen, vil Finanstilsynet kunne kræve en udarbejdelse af en genoprettelsesplan efter lovforslagets § 82 samt udarbejdelse af en plan for genoprettelse af basiskapitalen efter denne bestemmelse.

I det foreslåede *stk. 1, nr. 6*, tillægges Finanstilsynet indgrebsbeføjelser over for pensionskasser i store økonomiske vanskeligheder. Forudsætningen for, at et påbud i medfør af denne bestemmelse kan meddeles, er, at pensionskassen ikke selv har foreslået en genoprettelsesplan, der indeholder de foranstaltninger, Finanstilsynet finder nødvendige, eller at der er sket en forringelse af pensionskassens økonomiske stilling i forhold til en allerede fremsat genoprettelsesplan.

Såfremt en af disse betingelser er opfyldt, vil Finanstilsynet kunne påbyde pensionskassen at foretage enhver foranstaltning, som Finanstilsynet skønner nødvendig. Disse påbud kan især vedrøre udarbejdelse af en ny plan for genoprettelse af pensionskassens pensionsmæssige hensættelser eller basiskapital, forhøjelse af pensionskassens indtægter, nedsættelse af pensionsydelse, overførelse af pensions-tilsagnene til et forsikringsselskab, indsættelse af en af Finanstilsynet udpeget bestyrelse og direktion, eller opløsning af pensionskassen. Opregningen er ikke udtømmende.

Den konkrete tilsynsreaktion vil afhænge af den konkrete situation. Den mindst indgribende foranstaltning er udarbejdelsen af en ny genoprettelsesplan, der nødvendigvis må tage højde for den udvikling og de eventuelle ændrede forudsætninger, der er indtrådt siden udarbejdelsen af den oprindelige plan.

Et påbud om forhøjelse af en pensionskasses indtægter retter sig til pensionskassen som sådan og medfører en pligt for pensionskassen til at søge indtægterne forøget. Påbuddet kan derimod ikke i sig selv skabe nye forpligtelser for medlemmerne, pensionsmodtagerne eller for den eller de virksomhed(er), som pensionskassen er knyttet til, dvs. pensionstegnende firma(er). Det er imidlertid ofte forekommende, at det pensionstegnende firma i forbindelse med oprettelsen af firmapensionskassen eller senere har givet tilsagn om i påtrængende tilfælde at ville yde pensionskassen ekstraordinære indbetalinger. Et påbud om forhøjelse af pensionskassens indtægter forpligter pensionskassen til at søge sådanne midler indbetalt.

Påbud om nedsættelse af pensionsydelse kan alene meddeles, såfremt mulighederne for en genoprettelse af pensionskassens økonomiske stilling på anden måde er udtømte. Såfremt en virksomhed har garanteret for en pensionskassens økonomiske stilling, eller på anden vis har forpligtet sig til at sikre pensionsindbetalingerne, indebærer dette, at Finanstilsynet først kan udstede et sådant påbud, når det har konstateret, at det ikke er muligt at opnå yderligere tilførsel af midler fra virksomheden, som har stillet garanti. En sådan reaktion vil således kun yderst sjældent kunne bringes i anvendelse.

Desuden har Finanstilsynet mulighed for indsætte en af Finanstilsynet udpeget bestyrelse og direktion. Denne mulighed kan alene anvendes i helt ekstraordinære situationer. Baggrunden er bl.a. reglen i § 30, der ikke udelukker, at repræsentanter for det pensionstegnende firma el.lign. kan udgøre flertallet i en pensionskassens bestyrelse.

I det foreslåede stk. 1, nr. 7, får Finanstilsynet mulighed for at gribe ind på et tidligere tidspunkt vurderet ud fra pensionskassens økonomiske forhold. Finanstilsynet kan påbyde nødvendige foranstaltninger, hvis der er risiko for, at pensionskassen mister tilladelsen. Dette kan ske, hvis der er betydelig risiko for, at bestemte forhold fortsætter eller indtræffer, f.eks. hvis der indtræffer tab på aktier eller obligationer eller en negativ udvikling i enkeltvirksomheder eller sektorer af virksomheder, og disse forhold vil kunne indebære, at pensionskassen ikke opfylder kapitalkravene i lovforslagets kapital 9.

Et påbud kan afpasses efter den konkrete pensionskassens forhold, hvilket giver Finanstilsynet mere differentierede beføjelser. Dette stemmer overens med de internationale tendenser inden for den finansielle sektor, hvor der i højere grad fastsættes individuelle krav til den enkelte virksomhed. Der kan f.eks. stilles krav om, at en pensionskasse ikke må investere i en bestemt type aktiv i en periode. Bestemmelsen giver mulighed for, at en pensionskassens forhold bringes i orden, mens pensionskassen stadig opfylder lovens krav til kapitalforhold m.v.

Finanstilsynets påbud skal konkretiseres, således at ledelsen i pensionskassen reelt har mulighed for at efterkomme påbuddet. Påbuddet skal endvidere forelægges for Finanstilsynets bestyrelse, jf. § 96, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiell virksomhed, da et påbud i medfør af bestemmelsen altid vil have videregående betydelige følger for pensionskassen. Der skal ligeledes være klarhed over, hvornår påbuddet er opfyldt. Omvendt skal det være op til den enkelte pensionskassens ledelse at udfylde rammerne for, hvorledes et påbud opfyldes.

Den finansielle virksomhed skal ifølge den foreslåede bestemmelse have en frist til at foretage de nødvendige foranstaltninger. Det er ikke et krav, at der varsles, inden der gives et påbud med en frist til gennemførelse. Varsling skal dog i videst muligt omfang anvendes, hvis det ikke medfører en øget risiko for, at tilladelsen skal inddrages.

Forslaget til stk. 1, nr. 7, svarer i det hele til § 350, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiell virksomhed.

Det foreslås i stk. 2, at Finanstilsynet har mulighed for at tage pensionstilsagnene under administration, såfremt de påbudte foranstaltninger ikke er truffet inden for den i henhold til stk. 1 fastsatte frist, og såfremt undladelsen skønnes at medføre fare for medlemmerne og pensionsmodtagerne. Er der tale om, at pensionskassen ikke kan skaffe tilstrækkeligt egnede aktiver til dækning af de pensionsmæssige hensættelser, vil dette altid medføre fare for medlemmerne og pensionsmodtagerne. Da bestemmelsen tager sigte på situationer, hvor det må antages, at der er tale om dybereliggende problemer, vil en manglende imødekomme af de påbudte foranstaltninger i langt de fleste tilfælde medføre fare for medlemmerne

og pensionsmodtagerne. Hvis det imidlertid skønnes, at de manglende foranstaltninger ikke indebærer en fare for medlemmerne og pensionsmodtagerne, må Finanstilsynet gribe til andre midler.

Det foreslås i *stk. 3*, pensionstilsagnene skal tages under administration, såfremt der ikke er fremskaffet de til dækning af de pensionsmæssige hensættelser nødvendige midler. Bestemmelsen forudsætter, at Finanstilsynet har påbudt pensionskassen at sikre, at der tilstrækkelige midler til dækning af de pensionsmæssige hensættelser efter *stk. 1, nr. 3*.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet, når pensionstilsagnene er taget under administration, kan træffe beslutning om, at pensionskassen skal opløses.

Til § 84

Bestemmelsen viderefører § 61 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Bestemmelsen implementerer artikel 48, *stk. 6*, i IORP II-direktivet.

Den foreslåede bestemmelse foreskriver, at Finanstilsynet som led i de foranstaltninger, der er truffet i medfør af den foreslåede § 83, kan forbyde pensionskassen at råde over dens aktiver eller begrænse deres rådighed herover. Bestemmelsen er særligt tiltænkt i de situationer, hvor pensionskassen ikke råder over tilstrækkeligt egnede aktiver til dækning af pensionskassens pensionsmæssige hensættelser, jf. lovforslagets § 48, eller pensionskassen ikke opfylder de lovmæssige krav til basiskapitalen, jf. kapitel 9.

Finanstilsynet har tidligere brugt bestemmelsen i den gældende § 61 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser i forbindelse med firmapensionskasser, der ikke har kunne klare det røde risikoscenarie, og hvor tilsynet har påbudt pensionskassen ikke aktivt at øge investeringsrisiciene.

Forslaget indebærer desuden, at bestemmelserne i dette lovforslags § 48, *stk. 4-5*, finder tilsvarende anvendelse, når Finanstilsynet skal forbyde eller begrænse en pensionskasses rådighed over dens aktiver. Finanstilsynet vil derfor kunne kræve de registrerede aktiver deponeret. Ved en sådan deponering skal Finanstilsynet registreres som berettiget i en værdipapircentral eller få håndpant til fordel for Finanstilsynet. Hvis Finanstilsynet bringer denne bestemmelse i anvendelse, undergives hele pensionskassens aktivmasse reglerne i § 48, *stk. 4-5*.

Til § 85

Det følger af den gældende § 62 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at Finanstilsynet i visse tilfælde kan inddrage en firmapensionskasses tilladelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 85 opregner de tilfælde, hvor Finanstilsynet helt eller delvist kan tilbagekalde en tilladelse til at drive virksomhed som firmapensionskasse.

Bestemmelsen viderefører med redaktionelle ændringer § 62 i lov om tilsyn med firmapensionskasser. De gældende § 62, *nr. 7 og 8*, om inddragelse af tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed, udgår fra bestemmelsen, men er for så vidt inkorporeret i den foreslåede *nr. 3*. Der henvises til bemærkning-

gerne hertil. Finanstilsynet beholder således adgangen til at inddrage en firmapensionskasses tilladelse, såfremt pensionskassen ikke afsætter en direktør, eller såfremt et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et påbud efter lovforslagets § 97, stk. 1 og 2. Der tilsigtes ingen ændring af gældende ret.

Bestemmelsen implementerer dele af artikel 48, stk. 2, i IORP II-direktivet.

Enhver inddragelse af tilladelse i medfør af denne bestemmelse, bortset fra en inddragelse i medfør af nr. 1, indebærer vidtgående betydelige følger for en pensionskasse, hvorfor kompetencen til at træffe afgørelse i sådanne sager er tillagt Finanstilsynets bestyrelse, jf. § 96, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed. Enhver inddragelse af tilladelse, bortset fra nr. 1, vil derfor også skulle offentliggøres i medfør af lovforslagets § 104, stk. 1, hvorfor der henvises til bemærkningerne hertil.

Hvis en pensionskasse får inddraget sin tilladelse, skal pensionskassen opløses, jf. lovforslagets § 87, nr. 3.

Forslaget til *nr. 1* indebærer, at pensionskassen selv kan anmode om, at en tilladelse tilbagekaldes. Bestemmelsen svarer til § 223 i lov om finansiel virksomhed. Det er en betingelse for inddragelse af en tilladelse, at pensionskassen ophører med de aktiviteter, som tilladelsen er givet til. Herudover er det en betingelse, at pensionskassen ikke har udestående pensionsforpligtelser.

Det foreslåede *nr. 2* giver Finanstilsynet mulighed for at inddrage tilladelsen, såfremt det vurderes, at overtrædelser af denne lov eller regler udstedt i medfør heraf er så grove, at pensionskassen ikke længere bør drive pensionskasse.

En inddragelse er et alvorligt indgreb, der forudsætter, at der foreligger særdeles grove eller gentagne overtrædelser af loven, der ikke kan siddes overhørigt, og hvor det derfor vurderes, at medlemmerne og pensionsmodtagerne er bedst tjent med, at tilladelsen inddrages. Det vil altid bero på en konkret vurdering, om de grove overtrædelser eller de gentagne overtrædelser er så alvorlige, at det vil betyde en inddragelse af pensionskassens tilladelse.

Efter forslaget til *nr. 3* kan tilladelsen inddrages, hvis betingelserne for at få tilladelsen, jf. kapitel 5 ikke længere er til stede.

For eksempel kan Finanstilsynet inddrage en pensionskasses tilladelse, hvis medlemmer af ledelsen ikke opfylder kravene i lovforslagets § 41, da opfyldelsen af disse bestemmelser er en betingelse for, at Finanstilsynet kan meddele tilladelse efter lovforslagets § 12, stk. 2, nr. 3. Hvis et ledelsesmedlem ikke længere lever op til kravene om egnethed og hæderlighed, vil Finanstilsynet kunne inddrage pensionskassens tilladelse. Om det nærmere indhold af bestemmelserne henvises til bemærkningerne bl.a. til lovforslagets § 12.

Inddragelse af tilladelse med henvisning til, at bestemmelserne i lovforslagets § 41 ikke er opfyldt, forudsætter, at Finanstilsynet har meddelt en pensionskasse påbud om at afsætte direktøren eller meddelt et medlem af bestyrelsen i en pensionskassen påbud om at nedlægge hvervet inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Hvis pensionskassen ikke har afsat direktøren, eller bestyrelsesmedlemmet ikke har nedlagt hvervet inden for den fastsatte frist, vil tilladelsen kunne blive inddraget. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 97. Dette skyldes, at Finanstilsynet som offentlig myndighed er underlagt et proportionalitetsprincip, hvilket betyder, at den mindst indgribende beføjelse altid skal anvendes.

Efter forslaget til *nr. 4* kan tilladelsen inddrages, hvis der ikke udøves virksomhed som pensionskasse i en periode på over seks måneder. Pensionskassens bevæggrund for ikke at have udøvet pensionskasse vil være afgørende for, hvorvidt Finanstilsynet i disse tilfælde inddrager tilladelsen.

Det foreslåede *nr. 5* indebærer, at tilladelsen kan inddrages, hvis en pensionskasse ikke opfylder en af pensionskassen udarbejdet genoprettelsesplan efter den foreslåede § 82. Hvis pensionskassen er i en så alvorlig økonomisk situation, at der ikke kan udarbejdes realistisk en genoprettelsesplan, vil tilladelsen kunne inddrages efter *nr. 2* om grove og gentagne overtrædelser af loven. Det foreslåede *nr. 5* svarer til § 224, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Forslaget til *nr. 6* indebærer, at tilladelsen kan inddrages, hvis en pensionskasse ikke efterkommer et påbud efter § 47 og § 83 inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Finanstilsynets mulighed for at inddrage tilladelsen er ikke diskretionær, og den bør først udnyttes, når Finanstilsynet har udtømt øvrige foranstaltninger. Dette udelukker dog ikke, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen, såfremt den manglende efterkommelse af påbuddet indebærer en fare for, at medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser tilsidesættes. Dette vil særligt være relevant i de tilfælde, hvor den manglende efterkommelse af påbuddet skyldes pensionskassens og ledelsens modvilje. I så fald kan Finanstilsynet i øvrigt pålægge ledelsen ugentlige eller daglige bøder, jf. dette lovforslags § 117.

Til § 86

Det følger af den gældende § 63 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at en pensionskasse i visse tilfælde skal opløses.

Denne bestemmelse videreføres med en række sproglige ændringer og konsekvensrettelser. Den gældende § 63, stk. 1, nr. 1, ændres således, at en pensionskasse ikke længere skal opløses, såfremt den ikke har nogen ansvarshavende aktuar. Baggrunden for ændringen er, at kravet om at antage en ansvarshavende aktuar udgår. Pensionskassen skal dog stadig opløses, såfremt den ikke har nogen bestyrelse, og dette ikke er afhjulpet inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Den gældende regel i § 63, stk. 1, nr. 2, om, at en pensionskasse skal opløses, såfremt medlemstallet er under 50, udgår. Baggrunden herfor er, at der i praksis i et vidt omfang dispenseres herfra.

De gældende § 63, stk. 1, nr. 3-6 videreføres med sproglige ændringer således, at begrebet "sponsorvirksomhed" erstattes af det "det pensionstegnende firma", at betegnelsen "medlemskredsen" erstattes af "medlemsbestanden" og at begrebet "pensionsmodtagernes" tilføjes. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til det foreslåede § 3.

I det foreslåede *stk. 1, nr. 1-5*, opregnes de tilfælde, hvor en pensionskasse skal opløses.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, en pensionskasse skal opløses, hvis den ikke har en bestyrelse, og dette ikke afhjælpes inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Bestyrelsen er altafgørende i forhold til driften af en pensionskasse, og det er derfor en forudsætning for driften, at der er en bestyrelse til at lede og styre pensionskassen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at en pensionskasse skal opløses, såfremt en så stor del af medlemsbestanden forlader pensionskassen i forbindelse med et frasalg af en del af det pensionstegnende firma, at det vil

bringe de resterende medlemmer og pensionsmodtageres rettigheder ifølge vedtægter og regulativ i fare. Såfremt der sker et salg af en del af det pensionstegnende firma, vil også en del af medlemmerne forlade det pensionstegnende firma og dermed pensionskassen. Der skal da foretages en bedømmelse af, hvorvidt det vil være uforsvarligt over for de resterende medlemmer og pensionsmodtagere at bevare pensionskassen.

I *stk. 1, nr. 3*, foreslås det, at en pensionskasse skal opløses, hvis det pensionstegnende firma nedlægges i sin helhed.

I *stk. 1, nr. 4 og 5*, foreslås det, at en pensionskasse skal opløses, hvis dens forpligtelser er fuldt indfrie eller hvis pensionskassens tilladelse inddrages. Bestemmelsen har til formål at sikre, at der ikke forekommer "tomme" pensionskasser.

Efter det foreslåede *stk. 2* tillægges Finanstilsynet en række indgrebsmuligheder i forbindelse med en opløsning i medfør af *stk. 1*, herunder tvungen bestandsoverdragelse eller tvungen udlodning af pensionskassens midler. Bestemmelsen kan kun finde anvendelse, hvis beslutning om opløsning af pensionskassen er sket i medfør af *stk. 1, nr. 1 og 3*. Bestemmelsen har til formål at sikre medlemsbestandens velerhvervede rettigheder.

Efter det foreslåede *stk. 3* har Finanstilsynet i forbindelse med inddragelse af en pensionskasses tilladelse mulighed for at forbyde pensionskassen at råde over dens aktiver eller begrænse rådigheden herover, hvis det vurderes relevant i forhold til at sikre medlemmernes interesser bedst muligt. Ved en beslutning herom finder § 48, *stk. 5 og 6*, anvendelse, hvorefter Finanstilsynet kan kræve de registrerede aktiver deponeret m.v. Herved sikres, at pensionskassen ikke længere har rådighed over de registrerede aktiver, som udelukkende tjener til fyldestgørelse af medlemmerne og pensionsmodtagerne.

Til § 87

Det følger af den gældende § 64 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, i hvilke tilfælde en firmapensionskasse kan træffe beslutning om opløsning af en firmapensionskasse.

Denne bestemmelse foreslås videreført uændret.

Bestemmelsen foreskriver, at beslutning om opløsning af en pensionskasse kun kan træffes af generalforsamlingen i de i *nr. 1-2* nævnte situationer eller af Finanstilsynet, hvis den i lovforslagets § 86 anførte opløsning ikke finder sted. Bestemmelsens opremsning er udtømmende, og det er således ikke muligt at træffe beslutning om opløsning af en pensionskasse på andre måder.

Efter det foreslåede *nr. 1* kan generalforsamlingen i forbindelse med en komplet overdragelse af bestanden efter § 74 eller § 91 træffe beslutning om opløsning af pensionskassen.

I en overdragelsessituation efter § 74 skal samtlige medlemmers og pensionsmodtageres pensionsrettigheder m.v. genetableres på uændrede vilkår i et livsforsikringselskab eller en anden pensionskasse under forudsætning af, at Finanstilsynet finder overdragelsen forsvarlig. Det er i det hele taget en forudsætning for Finanstilsynets tilladelse efter lovforslagets § 74, at ingen medlemmer eller pensionsmodtagere stilles ringere som følge af overdragelsen. Der henvises til bemærkningerne til § 74.

Det er ligeledes en forudsætning for Finanstilsynets samtykke til en overdragelse i medfør af lovforslagets § 91, at ingen medlemmer eller pensionsmodtagere stilles ringere. I denne overdragelsessituation er det imidlertid den modtagende pensionskasses tilsynsmyndighed, der giver den egentlige tilladelse til en overdragelse, jf. § 91, stk. 1, samt IORP II-direktivets artikel 12, stk. 4. Der henvises til bemærkningerne til § 91.

Efter det foreslåede *nr. 2* kan generalforsamlingen ved enstemmighed træffe beslutning om opløsning af pensionskassen.

Begrundelsen for, at der kræves enstemmighed er, at det kan medføre vanskeligheder for det enkelte medlem eller pensionsmodtager at opnå et pensionstilsagn i et livsforsikringsselskab af samme værdi som i pensionskassen. Medlemmer og pensionsmodtagere har på opløsningstidspunktet en højere alder end ved optagelsen i pensionskassen og kan f.eks. på grund af ændringer i helbredsforhold på opløsningstidspunktet tegne en pensionsforsikring i et selskab til en normal præmie.

Efter det foreslåede *nr. 3* kan beslutning om opløsning træffes af Finanstilsynet, såfremt den i § 86 anførte opløsning ikke finder sted.

I medfør af lovforslagets § 86 skal en pensionskasse i visse tilfælde lade sig opløse. Dette gælder f.eks., hvis pensionskassen ikke har en bestyrelse, og dette ikke afhjælpes inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, eller hvis pensionskassens tilladelse inddrages. I sådanne situationer bør pensionskassens medlemmer og pensionsmodtagere ikke kunne modsætte en opløsning.

Til § 88

Det følger af den gældende § 21 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at udenlandske pensionskasser kan tilbyde pensionsordninger til virksomheder i Danmark.

Den foreslåede § 88 fastsætter reglerne for grænseoverskridende tjenesteydelsesaktivitet for udenlandske pensionskasser.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 21 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser med få konsekvensrettelser og materielle ændringer. De materielle ændringer består i, at fristerne i den gældende § 21 b, stk. 1-3, ændres fra 2 måneder til 6 uger. Ændringerne sker som følge af en direktivnær implementering af artikel 11, i IORP II-direktivet.

Den foreslåede bestemmelse i § 88 gennemfører, sammen med forslaget til § 21 c, artikel 11, stk. 1-10, i IORP II-direktivet.

Bestemmelsen fastsætter den proces og de krav, efter hvilke en udenlandsk pensionskasse, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan tilbyde pensionsordninger i Danmark. Pensionskassen kan påbegynde sin virksomhed uden en egentlig godkendelse fra Finanstilsynet. Derimod skal Finanstilsynet underrettes forud af tilsynsmyndigheden i pensionskassens hjemland.

Det er en betingelse efter direktivet, at den udenlandske pensionskasse indhenter forhåndstilladelse fra hjemlandets tilsynsmyndighed og underretter myndigheden om, at den ønsker at tilbyde pensionsordninger til virksomheder i Danmark.

Det foreslås i *stk. 1*, at en udenlandsk pensionskasse, der er meddelt tilladelse til at udøve pensionskassevirksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan tilbyde pensionsordninger i Danmark 6 uger efter, at Finanstilsynet har modtaget oplysninger om det pensionstegnende firmas navn og en beskrivelse af de væsentligste kendetegn ved de pensionsordninger, som skal forvaltes for de pensionstegnende firmaer fra hjemlandets tilsynsmyndighed.

Pensionskassen skal således have tilladelse til at udøve pensionskassevirksomhed i hjemlandet, og Finanstilsynet skal fra hjemlandets tilsynsmyndighed have modtaget oplysning om de pensionstegnende firmaers navne, som pensionskassen aktuelt har en aftale med. Derudover skal Finanstilsynet have modtaget en beskrivelse af de væsentligste kendetegn ved de pensionsordninger, som skal forvaltes for de pensionstegnende firmaer.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet senest 6 uger efter at have modtaget de i *stk. 1* nævnte oplysninger, skal underrette hjemlandets tilsynsmyndighed om reglerne om information udstedt i medfør af § 8, stk. 2. Finanstilsynet skal endvidere, hvor det er relevant, underrette hjemlandets tilsynsmyndighed om de krav i social- og arbejdsmarkedsretten, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, og som stilles til administrationen af den pensionsordning, der er tegnet af en virksomhed i Danmark.

Bestemmelsen, der delvist viderefører § 21 b, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, gennemfører artikel 11, stk. 7, i IORP II-direktivet. Bestemmelsen er alene ændret for så vidt angår fristen, som med IORP II-direktivet er sat ned fra 2 måneder til 6 uger.

Det foreslås i *stk. 3*, at den udenlandske pensionskasse må påbegynde udøvelsen af pensionskasse i Danmark, når tilsynsmyndigheden i hjemlandet har videregivet de i *stk. 2* nævnte oplysninger til pensionskassen eller senest 6 uger efter, at Finanstilsynet har modtaget oplysninger efter *stk. 1*. Pensionskasser skal overholde de regler om information og god skik, der er udstedt i medfør af § 8, stk. 2, og hvor det er relevant, de krav i social- og arbejdsmarkedsretten, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger.

Bestemmelsen, der delvist viderefører § 21 b, stk. 3, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, gennemfører artikel 11, stk. 8, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 4*, at den udenlandske pensionskasse er underlagt løbende tilsyn fra Finanstilsynet med hensyn til overholdelse af kravene til information og god skik, jf. § 8, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 8, stk. 2, og, hvor det er relevant, de krav i social- og arbejdsmarkedsretten, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger. Hvis der i forbindelse med dette tilsyn konstateres uregelmæssigheder, skal Finanstilsynet omgående orientere tilsynsmyndigheden i hjemlandet. Det er således Finanstilsynet, der skal føre tilsyn med, om den udenlandske pensionskasse overholder sin informationspligt over for medlemmer og pensionsmodtagere i Danmark, jf. lovforslagets § 8, stk. 2.

Bestemmelsen viderefører § 21 b, stk. 4, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, og gennemfører artikel 11, stk. 10, i IORP II-direktivet. Af denne artikel i direktivet følger det endvidere, at hvis der i forbindelse med dette tilsyn konstateres uregelmæssigheder, skal Finanstilsynet omgående orientere tilsynsmyndigheden i pensionskasses hjemland. Hvis pensionskassen på trods af foranstaltninger truffet af hjemlandets tilsynsmyndighed fortsat overtræder de gældende krav i Danmarks social- og arbejdsmarkedsret vil Finanstilsynet skulle gå frem efter reglerne i lovforslagets § 99.

Til § 89

Det følger af den gældende § 21 c i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at danske pensionskasser kan tilbyde pensionsordninger til virksomheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Den foreslåede § 89 fastsætter reglerne for danske pensionskassers grænseoverskridende tjenesteydelsesaktiviteter i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Bestemmelsen viderefører delvist den gældende § 21 c i lov om tilsyn med firmapensionskasser med en række sproglige ændringer og materielle ændringer som følge af implementeringen af artikel 11 i IORP II-direktivet. Der indføres derfor et nyt stk. 7, hvorefter Finanstilsynet og værtslandets tilsynsmyndighed skal koordinere og træffe alle nødvendige foranstaltninger, hvis den danske pensionskasse overtræder reglerne i værtslandet.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører, sammen med forslaget til § 21 b, artikel 11 i IORP II-direktivet.

Bestemmelsen fastsætter processerne og kravene, der skal følges, når danske pensionskasser, der har fået tilladelse fra Finanstilsynet til at udøve pensionskasse, ønsker at tilbyde pensionsordninger i andre lande.

Det foreslås i *stk. 1*, at en dansk pensionskasse, der er meddelt tilladelse efter § 12 til at udøve pensionskassevirksomhed, og som ønsker at tilbyde pensionsordninger til virksomheder i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal ansøge Finanstilsynet om forhåndsgodkendelse hertil. Senest 3 måneder efter, at Finanstilsynet har modtaget de i *stk. 2* nævnte oplysninger, meddeles forhåndsgodkendelse, i det omfang Finanstilsynet vurderer, at pensionskassens administrative struktur og finansielle situation og de ansvarlige lederes hæderlighed, faglige kvalifikationer og erfaring er forsvarlige som grundlag for de aktiviteter, der påtænkes udøvet i værtslandet. Således gælder det, at såfremt en dansk pensionskasse ønsker at tilbyde pensionsordninger til virksomheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal den indhente Finanstilsynets forhåndsgodkendelse hertil.

Forhåndsgodkendelse meddeles, medmindre Finanstilsynet vurderer, at der er grund til at betvivle, at pensionskassens administrative struktur eller finansielle situation eller de ansvarlige lederes hæderlighed, faglige kvalifikationer eller erfaring er forsvarlig i forhold til de aktiviteter, der påtænkes udøvet i værtslandet.

Blandt kravene til den administrative struktur i denne sammenhæng kan navnlig nævnes, at pensionskassens organisation skal være så veludviklet, at den muliggør en forsvarlig styring af aktiviteterne i udlandet. Endvidere vil pensionskassens solvensmæssige og indtjeningsmæssige situation indgå i overvejelserne. Ligeledes vil pensionskassens ledelses opfyldelse af kravene i den foreslåede § 41 (fit & proper) indgå i overvejelserne.

Bestemmelsen viderefører § 21 c, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, og gennemfører artikel 11, stk. 2 og stk. 4, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 2*, at pensionskassen i forbindelse med ansøgning om forhåndsgodkendelse og årligt skal oplyse Finanstilsynet om de oplysninger, som er nævnt i nr. 1-3.

Det foreslås i *nr. 1*, at pensionskassen i forbindelse med ansøgning om forhåndsgodkendelse og årligt skal oplyse Finanstilsynet om i hvilket land eller lande pensionskassen tilbyder pensionsordninger.

Det foreslås i *nr. 2*, at pensionskassen i forbindelse med ansøgning om forhåndsgodkendelse og årligt skal oplyse Finanstilsynet om de pensionstegnende firmaers navne og beliggenheder af dets hovedkontorer.

Det foreslås i *nr. 3*, at pensionskassen i forbindelse med ansøgning om forhåndsgodkendelse og årligt skal oplyse Finanstilsynet om de væsentligste kendetegn ved de pensionsordninger, som forvaltes for de pensionstegnende firmaer. Dette omfatter bl.a. oplysning, om medlemsskaren, investeringsprofil, udbetalingsprofil, dækninger, og om der er tale om en bidrags- eller ydelsesdefineret ordning.

Bestemmelsen viderefører § 21 c, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, dog med den tilføjelse, at pensionskassen skal informere Finanstilsynet årligt om de i stk. 2, nr. 1-3, nævnte oplysninger. Oplysninger om beliggenheden af pensionskassens hovedkontor fastlægger hvor pensionskassen har hjemland, jf. § 3, nr. 16. Bestemmelsen gennemfører artikel 11, stk. 3, i IORP II-direktivet.

Det foreslås *stk. 3*, at Finanstilsynet skal videresende de i stk. 2 nævnte oplysninger til værtslandets tilsynsmyndighed senest 3 måneder efter modtagelsen af oplysningerne. Finanstilsynet underretter samtidig skriftligt pensionskassen om, at oplysningerne er videresendt.

Bestemmelsen viderefører § 21 c, stk. 3, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, og gennemfører artikel 11, stk. 4, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet kan undlade at videresende oplysningerne efter stk. 3, hvis pensionskassen ikke kan meddeles forhåndsgodkendelse efter stk. 1. Finanstilsynet skal i så fald senest 3 måneder efter modtagelsen af de i stk. 2 nævnte oplysninger underrette pensionskassen om, at den ikke kan meddeles forhåndsgodkendelse efter stk. 1, og at de modtagne oplysninger derfor ikke videresendes.

Hvis Finanstilsynet undlader at fremsende oplysningerne til tilsynsmyndigheden i værtslandet, skal dette begrundes over for pensionskassen, som skal modtage meddelelse herom senest 3 måneder fra modtagelsen af samtlige oplysninger, som Finanstilsynet skal bruge for at foretage vurderingen efter stk. 1.

Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet kan forhindre, at en pensionskasse tilbyder pensionsordninger til virksomheder i andre lande inden for den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Finanstilsynets manglende videresendelse af oplysninger er derfor underlagt adgang til domstolsprøvelse.

Bestemmelsen viderefører § 21 c, stk. 4, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, og gennemfører artikel 11, stk. 5, i IORP II-direktivet.

Artikel 11, stk. 5, fastsætter, at værtslandets tilsynsmyndighed senest 6 uger efter at have modtaget de i stk. 2 nævnte oplysninger skal underrette Finanstilsynet om de krav i hjemlandets social- og arbejdsmarkedslovgivning, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, og som stilles til administrationen af en pensionsordning, der er tegnet af en dansk pensionskasse i værtslandet, og om oplysningspligt over for medlemmer og pensionsmodtagere i værtslandet.

Det foreslås i *stk. 5*, at hvis Finanstilsynet modtager oplysninger om krav i social- og arbejdsmarkedslovgivningen, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensioner, og som stilles til administrationen af den pensionsordning, der er tegnet af en virksomhed i værtslandet, og om informationspligt over for medlemmer, pensionsmodtagere og potentielle medlemmer fra tilsynsmyndigheden i værtslandet, som finder anvendelse på den grænseoverskridende virksomhed, skal Finanstilsynet videregive disse oplysninger til pensionskassen. Det påhviler således Finanstilsynet straks at videresende ovennævnte oplysninger til pensionskassen.

Bestemmelsen viderefører § 21 c, stk. 5, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, og gennemfører artikel 11, stk. 7, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 6*, at den danske pensionskasse må påbegynde administrationen af pensionsordningen for en pensionstegnende firma i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når pensionskassen har modtaget de i stk. 5 nævnte oplysninger, eller senest 6 uger efter, at tilsynsmyndigheden i værtslandet har modtaget oplysninger efter stk. 3. Pensionskassen er underlagt løbende tilsyn fra tilsynsmyndigheden i værtslandet og skal overholde kravene i værtslandets social- og arbejdsmarkedslovgivning, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensioner, og som stilles til administrationen af den pensionsordning, der er tegnet af virksomheden i værtslandet, samt informationspligt over for medlemmer, pensionsmodtagere og potentielle medlemmer.

Det gælder således, at når en dansk pensionskasse har modtaget de i stk. 5 nævnte oplysninger må den påbegynde administrationen af en pensionsordning i udlandet. Har pensionskassen ikke modtaget oplysninger efter stk. 5 kan den påbegynde udøvelse af grænseoverskridende virksomhed 6 uger efter, at tilsynsmyndigheden i værtslandet har modtaget de i stk. 3 nævnte oplysninger fra Finanstilsynet.

Forudsætningen for, at pensionskassen kan udøve grænseoverskridende virksomhed efter *stk. 6* er, at pensionskassen overholder de krav i værtslandets social- og arbejdsmarkedslovgivning, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensioner, og som stilles til forvaltningen af den pensionsordning, der er tegnet af virksomheden i værtslandet, samt informationspligten over for medlemmer og pensionsmodtagere. Den danske pensionskasse er underlagt et løbende tilsyn i værtslandet med hensyn til disse efterlevelsen af disse krav.

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af § 21 c, stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, dog er fristen ændret fra 2 måneder til 6 uger og værtslandets tilsynsbeføjelse er knyttet op på de krav pensionskassen skal leve op til. Bestemmelsen gennemfører artikel 11, stk. 8, og artikel 11, stk. 10, 1. pkt., i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 7*, at Finanstilsynet kan, hvis der i forbindelse med det i *stk. 6* nævnte tilsyn, konstateres uregelmæssigheder, sammen med tilsynsmyndigheden i værtslandet, koordinerer og træffede de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at pensionskassen ophører med de pågældende forhold.

Det gælder således, at hvis tilsynsmyndigheden i værtslandet i forbindelse med det i stk. 6, 2. pkt., angivne tilsyn, konstaterer uregelmæssigheder, skal det omgående orientere Finanstilsynet. Finanstilsynet skal sammen med tilsynsmyndigheden i værtslandets træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at pensionskassen ophører med de påviste overtrædelser af social- og arbejdsmarkedslovgivningen, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensioner og/eller den informationspligt, som er gældende i værtslandet.

Bestemmelsen er ny og gennemfører artikel 11, stk. 10, 2. og 3. pkt., i IORP II-direktivet.

Til § 90

Den foreslåede bestemmelse er ny, idet lov om tilsyn med firmapensionskasser i dag ikke indeholder bestemmelser, der regulerer grænseoverskridende overdragelser.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører, sammen med forslaget til § 91, artikel 12 i IORP II-direktivet.

Bestemmelsen fastsætter reglerne for en grænseoverskridende overdragelse eller fusion, hvor den modtagende pensionskasse er dansk.

Der foreligger en grænseoverskridende overdragelse, hvis en udenlandsk pensionskasse overdrager en bestand til en dansk pensionskasse, eller hvis en dansk pensionskasse overdrager en bestand til en udenlandsk pensionskasse. En grænseoverskridende overdragelse omfatter ikke den situation, hvor selve det pensionstegnende firma flytter fra et land inden for Den Europæiske Union til Danmark eller fra Danmark til et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås i *stk. 1*, at en dansk pensionskasse, der er meddelt tilladelse, jf. § 12, til at udøve pensionskassevirksomhed, skal ansøge om Finanstilsynets tilladelse til at modtage alle eller dele af en pensionskassens forpligtelser, pensionsmæssige hensættelser og andre forpligtelser og rettigheder samt tilsvarende aktiver eller kontanter svarende dertil, fra en anden pensionskasse med hjemland i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Bestemmelsen gennemfører artikel 12, stk. 4, 2. pkt., i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan give tilladelse, når tilsynsmyndigheden, i den overdragende pensionskasses hjemland, giver samtykke til overdragelsen. Det gælder således, at forinden Finanstilsynet kan give tilladelse til, at en pensionskasse, kan modtage en udenlandsk pensionskasses bestand og/eller forpligtelser, skal tilsynsmyndigheden i den overdragende pensionskasses hjemland give samtykke til overdragelsen. Finanstilsynet vil ikke kunne give tilladelse til en overdragelse, hvis tilsynsmyndigheden i den modtagende pensionskasses hjemland ikke samtykker.

I tilfælde af uenighed om proceduren for ansøgningen eller andet, kan EIOPA at foretage en ikke-bindende mægling enten efter anmodning af Finanstilsynet eller den udenlandske tilsynsmyndighed, eller på eget initiativ, jf. artikel 31, stk. 2, litra c, i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Processen for overdragelse, hvor det er en dansk pensionskasse, som overdrager forpligtelserne, og hvor Finanstilsynet skal give samtykke hertil, behandles i § 91, hvorfor der henvises til bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen gennemfører artikel 12. stk. 4, 1. pkt., i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet meddeler eller afviser tilladelsen og underretter pensionskassen om sin afgørelse senest tre måneder efter modtagelse af ansøgningen.

Hvis ansøgningen om tilladelse afvises skal Finanstilsynet give en begrundelse for et sådant afslag inden for den frist på tre måneder, der er omhandlet i *stk. 3*, jf. også forvaltningslovens § 22. Et sådant afslag eller et manglende svar fra Finanstilsynet er underlagt adgang til domstolsprøvelse.

Hvis Finanstilsynet ikke inden for tre måneder meddeler eller afviser tilladelse, kan pensionskassen påbegynde administrationen af den pågældende pensionsordning.

Bestemmelsen gennemfører artikel 12, stk. 4 og stk. 10, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 4*, at fastlægger hvilke oplysninger den i *stk. 1* nævnte ansøgning skal indeholde. Oplysningerne fremgår af nr. 1-7. Bestemmelsen gennemfører artikel 12, stk. 5, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 1*, at ansøgningen skal indeholde den skriftlige aftale, som den overdragende pensionskasse og den modtagende pensionskasse har indgået, og som beskriver vilkårene for overdragelsen.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 2*, at ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af pensionsordningens vigtigste karakteristika.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 3*, at ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af de forpligtelser eller forsikringsmæssige hensættelser, der skal overdrages, og andre forpligtelser og rettigheder samt modsvarende aktiver eller kontanter svarende dertil.

Det foreslås *stk. 4, nr. 4*, at de overdragende og de modtagende pensionskassers navne og beliggenhederne for deres hovedkontorer og de medlemsstater, i hvilke hver pensionskasse er registreret eller har opnået tilladelse skal beskrives i ansøgningen.

Beliggenheden af pensionskassernes hovedkontorer, som er det sted hvor virksomheden træffer de strategiske beslutninger, definerer hvor pensionskassen har hjemland.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 5*, at oplysning om beliggenheden for det pensionstegnende firmas hovedkontor og det pensionstegnende firmas navn skal indgå i ansøgningen.

Af artikel 12, stk. 3 i IORP II-direktivet fremgår det, at overdragelsen forudsætter forudgående godkendelse fra et flertal af medlemmerne og et flertal af de berørte pensionsmodtagere, eller, hvis det er relevant, et flertal af deres repræsentanter. Flertallet defineres i henhold til national ret i den pågældende medlemsstat.

Den overdragende pensionskasse giver de berørte medlemmer og pensionsmodtagere, eller, hvis det er relevant, deres repræsentanter oplysninger om vilkårene for overdragelsen inden for en rimelig tid, før den modtagende pensionskasse indgiver ansøgning om overdragelse.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 6*, at ansøgningen skal indeholde dokumentation for godkendelse af overdragelsen, besluttet af et flertal af medlemmer og et flertal af berørte pensionsmodtagere. Hvis relevant skal ansøgningen indeholde, dokumentation for godkendelse af overdragelsen af det pensionstegnende firma.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 7*, at hvor det er relevant skal ansøgningen indeholde oplysninger om navnene på de medlemsstater, hvis social- og arbejdsmarkedsret på området for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger finder anvendelse på den berørte pensionsordning.

Det foreslås i *stk. 5*, at Finanstilsynet fremsender den i *stk. 4* nævnte ansøgning til den overdragende pensionskassens tilsynsmyndighed straks efter at have modtaget denne.

Finanstilsynet skal straks kvittere over for den modtagende pensionskasse for modtagelse af ansøgning. Finanstilsynet bør herefter indenfor 15 dage fra modtagelsen af ansøgningen vurdere, om ansøgningen er fuldstændig. Ansøgningen betragtes som fuldstændig, hvis den er godkendt af de personer, der reelt leder pensionskassen, og omfatter de i denne bestemmelses *stk. 4* nævnte oplysninger.

Vurderes ansøgningen at være fuldstændig, skal Finanstilsynet straks informere den modtagende pensionskasse og tilsynsmyndigheden i den overdragende pensionskasses hjemland om, at oplysningerne formelt er fuldstændige, samt at den i *stk. 3* nævnte tre måneders frist løber fra den dato, hvor Finanstilsynet modtog ansøgningen.

Hvis ansøgningen vurderes at være mangelfuld, skal Finanstilsynet straks informere den modtagende pensionskasse og tilsynsmyndigheden i den overdragende pensionskasses hjemland om, at tre måneders fristen som omhandlet i *stk. 3* ikke er påbegyndt. Når Finanstilsynet har modtaget de manglende oplysninger eller godkendelser, skal dette meddeles den modtagende pensionskasse, og tilsynsmyndigheden i den overdragende pensionskasses hjemland skal informeres om, at tre måneders fristen løber fra den dato, hvor Finanstilsynet betragter ansøgningen som fuldstændig.

Bestemmelsen gennemfører artikel 12, *stk. 6*, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 6*, at Finanstilsynet skal vurdere, om de i *nr. 1-5* nævnte forhold er opfyldt, førend Finanstilsynet kan give en tilladelse i medfør af *stk. 3*. Ud over de i *stk. 6, nr. 1-5* nævnte forhold skal Finanstilsynet ligeledes sikre sig, at udgifterne til overdragelsen ikke afholdes af den modtagende pensionskasses siddende medlemmer og pensionsmodtagere, jf. artikel 12, *stk. 2*, i IORP II-direktivet.

Bestemmelsen gennemfører artikel 12, *stk. 7*, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 1*, at Finanstilsynet vurderer, om den modtagende pensionskasse har givet alle de i *stk. 4* omhandlede oplysninger,

Det foreslås i *stk. 6, nr. 2*, at Finanstilsynet vurderer, om den modtagende pensionskasses administrative struktur, finansielle situation og ansvarlige lederes hæderlighed, faglige kvalifikationer eller erfaring er forenelige med den påtænkte overdragelse.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 3*, at Finanstilsynet vurderer om medlemmernes og pensionsmodtagerenes langsigtede interesser og den overdragede del af ordningen er tilstrækkeligt beskyttet både under og efter overdragelsen. Finanstilsynets vurdering vil derfor ikke kun bero på et øjebliksbillede.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 4*, at Finanstilsynet vurderer, om de pensionsmæssige hensættelser i den modtagende pensionskasse er fuldt ud kapitaldækket på datoen for overdragelsen, hvis overdragelsen medfører grænseoverskridende virksomhed. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 82, stk. 6.

Endelig foreslås det i *stk. 6, nr. 5*, at Finanstilsynet vurderer om de aktiver, der skal overdrages, skal være tilstrækkelige og passende til at dække de forpligtelser, pensionsmæssige hensættelser og andre forpligtelser og rettigheder, der skal overdrages, i overensstemmelse med gældende regler.

Den vurdering, der skal foretages såfremt Finanstilsynet er tilsynsmyndighed for den overdragende pensionskasse, fremgår af § 91, stk. 2. Der henvises til bemærkninger hertil.

Det foreslås i *stk. 7*, at Finanstilsynet underretter tilsynsmyndigheden i den overdragende pensionskasses hjemland om den i *stk. 3* omhandlede afgørelse senest to uger efter, at denne afgørelse træffes.

Bestemmelsen gennemfører artikel 12, stk. 11, 1. afsnit, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 8*, at hvis overdragelsen resulterer i grænseoverskridende virksomhed skal tilsynsmyndigheden i den overdragende pensionskasses hjemland underrette Finanstilsynet om de krav i social- og arbejdsmarkedsretten, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, og som stilles til administrationen af pensionsordningen samt om de oplysningskrav i værtslandet, som finder anvendelse på den grænseoverskridende virksomhed. Dette meddeles inden for en frist på fire uger.

Bestemmelsen fastsætter de krav, som er rettet mod den overdragende tilsynsmyndighed i tilfælde af, at overdragelsen resulterer i grænseoverskridende virksomhed for den danske modtagende pensionskasse. Tilsynsmyndigheden i den overdragende pensionskasses hjemland skal indenfor en frist på fire uger underrette Finanstilsynet om krav i social- og arbejdsmarkedsretten, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, og som stilles til administrationen af pensionsordningen samt om de oplysningskrav i værtslandet, som finder anvendelse på den grænseoverskridende virksomhed.

Bestemmelsen, som fastlægger en frist på fire uger, som lægges til den i *stk. 3* nævnte frist på tre måneder, hænger sammen med det foreslåede *stk. 9*.

Bestemmelsen, som alene regulerer en pligt for den overdragende tilsynsmyndighed, er skrevet ind i bestemmelsen for at kunne fastlægge den forpligtelse, der påhviler Finanstilsynet over for den danske pensionskasse, jf. *stk. 9*, som modtager pensionsordningerne, idet Finanstilsynets forpligtelse er i forlængelse af den for den overdragende pensionskasses tilsynsmyndighed gældende.

Stk. 8 gennemfører artikel 12, stk. 11, 2. afsnit, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 9*, at Finanstilsynet videregiver de i *stk. 8* omhandlede oplysninger til den modtagende danske pensionskasse senest en uge fra modtagelsen af disse.

Stk. 9 gennemfører artikel 12, stk. 11, 3. afsnit, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 10*, at pensionskassen kan påbegynde administration af pensionsordningen når den har modtaget den i *stk. 3* nævnte tilladelse, eller efter udløbet af den i *stk. 9* nævnte frist, såfremt pensionskassen ikke har modtaget de i *stk. 8* nævnte oplysninger.

Bestemmelsen gennemfører artikel 12, stk. 12 i IORP II-direktivet.

Bestemmelsen indebærer, at den danske modtagende firmapensionskasse kan påbegynde administration af den pågældende pensionsordning, dvs. gennemføre bestandsoverdragelsen/fusionen, såfremt Finanstilsynet ikke har truffet en afgørelse inden for den i *stk. 3* nævnte frist.

Hvis overdragelsen ikke medfører grænseoverskridende aktivitet kan pensionskassen påbegynde administration af den overtagne pensionsordning tre måneder efter Finanstilsynet har modtaget den fuldstændige ansøgning, jf. bemærkningerne til *stk. 5*, som er den frist der er gældende for at Finanstilsynet skal meddelelse tilladelse.

Hvis overdragelsen medfører grænseoverskridende aktivitet følger en række frister hinanden, som er afgørende for hvornår pensionskassen må påbegynde grænseoverskridende aktivitet.

Inden for to uger af Finanstilsynets meddelelse om tilladelse til overdragelse til den modtagende pensionskasse, skal Finanstilsynet oplyse tilsynsmyndigheden i den overdragende pensionskasses hjemland om, at pensionskassen har fået tilladelse. Tilsynsmyndigheden i den overdragende pensionskasses hjemland har, fra den dato Finanstilsynet oplyste om den givne tilladelse, fire uger til at oplyse Finanstilsynet om krav i social- og arbejdsmarkedsretten, som gælder for den pågældende grænseoverskridende virksomhed. Finanstilsynet skal videregive disse oplysninger til den modtagende pensionskasse inden for en uge.

Hvis tilsynsmyndigheden i den overdragende pensionskasses hjemland ikke underretter om de i *stk. 8* nævnte oplysninger inden for fristen på fire uger må pensionskassen påbegynde grænseoverskridende aktiviteter syv uger efter Finanstilsynet har givet den i *stk. 3* nævnte tilladelse til overdragelsen.

Hvis tilsynsmyndigheden i den overdragende pensionskasses hjemland inden for fristen på fire uger underretter Finanstilsynet om de i *stk. 8* nævnte oplysninger må den modtagende pensionskasse påbegynde grænseoverskridende aktivitet den dag virksomheden modtager disse oplysninger fra Finanstilsynet. Det betyder, at den modtagende pensionskasse kan påbegynde grænseoverskridende aktivitet senest 7 uger efter at have modtaget tilladelse til overdragelse og før, hvis virksomheden har modtaget oplysningerne forinden udløb af fristerne.

Til § 91

Den foreslåede bestemmelse er ny, idet den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser ikke indeholder bestemmelser, der regulerer grænseoverskridende overdragelser.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører, sammen med forslaget til § 90, artikel 12 i IORP II-direktivet.

Der foreligger en grænseoverskridende overdragelse, hvis en pensionskasse overdrager en bestand til en pensionskasse beliggende i en anden medlemsstat. En grænseoverskridende overdragelse omfatter ikke den situation, hvor det pensionstegnende firma flytter fra ét land inden for Den Europæiske Union til en anden. I denne situation kan der dog være tale om grænseoverskridende virksomhed, jf. lovforslagets § 3, nr. 25.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet efter anmodning fra en modtagende pensionskasses tilsynsmyndighed kan give samtykke til, at en dansk pensionskasse, der er meddelt tilladelse, jf. § 12, til at udøve pensionskasevirksomhed, kan overdrage alle eller dele af virksomhedens pensionsforpligtelser, pensionsmæssige hensættelser og andre forpligtelser og rettigheder samt tilsvarende aktiver eller kontanter svarende dertil. Finanstilsynet kan således give samtykke til hel eller delvis overdragelse af en dansk pensionskasses pensionsforpligtelser, pensionsmæssige hensættelser og andre forpligtelser og rettigheder samt tilsvarende aktiver eller kontanter svarende dertil til en udenlandsk pensionskasse, der er meddelt tilladelse til at udøve pensionskasevirksomhed i overensstemmelse med IORP II-direktivet i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Bestemmelsen gennemfører artikel 12, stk. 4, 1. led, i IORP II-direktivet.

I artikel 12, stk. 4, fastslås det, at det er den modtagende pensionskasse, som skal anmode om tilladelse til overdragelse. Processen for overdragelse, hvor det er en dansk pensionskasse, som modtager forpligtelserne behandles i § 91, hvorfor der henvises til bemærkningerne hertil.

Af artikel 12, stk. 3, i IORP II-direktivet fremgår det, at overdragelsen forudsætter forudgående godkendelse fra et flertal af medlemmerne og et flertal af de berørte pensionsmodtagere, eller, hvis det er relevant, et flertal af deres repræsentanter. Flertallet defineres i henhold til national ret, dvs. i det pågældende medlemsland. Den overdragende pensionskasse giver de berørte medlemmer og pensionsmodtagere, eller, hvis det er relevant, deres repræsentanter oplysninger om vilkårene for overdragelsen i rimelig tid, før den modtagende pensionskasse indgiver anmodning om overdragelse. Endvidere forudsættes godkendelse fra det pensionstegnende firma, hvor det er relevant.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynets samtykke til en overdragelse i overensstemmelse med stk. 1 gives, når Finanstilsynet har vurderet, at de i nr. 1-3 angivne forhold er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at det er en forudsætning for Finanstilsynet samtykke til en overdragelse af en dansk pensionskasses forpligtelser, at Finanstilsynet vurderer, at medlemmernes og pensionsmodtagernes langsigtede interesser for den resterende del af ordningen er tilstrækkeligt beskyttede i tilfælde af en delvis overdragelse af pensionsforpligtelser, pensionsmæssige hensættelser og andre forpligtelser og rettigheder samt tilsvarende aktiver eller kontanter svarende dertil.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at det er en forudsætning for Finanstilsynet samtykke til en overdragelse af en dansk pensionskasses forpligtelser, at Finanstilsynet vurderer, at medlemmernes og pensionsmodtagernes individuelle rettigheder som minimum er de samme efter overdragelsen.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at det er en forudsætning for Finanstilsynet samtykke til en overdragelse af en dansk pensionskasses forpligtelser, at Finanstilsynet vurderer, at de aktiver, som svarer til den pensionsordning, der skal overdrages, er tilstrækkelige og passende til at dække de forpligtelser, pensionsmæssige hensættelser og andre forpligtelser og rettigheder, der skal overdrages, i overensstemmelse med gældende regler i Danmark.

Bestemmelsen gennemfører artikel 12, stk. 8, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet sender resultatet af den i *stk. 2* foretagne vurdering til tilsynsmyndigheden i den modtagende pensionskasses hjemland senest otte uger efter modtagelse af ansøgningen, jf. *stk. 1*.

Tilsynsmyndigheden i den modtagende pensionskasses hjemland skal træffe afgørelse om tilladelse til overdragelsen og give den modtagende pensionskasse besked herom senest 3 måneder efter ansøgningen er modtaget. Finanstilsynet skal derfor overholde fristen på de 8 uger for at give hjemlandstilsynet tid og mulighed for at træffe afgørelse inden for de 3 måneder.

Overdragelsen/fusionen kan ikke gennemføres, hvis Finanstilsynet ikke giver samtykke til overdragelsen, medmindre tilsynsmyndigheden i den modtagende pensionskasses hjemland ikke træffer afgørelse om tilladelse inden for 3 måneders fristen som nævnt i artikel 12, stk. 2, sidste led.

Bestemmelsen gennemfører artikel 12, stk. 9, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 4*, at hvis overdragelsen resulterer i grænseoverskridende virksomhed, underretter Finanstilsynet den kompetente myndighed i den modtagende pensionskasses hjemland om de krav i social- og arbejdsmarkedsretten, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, og som stilles til administrationen af pensionsordningen, samt om de regler om god skik og oplysningskrav, der er udstedt i medfør af § 8, stk. 2, og som finder anvendelse på den grænseoverskridende virksomhed.

Bestemmelsen gennemfører artikel 12, stk. 11, 2. afsnit, i IORP II-direktivet.

Det følger af direktivet, at tilsynsmyndigheden for den modtagende pensionskasse skal træffe afgørelse om tilladelse til overdragelse og underrette den modtagende pensionskasse senest tre måneder efter modtagelse af ansøgningen. Tilsynsmyndigheden i den modtagende pensionskasses hjemland underretter Finanstilsynet om afgørelsen senest 2 uger efter, at afgørelsen er truffet.

Hvis pensionsordningerne i en dansk pensionskasse er tegnet for medlemmer bosiddende i Danmark, vil en overdragelse af disse pensionsordninger til en pensionskasse beliggende i et andet land inden for Den Europæiske Union medføre grænseoverskridende aktivitet. Finanstilsynet skal inden for en frist af yderligere 4 uger underrette tilsynsmyndigheden i den modtagende pensionskasses hjemland om de krav i social- og arbejdsmarkedsretten, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, samt om de regler om god skik og oplysningskrav, der er udstedt i medfør af § 8, stk. 2, og som finder anvendelse på den grænseoverskridende virksomhed.

Den gældende § 64 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser fastsætter, at en firmapensionskasse i visse tilfælde ikke i forbindelse med en lønmodtagers indtræden i en pensionsordning må stille krav om, at lønmodtageren skal være ansat i mere end 3 år for at opnå ubetinget medlemskab af pensionsordningen eller være over 21 år for at optjene pensionsrettigheder.

Den foreslåede § 92 fastsætter i lighed med den gældende bestemmelse, at en firmapensionskasse i visse tilfælde ikke i forbindelse med en lønmodtagers indtræden i en pensionsordning må stille krav om, at lønmodtageren skal være ansat i mere end 3 år for at opnå ubetinget medlemskab af pensionsordningen eller være over 21 år for at optjene pensionsrettigheder.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 64 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Bestemmelsen sikrer, at en fratrædende lønmodtager, der flytter til Danmark fra et andet EU/EØS-land, ikke i en pensionsordning i en firmapensionskasse bliver mødt med krav om, at vedkommende skal være ansat i mere end tre år, inden lønmodtageren kan opnå ubetinget medlemskab af pensionsordningen, eller bliver mødt med krav om, at lønmodtageren skal være over 21 år for at optjene pensionsrettigheder. Endvidere sikrer bestemmelsen, at eventuelt indbetalte bidrag skal tilbagebetales til lønmodtageren, når ansættelsesforholdet ophører, hvis den fratrædende lønmodtager endnu ikke har optjent pensionsrettigheder. Bestemmelsen finder dog alene anvendelse på pensionsordninger for lønmodtagere, som ikke i medfør af aftale er sikret de rettigheder, der som minimum svarer til bestemmelserne i direktiv nr. 2014/50/EU om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder (portabilitetsdirektivet).

Bestemmelsen regulerer alene rettigheder for de lønmodtagere, som flytter fra et andet EU/EØS-land til Danmark, og i Danmark skal indtræde i en pensionsordning, som er tilknyttet det danske ansættelsesforhold. Lønmodtagere i Danmark, som flytter fra Danmark til et andet EU/EØS-land, vil have samme rettigheder i forbindelse med det nye ansættelsesforhold i det andet EU/EØS-land, hvor der er tilknyttet en pensionsordning til ansættelsen. Rettighederne for lønmodtagere i Danmark vil her følge af reguleringen i det andet EU/EØS-land, idet den foreslåede § 92 alene vedrører danske pensionsordninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at en firmapensionskasse ikke i forbindelse med en lønmodtagers indtræden i en pensionsordning må stille krav om, at lønmodtageren skal være ansat i mere end 3 år for at opnå ubetinget medlemskab af pensionsordningen eller være over 21 år for at optjene pensionsrettigheder. Dette gælder dog alene, når betingelserne i nr. 1-3 er opfyldt. En lønmodtager der opfylder disse nærmere fastsatte betingelser, betegnes som en fratrædende lønmodtager i overensstemmelse med artikel 3, litra g, i portabilitetsdirektivet, dog med den afvigelse, at det i bestemmelsen er angivet, at lønmodtageren skal flytte fra et andet EU/EØS-land til Danmark.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at lønmodtagere, der flytter mellem EU/EØS-lande, kan fortsætte optjeningen af deres pensionsrettigheder, som kan føre til en tilstrækkelig pension senere i livet.

Ifølge artikel 4, stk. 1, i portabilitetsdirektivet må en såkaldt rettighedsbetinget optjeningsperiode og en karenperiode hverken hver for sig eller tilsammen overstige tre år, og at en eventuel minimumsalder ikke må overstige 21 år. Det fremgår endvidere af artikel 4, at hvis der ved ansættelsens ophør ikke er optjent pensionsrettigheder, skal de bidrag, som den fratrædende lønmodtagere har indbetalt, eller som er indbetalt på dennes vegne, tilbagebetales til lønmodtageren. Ved en karenperiode forstås i henhold til portabilitetsdirektivets definition i artikel 3, litra d, den beskæftigelsesperiode som skal forløbe, inden

en lønmodtager kan blive medlem af en pensionsordning. Definitionen af en rettighedsbetinget optjeningsperiode fremgår af portabilitetsdirektivets artikel 3, litra e, og er en periode med aktivt medlemskab af en pensionsordning, som udløser ret til de akkumulerede pensionsrettigheder. Definitioner af begreberne karens- og optjeningsperiode eksisterer ikke i dansk ret. Derfor foreslås det, at portabilitetsdirektivets artikel 4 implementeres uden indførelsen af disse betegnelser, og at der i stedet benyttes "ubetinget medlemskab" som en samlet betegnelse.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at det er en betingelse, at lønmodtageren flytter til Danmark fra et land inden for den Europæiske Union eller et andet land, som Unionen har indgået aftale med. I medfør af EU's samarbejdsaftaler med EØS-landene betyder det, at også flytning til Danmark fra et andet EØS-land (Norge, Island, Lichtenstein) er omfattet. Bestemmelsens ordlyd tager højde for, at andre lande, som Unionen senere hen kan indgå aftale med, også vil blive omfattet. Betingelsen omhandler lønmodtagerens flytning, og dermed flytning af bopæl. Det vurderes, at det i langt de fleste tilfælde vil være nemt at konstatere, om en lønmodtager er flyttet til Danmark eller ej. I tvivlstilfælde vil det bero på en konkret vurdering, hvor der kan lægges vægt på, hvorvidt det er lønmodtagerens primære bopæl, som er flyttet, men hvor lønmodtageren f.eks. stadig har fast ejendom til rådighed i det EU/EØS-land, som den pågældende er flyttet fra, som anvendes sekundært til f.eks. ferieophold eller lignende.

Bestemmelsen i § 92 finder ikke anvendelse på lønmodtagere, som skifter arbejde og flytter pensionsordning inden for Danmarks grænser.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at det er en betingelse, at lønmodtageren i forbindelse med flytningen fra et EU/EØS-land til Danmark fratræder et ansættelsesforhold, der berettiger lønmodtageren til pension i overensstemmelse med betingelserne i dennes tilknyttede pensionsordning. Hvis en lønmodtager ikke er i et ansættelsesforhold, som berettiger lønmodtageren til pension, når den pågældende accepterer et nyt job i Danmark, finder *stk. 1* ikke anvendelse. Bevisbyrden for, hvorvidt en lønmodtager opfylder kravene til at være omfattet af reglerne, påhviler lønmodtageren selv, idet livsforsikringsselskaberne ikke har mulighed for at indhente de pågældende oplysninger.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at det er en betingelse, at det ansættelsesforhold, som lønmodtageren fratræder, ophører af andre årsager end at vedkommende bliver berettiget til pension. Det betyder, at hvis lønmodtageren er nået en alder, hvor den pågældende kan opnå pension, så er lønmodtageren ikke omfattet af rettighederne efter § 92, uanset om de andre betingelser er opfyldt.

Bestemmelsen i *stk. 1* skal sikre, at lønmodtagere, som flytter fra et andet EU/EØS-land til Danmark, og som i Danmark skal indtræde i en pensionsordning, der er tilknyttet det nye danske ansættelsesforhold ikke udsættes for krav om, at den pågældende lønmodtager skal være ansat i mere end tre år for at opnå ubetinget medlemskab af pensionsordningen. Ved betinget medlemskab forstås både rettighedsbetingede optjeningsperioder og karensperioder. Ved karensperiode forstås den beskæftigelsesperiode, der går, inden en lønmodtager bliver berettiget til medlemskab af en pensionsordning. Det vil sige, at der ikke sker indbetalinger til ordningen, da lønmodtageren slet ikke har ret til at være medlem, jf. også definitionen i artikel 3, litra d, i portabilitetsdirektivet. Ved rettighedsbetinget optjeningsperiode forstås en periode med aktivt medlemskab af en pensionsordning, før der udløses ret til pension. Det vil sige, at lønmodtageren i en periode indbetaler til en pensionsordning og dermed er medlem af ordningen, men at der går en vis periode, før lønmodtageren bliver berettiget til at modtage pension fra ordningen, jf. definitionen i artikel 3, litra e, i portabilitetsdirektivet.

En karenstid og en rettighedsbetinget optjeningsperiode må ikke hver for sig eller tilsammen udgøre mere end tre år. Karenstider kendes i danske pensionsordninger, men vil typisk ikke være af længere varighed end to til ni måneder. Rettighedsbetingede optjeningsperioder kendes ikke i danske ordninger, da en pensionsmodtager i danske ordninger altid er berettiget til pension fra den første optjente krone.

En firmapensionskasse må i medfør af det foreslåede stk. 1 heller ikke stille krav om, at den pågældende lønmodtager skal være over 21 år for at optjene pensionsrettigheder. Dermed må der ikke opstilles krav om, at lønmodtageren skal være over 21 år ved fratræden for at få ret til en optjent pension. I praksis optjener lønmodtagere i Danmark rettigheder fra første indbetalte krone, og dermed kan lønmodtageren ikke miste ret til optjent pension på baggrund af indbetalinger uanset, hvilken alder lønmodtageren har, når denne forlader arbejdspladsen. Retten til ikke at miste pensionsrettigheder pga. alder på fratrædelsestidspunktet vil således ikke medføre nogen ændring af praksis i forhold til de danske pensionsordninger.

Bestemmelsen medfører ikke en ret til at få en pensionsordning for alle, som er over 21 år, og dermed heller ikke en pligt for det pensionstegnende firma eller firmapensionskassen til at tilbyde pensionsordninger til alle, som er over 21 år. Der er således heller ikke tale om, at der indføres et alderskrav for medlemskab af pensionsordninger. Dermed kan der godt være ansættelsesforhold, som har pensionsordning, hvor det kun er ansatte over 25 år, som indbetaler til pension, f.eks. fordi det på arbejdspladsen er besluttet, at ansatte under 25 år ikke er omfattet af pensionsordningen.

Det foreslås i *stk. 2*, at en firmapensionskasse skal tilbagebetale de bidrag vedrørende alderspension, som en lønmodtager omfattet af *stk. 1*, har indbetalt, eller som er indbetalt på lønmodtagerens vegne, hvis lønmodtagerens ansættelsesforhold i Danmark ophører, inden den pågældende har optjent pensionsrettigheder i henhold til pensionsordningen. Bærer lønmodtageren investeringsrisikoen, skal firmapensionskassen tilbagebetale de indbetalte bidrag eller værdien af de investeringer, der hidrører fra disse bidrag, til lønmodtageren.

Bestemmelsen i *stk. 2* skal sikre, at optjent pension i pensionsordninger ikke fortabes, selvom lønmodtagerens ansættelsesforhold ophører, inden lønmodtageren har afsluttet en eventuel minimumsperiode for medlemskab af ordningen, eller inden lønmodtageren har opnået en vis minimumsalder.

Tilbagebetalingsbeløbet beregnes som ved et genkøb. Værdien af en pensionsordning beregnes ud fra ordningens depot efter regler, der er fastsat i firmapensionskassens tekniske grundlag.

Som beskrevet under *stk. 1* indeholder de danske pensionsordninger hverken rettighedsbetinget optjeningsperiode eller optjeningsalder, hvorfor *stk. 2* umiddelbart ikke forventes at få nogen betydning i praksis. I det tilfælde, at der i fremtiden indføres sådanne begrænsninger i pensionsordninger, sikrer *stk. 2* dog, at en fratrædende lønmodtager har ret til at få tilbagebetalt bidragene.

Stk. 2 omfatter samme personkreds af lønmodtagere som *stk. 1*, dvs. såkaldte fratrædende lønmodtagere.

Det foreslås i *stk. 3*, at bestemmelsens *stk. 1* og *2* alene finder anvendelse i relation til pensionsordninger for lønmodtagere, som ikke i medfør af kollektiv overenskomst eller aftale er sikret de rettigheder, der

som minimum svarer til bestemmelserne i direktiv nr. 2014/50/EU om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder.

Stk. 3 afgrænser bestemmelsens anvendelsesområde således, at den foreslåede § 92, stk. 1 og 2, kun finder anvendelse på pensionsordninger for lønmodtagere, som ikke i medfør af en kollektiv overenskomst eller aftale, er sikret de rettigheder, der som minimum svarer til bestemmelserne i direktiv nr. 2014/50. Dette er i overensstemmelse med dansk tradition om, at direktiver af arbejdsretlig karakter implementeres via kollektive overenskomster.

Hvis en kollektiv overenskomst eller aftale ikke indeholder tilsvarende rettigheder, finder stk. 1 og 2 i § 92 således anvendelse. Dermed sikres en fuld beskyttelse af samtlige lønmodtagere i Danmark.

Den foreslåede § 92 gennemfører artikel 4, jf. artikel 8, stk. 1, i portabilitetsdirektivet. Det fremgår af portabilitetsdirektivets artikel 8, stk. 1, at medlemsstaterne kan overlade det til arbejdsmarkedets parter at gennemføre portabilitetsdirektivets bestemmelser ved aftale. Det fremgår endvidere af portabilitetsdirektivets artikel 4 stk. 2, at medlemsstaterne har mulighed for at tillade arbejdsmarkedets parter at fastsætte andre bestemmelser via kollektive overenskomster, forudsat at disse bestemmelser ikke giver ringere beskyttelse end portabilitetsdirektivet og ikke skaber hindringer for arbejdskraftens frie bevægelighed.

Til § 93

Den gældende § 64 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser fastsætter, at fratrædende lønmodtager i visse tilfælde skal have ret til at have en hvilende pensionsordning.

Den foreslåede § 93 fastsætter i lighed med den gældende bestemmelse, at en fratrædende lønmodtager i visse tilfælde skal have ret til at have en hvilende pensionsordning.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 64 b om fratrædende lønmodtageres ret til en hvilende pensionsordning, i lov om tilsyn med firmapensionskasser. fratrædende lønmodtageres ret til en hvilende pensionsordning kaldes også en fripolice.

De gældende regler i § 17, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser om rimelighed har sikret, at medlemmer i firmapensionskasser enten vil have ret til en hvilende pensionsordning, genkøb af pensionsordningen eller at vælge mellem en hvilende pensionsordning og genkøb af pensionsordningen, hvis de ophører med at indbetale de aftalte præmier uden at være berettiget til pension. Medlemmets rettigheder vil fremgå af firmapensionskassens pensionsregulativ, der i medfør af lov om tilsyn med firmapensionskasser § 12, skal indeholde regler for medlemmernes rettigheder ved udtræden af pensionskassen, herunder størrelsen af eller reglerne for begning af udtrædelsesgodtgørelse og hvilende pension. For lønmodtagere – herunder lønmodtagere, som flytter mellem EU/EØS-lande m.v., – er retten til en hvilende pensionsordning ikke særskilt reguleret i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

I modsætning til livsforsikringsselskaber er det i dag ikke ualmindeligt, at en firmapensionskasse tvangsgenkøber en pensionsordning, når et medlem fratræder sin stilling i det pensionstegnende firma, med-

mindre fratrædelsen skyldes pensionering. Firmapensionskassen kræver dog normalt, at genkøbsværdien indskydes på en tilsvarende ordning i et pensionsinstitut med klausul om, at ordningen kun kan genkøbes med firmapensionskassens godkendelse.

Den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser indeholder ikke en decideret bestemmelse, der pålægger firmapensionskasserne at give medlemmet adgang til genkøb, og ingen regler, der fastsætter en øvre beløbsmæssig grænse eller tærskelværdi herfor. Firmapensionskasserne har således efter gældende ret mulighed for helt eller delvist at genkøbe en pensionsordning, enten som tvangsgenkøb eller som frivilligt genkøb, når dette er anmeldt til Finanstilsynet i forbindelse med anmeldelsen af det tekniske grundlag. Ved udbetaling af tvangsgenkøb sker der udbetaling til medlemmet uden konkret samtykke, og ved frivilligt genkøb beror udbetalingen på en konkret aftale mellem firmapensionskassen og medlemmet.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at fratrædende lønmodtagere, kan lade deres pensionsrettigheder blive stående i den pensionsordning, hvor de er optjent, i de tilfælde hvor lønmodtageren flytter til et andet EU/EØS-land. Kun hvis beløbet ikke overstiger en nærmere fastsat tærskelværdi på 20.000 kr. (2010-niveau), og lønmodtageren giver samtykke til udbetalingen, kan firmapensionskassen udbetale den optjente pension. Formålet med at fastsætte en tærskelværdi er at undgå, at hvilende pensionsordninger med lav værdi med tiden bliver reduceret væsentligt i takt med den løbende betaling af administrationsomkostninger.

I forhold til den gældende bestemmelse indsættes dog et nyt stk. 2, som har til hensigt at sikre at lønmodtagere med hvilende pensionsrettigheder behandles på linje med aktive medlemmers pensionsrettigheder. Bestemmelsen indsættes, idet den gældende lovs regler om rimelighed, som sikrer lige behandling af hvilende og aktive pensionsrettigheder, ophæves.

Bestemmelsen finder anvendelse på den pensionsordning knyttet til et ansættelsesforhold, som en lønmodtager i Danmark efterlader her i landet, når lønmodtageren ikke er berettiget til pension og flytter fra Danmark til et andet EU/EØS-land på et tidspunkt, hvor vedkommende ikke er berettiget til pension. Denne rettighed gælder uanset om lønmodtageren tager ansættelse i et andet EU/EØS-land eller ej. Bestemmelsen finder dermed anvendelse for den pensionsordning, som lønmodtageren efterlader i Danmark, når den pågældende flytter til et andet EU/EØS-land.

Det foreslås i *stk. 1*, at en firmapensionskasse skal tillade en lønmodtager, som fratræder et ansættelsesforhold, hvor der er tilknyttet en pensionsordning, at lade sine optjente pensionsrettigheder blive stående i pensionsordningen, jf. dog *stk. 3*. Dette gælder såfremt betingelserne i *nr. 1 og 2* er opfyldt. En lønmodtager, der opfylder disse nærmere fastsatte betingelser, betegnes som en fratrædende lønmodtager i overensstemmelse med artikel 3, litra g, i portabilitetsdirektivet, dog med den afvigelse, at det i bestemmelsen er angivet, at lønmodtageren skal flytte fra Danmark og til et andet EU/EØS-land.

Formålet med bestemmelsen er, at lønmodtagere, som flytter til et andet EU/EØS-land m.v., har ret til at lade den optjente pension i Danmark blive stående i den pensionsordning, hvor den er optjent, og dermed få en hvilende ordning. Bestemmelsen finder anvendelse for den pensionsordning, som lønmodtageren efterlader i Danmark, når den pågældende flytter til et andet EU/EØS-land. Bestemmelsen vedrører dermed den pensionsordning, som er tilknyttet det fratrædende ansættelsesforhold. Det betyder f.eks., at hvis en lønmodtager flytter til et andet EU/EØS-land, men på tidspunktet for flytning ikke er et aktivt medlem af en pensionsordning, men tidligere har været det, f.eks. fordi vedkommende har skiftet fra et job med en alderspensionsordning til et job uden alderspensionsordning, vil lønmodtageren ikke være

omfattet af bestemmelsen. Således vil en lønmodtagers alderspensionsordning fra et tidligere ansættelsesforhold heller ikke være omfattet af retten til at lade den blive stående i den pensionsordning, hvor den er optjent.

Med hvilende ordning forstås en pensionsordning, hvor der ikke længere indbetales til, og sådanne ordninger betegnes også som en fripolice.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at det er en betingelse, at lønmodtageren flytter til et land inden for den Europæiske Union eller et andet land, som Unionen har indgået aftale med. Lønmodtageren skal således flytte fra Danmark. I medfør af EU's samarbejdsaftaler med EØS-landene betyder det, at også flytning fra Danmark til et andet EØS-land (Norge, Island, Lichtenstein) er omfattet. Bestemmelsens ordlyd tager højde for, at andre lande, som Unionen senere hen kan indgå aftale med, også vil blive omfattet. Betingelsen omhandler lønmodtagerens flytning, og dermed flytning af bopæl. Det er således ikke nok, at en lønmodtager skifter til en arbejdsplads i et andet EU/EØS-land. Det vurderes, at det i langt de fleste tilfælde vil være muligt at konstatere, om en lønmodtager flytter fra Danmark til et andet EU/EØS-land eller ej. I tvivlstilfælde vil det bero på en konkret vurdering, hvor der kan lægges vægt på, hvorvidt det er lønmodtagerens primære bopæl, som er flyttet til et andet EU/EØS-land, men hvor lønmodtageren f.eks. stadig har fast ejendom til rådighed i Danmark, som anvendes sekundært til f.eks. ferieophold eller lignende.

Bestemmelsen i § 93 finder ikke anvendelse på lønmodtagere som skifter arbejde og flytter pensionsordning inden for Danmarks grænser.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at det er en betingelse, at det ansættelsesforhold, som lønmodtageren fratræder, ophører af andre årsager, end at vedkommende bliver berettiget til pension. Det betyder, at hvis lønmodtageren er nået en alder, hvor den pågældende kan opnå pension, så har lønmodtageren ikke ret til en hvilende ordning efter § 93, uanset om de andre betingelser er opfyldt.

Det kan dog altid aftales mellem firmapensionskassen og lønmodtageren, at den fratrædende lønmodtager i stedet får overført værdien af sine optjente pensionsrettigheder til en anden pensionsordning med alderspension, som er tilknyttet et ansættelsesforhold.

Såfremt ordningen giver mulighed for frivilligt genkøb, kan dette også aftales mellem parterne uanset tærskelværdien i *stk. 3*.

Det er i dag ikke ualmindeligt, at en firmapensionskasse tvangsgenkøber en pensionsordning, når et medlem fratræder sin stilling i det pensionstegnende firma, medmindre fratrædelsen skyldes pensionering. Firmapensionskassen kræver dog normalt, at genkøbsværdien indskydes på en tilsvarende ordning i et pensionsinstitut med klausul om, at ordningen kun kan genkøbes med firmapensionskassens godkendelse.

Det vil være naturligt, at firmapensionskassen gør et medlem opmærksom på, at såfremt medlemmet i nær tilknytning til sit arbejdsophør er flyttet eller flytter til et andet EU/EØS-land, så skal medlemmet henvende sig til firmapensionskassen, da der gælder særlige regler i denne situation. Dermed kan kunden blive oplyst om retten til at bevare sine optjente pensionsrettigheder i den ordning, som de er optjent i, jf. *stk. 1*, eller pensionskassen kan spørge, om medlemmet ønsker værdien udbetalt, hvorefter medlemmet skal afgive et samtykke, der skal være informeret, jf. *stk. 3*.

Reglen forhindrer ikke, at en firmapensionskasse som led i en overdragelse eller fusion overfører ordningen til en anden firmapensionskasse.

Det foreslås i *stk. 2*, at fratrådte lønmodtagere omfattet af *stk. 1* og deres efterladtes hvilende pensionsrettigheder eller værdien heraf skal behandles på linje med værdien af de aktive medlemmers rettigheder eller med udviklingen i de pensionsydelser, der aktuelt udbetales, eller behandles på andre måder, der anses for rimelige.

Bestemmelsen gennemfører art. 5, *stk. 2*, i direktiv nr. 2014/50/EU.

Ifølge direktivets artikel 5, *stk. 2*, bør medlemsstaterne sørge for, at hvilende pensionsrettigheder eller værdien af sådanne hvilende pensionsrettigheder bevares. Værdien af disse rettigheder på det tidspunkt, hvor medlemmet fratræder ordningen, bør beregnes i overensstemmelse med national ret og praksis.

§ 21, *stk. 1*, i lov om finansiel virksomhed, og den gældende § 17, *stk. 1*, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, sikrer, at alle livsforsikringer og pensionsordninger er betryggende og rimelige over for det enkelte medlem og andre berettigede efter pensionsaftalen. Der skal samtidig tages hensyn til kollektivet, dvs. de øvrige medlemmer af ordningen. Det gælder uanset forsikringernes eller ordningernes status, herunder også for hvilende ordninger. Indtil nu har art. 5, *stk. 2*, i direktivet nr. 2014/50/EU dermed været gennemført via den gældende § 17, *stk. 1*, i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Den gældende § 17 ophæves dog i sin nuværende form, hvorfor art. 5, *stk. 2*, i direktiv nr. 2014/50/EU gennemføres i det foreslåede *stk. 2*.

Bestemmelsen medfører ikke ændringer af gældende praksis.

Det foreslås i *stk. 3*, at firmapensionskassen uanset *stk. 1* kan vælge at udbetale det beløb, som svarer til værdien af de optjente pensionsrettigheder, til lønmodtageren. Det kan kun ske, hvis værdien ikke overstiger et grundbeløb på 20.000 kr. (2010-niveau), som reguleres efter personskattelovens § 20, og hvis lønmodtageren afgiver et informeret samtykke herom til firmapensionskassen.

Forslaget vil indebære at firmapensionskassen skal have lønmodtagerens informerede samtykke til udbetalingen, og idet der fastsættes en lovfæstet tærskelværdi, for hvor stort beløbet maksimalt må være. Muligheden for tvangsudbetaling forbliver dog stadig den samme for så vidt angår alle andre lønmodtagere end de fratrædende lønmodtagere, som er omfattet af § 93, *stk. 1*, og pensionsordningerne kan dermed fortsat indeholde bestemmelser om tvangsgenkøb uden medlemmets samtykke for lønmodtagere, der ikke flytter mellem EU/EØS-lande m.v.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1*, at firmapensionskassen uanset *stk. 1* kan vælge at udbetale det beløb, som svarer til værdien af de optjente pensionsrettigheder, til lønmodtageren, hvis værdien ikke overstiger et grundbeløb på 20.000 kr. (2010-niveau), som reguleres efter personskattelovens § 20. Tærskelværdien for småbeløb, som kan udbetales, fastsættes således til et grundbeløb på 20.000 kr. i 2010-niveau. Der er således tale om et mindre pensionsopsparingsbeløb, der risikerer helt at forsvinde på grund af administrative omkostninger til ordningen, hvis beløbet blev stående som en hvilende ordning.

Værdien af en pensionsordning beregnes ud fra ordningens depot efter regler, der er fastsat i firmapensionskassens tekniske grundlag. Værdien tillægges forsikredes eventuelle andel af pensionskassens

særlige bonushensættelser og fratrækkes normalt et gebyr. Tilbagebetalingsbeløbet beregnes som ved et genkøb.

Det foreslås endvidere, at grundbeløbet reguleres årligt i takt med indkomstudviklingen svarende til reguleringen af en række beløbsgrænser i skatte- og afgiftslovgivningen, som hvert år reguleres efter personskattelovens § 20.

Reguleringen sker ved, at beløbsgrænserne, der i lovgivningen er fastsat som grundbeløb angivet i 2010-niveau, opreguleres svarende til et beregnet reguleringstal for det aktuelle år i forhold til niveau 100,0 for 2010.

Reguleringstallet beregnes hvert år som det foregående års reguleringstal tillagt 2 pct. plus en tilpasningsprocent. Tilpasningsprocenten fastlægges med baggrund i reglerne i satsreguleringsloven og sikrer, at reguleringen sker med en procentsats svarende til årslønsudviklingen for arbejderes og funktionærers bruttolønninger (ekskl. bidrag til arbejdsmarkedspensioner og ATP) to år forud for det pågældende finansår.

For 2018 har Finansministeriet opgjort tilpasningsprocenten til 0,2 pct., jf. bekendtgørelse nr. 1015 af 25. august 2017 om satsreguleringsprocenten, tilpasningsprocenten og satstilpasningsprocenten samt puljebeløbet for finansåret 2018. Dette medfører en stigning i reguleringstallet fra 2017 til 2018 på 2,2 pct., hvorved reguleringstallet efter § 20 i personskatteloven, der for 2017 udgør 107, for 2018 udgør 109,4. Efter regulering af grundbeløbet med 9,4 pct. oprundes beløbsgrænsen til nærmeste hele hundrede kroner.

Med et reguleringstal efter personskattelovens § 20 for 2018 på 109,4, svarer grundbeløbet på 20.000 kr. i 2010-niveau således til et beløb i 2018 på 21.900 kr.

Beløbsgrænsen vil fremgå af den oversigt, som Skatteministeriet hvert år offentliggør over samtlige beløbsgrænser i skatte- og afgiftslovgivningen, der reguleres efter § 20 i personskatteloven.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2*, at firmapensionskassen uanset *stk. 1* kan vælge at udbetale det beløb, som svarer til værdien af de optjente pensionsrettigheder, til lønmodtageren, hvis lønmodtageren skal afgive et informeret samtykke. Kravet kommer fra artikel 5, *stk. 3*, i portabilitetsdirektivet. Direktivet beskriver dog ikke nærmere, hvad der ligger i begrebet informeret samtykke. Der må som udgangspunkt forstås et samtykke givet på baggrund af fyldestgørende information fra firmapensionskassen. Det kan heraf også udledes, at informationen om samtykket skal fremgå i en sproglig lettilgængelig og forståelig form, som gør lønmodtageren i stand til at forstå, hvilke muligheder lønmodtageren har, og hvad konsekvensen er ved at give samtykke til at få beløbet udbetalt frem for at lade det blive stående i pensionsordningen som en fripolice, jf. *stk. 1*.

Eksempelvis kan der være knyttet garantier til ordningen, som vil bortfalde i forbindelse med udbetalingen, eller der kan være knyttet visse medlemsfordele til at have en ordning i firmapensionskassen, f.eks. leje af feriehus eller lignende. I sådanne tilfælde skal firmapensionskassen i medfør af reglerne om god skik og informationspligt for firmapensionskasser oplyse lønmodtageren om, at evt. garantier eller rettigheder bortfalder, hvis lønmodtageren vælger af få den optjente pension udbetalt frem for at lade den blive stående.

Det påhviler firmapensionskassen at indhente det informerede samtykke fra lønmodtageren. Da det i dag er muligt for pensionskasserne at tvangsudbetale ordningens genkøbsværdi, betyder de nye foreslåede regler om informeret samtykke, at det i de tilfælde, hvor lønmodtageren flytter til et andet EU/EØS-land, ikke længere er muligt at tvangsudbetale beløbet uden at tage kontakt til lønmodtageren. Det er således en mindre gruppe af pensionskassernes medlemmer, der ikke længere vil kunne ske en tvangsudbetaling til. Som nævnt ovenfor henvender mange firmapensionskasser sig i praksis stadig til medlemmet, selvom beløbet er under tvangsgenkøbsgrænsen, for at oplyse om alternativer til tvangsudbetaling, f.eks. overførselsmuligheder til andre pensionsordninger.

Medmindre lønmodtageren har informeret firmapensionskassen om, at den pågældende er flyttet til et andet EU/EØS-land m.v., må firmapensionskassen kunne antage, at en lønmodtager, som har adresse i Danmark, og som ikke reagerer på anmodning fra firmapensionskassen om at oplyse, om den pågældende lønmodtager er flyttet til et andet EU/EØS-land m.v., ikke er en fratrædende lønmodtager, som flytter fra Danmark til et andet EU/EØS-land, hvorfor der kan ske tvangsudbetaling efter aftalens bestemmelser herom.

Både den gældende mulighed for at kunne tvangsudbetale og muligheden for udbetaling af mindre beløb med et informeret samtykke er båret af hensynet til at undgå uforholdsmæssigt store omkostninger til administration af ordninger med lav værdi, og dermed et hensyn også til lønmodtageren, som kan risikere at miste hele beløbet i den optjente ordning som følge af administrationsomkostninger.

Bestemmelsen giver ikke lønmodtageren en ret til at få udbetalt et beløb, uanset om det er over eller under grundbeløbet.

Det foreslås i *stk. 4*, at *stk. 1-3* alene finder anvendelse på pensionsordninger for lønmodtagere, som ikke i medfør af kollektiv overenskomst eller aftale er sikret de rettigheder, der som minimum svarer til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2014/50/EU om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder.

Stk. 4 afgrænser bestemmelsens anvendelsesområde således, at den foreslåede § 93, *stk. 1-3*, kun finder anvendelse på pensionsordninger for lønmodtagere, som ikke i medfør af kollektiv overenskomst eller aftale er sikret de rettigheder, der som minimum svarer til bestemmelserne i direktiv nr. 2014/50/EU. Dette er i overensstemmelse med dansk tradition om, at direktiver af arbejdsretlig karakter implementeres via kollektive overenskomster.

Hvis en kollektiv overenskomst eller aftale ikke indeholder tilsvarende rettigheder, finder *stk. 1-3* i § 93 således anvendelse. Dermed sikres en fuld beskyttelse af samtlige lønmodtagere i Danmark.

Den foreslåede § 93 gennemfører artikel 5, *stk. 1, 3 og 4*, i portabilitetsdirektivet. Det fremgår af portabilitetsdirektivets artikel 8, *stk. 1*, at medlemsstaterne kan overlade det til arbejdsmarkedets parter at gennemføre portabilitetsdirektivets bestemmelser ved aftale. Det fremgår endvidere af portabilitetsdirektivets artikel 5, *stk. 4*, at medlemsstaterne har mulighed for at tillade arbejdsmarkedets parter at fastsætte andre bestemmelser via kollektive overenskomster, forudsat at disse bestemmelser ikke giver ringere beskyttelse end portabilitetsdirektivet og ikke skaber hindringer for arbejdskraftens frie bevægelighed.

Den gældende § 64 c i lov om tilsyn med firmapensionskasser fastsætter, hvilke oplysninger en firmapensionskasse efter anmodning fra en lønmodtager skal give.

Den foreslåede § 94 fastsætter i lighed med den gældende § 64 c, hvilke oplysninger en firmapensionskasse efter anmodning fra en lønmodtager skal give. Bestemmelsen viderefører således den gældende § 64 c.

Det følger af § 7 i bekendtgørelse nr. 1263 af 8. december 2006 om god skik og informationspligt for firmapensionskasser, at en firmapensionskasse, skal yde rådgivning, hvis medlemmet anmoder herom. Endvidere skal firmapensionskassen af egen drift yde rådgivning, hvor omstændighederne tilsiger, at der er behov herfor. Rådgivningen skal tilgodese medlemmets interesser og give medlemmet et godt grundlag for at træffe sin beslutning. Rådgivningen skal være relevant, retvisende og fyldestgørende. Pensionskassen skal orientere om de risici, der er relevante for medlemmet. Ved rådgivning forstås anbefalinger, vejledninger, herunder oplysninger om risici forbundet med en disposition, og oplysninger om umiddelbare konsekvenser af kundens valgmuligheder. Den gældende bekendtgørelse om god skik og informationspligt for firmapensionskasser indeholder ikke tilsvarende oplysningskrav om oplysning om, hvordan ophør af et ansættelsesforhold vil påvirke pensionsrettighederne eller betingelserne for fremtidig behandling af hvilende pensionsrettigheder.

I praksis vil en firmapensionskasse dermed efter de gældende regler i bekendtgørelse om god skik og informationspligt for firmapensionskasser være forpligtet til at yde rådgivning, hvis medlemmet anmoder herom. Det fremgår dog ikke eksplicit af bekendtgørelsen, hvilke oplysninger medlemmet som minimum har krav på at modtage.

Bestemmelsen sikrer, at aktive medlemmer og hvilende medlemmer, efter anmodning bliver oplyst om deres pensionsrettigheder. Oplysningerne er relevante i eksempelvis tilfælde, hvor medlemmer gør eller påtænker at gøre brug af deres ret til fri bevægelighed. Er der knyttet efterladte ydelser til en ordning, skal de efterladte pensionsmodtagere også have samme ret til oplysninger som hvilende medlemmer.

Det foreslås i *stk. 1*, at en firmapensionskasse efter anmodning fra en lønmodtager, hvis nuværende ansættelsesforhold berettiger eller kan berettige denne til pension i overensstemmelse med betingelserne i pensionsordningen, skal oplyses om tre forhold. Firmapensionskassen skal oplyse om betingelserne for optjening af pensionsrettigheder og konsekvenserne ved anvendelsen af disse betingelser ved ansættelsesforholdets ophør, værdien af de optjente pensionsrettigheder eller vurdering heraf, når denne er foretaget højst 12 måneder forud for anmodningen og sidst betingelserne for firmapensionskassens fremtidige behandling af hvilende pensionsrettigheder.

En lønmodtager, hvis nuværende ansættelsesforhold berettiger eller kan berettige denne til pension i overensstemmelse med betingelserne i pensionsordningen er et aktivt medlem i overensstemmelse med artikel 3, litra c, i portabilitetsdirektivet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at en firmapensionskasse efter anmodning fra et aktivt medlem skal oplyse om betingelserne for optjening af pensionsrettigheder og konsekvenserne af anvendelsen heraf ved ansættelsesforholdets ophør. Det er dermed rettighederne, som fremgår af direktivets artikel 5 og forslaget til den nye § 95, som medlemmet er berettiget til at blive oplyst om.

Der henvises til det foreslåede § 95, jf. dette lovforslags § 4, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at firmapensionskassen på anmodning skal oplyse værdien af medlemmets optjente pensionsrettigheder eller en vurdering heraf, når denne er foretaget højst 12 måneder forud for anmodningen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at firmapensionskassen på anmodning skal oplyse om betingelserne for firmapensionskassens fremtidige behandling af hvilende pensionsrettigheder. Dette kan f.eks. være information om, at ordningen i fremtiden kan blive så lille, at den vil blive udbetalt, forudsat at medlemmet samtykker.

Det er ikke et krav, at medlemmet skal være en lønmodtager, som flytter mellem EU/EØS-lande m.v., for at have ret til at anmode om informationerne efter *stk. 1*.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis pensionsordningen giver mulighed for tidlig adgang til optjente pensionsrettigheder gennem udbetaling af et engangsbeløb, skal de oplysninger, der gives, jf. *stk. 1*, også omfatte en skriftlig erklæring om, at medlemmet bør overveje at søge rådgivning om investering af dette beløb i pensionsøjemed. Kravet om skriftlighed skal forstås i overensstemmelse med almindelig praksis på området, hvor skriftlighedskravet er opfyldt ved anvendelse af papirformat eller andet varigt medium. Det er således muligt at opfylde skriftlighedskravet med bl.a. elektroniske og digitale løsninger.

Det foreslås i *stk. 3*, at en firmapensionskasse efter anmodning fra et medlem, der har optjente pensionsrettigheder stående i en hvilende pensionsordning knyttet til et tidligere ansættelsesforhold, som vedkommende ikke længere indbetaler til, og som vedkommende endnu ikke modtager pension fra, og som berettiger den pågældende til pension, skal give en række oplysninger til medlemmet.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1*, at en firmapensionskasse skal give oplysninger om værdien af medlemmets pensionsrettigheder eller en vurdering heraf, når denne er foretaget højst 12 måneder forud for anmodningen.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2*, at en firmapensionskasse skal give oplysninger om betingelserne for pensionskassens behandling af hvilende pensionsrettigheder.

Et medlem omfattet af den foreslåede bestemmelse betegnes som et hvilende medlem i artikel 3, litra h, i portabilitetsdirektivet.

I forhold til betingelserne for behandling af de hvilende pensionsrettigheder, kan det f.eks. være relevant at informere om, at ordningen i fremtiden kan blive så lille, at den vil blive udbetalt.

Det er ikke et krav, at det hvilende medlem skal være, eller have været, en lønmodtager, som flytter mellem EU/EØS-lande m.v.

Det foreslås i *stk. 4*, at en firmapensionskasse efter anmodning fra et medlems efterladte, der er berettiget til ydelser efter en pensionsordning, skal oplyse om de i *stk. 3* nævnte oplysninger, når udbetalingen af de pågældende ydelser endnu ikke er påbegyndt. Det drejer sig om oplysninger om værdien af medlemmets pensionsrettigheder eller en vurdering heraf, når denne er foretaget højst 12 måneder forud for

anmodningen, og oplysninger om betingelserne for pensionskassens behandling af hvilende pensionsrettigheder.

Bestemmelsen finder anvendelse i de situationer, hvor det oprindelige medlem, afgår ved døden før pensionsalderen indtræder, og efterlader sig begunstigede (efterladte pensionsmodtagere). Oftest vil der være tale om begunstigede i form af ægtefælle eller samlever og/eller børn.

Det er en betingelse, at udbetalingen af ydelsen til den eller de efterladte er udskudt. Bestemmelsen vedrører dermed såkaldte opsatte efterladteydelse, herunder børnepension, enkepension og samleverpension. At ydelsen er opsat betyder, at den udskydes, således at den udbetales på et senere tidspunkt, f.eks. når den afdøde ægtefælle ville have opnået pensionsalderen.

I praksis får efterladte pensionsmodtagere i Danmark i dag udbetalt efterladteydelse umiddelbart efter dødsfaldet er indtruffet, dvs. at pensionsordningerne straks påbegynder udbetaling. Ydelserne til de efterladte bliver typisk ikke udskudt, og de vil derfor også kun sjældent være opsatte eller hvilende. Firmapensionskasserne vil således i praksis kun yderst sjældent blive forpligtede til at yde information i henhold til den foreslåede stk. 4, som netop henviser til informationerne i forhold til hvilende medlemmer og hvilende ordninger, jf. den foreslåede stk. 3.

Det foreslås i *stk. 5*, at oplysningerne i stk. 1-4 skal være klare, skriftlige og gives inden for en rimelig frist, og at firmapensionskassen ikke er forpligtet til at udlevere oplysningerne mere end én gang om året.

Bestemmelsen skal sikre, at medlemmerne har mulighed for at sætte sig ind i de oplysninger, som de modtager. Pensionsforhold opfattes af mange medlemmer som svært tilgængeligt stof, og det er derfor vigtigt, at sprogbrugen i forbindelse med afgivelse af informationer er klart, så det sætter modtageren i stand til at forstå det pågældende budskab.

Kravet om skriftlighed skal forstås i overensstemmelse med almindelig praksis på området, hvor skriftlighedskravet er opfyldt ved anvendelse af papirformat eller andet varigt medium. Det er således muligt at opfylde skriftlighedskravet med bl.a. elektroniske og digitale løsninger.

At firmapensionskasserne ikke er forpligtet til at udlevere oplysningerne mere end én gang om året, er af hensyn til de administrative byrder, som pensionskasserne vil kunne opleve, hvis et medlem bliver ved med at anmode om opdaterede informationer. Dermed udnyttes den valgmulighed, som portabilitetsdirektivet foreskriver i artikel 6, stk. 4, om, at medlemsstaterne kan fastsætte, at sådanne oplysninger kun skal gives én gang om året.

Den foreslåede § 94 gennemfører artikel 6 i portabilitetsdirektivet om oplysninger vedrørende pensionsrettigheder til aktive medlemmer, hvilende medlemmer og efterladte.

Til § 95

Den gældende § 64 d i lov om tilsyn med firmapensionskasser angiver, hvilke nærmere pensionsordninger og produkter, som §§ 64 a-64 c ikke finder anvendelse på.

Den foreslåede § 95 fastsætter i lighed med den gældende § 64 d, hvilke nærmere pensionsordninger og produkter, som §§ 92-94 ikke finder anvendelse på.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 64 d i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Det foreslås i *stk. 1*, at de foreslåede §§ 92-94 ikke finder anvendelse på visse nærmere beskrevne pensionsordninger.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at de foreslåede §§ 92-94 ikke finder anvendelse på pensionsordninger, som på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse ikke længere optager medlemmer. Ordninger, som er lukket for medlemsadgang, vil dermed ikke være omfattet af de nye regler om retten til at optjene, bevare eller få oplysninger om pensionsordninger.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at de foreslåede §§ 92-94 ikke finder anvendelse på pensionsordninger, der er taget under administration i henhold til §§ 80, stk. 4-6 og 83, stk. 2-4, så længe administrationen varer. Ordninger, der er taget under administration af en administrator, som er udpeget af Finanstilsynet, vil dermed heller ikke være omfattet af de nye regler om retten til at optjene, bevare eller få oplysninger om pensionsordninger. En firmapensionskasse kan tages under administration, når firmapensionskassen ikke længere kan fortsætte sin virksomhed. Det er Finanstilsynet, der træffer afgørelse herom, og der etableres et administrationsbo, som er en selvstændig juridisk person, der er forskellig fra firmapensionskassen.

Når der enten er sket overdragelse af pensionsbestanden til et eller flere forsikringsselskaber eller pensionskasser, jf. § 83, stk. 2, jf. § 257 i lov om finansiel virksomhed, eller sket stiftelse af et gensidigt forsikringsselskab, jf. § 83, stk. 2, jf. § 258 i lov om finansiel virksomhed, vil ordningerne i de pågældende livsforsikringsselskaber eller pensionskasser igen være omfattet af bestemmelserne enten i lov om finansiel virksomhed eller den foreslåede lov.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at de foreslåede §§ 92-94 ikke finder anvendelse på en engangsydelse fra et pensionstegnende firma til en lønmodtager ved den pågældende lønmodtagers ansættelsesforholds ophør, som ikke er knyttet til alderspension. En engangsydelse, der ikke er knyttet til bidrag med henblik på alderspension, som udbetales direkte eller indirekte ved ansættelsesforholdets ophør, og som udelukkende finansieres af det pensionstegnende firma, er således ikke omfattet af de foreslåede §§ 92-94.

Reglerne finder ikke anvendelse på de ordninger, som er omfattet af forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, jf. portabilitetsdirektivets artikel 2, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2*, at de foreslåede §§ 92 og 93 alene finder anvendelse for pensionsopsparingen og ikke eventuelle forsikringer, som er knyttet til pensionsordningen, eller ydelser, som tilfalder andre begunstigede end lønmodtageren selv. Er der eksempelvis knyttet invalide- eller efterladteydelser, herunder børnepension, enkepension eller samleverpension til pensionsordningen, finder bestemmelserne således ikke anvendelse på de pågældende ydelser.

Bestemmelsen implementerer artikel 2, stk. 2 og 3, i portabilitetsdirektivet.

Til § 96

Det følger af den gældende § 65, stk. 1, 1. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at Finanstilsynet og dets bestyrelse påser overholdelsen af denne lov og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 24 c, jf. dog § 68. Det følger endvidere af § 65, stk. 1, sidste pkt., at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen påser overholdelsen af § 20. Af den gældende § 65, stk. 2, følger, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med firmapensionskasser med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede § 96 fastlægger reglerne for Finanstilsynets tilsyn med overholdelsen af denne lov.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 65 i lov om tilsyn med firmapensionskasser med den tilføjelse, at Finanstilsynet, udover ikke at føre tilsyn med den gældende § 24 c om ufordelagtig behandling af whistleblowere som foreslås videreført i lovforslaget § 44, heller ikke fører tilsyn med det foreslåede § 35, stk. 7, der vedrører ufordelagtig behandling af nøglepersoner, der har indberettet overtrædelser m.v. til Finanstilsynet. Herudover foreslås det, at STS-forordningen indsættes i § 96, stk. 1, 2. pkt., hvorefter Finanstilsynet skal påse overholdelsen af STS-forordningen.

Bestemmelsen implementerer artikel 47, stk. 1, 2, 4 og 5, og delvist artikel 48, stk. 2, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og af de bestemmelser, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 35, stk. 7, og § 44, jf. dog § 110. Det påhviler således Finanstilsynet at påse overholdelsen af lov om firmapensionskasser bortset fra lovforslagets § 44 om forbud mod ufordelagtig behandling m.v. af ansatte, som har indberettet overtrædelser til en whistleblowerordning eller ufordelagtig behandling af nøglepersoner, der har indberettet overtrædelser m.v. til Finanstilsynet, jf. lovforslagets § 35, stk. 7, og godtgørelsesbestemmelsen knyttet til overtrædelse af disse forbud. Finanstilsynet påser også overholdelsen af regler udstedt i medfør af loven.

Finanstilsynet fører ikke tilsyn med lovforslagets § 110 om anmeldelse og registrering af oplysninger til Erhvervsstyrelsen.

Bestemmelsen sammenholdt med lovforslagets § 83 udgør den generelle hjemmel til at udstede påbud, påtaler m.v. Påbud gives når en pensionskasse eller en person handler i strid med loven, eller hvis en pensionskasse eller person undlader at handle, hvor handling er påkrævet efter loven. Et påbud kan også gives til en sammenslutning af personer.

Muligheden for at udstede påbud om afsættelse af ledelsesmedlemmer fremgår særskilt af lovforslagets § 97. Der foreslås også indført en mulighed for at pålægge en pensionskasses bestyrelse, direktion, en pensionskasse som sådan, likvidator eller revisor daglige eller ugentlige bøder, hvis de undlader at efterkomme de pligter, der efter loven eller bestemmelser fastsat i henhold til loven påhviler dem over for Finanstilsynet i lovforslagets § 117.

Ved meddelelse om et påbud fastsætter Finanstilsynet sin frist ud fra en konkret vurdering i den enkelte sag henset til overtrædelsens karakter. En alvorlig overtrædelse vil f.eks. kunne medføre, at fristen for efterlevelse af påbuddet er kortere end ved mindre alvorlige overtrædelser.

Forvaltningsretligt er et påbud en afgørelse, og den skal derfor ledsages af en begrundelse og en klagevejledning.

Der bør ikke udstedes påbud for enhver overtrædelse af lovgivningen. Som udgangspunkt skal påbudsmuligheden anvendes i forbindelse med virksomheders og personers overtrædelse af kravene, når overtrædelserne er alvorlige, gentagne, systematiske eller en kombination heraf.

Med muligheden for at udstede påbud sikres Finanstilsynet et smidigt og hurtigt redskab til at sikre overholdelse af lovens regler. Et påbud kan eksempelvis anvendes i tilfælde, hvor en virksomhed har så store mangler i sine interne procedurer, at Finanstilsynet anser det for nødvendigt at udstede påbud om forbedring af forholdet.

Der kan meddeles påbud for overtrædelse af både bestemmelser i denne lov samt bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Ved ukomplicerede og ikke væsentlige overtrædelser af formalia, og hvor virksomheden eller personen i forbindelse med Finanstilsynets undersøgelse erkender, at der er begået en fejl, kan Finanstilsynet som et alternativ til et påbud vælge at indgå en mundtlig aftale med virksomheden eller personen om en straksforbedring. Med begrebet straksforbedring forstås, at virksomheden eller personen indvilliger i straks at rette op på forholdet i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud herom, og straksforbedring anvendes, hvor det vurderes, at et påbud vil fremstå unødigt formalistisk.

Et påbud skal ikke forveksles med en påtale. En påtale anvendes i forbindelse med en konstateret lovovertrædelse, der ikke længere består. Situationen foreligger både, hvor lovovertrædelsen vedrører en situation af midlertidig karakter, der nu er afsluttet, og hvor virksomheden af egen drift har bragt forholdet i orden. Består lovovertrædelsen stadig, kan en påtale ikke anvendes som reaktion. Det bemærkes dog, at ved grovere eller gentagne lovovertrædelser vil der i stedet eventuelt kunne foretages politianmeldelse.

Efter lovforslagets § 116, stk. 3, kan undladelse af at efterkomme et påbud straffes med bøde. Ansvarssubjektet for overtrædelse heraf er den person, som er modtager af påbuddet. For så vidt angår juridiske personer henvises der også til lovforslagets § 116, stk. 6, og bemærkningerne hertil.

Finanstilsynets tilsyn skal bygge på en fremadskuende og risikobaseret tilgang, og Finanstilsynets beføjelser skal håndhæves på en måde, der er rettidig og står i et rimeligt forhold til størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af pensionskassen, jf. artikel 47, stk. 2 og 4, i IORP II-direktivet. Herudover skal Finanstilsynet på behørig vis tage hensyn til den mulige indvirkning af dets foranstaltninger på stabiliteten i de finansielle systemer i Unionen, navnlig i nødsituationer, jf. artikel 47, stk. 5, i IORP II-direktivet.

Det foreslås endvidere i *stk. 1, 2. pkt.*, at Finanstilsynet i forhold til firmapensionskasser påser overholdelse Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering.

Efter artikel 29 i STS-forordningen skal hvert medlemsland udpege en kompetent myndighed til at varetage de opgaver, der følger af forordningen. Efter artikel 30 skal hvert medlemsstat sikre, at den kom-

petente myndighed, som er udpeget i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1- 5, har de tilsyns-, undersøgelses- og sanktionsbeføjelser, der er nødvendige for, at den kan opfylde sine opgaver i henhold til denne forordning

Indsættelsen af forordningen i bestemmelsen vil medføre, at Finanstilsynet udpeges som kompetent myndighed.

Bestemmelsen gennemfører STS-forordningens artikel 29 og til dels artikel 30.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at Erhvervsstyrelsen påser overholdelsen af lovforslagets § 21 om anmeldelse og registrering til Erhvervsstyrelsen. Oplysningerne, der skal anmeldes til og registreres hos Erhvervsstyrelsen, udgør f.eks. navn, adresse, ledelse, vedtægtsændringer m.v.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet efter *stk. 1* med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed.

Med forslaget vil bestyrelsen, i lov om finansiel virksomhed, skulle træffe beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter samt i sager, der har videregående betydelige følger, jf. § 345, stk. 7, nr. 4. Ved reaktioner forstås afgørelser i forvaltningsretlig forstand, herunder påtaler og påbud, men reaktioner dækker også over risikoplysninger m.v. Med bestemmelsen vil Finanstilsynets bestyrelse eksempelvis være kompetent til at træffe beslutning om en reaktion, som retter sig mod en konkret pensionskasse, der er omfattet af loven, men bestyrelsen vil også være kompetent til at træffe beslutning om reaktioner i principielle sager vedrørende lovfortolkning og lovanvendelse, herunder ændring af Finanstilsynets praksis, hvor der ikke nødvendigvis er en konkret pensionskasse, som reaktionen retter sig imod.

En sag har et principielt indhold, når der er tvivl af en vis betydning om fortolkningen af en bestemmelse, eller hvis en hidtidig fortolkning ændres. At en sag vedrører en bestemmelse, der ikke har været anvendt før, gør ikke i sig selv sagen principiel. Videregående betydelige følger for en eller flere virksomheder eller hele branchen kan f.eks. være afgørelser, der påbyder, at en bestemt praksis skal følges, hvilket vil medføre anvendelse af betydelige ressourcer for virksomhederne.

Derudover skal bestyrelsen, træffe beslutning om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og godkende regler og vejledninger, der skal udstedes af Finanstilsynet i medfør af nærværende lovforslag, jf. § 345, stk. 7, nr. 7.

Ved regler forstås bekendtgørelser og cirkulærer. Finanstilsynets bestyrelse skal også godkende de vejledninger, som Finanstilsynet måtte finde behov for at udstede i medfør af loven. Forslaget skal ses som en naturlig konsekvens af bestyrelsens øvrige beføjelser, idet vejledninger dels er en kodificering af praksis i henhold til loven, som bestyrelsen med tiden vil fastlægge, og dels angiver fortolkningsbidrag m.v. vedrørende lovens bestemmelser. En vejledning retter sig mod de virksomheder, der skal administrere de regler, som vejledningen udmønter, og en vejledning forklarer, hvad virksomhederne i praksis skal gøre for at efterleve lovgivningens regler. En vejledning indeholder ikke lovkrav eller regler, men derimod en vejledning til forståelse af den lovmæssige regulering.

Ifølge § 65 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser kan Finanstilsynet under nogle givne forudsætninger påbyde en pensionskasse at afsætte en direktør eller et medlem af bestyrelsen i pensionskassen.

Den foreslåede bestemmelse i § 97 fastlægger regler om Finanstilsynets muligheder for at afsætte et ledelsesmedlem i en pensionskasse.

Bestemmelsen viderefører med sproglige ændringer § 65 b, i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet kan påbyde en pensionskasse at afsætte en direktør i pensionskassen inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter lovforslagets § 41, stk. 1, nr. 2-5, ikke kan varetage stillingen.

Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet vil kunne påbyde en pensionskasse at afsætte en direktør, som ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed i lovforslagets § 41, stk. 1, nr. 2-5.

Efterkommer pensionskassen ikke påbuddet, vil Finanstilsynet kunne benytte sin hjemmel i lovforslagets § 117, til at give tvangsbøder. Tvangsbøder anses for at være et bedre tvangsmiddel til at sikre et hurtigt og effektivt indgreb end muligheden for at inddrage pensionskassens tilladelse. Sidstnævnte mulighed bevares dog, men vil kun finde anvendelse i ekstreme situationer, hvor alle andre indgrebsmuligheder er udtømte. Der henvises til bemærkningerne neden for til det foreslåede stk. 8. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 41, stk. 1, nr. 2-5.

Inden Finanstilsynet påbyder en direktør at nedlægge sit hverv, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en partshøring af pensionskassen og af den, som påbuddet retter sig mod. Inden Finanstilsynet træffer afgørelse i sagen om påbuddet, forelægges spørgsmålet for Finanstilsynets bestyrelse, som i medfør af lovforslagets § 96, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed træffer beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i en pensionskasse at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter lovforslagets § 41, stk. 1, nr. 2-5, ikke kan varetage hvervet.

Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet kan gribe ind direkte over for bestyrelsesmedlemmer i pensionskasser, som ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, ved at påbyde vedkommende at nedlægge sit hverv. Det vil være mindre indgribende over for pensionskassen og dennes fortsatte drift end at inddrage pensionskassens tilladelse.

Efterlever bestyrelsesmedlemmet ikke et påbud udstedt af Finanstilsynet, straffes vedkommende med bøde, jf. lovforslagets § 116, stk. 5.

Det er forventningen, at en pensionskasse selv griber ind over for den direktør eller det bestyrelsesmedlem, der ikke længere viser sig at være egnet og hæderlig til at bestride stillingen eller hvervet. Finanstilsynets indgrebsmuligheder skal derfor alene anvendes i de ganske særlige tilfælde, hvor pensionskassen mod forventning ikke selv har afsat den pågældende direktør, eller det pågældende bestyrelsesmedlem ikke selv har nedlagt sit hverv.

Inden Finanstilsynet påbyder et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en partshøring af pensionskassen og af den, som påbuddet retter sig mod. Inden Finanstilsynet træffer afgørelse i sagen om påbuddet, forelægges spørgsmålet for bestyrelsen for Finanstilsynet, som i medfør af lovforslagets § 96, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed træffer beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet kan påbyde en pensionskasse at afsætte en nøgleperson i pensionskassen inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter lovforslagets § 41, stk. 1, nr. 2-5, ikke kan varetage stillingen.

Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet vil kunne påbyde en pensionskasse at afsætte en nøgleperson, som ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed i lovforslagets § 41, stk. 1, nr. 2-5.

Efterkommer pensionskassen ikke påbuddet, vil Finanstilsynet kunne benytte sin hjemmel i lovforslagets § 117, til at give tvangsbøder. Tvangsbøder anses for at være et bedre tvangsmiddel til at sikre et hurtigt og effektivt indgreb end muligheden for at inddrage pensionskassens tilladelse. Sidstnævnte mulighed bevares dog, men vil kun finde anvendelse i ekstreme situationer, hvor alle andre indgrebsmuligheder er udtømte. Der henvises til bemærkningerne neden for til det foreslåede *stk. 8*.

Inden Finanstilsynet påbyder en nøgleperson at nedlægge sit hverv, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en partshøring af pensionskassen og af den, som påbuddet retter sig mod. Inden Finanstilsynet træffer afgørelse i sagen om påbuddet, forelægges spørgsmålet for bestyrelsen for Finanstilsynet, som i medfør af lovforslagets § 96, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed træffer beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet kan påbyde en pensionskasse at afsætte en direktør eller nøgleperson, når der er rejst tiltale mod denne i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis en domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i lovforslagets § 41, stk. 1, nr. 3. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af bestyrelsen i en pensionskasse at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet får mulighed for at påbyde en pensionskasse midlertidigt at fjerne en direktør eller nøgleperson eller påbyde et bestyrelsesmedlem midlertidigt at nedlægge sit hverv allerede fra det tidspunkt, hvor tiltale er rejst, og indtil straffesagen er afsluttet. Det er en forudsætning for udstedelse af et påbud efter denne bestemmelse, at der er rejst tiltale mod den pågældende.

Det kan i nogle tilfælde være tidsmæssigt krævende at placere et strafansvar. Imidlertid tilsiger hensynet til pensionskassen, medlemmerne, pensionsmodtagerne og de almene samfundsinteresser, som ligger bag kravene om egnethed og hæderlighed, at Finanstilsynet får mulighed for at gribe ind over for

et ledelsesmedlem eller nøgleperson på et tidligere tidspunkt for at afværge risikoen for, at vedkommende påfører en pensionskasse skade. Finanstilsynets reaktion vil derfor ofte være påkrævet, så snart der er en bestyrket mistanke om, at det pågældende ledelsesmedlem eller nøgleperson har begået et strafbart forhold.

Ved vurderingen af, om der skal meddeles et midlertidigt påbud i medfør af denne bestemmelse, skal Finanstilsynet afveje forseelsens grovhed og det konkrete behov for at fjerne vedkommende over for hensynet til den pågældendes retssikkerhed.

Den endelige stillingtagen til, om en person opfylder betingelserne for at være direktør, nøgleperson eller bestyrelsesmedlem i en pensionskasse, i tilfælde hvor denne midlertidigt er fjernet fra pensionskassens ledelse, forudsættes at finde sted i forbindelse med afgørelsen af straffesagen, jf. § 79 i straffeloven. Det følger af denne bestemmelse, at man i forbindelse med domfældelse for en strafbar handling ved dom kan fratage en person retten til at udøve erhverv, som er underlagt krav om autorisation eller godkendelse. Hermed sikres det, at der foretages et samlet opgør med retsfølgerne af en lovovertrædelse.

Bliver der under straffesagen nedlagt påstand om, at tiltalte ikke opfylder betingelserne til egnethed og hæderlighed i lovforslagets § 41, men der ved en fejl ikke sker pådømmelse af spørgsmålet, vil denne fejl kunne rettes gennem en anke af rettens afgørelse.

Sker der i en straffesag ikke samtidig pådømmelse af spørgsmålet om egnethed og hæderlighed, vil spørgsmålet efterfølgende kunne prøves ved domstolene. Det kan bl.a. ske ved, at Finanstilsynet udsteder et påbud til pensionskassen, jf. det foreslåede stk. 1, eller et påbud direkte til personen, jf. det foreslåede stk. 2, og den, som påbuddet retter sig imod, forlanger, at påbuddet indbringes for domstolene, jf. det foreslåede stk. 5. Der vil ved en prøvelse af Finanstilsynets påbud kunne tages hensyn til den allerede udmålte straf, således som det ville være sket, hvis strafudmålingen og rettighedsfrakendelsen var sket samtidig med afgørelse af straffesagen.

Inden Finanstilsynet påbyder en pensionskasse at afsætte en direktør, nøgleperson eller et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en parts-høring af pensionskassen og af den, som påbuddet retter sig mod. I denne fase vil bestyrelsen have mulighed for af egen drift at afsætte en direktør eller nøgleperson. Inden Finanstilsynet træffer afgørelse i sagen om påbuddet, forelægges spørgsmålet bestyrelsen i Finanstilsynet, som i medfør af lovforslagets § 96, stk. 2, der henviser til § 345 i lov om finansiel virksomhed, træffer afgørelse i tilsynssager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger.

Det foreslås i *stk. 5*, at varigheden af påbud meddelt efter *stk. 2* på baggrund af lovforslagets § 41, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5, skal fremgå af påbuddet.

Det kan ikke forventes, at man straks efter afslutningen af en konkurs eller en gældssanering på ny kan anses for at opfylde kravene til egnethed og hæderlighed. Det vil bero på en konkret vurdering, hvor længe påbuddet skal gælde.

Finanstilsynets afgørelser kan påklages til Erhvervsankenævnet af den pensionskasse eller det bestyrelsesmedlem, som påbuddet retter sig imod, jf. lovforslagets § 111, stk. 1. Denne klageadgang oprettholdes.

Det foreslås i *stk. 6*, at påbud meddelt i henhold til *stk. 1-4* til en pensionskasse og af den person, som påbuddet vedrører, kan forlanges indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet inden 4 uger efter, at påbuddet er meddelt den pågældende. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Der stilles ingen formkrav til anmodningen. Den foreslåede bestemmelse afskærer ikke den pågældende pensionskasse og den person, som påbuddet retter sig mod, fra selv at anlægge sag ved domstolene gennem den almindelige borgerlige retspleje.

En anmodning om indbringelse af sagen for domstolene tillægges som udgangspunkt ikke opsættende virkning, idet det vil stride mod hensynet til at sikre en løbende og effektiv håndhævelse af kravene om egnethed og hæderlighed. Dog har retten mulighed for ved kendelse at bestemme, at den pågældende under sagens behandling kan opretholde sit hverv eller forblive i sin stilling, mens sagen verserer for retten.

Det foreslås i *stk. 7*, at Finanstilsynet af egen drift eller efter ansøgning kan tilbagekalde et påbud meddelt et bestyrelsesmedlem efter *stk. 2* og *stk. 3, 3. pkt.* Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilbagekaldelse, kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet inden 4 uger efter, at afslaget er meddelt den pågældende. Anmodning om domstolsprøvelse kan dog kun fremsættes, hvis påbuddet ikke er tidsbegrænset, og der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet eller mindst 2 år efter, at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet ved dom.

Bestemmelsen vil især være relevant i forhold til påbud, som ikke er tidsbegrænsede.

I tilfælde hvor en person, som er blevet påbudt at nedlægge sit hverv eller fratræde sin stilling, ansøger om at få påbuddet tilbagekaldt, men hvor Finanstilsynet afslår denne ansøgning, indføres der som udgangspunkt samme mulighed for at kunne forlange et afslag på ansøgning om tilbagekaldelse indbragt for domstolene af Finanstilsynet som efter det foreslåede *stk. 5*, hvor der gives mulighed for at kunne forlange et påbud indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Det indebærer, at ansøgeren vil kunne forlange, at Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter, at vedkommende har indgivet begæring herom til Finanstilsynet.

Det er ikke muligt at begære et afslag på at omgøre et tidsbegrænset påbud indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Det er heller ikke muligt at begære et afslag på tilbagekaldelse af et tidsbegrænset påbud indbragt for domstolene, før der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet eller mindst 2 år efter, at en domstol senest har stadfæstet et afslag på tilbagekaldelse. Tidsbegrænsningen for, hvornår et afslag kan forlanges indbragt for domstolene, foreslås indført for at sikre, at ikke ethvert afslag på tilbagekaldelse af et påbud vil kunne forlanges indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Dette skyldes, at der må forventes at forløbe en tilstrækkelig tidsperiode fra påbuddet er udstedt, til forholdene, der har dannet grundlag for det af Finanstilsynet udstedte påbud eller har dannet grundlag for at en domstol har stadfæstet et afslag på tilbagekaldelse, har ændret sig.

De foreslåede begrænsninger har kun betydning for muligheden for at kræve sagen indbragt for domstolene af Finanstilsynet. En person, som har modtaget et afslag på sin ansøgning, vil til enhver tid have mulighed for selv at anlægge sag ved domstolene gennem den almindelige borgerlige retspleje.

Det foreslås i *stk. 8*, at har en pensionskasse ikke afsat direktøren eller nøglepersonen inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage pensionskassens tilladelse, jf. lovforslagets § 85, nr. 3. Finanstilsynet kan endvidere inddrage pensionskassens tilladelse, jf. lovforslagets § 85, nr. 3, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af *stk. 2-3*.

Derved sikres Finanstilsynet en sanktionsmulighed, som vil kunne benyttes i de helt ekstreme situationer, hvor en pensionskasse eller en person ignorerer såvel påbud som bøder.

Til § 98

Det følger af den gældende § 65 c, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at Finanstilsynet skal undersøge pensionskassernes forhold, herunder ved gennemgang af løbende indberetninger og ved inspektioner i den enkelte pensionskasse. Den gældende § 65 c, stk. 2, foreskriver, at der skal afholdes et afsluttende møde efter en inspektion med bestyrelsen, direktøren, den ansvarshavende aktuar og pensionskassens revisor, hvor Finanstilsynet skal meddele sine konklusioner vedrørende inspektionen. Herefter skal Finanstilsynets væsentlige konklusioner fremsendes i en skriftlig rapport til pensionskassens bestyrelse, direktør, ansvarshavende aktuar og pensionskassens revisor, jf. den gældende § 65 c, stk. 3.

Den foreslåede § 98 fastsætter, at Finanstilsynet skal undersøge pensionskasserne, herunder ved gennemgang af løbende indberetninger og ved inspektioner i pensionskassen.

Bestemmelsen viderefører delvist den gældende § 65 c med en række sproglige ændringer og konsekvensrettelser. Kravene om, at den ansvarshavende aktuar skal med til det afsluttende møde samt modtage en skriftlig rapport videreføres ikke, idet kravet om at antage en ansvarshavende aktuar ikke videreføres i lovforslaget. Ændringen er således en konsekvens af, at den ansvarshavende aktuar som institution ikke længere eksisterer.

Bestemmelsen implementerer delvist artikel 45, stk. 2, artikel 46 samt artikel 47, stk. 2 og 3, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet skal undersøge pensionskassernes forhold, herunder ved gennemgang af løbende indberetninger og ved inspektioner i den enkelte pensionskasse.

Tilsynet skal primært bygge på en fremadskuende og risikobaseret tilgang, jf. også artikel 47, stk. 2 i IORP II-direktivet. De undersøgelsesprocedurer for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, der blev indført i lov om finansiell virksomhed på baggrund af lov om banker og sparekasser m.v. og det såkaldte Koktvedgaardpanels rapport fra 1995 om »Finanstilsynets kontrol med de danske pengeinstitutter«, skal fortsat danne udgangspunkt for undersøgelser i pensionskasser.

Det foreslås i *stk. 2*, at efter inspektion i en pensionskasse skal der afholdes et møde med deltagelse af pensionskassens bestyrelse, direktøren og pensionskassens revisor, medmindre inspektionen alene

vedrører afgrænsede aktivitetsområder i pensionskassen. På mødet skal Finanstilsynet meddele sine konklusioner vedrørende inspektionen.

For at Finanstilsynet ikke i en konkret sag yder vejledning på en sådan måde, at tilsynet er afskåret fra at træffe afgørelse i samme sag, foreslås det, at Finanstilsynet alene skal meddele sine konklusioner på inspektionen, herunder om de forhold, som efterfølgende skal indgå i rapporten til den finansielle virksomheds ledelse, jf. bemærkningerne til stk. 3.

Hvis konklusionen omfatter områder, hvor pensionskassen ikke overholder lovgivningen, vil konklusionen indeholde krav til pensionskassen om, at forholdene lovliggøres. Herudover kan konklusionen indeholde oplysninger om pensionskassens risikoprofil. F.eks. kan Finanstilsynet inden for reglerne i lovforslagets § 102 om Finanstilsynets tavshedspligt henlede opmærksomheden på, at pensionskassens tabsrisiko på et eller flere områder er væsentlig større end sammenlignelige pensionskassers tabsrisiko. Det er da op til pensionskassens ledelse at beslutte, om tabsrisikoen er acceptabel, eller om den skal nedbringes. Undladelse af at nedbringe risikoen kan dog i visse tilfælde være i strid med et påbud givet af Finanstilsynet i henhold til lovforslagets § 83.

Hvis en inspektion kun har omfattet afgrænsede aktivitetsområder, kan inspektionen i stedet afsluttes med et møde, hvor den ansvarlige for det undersøgte område orienteres om Finanstilsynets konklusioner. Dette gælder f.eks. store finansielle koncerner eller ved administrationsfællesskaber. Finanstilsynet kan dog også f.eks. foretage temaundersøgelser på tværs af pensionskasserne.

I tilfælde, hvor Finanstilsynet, et medlem af virksomhedens ledelse eller revisor skønner det nødvendigt, afholdes dog møde mellem Finanstilsynet og pensionskassens bestyrelse og direktør og revisor. Dette vil bl.a. omfatte tilfælde, hvor Finanstilsynet har konstateret grove eller gentagne overtrædelser af lovgivningen eller har konstateret, at pensionskassen har en meget høj risikoprofil.

Det foreslås i *stk. 3*, at væsentlige konklusioner skal efter et inspektionsbesøg fremsendes i form af en skriftlig rapport til pensionskassens bestyrelse, direktør og pensionskassens revisor. Finanstilsynet skal således efter et inspektionsbesøg fremsende en skriftlig rapport med de væsentlige konklusioner til pensionskassens bestyrelse, direktør og revisor.

Rapporten kan på samme måde som Finanstilsynets konklusioner på mødet anført i *stk. 2* omfatte lovovertrædelser, hvor Finanstilsynet kræver, at pensionskassen lovliggør forholdene, og den kan omfatte oplysninger til pensionskassen om dens risikoprofil.

Finanstilsynet kan vælge at sende et særskilt brev til den finansielle virksomheds direktion med konklusioner, der er mindre væsentlige, og som derfor ikke er med i rapporten til direktøren, bestyrelsen og revision.

Til § 99

Det følger af den gældende § 65 d, at Finanstilsynet efter de procedurer, der er fastsat i EU-retlige regler herom, kan forbyde en udenlandsk pensionskasse omfattet af § 21 b med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, at yde tjenesteydelser her i landet. Det følger af bestemmelsen, at Finanstilsynet kan forbyde

udenlandske pensionskasser at udøve tjenesteydelser her i landet, hvis pensionskassen groft eller gentagne gange har overtrådt bestemmelser i denne lov, regler udstedt i medfør af loven eller anden lovgivning, der retter sig mod pensionskasse, og det ikke ved påbud eller sanktioner efter denne lov har været muligt at bringe overtrædelsen til ophør.

Den foreslåede § 99 fastsætter, at Finanstilsynet i visse tilfælde kan forbyde en udenlandsk pensionskasse, at yde tjenesteydelser her i landet.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 65 d i lov om tilsyn med firmapensionskasser, dog med sproglige ændringer og konsekvensrettelser, der relaterer sig til paragrafnumre.

Bestemmelsen implementerer artikel 11, stk. 11, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet efter de procedurer, der er fastsat i EU-retlige regler herom, kan forbyde en udenlandsk pensionskasse omfattet af § 88 med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, at yde tjenesteydelser her i landet.

Procedurerne følger af artikel 11, stk. 10 og 11, i IORP II-direktivet. Procedurerne foreskriver, at såfremt Finanstilsynet konstaterer uregelmæssigheder i relation til en pensionskasse, der driver grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed i Danmark i medfør af lovforslagets § 88, skal Finanstilsynet omgående orientere den kompetente myndighed i hjemlandet, jf. lovforslagets § 88, stk. 4. Herefter skal den kompetente myndighed i hjemlandet koordineret med Finanstilsynet træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at pensionskassen ophører med de påviste overtrædelser.

Såfremt pensionskassen på trods af de foranstaltninger, som hjemlandets kompetente myndighed har truffet, eller fordi der ikke findes passende foranstaltninger i hjemlandet, fortsat overtræder de gældende social- og arbejdsmarkedsretlige regler eller reglerne om oplysningspligt overfor medlemmer eller god skik, der er udstedt i medfør af lovforslagets § 8, stk. 2, i Danmark, kan Finanstilsynet, efter at have underrettet hjemlandets kompetente myndigheder, i medfør af det foreslåede *stk. 2* træffe passende foranstaltninger til at forebygge eller straffe yderligere overtrædelser, herunder, hvis det er strengt nødvendigt, hindre pensionskassen i at administrere det pensionstegnende firmas pensionsordning i Danmark.

Som procedurerne foreskriver skal Finanstilsynet som hovedregel først søge at bringe lovovertrædelserne til ophør gennem påbud og sanktioner efter de bestemmelser i loven, der finder direkte anvendelse på den udenlandske pensionskasse. Hvis det ikke lykkes at bringe overtrædelserne til ophør, og foranstaltninger, iværksat af hjemlandets tilsynsmyndigheder, derudover ikke har haft den ønskede virkning, kan Finanstilsynet forbyde pensionskassen at udøve tjenesteydelser her i landet.

I særligt akutte tilfælde kan Finanstilsynet iværksætte de nødvendige retsbevarende foranstaltninger for at beskytte medlemmer og pensionsmodtagere, for hvem der udføres tjenesteydelser, inden der iværksettes procedurer i forhold til hjemlandets tilsynsmyndigheder.

Til § 100

Det følger af den gældende § 65 e i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om firmapensionskassers pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af firmapensionskassen og om, at Finanstilsynet kan offentliggøre oplysningerne før firmapensionskassen.

Den foreslåede bestemmelse i § 100 fastsætter, under hvilke omstændigheder Finanstilsynet skal offentliggøre reaktioner og vurderinger af firmapensionskasser.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 65 e i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Herudover tilføjes nye stk. 1-5. De nye bestemmelser i stk. 1-5 gengiver i hovedtræk reglerne, der er udstedt i medfør af den gældende § 65 e i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. bekendtgørelse nr. 1567 af 23. december 2014 om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v., dog med den afgørende ændring, at kun Finanstilsynet er forpligtet til at offentliggøre redegørelsen. Firmapensionskasser vil således med lovforslaget ikke være forpligtet til at offentliggøre en af Finanstilsynet udarbejdet redegørelse om firmapensionskassen. Ændringen er foretaget med henblik på at sikre en direktivnær implementering af IORP II-direktivet. Hertil kommer, at størstedelen af de eksisterende firmapensionskasser ikke har hjemmesider, hvorfor ændringen ikke forventes at få stor betydning.

Bestemmelsen implementerer, sammen med forslaget til § 104, artikel 48, stk. 4, i IORP II-direktivet.

Den foreslåede bestemmelse i § 100 fastsætter, under hvilke omstændigheder Finanstilsynet skal offentliggøre reaktioner og vurderinger af firmapensionskasser og ansvarlige personer.

Det foreslås i *stk. 1*, at efter hver inspektion i en firmapensionskasse udarbejder Finanstilsynet en redegørelse, som Finanstilsynet skal offentliggøre på tilsynets hjemmeside. Redegørelsen beskriver Finanstilsynets vurdering af pensionskassen, herunder de eventuelle centrale påbud, påtaler og risikooplysninger, som pensionskassen har modtaget fra Finanstilsynet. Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til 1. pkt., for domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Redegørelsen skal indeholde oplysninger om overtrædelsernes form og art og identiteten af de ansvarlige personer.

En offentliggørelse skal ske uden unødigt forsinkelse, men tidsfristen for indgivelse af klage til Erhvervsankenævnet skal være overskredet, eller Erhvervsankenævnet skal have afvist at behandle klagen. Offentliggørelsen kan imidlertid ske tidligere, hvis pensionskassen tilkendegiver over for Finanstilsynet, at de ikke agter at påklage reaktionen.

Hvis reaktionen påklages til Erhvervsankenævnet, og nævnet behandler klagen, vil offentliggørelsen først kunne ske, når Erhvervsankenævnet har truffet afgørelse i sagen. Resultatet af Erhvervsankenævnets behandling skal også offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside.

Indbringes reaktionen for domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet skal uden for tilfældene i *stk. 1* offentliggøre en redegørelse, som indeholder de påbud, påtaler og risikooplysninger, der efter Finanstilsynets vurdering er af betydning for medlemmerne og pensionsmodtagerne i pensionskassen samt pensionskassens kreditorer.

Bestemmelsen er tiltænkt tilsynsreaktioner i forbindelse med Finanstilsynets almindelige tilsynsvirksomhed. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om overtrædelsernes form og art og identiteten af de ansvarlige personer.

En offentliggørelse skal ske uden unødigt forsinkelse, men tidsfristen for indgivelse af klage til Erhvervsankenævnet skal være overskredet, eller Erhvervsankenævnet skal have afvist at behandle klagen. Offentliggørelsen kan ske tidligere, hvis pensionskassen tilkendegiver over for Finanstilsynet, at de ikke agter at påklage reaktionen.

Hvis en reaktion påklages til Erhvervsankenævnet, og nævnet behandler klagen, vil offentliggørelsen først kunne ske, når Erhvervsankenævnet har truffet afgørelse i sagen. Resultatet af Erhvervsankenævnets behandling skal også offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside.

Indbringes reaktionen for domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Det foreslås i *stk. 3*, at offentliggørelse efter *stk. 1* og *2*, skal ikke ske, hvis det efter Finanstilsynets vurdering vil medføre uforholdsmæssig stor skade for firmapensionskassen m.v., hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse eller hvis offentliggørelsen udgør en trussel mod de finansielle markeders stabilitet. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 30 i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har givet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Hvis Finanstilsynets vurdering er, at en offentliggørelse ikke vil kunne offentliggøres i overensstemmelse med *stk. 1* og *2*, vil Finanstilsynet kunne vælge at udsætte offentliggørelsen af reaktionerne, ikke at offentliggøre dem eller at offentliggøre dem i anonym form. Offentliggørelse af reaktionen eller vurderingen i anonymiseret forudsætter, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken pensionskasse eller person reaktionen vedrører.

Det foreslås i *stk. 4*, at hvis offentliggørelse er undladt i henhold til *stk. 3*, skal der ske offentliggørelse, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til to år efter beslutningen om udsættelse af offentliggørelse. Baggrunden herfor er, at den offentlige interesse i sådanne reaktioner aftager kraftigt hen over tid, og af administrative årsager. På denne baggrund foreslås en grænse på to år. Kravet til efterfølgende offentliggørelse af en reaktion gælder dog kun, hvis der ikke er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.

Det foreslås i *stk. 5*, at bestemmelsen ikke finder anvendelse for tilsynsreaktioner meddelt en firmapensionskasse i overensstemmelse med § 96, *stk. 2*, jf. § 345, *stk. 7*, i lov om finansiel virksomhed. Reglerne

om offentliggørelse af reaktioner givet af Finanstilsynets bestyrelse eller af Finanstilsynet efter delegation fra bestyrelsen følger af lovforslagets § 104. Der henvises derfor til bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 6*, at Erhvervsministeren kan fastsætte regler om pensionskassers pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af pensionskassen og om, at Finanstilsynet kan offentliggøre oplysningerne før pensionskassen.

Erhvervsministeren (tidligere erhvervs- og vækstministeren) har udnyttet bemyndigelsen bl.a. med hjemmel i den gældende § 65 e i lov om tilsyn med firmapensionskasser til at udstede bekendtgørelse nr. 1567 af 23. december 2014 om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v. Det er forventningen, at firmapensionskasser vil blive skrevet ud af bekendtgørelsen i forbindelse med dette lovforslag, således at firmapensionskasser fremover ikke vil være forpligtet til at offentliggøre Finanstilsynets redegørelser på deres hjemmesider.

Til § 101

§ 66 i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasse vedrører Finanstilsynets beføjelse til at indhente oplysninger til brug for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed.

Den foreslåede § 101 fastsætter, Finanstilsynets beføjelser til at indhente oplysninger til brug for tilsynsvirksomhed.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 66 i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Herudover tilføjes et nyt *stk. 3*, der bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om de forhold, som firmapensionskasser skal indberette om til Finanstilsynet. Formålet med tilføjelsen er at sikre, at firmapensionskasserne fremover nemmere får et overblik over, hvilke forhold, der regelmæssigt skal indberettes til Finanstilsynet. Det nye *stk. 3* erstatter de gældende § 45 og § 45 h, nr. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Bestemmelsen implementerer artikel 31, *stk. 7*, artikel 45, *stk. 2*, artikel 49, *stk. 2*, samt artikel 50, i IORP II-direktivet.

Den foreslåede bestemmelse fastlægger Finanstilsynets generelle beføjelse til at indhente oplysninger til brug for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed og Finanstilsynets beføjelse til at foretage tilsyns- og kontrolundersøgelser uden retskendelse hos virksomheder omfattet af lovforslaget. Herudover bemyndiger bestemmelsen Finanstilsynet til at fastsætte regler for regelmæssige indberetninger til Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 1, 1.pkt.*, at pensionskasserne skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed.

Bestemmelsen udgør sammen med det foreslåede *stk. 2* Finanstilsynets generelle beføjelse til at indhente nødvendige oplysninger hos virksomheder omfattet af lovforslaget.

Det er Finanstilsynet, der vurderer, hvilke oplysninger, der er brug for til udførelsen af tilsynet med virksomhederne. Som offentlig myndighed er Finanstilsynet underlagt et proportionalitetsprincip, hvorfor den mindst indgribende beføjelse altid skal anvendes. Det betyder, at Finanstilsynet før, der indhentes oplysninger, dokumenter eller andre data i enhver form, skal vurdere, om der kan foretages indgreb, der er

mindre indgribende. Som beskrevet oven for skal Finanstilsynet eksempelvis kun indhente de oplysninger, som Finanstilsynet vurderer er nødvendige til brug for udførelsen af tilsyn.

Finanstilsynet skal endvidere i sin sagsbehandling iagttage persondataretlige regler og reglerne i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, herunder særligt kravet om, at Finanstilsynet skal vejlede om selvinkrimineringsprincippet.

Dokumentbegrebet er ikke defineret nærmere i loven, men er teknologineutralt i lighed med, hvad der følger af gældende ret. Begrebet omfatter således egentlige skriftlige dokumenter, herunder fotografier, billeder, kort, rids, m.v. Materiale, der lagres på nye informationsbærere eller i nye former, er derfor omfattet af dokumentbegrebet, i det omfang det pågældende materiale kan sidestilles med egentlige skriftlige dokumenter og aktstykker. F.eks. er e-mails, sms-beskeder, chats og tweets også omfattet af dokumentbegrebet. Det afgørende for, om noget bestemt materiale er omfattet af lovens dokumentbegreb, er således, om det pågældende materiale kan sidestilles med egentlige skriftlige dokumenter.

Et typisk eksempel, hvor Finanstilsynet indhenter oplysninger, dokumenter eller andre data i enhver form, er, når Finanstilsynet i forbindelse med et tilsynsbesøg forinden besøget pålægger, direktionen eller revisionen for pensionskasser at indsamle og indberette en række dokumenter til brug for tilsynsbesøget.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at Finanstilsynet ikke kan indhente oplysninger og dokumenter fra virksomheder, der ikke er under tilsyn og som ikke har forpligtelser i henhold til loven.

Efter det foreslåede *stk. 1, 2. pkt.*, at Finanstilsynet kan undersøge de af loven omfattede pensionskassers forhold og kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til pensionskassen med henblik på indhentelse af oplysninger og ved inspektioner.

Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse i forbindelse med undersøgelser af, om de regler, hvor Finanstilsynet er udpeget som kompetent myndighed, er overholdt. Finanstilsynet må kun skaffe sig adgang til en pensionskasse, hvis det er nødvendigt for, at Finanstilsynet kan udøve sin tilsynsvirksomhed. Det er en betingelse for at anvende den foreslåede bestemmelse, at formålet ikke kan opnås ved brug af mindre indgribende foranstaltninger som f.eks. tvangsbøder.

Tilsyns- og kontrolundersøgelser skal ske i overensstemmelse med reglerne i retssikkerhedsloven. På baggrund af Finanstilsynets nuværende praksis for finansielle virksomheder vil tilsyns- og kontrolundersøgelser almindeligvis blive afholdt på grundlag af varsel og indkaldelse, men vil undtagelsesvist også kunne finde sted med et kort varsel eller uvarslet, hvis virksomhedens forhold eller sagens øvrige omstændigheder tilsiger det. Når Finanstilsynet skønner det nødvendigt at få adgang til en virksomhed uden retskendelse, skal dette ske i overensstemmelse med retssikkerhedslovens regler, herunder iagttagelse af selvinkrimineringsforbuddet.

Tilrettelæggelsen af tilsyns- og kontrolundersøgelser vil i udgangspunktet ske ud fra en risikobaseret tilgang. Heri ligger, at Finanstilsynet har fokus på de større eller risikofyldte pensionskasser, hvor risikoen for overtrædelser af lovgivningen eller konsekvenserne heraf er størst.

Finanstilsynet har behov for at kunne udøve sin virksomhed også i de særlige tilfælde, hvor en pensionskasse måtte nægte at give tilsynet de nødvendige oplysninger eller modvirker en tilsyns- og kontrolun-

dersøgelse. Det kan f.eks. dreje sig om situationer, hvor en pensionskasse undtagelsesvist nægter Finanstilsynet adgang til virksomheden i forbindelse med en tilsyns- eller kontrolundersøgelse. Der kan også være tale om en krisesituation, der kræver, at Finanstilsynet skrider til omgående handling, og hvor en umiddelbar adgang til virksomheden er en forudsætning for at håndtere situationen.

Finanstilsynet har som udgangspunkt udelukkende adgang til forretningslokaler og således ikke til private boliger. I tilfælde, hvor en pensionskasse er af så ringe størrelse at dets forretningslokale befinder sig i et privat hjem, har Finanstilsynet dog adgang hertil i overensstemmelse med denne bestemmelse.

Hvis der er en begrundet mistanke om en strafbar overtrædelse af den finansielle lovgivning, finder retsplejelovens regler om ransgning anvendelse.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at leverandører og underleverandører skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed.

Begreberne outsourcingvirksomhed, leverandør og underleverandør defineres i lovforslagets § 3, nr. 12-14.

For at sikre et effektivt tilsyn også i de særlige situationer, hvor Finanstilsynet, at firmapensionskassen ikke loyalt samarbejder med Finanstilsynet, skal Finanstilsynet have mulighed for at få oplysningerne direkte hos leverandøren. Hjemlen sikrer, at Finanstilsynet kan få de oplysninger, der er nødvendige for sit tilsyn, og kan således også understøtte firmapensionskassen i tilfælde, hvor leverandøren ikke samarbejder loyalt.

Som offentlig myndighed er Finanstilsynet underlagt et proportionalitetsprincip, hvorfor den mindst indgribende beføjelse altid skal anvendes. Det betyder, at Finanstilsynet, inden der indhentes oplysninger, dokumenter eller andre data i enhver form, skal vurdere, om der kan foretages indgreb, der er mindre indgribende. Finanstilsynet vil således som udgangspunkt søge af skaffe de nødvendige oplysninger hos firmapensionskassen (outsourcingvirksomhed), som har pligt til at få de nødvendige oplysninger fra leverandøren.

Finanstilsynet skal endvidere i sin sagsbehandling iagttage persondataretlige regler og reglerne i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, herunder særligt kravet om, at Finanstilsynet skal vejlede om selvinkrimineringsprincippet.

Som udgangspunkt vil Finanstilsynet skaffe de nødvendige oplysninger hos firmapensionskassen, som har pligt til at få de nødvendige oplysninger fra leverandøren.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Finanstilsynet til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til leverandøren og underleverandøren med henblik på indhentelse af oplysninger om den outsourcete aktivitet.

Begreberne outsourcingvirksomhed, leverandør og underleverandør defineres i lovforslagets § 3, nr. 12-14.

Adgangen til fysisk at indhente oplysninger uden retskendelse blev i 2009 udvidet til at omfatte leverandører og underleverandører, hvortil en outsourcingvirksomheds opgaver outsources. Baggrunden for udvidelsen var, at der var vedtaget EU-direktiver og internationale standarder om outsourcing for flere af de typer af virksomheder, som er under Finanstilsynets tilsyn. Det fremgik deraf, at en tilsynsmyndighed skulle have adgang til de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed med de outsourcete aktiviteter. Det skal være muligt for tilsynsmyndigheden at få disse oplysninger direkte fra leverandøren.

Bestemmelsen tænkes anvendt i de situationer, hvor det ikke er muligt at få adgang til de nødvendige oplysninger gennem outsourcingvirksomheden.

Det er ikke længere et krav, at kontrakten mellem outsourcingvirksomheden og leverandøren indeholder bestemmelser om, at Finanstilsynet skal have fysisk adgang til leverandørens lokaler, eftersom denne adgang i forvejen følger af den foreslåede bestemmelse. Det vil imidlertid være vigtigt for outsourcingvirksomheden at informere leverandøren, at Finanstilsynet har adgang til deres lokaler og kan kræve alle oplysninger om den outsourcete aktivitet udleveret. Dette gælder særligt ved outsourcing til udlandet, der ikke kan antages at være bekendt med dansk lovgivning. Ved outsourcing til en leverandør eller underleverandører i udlandet, vil Finanstilsynet have mulighed for at anmode den kompetente myndighed i det pågældende land om at indhente oplysningerne.

De opgaver, som Finanstilsynet skal kunne hente oplysninger om hos leverandører henholdsvis underleverandører, er opgaver, som Finanstilsynet ville kunne indhente oplysninger om i henhold til stk. 1, hvis opgaverne ikke var outsourcet. Indhentelsen af oplysninger skal derfor ikke kunne hindres eller omgås ved outsourcing. Det foreslås derfor, at hjemlen til at indhente oplysninger uden retskendelse udvides til at omfatte leverandører og underleverandører ved outsourcing.

Finanstilsynets adgang til oplysninger hos leverandører henholdsvis underleverandører skal kun omfatte disses forretningslokaler og kun de opgaver, som leverandøren eller underleverandøren varetager i henhold til en outsourcingkontrakt med outsourcingvirksomhed. Finanstilsynet vil som udgangspunkt skaffe de nødvendige oplysninger hos outsourcingvirksomhed, som har pligt til at få de nødvendige oplysninger fra leverandøren. For at sikre et effektivt tilsyn også i de særlige situationer, hvor det for eksempel viser sig, at outsourcingvirksomheden ikke loyalt samarbejder med Finanstilsynet, skal Finanstilsynet have fysisk adgang til oplysningerne direkte hos leverandøren uden retskendelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om de forhold, som pensionskasser regelmæssigt skal indberette til Finanstilsynet.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 45 og § 45 h, nr. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Bestemmelsen implementerer artikel 45, stk. 2, 49, stk. 2, og 50, litra d.

Bestemmelsen er indført for at sikre, at pensionskasserne får et bedre overblik over, hvilke oplysninger, de regelmæssigt skal indberette til Finanstilsynet, eftersom reglerne samles ét sted.

Bemyndigelsen vil blive anvendt til at udstede en ny bekendtgørelse om indberetning til Finanstilsynet. I bekendtgørelsen skal Finanstilsynet fastsætte, hvilke oplysninger, som pensionskasser regelmæssigt skal indberette til Finanstilsynet. Dette vil bl.a. omfatte finansielle rapporter, herunder årsrapporter,

stresstests og følsomhedsanalyser, solvensindberetninger, opgørelse af hensættelserne m.v. Bekendtgørelsen vil også indeholde regler for indberetning af oplysninger, som Finanstilsynet og pensionskasserne er forpligtet til at indberette til den europæiske tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA).

Til § 102

Det følger af den gældende § 66 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at Finanstilsynets ansatte under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e er underlagt en tavshedspligt vedrørende fortrolige oplysninger, som Finanstilsynets ansatte, personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, og eksperter, der handler på tilsynets vegne, får kendskab til gennem tilsynsvirksomhed, samt ansatte af Erhvervsstyrelsen, for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem opgaveløsningen efter § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Den foreslåede § 102 fastsætter, at Finanstilsynets ansatte er underlagt strafbelagt tavshedspligt i forhold til fortrolige oplysninger.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 66 a med en række konsekvensrettelser som følge af ændrede paragrafnumre. Herudover indskrives begrebet pensionsmodtager, eftersom det gældende medlemsbegreb bliver med lovforslaget spaltet som følge af implementeringen af IORP II-direktivet. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 4, 5 og 7. Desuden tilføjes Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed som myndigheder i den gældende § 66 a, stk. 6, nr. 24, som Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til. Der tilsigtes i øvrigt ingen ændring i gældende ret.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med og implementerer artikel 52-58, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynets ansatte under ansvar efter §§ 152-152 e i straffeloven er forpligtede til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, og eksperter, der handler på tilsynets vegne. Tavshedspligten gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. 1.-3. pkt. gælder også for ansatte i Erhvervsstyrelsen, for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem opgaveløsningen efter § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Ved fortrolige oplysninger i den foreslåede bestemmelses forstand forstås oplysninger om en pensionskasses forretningsmæssige forhold og medlemmers og pensionsmodtageres forhold samt andre oplysninger, som efter deres karakter er fortrolige. Oplysninger, som efter deres karakter er offentlige, f.eks. regnskaber og fondsbørsmeddelelser, er ikke omfattet af tavshedspligten. Tilsvarende gælder oprindeligt fortrolige oplysninger, som uden om tilsynet er blevet offentliggjort af andre kanaler i en grad, at det er blevet almindeligt kendt.

Ved oplysninger, der efter deres karakter er fortrolige, forstås, oplysninger, der ikke direkte relaterer sig til enkelte medlemmers, pensionsmodtageres eller virksomheders forhold. Det drejer sig bl.a. om oplysninger om økonomiske eller forretningsmæssige forhold for personer og selskaber, som ikke er medlemmer eller pensionsmodtagere i egentlig forstand, men som f.eks. kautionerer for medlemmer og pensionsmodtagere eller på anden vis har en personlig, økonomisk eller forretningsmæssig tilknytning til medlemmer eller pensionsmodtagere uden selv at være det.

Tavshedspligten er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte pensionskassernes medlemmer og pensionsmodtagere. Hertil kommer et ønske om af konkurrencemæssige grunde at beskytte pensionskassernes forretningsmæssige forhold. Derudover er Finanstilsynets tavshedspligt en afgørende betingelse for den tilsynsmæssige effektivitet. For at Finanstilsynet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må pensionskasserne, medlemmerne og pensionsmodtagerne kunne nære tillid til, at Finanstilsynet ikke videregiver fortrolige oplysninger.

Begrebet tilsynsvirksomhed skal ses i forhold til de pligter, der er pålagt Finanstilsynet i medfør af lovforslagets kapitel 15. Det medfører bl.a., at sager, der relaterer sig til tilsynsforpligtelsen i § 96, stk. 1, hvorefter Finanstilsynet påser overholdelsen af loven og regler udstedt i medfør af heraf, er omfattet af tilsynsvirksomheden. I modsætning hertil er oplysninger, som Finanstilsynet modtager som led i sin reguleringsvirksomhed og informationsvirksomhed ikke omfattet. Udstedelse af bekendtgørelser med hjemmel i loven er eksempelvis ikke omfattet af tilsynsvirksomheden.

Tavshedspligten omfatter også fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager i forbindelse med sin tilsynsvirksomhed fra udenlandske myndigheder.

Derudover er eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne, samt personer, der er ansat i virksomheder, som Finanstilsynet har indgået kontrakt med om udførelsen af serviceopgaver som led i tilsynets drift, også omfattet af bestemmelsen om tavshedspligt. Serviceopgaver som led i driften vil f.eks. være rengøring, vagttjeneste, reparation og vedligeholdelse af elektronisk materiel og kantinedrift.

Tavshedspligten er en særbestemmelse om tavshedspligt, jf. offentlighedslovens § 35. Det indebærer, at der ikke vil være mulighed for adgang til aktindsigt efter offentlighedsloven i oplysninger hos Finanstilsynet, der er omfattet af tavshedspligten. Denne skærpede tavshedspligt går desuden videre end den tavshedspligt, der i medfør af § 27, stk. 1, i forvaltningsloven påhviler alle offentligt ansatte.

Der vil som udgangspunkt være aktindsigt i oplysninger, der ikke er omfattet af den særlige tavshedspligt, uanset om disse findes i en sag, som udelukkende vedrører forbrugerområdet eller om de findes i andre sager i Finanstilsynet, som er omfattet af tilsynets generelle tavshedspligt. Hvis der for eksempel ønskes aktindsigt i oplysninger, som findes i en tilsynssag, som i øvrigt ikke vedrører god skik, vil oplysningerne vedrørende god skik blive ekstraheret fra denne sag og udleveret, mens resten af sagen vil være omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt.

Når Finanstilsynet anmoder en pensionskasse om en redegørelse, vil Finanstilsynet sædvanligvis angive de relevante bestemmelser i den finansielle lovgivning, som vil være tema for redegørelsen. Pensionskassen vil heraf kunne udlede om de oplysninger, som den efterfølgende afgiver til Finanstilsynet, vil kunne udleveres i forbindelse med en begæring om aktindsigt. Ligeledes vil Finanstilsynet ved en inspektion, som specifikt vedrører forbrugerreglerne, særligt gøre pensionskassen opmærksom på, at materiale, som indberettes til Finanstilsynet, og oplysninger, som afgives, vil være omfattet af aktindsigt med de undtagelser, der følger af offentlighedslovens § 30.

Når Finanstilsynet træffer afgørelse i sager på forbrugerområdet, vurderer Finanstilsynet, hvorvidt pensionskasse overholder de offentligretlige adfærdsregler. Derimod behandler Finanstilsynet ikke konkrete tvister mellem et medlem, en pensionsmodtager eller et potentielt medlem og en firmapensionskasse omfattet af denne lov. Derfor vil sagerne typisk ikke indeholde oplysninger om konkrete medlems- eller

pensionsmodtagerforhold. Det kan dog ikke udelukkes, at der i visse findes sådanne oplysninger, for eksempel fordi et medlem selv har indsendt dem til Finanstilsynet, eller fordi pensionskassen i en redegørelse til Finanstilsynet har kommenteret en konkret sag, som har givet Finanstilsynet anledning til at undersøge pensionskassens praksis på et konkret område.

Hvis der søges aktindsigt i en sag, som indeholder oplysninger om konkrete kundeforhold, vil Finanstilsynet i forbindelse med behandlingen af aktindsigtsbegæringen skulle tage stilling til, om disse oplysninger kan udleveres. Drejer det sig om oplysninger om et medlems, en pensionsmodtagers eller et potentielt medlems økonomiske forhold, vil disse oplysninger ikke kunne udleveres, idet der ikke er aktindsigt i enkeltpersoners private forhold, herunder økonomiske forhold, jf. offentlighedslovens § 30, nr. 1.

Hvis Finanstilsynet modtager en aktindsigtsbegæring, som vil indebære udlevering af oplysninger om medlemmer, pensionsmodtagere eller potentielle medlemmer, vil Finanstilsynet i overensstemmelse med praksis i sager om aktindsigt i oplysninger vedrørende privatpersoner eller juridiske personer, indhente en udtalelse fra den pågældende person, hvis oplysninger, der ønskes aktindsigt i. Hvis spørgsmålet om, hvorvidt der kan meddeles aktindsigt i konkrete medlemsoplysninger, er af principiel karakter, vil Finanstilsynet forelægge sagen for Finanstilsynets bestyrelse, jf. lovforslagets § 96, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Reglerne i §§ 100 og 104 er undtagelser til Finanstilsynets tavshedspligt.

Det foreslås i *stk. 2*, at samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, ikke berettiger de personer, som nævnt i *stk. 1*, til at videregive fortrolige oplysninger.

Da de fortrolige oplysninger i langt overvejende grad hidrører fra pensionskasserne, vil det være mest korrekt og sikrest, at det er den pågældende pensionskasse selv, der meddeler oplysningerne til tredjemand. Oplysninger om pensionskassens medlemmer, pensionsmodtagere og potentielle medlemmer kan kun videregives med disses samtykke.

Det foreslås i *stk. 3*, at tavshedspligten i medfør af *stk. 1* ikke finder anvendelse på oplysninger omfattet af *nr. 1* og *2*.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1*, at tavshedspligten i medfør af *stk. 1* ikke finder anvendelse på oplysninger i sager om god pensionskassepraksis.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2*, at tavshedspligten i medfør af *stk. 1* ikke finder anvendelse på oplysninger, som en pensionskasse skal give skriftligt til medlemmer, pensionsmodtagere og potentielle medlemmer.

Disse undtagelser til Finanstilsynets tavshedspligt blev introduceret i 2008 med henblik på at øge offentligheden og åbenheden på forbrugerområdet. Ændringen indebærer, at der dermed fremover var den samme offentlighed om oplysninger, der kom frem i forbindelse med tilsynet med de offentligretlige forbrugerrettede regler på det finansielle område, som hvis reguleringen havde været underlagt Forbrugerombudsmandens tilsyn.

Bestemmelsen indebærer, under forudsætning af overholdelse af forvaltningsloven og offentlighedslovens regler, jf. nedenfor, at Finanstilsynet kan udtale sig til offentligheden om, hvorvidt en konkret forbrugersag behandles i tilsynet, og eksempelvis udlevere en kopi af tilsynets brev til firmapensionskassen

eller af den endelige afgørelse i sagen til en journalist. I forbindelse med at Finanstilsynet tager en sag op, vil tilsynet kun kunne oplyse dette, men ikke hvordan sagen forventes afgjort.

Grænsedragningen mellem Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens virksomhed indebærer, at der behov for koordination mellem Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens tilsynsvirksomhed. Efter markedsføringslovens § 1, stk. 2, finder markedsføringsloven ikke anvendelse på sager vedrørende finansielle virksomheders overtrædelse af regler om god markedsføringsskik og vildledning, når der af Erhvervsministeren er udstedt regler på dette område. Derimod finder markedsføringslovens regler bl.a. om sammenlignende reklame, adgangen til at anvende lodtrækning og præmiekonkurrencer som salgsfremmende foranstaltning og lovens regler om erhvervshemmeligheder anvendelse på finansielle virksomheder.

Da Finanstilsynet ikke har en særlig tavshedspligt vedrørende god skik m.v., kan Finanstilsynet videregive oplysninger fra sager om god skik, som Forbrugerombudsmanden finder nødvendige for sin tilsynsvirksomhed. Som eksempel kan nævnes tilfælde, hvor Forbrugerombudsmanden har oversendt en sag til Finanstilsynet, fordi sagen henhører under Finanstilsynets regelsæt, men hvor Forbrugerombudsmanden har behov for at kende afgørelsens indhold af hensyn til koordineringen mellem de to regelsæt. Ligeledes har Finanstilsynet mulighed for af egen drift at orientere Forbrugerombudsmanden om konkrete sager, som vedrører tilsynet med god skik. Udveksling af oplysninger mellem de to myndigheder er også nødvendig for at give Forbrugerombudsmanden mulighed for at vurdere behovet for at anlægge kollektive søgsmål mod virksomheder efter reglerne herom i retsplejeloven. Såfremt der i disse tilfælde måtte være tavshedsbelagte oplysninger, jf. forvaltningslovens § 27, kan sådanne oplysninger alligevel videregives til en anden forvaltningsmyndighed i overensstemmelse med reglerne i forvaltningslovens § 28 samt persondataloven.

Enhver kan få udleveret oplysninger om tilsynet med god skik m.v. dog med de undtagelser, der følger af offentlighedslovens kapital 4. Blandt disse undtagelser kan bl.a. nævnes oplysninger om enkeltpersoners private forhold, herunder økonomiske forhold, samt forhold af væsentlig økonomisk betydning for en person eller en firmapensionskasse. Der kan meddeles aktindsigt i de oplysninger, som Finanstilsynet ligger inde med, uanset om sagen stadig er under behandling, eller om sagsbehandlingen er afsluttet. Derimod giver offentlighedsloven ikke mulighed for løbende aktindsigt i oplysninger, som måtte tilgå en sag.

Det foreslås i *stk. 4*, at bestemmelsen i *stk. 1* ikke er til hinder for, at Finanstilsynet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken den enkelte pensionskasse, dens medlemmer og dens pensionsmodtagere kan identificeres. Dette kan f.eks. ske ved årsberetninger. Begrundelsen for dette er, at når hverken den enkelte pensionskasse eller dens medlemmer og pensionsmodtagere kan identificere i den summariske eller sammenfattende form, da vil oplysningerne ikke længere anses for at være fortrolige.

Det foreslås i *stk. 5*, at fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når en pensionskasse er erklæret konkurs eller trådt i likvidation, og såfremt oplysningerne ikke vedrører medlems- eller pensionsmodtagerforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde pensionskassen.

Med den foreslåede bestemmelse kan Finanstilsynet under visse omstændigheder videregive fortrolige oplysninger til parterne i en civil retssag. Grunden til, at bestemmelsen ikke er medtaget i undtagelsesbestemmelsen i den foreslåede stk. 6, er, at bestemmelsen er atypisk i forhold til de i det foreslåede stk. 6 opregnede undtagelser, da der ikke er tale om en myndighed eller lignende. Oplysninger om enkeltpersoners forhold kan ikke videregives. Fortrolighed med hensyn til oplysninger om tredjemand, der medvirker i et forsøg på at redde en firmapensionskasse, gælder også efter, at denne medvirken er ophørt.

Det foreslås i *stk. 6*, at *stk. 1* ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives i henhold til de i nr. 1-28 opregnede undtagelser. Det er en betingelse, at udvekslingen eller videregivelsen af oplysninger sker med henblik på at udføre overvågning, tilsyn m.v.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 1*, at bestemmelsens *stk. 1* ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til Det Systemiske Risikoråd.

Oplysningerne kan videregives til brug for rådets behandling af sager i henhold til § 343 s i lov om finansiel virksomhed. Det Systemiske Risikoråd, der blev nedsat med lov nr. 1287 af 19. december 2012, har til opgave at identificere, overvåge og udtale sig om systematiske finansielle risici i Danmark. Rådet kan få alle de oplysninger, som rådet måtte vurdere som relevante i forbindelse med sit arbejde.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 2*, at bestemmelsens *stk. 1* ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

Ved tilsynslovgivningen forstås bl.a. regler, som Finanstilsynet påser overholdelsen af i medfør af de regler, der fremgår af lovforslagets § 96, *stk. 1*.

Afgørelsen af, om der foreligger en overtrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven, kræver ofte en grundig efterforskning og bevisdømmelse. Som følge heraf kan fortrolige oplysninger også videregives til brug for efterforskningen af en formodet lovovertrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 3*, at bestemmelsens *stk. 1* ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.

Finanstilsynet kan således videregive fortrolige oplysninger til vedkommende minister som led i ministerens tilsyn med forvaltningen.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 4*, at bestemmelsens *stk. 1* ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til administrative myndigheder og domstole, som behandler klager over afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 5*, at bestemmelsens *stk. 1* ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til Folketingets Ombudsmand. Vælger en part i en sag at klage over en afgørelse, der er afsagt af Finanstilsynet, til Folketingets Ombudsmand, og vurderer ombudsmanden, at klage giver tilstrækkelig anledning til undersøgelse, vil ombudsmanden både skulle bedømme, om en afgørelse er i strid med det regelsæt, som Finanstilsynet har truffet sin afgørelse på baggrund af, og om Finanstilsynet i sin sagsbehandling har handlet i strid med god forvaltningssskik. I forbindelse med ombudsmandens prøvelse af en

sag, vil Finanstilsynet være forpligtet til at meddele ombudsmanden de oplysninger samt udlevere de dokumenter m.v., som forlanges af ombudsmanden.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 6*, at bestemmelsens stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til en parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget, jf. dog stk. 12.

Finanstilsynet kan således videregive fortrolige oplysninger til en parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget. Oplysningerne må kun videregives, hvis de er strengt nødvendige for undersøgelsen, jf. artikel 57, stk. 2, litra b, i IORP II-direktivet.

Videregivelse af oplysninger, som hidrører fra et andet medlemsland, kan dog alene ske, hvis de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse hertil, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. bestemmelsens stk. 12, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 7*, at bestemmelsens stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til undersøgelseskommisioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommisioner, jf. dog stk. 12.

Finanstilsynet kan således videregive fortrolige oplysninger til en undersøgelseskommision. Oplysningerne må kun videregives, hvis de er strengt nødvendige for undersøgelsen, jf. artikel 57, stk. 2, litra b, i IORP II-direktivet.

Videregivelse af oplysningerne, som hidrører fra et andet medlemsland, kan dog alene ske, hvis de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse hertil, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. bestemmelsens stk. 12, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 8*, at bestemmelsens stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til Folketingets stående udvalg vedrørende en pensionskasses generelle økonomiske forhold, for så angår krisehåndtering af pensionskasse, når der træffes beslutning om, hvorvidt staten skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.

I forbindelse med krisehåndtering af pensionskasser kan offentlige midler helt eller delvist være en del af en løsningsmodel. Sådanne midler – enten direkte eller i form af en tabsgaranti stillet over for Danmarks Nationalbank – skal bevilges af Folketingets Finansudvalg. Dette nødvendiggør videregivelse af fortrolige oplysninger om den kriseramte firmapensionskasse til Finansudvalget med henblik på at tilvejebringe et fyldestgørende besluthningsgrundlag for udvalget.

Med henblik på at sikre, at Folketingets Finansudvalgs beslutninger om at yde garanti eller stille midler til rådighed for en afvikling – eller det modsatte – kan træffes på et fyldestgørende og betryggende grundlag, foreslås det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i forbindelse med krisehåndtering af firmapensionskasserne. Videregivelsen af oplysninger kan i den forbindelse ske til brug for udvalgets beslutning om, hvorvidt der skal anvendes statslige midler.

Ved krise forstås en situation, hvor en firmapensionskasse ikke lever op til – eller uomgængeligt ikke vil kunne leve op til – de forpligtelser, der følger af den finansielle regulering, og hvor pensionskassen – hvis

den ikke hurtigt retter op på forholdene – vil miste sin tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed i henhold til lovforslaget.

Det foreslås, at videregivelsesadgangen fortsat alene gælder oplysninger om firmapensionskassens generelle økonomiske forhold og altså ikke medlems- og pensionsmodtageroplysninger. Udtrykket generelle økonomiske forhold begrænser videregivelsen af oplysninger, der kan videregives til de stående udvalg, så f.eks. oplysninger om tilsynets arbejdsdokumenter og oplysninger af personlig karakter ikke kan videregives. Muligheden for at videregive fortrolige oplysninger kan ske i relation til såvel den bevilingsmæssige som den kontrolmæssige proces i Folketinget.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 9*, at bestemmelsens stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.

Adgangen til videregivelse af fortrolige oplysninger til Statsrevisorerne og Rigsrevisionen beror på disse institutioners rolle i den parlamentariske kontrol med forvaltningen. Statsrevisorerne og Rigsrevisionen kan således indhente alle oplysninger, der er i Finanstilsynets besiddelse, og som skønnes af betydning for deres arbejde.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 10*, at bestemmelsens stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til interessenter, herunder myndigheder, involveret i et forsøg på at redde en nødlidende firmapensionskasse på betingelse af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor.

I forbindelse med krisehåndtering kan der vise sig behov for at kunne videregive fortrolige oplysninger om en nødlidende pensionskasse til bl.a. en potentielt overtagende pensionskasse, relevante finansielle brancheorganisationer og edb-centraler.

Ved krise forstås en situation, hvor en pensionskasse ikke lever op til - eller uomgængeligt ikke vil kunne leve op til - de forpligtelser, der følger af den finansielle regulering, og hvor pensionskassen - hvis den ikke hurtigt retter op på forholdene - vil miste sin tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed i henhold til lovforslaget.

Det foreslås på denne baggrund, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger om den kriseramte pensionskasse til de interessenter, der er involveret i drøftelser om en løsning. Det foreslås at gøre det muligt at videregive fortrolige oplysninger til relevante finansielle brancheorganisationer og edb-centraler. Videregivelse til disse interessenter vil ske som led i den praktiske håndtering af den kriseramte pensionskasse og er afgørende for et hensigtsmæssigt forløb.

Ved finansielle brancheorganisationer forstås f.eks. Finansrådet, Forsikring & Pension samt andre tilsvarende organisationer, der måtte blive etableret.

Det er en betingelse for videregivelse af fortrolige oplysninger, at modtagerne af oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering har behov for oplysningerne.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 11*, at bestemmelsens stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til Skifteretten, jf. dog stk. 12, og andre myndigheder, der medvirker ved pensionskassens likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige

revision af regnskaber pensionskassens regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 12*, at bestemmelsens stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til institutioner, der forvalter indskyder-, eller investorgarantiordninger, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 13*, at bestemmelsens stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen, når videregivelsen sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, og Erhvervsstyrelsen og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af firmapensionskassers regnskaber, under forudsætning af at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 14*, at bestemmelsens stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, med udførelsen af deres tilsynsopgaver, under forudsætning af at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 15*, at bestemmelsens stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til Danmarks Nationalbank, centralbanker i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) og Den Europæiske Centralbank (ECB) i deres egenskab af pengepolitisk myndighed samt offentlige myndigheder, som overvåger betalingssystemerne i Danmark og andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område på betingelse af, at oplysningerne er nødvendige for dem til opfyldelse af deres lovbestemte opgaver.

Videregivelse af oplysninger er mulig, når oplysningerne er nødvendige for modtagerne til opfyldelse af deres lovbestemte opgaver såsom udførelse af pengepolitik eller overvågning af betalingssystemer. Videregivelse er også mulig, når oplysningerne er nødvendige for modtagerne i deres overvågning af værdipapirhåndteringssystemer og til varetagelse af det finansielle systems stabilitet og integritet.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 16*, at bestemmelsens stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til en institution, der forestår clearing af finansielle instrumenter eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearing.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 17*, at bestemmelsens stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til undersøgelsesudvalg nedsat af Europa-Parlamentet i henhold til artikel 226 i Traktaten om Den Europæiske Funktionsmåde (TEUF).

I henhold til artikel 226 i TEUF kan Europa-Parlamentet, efter anmodning fra en fjerdedel af sine medlemmer, nedsætte et midlertidigt undersøgelsesudvalg, der skal undersøge påstande om overtrædelser eller om fejl eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten. For at kunne foretage de hjemlede undersøgelser er det nødvendigt, at undersøgelsesudvalget har adgang til at få udleveret fortroligt materiale.

Det fremgår desuden af artikel 198 i Europa-Parlamentets forretningsorden (september 2015), at Europa-Parlamentet kan anvende bestemmelsen til at nedsætte et undersøgelsesudvalg til at undersøge påstande om overtrædelser af EU-retten eller om fejl eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten, hvad enten disse skulle være begået af en EU-institution eller et EU-organ, af en offentlig myndighed i en medlemsstat eller af personer, som i henhold til EU-retten er bemyndiget til at anvende denne.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 18*, at bestemmelsens stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med pensionskasser, kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikringsselskaber eller med de finansielle markeder, myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, og organer, der medvirker ved pensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af pensionskassers regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

Med den foreslåede bestemmelse får Finanstilsynet hjemmel til at udveksle oplysninger med myndigheder inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som har tilsynet med pensionskasser omfattet af denne lov.

Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Tilsvarende får Finanstilsynet mulighed for at videregive oplysninger til organer, der medvirker til likvidation, konkursbehandling m.v. Dette vil eksempelvis være organer svarende til skifteretten i Danmark. Det kan også være andre organer, som i det pågældende land medvirker til afvikling af en virksomhed, såsom Finansiell Stabilitet og Nationalbanken i Danmark medvirker til.

Med bestemmelsen vil Finanstilsynet også kunne videregive oplysninger til personer, der i det pågældende land er ansvarlige for den lovpligtige revision af pensionskasser omfattet af loven.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 19*, at bestemmelsens stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved firmapensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af firmapensionskassers regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.

Med forslaget sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til organer og myndigheder, der fører tilsyn med de organer og myndigheder, der medvirker ved firmapensionskassers likvidation m.v., eller som er ansvarlige for den lovpligtige revision af pensionskassers regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 20*, at bestemmelsens stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 12.

Ved selskabsretten menes de regler, som myndigheder i andre lande svarende til Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, herunder f.eks. bestemmelser i selskabsloven, fondslovgivningen osv.

Ved brug af undtagelsen er det en betingelse, at modtageren har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver. Ved brug af undtagelsen er det ligeledes en betingelse, at organerne kan redegøre for, at oplysningerne er til brug for at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet. Ved anvendelsen af bestemmelsen finder det foreslåede stk. 12 endvidere anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra et andet medlemsland, alene kan ske, hvis de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 21*, at bestemmelsens stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til sagkyndige, som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved firmapensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af firmapensionskassers regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, jf. dog stk. 12.

Ligesom Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, sikres det med den foreslåede bestemmelse, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, der bistår de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Ved anvendelsen af bestemmelsen finder det foreslåede stk. 12 endvidere anvendelse. Det medfører, at videregivelse af oplysninger, som hidrører fra et andet medlemsland, alene kan ske, hvis de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Endvidere skal det meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 22*, at bestemmelsens stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til organer i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for kontrol med overholdelsen af reglerne for finansiell information fra udstedere af finansielle instrumenter, der er optaget på et reguleret marked.

I henhold til gennemsigtighedsdirektivet er det muligt at have et særligt kontrolorgan på regnskabsområdet, ligesom det er muligt at delegere regnskabskontrol til andre organer, der ikke er tilsynsmyndigheder, men som er etableret netop i henhold til det pågældende direktiv. Som eksempler herpå kan nævnes

»Review Panel«, der varetager regnskabskontrollen i England, samt »Deutsche Prüfstelle für Rechnungslegung E.V.«, der varetager regnskabskontrollen i Tyskland.

Finanstilsynet har behov for at kunne videregive fortrolige oplysninger til disse særlige regnskabskontrolorganer.

Af præamblen til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (IFRS-forordningen) fremgår, at en effektiv kontrol af reglerne for finansielle oplysninger (regnskabskontrol) med henblik på at søge at opnå en korrekt overholdelse af de internationale regnskabsstandarder er afgørende for at sikre investorernes tillid til finansmarkederne. Det fremgår endvidere, at EU-Kommissionen agter at udvikle en fælles strategi vedrørende denne kontrol i samarbejde med medlemslandene og i særdeleshed via ESMA.

ESMA har som følge heraf udstedt retningslinjer af 28. oktober 2014 om håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger, der trådte i kraft den 1. januar 2015.

I henhold til retningslinjerne skal Finanstilsynet kunne indrapportere afgørelser på regnskabskontrolområdet til en særlig ESMA-database, for så vidt angår udstedere, hvis værdipapirer er noteret eller optaget til handel på et reguleret marked. Kun organer, der varetager regnskabskontrol på dette område, har adgang til databasen. Herudover skal Finanstilsynet kunne drøfte regnskabsafgørelser vedrørende disse udstedere, herunder afgørelser der endnu ikke er truffet, i såvel European Enforcers Coordinated Sessions (herefter EECS) som bilateralt med andre organer, der udfører regnskabskontrol på dette område.

EECS er en arbejdsgruppe nedsat under ESMA, hvor alle organer, der arbejder med regnskabskontrol vedrørende de oven for nævnte udstedere i henhold til ESMA's retningslinjer, jf. ovenfor, mødes og drøfter udvalgte afgørelser samt udveksler erfaring på regnskabskontrolområdet med henblik på at opnå en større harmonisering på regnskabskontrolområdet.

Alle organer, der varetager regnskabskontrol, skal i henhold til ESMA's retningslinjer forpligte sig til at indrapportere til og orientere sig i ESMA-databasen samt til at deltage i EECS og drøfte væsentlige og/eller principielle afgørelser med henblik på at opnå en så stor ensartethed i afgørelserne som muligt. De konkrete afgørelser træffes dog suverænt af regnskabskontrolorganerne i de respektive lande. Endvidere skal de enkelte organer forpligte sig til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de måtte få via samarbejdet om regnskabskontrol.

Finanstilsynet indberetter og beskriver afgørelser med oplysning om den virksomhed, som afgørelsen er rettet imod, til databasen, hvis den pågældende afgørelse er offentliggjort i Danmark. Indberetning af afgørelser, der ikke er offentliggjort i Danmark eller påtænkte afgørelse indberettes i anonymiseret form.

Selv om databasen og drøftelserne i EECS primært vedrører udstedere, hvis værdipapirer er noteret eller optaget til handel på et reguleret marked, kan der i nogle situationer opstå behov for også at kunne drøfte regnskabsafgørelser vedrørende andre virksomheder, herunder firmapensionskasser. Dels hvor der er tale om afgørelser i relation til datterselskaber til udstedere, og dels i tilfælde hvor der er tale om principielle afgørelser.

Det foreslås på denne baggrund, at Finanstilsynet får mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til sådanne regnskabskontrolorganer. Adgangen til at videregive oplysninger kan f.eks. være relevant i sager, hvor Finanstilsynet – forud for forelæggelse for Finanstilsynets bestyrelse – skal kunne orientere disse særlige organer eller drøfte visse forhold med dem.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 23*, at bestemmelsens stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til ministre med ansvar for den finansielle lovgivning i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, i forbindelse med krisehåndtering af en pensionskasse.

Bestemmelsen regulerer de situationer, hvor der er tale om krisehåndtering af en af de pågældende firmapensionskasser, der er hjemmehørende i Danmark, og hvis virksomhed har væsentlig betydning for den finansielle stabilitet i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Ved en krise forstås en situation, hvor en firmapensionskasse ikke lever op til – eller uomgængeligt ikke vil kunne leve op til – de forpligtelser, der følger af den finansielle regulering, og hvor pensionskassen – hvis den ikke hurtigt retter op på forholdene – vil miste sin tilladelse til at drive virksomhed i henhold til lovforslaget.

I en sådan situation vil der i forbindelse med krisehåndteringen kunne være behov for at videregive information til ministeren med ansvar for den finansielle lovgivning i de pågældende andre lande. Erhvervsministeren vil således kunne drøfte mulige løsningsmodeller på en finansiell krise med de pågældende relevante ministre i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås på den baggrund, at det i denne situation, hvor krisehåndteringen så at sige har et grænseoverskridende element, bliver muligt at videregive fortrolige oplysninger til ministrene i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 24*, at bestemmelsens stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse, under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

Den foreslåede bestemmelse understøtter Finanstilsynets deltagelse i det internationale tilsynsarbejde i EU/EØS m.v. Dette arbejde er på forsikringsområdet i vidt omfang organiseret i EIOPA. EIOPA er oprettet af EU-Kommissionen i samarbejde mellem de finansielle tilsynsmyndigheder i lande inden for EU/EØS m.v. EIOPA har etableret organer til varetagelse af særlige opgaver. I forbindelse med det daglige internationale samarbejde er det nødvendigt at have mulighed for at kunne videregive fortrolige oplysninger til EIOPA.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 25*, bestemmelsens stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med pensionskasser, kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikringsselskaber eller med de finansielle markeder, myndigheder og organer,

som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, organer, der medvirker ved pensionskassens likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af pensionskassers regnskaber, jf. dog stk. 11 og 12.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 26*, at bestemmelsens stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til organer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved firmapensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af firmapensionskassers regnskaber, jf. dog stk. 11 og 12.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 27*, at bestemmelsens stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til organer i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 11 og 12.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 28*, at bestemmelsens stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til sagkyndige, som bistår myndigheder i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for firmapensionskasser, og myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for firmapensionskasser, jf. dog stk. 11 og 12.

Det foreslås i *stk. 7*, at alle, der i henhold til stk. 5 og 6 modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den tavshedspligt, som er nævnt i stk. 1. Med den foreslåede bestemmelse bliver den, der modtager oplysninger fra Finanstilsynet i medfør af en af de undtagelser, som er nævnt i forslaget til stk. 5 og 6, omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, i det omfang der er tale om fortrolige oplysninger. Bestemmelsen indebærer ikke indskrænkninger i grundlæggende principper inden for retsplejen. Bestemmelsen har derfor bl.a. ingen indflydelse på en forsvarers ret til at blive gjort bekendt med sagens materiale, jf. herved det foreslåede stk. 5. Når Finanstilsynet videregiver denne type oplysninger skal Finanstilsynet samtidig orientere modtager om, at det er fortrolige oplysninger omfattet af § 102.

Det foreslås i *stk. 8*, at fortrolige oplysninger, som er modtaget i medfør af stk. 6, nr. 24, uanset tavshedspligten nævnt i stk. 7, kan udveksles direkte mellem på den ene side Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) samt organer etableret af disse og på den anden side Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici.

Som udgangspunkt er alle, der modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, undergivet den tavshedspligt, som påhviler Finanstilsynet med hensyn til disse oplysninger. Bestemmelsen sikre, at fortrolige oplysninger modtaget fra Finanstilsynet kan udveksles direkte mellem på den ene side de europæiske tilsynsmyndigheder og organer etableret af disse og på den anden side Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici. Bestemmelsen stammer fra forordningerne, og gengivelsen i lovforslaget er alene begrundet i praktiske hensyn.

Det foreslås i *stk. 9*, at fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene. Den foreslåede bestemmelse medfører, at Finanstilsynet alene må anvende fortrolige oplysninger, som led i varetagelsen af Finanstilsynets opgaver efter lovgivningen.

Det foreslås i *stk. 10*, at adgangen til videregivelse af fortrolige oplysninger i henhold til *stk. 6, nr. 8*, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 16. september 1995.

Det foreslås i *stk. 11*, at videregivelse af fortrolige oplysninger efter *stk. 6, nr. 25-28* alene kan ske på baggrund af en international samarbejdsaftale, og på betingelse af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af *stk. 1*, og har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Det foreslås i *stk. 12*, at videregivelse efter *stk. 6, nr. 6, 7, 11, 13, 14, 19-21 og 25-28* af fortrolige oplysninger, der hidrører fra EU/EØS-lande m.v., alene kan ske, hvis de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Ved videregivelse efter *stk. 6, nr. 14, 21 og 28*, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige oplysningerne vil blive videresendt til, med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.

Til § 103

§ 66 b i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser fastsætter, hvem der kan anses som part i forhold til Finanstilsynet.

Den foreslåede § 103 fastsætter, hvem der anses som part i forhold til Finanstilsynet.

Bestemmelsen nyaffatter den gældende § 66 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser, således at alle pensionskasser omfattet af lovforslaget bliver omfattet af partsbestemmelsen. Opregningen er udtømmende, og bestemmelsen udgør således en afvigelse fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb.

I forhold til den gældende bestemmelse foreslås en ændring, så der fremover ikke er tvivl om, at en pensionskasse også vil være part, hvis der vil blive truffet afgørelse. Denne ændring er nødvendiggjort af, at det med den gældende formulering kan være uklart, om det er afgørende for partstatus, at Finanstilsynet faktisk har truffet en afgørelse. Det kan således på baggrund af bestemmelsens ordlyd rejses tvivl om, hvorvidt en pensionskasse har partsstatus i tilfælde, hvor der indledes behandling af en afgørelses-sag, men hvor Finanstilsynet af den ene eller anden grund ikke træffer en afgørelse. Dette kan eksempelvis være tilfælde, hvor pensionskassen på et helt indledende stadium i Finanstilsynets sagsbehandling afbryder denne ved at træffe sin ansøgning tilbage.

Erhvervsankenævnet har ved kendelse af 5. oktober 2016 i en konkret sag om aktindsigt efter § 355 i lov om finansiel virksomhed afgjort, at en virksomhed var part i forhold til Finanstilsynet i en sag, hvor Finanstilsynet havde indledt en undersøgelse af, om virksomhedens direktør opfyldte kravene til egnethed og hæderlighed. Direktøren blev bortvist, og der blev som følge heraf aldrig truffet en afgørelse i sagen. Erhvervsankenævnet lagde i forbindelse med sagen vægt på, at den pågældende virksomhed må anses for at have været part i en sag, hvori der var eller ville blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed.

Erhvervsankenævnet henviste i den forbindelse både til partsbestemmelsen i § 355 i lov om finansiel virksomhed og til bestemmelsen om en parts ret til aktindsigt i § 9 i forvaltningsloven.

§ 9 i forvaltningsloven regulerer en parts ret til aktindsigt og angiver, at den der er part i en sag, hvori der er eller vil blive truffet en afgørelse af en forvaltningsmyndighed, kan forlange at blive gjort bekendt med sagens dokumenter.

Med den foreslåede ændring bliver det klart, at en pensionskasse er part i forhold til Finanstilsynet i de sager, hvor Finanstilsynet har truffet en afgørelse over for pensionskassen, eller hvor Finanstilsynet vil træffe en afgørelse over for pensionskassen.

Finanstilsynet administrerer partsbestemmelsen i § 355 i lov om finansiel virksomhed og den tilsvarende bestemmelse i § 66 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser i overensstemmelse med Erhvervsankenævnets kendelse af 5. oktober 2016. Med forslaget ændres ordlyden af partsbestemmelsen, så denne afspejler Finanstilsynets praksis på området. Der er i denne henseende derfor ikke tale om ændringer af indholdsmæssig karakter.

Herudover videreføres den ansvarshavende aktuars ret til partsstatus i overensstemmelse med den gældende § 66 b, stk. 2, nr. 3 og stk. 3, ikke, idet den ansvarshavende aktuar som institution ikke videreføres ved dette lovforslag.

Det foreslås i *stk. 1*, at alene pensionskasser, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse over for i medfør af denne lov eller regler udstedt i medfør af loven, anses som parter i forhold til Finanstilsynet, jf. dog stk. 2 og 3.

At Finanstilsynet vil træffe en afgørelse over for pensionskassen skal forstås sådan, at der er tale om en sag, hvori der som led i et almindeligt sagsforløb vil blive truffet afgørelse af Finanstilsynet. Der skal således være tale om en afgørelsessag.

En afgørelsessag er eksempelvis en sag, hvor en pensionskasse ansøger Finanstilsynet om tilladelse, godkendelse m.v., og hvor Finanstilsynet efter behandling af sagen træffer afgørelse om, hvorvidt en sådan ansøgning kan imødekommes.

Det er ikke afgørende for opnåelse af partsstatus, om der faktisk træffes en afgørelse i den pågældende afgørelsessag. En pensionskasses partsstatus påvirkes således ikke af, om der af den ene eller anden grund alligevel ikke træffes afgørelse i sagen.

Klager et medlem, en pensionsmodtager eller et potentielt medlem over en pensionskasses adfærd, vil den pågældende ikke være part i sagen. De vil derfor ikke opnå partsrettigheder efter forvaltningsloven, men vil i stedet efter offentlighedslovens regler om aktindsigt kunne gøre sig bekendt med de oplysninger, der indgår i Finanstilsynets sag, i det omfang sådanne oplysninger ikke er omfattet af Finanstilsynets særlige tavshedspligt.

Det foreslås i *stk. 2*, at i tilfælde omfattet af nr. 1-3 tilfælde anses en anden end pensionskassen tillige som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at den, der overtræder lovens påbud om, at løfter om pensionstilsagn skal afdækkes i et forsikringsselskab eller en pensionskasse, jf. § 1, § 2, stk. 1 og § 4, anses som part i forhold til Finanstilsynet for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende.

Dette vil typisk være i en sag, hvor Finanstilsynet udsteder et påbud til en virksomhed uden tilladelse om at ophøre med at udøve pensionskassevirksomhed.

Det foreslås i *stk. 2, stk. 2*, at en virksomhed, som ansøger om tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed anses som part i forhold til Finanstilsynet for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende. Den pågældende virksomhed eller person har derfor forvaltningslovens partsrettigheder allerede under behandlingen af en ansøgning om tilladelse.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at en revisor, når Finanstilsynet afskediger eller påbyder denne at give oplysninger om pensionskassens forhold, samt i sager vedrørende forbuddet mod, at en revisor har lån m.v. i den pensionskasse, som revisor reviderer, jf. § 72, stk. 1, samt i sager, hvor de valgte revisorer ikke har opfyldt deres oplysningsforpligtelser over for Finanstilsynet, jf. § 72, stk. 1, tillige anses som part i forhold til Finanstilsynet for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende.

Det foreslås i *stk. 3*, at som part anses i øvrigt et bestyrelsesmedlem, en revisor, en direktør, en likvidator eller andre ledende medarbejdere i en pensionskasse, hvis Finanstilsynets påtale eller påbud i medfør af lovens eller dennes forskrifter er rettet mod den pågældende.

Det vil eksempelvis være en person, som omfattes af en afgørelse afsagt om den pågældendes egnethed og hæderlighed i henhold til lovforslagets § 41. En direktør eller et bestyrelsesmedlem, der ikke vurderes egnet eller hæderlig i forbindelse med en ansøgning om tilladelse, eller som afsættes i henhold til en afgørelse, jf. lovforslagets § 97, vil også være part i forhold til Finanstilsynet, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende.

Det foreslås i *stk. 4*, at partsstatus og partsbeføjelser efter stk. 2 og 3 er begrænset til forhold, hvor Finanstilsynets afgørelser træffes efter den 22. oktober 1998. Bestemmelsen er indsat for at undgå lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Til § 104

§ 66 c i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser regulerer offentliggørelse af reaktioner, der er givet til en pensionskasse af Finanstilsynets bestyrelse eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse i medfør af den gældende lovs § 65, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse i § 104 fastsætter, under hvilke omstændigheder Finanstilsynet skal offentliggøre reaktioner givet af Finanstilsynets bestyrelse eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en firmapensionskasse. Reglerne om offentliggørelse af øvrige reaktioner følger af lovforslagets § 100. Bestemmelsen er en undtagelse til Finanstilsynets tavshedspligt, jf. lovforslagets § 102.

Bestemmelsen viderefører delvist den gældende § 66 c i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Reglerne om pligten for pensionskasser til at offentliggøre reaktioner givet af Finanstilsynets bestyrelse på

deres egen hjemmeside videreføres ikke. Ændringen indebærer, at det fremover kun vil være Finanstilsynet, der skal offentliggøre reaktioner på dets hjemmeside, og firmapensionskasse vil derfor ikke længere være forpligtet til at offentliggøre reaktioner på egen hjemmeside. Ændringen er begrundet i et ønske om at sikre en direktivnær implementering af IORP II-direktivet. Hertil kommer, at størstedelen af de eksisterende firmapensionskasser ikke har hjemmesider, hvorefter offentliggørelse efter de gældende regler i så fald kun vil ske på Finanstilsynets hjemmeside. Ændringen forventes derfor ikke at få stor betydning. Herudover foretages få sproglige ændringer.

Bestemmelsen implementerer, sammen med forslaget til § 100, artikel 48, stk. 4, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 1*, at reaktioner givet i henhold til denne lovs § 96, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en pensionskasse under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af pensionskassens navn, jf. dog *stk. 4*. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Reaktioner givet i henhold til § 96, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af pensionskassens navn. Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til 1. pkt., for domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Redegørelsen skal indeholde oplysninger om overtrædelsernes form og art og identiteten af de ansvarlige personer.

En offentliggørelse skal ske uden unødigt forsinkelse, men tidsfristen for indgivelse af klage til Erhvervsankenævnet skal være overskredet, eller Erhvervsankenævnet skal have afvist at behandle klagen. Offentliggørelsen kan imidlertid ske tidligere, hvis pensionskassen tilkendegiver over for Finanstilsynet, at de ikke agter at påklage reaktionen.

Hvis reaktionen påklages til Erhvervsankenævnet, og nævnet behandler klagen, vil offentliggørelsen først kunne ske, når Erhvervsankenævnet har truffet afgørelse i sagen. Resultatet af Erhvervsankenævnets behandling skal også offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside.

Indbringes reaktionen for domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer. For så vidt angår interessentskaber, hvor en eller flere interessenter er fysiske personer, er disse omfattet af begrebet personoplysninger i henhold til persondataloven.

Det bemærkes, at oplysninger om, at fysiske personer har overtrådt lovgivningen og modtaget påbud og påtaler, er at anse for oplysninger om andre rent private forhold i henhold til § 8 i persondataloven. Der kan som udgangspunkt ikke inden for rammerne i persondataloven ske offentliggørelse af sådanne oplysninger, som beskrevet i lovforslaget. I nogle tilfælde kan der ske videregivelse i form af offentliggørelse i medfør af persondatalovens § 8, stk. 2, nr. 2. Fravigelsen af persondataloven består i, at der som ud-

gangspunkt altid vil ske offentliggørelse, hvorfor den konkrete vurdering, som forudsættes i persondataloven, fraviges. Den foreslåede bestemmelse udgør således en fravigelse af reglerne i persondataloven. Artikel 7 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv nr. 95/46 af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (herefter databeskyttelsesdirektivet) fastsætter bl.a., at behandling af personoplysninger kan finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som den registeransvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået pålagt. Det vurderes, at den foreslåede fravigelse ligger inden for databeskyttelsesdirektivets rammer. Der er lagt vægt på, at de øvrige bestemmelser i persondataloven finder anvendelse.

Ved en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning, jf. § 96, stk. 2, i nærværende lovforslag, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, er Finanstilsynet forpligtet til at offentliggøre en sådan beslutning på sin hjemmeside. Offentliggørelse skal ske i form af et resumé. Offentliggørelse skal ske med navns nævnelse, hvis beslutningen vedrører en juridisk person. Er der derimod tale om fysiske personer vil der ikke ske offentliggørelse. Herudover kan der ikke ske offentliggørelse, hvis offentliggørelse vil kunne skade den politimæssige efterforskning, eller hvis den vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden. Der skal derfor ved vurderingen af, om der skal ske offentliggørelse, foretages en afvejning af behovet for at offentliggøre en politianmeldelse over for de betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som offentliggørelsen kan give anledning til.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Det forudsættes, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed. Det kan aftales med anklagemyndigheden, at visse sagskategorier kan offentliggøres uden forudgående høring. I forbindelse med Finanstilsynets bestyrelses behandling af sager om afgivelse af reaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens reaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse.

Gør en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår af den foreslåede § 104, stk. 4, jf. nærmere herom nedenfor. Indstilles det, at reaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse blive vedlagt udkastet til reaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Finanstilsynets bestyrelse kan blive mødt med krav om erstatning efter de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, hvis bestyrelsen træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse, og at Finanstilsynet som følge af dette kan ifalde et erstatningsansvar. Udbetaling af en erstatning kræver dog bl.a., at pensionskassen kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse. Bestyrelsens beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for bestyrelsens behandling af sager, at partens sædvanlige ret til parts-høring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen. Det betyder, at udkast til bestyrelsens reaktion i sin helhed skal sendes i partshøring hos de berørte virksomheder. Pensionskassen vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at reaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, pensionskassen eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Hvis Finanstilsynets vurdering er, at en offentliggørelse ikke vil kunne offentliggøres i overensstemmelse med stk. 1 og 2, vil Finanstilsynet kunne vælge at udsætte offentliggørelsen af reaktionerne, ikke at offentliggøre dem eller at offentliggøre dem i anonym form. Offentliggørelse af reaktionen eller vurderingen i anonymiseret forudsætter, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken pensionskasse eller person reaktionen vedrører.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at den også omfatter reaktioner givet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse samt beslutninger om at overgive sager efter lovforslaget eller regler udstedt i medfør af lovforslaget til politimæssig efterforskning, som er truffet af Finanstilsynet, uden at sagen har været behandlet af Finanstilsynets bestyrelse. Finanstilsynet vil ved behandlingen af disse sager følge samme praksis som Finanstilsynets bestyrelse gør i tilsvarende sager, herunder også i forhold til eventuel høring af parten og den relevante politimyndighed. Derudover gælder i øvrigt reglerne om bl.a. erstatningspligt, anonymisering og aktindsigt i de pågældende sager, som beskrevet i bemærkningerne ovenfor.

Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 96, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog stk. 3.

En offentliggørelse skal ske uden unødigt forsinkelse, men tidsfristen for indgivelse af klage til Erhvervsankenævnet skal være overskredet, eller Erhvervsankenævnet skal have afvist at behandle klagen. Offentliggørelsen kan ske tidligere, hvis pensionskassen tilkendegiver over for Finanstilsynet, at de ikke agter at påklage reaktionen.

Hvis en reaktion påklages til Erhvervsankenævnet, og nævnet behandler klagen, vil offentliggørelsen først kunne ske, når Erhvervsankenævnet har truffet afgørelse i sagen. Resultatet af Erhvervsankenævnets behandling skal også offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside.

Indbringes reaktionen for domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Det foreslås i *stk. 2*, at reaktioner givet i henhold til lovforslagets § 96, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog stk. 4. Bestemmelsen regulerer offentliggørelse af de reaktioner og overgivelse af sager til politimæssig efterforskning vedrørende virksomheder, der ikke er under tilsyn, dvs. de virksomheder, der ikke er omfattet af stk. 1.

En offentliggørelse skal ske uden unødigt forsinkelse, men tidsfristen for indgivelse af klage til Erhvervsankenævnet skal være overskredet, eller Erhvervsankenævnet skal have afvist at behandle klagen. Offentliggørelsen kan ske tidligere, hvis pensionskassen tilkendegiver over for Finanstilsynet, at de ikke agter at påklage reaktionen.

Hvis en reaktion påklages til Erhvervsankenævnet, og nævnet behandler klagen, vil offentliggørelsen først kunne ske, når Erhvervsankenævnet har truffet afgørelse i sagen. Resultatet af Erhvervsankenævnets behandling skal også offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside.

Indbringes reaktionen for domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Det foreslås i *stk. 3*, at hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog *stk. 4*. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Pensionskassen skal indberette en kopi af dommen eller bødevedtagelsen til Finanstilsynet.

Det foreslås med lovforslagets § 116, *stk. 2, 1. pkt.*, at strafbelægge overtrædelse af bestemmelsens *stk. 3, sidste pkt.* Ansvarssubjektet for overtrædelse af *stk. 3, sidste pkt.*, er den pågældende firmapensionskasse. Den strafbare handling ved overtrædelse af *stk. 3, sidste pkt.*, består i manglende indberetning af kopi af dommen eller bødevedtagelsen i tilfælde, hvor Finanstilsynets overgivelse til politimæssig efterforskning er resulteret i en hel eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde.

Det foreslåede *stk. 4*, at offentliggørelse efter *stk. 1-3* dog ikke kan ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for firmapensionskassen m.v., hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, eller hvis offentliggørelsen udgør en trussel mod de finansielle markeders stabilitet. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 30 i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har givet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Bestemmelsen indeholder undtagelserne til det klare udgangspunkt om offentliggørelse med angivelse af pensionskassens navn. Det drejer sig om de tilfælde, hvor en offentliggørelse med navns nævnelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for pensionskassen, eller hvor en offentliggørelse vil kunne skade en politimæssig efterforskning, samt hvor en offentliggørelse vil udgøre en trussel mod de finansielle markeders stabilitet. Det forhold, at offentliggørelse af en virksomheds navn vil kunne medføre tab af kunder, eller at en offentliggørelse vil kunne bane vej for et erstatningskrav mod virksomheden, vil ikke i sig selv være nok til at undtage for offentliggørelse. Den foreslåede undtagelse finder således kun anvendelse på de tilfælde, hvor pensionskassens væsentlige interesser krænkes. I forbindelse med offentliggørelse af politianmeldelser skal der derfor foretages en afvejning af behovet for at offentliggøre en politianmeldelse over for de betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som offentliggørelsen kan give anledning til.

Videre fremgår det af det foreslåede *stk. 4*, at offentliggørelsen ikke må indeholde oplysninger omfattet af § 30 i offentlighedsloven, hvilket bl.a. vil være oplysninger om pensionskassens private medlemmers og pensionsmodtageres økonomiske forhold, jf. § 30, nr. 1. For så vidt angår interessentskaber, hvor en eller flere interessenter er fysiske personer, vil oplysninger om interessentskabet, som reaktionen, den fældende dom eller den vedtagne bøde retter sig imod, ikke kunne undtages efter § 30, nr. 1. Oplysninger, som er af væsentlig økonomisk betydning for pensionskassen, såsom erhvervshemmeligheder, vil efter omstændighederne være omfattet af § 30, nr. 2. Finder Finanstilsynet det nødvendigt at offentliggøre oplysninger om fysiske personer, der ikke er omfattet af § 30, nr. 1, i offentlighedsloven, finder reglerne i persondataloven i øvrigt anvendelse. For så vidt angår fortrolige oplysninger, der er modtaget fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for EU, fremgår det til sidst af forslaget til *stk.*

4, at disse oplysninger ikke må offentliggøres, medmindre tilsynsmyndighederne har givet deres udtrykkelige samtykke hertil.

Det foreslås i *stk. 5*, at hvis offentliggørelse er undladt i henhold til *stk. 4, 1. pkt.*, så skal der ske offentliggørelse efter *stk. 1-3*, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for reaktionen. Hvis offentliggørelse af en reaktion er blevet undladt på grund af tungtvejende hensyn til pensionskassen, efterforskning eller de finansielle markeders stabilitet, og disse hensyn efterfølgende ikke længere gør sig gældende, vil reaktionen samt pensionskassens navn blive offentliggjort. Dette gælder dog kun i en periode op til to år efter reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. Baggrunden herfor er, at den offentlige interesse i sådanne reaktioner aftager kraftigt hen over tid, og af administrative årsager. På denne baggrund foreslås en grænse på to år. Kravet til efterfølgende offentliggørelse af en reaktion gælder dog kun, hvis der ikke er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at i sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter *stk. 1, 3. pkt.*, og *stk. 2*, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet offentliggøre oplysninger herom. Den foreslåede ændring er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og har til formål at give offentligheden et retvisende billede af praksis. Da det ikke er givet, at den pensionskasse, som er blevet politianmeldt, ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, kun ske offentliggørelse af sådanne oplysninger, hvis virksomheden anmoder Finanstilsynet herom.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 2. pkt.*, at pensionskassen skal indberette en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Baggrunden herfor er, at Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen. Finanstilsynet skal offentliggøre afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 1, 3. pkt.*, og *stk. 2*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside. Offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse omfatter tillige tilfælde, hvor der er tale om en dom afsagt af en ankeinstans.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 3. pkt.*, at er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til en højere retsinstans.

Det foreslås i *stk. 6, 4. pkt.*, at modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside. I de tilfælde hvor den, som sagen vedrører, ikke anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre oplysninger om, at sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom i medfør af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, men ønsker Finanstilsynets offentliggørelse af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, herunder eventuelle supplerende oplysninger om efterfølgende domme i sagen, slettet fra Finanstilsynets

hjemmeside, kan dette således ske ved indberetning af dokumentation for sagens afslutning til Finanstilsynet. Finanstilsynet vil herefter i medfør af det foreslåede stk. 6, 4. pkt., slette offentliggørelsen af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning m.v. fra Finanstilsynets hjemmeside.

Finanstilsynet modtager ikke nødvendigvis oplysninger om og dokumentation for, at en sag overgivet til politimæssig efterforskning er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom. Finanstilsynets forpligtelse til at fjerne oplysninger om en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning indtræder derfor først i det tilfælde, hvor Finanstilsynet modtager dokumentation herfor. Det er ikke afgørende, hvem der indberetter eller overleverer en sådan dokumentation, og Finanstilsynets forpligtelse til at slette oplysninger om overgivelse af en sag til politimæssig efterforskning indtræder således, uanset om den fornødne dokumentation modtages fra anklagemyndigheden, den pågældende virksomhed, som sagen vedrører, eller af tredjemand. En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed.

En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til højere retsinstans. Fjernelse af offentliggørelsen af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning i tilfælde, hvor en sag er afsluttet ved frifindende dom eller afsluttet ved påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, vil således først ske efter udløbet af henholdsvis ankefristen eller fristen for at påklage påtaleopgivelsen eller tiltalefrafaldet, da afgørelsen skal være endelig.

Til § 105

Det følger af den gældende § 66 d, stk. 1, at i tilfælde, hvor en pensionskasse er erklæret konkurs, størstedelen af pensionskassens drift er ophørt eller overdraget, eller hvor pensionskassens bestand af pensionstilsagn er taget under administration, er Finanstilsynet forpligtet til at udarbejde en redegørelse for årsagerne hertil, hvis staten i forbindelse med eller i en kortere periode forud for dette har ydet garanti eller stillet midler til rådighed for pensionskassen, dens kreditorer eller en erhverver af hele eller dele af pensionskassen. Redegørelsen skal offentliggøres, og i den forbindelse finder den gældende § 66 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser om tavshedspligt ikke anvendelse, medmindre oplysningerne, der offentliggøres, vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i et forsøg på at redde den pågældende pensionskasse, jf. den gældende § 66 d, stk. 2. Redegørelsen skal i medfør af den gældende § 66 d, stk. 3, beskrive Finanstilsynets rolle under forløbet op til konkursen m.v.

Den foreslåede § 105 fastlægger en række tilfælde, hvor Finanstilsynet skal udarbejde en redegørelse om forholdene i en pensionskasse.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 66 d i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Det foreslås i *stk. 1*, at i tilfælde, hvor en pensionskasse er erklæret konkurs, størstedelen af pensionskassens drift er ophørt eller overdraget, eller hvor pensionskassens bestand af pensionstilsagn er taget under administration, udarbejder Finanstilsynet en redegørelse for årsagerne hertil, hvis staten i forbindelse med eller i en kortere periode forud for dette har ydet garanti eller stillet midler til rådighed for pensionskassen, dens kreditorer eller en erhverver af hele eller dele af pensionskassen.

Med en kortere periode forstås, at den udløsende begivenhed, dvs. konkurs eller at pensionskassens bestand tages under administration, har en naturlig handlings- og tidsmæssig sammenhæng med statens

garanti eller indskud af kapital. Dermed omfatter bestemmelsen som udgangspunkt ikke de tilfælde, hvor den udløsende begivenhed indtræder senere end 2 år efter, at pensionskassen modtog statens garanti eller indskud af kapital. Den kortere periode skal vurderes i forhold til det tidsrum, som løber mellem den udløsende begivenhed og det tidspunkt, hvor staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed for pensionskassen.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at Finanstilsynet skal offentliggøre redegørelsen efter *stk. 1*. I forbindelse med offentliggørelsen finder § 102 ikke anvendelse, medmindre oplysningerne vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde den pågældende pensionskasse. Finanstilsynet skal offentliggøre redegørelsen, der er udarbejdet i medfør af *stk. 1*. Med henblik på at sikre mest mulig offentlighed i konkurssituationen foreslås det samtidig i *stk. 2, 2. pkt.*, at den offentliggjorte redegørelse som udgangspunkt gerne må indeholde fortrolige oplysninger, og lovforslagets § 102 finder derfor ikke anvendelse. Redegørelsen må dog ikke indeholde fortrolige oplysninger vedrørende medlems- eller pensionsmodtagerforhold eller tredjemand, der har været involveret i en mulig overtagelse af den kriseramte pensionskasse eller på anden måde har været involveret i bestræbelserne på at tilvejebringe en løsning på pensionskassens økonomiske problemer. Uden sidstnævnte undtagelse vil den foreslåede ændring kunne afholde potentielle overtagende virksomheder fra at udvise interesse for kriseramte pensionskasser generelt.

Med den foreslåede bestemmelse opnås mest mulig offentlighed samtidig med, at alle beskyttelsesværdige interesser respekteres. Lempelsen af Finanstilsynets generelle tavshedspligt gælder alene i forhold til den lovpligtige redegørelse. Finanstilsynet kan – hvis der skønnes behov herfor – på eget initiativ udarbejde og offentliggøre supplementet til redegørelsen.

Det foreslås i *stk. 3*, at redegørelsen efter *stk. 1* skal beskrive Finanstilsynets rolle under forløbet op til en konkurs el.lign. forhold som anført i *stk. 1*.

Til § 106

§ 66 e, *stk. 1*, i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser omhandler Finanstilsynets pligt til at orientere offentligheden om sager, som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af de bestemmelser i loven, der vedrører forbrugerbeskyttelse. Det følger desuden af den gældende § 66 e, *stk. 2*, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at Finanstilsynet skal orientere offentligheden om navnet på en pensionskasse, der overtræder forbuddet mod at udøve virksomhed uden tilladelse.

Den foreslåede § 106 fastsætter Finanstilsynets pligt til at orientere offentligheden om sager, som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af de bestemmelser, der vedrører forbrugerbeskyttelse.

Bestemmelsen viderefører § 66 e i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 48, *stk. 4*, i IORP II-direktivet.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af bestemmelserne i nr. 1 og 2.

Det foreslås i *nr. 1*, at Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af reglerne om god pensionskassespraksis, jf. § 8, stk. 1, samt regler udstedt i medfør af § 8, stk. 2.

Det foreslås i *nr. 2*, at Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af reglerne om de oplysninger, som en pensionskasse skal give skriftligt til medlemmer, pensionsmodtagere og potentielle medlemmer, jf. regler udstedt i medfør af § 8, stk. 2.

Det vil som udgangspunkt kun komme på tale at offentliggøre pensionskassens navn i sager, der udtrykker en generel adfærd hos pensionskassen. En række af de klager, som Finanstilsynet modtager, vedrører enkeltstående tvister mellem et medlem, et potentielt medlem eller en pensionsmodtager og en pensionskasse. I disse sager foreligger der derfor typisk ikke den fornødne offentlige interesse til, at der kan ske offentliggørelse. Ved enkeltstående overtrædelser kan det dog komme på tale at præcisere forståelsen af de bagvedliggende regler. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvor der er tale om nye regler, som Finanstilsynet ønsker at udbrede kendskabet til. Men det vil også kunne være tilfældet, hvis pensionskasser gør brug af en ny praksis, som er reguleret af det eksisterende regelsæt. I disse tilfælde vil der typisk ske en offentliggørelse af Finanstilsynets afgørelse.

Hensynet til den almene interesse vil i de fleste tilfælde medføre, at der ikke er behov for at nævne den involverede pensionskasses navn. Baggrunden for at orientere offentligheden om sager vil typisk således være ønsket om at forhindre lignende sager ved at udbrede kendskabet til tilsynets praksis. Derimod kan der være grund til at offentliggøre pensionskassens navn i de sager, hvor der er behov for at advare medlemmer, potentielle medlemmer eller pensionsmodtagere, eller hvor pensionskassens praksis har medført, at kunderne vil kunne have et erstatningskrav mod pensionskassen.

Orientering om Finanstilsynets sager skal efter den foreslåede bestemmelse ske, når Finanstilsynet har truffet afgørelse i en sag. For sager, der ikke er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt vil Finanstilsynet kunne orientere offentligheden om en sag, inden der er truffet afgørelse. Bestemmelsen gør det også muligt at offentliggøre Finanstilsynets afgørelse i en sag, hvor Finanstilsynet har fundet, at en pensionskasse har handlet i overensstemmelse med loven. Særligt i tilfælde, hvor sagen har været omtalt i pressen med oplysning om pensionskassens navn, vil det kunne være nærliggende at offentliggøre navnet.

Når Finanstilsynet udsender en pressemeddelelse om udfaldet af en sag, men uden at offentliggøre pensionskassens navn, vil Finanstilsynet også fremover orientere den relevante brancheforening. Påtænker Finanstilsynet at offentliggøre en pensionskasses navn, vil den berørte pensionskasse blive orienteret, inden Finanstilsynet udsender en pressemeddelelse. For så vidt angår en række af bestemmelser, som er omfattet af Finanstilsynets adgang til at foretage offentliggørelse, er overtrædelse heraf sanktioneret med straf.

Det foreslåede stk. 1 forhindrer ikke, at Finanstilsynet offentliggør, at en pensionskasse vil blive anmeldt til politiet for overtrædelse af en strafbar bestemmelse. En offentliggørelse kan imidlertid have indgribende betydning for den berørte pensionskasse. Der skal derfor ved vurderingen af, om der skal ske offentliggørelse, foretages en afvejning af behovet for at offentliggøre en politianmeldelse over for de betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som offentliggørelsen kan give anledning til. Der kan ikke i medfør af bestemmelsen ske offentliggørelse af enkeltpersoners strafbare forhold.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet endvidere skal orientere offentligheden om navnet på en pensionskasse, der overtræder forbuddet mod at udøve virksomhed som pensionskasse uden tilladelse, jf. forslagens § 12.

Orienteringen til offentligheden vil typisk ske via Finanstilsynets hjemmeside.

Til § 107

§ 66 f i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser regulerer forbuddet mod for Finanstilsynets ansatte til at videregive oplysninger om en person, der har foretaget en indberetning til Finanstilsynets whistleblowerordning.

Den foreslåede § 107 fastsætter forbud for Finanstilsynets ansatte mod at videregive oplysninger om en person, der har foretage whistleblower indberetninger.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 66 f i lov om tilsyn med firmapensionskasser med en tilføjelse af et nyt stk. 3, hvorefter den tidligere stk. 3 bliver til stk. 4. Tilføjelsen har baggrund i et ønske om at have ensartede tavshedspligtsregler for Finanstilsynets ansatte på tværs af den finansielle sektor.

Det fremgår af lovforslagets § 102, stk. 1, at Finanstilsynets ansatte er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver, som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Tavshedspligten gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Tavshedspligtsbestemmelsen i lovforslagets § 102 medfører bl.a., at adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager er begrænset, jf. § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen. Tavshedspligtsbestemmelsen i lovforslagets § 102 begrænser dog ikke parter ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, jf. § 9, stk. 2, i forvaltningsloven.

Det fremgår udtømmende af forslaget til § 103, hvem der anses som part i forhold Finanstilsynets afgørelser efter denne lov. Det særlige partsbegreb afviger fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb og er nødvendigt for at undgå en udhuling af Finanstilsynets tavshedspligt, da parter adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne.

Den foreslåede bestemmelse er en særregel, der udvider tavshedspligten i forhold til oplysninger om personer, der indberetter overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet, således at heller ikke parter vil kunne få aktindsigt i personoplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en firmapensionskasses, herunder en ansats, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reglerne på det finansielle område til Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynets ansatte ikke må videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en firmapensionskasse eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med.

Lovforslaget medfører bl.a., at oplysninger om en person, der har indberettet en firmapensionskasse eller en person for overtrædelse af den finansielle regulering for så vidt angår indberetningen, ikke er undergivet aktindsigt i medfør af forvaltningsloven eller reglerne om underretning i medfør af retssikkerhedsloven.

Oplysninger om en person skal forstås i overensstemmelse med definitionen af personoplysninger i § 3, nr. 1, i lov om behandling af personoplysninger, hvorefter personoplysninger omfatter enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Bestemmelsen omfatter bl.a. oplysninger, som identificerer personen, der indberetter overtrædelsen, i form af oplysninger om dennes identitet, eller enhver oplysning, der indirekte gør det muligt at udlede dennes identitet.

Oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres, er ikke omfattet af begrebet personoplysninger. Ved afgørelsen af, om en person er identificerbar, skal alle de hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person, tages i betragtning.

Bestemmelsen vil kun kunne finde anvendelse i sager om indberetning af overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet indberettet af en person om en firmapensionskasse under tilsyn af Finanstilsynet, herunder ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheder, der er under tilsyn.

Bestyrelsens eller ansattes indberetning til Finanstilsynet vil ikke være i strid med tavshedspligten i den foreslåede bestemmelse eller § 132 i selskabsloven.

Såvel overtrædelser som potentielle overtrædelser, f.eks. i tilfælde hvor en indberetning ikke fører til yderligere sagsbehandlingsskridt eller i tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at der ikke er tale om en overtrædelse af reglerne på det finansielle område, er omfattet af forslaget.

Det er et krav, at overtrædelsen vedrører regler, som er under Erhvervsministeriets ressortområde, som vedrører det område, som er under tilsyn af Finanstilsynet, forstået som love, bekendtgørelser og direkte gældende EU-retlig regulering, herunder forordninger og direkte gældende niveau 2- regulering (f.eks. bindende tekniske standarder).

Forslaget medfører, at Finanstilsynets ansatte – med de undtagelser der følger af stk. 2 – er forpligtet til ikke at videregive oplysninger om personer, der til Finanstilsynet indberetter overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering. Forslaget udgør en specialregel (lex specialis) i forhold til de almindeligt gældende regler om aktindsigt efter f.eks. forvaltningsloven eller om underretning efter retssikkerhedsloven. Hvis en part f.eks. har ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, vil Finanstilsynet i medfør af lovforslaget være forpligtet til enten ikke at videregive eller at anonymisere enhver oplysning, der gør det muligt at identificere personen, der har indberettet overtrædelsen.

Forslaget ændrer ikke på, at adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager som følge af bestemmelsens ordlyd er begrænset i henhold til § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen, og adgangen til indsigt efter persondataloven er som følge af bestemmelsens ordlyd begrænset i henhold til § 32, stk. 2, i persondataloven.

Ligeledes vil det i henhold til forslaget f.eks. ikke være tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger om en person, der har indberettet en overtrædelse af den finansielle regulering, i forbindelse med en eventuel underretning forud for gennemførelsen af en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb efter § 5 i retssikkerhedsloven.

Det foreslås i *stk. 2*, at *stk. 1* ikke er til hinder for, at oplysninger videregives i medfør af lovforslagets § 102, *stk. 6*.

Dette er f.eks. i forhold til videregivelse til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen m.v.

Videregivelse i forbindelse med retssager anlagt af den firmapensionskasse eller den ansatte, om hvem der er blevet indberettet overtrædelser af, vedrørende f.eks. bagvaskelse, æreskrænkelser, osv., er ikke omfattet af § 102, *stk. 6*. Det vil følgelig i disse tilfælde ikke være tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger omfattet af det foreslåede § 108, *stk. 1*, til den virksomhed eller den ansatte, der er blevet indberettet om.

Det foreslås i *stk. 3*, at *stk. 1* endvidere ikke er til hinder for, at personoplysninger, der vedrører et medlem, en pensionsmodtager eller et potentielt medlem, videregives til en firmapensionskasse i forbindelse med sager omfattet af § 8, når kunden har givet samtykke til videregivelsen.

Det foreslås således, at Finanstilsynet i disse angivne typer af sager skal kunne videregive personoplysninger om et medlem, en pensionsmodtager eller et potentielt medlem til en firmapensionskasse, hvis den pågældende samtykker til videregivelsen.

Det er en betingelse for, at Finanstilsynet kan videregive personoplysninger om den pågældende, at denne har givet samtykke til videregivelsen. Bestemmelsen stiller ikke formkrav til dette samtykke, men Finanstilsynet bør tilstræbe at indhente et skriftligt samtykke fra den berørte person for at sikre dokumentation for, at Finanstilsynet berettiget kan videregive en personoplysning.

Personoplysninger skal forstås i overensstemmelse med definitionen af personoplysninger i § 3, nr. 1, i lov om behandling af personoplysninger, hvorefter personoplysninger omfatter enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Dette omfatter bl.a. oplysninger, som identificerer personen, der indberetter overtrædelser, i form af oplysninger om dennes identitet eller enhver oplysning, der indirekte gør det muligt at udlede dennes identitet. Oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres, er ikke omfattet af begrebet personoplysninger. Ved afgørelse af, om en person er identificerbar, skal alle de hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende, enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person, tages i betragtning.

Som det fremgår af bemærkningerne til *stk. 1*, er den foreslåede bestemmelse en specialregel (*lex specialis*) i forhold til de almindeligt gældende regler om aktindsigt efter f.eks. forvaltningsloven eller om underretning efter retssikkerhedsloven. Dette forslag ændrer ikke herpå. Finanstilsynet vil derfor være forpligtet til enten ikke at videregive eller at anonymisere enhver oplysning, der gør det muligt at identificere personen, der har indberettet overtrædelser – også selvom personen i medfør af det foreslåede *stk. 3* har givet sit samtykke til videregivelsen af personoplysninger om denne til en firmapensionskasse.

Det foreslås i *stk. 4*, at alle, der i henhold til *stk. 3*, modtager personoplysninger, er undergivet den tavshedspligt, som er nævnt i *stk. 1*, for så vidt angår disse oplysninger. Dette svarer til, hvad der gælder efter det foreslåede § 102, *stk. 7*.

Til § 108

Det følger af den gældende § 66 g, *stk. 1*, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at Finanstilsynet kan påbyde en firmapensionskasse, der offentliggør oplysninger om firmapensionskassen, som efter Finans-tilsynets vurdering er misvisende, og som kan have skadevirkning for medlemmer, øvrige kreditorer eller den finansielle stabilitet generelt, at offentliggøre berigtigende oplysninger. Det følger desuden af den gældende § 66 g, *stk. 2*, at Finanstilsynet kan offentliggøre et påbud efter *stk. 1*, såfremt en firmapensionskasse ikke berigtiger de oplysninger, som der ønskes berigtiget i medfør af et påbud efter *stk. 1*.

Den foreslåede § 108 fastsætter, at Finanstilsynet kan påbyde en pensionskasse at offentliggøre berigtigede oplysninger, hvis pensionskassen har offentliggjort oplysninger om pensionskassen, der efter Finanstilsynets vurdering er misvisende.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 66 g i lov om tilsyn med firmapensionskasser med konsekvensrettelser, således at potentielle medlemmer og pensionsmodtagere er omfattet af den personkreds, som de forkerte oplysninger potentielt kan få skadevirkning for, som er kravet efter den gældende § 66 g, *stk. 1*, nr. 2.

Det foreslås i *stk. 1*, at såfremt en pensionskasse videregiver oplysninger om pensionskassen, og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde en pensionskasse at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynets fastsat frist, hvis oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende og hvis Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for pensionskassens medlemmer, potentielle medlemmer, pensionsmodtagere, øvrige kreditorer eller for den finansielle stabilitet generelt.

Den foreslåede bestemmelse tænkes for eksempel anvendt i situationer, hvor en pensionskasse har videregivet misvisende oplysninger om dens forretningsmodel.

Længden af den af Finanstilsynet meddelte frist for firmapensionskassens berigtigelse af de misvisende oplysninger vil afhænge af oplysningernes karakter. Efter omstændighederne vil der kunne være tale om, at berigtigelse skal ske inden for samme dag som meddelelsen af påbuddet.

Det foreslås i *stk. 2*, at berigtiger firmapensionskassen ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter *stk. 1*.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslagets § 102, *stk. 2*, hvorefter Finanstilsynet tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger. Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte finansielle virksomheders kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervskunder. Hertil kommer et ønske om – af konkurrencemæssige grunde – at beskytte de finansielle virksomheders forret-

ningsmæssige forhold. Med bestemmelsen er der dog mulighed for Finanstilsynet til at offentliggøre tavshedsbelagte oplysninger, i tilfælde hvor en pensionskasse har videregivet fejlagtige oplysninger om pensionskasse, og hvor pensionskassen ikke inden for en af Finanstilsynet fastsat frist har berigtiget de fejlagtige oplysninger.

Det forhold, at en pensionskasse indbringer eller oplyser, at den påtænker at indbringe det af Finanstilsynet meddelte påbud om berigtigelse af misvisende oplysninger for Erhvervsankenævnet, bevirker ikke, at Finanstilsynets mulighed for at offentliggøre påbuddet suspenderes, medmindre Erhvervsankenævnet tillægger klagen opsættende virkning. Finanstilsynet vil i sådanne situationer kunne blive erstatningsansvarlig efter de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt.

Til § 109

Det følger af § 67 i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser, at pensionskasser under tilsyn efter denne lov betaler afgift til Finanstilsynet efter bestemmelser i kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede § 109 fastsætter firmapensionskassernes afgiftsbetaling til Finanstilsynet.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 67 i lov om tilsyn med firmapensionskasser

Det foreslås i § 109, at pensionskasser under tilsyn efter denne lov betaler afgift til Finanstilsynet efter kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed.

Kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed omhandler finansieringen af Finanstilsynet, der primært dækkes af opkrævning af afgifter. Afgifterne opkræves fra virksomheder og personer under tilsyn i medfør af loven samt eksempelvis firmapensionskasser.

Det grundbeløb, der skal betales i medfør af § 361 i lov om finansiel virksomhed, reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven. Afgifterne for det pågældende år opkræves primo december med betalingsfrist ultimo året, jf. § 369 i lov om finansiel virksomhed.

Forsikringsselskaber, der udøver livsforsikringsvirksomhed, og firmapensionskasser betaler årligt 18,3 procent af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 361-362, jf. § 365, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr., jf. § 365, stk. 2, sidste pkt., i lov om finansiel virksomhed.

Til § 110

§ 68, stk. 1, i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser foreskriver, at for anmeldelse og registrering m.m. gælder selskabslovens bestemmelser tilsvarende. I den gældende § 68, stk. 2-5 fremgår reglerne om reelle ejere for firmapensionskasser.

Den foreslåede § 110 fastsætter, at fore anmeldelse og registrering m.v. gælder selskabslovens bestemmelser tilsvarende.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 68 i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Bestemmelsen gennemfører artikel 30, stk. 1-6, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 1*, at for anmeldelse og registrering m.m. gælder selskabslovens bestemmelser tilsvarende.

Det foreslås i *stk. 2*, at en firmapensionskasse skal indhente oplysninger om pensionskassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal medlemmer af pensionskassens bestyrelse, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Reelle ejere er defineret i lovforslagets, jf. § 3, nr. 15 og de specielle bemærkninger til bestemmelsen. Bestemmelsen indebærer konkret, at pensionskassen skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere eller konstatere, at der ikke er reelle ejere i pensionskassen, samt indhente oplysninger om de identificerede reelle ejere, herunder sørge for at dokumentere hvordan virksomheden har fastlagt identiteten på de reelle ejere.

Hvis der ingen reelle ejere er, eller såfremt det ikke er muligt at identificere nogen reelle ejere, skal medlemmer af pensionskassens direktion eller, i pensionskasser, hvor der ikke findes en direktion, medlemmer af pensionskassens bestyrelse, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. Reelle ejere i pensionskasser, jf. definitionen på reelle ejere i lovforslagets § 3, nr. 15, vil som udgangspunkt være fysiske personer, som direkte eller indirekte besidder eller har kontrol over en tilstrækkelig andel af kapitalandelene eller stemmerettighederne i et selskab eller på anden måde har kontrol. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab. Dette udelukker dog ikke, at en fysisk person reelt har kontrol med de omhandlede ejerandele baseret på aftale eller lignende med en eller flere ejere eller på anden måde. Er der tale om, at en fysisk person har ejerskab, og en anden har kontrol, skal begge eftertrages som reelle ejere. Er der tale om en juridisk person, som besidder ejerandele, er det de fysiske personer bagved, der skal betragtes som reelle ejere. Dette gælder også i forhold til udenlandske personer – både juridiske og fysiske.

Hvis en fysisk person ejer mere end 25 pct. af stemmerne eller kapitalen, og hvis denne person gennem aftale har overdraget stemmeretten på ejerandelene til en anden, eksempelvis en fysisk person, til sikkerhed for pant eller lignende, skal begge fysiske personer betragtes som reelle ejere. Kravet om at have kendskab til de reelle ejere skal ses i sammenhæng med det eksisterende krav i § 12, stk. 3, i hvidvaskloven om, at virksomhedens ejer- og kontrolstruktur skal klarlægges, og at reelle ejere skal identificeres.

Det er i alle tilfælde pensionskassens pligt i fornødent omfang at identificere og indhente oplysninger om de reelle ejere. Pensionskasse skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, hvilket indebærer, at pensionskassen skal gøre alt, hvad der kan gøres for at identificere de reelle ejere, medmindre det vurderes at være urimeligt og uhensigtsmæssigt at foretage sig yderligere. Det er således ikke nok, at en reel ejer ikke ønsker at give sig til kende over for pensionskassen, da pensionskassen i det tilfælde skal forsøge at indhente oplysningerne på anden vis. Hvis det i sidste ende ikke er muligt at indhente oplysningerne, skal det noteres, hvad pensionskassen har foretaget sig, og hvorfor det ikke er muligt at foretage sig yderligere.

Firmapensionskasser er en slags foreninger, som ejes af medlemmerne. Som udgangspunkt stilles der ingen krav til organisationsformen, men en række betingelser i loven tilsiger, at pensionskasserne følger reglerne for foreninger.

Grundet strukturen af firmapensionskasserne vil ejerkredsen bag pensionskassen sjældent bestå af enkelte fysiske personer. I enkelte tilfælde vil en fysisk person dog kunne anses som reel ejer som følge af, at denne direkte eller indirekte ejer eller kontrollere mere end 25 pct. af firmapensionskassen, f.eks. hvor der er færre end fire medlemmer af firmapensionskassen.

I firmapensionskasser, hvor der ikke findes personer, som kan betragtes som reelle ejere, vil ledelsen blive betragtet som reelle ejere. I forhold til ledelse af firmapensionskasser gælder det, at en pensionskasse skal have en bestyrelse bestående af en formand og et antal andre bestyrelsesmedlemmer, hvoraf mindst halvdelen skal vælges af og i udgangspunktet iblandt medlemmerne i pensionskassen. Udgangspunktet er, at der skal ansættes en direktør, jf. forslaget § 31. I dette tilfælde vil direktøren skulle registreres som firmapensionskassens reelle ejer. Direktøren kan ikke være medlem af pensionskassens bestyrelse. Har pensionskassen ingen direktør, udføres de hverv, der ved loven er henlagt til direktøren, af bestyrelsen. I dette tilfælde vil bestyrelsens medlemmer skulle registreres som firmapensionskassens reelle ejer.

Det foreslås i *stk. 3*, at pensionskassen skal registrere oplysningerne i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at pensionskassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer, og efter enhver ændring af de oplysninger, som er registreret. Herudover skal pensionskassen opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør, ligesom pensionskassen skal opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Det foreslås i *stk. 4*, at pensionskassen efter anmodning skal udlevere oplysninger om pensionskassens reelle ejer, herunder om pensionskassens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Udlevering af oplysningerne skal også ske efter anmodning fra øvrige myndigheder, herunder f.eks. Erhvervsstyrelsen, såfremt disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver. Det anses for at være berettiget videregivelse i henhold til forslaget § 45 at videregive oplysninger, som pensionskassen er forpligtet til at videregive efter de pågældende myndigheders anmodning med hjemmel i de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås med lovforslagets § 116, stk. 2, 1. pkt., at strafbelægge overtrædelse af bestemmelsens stk. 3 og 4. Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 3 og 4 er den pågældende firmapensionskasse.

Den strafbare handling består i ikke hurtigst muligt at registrere oplysningerne efter stk. 2 i Erhvervsstyrelsens it-system, når pensionskassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer, og når der er sket enhver ændring af de oplysninger, som er registreret. Endvidere består den strafbare handling i manglende opbevaring af oplysninger om firmapensionskassens reelle ejer i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør samt oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Den straffbare handling ved overtrædelse af stk. 4 består i ikke efter anmodning fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet eller andre offentlige myndigheder, der vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- og kontrolopgaver, at udlevere oplysninger om pensionskassens reelle ejere, herunder om pensionskassens forsøg på at identificere dennes reelle ejere.

Det foreslås i *stk. 5*, at Erhvervsstyrelsen nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 2 og 3, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger pensionskassen skal registrere i styrelsens it-system.

Hjemlen er i dag udnyttet til udstedelse af bekendtgørelse nr. 488 af 18. maj 2017 om registrering og offentliggørelse af oplysninger om ejere i Erhvervsstyrelsen. Bekendtgørelsen vil blive videreført med hjemmel i den foreslåede bestemmelse, og der vil ikke ske nogen ændringer i bekendtgørelsen.

Til § 111

§ 70 i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser regulerer klageadgang til Erhvervsankenævnet i forbindelse med, at Finanstilsynet træffer afgørelse i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven.

Den foreslåede § 111 regulerer firmapensionskassernes klageadgang i forhold til Erhvervsankenævnet.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 70 med få sproglige ændringer, idet Erhvervs- og Selskabsstyrelsen er ændret til Erhvervsstyrelsen. Der sker ingen indholdsmæssige ændringer.

Det foreslås i *stk. 1*, at afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan af den, som afgørelsen retter sig imod, indbringes for Erhvervsankenævnet senest fire uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Erhvervsankenævnet er også klageinstans for aktindsigtsspørgsmål i henhold til enten forvaltningsloven eller offentlighedsloven, i det omfang aktindsigtsspørgsmålet relaterer sig til en afgørelse, der er truffet i henhold til loven eller regler udstedt i medfør heraf.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at den, som en afgørelse er rettet imod, indbringer en sag for domstolene uden at påklage spørgsmålet til Erhvervsankenævnet.

En klage til Erhvervsankenævnet har i udgangspunktet ikke opsættende virkning, medmindre dette er fastsat i lovgivningen, eller såfremt ankenævnet i særlige tilfælde træffer bestemmelse om at klagen skal tillægges opsættende virkning, jf. § 6, i lov om Erhvervsankenævnet.

Det foreslås i *stk. 2*, at omgøres en af Finanstilsynet truffet afgørelse, der går ud på, at pensionskassen skal træde i likvidation, eller at dets pensionskassebestand tages under administration, skal Erhvervsstyrelsen straks registrere dette. Finanstilsynet skal, såfremt pensionskasse ejer faste ejendomme, drage omsorg for fornøden tinglysning. Bestemmelsen pålægger både Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet en ubetinget pligt til at handle af egen drift. Dette gælder, uanset om Erhvervsankenævnets afgørelse kan indbringes for domstolene.

Til § 112

§ 9 d, stk. 1 og 2, i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser indeholder en bemyndigelse til erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Finanstilsynet og til og fra Erhvervsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Bestemmelsen fastlægger endvidere, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen, jf. § 9 d, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse i § 112 viderefører § 9 d i lov om tilsyn med firmapensionskasser med den ændring, at erhvervs- og vækstministeren fremover benævnes erhvervsministeren. Herudover foretages få sproglige ændringer.

Det foreslås i *stk. 1*, at erhvervsministeren gives bemyndigelse til at fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler, der er udstedt i medfør af loven, skal foregå digitalt.

Bemyndigelsen foreslås udnyttet således, at blandt andet skriftlige henvendelser m.v. til Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven, eller af regler, som er udstedt i medfør af loven, ikke anses for behørigt modtaget hos tilsynet, hvis de indberettes på anden vis end den foreskrevne digitale måde.

Hvis oplysninger m.v. sendes til Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt, jf. § 7 i forvaltningsloven, at tilsynet eller styrelsen må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere digitalt.

Samtidig indebærer forslaget, at meddelelser m.v. til eller fra Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen, der sendes på den foreskrevne digitale måde, anses for at være kommet frem til modtageren på det tidspunkt, hvor meddelelsen m.v. er tilgængelig digitalt for modtageren, jf. det foreslåede stk. 3. dvs. med samme retsvirkninger som fysisk post, der anses for at være kommet frem, når den pågældende meddelelse m.v. er lagt i modtagerens fysiske postkasse.

Pligten til at kommunikere digitalt vil også omfatte kommunikation mellem tilsynsmyndigheden og en rådgiver, som optræder på virksomhedens vegne over for tilsynsmyndigheden.

Af bekendtgørelsen, der udmønter bemyndigelsen, vil det fremgå, hvem der omfattes af pligten til at kommunikere digitalt med Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen samt om hvilke forhold og på hvilken måde, der skal kommunikeres.

Ved henvendelser til Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen kan erhvervsministeren stille krav om, at den pågældende oplyser en e-mailadresse, som den pågældende kan kontaktes på i forbindelse med behandlingen af en konkret sag eller henvendelse til tilsynsmyndigheden. I den forbindelse kan den pågældende pålægges en pligt til at underrette tilsynsmyndigheden om en eventuel ændring i e-mailadressen inden den konkrete sag afsluttes eller henvendelsen besvares, medmindre e-mails automatisk bliver videresendt til den nye e-mailadresse.

Det forventes, at der på sigt udvikles andre digitale løsninger, herunder nye selvbetjeningsløsninger, til brug for kommunikation om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør af loven.

I bekendtgørelsen, som udmønter den foreslåede bemyndigelse i stk. 1, kan der blandt andet fastsættes regler om, at Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen kan sende visse meddelelser, herunder afgørelser, forbud, påbud m.v., til virksomhedens henholdsvis et ledelsesmedlems digitale postkasse med de retsvirkninger, der følger af lov om Offentlig Digital Post fra offentlige afsendere.

I bekendtgørelsen kan der, som anført i afsnit 5.4.1 i de almindelige bemærkninger til lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v., jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, side 42, fastsættes overgangsordninger, som skal lette overgangen til obligatorisk digital kommunikation. I bekendtgørelsen kan der desuden fastsættes regler om fritagelse fra pligten til digital kommunikation. Fritagelsesmuligheden tænkes navnlig anvendt, hvor det er påkrævet at anvende en dansk digital signatur, og der er tale om en virksomhed med hjemsted i udlandet, som ikke kan få en dansk digital signatur eller en person uden dansk CPR-nummer. Fritagelsesmuligheden tænkes endvidere anvendt i forbindelse med, at tilsynsmyndighederne har sagstyper, der omfatter meget store mængder materiale og som det derfor vil være uhensigtsmæssigt for både virksomheden, personen og tilsynsmyndighederne at skulle sende digitalt. Dette er primært tilfældet i forbindelse med undersøgelsesmateriale.

Forud for at Finanstilsynet tager på undersøgelse i en virksomhed i medfør af loven, anmoder tilsynet virksomheden om at indberette materiale om virksomheden, herunder politikker, retningslinjer, diverse protokollater m.v. Der er ofte tale om meget omfattende mængder materiale, hvorfor det kan være hensigtsmæssigt, at der ikke er krav om, at det altid skal indberettes digitalt.

Derudover skal det bemærkes, at den kommunikation, der er mellem en virksomhed eller person og tilsynsmyndigheden, når tilsynsmyndigheden er på undersøgelse i en virksomhed, fortsat vil kunne foregå på stedet. Dette gælder både i forhold til forevisning af legitimation og evt. udlevering af dokumenter under undersøgelsen. På samme måde kan kommunikationen på møder i øvrigt, herunder afrapporteringsmødet efter en undersøgelse, fortsat ske uændret.

Anvendelse af fritagelsesmulighederne er restriktiv, da kommunikationen i relation til denne lov er rettet til og fra erhvervslivet, jf. nærmere herom i de almindelige bemærkninger afsnit 5.4.2 til lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v., jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, side 42.

Det kan som udgangspunkt ikke føre til fritagelse fra pligten til digital kommunikation, at en virksomhed eller en person oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. I så fald må den pågældende anvende en computer på et folkebibliotek eller anmode en rådgiver om at varetage kommunikationen på den pågældendes vegne.

For en nærmere gennemgang af fritagelsesmuligheder og forholdet til EU-retten henvises til henholdsvis afsnit 5.4.2 og 12 i de almindelige bemærkninger til lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v., jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, side 42, og side 46. Der kan desuden henvises til afsnit 5.4.3 i de almindelige bemærkninger til lov nr. 1231 af 18. december 2012 om fravigelse af krav om digital kommunikation i særlige tilfælde af hensyn til myndighedsudøvelsen, jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, side 43.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervsministeren gives bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur e.l.

Det foreslåede *stk. 3* fastsætter, hvornår en digital meddelelse må anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, dvs. modtageren af meddelelsen.

For meddelelser, der sendes til Finanstilsynet, er tilsynet adressat for meddelelsen. For meddelelser, som tilsynet sender, er den pågældende pensionskasse, som meddelelsen sendes til adressat for meddelelsen.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til Finanstilsynet på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for tilsynet, dvs. når tilsynet kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed eller person på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for den pågældende. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

For en nærmere gennemgang af betydningen af fremkomsttidspunktet samt hindringer som følge af it-problemer og lignende henvises til afsnit 5.3 i de almindelige bemærkninger til lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v., jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, side 41.

Til § 113

Det følger af den gældende § 9 e, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift. Det følger endvidere af den gældende § 9 e, stk. 2, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen som afsender.

Den foreslåede bestemmelse i § 113 viderefører § 9 e i lov om tilsyn med firmapensionskasser med den ændring, at erhvervs- og vækstministeren fremover benævnes erhvervsministeren.

Der kan efter det foreslåede *stk. 1* fastsættes regler om, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter loven eller regler udstedt i medfør af loven uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. For en nærmere gennemgang af fravigelse af underskriftskrav henvises til afsnit 5.5.1 i de almindelige bemærkninger til lov

nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation.

Desuden kan der efter det foreslåede *stk. 2* fastsættes regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen som afsender. Bestemmelsen finder anvendelse både på dokumenter, som Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen sender digitalt, og på dokumenter, som sendes fysisk, dvs. på papir med almindelig post. For en nærmere gennemgang af muligheden for at udstede dokumenter og træffe afgørelser alene på grundlag af elektronisk databehandling kan der ligeledes henvises til afsnit 5.5.1 i de almindelige bemærkninger til lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation.

Til § 114

§ 9 f, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser fastsætter, at såfremt det i denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov er et krav, at et dokument, som er udstedt af andre end Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift. Det følger af den gældende § 9 f, stk. 2, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Den foreslåede bestemmelse i § 114 viderefører § 9 f i lov om tilsyn med firmapensionskasser med den ændring, at erhvervs- og vækstministeren fremover benævnes erhvervsministeren.

Det foreslås i *stk. 1*, at hvor det i henhold til loven eller regler udstedt i medfør heraf, er krævet, at et dokument som er udstedt af andre end Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen, skal være underskrevet, kan kravet opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har underskrevet dokumentet. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift. Der vil f.eks. være tale om dokumenter, som er udstedt af virksomheder eller fysiske personer omfattet af reguleringen i denne lov, f.eks. firmapensionskasser m.v. Der kan f.eks. være tale om underretninger efter loven, der sammen med eventuelle bilag indsendes til Finanstilsynet som vedhæftede filer til en mail.

For at der ikke skal kunne opstå tvivl om, at underskriftskravet kan opfyldes på anden måde end ved en personlig underskrift, foreslås det, at der indsættes en udtrykkelig bestemmelse i loven om, at underskriftskravet som anført i stk. 1 kan opfyldes ved, at underskriveren anvender en teknik, der sikrer entydig identifikation af den pågældende, f.eks. digital signatur. Bestemmelsen dækker tillige dokumenter, som er udarbejdet af en revisor, således at revisoren eksempelvis kan underskrive dokumentet med digital signatur i stedet for med en fysisk underskrift.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om fravigelse af kravet om underskrift. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter. Der kan i den forbindelse henvises til afsnit 5.5.2 i de almindelige bemærkninger til lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v., jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, side 44.

Til § 115

§ 65 a i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser regulerer beregningen af frister i relation til lovens øvrige bestemmelser.

Den foreslåede bestemmelse i § 115 viderefører § 65 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Bestemmelsen svarer til § 357 i lov om finansiel virksomhed.

I det foreslåede *stk. 1* fremgår, at fristen beregnes fra dagen efter den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

I det foreslåede *stk. 2* fremgår, at hvis fristen angives i uger, udløber fristen på ugedagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted. F.eks. vil udløbsdagen for fristen, hvis denne er angivet som "senest 4 uger efter", være den sidste dag i den fjerde uge efter dagen for handlingen/beslutningen der udløser fristen. Træffes beslutningen således på en tirsdag, vil fristen udløbe om tirsdagen fire uger senere.

I det foreslåede *stk. 3* fremgår, at hvis fristen angives i måneder, udløber fristen på månedsdatoen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted. Hvis eksempelvis fristen er tre måneder, og den fristudløbende handling foretages den 15. januar, udløber fristen den 15. april.

Er den fristudløsende handling foretaget den sidste dag i en måned, udløber fristen altid den sidste dag i den pågældende måned, uanset om der er 28, 29, 30 eller 31 dage i den pågældende måned. Hvis fristen beregningsmæssigt udløber på en månedsdato, der ikke findes, eksempelvis den 30. februar, udløber fristen altid den sidste dag i den pågældende måned – i dette tilfælde den 28. eller i skudår den 29. februar.

I det foreslåede *stk. 4* fremgår, at hvis fristen angives i år, udløber fristen på årsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

I det foreslåede *stk. 5* fremgår, at hvis fristen udløber på en helligdag, i en weekend eller på grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, er det tilstrækkeligt, at materialet er modtaget den efterfølgende hverdag. Selv om fristen beregningsmæssigt er udløbet, betragtes materialet som modtaget rettidigt den førstkomende hverdag.

Til § 116

§ 71 i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser fastsætter hvilke overtrædelser af loven, der kan straffes.

Bestemmelsen i den foreslåede § 116 nyaffatter § 71 i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser. Efter den gældende lov kan der alene straffes med bøde, hvor det i lovforslaget foreslås, at enkelte bestemmelser fremover kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, ligesom en række nye bestemmelser, som er indført i loven med dette lovforslag bliver strafbelagt. Der foretages i lovforlaget en opdeling af den gældende § 71, stk. 2, der dels indeholder en tavshedspligt for blandt andre firmapensionskassers bestyrelsesmedlemmer, direktører og andre ansatte og dels indeholder et forbud mod at meddele urigtige eller vildledende oplysninger til offentlige myndigheder og andre interessenter.

Tavshedspligten vil fremover fremgå af lovforslagets § 45. Straffen for overtrædelse af tavshedspligten vil fremover fremgå af lovforslagets § 116 stk. 1, mens straffen for at meddele urigtige eller vildledende oplysninger til Finanstilsynet og andre interessenter fremover vil fremgå af lovforslagets § 116 stk. 4.

Eftersom bestemmelsen om den ansvarshavende aktuar, jf. den gældende § 26 i lov om tilsyn med firmapensionskasser udgår, vil den dertilhørende gældende straffebestemmelse, jf. § 71, stk. 1, 1. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser for overtrædelse af den ansvarshavende aktuars opgaver ligeledes udgå.

Herudover foreslås det i stk. 1 at tilføje, at overtrædelse af visse af bestemmelserne i STS-forordningen strafbelægges.

Desuden foreslås det i stk. 3, at firmapensionskasser, der afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen eller andre offentlige myndigheder, til offentligheden, til medlemmer, pensionsmodtagere eller til potentielle medlemmer straffes med bøde. Herudover indsættes en ny bestemmelse om forældelsesfristen i § 116, stk. 7, for overtrædelse af lovens bestemmelser med henblik på at sikre ensartede forældelsesregler på tværs af den finansielle sektor.

Den foreslåede § 116 fastsætter, hvilke overtrædelser af loven, der kan straffes. Den foreslåede bestemmelse fastsætter endvidere strafansvar for juridiske personer samt forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser og regler udstedt i medfør heraf.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for firmapensionskassen er de mulige ansvarssubjekter for straf ved overtrædelse af bestemmelserne firmapensionskassen og/eller en eller flere personer med tilknytning til firmapensionskassen, oftest ledelsen. Der vil således kunne rejses tiltale mod firmapensionskassen alene eller mod både firmapensionskassen og en eller flere personer med tilknytning til firmapensionskassen. Udgangspunktet er tiltale mod firmapensionskassen for overtrædelser af de strafbelagte bestemmelser. Tiltalen kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til firmapensionskassen, hvis en eller nogle af disse personer, har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelserne, og handlingen eller undladelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Det foreslås i *stk. 1*, at overtrædelse af § 1, stk. 1, § 12, stk. 1, § 45 og artikel 6, 7, 9, 18-26, 27, stk. 1. og 4, 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. For beskrivelse af ansvarssubjekter og den strafbare handling vedrørende de strafbelagte bestemmelser henvises der til bemærkningerne til de strafbelagte bestemmelser.

STS-forordningen, forpligter medlemsstaterne til at pålægge administrative sanktioner for overtrædelser af en række af forordningens artikler i medfør af forordningens artikel 32 eller i stedet strafpålægge sådanne overtrædelser i medfør af forordningens artikel 34.

Det følger af artikel 32 i STS-forordningen, at følgende overtrædelser skal sanktioneres:

- a) et eksponeringsleverende institut, et organiserende institut eller en oprindelig långiver ikke har opfyldt kravene i artikel 6
- b) et eksponeringsleverende institut, et organiserende institut eller en SSPE ikke har opfyldt kravene i artikel 7
- c) et eksponeringsleverende institut, et organiserende institut eller en oprindelig långiver ikke har opfyldt kriterierne i artikel 9
- d) et eksponeringsleverende institut, et organiserende institut eller en SSPE ikke har opfyldt kravene i artikel 18
- e) en securitisering kan betegnes som STS, og securitiseringens eksponeringsleverende institut, organiserende institut eller SSPE ikke har opfyldt kravene i artikel 19-22 eller 23-26
- f) et eksponeringsleverende institut eller et organiserende institut udarbejder en vildledende meddelelse i henhold til artikel 27, stk. 1
- g) et eksponeringsleverende institut eller et organiserende institut ikke har opfyldt kravene i artikel 27, stk. 4, eller
- h) en tredjepart, der har tilladelse i henhold til artikel 28, ikke har givet meddelelse om væsentlige ændringer i de oplysninger, der er givet efter artikel 28, stk. 1, eller alle andre ændringer, der med rimelighed kan tænkes at påvirke den kompetente myndigheds vurdering.

Det foreslås derfor ved indsættelse i § 116, stk. 2, 1. pkt., i nærværende lovforslag, at forordningens artikel 6, 7, 9, 18-26, 27, stk. 1 og 4, 28, stk. 2, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Nedenfor anføres en mere uddybende beskrivelse af indholdet af de enkelte artikler i STS-forordningen, der strafbelægges med den foreslåede bestemmelse:

I medfør af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, i STS-forordningen skal det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den oprindelige långiver i en securitisering løbende tilbageholde en væsentlig nettoøkonomisk interesse i securitiseringen på mindst 5 %. Denne interesse måles ved indgåelsen og bestemmes af de ikkebalanceførte posters notionale værdi. Hvis det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut og den oprindelige långiver ikke indbyrdes har aftalt, hvem der tilbageholder den væsentlige nettoøkonomiske interesse, påhviler det det eksponeringsleverende institut at gøre dette. Den væsentlige nettoøkonomiske interesse må ikke opdeles mellem forskellige typer af tilbageholdere og må ikke være omfattet af nogen kreditrisikoreduktion eller afdækning.

Ansvarssubjektet for en overtrædelse af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit er enten det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den oprindelige långiver i en securitisering. Den straffbare handling består i, at der ikke er tilbageholdt en nettoøkonomisk interesse på min. 5 %, hvor denne interesse på min. 5 % ikke er omfattet af risikoreduktion eller afdækning samt opdelt mellem forskellige typer af tilbageholdelse. Er der ikke lavet en indbyrdes aftale om tilbageholdelse, er det kun det eksponeringsleverende institut, som er omfattet af ansvarssubjektet.

I medfør af artikel 6, stk. 1, 2. afsnit i STS-forordningen anses en enhed ikke for at være et eksponeringsleverende institut, hvis denne udelukkende er etableret eller drives med henblik på securitisering af eksponeringer.

Ansvarssubjektet for en overtrædelse af artikel 6, stk. 1, 2. afsnit er en enhed, som udelukkende er etableret eller drives med henblik på securitisering af eksponeringer. Den strafbare handling består i, at denne enhed securitiserer eksponeringer.

I medfør af artikel 6, stk. 2 i STS-forordningen må et eksponeringsleverende institut ikke udvælge aktiver, der skal overføres til SSPE'en med det formål at gøre tab på de aktiver, der overføres til SSPE'en målt i transaktionens løbetid eller i højst fire år, hvis transaktionens løbetid er længere end fire år, højere end tabene i samme periode på sammenlignelige aktiver på det eksponeringsleverende instituts balance. Hvis udviklingen i de overførte aktiver er betydeligt lavere end i sammenlignelige aktiver på det eksponeringsleverende instituts balance som følge af det eksponeringsleverende instituts forsæt, skal den kompetente myndighed pålægge en sanktion i medfør af artikel 32 og 33.

Ansvarssubjektet for en overtrædelse af artikel 6, stk. 2 er et eksponeringsleverende institut. Den strafbare handling består i, at denne enhed bevidst udvælger blandt sammenlignelige aktiver, de aktiver, som er relativt mest risikofylde.

I medfør af artikel 7, stk. 1 i STS-forordningen gør det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut og SSPE'en i en securitisering i overensstemmelse med stk. 2 som minimum oplysninger beskrevet under stk. 1 med visse forbehold tilgængelige for indehavere af en securitiseringsposition, de i artikel 29 omhandlede kompetente myndigheder og, efter anmodning, potentielle investorer.

I medfør af artikel 7, stk. 2 i STS udpeger det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut og SSPE'en i en securitisering af deres midte den enhed, som skal opfylde oplysningskravene i henhold til stk. 1, første afsnit, litra a), b), d), e), f) og g) med de krav der følger af stk. 2.

Ansvarssubjektet for en overtrædelse af artikel 7, stk. 1 og 2 er det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut og SSPE'en i en securitisering. Den strafbare handling består i, at krav til oplysninger ikke oplyses.

I medfør af artikel 9, stk. 1 i STS-forordningen anvender eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og oprindelige långivere samme velfunderede og veldefinerede kriterier for långivning på eksponeringer, der skal securitiseres, som de anvender på ikke-securitiserede eksponeringer. Med henblik herpå skal de samme klart fastsatte procedurer for godkendelse og, hvor det er relevant, ændring, fornyelse og refinansiering af lån anvendes. Eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og oprindelige långivere skal indføre effektive systemer med henblik på at anvende disse kriterier og procedurer for at sikre, at långivning er baseret på en grundig vurdering af låntagers kreditværdighed, idet der tages behørigt hensyn til de faktorer, der er relevante for at anslå udsigten til, at låntageren opfylder sine forpligtelser i henhold til kreditaftalen.

Ansvarssubjektet for en overtrædelse af artikel 9, stk. 1 er et eksponeringsleverende institut, et organiserende institut eller en oprindelig långiver i en securitisering. Den strafbare handling består i, at kriterier

for långivning på eksponeringer, der skal securitiseres, ikke er de samme, som dem anvendt på ikke-securitiserede eksponeringer.

I medfør af artikel 9, stk. 2 i STS-forordningen gælder, at for securitiseringer, hvor de underliggende eksponeringer er boliglån ydet efter ikrafttrædelsen af direktiv 2014/17/EU, må puljen af disse lån ikke omfatte lån, som er markedsført og bevilget med den klausul, at låneansøgeren eller, hvor det er relevant, mæglerne er gjort opmærksom på, at de oplysninger, som låneansøgeren har stillet til rådighed, muligvis ikke er verificeret af långiveren.

Ansvarssubjektet for en overtrædelse af artikel 9, stk. 2 er et eksponeringsleverende institut, et organiserende institut eller en oprindelig långiver i en securitisering. Den strafbare handling består i, at for securitiseringer, hvor de underliggende eksponeringer er boliglån ydet efter ikrafttrædelsen af direktiv 2014/17/EU, må puljen af disse lån ikke omfatte lån, som er markedsført og bevilget med den klausul, at låneansøgeren eller, hvor det er relevant, mæglerne er gjort opmærksom på, at de oplysninger, som låneansøgeren har stillet til rådighed, muligvis ikke er verificeret af långiveren.

I medfør af artikel 9, stk. 3 i STS-forordningen gælder, at når et eksponeringsleverende institut overtager tredjemands eksponeringer for egen regning og derefter securitiserer dem, kontrollerer dette eksponeringsleverende institut, at den enhed, som direkte eller indirekte var involveret i den oprindelige aftale, der skabte de forpligtelser eller potentielle forpligtelser, der skal securitiseres, opfylder de i stk. 1 omhandlede krav.

Ansvarssubjektet for en overtrædelse af artikel 9, stk. 3 er et eksponeringsleverende institut. Den strafbare handling består i, at når et eksponeringsleverende institut overtager tredjemands eksponeringer for egen regning og derefter securitiserer dem, ikke kontrollerer, at den enhed, som direkte eller indirekte var involveret i den oprindelige aftale, der skabte de forpligtelser eller potentielle forpligtelser, der skal securitiseres, opfylder de i stk. 1 omhandlede krav.

I medfør af artikel 18 i STS-forordningen må eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og SSPE'er kun anvende betegnelsen »STS« eller »simpel, transparent og standardiseret« eller en betegnelse, som direkte eller indirekte henviser til disse begreber, i forbindelse med deres securitisering, hvis:

a) securitiseringen opfylder alle kravene i dette kapitels afdeling 1 eller 2, og ESMA er blevet underrettet i henhold til artikel 27, stk. 1, og

b) securitiseringen er opført på den liste, der er omhandlet i artikel 27, stk. 5.

Det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut og SSPE'en, der er involveret i en securitisering, der anses for at være STS, er etableret i Unionen.

Ansvarssubjektet for en overtrædelse af artikel 18 er eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og SSPE'er. Den strafbare handling består i, at anvende STS betegnelsen for en securitisering, som ikke lever op til kravene i STS-forordningen for at være simpel, transparent og standardiseret. I medfør af artikel 19, stk. 1 i STS-forordningen anses securitiseringer, undtagen ABCP-programmer og ABCP-transaktioner, som opfylder de krav, der er fastsat i artikel 20, 21 og 22, for at være STS. I medfør af artikel 23 i STS-forordningen anses en ABCP-transaktion for at være STS, hvis den overholder kravene

i artikel 24 på transaktionsniveau og, hvis det overholder kravene i artikel 26, og det organiserende institut for ABCP-programmet overholder kravene i artikel 25.

I medfør af artikel 27, stk. 1 i STS-forordningen giver eksponeringsleverende institutter og organiserende institutter i fællesskab ved hjælp af indberetningsskemaet i stk. 7 ESMA meddelelse, når en securitisering opfylder kravene i artikel 19-22 eller 23-26 (»STS-meddelelse«). I tilfælde af et ABCP-program er det kun det organiserende institut, der har ansvar for meddelelsen af nævnte program og, inden for dette program, ABCP-transaktioner, der overholder artikel 24. STS-meddelelsen skal indeholde en redegørelse fra det eksponeringsleverende institut og det organiserende institut for, hvordan hvert af de STS-kriterier, der er fastsat i artikel 20- 22 eller 24-26, er opfyldt.

Ansvarssubjektet for en overtrædelse af artikel 27, stk. 1 er eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og SSPE'er. Den strafbare handling består i, at udarbejder en vildledende meddelelse i henhold til artikel 27, stk. 1

I medfør af artikel 27, stk. 4 i STS-forordningen giver det eksponeringsleverende institut og det organiserende institut straks ESMA meddelelse og underretter deres kompetente myndighed, når en securitisering ikke længere opfylder kravene i artikel 19-22 eller 23-26.

Ansvarssubjektet for en overtrædelse af artikel 27, stk. 4, er eksponeringsleverende institutter og organiserende institutter. Den strafbare handling består i ikke at underrette ESMA og relevante kompetente myndighed, når en securitisering ikke længere opfylder kravene i artikel 19-22 eller 23-26 og dermed ikke lever op til STS-kriterierne.

I medfør af artikel 28, stk. 1 i STS-forordningen skal en tredjepart, som omhandlet i artikel 27, stk. 2, af den kompetente myndighed have tilladelse til at vurdere securitiseringers overholdelse af STS-kriterierne i artikel 19-22 eller 23-26. Den kompetente myndighed skal give tilladelsen, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) tredjeparten opkræver kun ikkediskriminerende og omkostningsbaserede gebyrer fra de eksponeringsleverende institutter, de organiserende institutter eller de SSPE'er, der er involveret i de securitiseringer, som tredjeparten vurderer uden at gøre forskel på gebyrerne ved at gøre dem afhængige af eller knytte dem til resultaterne af sin vurdering

b) tredjeparten er hverken en reguleret enhed som defineret i artikel 2, nr. 4), i direktiv 2002/87/EF eller et kreditvurderingsbureau som defineret i artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1060/2009, og udviklingen af tredjepartens øvrige aktiviteter kompromitterer ikke vurderingens uafhængighed eller integritet

c) tredjeparten må ikke yde nogen form for rådgivnings- eller revisionstjeneste eller lignende tjeneste for det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den SSPE, der er involveret i de securitiseringer, der vurderes af tredjeparten

d) medlemmerne af tredjepartens ledelsesorgan har faglige kvalifikationer, viden og erfaring, der er egnede til tredjepartens opgave, og deres omdømme og integritet er af god standard

e) tredjepartens ledelsesorgan omfatter mindst en tredjedel, dog ikke mindre end to, uafhængige direktører

f) tredjeparten træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kontrollen af STS-overholdelse ikke påvirkes af eventuelle eksisterende eller potentielle interessekonflikter eller forretningsforbindelser, der berører tredjeparten, dennes aktionærer eller medlemmer, ledere, ansatte eller enhver anden fysisk person, hvis tjenester stilles til rådighed for tredjeparten eller under dennes kontrol. Med henblik herpå etablerer, fastholder, håndhæver og dokumenterer tredjeparten en effektiv intern kontrolordning for gennemførelse af politikker og procedurer til at identificere og forebygge potentielle interessekonflikter. Potentielle eller eksisterende interessekonflikter, der er blevet identificeret, fjernes eller afhjælpes og offentliggøres straks. Tredjeparten etablerer, fastholder, håndhæver og dokumenterer passende procedurer og processer for at sikre en uafhængig vurdering af STS-overholdelse. Tredjeparten overvåger og reviderer disse politikker og procedurer med jævne mellemrum for at vurdere deres effektivitet og vurdere, om det er nødvendigt at ajourføre dem, og

g) tredjeparten kan påvise, at den råder over passende operationelle sikkerhedsforanstaltninger og interne processer, der gør det muligt for den at vurdere STS-overholdelse.

Den kompetente myndighed inddrager tilladelsen, hvis den mener, at tredjeparten i væsentlig grad ikke overholder første afsnit.

Ansvarssubjektet for en overtrædelse af artikel 28, stk. 1 er en tredjepart, der har tilladelse i henhold til artikel 28. Den strafbare handling består i ikke at have givet meddelelse om væsentlige ændringer i de oplysninger, der er givet efter artikel 28, stk. 1, eller alle andre ændringer, der med rimelighed kan tænkes at påvirke den kompetente myndigheds vurdering.

Ved udmålingen af bøder bør der, ud over de almindelige strafudmålingsprincipper i straffelovens kapitel 10, indgå betragtninger om, at der skal være en sammenhæng mellem firmapensionskassernes finansielle styrke, grovheden af overtrædelsen og bødestørrelsen. Baggrunden herfor er for at sikre, at sanktionsniveauet for overtrædelser er mærkbart for alle aktører, således at bøder vil have en pønalt og præventiv effekt. Vurderingen af overtrædelsens grovhed bør foregå uafhængigt af gerningsmandens økonomiske forhold. Anvendelsen af fængselsstraf vil især være relevant, men ikke begrænset til tilfælde af særligt grove, gentagne, systematiske eller forsætlige overtrædelser af lovens krav. Der henvises i øvrigt til straffelovens § 80.

Det er en forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen, at den pågældende ikke kan straffes for handlingen eller undladelsen efter bestemmelser i straffeloven med højere strafferamme.

Det foreslås i *stk. 2*, at overtrædelse af § 4, § 11, § 17, § 18, stk. 1, § 21, § 24, stk. 1, 2. pkt., § 29, stk. 1, § 33, § 34, stk. 1-5, § 35, stk. 1-6, § 36, § 38, stk. 3, § 41, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 43, stk. 1, § 48, stk. 1-3, § 53, § 56, stk. 1, § 58, stk. 1, 1. pkt., § 59, stk. 1, § 60, stk. 1 og 2 og 3, 1. pkt., § 61, § 62, § 63, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., § 64, § 65, stk. 1 og 3, § 66, 1. pkt., § 67, 1. pkt., § 68, § 69, stk. 1 og 2, § 74, stk. 1 og 3, § 78, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, § 79, 1. og 3. pkt., § 80, stk. 1, 2. pkt., § 104, stk. 3, sidste pkt., og § 110, stk. 3 og 4, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Endvidere straffes overtrædelse af de i § 72, stk. 1, nævnte bestemmelser, i det omfang en sådan overtrædelse kan straffes efter § 373 i lov om finansiel virksomhed.

For en beskrivelse af ansvarssubjekter og den strafbare handling vedrørende de strafbelagte bestemmelser henvises der til bemærkningerne til de strafbelagte bestemmelser. Det er en forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen, at den pågældende ikke kan straffes for handlingen eller undladelsen efter bestemmelser i straffeloven med højere strafferamme.

Det foreslås i *stk. 3*, at en firmapensionskasse, der ikke efterkommer et påbud efter § 8, stk. 1, eller § 83 eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen eller andre offentlige myndigheder, til offentligheden, til medlemmer, til pensionsmodtagere eller til potentielle medlemmer straffes med bøde.

Ansvarssubjektet er den firmapensionskasse, der står som modtager af et påbud efter § 8, stk. 1, eller § 83 eller den, som afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til de i bestemmelsen nævnte myndigheder og personer.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at giver personer, der er knyttet til en firmapensionskasse, urigtige eller vildledende oplysninger til Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen eller andre offentlige myndigheder straffes den pågældende med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Bestemmelsen skal bl.a. ses som et supplement til § 162 i straffeloven, hvorefter den, som over for en offentlig myndighed afgiver urigtig erklæring om forhold angående hvilke, han er pligtig til at afgive forklaring, kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Finanstilsynet er som tilsynsmyndighed for firmapensionskasser tillagt opgaven at sikre og beskytte medlemmers og pensionsmodtagere rettigheder samt at sikre firmapensionskassernes stabilitet og soliditet. Et sådan tilsyn er baseret på både indhentning af oplysninger og muligheden for at foretage tilsyns- og kontrolundersøgelser i firmapensionskasser. Bestemmelsen vil således supplere § 162 i straffeloven, idet denne vedrører pligtmæssige erklæringer til en offentlig myndighed. Med henblik på muligheden for et effektivt tilsyn med firmapensionskasser er der behov for en klar bestemmelse om, at urigtige eller vildledende oplysninger til Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen kan straffes med bøde eller fængsel.

Bestemmelsen berører ikke retten til at undgå selvinkriminering. Finanstilsynet skal som offentlig myndighed overholde de forvaltningsretlige regler, herunder reglerne om en persons mulighed for at undgå selvinkriminering. Den mistænkte person har her muligheden for at meddele den offentlige myndighed, at vedkommende ikke ønsker at udtale sig. Bestemmelsen kan eksempelvis finde anvendelse i tilfælde, hvor en person, under foregivende af at ville medvirke til sagens oplysning, afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til den offentlige myndighed om en sags faktiske forhold.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er den fysiske eller juridiske person, som afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen eller andre offentlige myndigheder. Som skærpende omstændighed anses det tilfælde, hvor personen forsætligt afgiver de urigtige oplysninger med henblik på opnåelse af en tilladelse eller med henblik på at skjule strafbare forhold.

Herudover foreslås det i *stk. 4, 2. pkt.*, at meddelelse af urigtige eller vildledende oplysninger over for medlemmer, pensionsmodtagere eller potentielle medlemmer straffes med bøde. Baggrunden for bestemmelsen er, at det er fundet af særlig betydning, at firmapensionskasser ikke giver urigtige eller vildledende oplysninger.

Bestemmelsen omfatter alle, der er tilknyttet den pågældende firmapensionskasse. Dette omfatter enhver person der, når modtageren af oplysningerne har en berettiget forventning om, at den pågældende person repræsenterer firmapensionskassen. Det er ikke en betingelse, at der eksempelvis skal være et egentligt ansættelsesforhold, eller at den pågældende skal være medlem af bestyrelsen. Personkredsen omfatter bl.a. bestyrelsesmedlemmer, direktører, prokurister og andre ansatte. Firmapensionskassens revisorer og eventuelle likvidatorer samt deres suppleanter omfattes også.

Det foreslås i *stk. 5*, at med bøde straffes et bestyrelsesmedlem, som ikke efterkommer et påbud efter § 97, stk. 2.

Et bestyrelsesmedlem i en firmapensionskasse kan således pålægges bøde, hvis den pågældende ikke efterkommer et påbud om at nedlægge sit hverv som følge af, at denne ikke længere lever op til kravene om egnethed og hæderlighed. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 97, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 6*, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Bestemmelsen viderefører uden indholdsmæssige ændringer § 71, stk. 4, i den nugældende lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Det fremgår af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomheden er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

Det foreslås i *stk. 7*, at forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.

Bestemmelsen er ny og svarer til, hvad der i øvrigt gælder på det finansielle område.

Med forslaget fraviges den almindelige forældelsesfrist på 2 år efter straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1. Den 5-årige forældelsesfrist svarer til den almindeligt gældende forældelsesfrist i den finansielle lovgivning. Den forlængede forældelsesfrist er begrundet i, at en række overtrædelser først opdages ved undersøgelser i virksomheden. Da tilsynsmyndighedernes undersøgelser ofte foretages mere end 2 års interval, ville der kunne være indtruffet forældelse ved konstatering af disse overtrædelser, hvis ikke fristen var forlænget.

Det foreslås i *stk. 8*, at for regler udstedt i medfør af loven kan der fastsættes straf i form af bøde.

I forskrifter, der udstedes med hjemmel i lovens bestemmelser, kan der fastsættes straf i form af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne. Der vil ikke i bekendtgørelserne kunne fastsættes straf for simpel uagtsomhed for overtrædelse af bestemmelserne.

Til § 117

§ 72 i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser fastlægger reglerne om tvangsbøder i tilfælde af, at pensionskasser eller øvrige fysiske eller juridiske personer ikke i tide opfylder de pligter, som efter loven påhviler dem.

Denne bestemmelse foreslås videreført med få sproglige ændringer og konsekvensrettelser. For det første udgår den ansvarshavende aktuar som pligtssubjekt, jf. den gældende § 26 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, eftersom den ansvarshavende aktuar som institution ophæves. For det andet ændres Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til Erhvervsstyrelsen. Der tilsigtes i øvrigt ingen ændring af gældende ret.

Det foreslås i § 117, at Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen kan pålægge en pensionskasses bestyrelse, direktion, en pensionskasse som sådan, likvidator eller revisor tvangsbøder for ikke at efterkomme pligter i loven eller i regler udstedt i medfør af loven.

Tvangsbøder er et forvaltningsretligt tvangsmiddel og ikke nogen strafferetlig sanktion. Det gælder derfor, at påløbne, men endnu ikke inddrevne bøder bortfalder ved forholdets lovliggørelse, jf. Justitsministeriets vejledning nr. 11255 af 18. juni 1996 om benådning, udsættelse, eftergivelse og henstand m.v.

Til § 118

Den foreslåede bestemmelse i § 118 indeholder regler om lovens ikrafttræden.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2019. Det følger af artikel 64, stk. 1, i IORP II-direktivet, at medlemslandene skal vedtage og offentliggøre de bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme direktivet senest den 13. januar 2019.

Det foreslås i *stk. 2*, at lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 953 af 14. august 2015, ophæves. Med lovforslaget sker der en nyaffattelse af lov om tilsyn med firmapensionskasser, hvilket vil medføre, at den tidligere lov skal ophæves.

Det foreslås i *stk. 3*, at regler fastsat i medfør af lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 953 af 14. august 2015, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af denne lov. Formålet med bestemmelsen er at understrege, at bekendtgørelserne, der er udstedt i medfør af den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser, opretholdes indtil de ophæves eller afløses af bekendtgørelser udstedt i medfør af bestemmelser i lovforslaget.

Det foreslås i *stk. 4*, at bekendtgørelse nr. 1014 af 28. oktober 2009, om ansvarshavende aktuar, ophæves. Baggrunden for ophævelsen er, at § 26 i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser om antagelse af en ansvarshavende aktuar udgår. Bekendtgørelsen om den ansvarshavende aktuar, herunder arbejdsopgaver og ansvarsområder er derfor ikke længere relevant.

Det foreslås i *stk. 5*, at bekendtgørelse nr. 71 af 5. februar 1991, om koncession til firmapensionskasser, ophæves. Bekendtgørelsen indeholder krav til indholdet af en tilladelse (koncession) til en firmapensionskasse. Finanstilsynet udformer tilladelser efter fast praksis, og der tilsigtes ingen realitetsændring ved ophævelsen. Tilladelse gives tidsubestemt og indeholder oplysning om pensionskassens vedtægtsmæssige navn, vedtægtsmæssige hjemsted, selskabsretlige form, CVR-nr. og den af koncessionen omfattede pensionskassevirksomhed samt eventuelle begrænsninger i pensionsydelseernes art. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 12.

Det foreslås i *stk. 6*, at bekendtgørelse nr. 781 af 11. august 2005, om risikovægtning af solvenskravet og opgørelse af basiskapitalen for firmapensionskasser, ophæves. Baggrunden for ophævelsen er, at reglerne om risikovægtning af solvenskravet og opgørelsen af basiskapitalen indføres direkte i loven. Der henvises til lovforslagets kapitel 9 om solvenskrav samt bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 7*, at bekendtgørelse nr. 1135 af 18. september 2015, om aktivers lokalisering og kongruente valutaer i forhold til de pensionsmæssige hensættelser for firmapensionskasser, ophæves. Baggrunden for ophævelsen er ændring af investeringsreglerne samt med henblik på at sikre direktivnær implementering af IORP II-direktivet.

Til § 119

Den foreslåede bestemmelse i § 119 fastsætter en overgangsregel vedrørende direktører (forretningsførere) for firmapensionskasser. Bestemmelsen er ny.

Det foreslås, at firmapensionskasser, der før lovens ikrafttræden havde tilladelse i medfør af den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser, og som ikke havde ansat en direktør (forretningsfører), ikke er forpligtet til at ansætte en direktør i medfør af lovforslagets § 31, stk. 1.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at en pensionskasse, der før lovens ikrafttræden ikke havde en direktør ansat, ansætter en direktør. I så fald finder lovforslagets § 31, stk. 1, anvendelse, og det vil ikke efterfølgende være muligt at fortsætte med at drive pensionskassevirksomhed uden at have en direktør ansat.

Til § 120

Den foreslåede bestemmelse i § 120, der er ny, fastsætter overgangsregler for firmapensionskasser.

Den foreslåede bestemmelse foreskriver, at firmapensionskasser, der indtil den 1. januar 2019 har haft tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed i medfør af § 10, stk. 1, i den gældende lov om tilsyn med firmapensionskasser, opretholder tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed. Dermed skal firmapensionskasser ikke søge om en ny tilladelse i forbindelse med lovens ikrafttræden.

Til § 121

Ved forslaget til ændring af arbejdsmarkedsbidragslovens § 2, stk. 3, foreslås det, at henvisningen til lov om tilsyn med firmapensionskasser ændres til en henvisning til lov om firmapensionskasser.

Efter den gældende arbejdsmarkedsbidragslov § 2, stk. 3, svarer en arbejdsgiver arbejdsmarkedsbidrag af indbetalinger, som ikke kan henføres til den enkelte ansatte, og som arbejdsgiveren foretager til en pensionskasse omfattet af lov om tilsyn med firmapensionskasser eller til en hjælpe- og understøttelsesfond som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 52.

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om firmapensionskasser. Der er ikke tilsigtet ændringer i retstilstanden på dette område med forslag til lov om firmapensionskasser. Der er således tale om en konsekvensændring, idet der udelukkende ændres i henvisningen til lovens titel.

Til § 122

Ved forslaget til ændring af kildeskattelovens § 49 A, stk. 3, nr. 6, foreslås det, at henvisningen til lov om tilsyn med firmapensionskasser ændres til en henvisning til lov om firmapensionskasser.

Efter den gældende kildeskattelovens § 49 A, stk. 3, nr. 6, skal der foretages indeholdelse af arbejdsmarkedsbidrag af indbetalinger, der ikke kan henføres til den enkelte ansatte, som en arbejdsgiver foretager til en pensionskasse omfattet af lov om tilsyn med firmapensionskasser eller til en hjælpe- og understøttelsesfond efter reglerne i pensionsbeskatningslovens § 52.

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om firmapensionskasser. Der er ikke tilsigtet ændringer i retstilstanden på dette område med forslag til lov om firmapensionskasser. Der er således tale om en konsekvensændring, idet der udelukkende ændres i henvisningen til lovens titel.

Til § 123

Ved forslaget til ændring af pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 1, foreslås det, at paragrafhenvisningen til § 21 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser ændres til en henvisning til § 88 i lov om firmapensionskasser.

Efter den gældende pensionsafkastbeskatningslovs § 1, stk. 2, nr. 1, påhviler der pensionsafkastskattepligt bl.a. for pensionskasser, der har tilladelse i et land, som har gennemført Rådets direktiv om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed, og som udøver pensionskassevirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 21 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om firmapensionskasser. Der er ikke tilsigtet ændringer i retstilstanden på dette område med forslag til lov om firmapensionskasser. Der er således tale om en konsekvensændring, idet der udelukkende ændres i paragrafhenvisningen og i henvisningen til lovens titel.

Ved forslaget til ændring af pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 8, foreslås det, at henvisningen til kapitel 8 i lov om tilsyn med firmapensionskasser ændres til en henvisning til kapitel 12 i lov om firmapensionskasser.

Efter den gældende pensionsafkastbeskatningslovs § 1, stk. 2, nr. 8, påhviler der pensionsafkastskattepligt for administrationsboer ved administrator omfattet af §§ 253-258 i lov om finansiel virksomhed, kapitel 8 i lov om tilsyn med firmapensionskasser eller tilsvarende tilsynslovgivning i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der administrerer en lukket bestand af pensionstilsagn fra en likvideret pensionskasse omfattet af nr. 1 eller en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab omfattet af § 307 i lov om finansiel virksomhed.

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om firmapensionskasser. Der er ikke tilsigtet ændringer i retstilstanden på dette område med forslag til lov om firmapensionskasser. Der er således tale om en konsekvensændring, idet der udelukkende ændres i kapitelhenvisningen og i henvisningen til lovens titel.

Til § 124

Ved forslaget til ændring af pensionsbeskatningslovens § 2, nr. 3, foreslås det, at paragrafhenvisningen til § 21 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser ændres til en henvisning til § 88 i lov om firmapensionskasser.

Efter pensionsbeskatningslovens § 2 skal en pensionsordning med løbende udbetalinger gå ud på at sikre pension i form af lige store løbende ydelser, der bortfalder ved den pensionsberettigedes død. Det er en betingelse, at ydelserne udbetales af en række nærmere definerede pensionsinstitutter, herunder pensionskasser omfattet af pensionsbeskatningslovens § 3. I pensionsbeskatningslovens § 3, nr. 2, nævnes pensionskasser, der udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted og som har tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed eller pensionskassevirksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, jf. § 30 i lov om finansiell virksomhed og § 21 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om firmapensionskasser. Der er ikke tilsigtet ændringer i retstilstanden på dette område med forslag til lov om firmapensionskasser. Der er således tale om en konsekvensændring, idet der udelukkende ændres i paragrafhenvisningen og i henvisningen til lovens titel.

Ved forslaget til ændring af pensionsbeskatningslovens § 7, stk. 1, § 25, stk. 3, 3. pkt., § 29 A, stk. 3, 3. pkt., og § 52, stk. 3, foreslås det, at henvisningen til lov om tilsyn med firmapensionskasser ændres til en henvisning til lov om firmapensionskasser.

Efter den gældende pensionsbeskatningslovs § 7, stk. 1, behandles pensionskasseordninger og renteforsikringer, som er oprettet før pensionsbeskatningslovens ikrafttræden under visse betingelser efter reglerne om pensionsordninger med løbende udbetalinger, jf. pensionsbeskatningslovens § 2. Er der tale om en pensionskasseordning, skal den være oprettet før pensionsbeskatningslovens ikrafttrædelse ved medlemskab af en pensionskasse, der er omfattet af lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Efter den gældende pensionsbeskatningslovs § 25, stk. 3, betales der ved overførsel, herunder konvertering, af en kapitalpension til en aldersopsparing afgift af det beløb, der overføres eller konverteres af særlige bonushensættelser knyttet til ordningen samt af en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler knyttet til ordningen. Ved ufordelte midler forstås for firmapensionskasser hensættelser til kollektivt bonuspotentiale, jf. lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Efter den gældende pensionsbeskatningslovs § 29, A, stk. 3, betales der ved overførsel, herunder konvertering, af en supplerende engangsydelse til en supplerende engangssum afgift af det beløb, der overføres eller konverteres, af særlige bonushensættelser knyttet til den supplerende engangsydelse og af en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler knyttet til den supplerende engangsydelse. Ved ufordelte midler forstås for firmapensionskasser hensættelser til kollektivt bonuspotentiale, jf. lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Efter pensionsbeskatningslovens § 52, stk. 1, kan der under visse betingelser ved opgørelsen af en arbejdsgivers skattepligtige indkomst fradrages bidrag til en hjælpe- og understøttelsesfond. Efter den gældende pensionsbeskatningslovs § 52, stk. 3, er det en betingelse, at fondens midler er anbragt efter de regler, som gælder for pensionskasser, der er omfattet af lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om firmapensionskasser. Der er ikke tilsigtet ændringer i retstilstanden på dette område med forslag til lov om firmapensionskasser. Der er således tale om konsekvensændringer, idet der udelukkende ændres i henvisningerne til lovens titel.

Ved forslaget til ændring af pensionsbeskatningslovens § 17, stk. 1, nr. 8, foreslås det, at paragrafhenvi-
sningen til § 11 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser ændres til en henvisning til § 14 i lov om
firmapensionskasser.

Efter den gældende pensionsbeskatningslovs § 17, stk. 1, nr. 8, har det ingen betydning for den skatte-
mæssige behandling af en arbejdsgiveradministreret pensionsordning, at arbejdsgiveren har taget forbe-
hold om, at der kan ske udbetaling af midler fra en pensionskasse med ydelsesdefinerede pensionsord-
ninger til arbejdsgiveren, jf. § 11 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om firmapensionskasser. Der er ikke tilsigtet ændringer i
retstilstanden på dette område med forslag til lov om firmapensionskasser. Der er således tale om en
konsekvensændring, idet der udelukkende ændres i paragrafhenvi-
sningen og i henvisningen til lovens
titel.

Ved forslaget til ændring af pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 1, nr. 8, foreslås det, at henvisningen
til kapitel 8 i lov om tilsyn med firmapensionskasser ændres til en henvisning til kapitel 12 i lov om firma-
pensionskasser.

Efter den gældende pensionsbeskatningslovs § 41, stk. 1, nr. 8, behandles en overførsel af en supple-
rende engangsydelse ikke som en ud- og indbetaling, hvis overførslen sker til en kapitalforsikring, når
overdragelsen sker som led i en overførsel af pensionstilsagnene efter kapitel 8 i lov om tilsyn med fir-
mapensionskasser, som led i en bestandsoverdragelse efter lov om finansiel virksomheds §§ 204-206
eller som led i en fusion som nævnt i selskabsskattelovens § 13 H.

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om firmapensionskasser. Der er ikke tilsigtet ændringer i
retstilstanden på dette område med forslag til lov om firmapensionskasser. Der er således tale om en
konsekvensændring, idet der udelukkende ændres i kapitelhenvisningen og i henvisningen til lovens titel.

Til § 125

Ved forslaget til ændring af selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 9, foreslås det, at henvisningen til lov om
tilsyn med firmapensionskasser ændres til en henvisning til lov om firmapensionskasser.

Efter den gældende selskabsskattelovs § 3, stk. 1, nr. 9, er pensionskasser, der er undergivet tilsyn efter
loven om tilsyn med firmapensionskasser, ikke selskabsskattepligtige.

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om firmapensionskasser. Der er ikke tilsigtet ændringer i
retstilstanden på dette område med forslag til lov om firmapensionskasser. Der er således tale om en
konsekvensændring, idet der udelukkende ændres i henvisningen til lovens titel.

Til § 126

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 126, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.